

Giới thiệu Chuyển Thể Tu Tiên Ký Convert

Đời trước bị hảo hữu phản bội vẫn lạc chuyển thể, đời này Trương Mặc mang theo thù oán kiếp trước ở trong tam giới vén lên như thế nào gió tanh mưa máu đây?

p/s: truyện mới ra khoảng 350 chương mình convert kĩ công thêm 1 trang rất dài nên một ngày mình làm khoảng 5 chương.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thể Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Vạn Kiếm Môn

Chương 1: Vạn Kiếm Môn

Bóng đêm như mực, núi cao trải dài liên miên bất tuyệt giống như một bức tường rào dài to lớn.

Ở trong dãy núi có một thôn trang nhỏ.

"Tiểu Oản, mau dậy dùng cơm." Một thanh âm êm ái vang lên, một phụ nữ trung niên lấy vải bố làm y phục trên thân đang ở trước nôi lớn múc một chén cháo lỏng, quay vào trong phòng hô lớn.

Thiếu niên bên trong phòng cả người hình khỏe mạnh vén lên một cái chăn có chút ẩm mốc rách rưới cảnh giác quan sát bốn phía, sau khi phát hiện chung quanh đều là vách tường hoàng thổ lũy thành, không khỏi cười khổ một tiếng: "Suốt mười năm!"

Hắn lại gặp ác mộng, mơ vẫn giấc mơ đó, bị người vây công chết thảm, trong mộng có pháp bảo, có bay tới bay lui Tiên Nhân, còn có một quyền vô danh Tiên Quyết vén lên gió tanh mưa máu.

Suốt mười năm trôi qua, hắn đều sắp quên mất đồ vật trong mộng.

Nhìn xung quanh không có vật gì khác ngoài một cái giường hư bên trong phòng, hiển nhiên người nhà này gia cảnh không tốt lắm, quả nhiên Bình Giải chuyển thể có rất lớn thiếu sót, không thể lựa chọn ra thân cùng tư chất thân thể, hoàn cảnh này cũng có chút bất đắc dĩ, bằng không hắn cũng sẽ không bỏ qua tốt nhất tu luyện tuổi tác, một mực ở trong vùng núi hẻo lánh.

Sau khi hắn chuyển thể phụ mẫu là phổ thông nông hộ của Trương Gia Thôn, trên hắn còn có một tỷ tỷ tên là Trương Oánh, mặc gì gia cảnh không giàu, nhưng thời gian qua trong kham khổ bốn người đều rất hòa thuận.

Bởi vì hắn là con trai, cho nên khi sinh ra lúc cha của hắn dùng một khối thịt muối tặng cho lão tử tài trong thôn để lấy cái tên là Trương Mặc.

Từ sau khi Trương Mặc sinh ra cho đến tám tuổi Trương Mặc vẫn luôn vô tri vô giác, đây là bởi vì chuyển thể mà hao tổn tinh thần hồn, cho đến sau khi hắn tám tuổi thần hồn mới ổn định khôi phục trí nhớ đời trước, mà lúc này Trương Mặc cũng bị ai phát hiện cổ thân thể này mặc dù vai u thịt bắp nhưng tư chất lại cực thấp, nếu không phải chuyển thể lần nữa có thể làm thần thức tiêu tan trí nhớ hoàn toàn biến mất, hắn đều bỏ qua thân thể nhìn rất cường tráng này.

Dù sao Tu Tiên coi trọng nhất linh căn, nếu tư chất qua thấp, tất nhiên sẽ ảnh hưởng đến thực lực lên cấp.

Đương nhiên cổ thân thể này cũng không phải quá yếu kém, trừ thể lực vượt qua người thường ra, thần thức Trương Mặc so với người bình thường cũng mạnh hơn một ít.

Bất quá mặc dù một nhà bốn người đầm ấm hòa đồng chung sống, Trương Mặc lúc này cũng đã có tâm tư lên rồi đi, dù sao Tu Tiên đại đạo là người người hướng tới, trường sinh bất tử càng là mục đích người người muốn đạt.

Năm nay Trương Mặc đã mười tuổi dung mạo so với bạn cùng lứa tuổi cao lớn hơn một tí, thường thì tu tiên môn phái cũng sẽ ở tiểu hài tử tám tuổi chọn đệ tử, mà hắn đã mười tuổi, vượt qua số tuổi này hai tuổi.

Nếu là không còn bá nhập môn phái bắt đầu tu luyện, sợ rằng đại đạo thành không, cuối cùng cũng chỉ có thể tiếc nuối đầu thai luân hồi Linh Thức tiêu tan.

Trương phụ tăng hăng một cái ngay sau đó đứng dậy, bất quá hắn trước tiên đem đầu tro thuốc lá trong tàu thuốc lấy ra, đồng thời cho thuốc mới vào trong tàu, ngay sau đó đi tới bếp lửa bên cạnh dùng than đốt.

Đặc ý hút một hơi.

Sau khi phun ra khói mù một cái Trương phụ liền lộ ra một tấm gương mặt ngăm đen nói: "Oanh Oanh tuổi tác cũng lớn, nên cho nàng yên bề gia thất, ta xem Tiểu Oân hai ngày này có chút mơ mơ màng màng, chẳng lẽ là bị bệnh?"

Trương mẫu nghĩ được mùi thuốc lá cau mày quát lên: "Bớt hút một chút, thân thể ngươi chính là bị thuốc lá này làm hỏng! Oánh oánh phải lập gia đình, chúng ta còn phải chuẩn bị một phần đồ cưới, chớ nói cho người khác mới được. Tiểu Oân sẽ không có chuyện gì, ta xem hán mấy ngày trước vẫn còn ở ngoài thôn đi loanh quanh vào rất khuya mới trở về đây."

Trương Mặc nữ danh là Tiểu Oân, đây là dân quê việc làm thích nhất, cho con nít lấy biệt danh, để dễ nuôi.

"Ừ, ta xem Tiểu Oân tuổi tác cũng không nhỏ, nếu không ta cùng Trương lão đầu trong thôn nói một chút, bái ông ta làm sư phó học một chút nghề thợ mộc, như vậy sau này cũng có tay nghề nuôi thân, nhìn Trương lão đầu làm một bộ đồ gia dụng cho nhà giàu sang trong thành là có thể kiếm một số lớn bạc." Trương phụ trầm ngâm một tiếng nói: "Nếu là giống như ta ở trong đất kiếm ăn vậy, một năm kiếm được chỉ cũng được vài đồng tiền."

Nam tử mười tuổi học tay nghề, mười bốn tuổi liền lấy vợ sinh con là sự tình rất bình thường.

Nhà nông hài tử trong tay có thể kiếm sống là một chuyện rất tốt, như vậy bọn họ có thể thoát khỏi cuộc sống khổ cực này, giống như Trương lão đầu vậy trong tay có tiền dư, trong nhà có ruộng tốt, như phú nông vậy thư thích sinh hoạt.

Trương mẫu yên lặng một hồi, bàn tay to ở bên trên khăn choàng làm bếp lau một chút nói: "Có thể là theo chân Trương lão đầu học nghề chẳng những muốn mất bạc còn phải cho hán làm không công ba năm, như vậy trong nhà ăn tiêu làm sao?"

Trương phụ trầm ngâm một tiếng nói: "Ta đi làm công ngắn hạn cho người khác, lại loại điểm dưa và trái cây rau cải đi bán bán, có thể chịu đựng được."

Trương phụ sau khi nói xong, hai người lâm vào yên lặng, thay người khác làm công ngắn hạn cũng không phải là dễ làm như vậy, những chuyện lật vặt kia rất mệt mỏi, nếu như trở lại làm ruộng, lấy Trương phụ thân thể cũng có chút không chịu nổi.

"Cha, nếu không ta gả cho Trương Phú Quý, như vậy em trai sẽ có tiền đi theo Trương lão đầu học nghề." Một cái giọng giòn giòn già già âm thanh âm vang lên, y phục giống vậy to vậy, chỉ bất quá hơi mới một chút, một thiếu nữ dung mạo phổ thông cắn răng nói.

Thiếu nữ này chính là tỷ tỷ của Trương Mặc Trương Oánh, nàng tuổi tác so với Trương Mặc lớn hơn 2 tuổi, năm nay vừa vặn mười hai tuổi, mặc dù tướng mạo phổ thông, tuy nhiên rất coi được.

"Không được!" Trương phụ quả quyết tuyệt nói: "Trương phú quý cha của hán biết con trai mình là kẻ ngu, cho nên mới không muốn sinh lễ, hơn nữa còn bù năm mươi lượng bạc coi như sinh lễ, oánh oánh nếu như ngươi gả qua đời này liền hủy!"

Bầu không khí lần nữa lâm vào yên lặng.

"Cha, mẹ!" Một cái hơi lộ ra thành thực âm thanh âm vang lên, thân hình rất là cường tráng Trương Mặc từ trong phòng đi ra nói, "Ta dự định đi ra ngoài xông xáo, đến lúc đó nhất định sẽ xông ra một cái manh mối đi ra, để cho hai lão được sống cuộc sống tốt!"

"Hò đồ!" Trương phụ sầm mặt lại khiển trách: "Bên ngoài thế đạo loạn như vậy, ngươi một đứa bé đi ra ngoài làm gì? Biết điều ở lại trong thôn, ngày mai ta liền dẫn ngươi đi gặp Trương lão đầu bái sư học nghề!"

Nguyên bản không có hạ quyết tâm Trương phụ bởi vì Trương Mặc câu nói đầu tiên đem sự tình quyết định, Trương Mặc vốn còn muốn nói chuyện bị Trương mẫu kéo đến một bên sau khi nhét một chén cháo loãng liền đẩy hán ra ngoài nhà.

Ai, xem ra chỉ có thể len lén chạy đi, đến lúc đó còn về được một chuyến. Trương Mặc đứng ở góc tường uống cháo loãng trầm nghĩ trong lòng.

Tuy nói đời này cha mẹ đối với hán cực tốt, nhưng mà Trương Mặc có lòng đại đạo sao lại có thể làm cho mình hèn hạ vô vi sống hết đời, tu tiên lộ mặc dù nguy cơ trùng trùng, nhưng thu hoạch cũng không thể so bì, chẳng những có thể kéo dài tuổi thọ còn có thể nắm giữ đủ loại thần thông không tưởng tượng nổi.

Màn đêm hạ xuống, Trương Gia Thôn lâm vào trong một màu đen kịt, không thú vị thôn trang nhỏ này căn bản cũng không có sinh hoạt ban đêm nào, khi trời tối, các nhà tiết kiệm tiền liền đem Đăng Tâm đập tắt, sau đó chẳng ngó ngang gì chui đầu vào trong chăn trùm ngủ, hoặc là làm nguyên thủy nhất 'Vận động' để phá tan ban đêm buồn chán.

Minh Nguyệt từ trong mây đen chui lộ ra, chiếu vào trên mặt đất Trương Gia Thôn, trắng như tuyết sáng.

Cả người hình khôe mạnh thiếu niên mặc vải thô một bước một dấu chân đi về phía ngoài thôn, ban đêm gió rét thổi tới, một vệt chất lỏng mang theo có chút vị mặn từ năm gò má nhỏ thổi rơi, ở trong không khí tán ra.

Thiếu niên này chính là thừa diệp người nhà đều ngủ để lại thư rời đi Trương Mặc.

Ở cửa Trương Gia Thôn dừng lại một khắc sau khi, Trương Mặc cũng không quay đầu lại rời đi.

Vài ngày sau, ở dưới một ngọn núi mây mù lượn quanh, một thân vải thô Trương Mặc đang đứng ở dưới chân núi ngưng mắt nhìn đỉnh núi.

Trong hai năm này trí nhớ khôi phục, Trương Mặc không ngừng làm chuẩn bị, chẳng những chọn tốt môn phái hán muốn bái nhập, càng là âm thầm tu

luyện vô danh công pháp kiếp trước lấy được.

Cho nên lúc này Trương Mặc đã có thực lực Luyện Khí một tầng, dĩ nhiên tài nguyên thiếu thốn hẳn nếu không phải dựa vào vô danh công pháp, sợ rằng vẫn không thể có thành tựu này.

Nghĩ tới vô danh công pháp này, Trương Mặc cũng có chút thất thần, năm đó hẳn trong lúc vô tình lấy được vật tới từ thiên ngoại, cũng vì vậy Bình Giải rơi vào chuyển thế kết quả.

Trong mây mù, hai gã tuổi trẻ người mặc trường bào màu xanh, bên trên áo choàng thêu có một thanh tiểu kiếm Huyền Ngọc đang cùng chỗ nói chuyện phiếm.

"Lần chọn đệ tử này tư chất thế nào, sư huynh?"

"Còn có thể thế nào, đơn vị liên quan quá nhiều, Thang Sư Thúc một tay che trời lấy năm sáu cái vị trí."

"Làm sao ngươi biết sư huynh?"

"Ha, ta làm sao biết, ngươi còn không biết sao, đệ tử mới ghi danh Vạn Kiếm Môn là Mã Sư Đệ phụ trách, mà mấy ngày trước đây thời điểm Mã Sư Đệ cùng ta tán gẫu nói."

"Ài, đây không phải là chuyện chúng ta có thể nghị luận, chúng ta là hay lại là xem thật kỹ thù sơn môn đi."

Hai người sau một hồi trò chuyện, nhất thời có chút buồn bực, sư thúc trong môn lợi dụng chức quyền lấy ra vị trí đưa đến năm gần đây tư chất đệ tử tiến vào Vạn Kiếm Môn hạ xuống rất nhiều, đồng thời cũng ảnh hưởng đến thực lực của Vạn Kiếm Môn, chỉ là hai người bọn họ vì ngôn nhẹ, tự nhiên cũng không thể tránh được.

"Ồ, có người từ bên ngoài đi vào!"

Một người trong đó bỗng nhiên có chút kinh ngạc lên tiếng nói, sau đó hai người liền nhìn thấy một tên thiếu niên rất là cường tráng bình tĩnh từ bên ngoài đi vào sương mù.

Từng cái tu tiên môn phái cũng sẽ ở ngoài phụ cận môn phái bày một ít Mê Hồn Trận, bày trận là vì không để cho phạm nhân phát hiện bọn họ môn phái, quấy rầy vào môn phái thanh tu.

Mà Mê Hồn Trận ở dân gian có một cái cách gọi khác làm người ta sợ hãi 'Quỷ địa trường'.

Bất quá mỗi một cái môn phái cũng có một cái quy định bất thành văn, phạm là có thể xông qua Mê Hồn Trận người cũng có cơ hội đạt được tư cách gia nhập môn phái, chỉ cần thông qua môn phái khảo sát liền có thể nhập môn.

Người tu tiên chú trọng duyên phận, nếu có thể chạm được Mê Trận cộng thêm người xông tới phần lớn đều là có linh căn cùng Tiên Duyên, cho nên bọn họ cho là nên cho những người này một cơ hội, chẳng qua là năm gần đây đã có rất ít trẻ tuổi như vậy người xông vào Mê Trận.

Thường ngày xông vào Mê Hồn Trận phần lớn đều là một ít thợ săn cùng nông phu lên núi đốn củi, thỉnh thoảng có chút giang hồ nhân sĩ cũng sẽ lâm vào trong đó, bất quá những người này bình thường bởi vì tuổi tác quá lớn, phần lớn qua tuổi tác yêu cầu trong môn phái, trừ phi xông vào người bản thân linh căn thiên phú kinh người, như vậy cũng có thể để cho môn phái phá lệ thu làm đệ tử.

Hai gã Vạn Kiếm Môn đệ tử lúc đang nói chuyện, một trung niên người vóc dáng mập mạp trùng hợp từ phía sau trên sơn môn đi xuống, người này liếc mắt liền thấy muốn đi vào Mê Hồn Trận Trương Mặc, trong mắt nhất thời thoáng qua một tia hàn mang.

Tiểu tử này nếu là vào Mê Hồn Trận, tất nhiên sẽ bị thu làm môn hạ, chẳng qua là bởi ta để đệ tử nhập môn liền muốn giảm xuống. Vóc người người trung niên mập mạp sau khi suy nghĩ một phen, lập tức tiến lên một bước trong tay bóp một cái pháp quyết trực tiếp bắn nhanh xuất một đạo kiếm khí màu xanh đâm vào trên một mặt hắc sắc Tiểu Kỳ phía trước.

"A, Thang Sư Thúc ngươi làm gì vậy, lại mở ra Mê Hồn Trận trong 'Ác Quỷ Triền Thân'!?" Một tên thủ sơn đệ tử trong đó vừa nhìn thấy sau khi người trung niên mập mạp xuất thủ nhất thời hét la.

Vóc người này người trung niên mập mạp tên là Thang Huy, đặc biệt phụ trách thu nhận đệ tử, bất quá người này cực kỳ thích tiền tài từ trước đến giờ đều là lấy hối lộ mà tiến cử nhi tử từ nhà người có tiền nổi danh, trong môn một số người đã sớm đối với hắn bất mãn, chẳng qua là ngại vì nhân vật sau lưng hắn mới không có làm khó dễ mà thôi.

Phổ thông Mê Hồn Trận là không có đủ lực sát thương nhiều nhất chỉ có tác dụng khốn địch, dĩ nhiên nếu là trận pháp, tất nhiên cũng có sát chiêu, 'Ác Quỷ Triền Thân' Đây chính là sát chiêu bên trong này, một khi chạy liền có thể huyền hóa ra từng con từng con ác quỷ đi ra bao vây người sống trong trận hù chết.

Thang Huy tức giận khiển trách: "Kêu la cái gì! Người này nếu là có thể xông qua trận này, ta liền bảo đảm hắn tiến vào Vạn Kiếm Môn không cần khảo nghiệm lại!"

Bộ dáng tiểu tử này bất quá hơn mười tuổi, đợi một hồi nếu không bị hù chết cũng sẽ sợ như điên, khi đó ta cũng không như vậy đi nuốt lời, dù sao hắn

không có ý chí tiến thủ thì có thể trách được ai? Thang Huy thần sắc thâm độc thầm nói.

Hai gã Thủ Sơn đệ tử chỉ có thể lấy ánh mắt vô cùng đồng tình chỉ nhìn Trương Mặc đã tiến vào Mê Hồn Trận, dù sao một người bình thường muốn xông qua 'Ác Quỷ Triền Thân' Mê Hồn Trận xác suất thấp có thể bỏ qua không tính.

Bạn đang đọc truyện *Chuyến Thế Tu Tiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Nhập Môn

Chương 2: Nhập Môn

Mê Hồn Trận? Trương Mặc khoe miệng hiện lên một nụ cười, trận pháp loại này dựa vào phương vị bát quái mê muội phạm nhân há có thể vây khốn bản thân?

Chẳng qua là Trương Mặc một bước vào Mê Hồn Trận sau này cũng cảm giác được một tia Âm Hàn Chi Khí, đồng thời chung quanh mơ hồ có một trận tiếng quỷ khóc sói tru âm vang lên.

Không đúng, Mê Hồn Trận này lại mở ra sát chiêu bên trong! Mặc dù không biết sát chiêu này là cái gì, nhưng Trương Mặc sắc mặt thoáng cái liền trầm xuống, hẳn không biết tại sao Vạn Kiếm Môn sẽ đem sát chiêu trong Mê Hồn Trận mở ra, bất quá bây giờ hẳn cũng chỉ có thể đi tiếp tục bước đi.

Trong sương mù trắng xóa xuất hiện từng con ác quỷ như có như không, những ác quỷ này cũng giương nanh múa vuốt, vẻ mặt tàn bạo, không có đầu, có chỉ có nửa thân thể, còn có trực tiếp dùng tay nhấc đầu của mình máu chảy đầm đìa nhún nhảy hướng Trương Mặc bay tới.

Mặc dù Trương Mặc đối với một ít Ảo thuật này không thêm để ý chút nào, hơn nữa cho dù những ác quỷ này là thực, Trương Mặc cũng sẽ không sợ hãi, nhưng là nếu là hiện tại hắn biểu hiện vô cùng trấn định nhất định sẽ đưa tới Vạn Kiếm Môn hoài nghi, cho nên Trương Mặc không chút nghĩ ngợi lộ ra một vết 'Sợ hãi' thần sắc.

Tiếp theo tại Mê Hồn Trận trước mặt xem kịch vui Thang Sư Thúc liền mặt đầy âm trầm nhìn Trương Mặc ở giữa Mê Hồn Trận 'Diên cuồng' chạy loạn, mà hắn chạy loạn phương vị vừa lại là một trong những cửa ra cửa Mê Hồn Trận.

Chỉ một lát sau, Trương Mặc tựa thật giống 'Đánh bậy đánh bạ' lao ra Mê Hồn Trận.

Mà chỗ hắn lao ra là phương vị hai gã Vạn Kiếm Môn Thủ Sơn đệ tử đứng, Trương Mặc vừa ra tới liền ngồi sập xuống đất, trên mặt lộ vẻ lộ ra một bộ 'Mê mang' cực kỳ thần sắc hỏi "Ta đây là ở đâu mà? Các người là người nào?"

Nói xong hai câu này sau khi, Trương Mặc không chút nghĩ ngợi đem nhắm hai mắt lại, thân thể liền trực ngã nằm trên đất.

Thang Huy đã mặt trầm như nước, nếu không phải bên cạnh có hai gã đệ tử thủ sơn tại hắn cũng muốn đích thân xuất thủ đem tiểu tử vận khí này không tệ cho ném bay.

"Thang Sư Thúc người xem nên làm gì bây giờ?" Một tên đệ tử thủ sơn lên tiếng hỏi.

Thang Huy mặc dù hận nghiêng răng nghiêng lợi, có thể là trước kia hắn từng nói nếu như Trương Mặc này qua được 'Thêm nguyên liệu bản' Mê Hồn Trận liền miễn cho khảo sát trực tiếp tiến vào Vạn Kiếm Môn, lần này tự nhiên cũng không thể nuốt lời.

"Người dẫn hắn đi Mã Nghiên nơi đó ghi danh tạo đi." Thang Huy thần sắc khôi phục bình thường, ngay sau đó từ trong lòng ngực móc ra một con hạc giấy trắng tinh đặt ở miệng nói nhỏ một tiếng sau đó liền buông ra hạc giấy, phía trên hạc giấy này huyền hóa ra một đạo thanh quang trực tiếp bắn vào chính giữa sơn môn không thấy tung tích, sau đó Thang Huy chỉ một người trong đó nói: "Ta đã truyền âm nói rõ ràng tình huống, người dẫn người đi đi."

Thang Huy nói xong cũng không đợi hai gã Thủ Sơn đệ tử đáp lời, tự mình ra Mê Hồn Trận, chỉ chốc lát không thân ảnh.

Nằm trên đất Trương Mặc mặc dù không biết trong này nguyên do,

Tại trong đáy lòng cũng sắp đặt thanh âm 'Thang Sư Thúc' này phải nhớ rõ, dù sao sát chiêu trong Mê Hồn Trận mười có tám chín phần là do tên Thang Sư Thúc này phát động.

Hai gã đệ tử thủ sơn trở mắt nhìn nhau yên lặng một hồi, sau đó cùng thở dài một hơi.

"Chúng ta đều là không có hậu đãi đệ tử, bằng không cũng sẽ không bị phải đến trông giữ sơn môn, nếu là có thể có cơ hội tu luyện, ai nguyện ý ở chỗ này a. Tề huynh đệ mới tới này thứ nhất là chọc cho Thương Sư Thúc mất hứng, ngày tháng sau đó sợ rằng sẽ không dễ chịu a."

"Đại đạo mịt mờ, thiên đạo vô tình, lấy ta người tư chất, sợ rằng mười có tám chín sẽ hóa thành một bùng hoàng thổ a."

Hai người cảm khái vô hạn một phen, bởi vì hai người đều là không có hậu đãi hơn nữa tư chất cũng không xuất chúng, cho nên chỉ có thể bị phải đến trông giữ sơn môn.

Mà môn phái cũng cần người như vậy làm một ít chuyện vặt, dù sao một Đại Môn Phái toàn bộ người cũng không thể nào vui đầu khổ tu, nói như vậy, đệ tử mới không gặp nhau không người chỉ điểm, không có linh thạch có thể cung cấp cho đệ tử, tất cả chuyện vặt không người làm, một môn phái như vậy liền không cách nào tồn tại.

Đương nhiên những người này mặc dù có lòng than phiền, nhưng cũng biết bọn họ nếu rời đi môn phái, tu vi muốn tiến thêm một bước căn bản không thể nào.

Bởi vì phần lớn môn phái cũng sẽ chọn ở một ít bên trong Động Thiên Phúc Địa, loại địa phương này linh khí dày đặc, tu luyện làm ít công to, chỗ tầm thường cũng sẽ không có linh khí đậm đà như vậy, hơn nữa một ít môn phái có thực lực cũng sẽ ở bên trong môn phái thiết trí tụ linh trận, loại trận pháp này có thể đem linh khí chung quanh trong phạm vi trăm dặm ngưng tụ vào trận pháp.

Bất quá phần lớn tụ linh trận của môn phái cũng chỉ có thể ngưng tụ một phần nhỏ linh khí mà thôi, nếu như rút ra linh khí chung quanh quá độ, tất nhiên sẽ đưa đến hoàn cảnh chung quanh xuất hiện cực khác biến hóa, nhẹ thì cỏ cây khô héo, hoa cỏ điều linh, nặng thì nhân súc tất cả mất, trong vòng trăm dặm hóa thành một mảnh tử địa nhỏ không có bất kỳ vật còn sống.

Làm như vậy nghe nói kết quả sẽ đưa tới Thiên Khiển, mặc dù không có người tận mắt thấy, bất quá trên căn bản không có môn phái dám làm vậy.

Nhưng là một ít tu sĩ ma đạo cũng sẽ không để ý quá nhiều, cho nên thỉnh thoảng còn sẽ có một ít ma đạo vì nhanh chóng tăng cao tu vi hoặc nguyên nhân gì khác bày đại tụ linh trận trực tiếp đem trong trăm dặm linh khí điều đi hết sạch.

Đương nhiên những ma đạo này làm như vậy sau này phần lớn đều bị Chính Đạo Nhân Sĩ tiêu diệt, tựa hồ cũng ấn chứng Thiên Khiển cách nói.

Hai gã đệ tử thủ sơn sau khi cảm khái xong, một tên thân hình gầy gò trong đó ngồi xổm người xuống, đưa bàn tay đặt ở trên trán Trương Mặc, lúc này ánh sáng màu xanh lóe lên, Trương Mặc cảm giác một dòng khí mát từ trán của hắn tiến vào trong nháy mắt tại trong kinh mạch của hắn du chạy một vòng.

Thật là thoải mái! Trương Mặc âm thầm kêu thoải mái, loại khí lưu này chính là Tu Tiên Giả khổ khổ tu luyện khí, có cỗ khí này, Tu Tiên Giả mới có thể khiến xuất đủ loại pháp thuật không tưởng tượng nổi, càng có thể tẩy căn phạt tủy, kéo dài tuổi thọ.

"Các người là...?" Trương Mặc làm như không biết hỏi.

Đệ tử thủ sơn đem khí truyền vào Trương Mặc trong cơ thể thu bàn tay về nói: "Ta tên Tiền Phong, hắn tên Vương Bảo, chúc mừng tiểu huynh đệ đã trở thành đệ tử Vạn Kiếm Môn chúng ta."

Sau đó Trương Mặc làm bộ mình là một tiểu tử sơn thôn không biết gì cả cố ý hỏi rất nhiều vấn đề thông thường, đồng thời đệ tử thủ sơn tên Tiền Phong đó cũng rất kiên nhẫn thay Trương Mặc giảng giải Vạn Kiếm Môn một ít vấn đề cơ bản.

Sau khi bước đầu nói chuyện với nhau một phen, Trương Mặc cũng rốt cục biết được tình huống căn bản của Vạn Kiếm Môn.

Vạn Kiếm Môn này cũng coi là một môn phái tu tiên trung đẳng, bất quá bởi vì mấy năm gần đây chưa từng xuất hiện đệ tử có tư chất kinh người, tuổi trẻ môn phái thực lực không đủ, tiếp tục như vậy môn phái nhất định sẽ rút xuống một cấp bậc là một môn phái hạ đẳng.

Môn phái lấy Chuồng Giáo vi tôn, dĩ nhiên còn có Trường Lão Hội kèm chế, ở bên dưới Chuồng Giáo có ba Đại đường chủ, ba người này cũng có tu vi Kim Đan Kỳ. Duy nhất nắm giữ tu vi Nguyên Anh Kỳ là Đại Trường Lão đã bế quan rất lâu không ra.

Đệ tử trong môn chia làm ký danh đệ tử, ngoại môn đệ tử, nội môn đệ tử, đệ tử tinh anh cùng nhập thất đệ tử, từ danh xưng bên trên cũng có thể thấy được từ ký danh đệ tử vào nhập thất đệ tử lấy thực lực làm xếp hạng, càng đi lên thực lực càng mạnh.

"Lên đây đi!" Tiền Phong đánh trường kiếm phía sau một cái, thanh Thiết Kiếm to lớn rộng kia liền trực tiếp từ trong vỏ kiếm bay ra, đồng thời lơ lửng vung văng ở giữa không trung, Trương Mặc nhìn lại trên mặt lộ ra hiếu kỳ thần sắc, Tiền Phong kéo Trương Mặc đồng thời nhảy lên phi kiếm dẫn dò: "Tiểu sư đệ người nắm chặt y phục của ta, chờ lát nữa trong khi bay không nên lộn xộn, nếu té xuống sẽ không hay."

Tiền Phong cùng Trương Mặc trò chuyện một hồi, bởi vì Trương Mặc là người của hai thế giới tự nhiên cũng biết nói như thế nào, trong lúc nhất thời Trương Mặc mặc dù không có chính thức trở thành đệ tử Vạn Kiếm Môn, nhưng Tiền Phong vẫn gọi hắn là tiểu sư đệ, hiển nhiên trong lòng đã đồng ý vị tướng mạo khỏe mạnh mặt đầy đôn hậu này làm tiểu sư đệ.

"Đa tạ sư huynh nhắc nhở." Trương Mặc lên tiếng kêu, đồng thời thầm than trong lòng: Ai, nếu là trước kia ta liền đầu nhập vào một cái môn phái coi như núi dựa, như thế nào lại rơi vào kết quả như thế này? Một cái hảo hán ba cái giúp, lời này thật là danh ngôn chí lý a.

Đời trước Trương Mặc là chính là nhất giới Tán Tu, mặc dù kết thành Kim Đan nhưng bởi vì tài nguyên không đủ, tu luyện công pháp lại không mạnh, cộng thêm hần si mê Luyện Đan Thuật, cuối cùng bởi vì một quyển vô danh Tiên Quyết trong lúc vô tình lấy được, bởi vì một tên hảo hữu bán đứng, mà bị một môn phái tu tiên phái người âm thầm vây công, bắt đắc đi ôm hận mà chuyển thế.

Vì thế Trương Mặc khôi phục trí nhớ sau này liền quyết định lần này nhất định phải tái nhập tu tiên môn phái, người cô đơn cho dù tu vi cao hơn nữa cũng dễ dàng bị người vây công ám toán, hơn nữa đủ loại tài nguyên thiếu thốn, rất khó có quá cao thành tựu.

Mà Trương Mặc sở dĩ sẽ chọn Vạn Kiếm Môn, một là Vạn Kiếm Môn cách Trương Gia Thôn không xa lắm, một cái khác là do môn phái này tại hần đời trước lúc liền đã xuống dốc, cho nên chiêu thu đệ tử yêu cầu cũng giảm mạnh, nếu không lấy tư chất của Trương Mặc, nhất định sẽ vào không được một ít môn phái có thực lực lớn.

"Tiểu sư đệ, chúng ta đã đến." Tiền Phong đỡ Trương Mặc từ trên phi kiếm đi xuống, thấy Trương Mặc có chút mê ly ánh mắt cho là hần bị sợ, nhất thời nhẹ nhàng lưng lay Trương Mặc nói.

Trương Mặc mới từ trong ký ức khôi phục như cũ, lập tức cũng có chút thật thà cười nói: "Để cho sư huynh chê cười, mới vừa rồi ta có chút bị sợ."

"Nghĩ lúc đó ta lần đầu tiên tại phi kiếm bên trên so với người còn không bằng." Tiền Phong khẽ cười một tiếng nói: "Ta nhớ được khi đó ta chân đã mềm như sợi bún, căn bản là không đứng nổi."

Trương Mặc cũng không tiếp lời, mà là đánh giá chung quanh một chút, bởi vì mới vừa rồi hần phân thần nhớ lại sự tình lúc trước, cho nên cũng không có chú ý mình đi tới nơi nào, bất quá vào lúc này hần vừa vận thừa dịp trước cùng trước mặt Tiền Phong một chỗ ngồi xếp bằng trên bờ đoàn trò chuyện đồng thời quan sát bốn phía.

Thật là lớn! Cho dù Trương Mặc trước kia có chuẩn bị tâm lý vẫn bị căn phòng nhỏ này lớn chừng nửa Trương Gia Thôn làm kinh ngạc đến ngây người.

Đương nhiên nơi này sở dĩ lớn như vậy, là bởi vì trong này nhập môn đệ tử yêu cầu nhận quần áo cùng vật phẩm Yêu Bài, hơn nữa Trương Mặc còn tình mắt thấy có một nơi lại bị một đạo thanh sắc quang mang ngăn trở, bên trong đồ vật hiển nhiên cũng không phải vật bình thường.

"Trương sư đệ người qua đây đi, vị này Mã Nghiêm sư huynh sẽ đem nhập môn đồ vật phát ra cho người, dĩ nhiên hần cũng sẽ sắp xếp ổn thỏa cho người chỗ ở, đợi mấy ngày phía sau gặp Chương Giáo, sư đệ sẽ chính thức trở thành ký danh đệ tử Vạn Kiếm Môn." Tiền Phong sau khi nói xong liền vỗ vỗ Trương Mặc bả vai, sau đó mới xoay người rời đi. "Ta còn mang chức trách trông chừng sơn môn, không nên rời đi quá lâu, ngày sau nếu có cơ hội tất nhiên sẽ gặp lại."

"Tiên sư huynh đi thông thả." Đối với tên Tiền Phong này Trương Mặc trong lòng cũng có vẻ hảo cảm, dù sao hần ngay từ đầu rất chiều cổ mình, Trương Mặc cũng cảm nhận đầy đủ được sự tình cảm huynh đệ trong môn phái.

Bất quá còn không chờ hần cảm khái xong, một cái thanh âm lạnh như băng liền ngay sau đó vang lên: "Tên họ, tuổi tác, lai lịch báo lên!"

Trương Mặc trong lòng cảm giác nặng nề, biết trước mặt Mã Nghiêm sư huynh này mặt dài một bộ heo chỉ sợ là đối với chính mình có chút bất mãn, bất quá Trương Mặc cũng không để ý, chẳng qua là đăng hoàng đem chính mình tên họ cùng tuổi tác báo lên, không có lộ ra không chút bất mãn nào.

Mã Nghiêm có chút kinh ngạc liếc mắt nhìn Trương Mặc, hần nguyên vốn cho là mình thái độ có thể để cho đối phương tay chân luống cuống, dù sao tên trước mặt này thấy thế nào đều là một tên thiếu niên nhà nông từ nông trang trong đi ra, bất quá lúc này Mã Nghiêm cũng không có công phu để ý tới Trương Mặc.

Hừ, đắc tội Thang Sư Thúc, ngày sau nhất định sẽ không sống yên ổn, ta có thể không muốn rước họa vào thân. Mã Nghiêm trong lòng ám phúng, biết thân biết phận giữ mình mới là có thể sinh tồn.

Sau đó Mã Nghiêm lấy tốc độ nhanh nhất đem tên của Trương Mặc ghi vào vào bên trong một khối ngọc giản tinh khiết vô cùng, đồng thời giao cho Trương Mặc một quyển bảo màu xanh, một cái túi trữ vật âm đạm không ánh sáng, một khối thép Yêu Bài cùng một quyển Vạn Kiếm Môn nhập môn công pháp « Vạn Kiếm Tâm Pháp », đem một phần ngọc giản Vạn Kiếm Môn nhập môn phái biệt Tổng Cương giao cho Trương Mặc, liền vội vã đuổi Trương Mặc đi.

Mà cảm nhận được Mã Nghiêm lạnh lùng, Trương Mặc cũng không có lấy chính mình nhiệt mặt đi dán người khác, thái độ tự nhiên cũng không có bao nhiêu cung kính, cái này làm cho Mã Nghiêm tâm lý càng khó chịu.

"Đứng, trước Thang Sư Thúc bên trong truyền âm nói qua cho người dẫn hoàn đồ vật tới động phủ cửa hần chờ hần." Mã Nghiêm lộ ra một vệt cười trên nổi đau của người khác nói, cái này làm cho người mới vừa đi đến cửa miệng há to thần sắc âm trầm, có chút đình trệ, bất quá ngay sau đó liền như không có chuyện gì xảy ra rời đi.

Chương 3: 2 lựa chọn

Chương 3: 2 lựa chọn

Ra khỏi chỗ đệ tử mới ghi danh, Trương Mặc cũng không có lập tức sẽ lên đường đi động phủ Thang Sư Thúc đó, mà là bắt đầu chậm rãi đi lang thang chung quanh.

Dù sao Trương Mặc tận mắt nhìn thấy tên Thang Sư Thúc đó rồi đi Mê Hồn Trận, Trương Mặc cũng không muốn bây giờ liền đi qua đó một sư thúc đối với chính mình không có hảo ý trong động phủ chờ.

Trương Mặc đem tâm thần tiến vào ngọc giản gọi là nhập môn quy tắc kia kiểm tra một phen, bên trong nói tới các cấp bậc đệ tử có thể nắm giữ quyền hạn cùng chức trách, mà ký danh đệ tử chỉ có thể nắm giữ một gian nhà gỗ độc lập, hơn nữa không được tùy ý xuất nhập động phủ tầng mười tám trở lên.

Nhìn đến đây, Trương Mặc liền ngừng đầu nhìn lên, ở bên trên ngọn núi này quả nhiên rậm rạp chằng chịt động phủ đầy, hơn nữa từ trên hướng xuống động phủ số lượng dần dần tăng nhiều, dưới chân núi hang động đã có thể dùng rậm rạp chằng chịt để hình dung, dĩ nhiên càng đi lên động phủ số lượng càng ít, tuy nhiên linh khí lại càng nồng nặc.

Bất quá động phủ tầng mười tám trở lên bị một tầng dày mây mù biến hóa không mở lượn quanh căn bản không thấy rõ tình huống, lấy Trương Mặc thực lực bây giờ căn bản là không có cách nhìn thấu bên trên mây mù còn có bao nhiêu ngôi động phủ.

Nói là động phủ, thật ra thì phần lớn cũng chỉ có lớn một chút hang động mà thôi, bất quá càng đi lên, huyết động này liền mở càng lớn, mà muốn có động phủ lớn cùng linh khí nhiều với bản thân tu luyện thì nhất định phải không ngừng tu luyện gia tăng bản thân tu vi.

Bởi vì Vạn Kiếm Môn toàn bộ động phủ đều theo dùng bài vị phân phối, toàn bộ động phủ cũng không cố định, hàng năm bọn họ cũng sẽ ở trong hàng đệ tử Luyện Khí Kỳ tiến hành một trận bài vị chiến đấu dùng để lần phân phối động phủ, bài vị lên cao người có thể hưởng thụ càng nhiều linh khí cùng động phủ càng lớn, ngược lại thì có thể đối mặt bị hạ bài vị kẻ tiếp động phủ bị thảm vận mệnh.

Thú vị! Trương Mặc trong lòng hơi động đối với cách làm này của Vạn Kiếm Môn âm thầm khen ngợi, phương pháp này mặc dù để cho tất cả mọi người gặp phải bị hạ xuống động phủ cấp bậc nguy hiểm, nhưng là cũng lớn đại khích lệ đệ tử trong môn tu luyện tích cực, đồng thời thông qua chiến đấu như vậy cũng có thể làm cho đệ tử trong môn có một ít kinh nghiệm giao đấu, bên trong giao đấu có thể tăng lên thực lực của chính mình.

Đương nhiên loại tranh đấu này không cho phép hạ tử thủ, bất quá cho dù như vậy bài vị chiến đấu cũng có số lượng thương vong nhất định, nói cách khác Vạn Kiếm Môn cao tăng cho phép xuất hiện một ít thương vong, chỉ cần ở tại bọn hắn trong phạm vi liền có thể dễ dàng tha thứ.

Cứ như vậy, hàng năm bài vị chiến đấu cũng trở nên có chút kích thích cùng máu tanh, Tử Vong có hạn, nhưng bị thương hay tàn phế thì vô hạn, sau mỗi lần bài vị chiến đấu, người mang chức năng chữa trị Luyện Đan Đường sẽ gặp bận rộn không dứt, bề bộn nhiều việc cứu chữa những đệ tử bị thương bên trong bài vị chiến đấu kia.

Mà trong Vạn Kiếm Môn có ba Đường, chia ra làm Luyện Đan Đường, Huyết Kiếm Đường cùng Vạn Kiếm Đường.

Phàm là nội môn đệ tử tất nhiên muốn chọn tiến vào ba Đường đó, bất quá bây giờ Trương Mặc thân là ký danh đệ tử, tự nhiên không cần vì thế phiền não.

Chẳng qua là sau một khắc,

Sau khi sơ lược xem một lần ký danh đệ tử chức trách, Trương Mặc sắc mặt liền trở nên có chút không tốt.

Bởi vì dựa theo quy định, ký danh đệ tử nhất định phải xử lý các hạng chuyện vặt trong Vạn Kiếm Môn, thí dụ như đi mở linh thạch khai thác linh thạch, hoặc là trông chừng linh dược vườn, chuyện vặt đa phần hỗn loạn, bất quá thật may mỗi người chỉ cần chọn một chuyện vặt liền có thể làm, hơn nữa chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ trước hạn định, thời gian còn lại sẽ dư giả để dành cho tu luyện.

Lại vội vã xem một phen nhập môn quy tắc, sau khi ghi nhớ mấy điều cấm kỵ trong Vạn Kiếm Môn, Trương Mặc liền đem ngọc giản nhập môn quy tắc ném vào bản thân túi trữ vật, đồng thời từ trong túi trữ vật lấy ra một phần ngọc giản khác.

« Vạn Kiếm Tâm Pháp » Trương Mặc đem thần thức chìm vào trong ngọc giản, trong đầu lập tức hiện lên bốn chữ to thanh quang lóe lên, ở trong quá trình này, Trương Mặc về mặt lúc đầu là kinh ngạc, càng về sau biến thành khiếp sợ, cuối cùng diễn biến thành ngưng trọng.

Hắn vốn là tu luyện vô danh Tiên Quyết là có thể che giấu bản thân tu vi, lần này có thể được gọi là Tiên Quyết lại có mấy quyền?

Cho nên ngay từ đầu Trương Mặc âm thầm thường thái độ đi xem Vạn Kiếm Môn « Vạn Kiếm Tâm Pháp », bất quá sau khi đi sâu vào phẩm đọc một phen, Trương Mặc lại bị bộ tâm pháp này làm cho khiếp sợ, bởi vì bộ tâm pháp này mặc dù không thể cùng vô danh Tiên Quyết so sánh, nhưng là do Vạn Kiếm Môn các tiền bối tiêu phí đại tâm huyết không ngừng sửa đổi mà thành, trong này ẩn chứa trí tuệ cũng không phải chuyện đùa.

Mà Vạn Kiếm Môn phân phối bộ công pháp « Vạn Kiếm Quyết » nghe nói luyện đến mức tận cùng có thể phân ra vô số chân thực bóng kiếm, địch nhân cuốn vào chính giữa kiếm ảnh thất cổ thành thịt nát, cùng cấp tu sĩ có thể nói vô địch công pháp, chỉ có điều « Vạn Kiếm Quyết » này cho đến bây giờ cũng không có người có thể tu luyện đại thành, cho dù là Đại Trưởng Lão bế quan không ra kia cũng chỉ có thể phân ra mấy trăm thanh kiếm ảnh mà thôi.

Bất quá bây giờ Trương Mặc còn chưa có tư cách tu luyện « Vạn Kiếm Quyết » bởi vì nhập môn quy tắc lý thuyết chỉ có nội môn đệ tử mới có tư cách tu luyện « Vạn Kiếm Quyết », ngoại môn đệ tử cùng ký danh đệ tử là không có tư cách tu luyện công pháp này.

Nhìn đến đây, Trương Mặc khoe miệng cũng hiện lên vẻ cười khở, trong lòng càng là bất đắc dĩ. Xem ra ở chỗ đó cũng có phân biệt đối xử thuyết pháp này.

"Ồ, người này mặc phẩm nhân quần áo, chẳng lẽ là đệ tử mới tới, nhưng là ta nhớ hình như lần chiêu mộ đệ tử mới này đã sớm kết thúc, chương giáo chân nhân cũng thay bọn họ chế tác bản mệnh ngọc bài à?" Một cái mang theo một chút bối rối âm vang lên, nữ tử một thân quần dài màu đỏ từ một thanh phi kiếm màu phấn hồng bên trên bay xuống, cùng theo nàng còn có một nam tử mặt trắng người mặc trường bào màu xanh, nói chuyện chính là nữ tử mặc quần áo đỏ quần dài.

Trương Mặc liếc mắt nhìn hồng y nữ tử trên y phục thêu kiếm nhỏ màu vàng kim, không khỏi cúi đầu vấn an đạo: "Sur tỷ tốt."

Hồng y nữ tử này một bộ mặt con nít, hết lần này tới lần khác vóc người cực kỳ khó đoán, lời lờ lững linh trên thân thể mị lực vô hạn, bên cạnh hấn mặt trắng nam tử trong lòng toan tính tâm mắt đặt ở hồng y nữ tử trên người.

Lại là đệ tử tinh anh, Trương Mặc trong lòng cười khở, trực tiếp hỏi một tiếng tốt liền không nói thêm gì nữa.

Vạn Kiếm Môn phân biệt đệ tử ghi danh cao thấp chỉ cần nhìn trên y phục thêu tiểu kiếm màu sắc liền có thể biết được, ký danh đệ tử là Huyền Thiết tiểu kiếm, ngoại môn đệ tử là Huyền Ngọc tiểu kiếm, nội môn đệ tử là Huyền Ngân tiểu kiếm, đệ tử tinh anh mới có thể thêu Huyền Kim tiểu kiếm, về phần những người có Đại Cơ Duyên kia có thể được trưởng lão hoặc là đường chủ thu làm nhập thất đệ tử trên y phục sẽ gặp có thêu Từ Kim tiểu kiếm.

Cho nên Trương Mặc liếc mắt liền nhìn ra thân phận nữ tử, lập tức cũng cung kính dị thường, không dám nhìn loạn.

Hồng y nữ tử này lúc muốn nói chuyện, mặt trắng nam bên người nàng từ cau mày nói: "Sur muội, nếu là ngươi đáp ứng cùng ta trở thành Đạo Lữ, ta liền mời cha ta thu ngươi là nhập thất đệ tử như thế nào?"

Mặt trắng nam tử này mặt đầy khinh miệt không nhìn Trương Mặc, lấy lòng đối với hồng y nữ tử nói lên thỉnh cầu, dĩ nhiên chủ yếu nhất là hấn có một người cha tốt, như vậy hấn có thể dây dưa một tên đệ tử tinh anh mà bình an vô sự, nếu không trong môn trường bối nhất định sẽ không cho phép sự tình như vậy xuất hiện.

Trương Mặc đối với lần này cũng không có bao nhiêu nổi nóng, dù sao đối phương cùng mình không quan hệ quá lớn, xem thường bản thân thì thế nào, mặt mũi là dựa vào chính mình kiếm, cũng không phải là dựa vào người khác cho.

Hồng y nữ tử trên mặt lộ ra một bộ chán ghét vẻ mặt, bất quá lóe lên một cái rồi biến mất, nàng biết mặt trắng nam tử phụ thân là ai, trong lòng có nhiều kiêng kỵ.

"Nhìn sư đệ bộ dáng này, sẽ dễ cho sư tỷ mang người vòng vo một chút Vạn Kiếm Môn của chúng ta đi." Hồng y nữ tử do dự một hồi cuối cùng nói với Trương Mặc.

Hồng hét! Trương Mặc chẳng những không có lộ ra vui vẻ thần sắc, ngược lại nhướng mày một cái, hồng y nữ tử này rõ ràng cho thấy muốn lấy chính mình làm sứ giả đỡ đạn.

Mặt trắng nam tử sầm mặt lại, tiến lên một bước hạ giọng nói với Trương Mặc: "Tiểu tử, ngươi có biết ta là ai không? Nếu như ngày sau có phiền toái gì cứ nói lên danh hiệu của ta, ở trong Vạn Kiếm Môn tất cả mọi người có thể cho ta Tề Đình mấy phần mặt mũi!"

trong lời nói của Tề Đình mang theo một tia minh bạch bạch uy hiếp cùng một tia như có như không chót miệng cam kết, Trương Mặc vốn là dự định không tranh vào vũng nước đục, nhận thức kinh sợ thì tránh mở chuyện này, nhưng là còn không chờ Trương Mặc đáp lời, hồng y nữ tử liền trực tiếp kéo Trương Mặc tay trực tiếp nhảy lên trên phi kiếm màu phấn hồng, dưới sự pháp lực thúc giục, phi kiếm màu phấn hồng hóa thành một đạo hồng mang tán nhanh rồi đi.

Tề Đình sắc mặt âm trầm nhìn thiếu nữ áo đỏ rồi đi phương hướng, ánh mắt lấp lóe không yên, sau đó khoe miệng hiện lên một nụ cười âm hiểm, lại cũng trực tiếp bước lên một cái phi kiếm màu xanh sầm rồi đi.

Trương Mặc lúc này mặc dù bị mỹ nữ nắm cả cánh tay, nhưng trong lòng âm thầm phát khở: Xem ra tên Tề Đình đó hấn là nhớ ta.

Bất quá Trương Mặc cũng không phải là người mềm yếu vô năng, nếu sự tình đã phát sinh, vậy thì thân nhiên tiếp nhận.

Hồng y nữ tử cảm nhận được Trương Mặc cánh tay ở nàng ngực chung quanh cọ tới cọ lui, nhất thời gò má đỏ bừng, dưới chân pháp lực phát ra mất thăng bằng, phi kiếm nghiêng ngã trên không trung rơi xuống đất.

Trương Mặc vừa căng thẳng trực tiếp ôm lấy eo hồng y nữ tử, lần này hồng y nữ tử càng thêm kinh hoảng, bất quá nàng cũng còn khá ở một khắc cuối

cùng ổn định phi kiếm, tha cho như thế, Trương Mặc cùng nàng trên mặt đất ôm nhau lẫn lộn.

Thật may chỗ hai người đặt chân hơi hẻo lánh không có những đệ tử khác đi qua, nếu không nếu để cho trong môn những đệ tử khác biết Vạn Kiếm Môn người đẹp nhất bị Trương Mặc ôm như vậy mà nói, sớm đã có Hộ Hoa Sứ Giả tiến lên đánh Trương Mặc no đòn một hồi.

Trương Mặc chỉ cảm thấy đau nhứt toàn thân, đặc biệt là cái mông ngã thật giống như bẻ thành bốn múi.

Hồng y nữ tử dù sao cũng có thực lực, mặc dù ngã xuống, tuy nhiên lại không có bị thương, chẳng qua là bị Trương Mặc ôm có chút không làm gì được mà thôi.

"Sư tỷ, người có thể hay không từ trên người ta trước đứng lên, rất nặng a." Trương Mặc đưa tay liền muốn đẩy ra hồng y nữ tử, ai có thể nghĩ trực tiếp đẩy ở trên trên một dạng thịt mềm, nhất thời đưa tới một trận thét chói tai.

"!"

Chỉ chớp lát sau Trương Mặc trên mặt mang theo một dấu bàn tay đỏ tươi đứng dậy rồi đi, đồng thời hắn cũng nhớ được tên của hồng y nữ tử : Hàn Hình Nhi.

Dựa vào thực lực bản thân nắm giữ luyện khí chín tầng mỹ nữ cũng không phải là một nữ tử yếu đuối, ai đủ sức dễ dàng nàng xinh đẹp xứng đôi.

Ở tri hoãn một ít thời gian sau này, Trương Mặc lúc này mới nhớ tới Mã Nghiêm nói Thang Sur Thúc phải gặp chuyện hán, sau khi phỏng chừng thời gian cũng không còn nhiều lắm, Trương Mặc liền dựa theo bản đồ trong nhập môn quy tắc tìm tới động phủ Thang Sur Thúc.

Động phủ Thang Sur Thúc này cửa chừng rộng bốn, năm trượng, rộng rãi dị thường, đồng thời Thang Sur Thúc tầng động phủ này số lượng cũng không phải đặc biệt nhiều, mỗi một động phủ cũng cách nhau mở một khoảng cách, nhìn đáng đáp tựa hồ tầng động phủ này còn có dư thừa.

Một đạo nhân nhợt Hắc Mang từ không trung bay tới, Trương Mặc quay đầu nhìn lại liền nhìn thấy Thang Huy kia hơi lộ ra thân thể mập mạp đang đập một thanh ngăm đen phi kiếm, vẻ mặt u buồn nhìn mình chằm chằm.

"Vào đi!" Phi kiếm đảo mắt tới, vừa rơi xuống đất, phi kiếm liền đi vào bên hông Thang Huy trở thành một cái hắc sắc đai lưng, hắn hất ống tay áo một cái nói với Trương Mặc.

"Vâng, sư thúc." Trương Mặc thấy Thang Huy biểu tình trong lòng biết hắn nhất định phải gặp khó khăn mình cũng chỉ có thể kiên trì đến cùng đi theo vào.

Thang Huy ở cửa dừng một cái, vung tay lên một đạo thanh sắc quang mang đánh vào bên trên động cửa phủ, thần kỳ một màn xuất hiện, vốn là không có vật gì động cửa phủ lại mở hồ hữu đạo thanh sắc như nước vậy vẫn quang mạc xuất hiện, theo Thang Huy luồng hào quang màu xanh kia đánh vào, hánh sắc này sóng gợn dần dần tiêu tan hòa tan.

Thang Huy nghênh ngang đi vào, Trương Mặc cũng không nói tiếng nào trực tiếp đi theo.

Vào hang động đi ước chừng mấy chục bước sau khi sáng tỏ thông suốt, một cái đại sảnh to lớn xuất hiện ở trước mắt Trương Mặc.

Bên trong phòng khách này vàng chói lọi, tất cả mọi thứ hiện ra một vẻ nồng nặc phú quý khí, nhìn không giống như là một tên Tu Tiên Giả động phủ, càng giống như là phạm nhân nhà giàu sang.

Thang Huy trực tiếp ngồi ở trên ghế trương kim đỏ thần sắc âm tình bất định nhìn Trương Mặc, Trương Mặc lập tức cúi đầu xuống làm bộ đáng như tay chân luống cuống, hắn cũng không muốn bị Thang Huy nhìn ra manh mối gì.

Lặng lẽ đợi sau một hồi, Thang Huy cảm giác trước mặt Trương Mặc đã có một ít cục xúc bất an, lúc này mới về mặt ôn hòa nói: "Người có thể vào Vạn Kiếm Môn của chúng ta là có cơ duyên lớn, ta làm sư thúc định cho người chỗ tốt, người có hai cái lựa chọn, Trương Mặc."

Nghe một chút Thang Huy kêu xuất tên mình, Trương Mặc trong lòng có chút kinh ngạc, lập tức biểu hiện có chút 'Kinh hoàng thất thố '. Cái này làm cho Thang Huy nhìn trong lòng cười thầm, tự giác trong đáy lòng tính toán đó cũng có thể được như nguyện.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Nhập thế tu hành

Chương 4: Nhập thế tu hành

Từ Thang Huy động phủ đi ra sau này, Trương Mặc chỉ cảm thấy sống lưng đã mồ hôi lạnh đầm đìa, thân vải bố rách y phục kia lại bởi vì mồ hôi thấm ướt mà dán trên sống lưng trên người.

Phải biết Thang Huy mặc dù thu hồi lộ biểu hiện không chịu nổi, nhưng là hắn cũng nắm giữ thực lực Trúc Cơ Kỳ, lúc trước Trương Mặc tự nhiên không sợ, nhưng là bây giờ hắn chỉ có thực lực Luyện Khí Kỳ một tầng dĩ nhiên là áp lực như núi đại.

Thang Huy đưa ra hai lựa chọn rất trực tiếp: Hoặc là giao ra Tây Tủy Đan trong môn phái, sau đó Thang Huy tương ngộ cấp cho một ít chiếu cố và một ít bồi thường. Nếu như không giao ra Tây Tủy Đan, như vậy thì trực tiếp đi thế tục thay Vạn Kiếm Môn xử lý trong thế tục thể lực Vạn Kiếm Môn.

Tây Tủy Đan này mặc dù không gọi được Linh Đan Diệu Dược, có thể là đối với mới nhập môn đệ tử lại có chỗ tốt cực lớn, đan dược này có thể tẩy tủy Dịch Cân, tăng lên nhập môn đệ tử thể chất cùng đánh người kẻ tiếp tốt cơ sở.

Đương nhiên này Tây Tủy Đan trong giang hồ còn có một cái xưng vị 'Đại Hoàn Đan' chính là trong truyền thuyết sau khi dùng có thể trực tiếp gia tăng 60 năm công lực thần kỳ đan dược.

Tây Tủy Đan này đối với Trương Mặc mà nói là không có quá lớn gì, trong tay hắn có cách điều chế Cổ Bản Bồi Nguyên Dịch so với Tây Tủy Đan tốt hơn nhiều, hơn nữa Tây Tủy Đan này cách điều chế vô cùng bá đạo, có phần nhỏ người mới chịu đựng được thậm chí sẽ bởi vì được lực Tây Tủy Đan phát tác quá độ đau đớn mà chết, có thể thấy Tây Tủy Đan này mãnh liệt.

Mặc dù ngay từ đầu Trương Mặc muốn đem Tây Tủy Đan giao ra, nhưng là một phen tư lượng hắn liền buông tha cái ý niệm này lựa chọn phương án thứ hai đi thế tục xử lý thể lực Vạn Kiếm Môn.

Cho dù bản thân giao ra Tây Tủy Đan, chẳng lẽ lòng dạ hẹp hòi Thang Sư Thúc này sẽ bỏ qua bản thân? Hắn nhất định sẽ cho mình mang giày nhỏ, đến lúc đó ở Vạn Kiếm Môn thời gian cũng sẽ không quá tốt, còn không bằng trực tiếp đi trong thế tục thoát khỏi hắn tầm mắt cho thỏa đáng.

Hơn nữa Trương Mặc vốn cũng đang vì mình không có thể tùy ý đi ra ngoài mà rầu rĩ, bởi vì hắn phải tìm một ít phổ thông dược liệu Cổ Bản Bồi Nguyên Dịch yêu cầu, đối trước Trương Mặc có thể lấy Tân Tu kết thành Kim Đan cũng phải dựa vào Cổ Bản Bồi Nguyên Dịch này ngâm ngâm thân thể.

Bất quá nếu là ở trong Vạn Kiếm Môn Trương Mặc có thể không dám tùy ý phối trí Cổ Bản Bồi Nguyên Dịch này, vì cách điều chế là hắn trong lúc vô tình phát hiện một di tích thượng cổ Luyện Đan Sư một trong Đan Phương trong đó, loại phương pháp phối trí này cũng sớm đã thất truyền, hơn nữa phối trí dược liệu này yêu cầu cũng không cao, nếu là lưu ra ngoại giới tất nhiên sẽ vén lên một trận gió tanh mưa máu.

Thất Phu Vô Tội, Hoài Bích Kỳ Tội.

Trương Mặc đời trước cũng là bởi vì một quyền vô danh Tiên Quyết mà bị bạn tốt nhất bán đứng cuối cùng vẫn lạc chuyển thế, từ sau khi khôi phục trí nhớ sau này, Trương Mặc vẫn trong lòng cảnh cáo bản thân, mọi việc cũng nghĩ trước rồi sau đó làm, nhất định phải cẩn thận cẩn thận lại cẩn thận.

Vốn là dựa theo Vạn Kiếm Môn quy định, đệ tử Luyện Khí Kỳ không được tùy ý đi ra ngoài, Trương Mặc còn phải nghĩ biện pháp khác đi dành dụm dược liệu, bất quá bây giờ xem ra là không cần,

Chỉ bất quá vì thế hắn cũng hoàn toàn đắc tội Thang Huy.

Trương Mặc mặc dù đứng ở bên ngoài động phủ bị thái dương chiếu vào, nhưng trong đáy lòng vẫn còn có chút phát rét, hồi tưởng lại lúc hắn lựa chọn thứ hai con đường Thang Huy sát cơ trên người kia nóng như thực, vào thời khắc ấy Trương Mặc cơ hồ có thể khẳng định Thang Huy muốn đối với mình động thủ, bất quá cuối cùng không biết tại sao hắn vẫn thả cho mình rời đi.

Lúc này Thang Huy đang chơi đùa một thanh hắc sắc tiểu kiếm trong tay, đây chính là pháp khí Mặc Ngọc kiếm, mới vừa rồi hắn thật có suy nghĩ muốn trực tiếp tiêu diệt tiểu tử quê mùa đứng ở trước mặt hắn.

Lần này hắn được một gốc trăm năm Nhân Hình Hà Thủ Ô, đáp ứng cung phụng Nhân Hình Hà Thủ Ô Tôn gia đề cử trong tộc bọn họ trưởng tử cháu ruột tiến vào Vạn Kiếm Môn, nhưng là ai có thể nghĩ Trương Mặc đột nhiên xuất hiện, đoạt một chỗ.

Vạn Kiếm Môn quy định, hàng năm chiêu mộ đệ tử có số lượng cố định, nếu là có đột phát tình huống tương tự Trương Mặc loại này, thì sẽ từ người đề cử giảm bớt một tên làm thăng bằng số lượng.

Thang Huy mặc dù cùng Tôn gia đã đem sự tình nói rõ, Tôn gia gia chủ ngược lại cũng thông tình đạt lý tỏ ra là đã hiểu, Thang Huy liền đáp ứng làm một viên Tây Tủy Đan cho Tôn gia trưởng tử cháu ruột dùng, cứ như vậy cho dù Tôn gia trưởng tử cháu ruột vào không được Vạn Kiếm Môn, có Tây Tủy Đan thay đổi thể chất, trong lòng cũng có thể tiếp nhận một ít.

Chẳng qua là vốn là lòng tin tràn đầy Thang Huy lại không nghĩ rằng Trương Mặc sẽ cự tuyệt, cứ như vậy đáp ứng Tôn gia Tây Tủy Đan sẽ không xếp đặt, nhưng là Thang Huy lời đã nói ra khỏi miệng, tự nhiên không thể nuốt lời, nếu không ngày sau còn ai dám tiến cống đồ vật cho hắn?

Cho nên một viên Tây Tủy Đan này chỉ có thể bản thân Thang Huy xuất ra, loại buồn rầu sự tình này để cho Thang Huy thiếu chút nữa thì tại chỗ bạo tẩu

diệt Trương Mặc, bắt quá hấn vẫn mạnh mẽ để lại lửa giận trong lòng đuổi Trương Mặc rồi đi.

Nguyên nhân dĩ nhiên là Trương Mặc đã trở thành Vạn Kiếm Môn ký danh đệ tử, mà Vạn Kiếm Môn là không cho phép đệ tử trong môn tàn sát lẫn nhau, đặc biệt là ở trong Vạn Kiếm Môn.

Hơn nữa mấy ngày nữa Trương Mặc liền muốn ra mắt Chuông Giáo, do Chuông Giáo thay hấn luyện chế bản mệnh ngọc bài, xuyên thấu qua quyền mệnh ngọc bài này, Vạn Kiếm Môn thì có thể biết được môn hạ đệ tử sống hay chết.

Đây cũng là phổ thông tu tiên môn phái dùng chung một loại thủ đoạn, mà lúc mới nhập môn tặng Tây Tựu Đan, rồi đến phía sau luyện chế bản mệnh ngọc bài, hết thấy các thứ này không khỏi là sáng tạo một loại cảm giác môn phái rất coi trọng người, sẽ cho người hết thấy tài nguyên, đối đãi người ân trọng như núi.

Thông qua một loạt nghi thức có thể để cho một tên đệ tử mới nhập môn mau sớm sinh ra hảo cảm với môn phái, như vậy mới có thể khiến đệ tử trong môn đối với môn phái có quy chúc cảm.

"Trẻ ranh!" Thang Huy bỗng nhiên lộ ra một nụ cười nói, "Ta nghĩ rằng không cần ta động thủ, chỉ cần ta nói cho Tôn gia là người cướp đi bọn họ cơ hội bảo bồi Tôn Tử Tu Tiên, bọn họ nhất định sẽ thay ta giải quyết người, cứ như vậy ta cũng không cần làm phiền, hơn nữa sau chuyện này ta còn có thể lấy danh nghĩa thay đệ tử trong môn báo thù uy hiếp Tôn gia với nhiều chỗ tốt hơn, một mũi tên hạ hai chim, chặt chặt, đến lúc đó Tôn gia còn không bị ta đùa bỡn trong lòng bàn tay, được liệu thượng hạng tự nhiên cũng mặc ta chọn."

Vừa nghĩ tới chỗ diệu dụng, Thang Huy liền không nhịn được uy nghiêm cười to, chẳng qua là tiếng cười kia như dạ kiều vậy làm người ta sợ hãi, may động phủ đều có trận pháp cách âm, nếu hấn không là tiếng cười nhất định sẽ làm cho những người khác trong lòng sinh ra sợ hãi.

Mà Trương Mặc tự nhiên không biết Thang Huy đã tại lợi dụng Tôn gia tính kế hấn, đồng thời còn đem lợi dụng sự tình trên cũng tính kế Tôn gia.

Lúc này Trương Mặc đang định làm một ít đồ vật tự vệ để phòng bất cứ tình huống nào, nếu không lấy hấn thực lực bây giờ ở trong thế tục cho dù là những Tiên Thiên Cao Thủ đó cũng có thể muốn hấn mạng nhỏ.

Mà Trương Mặc bây giờ có thể dựa vào chỉ có thể là đệ giai công kích phù, mà đệ giai công kích phù thì cần muốn một ít phù lục cùng mực cùng linh thú máu mới có thể luyện chế.

Bất quá thật may đệ tử mới nhập môn cũng có thể lãnh được năm khối linh thạch hạ phẩm, cái này làm cho Trương Mặc lại đủ tiền vốn đi mua đồ vật bản thân cần, dù sao luyện chế đệ giai công kích phù phụ chi cùng mực cũng không đắt tiền.

Bởi vì Vạn Kiếm Môn hạn chế đệ tử Luyện Khí Kỳ tùy ý ra vào, cho nên ở trong môn phái sẽ tồn tại tiểu hình giao dịch chợ, chợ giao dịch phương thức lấy linh thạch cùng lấy vật đổi vật làm phương thức tiến hành.

Chợ này trong Vạn Kiếm Môn nằm dưới chân núi Chủ Phong, Trương Mặc không đưa tới người khác chú ý, tương tự không muốn bị người khác nhận ra thân phận người mới mà bị chèn ép, khi đi ngang qua một rừng cây hấn đem trường bào đã phát cho hấn mặc vào.

Trường bào này là dùng băng tâm ti thật sự hàng dệt lại, đồng thời còn đính vào một ít da lông linh thú, mặc dù không coi là đồ vật tốt cực kỳ, nhưng mặc lên người chẳng những đông ấm hạ mát, đối với một ít đao búa tầm thường tổn thương cũng có thể cơ bản không nhìn, nếu là lưu lạc ở trong thế tục sợ rằng lại là một kiện bảo vật.

Bằng không cũng sẽ không nói Tiên Nhân đánh nhau phạm nhân gặp họa, Tu Tiên Giả mặc dù không là tiên nhân, nhưng thường thường người mang năng lực người thường khó có thể tưởng tượng, đồ vật trên người bọn họ ở người trong thế tục nhìn tới dĩ nhiên chính là bảo vật.

Một đường lớn đá xanh trải dài bên trên người đến người đi, nếu không phải những người này đều mặc trường bào, trên lưng cũng có một thanh trường kiếm, ai cũng đều cảm thấy đây chỉ là một trong thế tục phổ thông thị tập mà thôi.

Trương Mặc người mặc trường bào màu xanh, hai tay chấp ở sau lưng, biểu tình trên khuôn mặt hiện ra cương nghị quả cảm, cho dù ai nhìn cũng sẽ kêu một tiếng: Thật là một cái hảo nam nhi.

Chỉ bất quá hấn trên môi một vết nhung mao tiết lộ hấn tuổi tác, hơn nữa bên trong chợ này cũng chỉ có một mình hấn trên lưng không có trường kiếm.

Hạc đứng trong bầy gà!

Loại này bị tất cả mọi người chăm chú nhìn cảm giác để cho Trương Mặc cho dù đầu thai làm người cũng có chút không chịu nổi, trên mặt có một chút đỏ, đồng thời sau lưng tay chân cũng xuất ra một chút mồ hôi.

Đương nhiên ngoài mặt Trương Mặc hay lại lộ ra dáng vẻ rất ổn định, cũng chẳng có bao nhiêu thất thố.

Mọi người thấy vậy cũng không ở chú ý Trương Mặc, ào ào xoay người lại.

Trương Mặc lúc này mới thả chậm bước chân quan sát tỉ mỉ một phen trong Vạn Kiếm Môn tập thị này, chợ này không có bất kỳ cửa tiệm, tất cả mọi người đem đồ vật đặt ở trên đất, nhìn trúng liền trực tiếp đi lên hỏi giá, nếu như thỏa đàm liền trực tiếp cầm linh thạch giao phó hoặc là dùng vật trao đổi, rất đơn giản, bởi vì tập thị này nằm trong môn phái, cho nên lừa dối cùng cường đoạt sự tình không tồn tại.

"Vị tiểu sư đệ này là vừa tới chợ hay sao. " một tên mang theo thô bi âm thanh âm vang lên, Trương Mặc còn chưa kịp phản ứng liền bị một hai bàn tay đung trên bờ vai, đồng thời ngửi được một cỗ mùi rượu nồng nặc. "Tại hạ Hồ Đồ, ngoại hiệu Tửu Hồ Đồ, sư đệ nếu là muốn mua đồ vật gì ta đều có thể tìm tới cho ngươi."

"Tửu Hồ Đồ ngươi lại không có tiền uống rượu đi, vị sư đệ này cũng chó có bị hấn cho lừa gạt, người này đặc biệt lừa gạt linh thạch đệ tử mới tới cầm đi đồ uống rượu."

"Tiểu sư đệ cũng phải cẩn thận."

Hồ Đồ này còn không có cơ hội nói tiếp, bên cạnh liền có mấy người xông tới nói, từng cái mặt lộ vẻ về đùa cợt, tất cả mọi người đều toát ra khinh thường cùng đùa cợt thần sắc.

Hồ Đồ sắc mặt đỏ lên, trên tay gân xanh nhô ra, bị nắm ở Trương Mặc cảm nhận được đồ đồ ngực đập trùng kịch liệt, bất quá qua một hồi, hấn chỉ có thể âm thầm cúi đầu than nhẹ một tiếng nói: "Làm sao Giải Ưu, chỉ có Đồ Khang!"

Trương Mặc nhìn xoay người rời khỏi Hồ Đồ bỗng nhiên mở miệng nói: "Hồ sư huynh chẳng lẽ không mang ta đi mua đồ?"

Hồ Đồ nghe được Trương Mặc lời nói nhất thời cả người rung một cái, hốc mắt ửng đỏ, bất quá tại chuyển thân trong nháy mắt hấn lại khôi phục trạng thái bình thường, lộ ra một nụ cười đi tới hỏi "Không biết tiểu sư đệ muốn mua những thứ gì đây? Lần này ta dẫn ngươi đi xem đồ vật không tính phí, coi như là sư huynh ta đây làm lễ ra mắt ngươi !"

Một trận gió thổi tới, đem tay áo trái Hồ Đồ bay nhẹ, nguyên lai cánh tay trái Hồ Đồ này lại không biết thế nào đã không còn, một người bị đoạn một cánh tay về việc tu hành con đường cơ bản đã bị đoạn tuyệt, bởi vì rất nhiều pháp thuật đều cần hai tay kết Thủ Ấn, một cái tay là không có khả năng thi triển ra, đây cũng là Hồ Đồ sẽ tự cam đoan lạc cùng còn lại một trong những nguyên nhân đệ tử trong môn khinh thị hấn.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Luyện Phù

Chương 5: Luyện Phù

Bởi vì Trương Mặc coi trọng, Hồ Đồ ngược lại cũng sáng khoái trực tiếp thay Trương Mặc tìm tới phù chỉ, mực cùng linh thú máu, hơn nữa Hồ Đồ còn giúp trả giá, Trương Mặc xài hết năm khối linh thạch liền đổi lấy hai phù chỉ, đủ luyện chế hai phù chỉ mực cùng linh thú máu.

Thông qua một phen trao đổi Trương Mặc cũng biết Hồ Đồ là bởi vì Vạn Kiếm Môn năm đó một trận biến cố mới đau đớn mất cánh tay trái, bất quá Hồ Đồ mặc dù có chút tự cam đoan lạc, nhưng là đối với Vạn Kiếm Môn sự tình lại như lòng bàn tay, sau khi cộng thêm cụt tay vẫn không có người để mất hấn, cho nên hấn coi Trương Mặc làm huynh đệ đem trong môn phái một ít bí mật chuyện cũ nói đại khái.

Bất quá khi biết Trương Mặc sẽ phải bị ra phái ra ngoài thay chấp chương thế tục Vạn Kiếm Môn đang lúc thế lực, Hồ Đồ cũng không có phản đối, ngược lại trầm ngâm một tiếng nói: "Tu Tiên đại đạo, vui đầu khổ tu tất nhiên trọng yếu, nhưng là nếu một mực khổ tu bất thông nhân tình, không có tâm cơ lòng dạ, sợ rằng kết quả cuối cùng cũng sẽ không quá tốt. Ngươi có thể đi ra ngoài lịch luyện một phen cũng tốt, năm đó ta nếu không phải ngày thơ như vậy có lẽ cũng sẽ không chán nản như bây giờ."

Trương Mặc đối với lần này cũng chỉ có thể có chút vô lực an ủi: "Sư huynh cần gì phải như vậy mất hết ý chí, có lẽ ngày sau còn có những cơ duyên khác, chúng ta là người tu tiên cuối cùng không thể so với tầm thường phàm nhân, có thể có đủ loại kỳ ngộ cũng không hợp ý nhau."

Hồ Đồ nghe xong lời nói của Trương Mặc chẳng qua là cười hắc hắc, cũng không có trả lời hiển nhiên trong lòng xem thường.

Mặc dù trong tu tiên giới truyền lưu đủ loại truyền thuyết, thí dụ như một vị Tu Tiên Giả trong lúc vô tình ngã xuống vách núi đạt được tu sĩ thượng cổ di vật từ đó Nhất Phi Trùng Thiên, hoặc là có Tu Tiên Giả dưới cơ duyên xảo hợp nuốt Tiên Thảo Thần Đan từ đó đại đạo sẽ thành Bạch Nhật Phi Thăng, liên quan tới loại truyền thuyết này có thể nói là không đếm xuể.

Chẳng qua là Trương Mặc biết vô luận là kỳ ngộ này đều cần ngươi có một cái thân thể hoàn chỉnh, cho nên Hồ Đồ lòng cũng biết rõ, hai người lúc đó yên lặng một hồi.

"Được, tiểu sư đệ mua những thứ này nhất định là muốn luyện chế phù chỉ, sư huynh ta mặc dù bây giờ là một tên phế nhân, bất quá nếu ngày sau gặp phải phiền toái gì, nói cho sư huynh ta nghe, ta cũng có thể đưa chút ý kiến, chúng ta cũng nên từ biệt đi." Hồ Đồ thở dài một hơi có chút cô đơn xoay

người rời đi.

Trương Mặc về mặt trụ trực tại chỗ ở một lúc, cuối cùng vẫn chọn rời đi.

Mới vừa rời hẳn đột nhiên nghĩ đến có một loại biện pháp có thể nối lại cánh tay bị đứt rời, đó chính là trong truyền thuyết có thể đúc lại thể xác Tiên Ngẫu, bất quá Tiên Ngẫu này đã rất lâu không có ai phát hiện, lần trước lúc xuất hiện lại là bốn, năm trăm năm trước, Tiên Ngẫu khi xuất hiện trên đời, đã từng đưa tới Tu Tiên Giới một phen gió tanh mưa máu.

Đây là bởi vì Tiên Ngẫu có công dụng thể đúc lại thể xác, nếu là muốn luyện chế một cụ hóa thân người lấy được vật này, liền có thể bằng vào Tiên Ngẫu đặc tính này trực tiếp luyện chế hóa thân thứ hai.

Bất quá Trương Mặc không có mở miệng nguyên nhân cũng rất bình thường, dù sao này Tiên Ngẫu vẫn không có xuất thế lần nữa nói cũng là vô ích.

Hơn nữa cho dù Tiên Ngẫu xuất thế, cũng chỉ có những Nguyên Anh Kỳ cao nhân mới có tư cách đến cướp đoạt, cho dù là đời trước Trương Mặc cũng còn chưa đủ tư cách, càng không cần phải nói hẳn bây giờ chỉ tu vi Luyện Khí Kỳ.

Thầm thở dài một hơi Trương Mặc chỉ có thể đem sự tình Tiên Ngẫu để ở trong lòng, ngược lại làm chuẩn bị mấy ngày sau rời đi Vạn Kiếm Môn.

Một gian mộc chế phòng nhỏ ra, Trương Mặc đem ngọc chế Yêu Bài nhập vào cái lỗ trên nhà gỗ, một trận thanh sắc quang mang sáng lên, cửa nhà gỗ nhỏ hiện lên một tầng lãnh đạm lãnh đạm lòng ánh sáng màu xanh, sau đó trực tiếp tiêu tan.

Ngọc Yêu Bài này tính chất tương tự với chìa mở cửa phòng, muốn vào chỉ cần đem Yêu Bài nhập vào nhà gỗ lỗ khảm liền có thể đi vào, bất quá sau khi vào nhà lại không thể xuất ra Yêu Bài, chỉ có lúc rời đi nhà gỗ mới có thể thu lại Yêu Bài liền, cứ như vậy nhà gỗ nhỏ này lần nữa sẽ đóng lại, những người khác không cách nào tiến vào.

Hơn nữa mỗi một nhà gỗ đều có số thứ tự, số thứ tự này cùng con số trên Yêu Bài đối ứng với nhau.

Nhà gỗ của Trương Mặc số thứ tự chính là 9527, đây không phải là nói trước mặt hẳn có hơn chín trăm đệ tử mới, cái này số thứ tự là dựa theo toàn bộ ký danh đệ tử bài vị hiện nay.

Vừa vào nhà gỗ, lãnh đạm lòng ánh sáng màu xanh lần nữa hiện lên, lúc này nếu là người ngoài muốn vào nhà gỗ nhất định phải trải qua cho phép của Trương Mặc mới được.

Trương Mặc sau khi vào phòng đảo mắt nhìn một vòng tình huống bên trong nhà, trừ một tấm giường cùng một cái bàn đá ra, này trong nhà gỗ lại không có những vật phẩm khác, xem ra thật đúng là đơn sơ cực kỳ, bất quá Trương Mặc lại cũng không thêm để ý.

Ai, không luyện chế một ít công kích phù, sợ rằng đến lúc đó đi bên ngoài sẽ gặp nguy hiểm, đến lúc đó mạng nhỏ cũng không có, còn suy nghĩ gì bại lộ hay không bại lộ đây? Trương Mặc khẽ thở dài tự nhủ một cái.

Trước Trương Mặc cũng đã đem trong này hơn thiệt được mắt phân tích rõ ràng, hẳn cũng tuyệt đối tin tưởng tên Thăng Huy Thăng Sư Thúc đó mười phần thì có tám chín phần sẽ còn âm chiêu, nếu là không có một ít vật phòng thân, lấy hẳn thực lực bây giờ sợ rằng ở bên ngoài không cẩn thận rất dễ dàng 'Vẫn lạc'.

Ngồi xếp bằng đem trong cơ thể mỏng manh có thể linh khí kia sau khi khôi phục lại đỉnh phong, Trương Mặc thờ khẽ xuất một ngụm trọc khí từ trong túi trữ vật xuất ra một chục phù chỉ, đồng thời còn có mực cùng linh thú máu.

Đem ba món đồ đều bày trên bàn đá, Trương Mặc sắc mặt bắt đầu trở nên trịnh trọng lên, phù chỉ cũng không phải là luyện chế dễ dàng như vậy, đề giai Luyện Phù sư luyện chế Hạ Giai phù chỉ mỗi lần tỷ số thành công cũng chỉ hai, ba phần mười mà thôi.

Mặc dù Trương Mặc lúc trước Luyện Phù tài nghệ có thể cũng coi là cao cấp Luyện Phù sư, nhưng là bây giờ chỉ thực lực Luyện Khí Kỳ, hẳn cũng không thể 100% bảo đảm mình còn có lúc trước tài nghệ.

Nếu đem tài liệu lãng phí, Trương Mặc cũng không còn linh thạch dư thừa đi mua tài liệu Luyện Phù.

Sau khi hít sâu một hơi bình phục một hạ tâm tình, Trương Mặc liền bắt đầu động thủ, trong mắt của hắn lúc này chỉ có ba món đồ trên bàn đá, phù chỉ, mực cùng linh thú máu.

Trong cơ thể linh khí bắt đầu ngưng tụ trên ngón tay, Trương Mặc đưa ngón tay lấy ra một chút mực, màu đỏ sẫm mực kia liền nhẹ nhàng giã dựa một phen từ trên bàn đá bốc lên, thật giống như một tiểu măng xà đỏ như màu máu vậy, tiểu măng xà này lớn bằng cây đũa, miếng vẩy trên người ẩn hiện, thật giống như một Tiểu Huyết Măng.

Ngay sau đó Trương Mặc cẩn thận từng li từng tí đem tiểu măng xà đỏ như màu máu do điều mực này tạo thành dẫn dắt vào bình ngọc trang phục lộng lẫy phía trên linh thú máu, sau đó làm người ta kinh ngạc một màn xuất hiện, chỉ thấy mực tiểu măng xà đỏ như màu máu này lại há mồm ra thoáng cái liền len vào trong bình ngọc hút một ít linh thú máu.

Trương Mặc ngón tay vừa thu lại, tiểu măng xà này lập tức từ trong bình ngọc bay ngược ra, mà ở bên trong bụng tiểu măng xà lại có một đạo màu đỏ nhạt linh thú máu đang du động.

Sau đó trọng yếu nhất một màn hiện ra, Trương Mặc đầu đầy mồ hôi khổng chế tiểu mễng xà đỏ như màu máu bơi về phía phù chỉ trống không.

Trong cơ thể linh khí thật đúng là ít đáng thương, còn chưa bắt đầu luyện chế cũng đã có chút cố hết sức. Trương Mặc trong lòng than thầm.

Trương Mặc đưa ra một tay khác chỉ một phù chỉ trống không, nhất thời từ bên trong bay ra một tờ chỉ phù trống phù ở giữa không trung.

Sau đó tiểu mễng xà kia liền trực tiếp chui vào chính giữa phù chỉ trống không, phù chỉ vốn trống không toàn thân bắt đầu hiện ra một tia màu đỏ, bên trong hiện lên có đủ loại huyền ảo phù văn tạo thành, đồng thời chung quanh linh khí không ngừng bị thu nạp vào chính giữa phù chỉ.

Àm!

Chỉ chớp lát sau, phù chỉ không lửa tự bốc cháy, trực tiếp ở giữa không trung vỡ ra.

Trương Mặc tâm kêu tiếc, sau khi nghỉ ngơi chỉ chớp lát lại bắt đầu luyện chế lần nữa.

Sau ba ngày, Trương Mặc trước mặt con tiểu mễng xà đã mảnh nhỏ lại kích cỡ tương đương như sợi tóc, mà trên bàn đá cũng có mười hai tấm phù chỉ linh khí hiện ngang có vẽ màu đỏ huyền ảo phù văn.

Trương Mặc hít sâu một hơi đưa ngón tay ra đem trên bàn đá cuối cùng một tờ trống phù chỉ lên tới giữa không trung, cái điều đỏ như màu máu tiểu mễng xà tại hân dưới thao túng trực tiếp chui vào phù chỉ chính giữa.

Phù chỉ như cũ bắt đầu hiện lên huyền ảo phù văn, đồng thời chung quanh linh khí cũng bắt đầu tập trung vào chính giữa phù chỉ.

Chỉ chớp lát sau, trên lá bùa đột nhiên hiện ra một vết khí lạnh, phía trên màu đỏ phù văn cũng ngay sau đó ổn định lại, cuối cùng một tấm thành phẩm phù chỉ vững vàng rơi vào bàn đá trước mặt.

"Được!" Trương Mặc thầm thở phào thầm nghĩ một cái.

Lần này Trương Mặc hao tổn sức lực rồi cuộc luyện chế ra mười ba tấm phù chỉ, dĩ nhiên toàn bộ trong này cũng không phải là công kích phù, còn có một chút phòng thân Hộ Thuần phù, có mười ba tấm phù chỉ này, Trương Mặc đi ra ngoài sức lực cũng có một ít trợ giúp.

Phù chỉ sở dĩ ở Tu Tiên Giả thịnh hành, chuyện này là có nguyên nhân, bởi vì phần lớn pháp thuật cần thời gian điều động trong cơ thể linh khí, mà trận pháp thì cần muốn bố trí từ trước, đồng thời di động bất tiện, duy chỉ có phù chỉ, không cần thời gian kích thích, mang theo cũng dị thường thuận lợi.

Loại đơn giản thủ đoạn công kích này tự nhiên cho đề giai Tu Tiên Giả rất có lợi, bất quá phổ thông tu sĩ cấp cao rất ít khi dùng phù chỉ, bởi vì bọn họ tốc độ cũng đã gần vào đối phương căn bản không biện pháp dùng phù chỉ nhắm, hơn nữa một khi Kết Đan, pháp bảo uy lực cùng tốc độ cũng không thua phù chỉ, cứ như vậy ở tu sĩ cấp cao liền không thể nào thịnh hành sử dụng phù chỉ.

Bất quá còn một nguyên nhân khác là cao cấp phù chỉ khan hiếm cùng luyện chế khó, muốn luyện chế cao cấp phù chỉ, phù chỉ bên trong nhất định phải chứa càng nhiều thiên địa linh khí, nếu luyện chế thất bại, trống trơn phù chỉ nổ tung uy lực còn có thể tiêu diệt một ít tu sĩ cấp thấp, hơn nữa Luyện Phù sư bởi vì tinh lực phân tán, rất khó lên cấp, cho nên cao cấp phù trên căn bản đều khan hiếm vô cùng trân quý.

Thời điểm Trương Mặc uể oải đem mười ba tấm phù chỉ toàn bộ thu vào trữ trữ vật, khảm nạm ở cửa phụ cận ngọc bài dâng lên một trận thanh sắc quang mang, đây là biểu thị ngoài cửa có người gõ cửa, Trương Mặc lập tức đi lên phía trước đưa tay đề ở trên ngọc bài, sau khi một luồng linh khí rót vào, trên ngọc bài thanh quang sáng lên, lồng ánh sáng màu xanh sau khi ẩn hiện ngay sau đó tiêu tan.

Cửa một tên đệ tử Vạn Kiếm Môn thần tình lạnh lùng nhìn chăm chú bên trong nhà, vừa thấy căn phòng mở ra, liền không chút do dự đi tới nói với Trương Mặc: "Mời theo ta đi ra mắt Chương Giáo, hôm nay Chương Giáo thay người luyện chế bản mệnh bài."

"Đa tạ sư huynh dẫn đường." Trương Mặc đứng mực trả lời, đồng thời ngay ngăn y phục cùng đối phương đi ra ngoài.

Ra cửa, Trương Mặc thu Yêu Bài khảm ở cửa, sau đó nhảy lên phi kiếm vị sư huynh này, mà tên sư huynh thần tình lạnh lùng này cũng không có nói nhiều lời, Trương Mặc sau khi lên hân liền thúc giục dưới chân phi kiếm bay thẳng hướng đại điện trên chủ phong.

Không nghĩ tới Tiên Quyết công pháp này thật không ngờ kỳ diệu, hơn nữa ta có được cũng không phải là một bộ hoàn chỉnh. Trương Mặc đứng trên phi kiếm trong lòng thầm nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Vạn Kiếm Bang

Chương 6: Vạn Kiếm Bang

Thanh Nguyên Điện, đây là tên Vạn Kiếm Môn Chủ Phong đại điện.

Đồng thời đây cũng là chỗ Chương Giáo bình thường xử lý môn phái các hạng sự vụ cùng tu luyện, lúc này trong Thanh Nguyên Điện người đàn ông trung niên có một trung niên nam tử tay chân to lớn, vóc người dị thường rộng rãi ngồi ngay ngắn ở trên ghế, sau lưng hắn một bức họa nhân vật trông rất sống động, vẻ là một người tuổi trẻ thất lưng treo hồ lô, đeo một cây trường kiếm, người này chính là người sáng lập Vạn Kiếm Môn Tiêu Điều Kiếm Tiên.

Trung niên nam tử này chính là đảm nhiệm Vạn Kiếm Môn Chương Giáo Lý Nguyên Cát, một thân tu vi đã đến Kết Đan hậu kỳ đỉnh phong, trong mắt thỉnh thoảng có ánh sáng màu bạc chớp động, để cho người nhìn mà sợ.

Lúc này Lý Nguyên Cát đang vuốt vuốt trong tay một khối ngọc bội trắng tinh, ngọc bội này toàn thân trắng tinh, phía trên khắc một thanh tiểu kiếm, đó là bản mệnh ngọc bài đệ tử Vạn Kiếm Môn người người đều có.

"Năm năm sau sân bãi thi luyện nên làm thế nào cho phải? Hiện nay đệ tử tinh anh bên trong môn phái khan hiếm vô cùng, đến lúc đó như thế nào cùng những môn phái khác tỷ đấu? Nếu như phái một ít nội môn đệ tử đi qua, sợ rằng chỉ là chịu chết mà thôi, dù sao sân bãi thi luyện không có cách nào không chế." giữa hai lông mày Lý Nguyên Cát có một vết vẽ râu rì.

"Chương Giáo, đệ tử mới nhập môn Trương Mặc đã tới." Một thanh âm mang theo cung kính và sợ sợ hải âm vang lên, Trương Mặc đã bị vị lạnh lùng sư huynh này mang tới Thanh Nguyên Điện.

"Được, người lui xuống trước đi." Lý Nguyên Cát thu liễm tâm tình vung tay lên nói.

"Vâng, Chương Giáo!" Tên sư huynh kia lĩnh mệnh rồi đi.

Trương Mặc cúi đầu xuống không dám nhìn thẳng Lý Nguyên Cát, trên người đối phương khí thế ép hắn có chút không thở nổi.

"Ngẩng đầu lên đi, ta nghe nói người mở ra Ác Quỷ Triền Thân Mê Hồn Trận, để cho ta nhìn linh căn của người." Lý Nguyên Cát giọng hòa hoãn nói.

Trương Mặc cũng không dám chống lại, đưa tay ra đưa cho Lý Nguyên Cát.

Một đôi tay rộng lớn mà nhẵn nhụi nhẹ nhẹ bóp cổ tay mình, Trương Mặc chỉ cảm giác mình toàn thân cao thấp thật giống như bị lấy hết, không có chút nào riêng tư có thể giấu được, loại cảm giác này chỉ chợt lóe qua, chỉ chớp lát sau Lý Nguyên Cát thu hồi bàn tay.

Trương Mặc cũng không biết là mỗi một vị nhập môn đệ tử đều phải trải qua Chương Giáo dò xét, chẳng những là cuối cùng chắc chắn linh căn, hơn nữa còn là để phòng ngừa chặn một ít kẻ xấu cùng người trong ma đạo lẫn vào trong đó.

Lý Nguyên Cát trầm ngâm một tiếng nói với Trương Mặc: "Người thần thức so với người bình thường mạnh, khả năng đây là nguyên nhân người có thể xông qua Mê Hồn Trận, chỉ tiếc linh căn không hề tốt, bất quá chỉ cần người cố gắng, nhất định sẽ có thành tựu!"

"Tạ Chương Giáo khen ngợi." Trương Mặc nhỏ giọng kêu.

Lý Nguyên Cát cũng không nói thêm nữa, đưa tay chỉ cái trán Trương Mặc một cái, sau khi dẫn dắt xuất một tia Trương Mặc khí tức nhanh chóng đem khí tức này nhập vào bên trong ngọc bội, sau khi một cái huyền áo phù văn lóe lên, bản mệnh ngọc bài liền luyện chế thành.

"Hy vọng sau này người có thể để cho Vạn Kiếm Môn danh chấn Ngũ Quốc!" Lý Nguyên Cát rất thành khẩn nói.

Việc này làm cho Trương Mặc trong lòng dâng lên vẻ kích động, bất quá kích động này cũng chỉ trong nháy mắt mà thôi. Lý Nguyên Cát chỉ bắt theo lẽ thường tình mà thôi, phòng chừng mỗi một đệ tử mới nhập môn cũng sẽ nghe được lời nói giống vậy. Nghĩ thông suốt những thứ này Trương Mặc trong lòng cũng không có quá mức kích động, chẳng qua là trên mặt nhưng biểu hiện ra một bộ nên bộ dáng vì môn phái máu chảy đầu rơi.

"Được rồi, người đi xuống trước đi, nhớ phải tu luyện thật tốt, chớ có làm mất Vạn Kiếm Môn danh tiếng." Lý Nguyên Cát vung tay lên nói.

"Vâng, Chương Giáo." Trương Mặc xoay người rồi đi.

Trương Mặc sau khi rời khỏi, Lý Nguyên Cát trên mặt hiện ra vẻ nghi ngờ tự nhủ: "Tại sao ta cảm giác hắn thật giống như không có nhập Mê Hồn Thuật? Chắc do mình gặp ảo giác mà thôi, hắn chỉ là một người bình thường tầm thường mà thôi."

Mỗi một người đệ tử lúc nhập môn cũng sẽ phải chịu Chương Giáo Mê Hồn Thuật lễ rửa tội, đây là đệ tử mới nhập môn tập trung môn phái tầm quan trọng, dĩ nhiên cũng chỉ là loại người kẻ ở đáy lòng tiếp tiềm thức mà thôi.

Bất quá làm người ta kinh ngạc nhất là Lý Nguyên Cát lại không phát hiện Trương Mặc nắm giữ Luyện Khí Kỳ một tầng thực lực, mà coi hắn là người bình thường còn không có tu luyện, đây mới là sự tình để cho người khiếp sợ.

Trương Mặc vừa ra Thanh Nguyên Điện liền lập tức thăm thử phào một cái, mới vừa rồi lúc đối mặt Lý Nguyên Cát, hân thiếu chút nữa thì tan vỡ, bởi vì hân chẳng những muốn che giấu mình thực lực, đồng thời còn đối kháng Mê Hồn thuật của đối phương, cũng may thần thức của hân cường đại, tu luyện vô danh Tiên Quyết cũng thần kỳ vô cùng, lại lừa gạt được Lý Nguyên Cát nắm giữ tu vi Kết Đan hậu kỳ.

Sau ba ngày, Trương Mặc xuất hiện ở Ngô Quốc Dương Châu Phú Dương Huyện, Ngô Quốc vốn chỉ là một quốc gia có nhiều sông chảy qua, Dương Châu này càng có nhiều sông, trong đó chủ yếu nhất là một con sông xuyên qua Dương Châu, là kênh đào nhân tạo, gọi là Dương Châu sông.

Vạn Kiếm Môn ở chỗ này không chế thế lực gọi là Vạn Kiếm Bang, đồng thời còn có một chút thế gia đại tộc.

Lúc này trong thành Phú Dương Huyện một mảnh ca vũ thẳng bình, Vạn Kiếm Bang trong một mảnh hương diễm trong lầu các, bốn bề còn ngồi một nhân vật giậm chân một cái là có thể để cho Phú Dương Huyện thành dao động.

Ngồi ở đối diện cửa chủ vị là một lão giả người mặc trường bào màu xanh, trên lưng một thanh trường kiếm, lúc này mặt hân bắt đầu đã mặc cho một tên nữ tử y phục gần như trong suốt trên người đọng chạm.

Tại hân bên trái là một tên đại hân khôi ngô trên mặt râu như là huyền thiếc dựng đứng, người này chính là Bang Chủ Vạn Kiếm Bang Lôi Báo, một thân Ngoại Gia Công Phu đã luyện đến mức cuối, cả người thương bất nhập, đôi Đại Lực Kim Cương Chương càng là hung mãnh vô cùng, không biết có bao nhiêu người nuốt hận tại hân dưới chương.

Lúc này Lôi Báo ôm tay một cái, bên trái cần bên phải hôn phi thường cao hứng, bất quá nếu là quan sát kỹ lại có thể phát hiện ánh mắt của hân từ đầu đến cuối tại trên người đối diện lớn vờn.

Cùng ngồi đối diện Lôi Báo là một nam tử nhỏ gầy người mặc sĩ tử phục, đầu đội khăn chít đầu, mắt người này vừa mảnh vừa dài, nhìn gương mặt có thể xác định là người tinh thông tính kế, chính là cố vấn Vạn Kiếm Bang Ngô Vĩnh.

Ngô Vĩnh con mắt cũng như có như không liếc nhìn Lôi Báo, hai người sau khi mắt đối mắt một phen lại nhanh rời đi.

Còn lại người phía dưới đều là một ít nhân vật trọng yếu trong Vạn Kiếm Bang, bởi vì xuất thân bang phái, cho nên bọn họ căn bản cũng không có chú trọng quá nhiều, từng tên đã sớm thăm dò vào trong ngực của các cô nương tùy ý tìm tòi, toàn bộ tiệc rượu một mảnh tà âm.

"Lôi bang chủ, hôm nay là thời gian lão hủ trở về, Bang Chủ có thể vì lão hủ tổ chức thịnh yến như thế thật sự là để cho lão hủ vô cùng cảm kích." lão giả trên thủ tọa mở miệng nói với Lôi Báo, "Bất quá lão hủ tửu lượng không tốt, xin Bang Chủ thứ lỗi."

Lời lão giả mặc dù nói tương đối đẹp đẻ, bất quá bên trong cũng không có một tia thương lượng, ngược lại còn mang theo một ít mùi vị mệnh lệnh ở trong đó.

Lôi Báo trên mặt thoáng qua một chút giận dữ, bất quá ngay sau đó lại khôi phục bình thường, tiếp đó đẩy ra nữ nhân bên cạnh bung chén rượu lên cười đối với lão giả nói: "Cừu huynh ở chỗ này nhiều năm đối với bọn ta có nhiều chiếu cố, hôm nay trong lúc ly biệt, xin Cừu huynh nể mặt ta, để cho ta kính Cừu huynh một ly."

Lão giả trên mặt vẻ không thích thoáng qua, bất quá vừa nghĩ tới bản thân lập tức phải rời đi nơi này, tâm tình cũng thật tốt, lập tức cũng không so đo nữa, xụ mặt nói: "Cung kính không bằng tuân mệnh, uống xong ly rượu này ta hãy đi về trước."

Lôi Báo cũng không nói nhiều, trực tiếp bỏ một ít bột nào đó trong ly rượu, sau đó giương mắt nhìn cừu họ lão giả.

lão giả họ Cừu cũng không chút do dự nào, trực tiếp bung ly rượu lên trước mặt liền uống vào.

Mắt thấy lão giả họ Cừu đem rượu uống, Lôi Báo nhất thời lộ ra vẻ hưng phấn vẻ, hân và Ngô Vĩnh bên kia hai mắt nhìn nhau, cùng gật đầu một cái.

Sau khi lão giả họ Cừu uống rượu xong liền đứng dậy muốn rời đi, ai biết đột nhiên hai chân nhũn ra trực tiếp quỵ sụp xuống đất.

Một cổ hắc khí xông lên gò má lão giả họ Cừu, vào lúc này hân tự nhiên cũng minh bạch Lôi Báo bọn chúng ở trong rượu dụng tay dụng chân.

Bất quá Tu Tiên Giả thể chất cường hân, những chuyện giống như thế không thể tác dụng.

Lão giả họ Cừu lập tức ổn định tâm thần, ngồi xếp bằng, bắt đầu thúc giục linh khí trong cơ thể khu trừ độc ở trong người tùy ý di chuyển.

Chẳng qua là lão giả họ Cừu mặc dù ở thế tục nán lại một đoạn thời gian, lại quên một cái đạo lý, Lôi Báo muốn giết hân sẽ bỏ mặc hân ép ra độc bên trong thân thể sao?

Chỉ nghe Lôi Báo rên lên một tiếng, bàn tay nhất thời trở nên một mảnh vàng óng, đó là biểu hiện Kim Cương Chương thúc giục đến mức tận cùng, Lôi Báo trực tiếp đưa bàn tay hướng lồng ngực lão giả họ Cừu.

Bên kia, Ngô Vĩnh tay run một cái, một cây quạt do Tinh Cương chế tạo trực tiếp đâm vào cừu họ lão giả thân thể.

Phanh! Sặc!

Hai thanh âm hoàn toàn bất đồng vang lên.

Lôi Báo cùng Ngô vĩnh sắc mặt cũng hơi trắng bệch, bởi vì Ngô Vĩnh Tinh Cương Quạt vận vẹo không còn hình dáng, mà Lôi Báo cảm giác mình giống như đang đánh vào tường gạch bền chắc vô cùng, bất quá mặc dù hai người bọn họ không da thương lão giả họ Cừu, nhưng lão giả họ Cừu cũng vì vậy mà bị phân tâm, Độc Khí trong nháy mắt tiến tới trên gương mặt của hắn

"Người nơi này đều phải chết!"

Lão giả họ Cừu giận quát một tiếng, sau khi phun ra một ngụm máu tươi đen bóng, lập tức bất chấp tình huống thân thể trực tiếp thúc giục trường kiếm phía sau muốn đem tràng người toàn bộ chém chết.

Nếu thật để cho cừu họ lão giả thúc giục trường kiếm phía sau, tất cả mọi người trong đại sảnh này sợ rằng cũng sẽ đầu người rơi xuống đất khó giữ được tánh mạng, bất quá đang lúc này, một cô hương phong đánh về phía lão giả họ Cừu, ngay sau đó lão giả họ Cừu liền che mắt té xuống đất gào thét bị thương.

Nguyên bốn trường kiếm đã sử dụng rồi thân thể, "bang" một tiếng rơi trên mặt đất.

Một khắc cuối cùng lại là nữ tử ban đầu một mực ve vãn ở trên người lão Họ cừu giả rút ra trăm cái tóc bản thân đâm vào mắt lão giả họ Cừu, trực tiếp cho lão giả họ Cừu một kích trí mạng.

Không bao lâu, lão giả họ Cừu liền không có tiếng vang, đồng máu thịt của thời hắn lấy mắt trần có thể thấy tốc độ tan rã bắt đầu hơn nữa toát ra từng trận hắc khí.

Lúc này sau lưng Lôi Báo cùng Ngô vĩnh mồ hôi đã chảy lạnh ướt sũng cả người, lúc trước bọn họ vẫn luôn làm chuẩn bị chu đáo, nhưng là không nghĩ tới lại là đánh giả thấp thực lực của Tu Tiên Giả , thiếu chút nữa thì toàn bộ bị giết chết.

"Ha ha, chết, hắn đã chết!" Lôi Báo bỗng nhiên cười như điên nói: "Chúng ta là Vạn Kiếm Bang rốt cuộc có thể thoát khỏi bọn họ, Ngô vĩnh ngươi mau an bài huynh đệ trong bang bắt đầu thu thập tể nhuyễn chúng ta là chuẩn bị rời đi."

Lôi Báo không có phát hiện là Ngô vĩnh trong mắt lóe lên một tia trào phúng, đồng thời chung quanh Vạn Kiếm Bang bang chúng đều bắt đầu hướng Ngô vĩnh sau lưng áp sát.

Lúc này Lôi Báo phát hiện không ổn thời điểm, một tiếng có chút thanh sấp âm thanh âm vang lên: "Xin hỏi nơi này là Vạn Kiếm Bang Tổng Đường sao?"

Nhất thời tất cả mọi người nhìn quang đều bị hấp dẫn tới cửa, một thiếu niên người mặc trường bào màu xanh, trên mặt mang theo ngây thơ, nhìn qua trung hậu biết điều, bên hông treo một cái túi trữ vật xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Thiếu niên này chính là Trương Mặc tới thay thế lão giả họ Cừu, lúc Ngô Vĩnh khi nhìn đến Trương Mặc trên người trên trường bào thêu Huyền thiếp tiểu kiếm, trong mắt lóe lên một vệt tinh quang.

Bạn đang đọc truyện *Chuyến Thử Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Phù chỉ hiển uy

Chương 7: Phù chỉ hiển uy

Ngô Vĩnh mặt liền biến sắc lập tức lộ ra một vệt nụ cười lấy lòng nói với Trương Mặc: "Các hạ chính là thượng tiên của Vạn Kiếm Môn chứ ?"

Trương Mặc liếc mắt nhìn Ngô Vĩnh không có trả lời, bởi vì hắn thấy trên mặt có một cụ hài cốt toàn thân biến thành màu đen khói đen bốc lên, trên hải cốt quần áo cùng bản thân giống nhau như đúc, nhìn đáng sợ người này chính là trước mình một đời.

"Đây là chuyện gì xảy ra?" Trương Mặc vẻ mặt căng thẳng, tay trực tiếp bấu vào túi trữ vật, một tấm phù trực tiếp nắm ở trong tay, trải qua đời trước thể thâm, Trương Mặc tuyệt không muốn lần nữa tái diễn lịch sử.

Lôi Báo trên dưới quan sát Trương Mặc, trong mắt lóe lên vẻ kinh dị, trong lòng nhất thời có chút lảo đảo: Người này tuổi tác tuy nhỏ, nhưng rất cơ trí, nhìn đáng sợ tuyệt đối không phải là người có thể tùy ý lừa bịp.

Một bên Ngô Vinh thấy Trương Mặc động tác, nụ cười trên mặt lập tức thu liễm, lập tức lộ ra vẻ mặt đau buồn chỉ Lôi Báo nói với Trương Mặc: "Bang chủ của chúng ta vì lợi ích làm mê muội tâm can mưu toan không chế Vạn Kiếm Bang, lại bỏ ra nhiều tiền mua một phần Cửu độc, hạ sát Cửu thượng tiên, đồng tâm hiểm ác, mong rằng thượng tiên minh xét!"

Ngô Vinh trong lời nói rõ ràng mang theo một tia lấy lòng, mà Lôi Báo từ sau khi Trương Mặc đi vào một mực liền không nói gì, chẳng qua là chăm chú nhìn Trương Mặc trong tay phù chỉ, trong mắt lóe lên một tia tinh quang, không biết đang suy nghĩ gì, hiển nhiên vị bang chủ này cũng không phải là một tên ngốc đại chỉ có bắp thịt, có thể đứng đầu một bang tự nhiên cũng sẽ không quá kém.

Trương Mặc liếc mắt nhìn Ngô Vinh cùng Lôi Báo, tâm lý lại đang cười lạnh không dứt, trước lúc vào Vạn Kiếm Bang hẳn cũng đã dò nghe, Bang Chủ Vạn Kiếm Bang này cùng cổ vấn cùng với một ít kiệt xuất bang chúng tướng mạo bộ dáng, đồng thời cũng thăm thính được quan hệ với Lôi Báo cùng lão giả họ Cửu không.

Hắn mới vừa mới vào tới liền thấy lão giả họ Cửu bỏ mệnh trong đại sảnh, trong lòng cũng có chút kinh người, phải biết lão giả họ Cửu nhưng nắm giữ thực lực luyện khí ba tầng, thực lực này ở trong Vạn Kiếm Môn mặc dù không coi là lợi hại, nhưng đặt ở trong thế người thường cũng không thể so sánh.

Mà Trương Mặc vừa tiến đến liền thấy lão giả họ Cửu bị giết, trong lòng cũng là cả kinh, còn tưởng rằng có Tu Tiên Giả ở chỗ này, cho nên trong lúc nhất thời cũng không có động tác, bất quá sau khi nghe được lời nói của Ngô Vinh, Trương Mặc cũng liền thanh tĩnh lại.

Cửu độc, đây là một trong những kịch độc lưu truyền trong thế tục, Tu Tiên Giả mặc dù thể chất mạnh hơn so với người bình thường, bất quá lấy lão giả họ Cửu thực lực luyện khí ba tầng, cộng thêm Lôi Báo một chương quấy nhiễu, tự nhiên chỉ có thể đi đời nhà ma.

Đương nhiên Trương Mặc cũng không có vì vậy mà khinh thường, hắn lấy tốc độ nhanh nhất từ trong túi trữ vật lấy ra một cái luyện chế phù chỉ đặt ở trong tay, phòng bị đám người trước mắt này.

Lôi Báo cuối cùng vẫn thản thờ dài một hơi: "Ngô Vinh ngươi nếu bây giờ tự sát ta còn có thể đảm bảo ngươi một nhà già trẻ cả đời phú quý, nếu không ta chỉ có thể lòng dạ ác độc!"

Ngô Vinh nghe lời nói của Lôi Báo.

Có chút ngạc nhiên, ngay sau đó phình bụng cười to: "Để cho ta tự sát? Ha ha, Lôi Báo tử, ta xem ngươi là luyện công đến ngây ngốc rồi hay sao, ngươi xem một chút hiện tại trong bang còn có ai ủng hộ ngươi?"

Lôi Báo liếc bang chúng Vạn Kiếm Bang sau lưng Ngô Vinh, đúng như dự đoán, tất cả mọi người nhìn hắn ánh mắt đều là cực kỳ bất thiện, có mấy cái thậm chí được không che giấu lộ ra sát cơ trong mắt.

Trương Mặc vừa thấy cái tình huống này, lập tức lui về phía sau mấy bước, ngồi ở cửa, sau đó dùng tay niết đến phù chỉ từ tốn nói: "Hai vị trước giải quyết vấn đề này, trong lúc ở chỗ này ta sẽ không nhúng tay, dĩ nhiên các ngươi cũng đừng chọc tới ta!"

Nói xong câu đó sau khi, Trương Mặc liền ngồi yên lặng, bộ dáng không quan tâm.

Lôi Báo nghe được Trương Mặc lời nói thần sắc bình thản, trong mắt lại thoáng qua một tia hàn mang, Ngô Vinh lời nói bên trong miệng muốn lôi kéo Trương Mặc đối phó Lôi Báo cho nuốt xuống.

Hai người hai mắt nhìn nhau một cái, cũng không có lên tiếng.

"Động thủ, cùng tiến lên!"

Ngô Vinh bỗng nhiên la lớn, bang chúng Vạn Kiếm Bang sau lưng chen nhau lên.

Lôi Báo đầy mắt bỗng nhiên thoáng hiện một vệt huyết hồng, cả người giống như một con mãnh hổ thoát tù đày vậy bắn ra.

Một đôi vàng chói lọi song chưởng di chuyển ở mọi người đang đứng, người bị trúng miêng không khỏi phun máu tươi, bị thương không nhẹ.

Bất quá những người ở đây cũng lưu lại một một ít vết thương trên người Lôi Báo, chỉ một lát sau thì có gần nửa bang chúng mất đi chiến lực nằm trên đất không thể động đậy.

Bất quá lúc này Lôi Báo cũng gặp phải phiền toái, hắn lại bị một tên Đầu Đà chiều cao gầy cùng một tên Đầu Đà khác béo nục béo nịch vây quanh không thoát thân ra được.

Hai người này là hai đại cao thủ trong Vạn Kiếm Bang dưới chướng Lôi Báo, Sáu Đầu Đà cùng Bàn Đầu Đà, hai người phân biệt tu luyện Băng Hàn Chưởng cùng Liệt Diễm Chỉ, hai người hợp kích, liền là Tiên Thiên Cao Thủ cũng không dám khinh thường.

"Hai người các ngươi lại cũng phản bội ta!" Lôi Báo trong giọng nói hàm chứa vô cùng phẫn nộ, "Năm đó nếu không phải ta thu nhận các ngươi, hai người các ngươi đã sớm ngã xuống hoang dã!"

"Bang Chủ nếu là từ bỏ chống lại, ta cùng Bàn Đầu Đà có thể bảo đảm ngươi một mạng!" Gầy Đầu Đà mặt liền biến sắc nói.

Lôi Báo bỗng nhiên cười đắc ý đạo: "Đảm bảo ta một mạng? Ngô Vinh người này cùng ta cũng coi là bằng hữu nhiều năm như vậy, người người nào không ai biết vậy? Nếu ta thúc thủ chịu trôi nhất định không có linh lợi, thua thiệt người vẫn tính là lão giang hồ, nói ra lời nói chọc người chê cười như vậy cũng không biết xấu hổ!"

Sầu Đầu Đà mặt liền biến sắc, ngay sau đó sắc mặt chuyển lạnh: "Đã như vậy, vậy thì đừng trách huynh đệ hai người chúng ta!"

Ồ! Trương Mặc bỗng nhiên nhận ra được khí tức trên Lôi Báo người có biến đổi, nhất thời có chút kinh ngạc.

Sầu Đầu Đà cùng Bàn Đầu Đà lại không biết gì cả.

Hai người chính một trái một phải tấn công về phía Lôi Báo, Sầu Đầu Đà bàn tay đêm bóng, một đôi Băng Hàn Chương đã thúc giục đến mức tận cùng, ngay cả trong không khí cũng dâng lên một cỗ lãnh ý, hung tợn vô về phía ngực Lôi Báo.

Mà Bàn Đầu Đà tay trái tạo thành kiếm chỉ, trên ngón tay mơ hồ có một vết hồng mang thoáng hiện, chính là biểu hiện Liệt Diễm Chi thúc giục đến mức tận cùng.

Như vậy một lạnh một nóng công kích, cho dù là so với thực lực cường đạo bọn hắn nếu không kịp đề phòng cũng sẽ bị thua thiệt lớn, huống chi thực lực bản thân Lôi Báo chỉ cao hơn bọn họ xuất một ít mà thôi.

Một bên Ngô Vinh đã mở ra cây quạt không lo lắng ở một bên xem cuộc chiến, trong lòng đã tính toán đảm nhiệm chức bang chủ sau này nên đi Di Hồng Viện điểm vị đầu bài kia, đi Thái Bạch Lâu uống đỉnh cấp rượu ngon kia, phẩm trân tu món ngon.

"Di Hình Hoán Ảnh!"

Lôi Báo vang lên thanh âm thật giống như tiếng nổ vậy, cả người hắn da thịt thật giống như con cua bị nấu chín có thể hiện lên hồng quang, đồng thời chung quanh thân thể còn mang theo một tia nhàn nhạt huyết vụ.

Bàn, Sầu Đầu Đà chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, Lôi Báo vốn là đứng ở trước mặt bọn họ lại không thấy.

Không đợi Bàn, Sầu hai Đà kịp phản ứng, Lôi Báo lộ ra một vẻ cười gần xuất hiện ở sau lưng Bàn, Sầu Đầu Đà, đồng thời cặp quạt lá kia to bằng tay trực tiếp một trái một phải phân biệt nắm được Bàn, Sầu hai Đà đầu dùng sức một quán, hai cái đầu tự thật giống hai quả dưa hấu một lớn một nhỏ đụng vào nhau ầm ầm nổ tung.

Ở một bên Ngô Vinh trực tiếp bị phun một cái hòa lẫn máu tươi vỡ nát, Lôi Báo hít sâu một hơi con mắt đỏ bừng cười gần nói: "Các người đều phải chết!"

Lôi Báo đang khi nói chuyện trong lúc lơ đãng liếc về liếc mắt ngồi ở cửa Trương Mặc, bất quá Trương Mặc không sợ chút nào trở về hắn liếc mắt.

Đây cũng là công pháp ma đạo, tuyệt không phải trong thế tục võ công! Trương Mặc trong lòng hoảng sợ, bất quá hắn có vài lá bùa trong người, dĩ nhiên là mười phần phần khích, huống chi Lôi Báo này là cường ép thúc giục, căn bản phát huy không đủ uy lực của Ma Công này, chẳng qua là bề ngoài mà thôi.

"Người người nhất định là tu luyện quái vật công pháp kia!" Ngô Vinh giọng nói có chút run rẩy, mang theo một tia sợ hãi, bỗng nhiên chuyển thành điên cuồng hô: "Mọi người cùng nhau tiến lên, hắn chống đỡ không bao lâu!"

bang chúng Vạn Kiếm Bang này tất cả đều liếm máu trên mũi đao liễu mạng, mặc dù tâm lý có chút sợ hãi, nhưng nảy sinh một chút ác độc tất cả mọi người đều rống giận xông lên.

"Huyết Bạo!"

Lôi Báo thở khê một tiếng, đồng thời hai tay lại kết một cái Thủ Ấn, sau khi hoàn thành cái cổ quái Thủ Ấn này, Lôi Báo lại phun ra một ngụm máu tươi, chẳng qua là này búng máu tươi cực kỳ quý dị không có phun trên đất, mà là trôi lơ lửng ở trước mặt Lôi Báo.

"Đị!"

Lôi Báo chỉ đồng máu tươi trước mặt này, nghiêm nghị quát lên.

Búng máu tươi này trong phút chốc liền biến thành hơn mười đạo Tiểu Huyết Tích bắn nhanh hướng tất cả mọi người bên trong bao gồm Trương Mặc.

Trương Mặc sắc mặt có chút âm trầm, trực tiếp từ trong túi trữ vật rút ra một tấm phù đặt ở trên người mình, nhất thời một đạo bạch sắc hào quang loé lên, ở chung quanh hắn nhất thời hiện ra quang mạng màu trắng như tuyết hình ê-líp.

Lôi Báo một giọt máu tươi này bắn tới Trương Mặc bên trên quang mạng màu trắng như tuyết hình ê-líp tự thật giống hạt mưa rơi vào trong suốt bạc trên có thể mỏng manh, mặc dù có thể đập ra một cái ao hăm, cuối cùng lại theo quang mạng hình bầu dục chảy xuống.

Đây chính là phù hộ mạng Trương Mặc luyện chế là số lượng không nhiều, đề giai Băng Thuần Phù.

Còn lại bang chúng Vạn Kiếm Bang bên trong bao gồm Ngô Vinh dĩ nhiên là toàn bộ trúng chiêu.

Bất quá Ngô Vinh bọn họ bị giọt máu Lôi Báo sau khi vào bên trong cơ thể cũng không có lập tức phát sinh dị biến, chẳng qua là Lôi Báo khoe miệng hiện ra một vết nụ cười tàn nhẫn, trên tay Thủ Ấn lần nữa biến hóa, sau đó trong miệng hân nhẹ nhàng phun ra một chữ: Bạo nổ!

Phốc! Phốc! Phốc!

Toàn bộ đại sảnh vang lên một trận trầm đục tiếng vang, tất cả mọi người đều ôm ngực khó tin ngã xuống đất, Trương Mặc nhìn một cái, ngực tất cả mọi người đều xuất hiện một lỗ máu lớn bằng ngón cái, máu đen không ngừng chảy ra ngoài.

Bên trong đại sảnh nhất thời tràn ngập một cỗ dày đặc mùi máu tanh, Lôi Báo thân thể thoáng một cái, có chút đứng không vững, bất quá hân vẫn cứng rắn chịu đựng xoay người lại nói với Trương Mặc: "Các hạ tự động rời đi, hay chờ ta động thủ?"

Trương Mặc đưa tay một vết túi trừ vật, trong tay bất ngờ nhiều hơn một chồng phù chi, hân đem phù chi vỗ bàn tay nói: "Lôi bang chủ, có chuyện chúng ta có thể thương lượng tốt dễ, cần gì phải động đao động thương đây?"

Trương Mặc sau khi nói xong, thuận tay liền ném ra một tấm phù, Lôi Báo bị dọa sợ đến nỗi vội vàng lui về phía sau, bất quá khi nhìn rõ phù chi này bắn về phía thi thể Ngô Vinh bọn họ, Lôi Báo lại khôi phục trấn định.

"Bạo nổ!"

Trương Mặc chỉ một hướng, huyền áo phù văn đỏ như màu máu trên tấm phù kia một trận giãy dụa, ngay sau đó cả tấm phù hóa thành một ngọn lửa màu vàng óng, ngọn lửa này vừa xuất hiện, toàn bộ đại sảnh cũng trở nên nóng bức vô cùng, Lôi Báo chỉ cảm giác mình da thịt cũng bị nướng có chút đau nhói.

Không đợi Lôi Báo kịp phản ứng, ngọn lửa này liền hóa thành một đạo thân thể mơ hồ Hóa Xà, Hóa Xà này lao thẳng tới thi thể Ngô Vinh bọn họ, lượn quanh một vòng, trên mặt đất toàn bộ thi thể đều hóa thành tro tàn, chỉ lưu xuống từng dấu vết hình người ở mặt ngoài Ngọc Thạch.

Hóa Xà này sau khi đốt xong thi thể vọt thẳng hướng Lôi Báo, cái này làm cho Lôi Báo có chút ứng phó không kịp, bất quá ở một khắc cuối cùng, Hóa Xà trực tiếp giải tán.

Bất quá Hóa Xà sau khi giải tán ngọn lửa rơi xuống nước ở mặt đất Ngọc Thạch cùng trên trụ đá lại đem những mặt ngoài này cũng hòa tan thành chất lỏng trong suốt, hiển nhiên Hóa Xà này có nhiệt độ đã cực cao.

Lúc Lôi Báo đang âm thầm vui mừng, lại thấy Trương Mặc tay đã giơ lên một tấm phù khác, cặp mắt lạnh giá nhìn mình, nhất thời sắc mặt hoàn toàn không có, sắc mặt trắng bệch.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Tà Ma Thần Tượng

Chương 8: Tà Ma Thần Tượng

Lôi Báo lúc này mới phát hiện Tu Tiên Giả cùng giang hồ nhân sĩ khác nhau to lớn, một tên Tu Tiên Giả như Trương Mặc có thể lan lợi cùng có lòng dạ tuyệt không phải là người hân có thể rung chuyển.

Bất quá Trương Mặc chẳng qua là nắm phù chi cũng không có xuất thủ, Lôi Báo cảm thấy sự tình khả năng còn có chuyển cơ.

"Người mới vừa rồi thi triển là công pháp ma đạo đúng không?" Trương Mặc có chút nghiền ngẫm nhìn Lôi Báo hỏi, đối phương dụng công pháp tà môn như thế, nhất định là công pháp ma đạo nào đó, Trương Mặc vốn có thể liều mạng đem một tia linh khí cuối cùng trong cơ thể kích phát tấm phù thứ ba trực tiếp đem Lôi Báo tiêu diệt, bất quá vừa nghĩ tới công pháp ma đạo của đối phương, rất sợ Lôi Báo này là một tên nhân sĩ đệ tử ma đạo, vậy coi như hóngбет.

Ở Tu Tiên Giả sư đồ trọng yếu dựa vào quan hệ đối đãi, chỉ đứng sau Đạo Lữ, nói như vậy một sư phó lựa chọn thu một tên đệ tử, tên đệ tử này tất nhiên sẽ để cho hân tiêu phí rất nhiều nhiều tâm huyết bồi dưỡng thật tốt, cảm tình thầy trò trong lúc đó cũng phải cực kỳ trọng yếu, cho dù ngày sau tu vi đệ tử vượt qua sư phó, gặp sư phó cũng phải một mực cung kính.

Tôn sư trọng đạo, đây là chân lý Tu Tiên Giả không thay đổi, nếu không nếu vì tu vi vượt qua sư phó liền khinh thị, như vậy còn ai dám thu đệ tử? Còn

ai dám đem một thân bản lĩnh này mình dạy cho đệ tử? Ai sẽ tận tâm tận lực đi thu đệ tử?

Cái chân lý này cho dù là người trong ma đạo cũng biết, Trương Mặc cũng phải sợ sự phụ đối phương tới trả thù, nhờ vậy mới không có lập tức tiêu diệt Lôi Báo.

Đương nhiên Lôi Báo cũng không biết những thứ này, Ma Công của hắn bắt nguồn từ Tà Ma Thần Tượng do một người không biết dùng bằng vật liệu gì Điều Khắc thành.

Nghe Trương Mặc hỏi tới, hắn trên mặt lộ ra một tia mờ mịt thần sắc: "Ta cũng không có tu luyện qua ma công nào, chẳng qua là nhặt được một Tà Ma Thần Tượng, nhìn mấy lần, trong đầu giống như nhiều một chút vật, tự nhiên làm theo sẽ."

Trương Mặc mừng thầm trong lòng, trên mặt lại vẫn không có buông lỏng nói: "Đem Tà Ma Thần Tượng này lấy tới xem một chút."

Trương Mặc vừa nói xong phù chỉ trong tay bóp chặt, con mắt không nháy nhìn chăm chăm Lôi Báo, nếu là Lôi Báo có bất kỳ dị động, hắn tất nhiên sẽ kích phát phù chỉ trong tay trực tiếp tiêu diệt Lôi Báo.

Lôi Báo đưa tay từ trong lòng ngực móc ra một bức tượng toàn thân đen nhánh, mặt tượng này trông dữ tợn, lưng mọc cánh, trên người bắp thịt cuộn cuộn, nhìn qua hình như là đang làm một cái động tác phi hành.

Tượng này lớn cỡ bàn tay Tà Ma Thần Tượng vừa lấy ra Trương Mặc liền cảm giác một cỗ lạnh lẽo thấu xương đánh tới, có một loại bản sinh sợ hãi từ đáy lòng dâng lên.

Trương Mặc tỏ ý Lôi Báo đem thần tượng ném qua đến, Lôi Báo theo lời nhẹ nhàng ném đi, Tà Ma Thần Tượng văng ra trên không trung một đường parabol sau đó trực tiếp đi vào Băng Thuần của Trương Mặc, bất quá Băng Thuần này căn bản không có cách ngăn trở thần tượng, chuyện này làm cho Trương Mặc đáy lòng càng khẳng định, Tà Ma Thần Tượng này có lai lịch lớn.

Đương nhiên Trương Mặc sẽ không ngốc bây giờ liền trực tiếp nghiên cứu, Tà Ma Thần Tượng vừa đến tay hắn liền trực tiếp bỏ vào bản thân trong túi trữ vật,

Chỉ đợi ngày sau có cơ hội lại nghiên cứu tỉ mỉ.

"Thượng tiên có tính toán gì không? Nếu là Vạn Kiếm Bang ta không trăn thủ, sợ rằng sẽ sai lầm." Lôi Báo thấy Trương Mặc thu Tà Ma Thần Tượng mở miệng hỏi.

Tà Ma Thần Tượng này đối với Lôi Báo mà nói chỉ là một ăn thì không ngon, bỏ thì tiếc gân gà, hắn chỉ có thể lĩnh ngộ trong đó 'Di Hình Hoán Ảnh' 'Huyết Bạo' hơn nửa loại chiêu số này cũng là muốn lấy bản thân tinh huyết tuổi thọ để kích phát, mỗi lần sử dụng sẽ hao tổn mười năm tuổi thọ, nếu như không phải vì Ngô Vinh bức bách, Lôi Báo là tuyệt sẽ không sử dụng.

Trương Mặc lộ ra một bộ nụ cười nói với Lôi Báo: "Người yên tâm ta sẽ không giết ngươi, đến khi hắn bị giết sự tình, ta sẽ hỏi báo là Ngô Vinh bọn họ giờ trò quý, bất quá Ngô Vinh bọn họ đã tan tành mây khói, một chút không còn sót lại, ngươi có thể tiếp tục làm chức Bang Chủ này ngươi, chỉ cần không nổi dị tâm đối đãi với ta, lúc rồi đi ta có thể cho ngươi một viên Tẩy Tỳ Đan."

Trương Mặc chỉ trên mặt đất lão giả họ Cừu nói, lão giả họ Cừu như là đã chết, chuyện kia cũng không cần phải truy cứu nữa quá nhiều, dưới mắt đối với Trương Mặc mà nói chủ yếu nhất là phối trí Cổ Bản Dịch tăng lên thực lực của chính mình, mà hết thấy chuyện này đều cần một cái hoàn cảnh ổn định cùng Vạn Kiếm Bang cung cấp, dù sao có Cổ Bản Bồi Nguyên Đan Dịch cần cần được liệu mặc dù không trăn quý nhưng lại cần tiêu hao một ít ngân lượng.

Lôi Báo trong lúc Trương Mặc nói lão giả họ Cừu sự tình trong mắt lóe lên một vẻ kinh ngạc, bởi vì hắn cảm thấy một tên tiểu mao hài mười mấy tuổi lại có thể nói ra lời dễ dàng cho người coi trọng như vậy, nhưng khi Trương Mặc nói muốn đưa hắn một viên Tẩy Tỳ Đan, Lôi Báo trực tiếp kích động, quý sự xuống đất: "Lôi Báo nguyện người hậu của thượng tiên xuất đời hầu hạ thượng tiên."

Đùa, Tẩy Tỳ Đan là cái gì? Đây chính là trong truyền thuyết có thể Tẩy Căn Dịch Tỳ Tiên Đan! Trong chốn giang hồ ai không muốn ăn một viên để thay đổi thể chất của mình, Lôi Báo đã từng tận mắt nhìn thấy có người sau khi ăn Tẩy Tỳ Đan tư chất đại biến, cuối cùng được một môn phái tu tiên nhìn trúng thu làm đệ tử.

Bước lên con đường tu tiên, người nào không muốn?

Lôi Báo nhất thời cảm giác mình thật là nhỏ trước mắt tên thượng tiên tuổi gần mười mấy tuổi này, đánh một cái tát đỏ cả mặt hắn cũng không tin đây là sự thật, cho dù hắn tên lão giang hồ này biết rõ đối phương thủ đoạn, cũng chỉ có thể chịu đựng gian nan tiếp nhận, bởi vì Trương Mặc mở ra điều kiện quá mê người.

Mấy ngày sau, Vạn Kiếm Bang liền tuyên bố khước trương chiêu bang chúng, cùng lúc đó, Trương Mặc cũng ở trong phòng dùng vạn dặm truyền tin phù truyền về tin tức nói rõ lão giả họ Cừu bị trong bang cố vấn Ngô Vinh giết chết, bất quá may Lôi Báo Bang Chủ kịp thời bình định lập lại trật tự, đem cả đám người Ngô Vinh đánh chết.

Bất kể như thế nào, Vạn Kiếm Môn đương nhiên sẽ không truy cứu tận cùng cái chết lão giả họ Cừu, dù sao một tên đệ tử phóng ra ngoài thể tục đối với bọn họ mà nói thật không phải là đặc biệt trọng yếu, cho nên cuối cùng chuyện này liền qua loa lấy lệ như vậy chuyện.

Mà Trương Mặc đương nhiên sẽ không lãng phí thời gian đi chen vào Vạn Kiếm Bang sự tình, hắn rất muốn làm là dùng Cổ Bản Bồi Nguyên Dịch tăng lên bản thân tu vi, sau đó mau sớm tu luyện một ít để giải pháp thuật, như vậy cũng có thể nhiều sức tự vệ hơn một chút.

Nửa năm sau, một tên lão giả cùng một thiếu niên đang ở trong Vạn Kiếm Bang Tổng Đà trong một gian mật thất không ngừng hưởng trong một cái thùng gỗ nóng hôi ném được liệu.

Thiếu niên này chính là Trương Mặc một mực ở chỗ nhỏ hẹp ở bên trong Tổng Đà này, lúc này hắn tu vi đã tăng lên vào luyện khí ba tầng, bởi vì có Cổ Bản Bồi Nguyên Dịch ngâm, hơn nữa kinh nghiệm của hắn đời trước, ở Luyện Khí Kỳ tăng lên dĩ nhiên là tốc độ kinh người.

Bất quá Trương Mặc trong lúc ở chỗ này cũng không có nhàn rỗi, tu luyện mấy cái pháp thuật thực lực mạnh mẽ công kích 'Bảng Thứ Thuật' 'Hóa Cầu Thuật' các loại để giải công kích pháp thuật, chỉ bất quá bởi vì thực lực quá thấp, mỗi loại pháp thuật thi triển ra uy lực cũng không lớn, hơn nữa sau khi thi triển ba lần, linh khí bên trong thân thể Trương Mặc cạn gần hết, không thể lại thi triển.

Đương nhiên Trương Mặc cũng nhân cơ hội này nghiên cứu một phen Tà Ma Thần Tượng, lấy hắn nhãn quang tự nhiên nhìn ra càng nhiều con đường, đồng thời cũng âm thầm tu luyện một phen, không nghĩ tới bên trong Tà Ma Thần Tượng này ẩn chứa công pháp lại có thể cung cấp nhân loại tu luyện, hơn nữa bên trong Tà Ma Thần Tượng này ẩn chứa hai cái công pháp vừa vận thích hợp tranh đấu.

Một cái tên là Di Hình Hoán Ảnh, dĩ nhiên lúc Trương Mặc thi triển không cần lấy bản thân tuổi thọ đánh đổi, chỉ yêu cầu điều động linh khí trong cơ thể liền có thể thi triển, bất quá lấy Trương Mặc thực lực bây giờ chỉ có thể thi triển ra một phần uy lực, không đạt tới tốc độ chớp mắt như tên gọi của công pháp Di Hình Hoán Ảnh.

Công pháp này tu luyện tới đại thành có thể chân chính làm được Di Hình Hoán Ảnh trong nháy mắt, dĩ nhiên cũng phải kết hợp một thân cường hãn thể xác mới được, lấy thân thể con người cường độ dĩ nhiên là không được.

Một loại công pháp khác là gọi là Huyết Bạo Thuật, bất quá bởi vì yêu cầu Ma Khí thúc giục, cho nên Trương Mặc cũng không có lưu ý, nếu là giống như Lôi Báo dựa vào tuổi thọ tới thúc giục, hiệu quả giảm bớt không nói, còn dễ dàng bị công pháp cản trở, Trương Mặc không có hứng thú đi học công pháp như vậy không có một người bao nhiêu chỗ dùng, ngược lại tự tổn công pháp.

Đương nhiên Tà Ma Thần Tượng này cũng không phải là đơn giản như vậy, Trương Mặc mơ hồ cảm nhận được thần tượng này tựa hồ có một màn dị thường tà ác thần thức, lấy lý do an toàn, Trương Mặc cũng không có tiếp xúc thần thức này, hắn dự định sau này thực lực tăng lên mới trở lại điều tra.

Trong thời gian này, Trương Mặc cũng giúp Lôi Báo giải quyết một chút phiền toái, sử dụng vài lá bùa, từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, Trương Mặc trong túi trữ vật còn thừa lại phù chỉ chỉ còn năm tám.

"Là thời điểm đi ra ngoài tìm điểm tài liệu cùng được liệu rồi." Trương Mặc khẽ thở dài một hơi, "Riêng dạng tu luyện này vẫn không đủ nhanh."

Nếu là bị những tên Luyện Khí Kỳ khác biết được Trương Mặc trong vòng nửa năm liên thăng hai cái cấp bậc, sợ rằng đều phải mắng Trương Mặc lòng tham không đáy, tầm thường Luyện Khí Kỳ một năm có thể thăng một cấp bậc đã rất nhanh rồi, có chút tư chất kém thậm chí hai ba năm mới có thể thăng lên một cấp bậc, hơn nữa càng về sau, càng khó tăng lên.

Trương Mặc vừa ra mật thất, Lôi Báo đã ở bên ngoài chờ từ trước, hiển nhiên là có chuyện gì muốn bẩm báo.

Trải qua hơn phân nửa năm khôi phục, cộng thêm Trương Mặc phối trí Cổ Bản Bồi Nguyên Dịch phụ trợ, Lôi Báo lúc này đã khôi phục công lực, thậm chí mơ hồ có đột phá thành là Tiên Thiên Cao Thủ, cái này làm cho Lôi Báo càng vui lòng phục tùng đem Trương Mặc cung phụng.

Lần này Lôi Báo được một tin tức, một cái liên quan tới linh thảo tin tức mới qua quấy rầy Trương Mặc.

"Thượng tiên, ngày gần đây trên giang hồ có một cái Tầm Quả Đại Hội đang tổ chức náo nhiệt dị thường, nghe đồn Lạc Phượng sườn núi có một gốc Chu Quả sắp thành thực, tất cả mọi người đều muốn đi hái một viên Tiên Quả dùng tốt trở thành Tiên Nhân." Lôi Báo đang khi nói chuyện cũng toát ra dị thường khát vọng, bất quá thần sắc này cũng chợt lóe lên, hắn cũng minh bạch muốn có được thứ tốt này, tay không có thực lực cường đại thì không được.

Giống như hắn như vậy ngay cả Tiên Thiên Cao Thủ là người đi qua chỉ có thể chịu chết, mệnh đều không, cũng đừng nói còn lại.

Trương Mặc cười khẩy nói: "Hắc hắc, Chu Quả há là có thể trực tiếp dùng?"

Lôi Báo nghe một chút Trương Mặc lời nói nhất thời cả kinh thất sắc hỏi "Chẳng lẽ này Chu Quả có độc?"

"Cũng không phải quả này có độc, bất quá trong Chu Quả này ngâm cực mạnh Thuận Dương lực, nếu là người tu tiên dùng còn có thể lợi dụng linh khí trong cơ thể luyện hóa, người bình thường nếu dùng, không Bạo Thể mà chết cũng bị huyết dịch cháy hết mà chết." Trương Mặc một lời liền điểm ra Chu Quả chỗ dị thường.

Lôi Báo sau khi nghe xong cũng nửa tin nửa ngờ, bất quá hắn cũng sẽ không ngốc chạy đi nói cho những người muốn trực tiếp dùng Chu Quả kia, người ta có tin hay không là một cái vấn đề, cho dù tin tưởng đối với hắn cũng không có lợi, hắn sẽ không làm loại sự tình cổ hủ hết sức không có kết quả tốt này.

"Người đem bản đồ Lạc Phượng sườn núi cho ta." Trương Mặc thần sắc bình thường nói.

"Được, mời thượng tiên chờ một chút." Lôi Báo xoay người rời đi, không chút nào hỏi Trương Mặc vì sao phải lấy bản đồ Lạc Phượng sườn núi, đây

cũng chính là hấn sáng suốt một chút, không nên hỏi tuyệt không hỏi nhiều.

Trương Mặc nhìn Lôi Báo rời đi, lúc này mới thở phào một hơi, trong lòng cũng là mừng rỡ dị thường, Chu Quả này còn được gọi là Kỳ Lân Quả, tin đồn do Kỳ Lân Huyết rơi xuống đất sinh trưởng mà thành, chỉ cần hợp với một ít Linh thảo hàn tính phụ tá trực tiếp dùng, liền có thể khiến cho trong cơ thể nhiều hơn một cỗ Thuần Dương Lực, Thuần Dương Lực này sau khi luyện hóa không những có thể khiến cho tu vi bản thân tăng mạnh, càng có thể khiến cho bản thân ngày sau chống lại có tác dụng khắc chế những Quý Tu cùng ma đạo, dĩ nhiên phương pháp dùng hàn Tính Linh thảo phụ tá nuốt này người biết cũng không có nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 9: Tầm Quả Đại Hội

Chương 9: Tầm Quả Đại Hội

Trong Phú Dương Huyện đại gia tộc to nhất là Tôn gia, Tôn gia buôn bán là được liệu.

Tôn gia gia chủ Tôn Phó mái tóc màu trắng bạc, người mặc một bộ trường bào tơ lụa, nhìn qua có vài phần tiên phong.

Bất quá lúc này mặt sắc hấn âm trầm đảo mắt nhìn bên trong đại sảnh tất cả mọi người, những người này toàn bộ đều là Tôn gia tử tôn, bất quá những tên này bình thường ở Phú Dương Huyện thành kiêu hoành hành gnnag ngược coi trời bằng vung, nhưng lại lúc này rất sợ có hành động gì làm ra âm thanh chọc phải Tôn Phó đang muốn nổi giận.

Hừ! Tôn Phó cầm trong tay hai khóa quả cầu sắt mài kéo kẹt vang dội, hai khóa quả cầu sắt này do sám thiên ngoại Huyền Tinh Cương chế tạo, có kích cỡ tương đương trứng gà, bởi vì nâng thiên ngoại thép nặng dị thường, người bình thường nếu muốn một tay nâng lên cũng khó khăn, càng không cần phải nói giống như Tôn Phó vậy một tay nâng dùng ngón tay vòng tới vòng lui.

Nếu là có người giang hồ tại chỗ này nhất định có thể biết đây là một loại tương tự với quả cầu sắt ám khí Tử Mấu, phổ thông vận dụng loại ám khí này lực lượng nhất định thâm hậu, nếu không không cách nào lái quả cầu sắt nặng nề như vậy.

Tin đồn Tôn Phó đã từng bằng vào một đôi Tử Mấu quả cầu sắt trực tiếp đem Sơn Tặc một sơn trại toàn bộ tiêu diệt, lúc đó trên hai cái quả cầu sắt mùi máu tanh trong vòng nửa tháng cũng không tán.

Tôn gia xuất thân từ Mã Tặc, tổ tiên trong lúc vô tình phát hiện một quyển Võ Công Bí tịch mà quật khởi ở Phú Dương Huyện, chẳng những trở thành quan trọng hàng đầu thế gia bên trong huyện thành hơn nữa cùng Vạn Kiếm Môn Thang Huy đi chung đường, chỉ tiếc Trương Mặc đột nhiên xuất hiện, đoạt Tôn gia tôn tử Tôn Húc vị trí mà thôi.

"Chúng ta là Tôn gia gần đây là thế nào!" Tôn Phó đưa tay vỗ bàn một cái, cái bàn gỗ kia nhất thời bị đánh tan, "Húc nhi vị trí bị một tên tên là Trương Mặc tiêu từ quê mùa cướp mất, ngay sau đó chúng ta hao tổn tâm cơ tìm tới Chu Quả lại bị người biết được, làm ra một cái 'Tầm Quả Đại Hội'. Ta nghĩ chúng ta trong nhà nhất định là có Gian Tê!"

"Làm sao có thể?"

"Ai sẽ làm như vậy sự tình à?"

"Đúng vậy, chúng ta là Tôn gia ở Phú Dương Huyện có ai dám chọc?"

Từng cái mang theo kích động âm thanh âm vang lên, Tôn Phó mặt lạnh quét nhìn một vòng mấy lúc sau những người này liền không nói thêm gì nữa.

Duy nhất người tuổi trẻ ngồi ở phụ cận Tôn Phó lòng có chút không yên lắc bắp chân, người trẻ tuổi này thân cao gầy, lông mày lại nổi thành một mảnh vừa thô lại nồng, chính là tôn tử được Tôn Phó sủng ái nhất Tôn Húc.

Bỗng nhiên, Tôn Húc đứng dậy đi về phía một người vóc dáng cao lớn mặt chữ quốc trước mặt, có chút lạnh mạc nói: "Tôn Cường, người ở bên ngoài đòi nợ còn thiếu sao."

Tôn Húc vừa nói, vị kêu Tôn Cường này sắc mặt liền trắng bệch, lại không để ý đến thân phận trực tiếp quỳ dưới đất cầu xin tha thứ: "Tha mạng a, ta cũng bị nhất thời bị ma quỷ ám ảnh mới sẽ làm ra sự tình phản bội gia tộc, bất quá ta chẳng qua là tiết lộ Chu Quả tin tức mà thôi."

Phốc!

Một tiếng như đưa hấu vỡ ra âm thanh âm vang lên,

Tôn cường lời nói hơi ngừng.

Một quả cầu sắt có dính huyết dịch trở lại trong tay Tôn Phó, mặt hắn không biểu tình đảo mắt nhìn một vòng Tôn gia hậu nhân nói: "Đừng cho là ta không sẽ động thủ, trong một nhà nếu không quy củ làm sao có thể duy trì lâu dài?"

"Cũng giải tán đi, ai lại tiết lộ sự tình trong gia tộc, hẳn kết quả cũng giống như Tôn cường vậy!"

Tôn Húc có chút chán ghét liếc mắt nhìn Tôn cường đầu đã bị đập nát nói.

Đội tất cả mọi người đều rời đi đại sảnh, Tôn cường thi thể cũng bị người kéo đi, mặt đất cũng rất nhanh bị rửa sạch, chỉ có Tôn Húc ở lại bên trong đại sảnh lặng lẽ đợi Tôn Phó giáo huấn.

Tôn Phó về mặt vừa chậm, đối mặt với Tôn Từ bản thân sùng ái nhất, Tôn Phó ở trên người hắn thấy bóng dáng bản thân, cũng thấy Tôn gia quật khởi hy vọng.

"Lần này Chu Quả tiết lộ bí mật sự tình ngươi thấy thế nào?" Tôn Phó về mặt ôn hòa hỏi, tựa như vô tình gia chủ lạnh lùng trước đó là một người khác vậy.

"trong Phú Dương Huyện có thể cùng chúng ta Tôn Gia tranh cao thấp một cái sợ rằng chỉ có Hoàn Nhan Gia, bất quá Tôn nhi biết chúng ta Tôn gia nếu là cùng Hoàn Nhan Gia tranh đấu, Hoàn Nhan Gia tất nhiên sẽ tan tành mây khói, cho nên Tôn nhi cảm thấy sự tình lần này có nhiều khả năng là người ngoài làm." Tôn Húc thẳng thắn nói.

Tôn Phó ánh mắt lộ ra hải lòng thần sắc, Tôn gia mặc dù có thể một ở Phú Dương Huyện đứng thẳng không ngã, trừ đi thực lực bản thân nguyên nhân ra, mỗi một giới Tôn gia gia chủ cũng sẽ trước thời hạn chọn xong lần kế gia chủ, sau khi một mực tiêu phí tâm huyết bồi dưỡng, người hậu tuyền không những có thể hưởng thụ rất nhiều đặc quyền, còn có quyền lực được tham sự nghị sự gia tộc đại sự, chỉ có như vậy mới có thể khiến có Tôn Gia gia chủ đời kế tiếp không phải là một người ngu xuẩn, sẽ không đoạn Tôn gia tiền đồ.

"Ừ, người nghĩ cùng ta suy đoán không sai biệt lắm." Tôn Phó mở miệng nói, "Hoàn Nhan Gia chẳng qua chỉ là khiêu lương tiểu sừu mà thôi, cho dù là Tầm Quả Đại Hội kia cũng chẳng qua là một đám lỗ mãng vũ phu mà thôi, bọn họ sẽ không biết Chu Quả không thể trực tiếp dùng, nếu không thông thường sẽ Bạo Thế mà chết, hơn nữa lần này ta từ chỗ huyền lệnh đại nhân tập trung 100 tấm Phá Giáp Nỗ Tiễn, loại Phá Giáp Nỗ Tiễn này cho dù là Luyện Khí Kỳ Tu Tiên Giả cũng không thể trực diện ứng đối, huống chi những người này là người trong giang hồ."

"Phá Giáp Nỗ Tiễn!" Tôn Húc nghe một chút Phá Giáp Nỗ Tiễn, nhất thời vẻ mặt sáng lên nói: "Gia gia nói là loại trong triều đình chế thức trang bị quân đội có thể toái kim nứt đá Phá Giáp Nỗ Tiễn?"

"Chính là loại Phá Giáp Nỗ Tiễn này, đây chính là ta tiêu phí năm ngàn lượng vàng mới từ người tham tiền này trong quỹ thủ lấy được." Tôn Phó trên mặt bấp thịch có chút nhảy lên, dù sao năm ngàn lượng vàng cũng không phải là một con số nhỏ.

"Lý lão đầu dám đem những đồ vật Quân Giới trong kho này cho chúng ta, sẽ không sợ triều đình sau khi tra ra đưa hắn chém đầu cả nhà sao? Phải biết triều đình đối với một ít chế thức Quân Giới này đều là nghiêm khắc hạn chế đưa ra ngoài?" Tôn Húc có chút bận tâm nói.

"Chuyện này có gì cần lo lắng, Lý lão đầu hẳn thân là người trong quan trường đương nhiên sẽ không đem chính mình lâm vào hiểm cảnh, hơn nữa cho dù bị triều đình phát hiện, hẳn có một trăm phương pháp có thể phủi sạch việc mình làm, hơn nữa cho dù cuối cùng sa lưới, hẳn cũng có hậu trường có thể đảm bảo hắn một mạng, hắc, quan lại bao che cho nhau mà thôi." Tôn Phó khinh miệt cười nói, sau đó có chút nghiêng ngả hỏi "Ngươi thật quyết định không ăn Tây Tựu Đan?"

"Tôn nhi hỏi nào không muốn ăn Tây Tựu Đan này, nhưng nếu là Tôn nhi cứ như vậy ăn Tây Tựu Đan không có ai chỉ dẫn tu hành, chỉ sợ cũng sẽ lãng phí này một viên Tây Tựu Đan, cho nên Tôn nhi muốn đi ra ngoài thử vận khí một chút, nếu có thể gặp được thượng tiên nhìn trúng tư chất của ta, ta mới ăn vào Tây Tựu Đan." Tôn Húc cười khổ nói, đồng thời trong mắt lóe lên một tia oán độc, trong lòng đối với tên Trương Mặc chưa từng che mặt đó hận vô cùng.

Đương nhiên sự tình Trương Mặc vào Vạn Kiếm Bang Tôn Húc cũng biết, thông qua mai phục ở Vạn Kiếm Bang người điếm chỉ truyền về tin tức, Tôn Húc cảm thấy Tôn gia tạm thời không có năng lực cùng Trương Mặc chống đỡ được, cho nên mới một mực chấp phục.

Tôn Phó nghe xong lời nói của Tôn Húc, trong lòng thầm thở dài một hơi, sắc mặt chuyển thành nghiêm túc hỏi "Ngươi dự định tốn bao nhiêu thời gian, nếu là kéo quá lâu không thể được, ta mấy năm này thân thể cũng dần suy yếu, sợ rằng không thể chờ bao nhiêu thời gian."

"Hai năm! Trong vòng hai năm nếu không có cơ hội, ta liền sẽ trở lại đón tiếp Nhâm gia chủ vị." Tôn Húc không chút nghĩ ngợi nói.

"Hai năm sao, được rồi, ta liền sẽ cho ngươi thời gian hai năm." Tôn Phó khẽ thở dài một cái nói, "Lần Chu Quả xuất thế này, ngươi không đợi ta lấy Chu Quả lại đi sao?"

Tôn Húc do dự một hồi, cuối cùng vẫn cự tuyệt nói: "Tôn nhi tâm ý đã định, huống chi Chu Quả này đối với gia gia mới có lợi, Tôn nhi bây giờ còn không tu hành, ăn Chu Quả hiệu quả không tốt, cho nên vẫn là coi vậy đi."

"Được rồi, ngời trên đường cẩn thận." Tôn Phó thấy Tôn Húc tâm ý đã quyết cũng không nói thêm nữa, vung tay lên nói.

Tôn Húc sau khi đập đầu một cái trên đất đầu liền xoay người rồi đi.

Chỉ chốc lát sau, Tôn Phó biểu tình lại khôi phục như trước, bên trong đại sảnh bỗng nhiên xuất hiện một người quần áo đen.

Hắc y nhân kia hai tay buông thõng, che mặt chỉ lộ ra con mắt cùng miệng.

"Chu Quả bên ngoài dọn dẹp sạch sẽ sao?" Tôn Phó mặt không biểu tình hỏi.

"Không có." Người quần áo đen có chút chần chờ đáp.

"Chuyện gì xảy ra?" Tôn Phó có chút nổi nóng hỏi.

"Ở bên ngoài Chu Quả có một Cự Mãng màu sắc rực rỡ, móng xà này tựa hồ có cao niên, chẳng những miếng vảy mặt ngoài rất cứng rắn, đao kiếm tầm thường căn bản là không có cách làm bị thương, hơn nữa miệng súc sinh này còn có thể phun nọc độc, dính phải chết ngay lập tức, chúng ta đã hao tổn mười mấy Hắc Y tử sĩ cũng không thể giết chết nó." Người quần áo đen lòng vẫn còn sợ hãi nói.

"Linh thảo có linh thú thủ hộ, xem ra Chu Quả này thật đúng là rất phi phạm." Tôn Phó có chút kích động nói, "Các người tạm thời rút lui đi, Cự Mãng sự tình liên giao cho Tầm Quả Đại Hội người giải quyết, đến lúc đó chúng ta xuất thủ cũng không muộn."

"Chủ nhân anh minh." Người quần áo đen nói nịnh.

"Lui ra đi." Tôn Phó không cảm kích chút nào nói.

"Vâng, chủ nhân." Người quần áo đen một mực cung kính lui ra.

Tôn Phó trong mắt lóe vẻ kinh dị, lầm bầm lầu bầu nói: "Rốt cuộc là ai ở thúc đẩy lần Tầm Quả Đại Hội này? Hừ, bất kể như thế nào, Cự Mãng màu sắc rực rỡ này liền để nhóm này người giải quyết vậy."

Gọi là Tầm Quả Đại Hội chẳng qua là một cái liên minh phân tán tạm thời mà thôi, mà đại hội địa lúc này chỉ cách Lạc Phượng sườn núi một cái trấn nhỏ tên là Thanh Ngưu trấn, tin đồn Lạc Phượng sườn núi này là chỗ Vãn Lạc của Thần Điều Phượng Hoàng, toàn bộ đời không có một ngọn cỏ chỉ có một mảng lớn đỏ như màu máu đá mà thôi.

Trương Mặc lúc này đã tại Thanh Ngưu trấn trong khách sạn đặt thật tốt căn phòng, dĩ nhiên hẳn không có đem Vạn Kiếm Môn trường bào trực tiếp mặc bên ngoài, mà là dùng một món phổ thông y phục tơ lụa khoác ngoài che lại Vạn Kiếm Môn trường bào, đồng thời hẳn còn làm một cái quạt xếp, hoảng du du xuất hiện ở chỗ khách sạn lầu một dùng cơm.

Trương Mặc không biết một quả Chu Quả này sẽ đưa tới bao nhiêu Tu Tiên Giả mạnh, cho nên hẳn dự định khiêm tốn mai phục ở trong nhân sĩ giang hồ, vào thời khắc cuối cùng đục nước béo cò thu được một viên là đủ rồi.

Lúc này lầu một tiếng người sôi sùng sục, người giang hồ kia độc nhất phóng khoáng giọng oang oang tràn đầy Trương Mặc màng nhĩ.

Các tên đại hán mang theo các loại vũ khí đao thương kiếm kích, ngồi trên bàn vuông bàn luận viển vông, có kéo bè kết phái, cũng có thổi phồng bản thân việc trải qua, thật là tốt xấu lẫn lộn, nhân vật dạng nào cũng có.

Trương Mặc vừa xuất hiện liền bị mấy đợt người khinh thị coi thường, bởi vì hắn mặc dù dung mạo so với so với tuổi già dặn một ít, nhưng những người thâm niên giang hồ này liếc mắt liền nhìn ra Trương Mặc tuổi không lớn lắm.

Mà nói như vậy muốn trong giang hồ có chút tiếng tăm, nhất định phải có tuổi nhất định mới được, bởi vì võ công là cần thời gian tích lũy, còn có đánh nhau kinh nghiệm cũng phải như vậy.

Đối với tình huống mình bị khinh thị, Trương Mặc vốn không có để ý, mà tự mình đi về phía bàn chính giữa đại sảnh duy nhất trống không.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Hoàng Tước Nan Đường

Chương 10: Hoàng Tước Nan Đường

Trương Mặc cũng không biết thời điểm hắn đi về phía bàn trống, tất cả mọi người đều dừng lại lộ ra không tưởng tượng nổi hoặc là cười trên nỗi đau của người khác thậm chí đồng tình ánh mắt nhìn hắn.

Mọi người ở chỗ này đều biết vị trí chính giữa là để lại cho lần này Tầm Quả Đại Hội người phát khởi La Chấn Thiên, đây là trong chốn giang hồ tiếng tăm lừng lẫy Tiên Thiên Cao Thủ, lấy một tay Bôn Lôi Chưởng nổi tiếng giang hồ, đồng thời cũng là đại gia cũng công nhận Chính Đạo Nhân Sĩ.

Cho nên người tại chỗ này vô luận là chính đạo hay là ma đạo cũng sẽ cam tâm tình nguyện nhường ra một vị trí trung tâm cho La Chấn Thiên, dĩ nhiên ma đạo nhường ngôi, phần lớn là bởi vì La Chấn Thiên thực lực.

Trương Mặc tới chậm, tự nhiên không biết điều này.

Đang lúc này, cửa bỗng nhiên xuất hiện một người thân ảnh cao lớn, một thân trang phục màu xanh nhìn qua rất cao ngất, hai bàn tay rất rộng, chính là bôn lôi thủ La Chấn Thiên.

La Chấn Thiên vừa xuất hiện liền phát hiện chuyên dụng vị trí đã bị Trương Mặc ngồi, lập tức trong mắt lóe lên một tia hàn mang, bất quá hắn vẫn như cũ cùng mọi người đánh một thăm hỏi sóc lúc này mới đi về phía Trương Mặc.

Trong lúc nhất thời tất cả mọi người đều lắng xuống nhìn La Chấn Thiên cùng Trương Mặc, giang hồ nhân sĩ vốn là huyết khí thịnh vượng, rất thích xem người tranh đấu, bọn họ đều rất muốn nhìn tiết mục Trương Mặc bị La Chấn Thiên trực tiếp ném ra đại sảnh.

Trương Mặc lúc này cũng cảm giác được một tia không ổn, bất quá hắn cũng không hề để ý, bởi vì hắn hiện tại ở trong tay có phù chỉ, đề giai pháp thuật cũng có thể thi triển, đối phó trong chốn giang hồ Tiên Thiên Cao Thủ căn bản không có áp lực, đây cũng là hắn không có sợ hãi sức lực.

La Chấn Thiên nhìn Trương Mặc một cái tuổi bộ dáng không qua mười mấy tuổi, nhưng mặt lại không sợ hãi, trong lòng kinh ngạc: Chẳng lẽ hắn là tôn tử của vị cao nhân nào? Ta hỏi rõ dù sao cũng tốt.

"Không biết tiểu huynh đệ sư phụ là người nào, La mỗ tự nhận cũng biết rất nhiều Tiên Thiên Cao Thủ." La Chấn Thiên trong lòng tính toán tính toán, lập tức dừng bước lại hỏi, "Nếu là La mỗ cùng lệnh sư biết, có thể chỉ điểm tiểu huynh đệ một phen."

La Chấn Thiên tiếng nói vừa dứt, nhất thời đưa tới tại chỗ giang hồ nhân sĩ một trận xôn xao, có thể được một tên Tiên Thiên Cao Thủ chỉ điểm, đây chính là cơ duyên không nhỏ, mỗi một người đều lộ ra một bộ hâm mộ và ghen tị thần sắc nhìn Trương Mặc.

"Tại hạ vô danh vô phái, bản thân học chút võ công mà thôi." Trương Mặc lòng không bình tĩnh trả lời, "Chỉ điểm cũng không cần, vị trí này là người đi, người ngồi đi, ta lại tìm một vị trí."

La Chấn Thiên sắc mặt thoáng cái liền trầm xuống, không nhưng là bởi vì Trương Mặc không có môn phái, hơn nữa càng bởi vì Trương Mặc thờ ơ thái độ kia, có bao nhiêu năm không người nào dám khinh thường bản thân như thế? La Chấn Thiên trực tiếp đưa tay tới, một trận đùng đùng âm thanh ở trong không khí vang lên.

Đến gần bàn phụ cận người ào ào cảm giác lông tơ của mình dựng đứng, có một loại bị lôi điện đề mạt tới cảm giác.

"Hôm nay ta liền muốn dạy dỗ ngươi, trong giang hồ không phải là vị trí nào cũng có thể tùy tiện ngồi!" La Chấn Thiên sắc mặt dữ tợn dùng bàn tay bóp hướng Trương Mặc.

Nhìn bộ dáng tựa hồ phải cho Trương Mặc một ít giáo huấn.

Trương Mặc nhướng mày một cái, chẳng qua là thân thể thoáng một cái liền đến sau lưng La Chấn Thiên.

Tất cả mọi người đều cảm giác mình thấy hoa mắt, căn bản không thấy rõ Trương Mặc là như thế nào đi tới sau lưng La Chấn Thiên.

La Chấn Thiên xòe bàn tay ra ngừng giữa không trung, bởi vì trước mặt đã không có mục tiêu.

"Quý Ảnh Mê Tung Bộ! Người cùng Hoắc Ma Đầu có quan hệ gì?" La Chấn Thiên sắc mặt trắng bệch hỏi, mới vừa rồi trong nháy mắt ngay cả hắn cũng chỉ là thấy một cái hư ảnh.

Cái này làm cho hắn nhớ tới bên trong ma đạo một cái hung danh hiển hách Hoắc Ma Đầu, ma đầu kia Quý Ảnh Mê Tung Bộ Độc Bộ Thiên Hạ, từng tại mấy chục chính đạo cao thủ vây quét bình yên thoát thân, La Chấn Thiên đương thời cũng là một trong những chính đạo cao thủ vây quét, đối với Hoắc Ma Đầu tự nhiên cũng ký ức.

Trương Mặc cũng không có trả lời, chẳng qua là tự mình đi về phía một bàn khác, bên trên cái bàn kia một tên mặt sẹo hán tử lập tức thức thời kéo người ngồi chung bàn nhường ra vị trí, Trương Mặc không chút khách khí ngồi xuống.

Chỉ chốc lát sau, La Chấn Thiên khôi phục trấn định, chẳng qua là hắn ánh mắt thỉnh thoảng liếc nhìn Trương Mặc, ở xác nhận Trương Mặc không có để

ý hấn sau khi liền bắt đầu chế định Tầm Quả Đại Hội một ít quy củ.

Nói là quy củ, thật ra thì cũng chỉ là một loại chót miệng ước định mà thôi, muốn vào cuối cùng bắt đầu cướp đoạt Chu Quả, những quy củ này đều vô dụng, đầu quyền ai cứng, Chu Quả liền thuộc về người đó.

Trương Mặc nghe được thời điểm thời gian định buổi chiều tâm tình liền mất đi hứng thú nghe tiếp, cho nên nửa đường hấn liền trực tiếp rời đi đại sảnh đi bên ngoài đi loanh quanh.

Không bao lâu, tất cả mọi người cũng đều tản đi, làm lên đường chuẩn bị trước.

Bên trong phòng khách sạn chữ "Thiên", La Chấn Thiên hai tay buông lỏng, một bộ lấy lòng biểu tình đứng ở một bên, mà ở trước người hấn có một tên thần bí cả người bao phủ ở đen nhánh trường bào đang vuốt vuốt một hạt châu màu đen.

"Thượng tiên cứ việc yên tâm, lần Tầm Quả Đại Hội này ta nhất định có thể lấy được Chu Quả cung phụng cho ngài." La Chấn Thiên cẩn thận từng li từng tí nói, trên mặt tất cả đều là lấy lòng thần sắc.

"Chu Quả này đối với ta không có tác dụng qua lớn." Thanh âm hắc bào thần bí nhân khàn khàn khó nghe, càng có một loại đung đưa tâm thần cảm giác: "Bất quá lần này ta ngược lại thật ra phát hiện một con sùng vật tốt, Thất Thái Độc Mãng, hắc hắc, nếu sau khi thu phục có thể cung ta điều khiển, ngược lại còn có thể dùng một chút."

"Thất Thái Độc Mãng?" La Chấn Thiên hơi nghi hoặc một chút hỏi, "Chẳng lẽ là linh thú canh giữ bên cạnh Chu Quả sao?"

"Người ngược lại biết thật nhiều, như vậy đi, nếu là người có thể giúp ta thu phục Thất Thái Độc Mãng này, ta liền đem viên vạn độc châu này thưởng cho người." Hắc bào thần bí nhân khẽ cười một tiếng nói, "Bất quá vạn độc châu vô cùng bá đạo, nếu là người không chịu nổi thống khổ trong đó, vậy coi như người không có Tiền Duyên."

"Thượng tiên yên tâm, thượng tiên cho ta một cái cơ hội, nếu là xuất sai lầm ta như thế nào lại trách tội đây?" La Chấn Thiên mặt đầy nghiêm nghị nói.

Hắc bào thần bí nhân cười hắc hắc cũng không nói lời nào, La Chấn Thiên nhìn hắc bào thần bí nhân hóa thành một một dạng khói mù trực tiếp bay ra cửa sổ rồi đi.

"Buổi chiều ta sẽ cùng theo các người, đến lúc đó người nghe ta chỉ huy." La Chấn Thiên trong đầu vang lên thanh âm hắc bào thần bí nhân, chuyện này làm cho lần đầu tiên bị truyền âm lọt vào tai La Chấn Thiên dọa cho giật mình.

Quả nhiên là tiên nhân thủ đoạn! La Chấn Thiên lòng vẫn còn sợ hãi liếc mắt nhìn cửa sổ, bất quá ngay sau đó lại không nhẫn nại được hưng phấn, vốn hấn liền muốn dừng bước tại cánh giới Tiên Thiên Cao Thủ này, bất quá bây giờ xem ra, hấn có cơ hội tiến vào Tu Tiên đại đạo, loại này có thể gặp mà không thể cầu sẽ tự nhiên để cho La Chấn Thiên hưng phấn dị thường.

Sau giờ ngo, thái dương hơi lớn, bất quá trong Thanh Nguu trần lại có một đám người thần tình kích động hướng Lạc Phượng sườn núi chạy tới.

Trương Mặc an tĩnh đi theo phía sau cùng đội ngũ, hấn mơ hồ cảm giác lần này muốn có được Chu Quả cũng sẽ không dễ dàng như vậy, Tu Tiên Giả dễ dàng cảm giác thiên địa linh khí, tu vi cao thâm Tu Tiên Giả thậm chí có một ít có thể suy đoán xuất mấy phần thần bí khó dò thiên cơ kia.

Sau khi Tầm Quả Đại Hội người toàn bộ rời đi Thanh Nguu Trần, lại một đội thân mặc áo đen trên lưng đeo một cây Nỗ Tiễn đội ngũ xuất hiện ở Thanh Nguu trong trần, chỉ chớp lát sau liền men theo đám người Tầm Quả Đại Hội kia tung tích cùng đi.

Cuối cùng, lúc trước cùng La Chấn Thiên mặt tán gẫu qua hắc bào thần bí nhân bọc một đoàn Hắc Vụ lạng lẽ đi theo hai đội ngũ.

Mênh mông bát ngát Lạc Phượng sườn núi toàn bộ phủ kín màu đỏ rực đá, nhìn qua có chút kinh người, nơi thổ địa này không có thực vật sinh trưởng, trên đỉnh núi khắp nơi đều là trụi lủi.

Hết lần này tới lần khác ở chỗ này lại xuất hiện một con Cự Mãng màu sắc sặc sỡ, con này làm cho toàn bộ người của Tầm Quả Đại Hội đều có chút phát điên.

Lúc này La Chấn Thiên đang nhìn chòng chọc Cự Mãng, bộ dáng như lâm đại địch.

Vào thời điểm cuối cùng Trương Mặc thấy Cự Mãng trong lòng cũng lên lâm bảm: "Thất Thái Độc Mãng, loại linh thú này làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ nhân loại đây?"

Thất Thái Độc Mãng giãy dụa thân rắn giống như vại nước vẩy vại u thịt bắp, Thất Thái miêng vậy kia đan xen lẫn nhau nổi bật, giống như một thân vững chắc Liên Tỏa Giáp, kích cỡ tương đương chuông đồng trong mắt xanh lộ là một tia Nhân Tính Hóa quang mang, hai cái nanh bên trên nọc độc màu xanh nhạt đang chảy xuôi, độc này nhỏ giọt rơi trên mặt đất, nhất thời ăn mòn cục đá màu đỏ trên mặt đất xuy xuy vang dội.

Linh thú cùng dã thú bình thường khác biệt lớn nhất chính là bọn chúng linh trí mở sớm, dễ dàng tu luyện hơn, hơn nữa rất nhiều linh thú cũng có huyết mạch không một dã thú bình thường có, bản thân khởi điểm liền tương đối cao.

Bất quá nếu Thất Thái Độc Mãng dài trên 20 trượng, Trương Mặc sẽ gặp không chút do dự nhấc chân chạy, bởi vì Thất Thái Độc Mãng một khi vượt qua 20 trượng, sẽ có thực lực sẽ cùng tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đánh một trận.

Nhưng đầu Thất Thái Độc Mãng trước mắt này bất quá chỉ dài mấy dài trượng mà thôi, nhìn cũng có thể biết được con này chỉ là một con còn ở Ấu Niên Kỳ Thất Thái Độc Mãng.

Bất quá cho dù là Ấu Niên Kỳ Thất Thái Độc Mãng cũng không phải những tên nhân sĩ giang hồ này có thể ứng phó.

Quả nhiên, La Chấn Thiên mang theo một đám giang hồ hảo thủ còn chưa xông lên liền bị một cỗ tinh phong thổi vào mặt, chỉ thấy một đuôi rắn to lớn gào thét quét tới.

Người phản ứng không kịp trực tiếp bị quét bay, gãy xương tay chân lập tức nằm đầy mặt đất, gào thét bị thương không ngừng.

Những người có Kinh Công cao minh linh hoạt tránh Thất Thái Độc Mãng này quét qua, ào ào cầm trong tay ám khí hướng trên người Thất Thái Độc Mãng hời hợt.

Ám Thanh Từ, Truy Hồn Tiêu, Tang Môn Đình, Phi Hoàng Thạch Trương Mặc có chút kinh ngạc nhìn ám khí như mưa rơi rơi trên thân thể Thất Thái Độc Mãng không lỗi.

Đình! Đình! Đình! Đình!

Bên tai không dứt kim tiếng loại kim loại vang lên, những thứ ám khí này nện trên lân phiến Thất Thái Độc Mãng màu sắc rực rỡ kia lại văng lên một ít tia lửa, toàn bộ ám khí theo Thất Thái Độc Mãng giãy dụa thân thể trực tiếp bị bắn ra.

Thất Thái Độc Mãng không phát hiện chút tổn hao nào!

Hì! Hì!

Hai tiếng hí làm người sợ hãi vang lên, hiển nhiên Thất Thái Độc Mãng đã bị những thứ ám khí này chọc giận.

Chỉ thấy nó trợn mắt nhìn con mắt màu xanh lục trực tiếp nhìn về phía Trương Mặc, bằng vào nó Thú Loại cảm giác, tại chỗ cũng chỉ có tên nhân loại này cho nó một loại cảm giác nguy hiểm.

Xích!

Trương Mặc thấy Thất Thái Độc Mãng chú ý tới mình bên này, thầm kêu không tốt, trực tiếp lách người một cái liền tại chỗ biến mất, cùng lúc đó, Thất Thái Độc Mãng một tấm miệng to như chậu máu, một cái lưỡi đậm chất lỏng màu xanh biếc từ trên hai cái nanh của nó xì ra.

A! A!

Những người kia vội vàng không kịp chuẩn bị bị màu xanh nhạt nọc độc phun ra lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết làm người sợ hãi, bọn họ máu thịt lấy mất trần có thể thấy tốc độ bị ăn mòn, đồng thời cả người ô hắc tím bầm, sau khi bị chúng độc liên chiết, từ đầu đến cuối bất quá trong nháy mắt mà thôi, có thể thấy nọc độc của Thất Thái Độc Mãng này Độc Tính mãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Đoạt Quả Đại Chiến

Chương 11: Đoạt Quả Đại Chiến

Đã sớm tránh một bên Trương Mặc khi nhìn đến Thất Thái Độc Mãng nọc độc uy lực, trong lòng cũng âm thầm lo âu, mà Thất Thái Độc Mãng vừa thấy Trương Mặc không có trúng chiêu, lập tức đổi lại đầu rắn trực tiếp hướng về phía Trương Mặc lại phun ra nọc độc màu xanh nhạt.

Không tốt! Trương Mặc thầm mắng trong lòng một tiếng, ngay sau đó hướng bên cạnh tránh thật nhanh, bất quá lần này hắn cũng không có dùng Di Hình Hoán Ảnh, dù sao thì triển một lần Di Hình Hoán Ảnh cũng phải tiêu hao không ít linh khí, ngay cả Chu Quả còn không thấy, Trương Mặc cũng không muốn hao phí quá nhiều linh khí, hắn phải đem thực lực bảo tồn lại, hơn nữa lúc trước rời đi Thanh Ngưu trấn không lâu, Trương Mặc cũng cảm giác được theo sau lưng một đám người không biết thân phận, cho nên vào lúc này hắn cũng không có quá mức nóng nảy.

Chẳng qua Trương Mặc không gấp, La Chấn Thiên lại lòng như lửa đốt, vốn là đáp ứng hắc cầu bày của bào thân bí nhân kia yêu cầu nhìn lại không

cách nào đạt thành, cái này làm cho hấn có chút bốc lửa.

Bất quá sau khi nhìn thấy Thất Thái Độc Mãng hung ác như thế, La Chấn Thiên cũng chỉ có thể ngoan ngoãn trốn một bên, hấn cũng không muốn ở chỗ này mất mạng.

Dù sao mệnh không còn, thì không cần nói chuyện Trường Sinh đại đạo gì.

Vì vậy vốn là khí thế hung hăng mọi người trực tiếp giải tán lập tức, mỗi người tự chạy.

La Chấn Thiên chạy nhanh nhất, dù sao hấn Tiên Thiên Cao Thủ thực lực bày ở nơi đó.

Chỉ bất quá La Chấn Thiên còn không có chạy mấy bước đường liền trong lòng liền sinh ra cảnh giác, lập tức đem Bôn Lôi Chương thúc giục đến mức cao nhất ngăn cản ở trước ngực.

Huu! Huu!

Mấy tiếng nhộn tiếng xé gió vang lên, thanh âm này để cho sắc mặt La Chấn Thiên có chút trắng bệch, bởi vì hấn từng tại một chỗ nào đó đã nghe qua loại thanh âm này.

Phá Giáp Nỗ Tiễn! La Chấn Thiên lúc này bất chấp hình tượng như một con con lật đật vội trực tiếp lặn trên đất một vòng, cả người dính đầy đất sét, tránh thoát xông tới mặt hai cái Phá Giáp Nỗ Tiễn, chẳng qua là còn không chờ hấn thở hồn hển, hai cây sáng loáng Cương Dao xuất hiện trước mặt cũng đã gác ở trên cổ hấn.

La Chấn Thiên cười khổ từ bỏ chống lại, bởi vì hấn thấy một thân ảnh quen thuộc xuất hiện ở trước mặt mình, liền có chút ghen ngào la lên: "Phích Lịch Thần Thủ Tôn Phó!"

"Người còn nhớ lão phu biệt hiệu năm đó?" Tôn Phó hăm hở mắt nhìn xuống La Chấn Thiên, một mặt nhìn chăm chú trạng thượng tình huống, có thể dưới Phá Giáp Nỗ Tiễn thoát được một mạng tuyệt đối là nhất đẳng cao thủ trên giang hồ.

La Chấn Thiên sắc mặt âm tình bất định, do dự một hồi hỏi: "Không biết Tôn huynh có tính toán gì không?"

Tôn Phó liếc mắt nhìn xa xa Thất Thái Độc Mãng, lạnh nhạt nói: "Không có tính toán gì, chỉ bất quá muốn biết tìm mỗi như tới bắn chết đầu Súc sinh sinh kia mà thôi."

La Chấn Thiên nghe lời nói của Tôn Phó nhất thời có chút nổi nóng nói: "Chẳng lẽ Tôn huynh ngay cả ta cũng tính kế?"

Phốc!

Sau một âm thanh cộng hưởng, La Chấn Thiên trên mặt thậm chí còn mang theo một chút thần sắc tức giận, nhưng trên trán xuất hiện to lớn lỗ máu lại tuyên cáo tánh mạng của hấn đã tận diệt.

Tôn Phó móc ra một mảnh vải đen lau sạch vết máu trên quả cầu sắt đối với thi thể La Chấn Thiên nói: "Người khác đem bọn người những tên Tiên Thiên Cao Thủ này coi là thần linh, chỉ tiếc Tôn mỗi người lại biết các người chẳng qua là phạm phu tục tử mà thôi."

"Truyền lệnh xuống, nếu là tự nguyện làm mỗi như có thể miễn chết." Tôn Phó mặt không biểu tình hạ lệnh.

"Vâng, chủ nhân!" Một người quần áo đen linh mệnh rời đi.

Cách đó không xa Trương Mặc sau khi thấy La Chấn Thiên kết quả trong lòng cũng có chút ngạc nhiên, hấn bây giờ có chút do dự, rốt cuộc không nên ra tay giết chết Tôn Phó, sau đó để cho thủ hạ Tôn Phó dùng Phá Giáp Nỗ Tiễn kết liễu Thất Thái Độc Mãng.

Nhưng vào lúc này, không trung bỗng nhiên bay tới một đóa hắc vân, đồng thời truyền tới một trận cười khằng khặc quái dị.

"Rất tốt, lại có Phá Giáp Nỗ Tiễn, hôm nay thu phục con Thất Thái Độc Mãng này hấn là không có vấn đề." Một tiếng làm người ta cực độ không thoải mái âm thanh âm vang lên, khàn khàn mà khó nghe.

Tôn Phó rên lên một tiếng, trong tay hai khóa quả cầu sắt đồng thời bay ra trực tiếp nện vào chính giữa hắc vân.

Thấy tình huống như vậy, Trương Mặc lập tức dừng lại tâm tư, hướng một bên lui ra, an tĩnh quan sát.

Hai khóa quả cầu sắt của Tôn Phó sau khi nện vào chính giữa hắc vân liền không tin tức, chuyện này làm cho Tôn Phó sắc mặt có chút khó coi, bất quá hấn bây giờ có Phá Giáp Nỗ Tiễn trong tay, cho dù là trong ngày thường kính như thần minh Tu Tiên Giả chống lại hấn cũng có vài phần sức lực, cho nên vào lúc này hấn cũng không định dừng tay như vậy.

"Các hạ nếu là thừa dịp còn sớm rời đi, ta còn có thể tha cho ngươi một cái mạng." Tôn Phó lớn tiếng nói, đồng thời thầm chỉ huy thủ hạ đem Phá Giáp Nỗ Tiễn toàn bộ nhắm ngay đám mây đen trên đỉnh đầu kia.

"Kiệt kiệt, đã từ lâu rồi không có người đối với Bồn Tọa nói như vậy." Giữa mây đen tiếp tục truyền tới thanh âm nói khó nghe đó, "Ta trả lại cho ngươi

một câu nói, nếu là người có thể ngoan ngoãn hợp tác, Bồn Tọa đáp ứng tuyệt không giết các người, nếu không thì... Hừ!"

"Bắn !"

Tôn Phó đã không chút do dự hạ lệnh, nhất thời tiếng ông ông liên miên bất tuyệt, Phá Giáp mũi tên như một trận mưa tên vậy xông thẳng về mây đen.

Hồn hên!

Mây đen lại bị Phá Giáp Nỗ Tiễn bắn cho tán ra, chẳng qua bên trong lại không có một tia bóng người.

Hồngбет, trúng kế! Tôn Phó trong lòng thầm kêu không ổn, chẳng qua lúc này đã trễ.

Trong đám hắc y nhân thủ hạ Tôn Phó bỗng nhiên có một tên thân thể căng phồng lên, tựa như có vật gì muốn từ trong cơ thể hấn thoát ra ngoài cơ thể.

"Giết hấn!" Tôn Phó không chút do dự hạ lệnh.

Hắc y nhân kia trong nháy mắt liền bị đồng bạn chung quanh dùng Phá Giáp Nỗ Tiễn bắn thành chi chít lỗ máu, toàn thân cao thấp cắm đầy Nỗ Tiễn, trạng thái khi chết dữ tợn kinh khủng.

Không đúng, người này lại có thể điều khiển Quỷ Hồn! Trương Mặc tránh ở một bên trong lòng một trận rung động, hấn cảm giác một cỗ Âm Hàn lực lượng đang tạo thành.

Tin đồn cõi đời này có Lục Đạo Luân Hồi, Lục Đạo Luân Hồi này là đại biểu cho thiên đạo, tất cả mọi người bao gồm Tu Tiên Giả sau khi chết hồn phách cũng sẽ tự đi vào vào luân hồi, trừ phi là Tu Tiên Giả tự chuyển thể mới có thể cõi một tia Luân Hồi Chi Lực.

Cho dù là Tu Tiên Giả cũng không thể tước đoạt người khác luân hồi tư cách, có thể giam cầm hồn phách công pháp phần lớn thất truyền, cơ bản chỉ có một ít người trong ma đạo có một ít bí pháp có thể đem hấn nhân Hồn Phách nhốt khiến cho không thể luân hồi chuyển thể.

Àm!

Đồ vật trong cơ thể Tên quần áo đen kia vẫn còn phá thể mà ra.

Tất cả mọi người đều ngừng thở, bởi vì trước mặt bọn hấn bây giờ là một con toàn thân đen sì, trên người tán ra trận trận Hắc Vụ dữ tợn ác quỷ, ác quỷ này đầu có hai sừng, mỏ nhọn răng nanh, cánh tay to lớn bên chắc, móng tay đen dưới ánh mặt trời hiện lên trận trận hàn mang, chỉ bất quá hạ thân của hấn vẫn là một mảnh hư vô, nhìn đáng đáp hấn là một con bán thành phẩm.

Ác quỷ này vừa xuất hiện liền lập tức đánh về phía một người quần áo đen gần nhất, Hắc y nhân kia hấn là bị dọa sợ, căn bản không có phản kháng liền bị ác quỷ này quật ngã nhào xuống đất.

Hí!

Ác quỷ mặt đem nhắm ngay người y phục màu đen hút mạnh một cái, Hắc y nhân kia trên mặt nhất thời hiện lên mười đạo quang mang, mười đạo quang mang này cuối cùng tập hợp thành một tiểu nhân hư ảnh, hư ảnh tiểu nhân này vừa xuất hiện ác quỷ liền trực tiếp nuốt vào trong miệng.

Nhìn lại người y phục màu đen kia, lúc này khí tức đã hoàn toàn không còn, hấn đã chết không còn nghi ngờ gì nữa.

Ác quỷ ợ một cái, đem mắt đỏ tiếp tục không có hảo ý nhìn chăm chăm những người khác.

Trong lúc nhất thời, bên trong bao gồm Tôn Phó , tất cả mọi người đều mất đi lòng tin chống cự, tại bọn hấn trong đáy lòng chỉ có một chữ: Chạy!

Tôn Phó là tên chạy ra đầu tiên, chẳng qua là thân thể của hấn còn chưa động, toàn bộ trong không khí liền truyền tới một tiếng kêu đau.

Tất cả mọi người đều cảm thấy trời đất quay cuồng, đầu giống như bị người dùng lực lung lay.

"Nếu như chạy nữa, ta liền không khách khí!" Cái thanh âm khó nghe đó lần nữa vang lên.

Tôn Phó do dự một hồi, không thể làm gì khác hơn là thờ dài một hơi hạ lệnh: "Tất cả mọi người đều không cho phép chạy trốn, nếu không lấy gia pháp xử trí."

Một bên Trương Mặc trong lòng kêu khổ, thần bí cao nhân này nhìn đáng đáp hấn là một cái Ma Tu, hơn nữa thực lực có vẻ không thấp, bây giờ nhìn lại có thể giữ được mạng nhỏ cũng không tệ.

Trương Mặc tuyệt đối không tin tên Ma Tu này sau lợi dụng Tôn Phó sẽ hạ thủ lưu tình thả bọn họ, mười phần thì có đến tám chín phần những người này cuối cùng cũng sẽ bị tên Ma Tu này diệt khẩu.

Chỉ bất quá bây giờ Trương Mặc cũng phải lo cho bản thân mình, hấn chỉ có thể dựa vào vô danh Tiên Quyết Thần Diệu đem bản thân tu vi che giấu, khiến hấn nhìn mình cũng chỉ biết mình là một người bình thường mà thôi.

"Rất tốt, ngươi là chủ nhân của bọn hắc sao." Tôn Phó thấy hoa mắt, một người mặc hắc bào nhân liền xuất hiện ở trước mặt hắn, "Ngươi cho người của ngươi phối hợp ta chế phục Thất Thái Độc Mãng, ta liền tha các ngươi rồi đi."

"Nếu là dám có ý đồ gì, ta ngươi nhất định sẽ sống không bằng chết!" Hắc bào nhân đem chính mình che đầy nghiêm nghiêm thật thật, Tôn Phó căn bản không thấy được mặt hắc bào nhân.

"Thượng tiên yên tâm, ta nhất định sẽ không làm hỏng chuyện tốt của ngài." Tôn Phó nở nụ cười nói.

Hắc bào nhân đảo mắt nhìn một vòng những tên nhân sĩ giang hồ tham gia Tầm Quả Đại Hội còn sống kia nói: "Các ngươi cũng cùng hỗ trợ, không nên nghĩ chạy trốn, nếu không ta tuyệt đối sẽ tha.. Hừ!"

Hắc bào nhân khi đang nói chuyện, có một tên gia hỏa cách khá xa trực tiếp thi triển Kinh Công chạy ra, người này lấy Kinh Công nổi tiếng giang hồ, tự cho là mình có thể ở dưới tay hắc bào nhân thoát được tánh mạng, hơn nữa hắn cách hắc bào nhân cũng khá xa, khoảng cách chừng hơn mấy chục trượng, chuyện này làm cho hắn càng tự tin.

Chẳng qua là thấy một màn như vậy Trương Mặc nhưng có chút tiếc cho hắn lắc đầu một cái, hơn mười trượng khoảng cách đối với Tu Tiên Giả mà nói không coi vào đâu, người này sợ rằng dữ nhiều lành ít.

Đúng như dự đoán, chốc lát, xa xa liền truyền tới tiếng kêu thảm thiết làm người ta sợ hãi.

Hắc bào nhân cười khẩy nói: "Tự cho mình là người thông minh, các ngươi không muốn đánh giá kiên nhẫn của ta!"

Hắc bào nhân sau khi lộ ngón này, tất cả mọi người tại chỗ cũng không có ý nghĩ chạy trốn.

Trương Mặc ngay từ đầu không có ý định chạy trốn, hắn chẳng qua là rơi vào phía sau cùng, bằng tốc độ chậm đến gần hắc bào nhân.

Sau khi tụ tập được tất cả mọi người của Tầm Quả Đại Hội cùng với Hắc Y từ sĩ của Tôn Gia, hắc bào nhân lại cho tất cả mọi người phát ra một hắc sắc hạt châu lớn chừng ngón cái.

"Đây là Âm Hỏa Lôi Châu, chờ một hồi thời điểm đầu súc sinh kia nếu là muốn chạy trốn các ngươi đem Âm Hỏa Lôi Châu ném ra, ta sẽ trực tiếp thúc giục Âm Hỏa Lôi Châu nổ tung, uy lực này có thể trực tiếp ngăn trở nó." Hắc bào nhân cẩn thận giải thích.

thời điểm Trương Mặc một bên nghe được tên Âm Hỏa Lôi Châu chân mày khẽ nhíu lại, người trong ma đạo không có Luyện Phù, bọn họ am hiểu nhất chính là luyện chế Lôi Châu loại hạt châu này tính sát thương khá lớn, đang lúc đánh nhau chỉ cần đem hạt châu sử dụng Ma Khí thúc giục liền có thể trực tiếp dừng.

Ma đạo hạt châu uy lực cực lớn, bất quá lúc phổ thông luyện chế đều cần một ít tài liệu tương đối tà môn để luyện chế, cho nên Chính Đạo Nhân Sĩ cho dù biết phương pháp luyện chế này cũng rất ít sẽ đi luyện chế.

Hạt Âm Hỏa Lôi Châu trước mắt này toàn thân đen nhánh tròn trịa, phía trên có một vết màu xanh đen huyền phù vặn ở mặt ngoài tạo thành từng cái dây chuyền lục sắc, Trương Mặc nhìn kỹ một chút, những dây chuyền lục sắc nhỏ bé này tựa hồ đang giam cầm thứ gì đó trong Lôi Châu, trong này chắc là Âm Hỏa Lôi Châu lực lượng.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Bại Lộ

Chương 12: Bại Lộ

Trương Mặc sau khi quan sát tỉ mỉ một phen, không nhìn ra môn đạo gì, không thể làm gì khác hơn là đem Âm Hỏa Lôi Châu bỏ vào trong ngực, lúc này hắn cũng không dám dùng túi trữ vật, nếu bị hắc bào nhân phát hiện, nhất định sẽ trực tiếp đánh chết chính mình.

Thật may đã che giấu thân phận từ trước, Trương Mặc dùng túi trữ vật giả bộ túi da đặt ở bên hông, nhìn cũng chỉ giống phổ thông giang hồ nhân sĩ dùng túi tùy thân mà thôi.

"Các ngươi dùng trước Phá Giáp Nỗ Tiến áp chế, sau đó các ngươi lại dùng Âm Hỏa Lôi Châu trọng thương đầu súc sinh kia, nếu có người dám can đảm không làm hết sức thì... Tự gánh lấy hậu quả!" Hắc bào nhân sau khi hưng tận uy hiếp một phen để cho Tôn Phó dẫn đội Hắc Y từ sĩ vây quanh

Thất Thái Độc Mãng kia.

Tôn Phó dưới soi mới của hắc bào nhân chỉ có thể kiên trì đến cùng mang theo hấn tân tân khổ khổ đào tạo được Hắc Y từ sĩ xông lên phía trước nhất.

Chỉ tiếc Thất Thái Độc Mãng căn bản không cho đám người Tôn Phó cơ hội, nó tựa như nhìn ra hắc bào nhân ý đồ, vừa lên tới liền xông ngang đánh thẳng, Phá Giáp Nỗ Tiễn trong tay Hắc Y từ sĩ mặc dù sắc bén, nhưng dưới sự xung kích toàn lực của Thất Thái Độc Mãng, Hắc Y từ sĩ chỉ ở trên người nó lưu lại mấy cái lỗ máu nhỏ bé mà thôi, mà một ít lỗ máu đối với Thất Thái Độc Mãng thân hình khổng lồ kia mà nói căn bản không có tổn thương nghiêm trọng gì.

Tôn Phó xanh cả mặt, bất quá không dám chậm trễ chút nào, như cũ để cho bên dưới Hắc Y từ sĩ tiến lên đâm vào.

Đang lúc này, một hạt châu màu đen nhanh chóng bay về phía thân thể Thất Thái Độc Mãng.

Hạt châu này vừa xuất hiện, Thất Thái Độc Mãng liền phát hiện một tia nguy cơ, nó trực tiếp gãy dựa thân thể muốn tránh.

Chỉ bất quá Hắc Y từ sĩ dùng Phá Giáp Nỗ Tiễn cho Thất Thái Độc Mãng gây một chút phiền toái, cho nên thân thể của nó cũng chưa hoàn toàn tránh hạt châu màu đen đó.

"Bạo nổ!" Hắc bào nhân trong miệng thở khê một tiếng.

Trương Mặc đồng tử co rút lại, bởi vì ở hắc bào nhân vừa dứt lời lúc, hấn cảm nhận được trong không khí chung quanh tựa hồ có một cỗ khí tức âm hàn tràn ngập, cả người thật giống như ngâm nước đá ở trời đông giá rét vậy rất khó chịu.

Hạt châu màu đen này liền là Âm Hỏa Lôi Châu trước kia hắc bào nhân giao cho nhân sĩ giang hồ tại chỗ này.

Âm Hỏa Lôi Châu lặng yên không một tiếng động nổ ra, sở dĩ nói là lặng yên không một tiếng động, đó là bởi vì nó nổ tung trong nháy mắt, thanh âm kia đã vượt qua thanh âm cực hạn tai người có thể nghe được.

Vốn chỉ là lớn chừng ngón cái Âm Hỏa Lôi Châu trong nháy mắt liền căng phồng lên trở thành một khí đoàn to lớn đen như mực, bên trong khí này lại có từng đạo đen bóng thiểm điện chớp động, khí đoàn hung hăng đụng vào thân hình Thất Thái Độc Mãng khổng lồ kia.

Hi!

Thất Thái Độc Mãng phát ra một tiếng kêu đau rung trời.

Nó đang bị khí đoàn do Âm Hỏa Lôi Châu tạo thành đánh tới chỗ nào chỗ ấy đều quỷ dị xuất hiện một lỗ hồng, không có huyết nhục văng tung tóe, chẳng qua là này một bộ phận máu thịt giống như hư không tiêu thất.

Những Hắc Y đó từ sĩ đứng gần đó sau khi bị cuốn vào khí đoàn trực tiếp hóa thành hư không.

Ngay cả Phá Giáp Nỗ Tiễn cũng biến mất không còn tăm hơi.

Chỉ một lát sau, khí đoàn do Âm Hỏa Lôi Châu tạo thành liền nhanh chóng co rúc lại, cuối cùng hóa thành mảnh nhỏ biến mất ở trước mắt mọi người.

Chỉ bất quá một màn này đã đem tất cả mọi người tại chỗ trấn áp, ngay cả Trương Mặc cũng giống vậy, hấn lúc trước căn bản không có quan hệ gì với ma đạo, tự nhiên cũng không biết Âm Hỏa Lôi Châu uy lực, bất quá bây giờ xem ra, uy lực Âm Hỏa Lôi Châu này không thể khinh thường.

Không biết có phải hay không là do duyên cớ sau khi chuyển thế, lúc trước ghét ác như cừu Trương Mặc nhưng bây giờ không cảm thấy công pháp ma đạo lại không tệ, hấn thậm chí muốn đem phương pháp luyện chế Âm Hỏa Lôi Châu này đoạt tới tay, sau này vừa có thể có thêm một thủ đoạn bảo vệ tánh mạng.

Dù sao lực lượng bản thân không thật sự tốt, chẳng qua là chừng không lực đo người.

Một viên Âm Hỏa Lôi Châu thì có uy lực này, cái này làm cho người chung quanh đều có chút rục rịch.

Hắc bào nhân cũng cảm giác được dị trạng, có chút đùa cợt nói: "Những Âm Hỏa Lôi Châu này không có ta thúc giục thì sẽ không nổ ra, không tin có thể thử một chút."

Đối với hắc bào nhân lời nói tất cả mọi người mặc dù đều là nửa tin nửa ngờ, tuy nhiên lại không có một người dám thật đi thử, dù sao thực lực bày ở chỗ này.

Mà đúng lúc này, bất ngờ xảy ra chuyện, đầu Thất Thái Độc Mãng kia rốt cuộc bắt đầu ý thức được có cái gì không đúng, chuẩn bị xoay chuyển thân thể chạy thoát.

"Nhanh chặn lại nó, đem Âm Hỏa Lôi Châu ném ra!" Hắc bào nhân có chút khẩn trương hô lớn, hấn xuất ra nhiều Âm Hỏa Lôi Châu như vậy cũng không muốn vào thời khắc cuối cùng lại không bắt được Thất Thái Độc Mãng, ngược lại làm lãng phí Âm Hỏa Lôi Châu.

Thất Thái Độc Mãng nói đi là đi, thân rắn to lớn điên cuồng gãy dựa, cái đuôi vai u thịt bắp kia bốn phía càn quét, khiến nhất liền đem Hắc Y từ sĩ cùng

còn lại giảng hồ nhân sĩ vây quanh nó quật ngã hơn nửa, người còn lại cũng không có cơ hội mên ra Âm Hóa Lôi Châu liền trở mắt nhìn Thất Thái Độc Mãng hướng trong Lạc Phượng sừng trong bỏ chạy.

Hắc bào nhân có chút căm tức, lại cũng không khỏi không tự mình ra tay.

Một bên Trương Mặc chỉ thấy hắc bào nhân hóa thành một đoàn hắc vân trực tiếp bay tới trước mặt Thất Thái Độc Mãng.

Tất cả mọi người cùng Trương Mặc đều đồng thời nhìn chăm chăm hắc bào nhân ngăn trước mặt Thất Thái Độc Mãng.

Đầu rắn lớn chừng cái đầu cùng hắc bào nhân mắt đối mắt, một lớn một nhỏ so sánh rõ ràng.

Duy chỉ có Tôn Phó trong mắt lóe lên một tia tinh quang, thần sắc âm tình bất định, hiển nhiên trong lòng có tính toán gì đó.

Hắc bào nhân trực tiếp sờ một cái túi trữ vật đen nhánh bên hông kia, trong tay đột ngột xuất ra một đầu khô lâu toàn thân khiết bạch.

Đầu khô lâu này vừa lấy ra sau khi lại trên dưới chấn động sâm rắng trắng, phát ra làm người sợ run tiếng kêu lạ.

Hắc bào nhân đem đầu khô lâu hướng không trung ném đi, đầu khô lâu này liền theo gió lớn lên, trong nháy mắt liền phồng lớn như chong chóng, ngay sau đó mang theo nụ cười khăng khặc quái dị đánh về phía Thất Thái Độc Mãng.

Thất Thái Độc Mãng tự nhiên cũng không có khách khí, Tinh Hồng miệng há lớn đến mức tận cùng, trực tiếp cắn một cái hướng đầu khô lâu.

Rắc rắc!

Thất Thái Độc Mãng một cái liền cắn đầu khô lâu của hắc bào nhân, vừa dùng lực trực tiếp đem đầu khô lâu cắn ra từng đạo vết rách, đồng thời Thất Thái Độc Mãng ngửa cổ một cái trực tiếp đem đầu khô lâu nuốt xuống.

Trương Mặc có chút kinh hãi nhìn một màn này, tâm lý có chút nửa đường bỏ cuộc.

Mà hắc bào nhân lại làm như không thấy, hai tay của hắn thật nhanh kết một cái thủ quyết.

Phốc!

Nhất thanh muện hưởng từ Thất Thái Độc Mãng bên trong thân thể truyền tới.

Ngay sau đó một chùm huyết vũ hỗn tạp từ bụng Thất Thái Độc Mãng xì ra, đầu khô lâu của hắc bào nhân lại mang theo quỷ dị tiếng cười phá ra từ bụng Thất Thái Độc Mãng, sau đó bay trở về vào trong tay hắc bào nhân, hắc bào nhân tay vừa thu lại, đầu khô lâu nhất thời dần dần không nhìn thấy không thấy.

Kèm theo một tiếng hí rung trời, Thất Thái Độc Mãng hoàn toàn bạo tẩu.

Cái đuôi của nó trên mặt đất điên cuồng quét loạn, trên mặt đất những màu đỏ cục đá kia ào ào bị tảo khắp nơi bay loạn, vào lúc này, trừ hắc bào nhân ra, những người còn lại đều không cách nào ngăn cản những hòn đá bị Thất Thái Độc Mãng tảo này.

Những cục đá đỏ như màu máu này giống như từng cục ám khí Vô Kiềm Bất Tội bắn chết tất cả mọi người tại chỗ, ngay cả Tôn gia gia chủ Tôn Phó cũng không có thể thoát khỏi may mắn.

Đương nhiên hắc bào nhân cũng phát hiện Trương Mặc tồn tại, bởi vì Trương Mặc dùng một tấm Thổ Thuần phù, một tầng lãnh đạm lồng ánh sáng màu vàng vững vàng ngăn trở toàn bộ cục đá đỏ như màu máu bay về phía hắn.

Ồ!

Hắc bào nhân thấy Trương Mặc hiển nhiên cũng cả kinh, trước hắn tự nhưng đã dò xét qua mọi người, chỉ là không có phát hiện Tu Tiên Giả, bây giờ đột nhiên nhô ra Trương Mặc hiển nhiên là dùng bí pháp gì che giấu bản thân tu vi.

"Đạo hữu là môn phái nào, thế nào mới vừa rồi một mực không lên tiếng đây?" Hắc bào nhân ánh mắt bất thiện nhìn chăm chăm Trương Mặc hỏi.

Trương Mặc miệng phát khổ nhìn hắc bào nhân, nếu không phải Thất Thái Độc Mãng nổi điên, hắn cũng sẽ không bị bại lộ nhanh như thế, bất quá nếu vừa rồi hắn không sử dụng phù chỉ, thì sợ rằng sẽ luân lạc cục đá loạn bay này ném chết thảm trạng.

"Ta chỉ là vì Chu Quả mà tới thôi, cũng không phải là tận lực giấu giếm." Trương Mặc cẩn thận từng li từng tí nói, trên tay đã xuất hiện thêm vài tấm phù, "Đạo hữu nếu là muốn thu phục đầu Độc Mãng này, cứ tự nhiên không cần để ý đến ta."

Hắc bào nhân nghe xong Trương Mặc lời nói cũng không có lập tức trả lời, ngược lại cúi đầu liếc mắt nhìn Thất Thái Độc Mãng.

Lúc này Thất Thái Độc Mãng đã có suy yếu một ít, hiển nhiên mới vừa rồi đầu khô lâu của hắc bào nhân cho nó tạo thành tổn thương không nhỏ.

Hắc bào nhân cũng không muốn bản thân thu phục Thất Thái Độc Mãng thời điểm có Trương Mặc ở một bên nhìn, cho nên hơi suy nghĩ một chút liền

trực tiếp vung tay xuất một viên Âm Hỏa Lôi Châu.

Trương Mặc như thế nào lại ngồi chờ chết? Thời điểm hắc bào nhân ném ra Âm Hỏa Lôi Châu, Trương Mặc cũng đã động, hắc cầm trong tay phù chỉ toàn bộ đập về phía hắc bào nhân, đồng thời thân thể chợt lóe trực tiếp biến mất tại chỗ.

Ồ! Hắc bào nhân một tiếng thốt lên kinh ngạc, hiển nhiên bị thân pháp Trương Mặc loại này đột nhiên biến mất làm cho khiếp sợ.

Chẳng qua là Trương Mặc mới vừa thi triển Di Hình Hoán Ảnh cách cách chỗ đứng cũ xa năm trượng, hắc bào nhân khé miệng hiện ra một vết châm biếm, thần niệm động một cái, viên Âm Hỏa Lôi Châu kia lại bắn nhanh phương hướng vị trí Trương Mặc, tốc độ tăng nhanh gấp mấy lần, cơ hồ là chớp mắt đã đến nơi.

Cùng lúc đó Trương Mặc công kích phù cũng vào trước mặt hắc bào nhân.

Vừa đối mặt, toàn bộ phù chỉ toàn bộ nổ ra, hắc bào nhân có chút khinh miệt nhìn trước mắt phù chỉ, chẳng qua là run lên hắc bào trên người ngoài ra cũng không còn có cử động khác.

Làm người ta kinh ngạc một màn xuất hiện, vô luận là phù chỉ biến thành mơ hồ Hỏa Xà, hay là Băng Thú to lớn, thậm chí là Đột Thú thổ hoàng sắc, toàn bộ bị hắc sắc hộ trảo trên người hắc bào nhân kia huyền hóa ra cản được, thật sự vang động đi qua, hắc bào nhân bình yên vô sự.

Trương Mặc khó tin nhìn một màn này, mà Âm Hỏa Lôi Châu của hắc bào nhân đã đến trước mặt hắn.

Bạo nổ!

Hắc bào nhân khẽ quát một tiếng.

Hạt Âm Hỏa Lôi Châu trước mặt Trương Mặc kia nhất thời nổ lên, chẳng qua là ở Âm Hỏa Lôi Châu nổ lên một khắc trước, Trương Mặc lần nữa thi triển Di Hình Hoán Ảnh né tránh.

Bất quá lần này Trương Mặc lại xuất hiện lúc sắc mặt hơi trắng bệch, mới vừa rồi kích phát phù chỉ hơn nữa với thi triển Di Hình Hoán Ảnh, linh khí trong cơ thể Trương Mặc tiêu hao không ít.

Hắc bào nhân nhẹ nhạ một tiếng, bất quá hắn cũng không thèm để ý, thuận tay lại ném ra một hạt Âm Hỏa Lôi Châu bay về phía Trương Mặc.

Hắc bào nhân cử động nói rõ đầy đủ một chân lý của Tu Tiên Giới, có tiền chính là tự do phóng khoáng!

Âm Hỏa Lôi Châu loại chơi đồ này yêu cầu Trúc Cơ Kỳ mới có thể luyện chế, hắc bào nhân ném nó giống như mình tùy ý ném vậy, xem ra hắn không phải là có một tên trưởng bối cường đại, cũng là một tên đệ tử trong một môn phái ma đạo trọng điểm bồi dưỡng.

Trương Mặc lúc này có chút hối hận bản thân mới vừa rồi tại sao không nhân cơ hội chạy trốn, mà lưu lại làm gì, hắc bào nhân mặc dù nhìn rất cường đại, nhưng đó là bởi vì trên người hắn có quá nhiều thứ tốt, lấy Trương Mặc thần niệm để phán đoán, tu vi hắc bào nhân nhiều lắm là bất quá luyện khí năm tầng mà thôi, chẳng qua là hắn không từng nghĩ đến hắc bào nhân sẽ là Tu Tiên Giới thổ hào, nắm giữ tài nguyên người thường không cách nào với tới.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Hóa Giao

Chương 13: Hóa Giao

Hắc bào nhân đang lấy thái độ mèo vờn chuột vậy để đùa bỡn Trương Mặc, lúc này hắn có thể xác định Trương Mặc cũng không phải là tôn tử của bối cảnh thâm hậu Đại Phái gì, hạ thủ tự nhiên cũng không chút lưu tình.

Trong tu tiên giới mặc dù ma đạo cùng chính đạo nhìn ngoài hai phe đối lập, nhưng đây chỉ là nhìn qua mà thôi, thật ra thì Chính Ma Lưỡng Đạo cao tầng hai phe đều có âm thầm qua lại, cho nên ngay từ đầu hắc bào nhân mới hỏi Trương Mặc xuất xứ.

Không có vĩnh viễn địch nhân, chỉ cần lợi ích kết hợp, bất tay giăng hòa đối với Chính Ma Lưỡng Đạo mà nói cũng không phải là sự tình không thể.

Đòi trước Trương Mặc biết rõ trong đó khéo léo, cho nên vẫn không có tham dự vào chính giữa Chính Ma đại chiến, một ít Tán Tu cũng là bởi vì không thấy rõ tình huống, tùy tiện tham dự vào, cuối cùng rơi vào kết quả bị thảm.

Chẳng qua lần này Trương Mặc cũng không có hy vọng, có thể có một người tới trợ giúp, ngăn cản một phen, bởi vì hắn đã là nỏ hết đà, Di Hình Hoán Ảnh bởi vì sử dụng quá thường xuyên, trực tiếp đem linh khí trong cơ thể hắn tiêu nhâu như không còn, chuyện hắn khô tính tới là hắn không có linh thạch đến bổ sung.

Xem xét lại hắc bào nhân, thông thả tự đắc nắm một khối linh thạch nắm ở trong tay bổ sung linh khí tồn thất, chuyện này làm cho Trương Mặc tâm lý càng tuyệt vọng.

Đang lúc Trương Mặc cân nhắc có nên hay không nên dùng bí thuật hao tổn tinh huyết chạy trốn, Thất Thái Độc Mãng vốn đã té xuống đất bỗng nhiên vang lên một tiếng rung trời gào thét.

Hắc bào nhân quay đầu nhìn thấy Thất Thái Độc Mãng một trái cây màu đỏ trực tiếp nuốt xuống bụng, mặt ngoài trái cây này thậm chí có mảnh vảy nhỏ màu đỏ nhạt, trên trái cây tản ra mùi thơm như sữa bò vậy, chính là Chu Quả Trương Mặc bọn họ muốn có được.

Không được! Hắc bào nhân lập tức đưa tay vào túi trữ vật, lần nữa xuất ra viên toàn thân khiết bạch khô lâu đầu kia, đồng thời tay hắn vung lên, một hạt Âm Hòa Lô Châu bay chính xác về phía Trương Mặc, hiển nhiên hắn không cho Trương Mặc có bất cứ cơ hội đục nước béo cò nào.

Trương Mặc trong lòng mắng to hắc bào nhân, không thể làm gì khác hơn là điều động một tia linh khí cuối cùng trong cơ thể chuẩn bị thi triển Di Hình Hoán Ảnh.

Hừ!

Ai biết hắc bào nhân một thân kêu rên, Trương Mặc nhất thời cảm thấy trong đầu truyền tới một trận thanh âm âm lãnh, đồng thời tâm thần thoáng một cái, lại định tại chỗ không thể động đậy.

Mất thấy Trương Mặc đứng ngẩn ngơ tại chỗ, Âm Hòa Lô Châu đem Trương Mặc bao quanh, hắc bào nhân khoe miệng hiện lên một nụ cười tàn nhẫn, thấp giọng quát nói: "Bạo nổ!"

Toàn bộ Âm Hòa Lô Châu đồng thời nổ tung, Trương Mặc trong nháy mắt liền bị một đoàn Lô Vân to lớn bao trùm.

Hắc bào nhân thấy vậy liền yên lòng chuyên chú Thất Thái Độc Mãng đột phát dị biến, uy lực Âm Hòa Lô Châu trong lúc nổ tung như vậy, cho dù là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cũng phải nhượng bộ lui binh, hắc bào nhân có sung mãn phần tự tin khẳng định Trương Mặc tất nhiên sẽ hài cốt không còn.

Thất Thái Độc Mãng không kịp nuốt xong Chu Quả liền phát ra một tiếng rung trời hí, nó vốn là tính toán đợi một nửa Chu Quả này thành thực trực tiếp dùng sau đó hóa thành giao long.

Sau đó sẽ chờ một nửa Chu Quả kia thành thực, lần nữa dùng tiến giai thành Long trong truyền thuyết.

Thật ra thì Chu Quả còn có một cái tên không muốn người biết, Xà Long Quả.

Xà tính vốn âm, dùng chí dương Xà Long Quả, dưới âm dương điều hòa liền có thể tăng cấp, linh quả này là tất cả loài rắn linh thú tha thiết ước mơ.

Hắc bào nhân xuất hiện khiến cho Thất Thái Độc Mãng kế hoạch đã dự định tốt thay đổi, lại bởi vì bị thương nặng, không thể không trước thời gian chiếm đoạt Chu Quả.

Mà hắn chiếm đoạt số lượng Chu Quả không còn một nửa lúc trước dự tính, mà là cơ hồ toàn bộ Chu Quả, đều bị đầu Thất Thái Độc Mãng này trực hái xuống.

Hắc bào nhân sắc mặt có chút ngưng trọng, cho dù là toàn thân không ít thứ tốt toàn bộ là làm người ta hâm mộ hắn cũng không dám cùng một con giao long tranh đấu, đây chính là chỉ có tu sĩ Trúc Cơ Kỳ mới có thể chống đỡ được tồn tại.

Bất quá trước mắt đầu Thất Thái Độc Mãng này đang trong giai đoạn lên cấp trọng yếu, hắc bào nhân tâm tư không khỏi vui sướng, đồng thời cũng mang theo chút lòng chờ mong vào vận may, nếu là có thể thu phục một con giao long làm Linh Sủng, như vậy hắn cũng có thể ở trong cùng thế hệ hãnh diện.

Nghĩ đến những thứ này, hắc bào nhân liền không chút do dự cầm đầu khô lâu trong tay ném ra, đồng thời một ngụm tinh huyết trực tiếp phun trên đầu khô lâu, vốn là khô lâu đầu toàn thân khiết bạch miệng lại đem ngụm máu này nuốt vào, đồng thời toàn bộ đầu khô lâu lại chuyển thành đỏ tươi.

Đầu khô lâu ngoài miệng lộ ra hai cái nanh, lần nữa hóa thành dáng dữ tợn lớn chừng cái đầu vậy hướng về phía Thất Thái Độc Mãng đang lên cấp.

Thất Thái Độc Mãng toàn thân hiện lên kim quang lúc này đứng đắn bị thống khổ khó có thể tưởng tượng, bụng nó bắt đầu có gai nhỏ nhô ra, tựa hồ có vật gì muốn từ trong cơ thể nó chui ra ngoài có thể, đồng thời cái đuôi của nó bắt đầu hiện ra đồ vật giống đuôi cá, chủ yếu nhất là trên đầu nó bày tạc trên tựa hồ có vật gì muốn nhô ra.

Bất quá Huyết Khô Lâu đầu của hắc bào nhân cũng trùng hợp chạy tới, trực tiếp cản xé Thất Thái Độc Mãng.

Xi!

Thất Thái Độc Mãng thân thể bỗng nhiên toát ra một cái âm thanh, hắc bào nhân Huyết Khô Lâu bất ngờ không kịp đề phòng lại bị ba cái móng vuốt vàng óa mắt bầu vào thật chặt.

"Giao long móng vuốt!" Hắc bào nhân mặt liền biến sắc, càng gấp gấp thúc giục Huyết Khô Lâu, chẳng qua là Thất Thái Độc Mãng lúc này một cái móng khác cũng từ trong cơ thể vuron ra, hai cái móng vuốt đồng thời lực tổng hợp đem Huyết Khô Lâu bầu vào.

Kèo kẹt âm thanh bên tai không dứt, Huyết Khô Lâu cùng Thất Thái Độc Mãng mở ra đầu sức.

Chẳng qua là Thất Thái Độc Mãng dù sao cũng là linh thú, có ưu thế về mặt sức mạnh, Huyết Khô Lâu của hắc bào nhân căn bản là không có cách tránh thoát móng vuốt mới mọc ra của Thất Thái Độc Mãng.

Phốc! Hắc bào nhân lúc này cũng bất chấp mọi việc, lần nữa phun ra một ngụm tinh huyết, đưa tay chỉ một cái, đem tinh huyết trước mặt đánh về phía Huyết Khô Lâu.

Huyết Khô Lâu lần nữa hấp thu hắc tinh huyết của bào nhân một lần nữa lại phát sinh dị biến, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ dài ra của khung xương trắng tinh khiết, ngay sau đó một đầu Khô Lâu đỏ như màu máu xuất hiện ở trước mặt Thất Thái Độc Mãng.

Khô lâu này vừa xuất hiện liền đưa tay đẩy ra móng vuốt Thất Thái Độc Mãng, đồng thời trong miệng liền phun ra một đoàn màu đen sương mù xanh bóng liên bao lấy Thất Thái Độc Mãng đầu.

Thất Thái Độc Mãng bị Huyền Âm quý vụ tạo thành một lồng bao vây bền vững, chỉ một lát sau sau khi, chỉ thấy Thất Thái Độc Mãng ngửa mặt lên trời hí, phụ cận cô hống của nó sáng lên một đạo xanh hồng Hà Quang, chỉ chốc lát sau một đạo sương mù màu đỏ xanh từ Thất Thái Độc Mãng trong miệng phun ra, bọc Huyền Âm quý vụ màu xanh bóng ở trên đầu nó trực tiếp bị Nhiệt Vụ màu đỏ xanh này tách ra.

Mà Nhiệt Vụ màu đỏ xanh sau khi tán Huyền Âm quý vụ cũng không có dừng lại, mà là tiếp tục xông lên Vân Tiêu, trực tiếp đem đám mây trắng tinh trên trời kia nhuộm thành màu đỏ xanh cuối cùng tiêu tan Vô Ảnh.

Trong không khí còn lưu lại nhiệt độ làm người ta khó chịu, đầu Thất Thái Độc Mãng này sau khi lên cấp lại nắm giữ năng lực phun sương mù của giao long, trong truyền thuyết Chân Long có thể phun Long Tức, giao long chỉ có thể phun Nhiệt Vụ, chẳng qua Nhiệt Vụ này cũng là vật phi phạm, nếu là bị phun trúng chính diện, tu sĩ dưới Kim Đan Kỳ không chết cũng phải lột da.

Mất thấy vậy, hắc bào nhân sinh lòng thối ý, tay bóp một pháp quyết trực tiếp đem bộ xương khô kia thu hồi, sau đó phun ra một ngụm tinh huyết, một ngụm tinh huyết này lập tức hóa thành một đạo huyết vụ tràn ngập chung quanh hắn.

Hưu! Không đợi Thất Thái Độc Mãng kịp phản ứng, hắc bào nhân liền hóa thành một đạo hắc mang bắn nhanh hướng phương xa, sau mấy hơi thở liền biến mất ở xa xa, hẳn thi triển chính là huyết động thuật trong ma đạo quen dùng, có thể trong nháy mắt tăng lên Động Thuật bí pháp, khuyết điểm chính là phải tiêu hao tinh huyết, hơn nữa thi triển sau khi sẽ lâm vào suy yếu.

Thất Thái Độc Mãng có chút oán độc nhìn chằm chằm phương hướng hắc bào nhân rời đi, bất quá sau đó suy tư một hồi liền lập tức xoay người rời đi.

Nó lên cấp bị hắc bào nhân quấy rầy, hơn nữa trên người bị thương, nếu ở chỗ này gặp phải còn lại Tu Tiên Giả hoặc là linh thú liền hồng bát, cho nên suy nghĩ nhiều lần, Thất Thái Độc Mãng quyết định rời nơi có chu quả này, ngày sau lại tìm hắc bào nhân kia tính sổ, dựa vào khứu giác linh thú bén nhạy, nó đã nhớ hơi thở của hắc bào nhân, ngày sau chỉ cần gặp mặt lại, nhất định có thể nhận ra hắc bào nhân.

Cứ như vậy, Thất Thái Độc Mãng bọc một trận cuồng phong cũng biến mất ở Lạc Phượng sườn núi.

Lạc Phượng sườn núi lớn như vậy lúc này chỉ còn lại thi thể đầy đất cùng đất đá bừa bãi, một trận gió thổi qua, trong không khí còn mang theo một tia nồng đậm mùi máu tanh.

Phốc thông!

Ở Chu Quả phụ cận một tên cả người nhuộm máu nặng nề ngã trên đất, nhìn bộ dáng chính là Trương Mặc trước kia bị Âm Hỏa Lôi Châu vây của hắc bào nhân oanh tạc.

Nguyên lai ở một khắc cuối cùng Trương Mặc đem hết toàn lực thi triển một bí pháp đòi trước thật sự nể trọng: Vân Động thuật.

Đây là một loại bí pháp tương tự với ma đạo huyết động thuật, bất quá đòi trước Trương Mặc là từ một di tích thượng cổ trung lấy được, căn cứ công pháp đã nói công pháp này luyện đến mức tận cùng sau có thể trong nháy mắt trốn ra trăm lẻ tám ngàn dặm, cho dù là đòi trước Trương Mặc nắm giữ tu vi Kim Đan Kỳ cũng cảm thấy công pháp này khoáng lạc.

Lúc này Trương Mặc thi triển xong Vân Động thuật sau khi mặc dù tránh được Âm Hỏa Lôi Châu oanh tạc, nhưng cũng bị dư âm thương tổn, bất quá cuối cùng hẳn là không có trực tiếp đoạn ra xa nơi này, mà dộn vào bên cạnh Chu Quả, có thể nói hẳn là một người cực kì gan dạ, nếu Thất Thái Độc Mãng cùng hắc bào nhân không có bất kỳ một tên nào hề rời đi hoặc là đột nhiên trở lại nơi này, Trương Mặc chắc chắn phải chết.

Cầu phú quý trong nguy nan, Trương Mặc cố hết sức xòe bàn tay ra đem một quả Chu Quả trước mặt hái xuống, trực tiếp nhét vào trong miệng.

Ngay sau đó Trương Mặc phí sức đem người chống lên, đồng thời duỗi tay lần mò túi trữ vật, xuất ra mấy gốc dược thảo đã chuẩn bị từ trước không chút do dự nhét vào trong miệng.

Chu Quả này khi vào miệng, liền giống như một đạo dầu sôi rót vào cổ họng, một náu chảy trong dạ dày Trương Mặc.

Cổ nóng bỏng lực đạo này trong nháy mắt liền tràn đầy Tứ Chi Trương Mặc, làm kinh mạch của Trương Mặc trướng mọng hồ đau nhức, đồng thời cả người đỏ bừng, thật giống như một con tôm lớn đã nấu chín.

Bất quá sau đó ăn dược thảo cũng lần lượt phát huy dược lực, một cổ Âm Hàn Chi Khí ở trong cơ thể Trương Mặc dâng lên, hai cổ lực lượng ở trong cơ thể Trương Mặc đan chéo dây dưa lẫn nhau.

Lúc này Trương Mặc người cảm giác mọng hồ có bị ngọn lửa đốt.

Trương Mặc lúc này chính chịu đựng thống khổ người thường không cách nào lãnh hội, dược lực của Chu Quả này nằm ngoài dự đoán của Trương Mặc, đương nhiên bộ phận lớn linh thảo linh thú đều có thể trực tiếp dùng, bởi vì chúng có thân thể tráng kiện, nhục thân cường đại, kinh mạch tự nhiên so với nhân loại bền chắc, năng lực chịu đựng cũng so với nhân loại mạnh hơn nhiều.

Mà thân thể con người là Vạn Vật Chi Linh, mặc dù có tuyệt vời thiên phú và linh trí, không biết sao Thượng Thiên lại chỉ cho một thân thể so sánh linh thú mà nói rất yếu đuối, bởi vì nhân loại rất ít trực tiếp dùng linh thảo, bọn họ sẽ đem linh thảo luyện chế thành đan dược hoặc là phối trí thành dịch dùng

phương pháp dùng trực tiếp Chu Quả này, đời trước Trương Mặc cũng thỉnh thoảng nghe người đề cập tới, sau đó trong lúc vô tình lấy được một cách trực tiếp dùng lúc này mới dám thử một lần, hẳn không nghĩ tới lần thử này lại sẽ có nguy hiểm như thế.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Thuần Dương Chi Lực

Chương 14: Thuần Dương Chi Lực

A!

Trương Mặc rốt cuộc nhận đau không được hô một tiếng, thân thể liền trực đỉnh đỉnh té xuống đất.

Lúc này Trương Mặc cả người xích hồng, cả người hiện ra từng trận Bạch Vụ.

Hắn chỉ cảm giác mình giống như bị do xé nát từ bên trong ra ngoài đốt những thứ phụ trợ dược liệu trước dùng kia lại hoàn toàn không có hiệu quả.

Thật ra thì Chu Quả vốn là cũng sẽ không xuất hiện loại vấn đề này, mấu chốt là lúc trước Thất Thái Độc Mãng dùng Chu Quả, dòng máu của nó nhuộm trên những Chu Quả còn thừa lại, hơn nữa thấm vào trong Chu Quả, mà Trương Mặc không biết chút nào dưới trạng thái liền dùng Huyết Chu Quả mới thấm máu Thất Thái Độc Mãng.

Chu Quả có lẫn máu tươi của Thất Thái Độc Mãng, thêm nguyên liệu này Chu Quả há lại sẽ đơn giản như vậy?

Trương Mặc cặp mắt đỏ bừng, cả người đã mất đi sự khống chế lẫn lộn trên mặt đất.

Trương Mặc trong lúc vô tình lẫn lộn vào cây mây phụ cận Chu Quả, Trương Mặc cánh tay ở quơ múa bên trong bị cây mây Chu Quả cuốn lấy, trong nháy mắt, Trương Mặc cả người đều bị lực sắc cây mây Chu Quả dây dưa kết chặt.

Bên ngoài thân truyền tới một cỗ âm lương khí tức, nhất thời để cho Trương Mặc nóng ran vô cùng thanh tỉnh mấy phần, khi nhìn đến cây mây Chu Quả dây dưa ở trên người mình tạo tác dụng sau này, bệnh cấp loạn đầu y miệng Trương Mặc trực tiếp bắt đầu nhai ăn cây mây Chu Quả.

Nuốt mấy hớp cây mây Chu Quả sau này, Trương Mặc lập tức nhận ra được bên trong đan điền dâng lên một cỗ âm lương khí tức bắt đầu hóa giải toàn thân nóng bỏng.

Hữu dụng! Trương Mặc chó ngáp phải ruồi, mừng rỡ trong lòng, lập tức bắt đầu nuốt cây mây Chu Quả.

Chỉ cần trong cơ thể cỗ nhiệt kia lưu bắt đầu tàn phá, Trương Mặc liền há mồm nuốt cây mây, như thế lặp lại nhiều lần, chỉ mấy giờ đi qua, trong cơ thể

cổ nhiệt kia hoàn toàn bị Trương Mặc hấp thu.

Lúc này đêm đã khuya, bên ngoài thân Trương Mặc bắt đầu tản ra một cỗ ánh sáng nhàn nhạt, tia sáng này nhìn qua có chút yếu ớt, bắt quá lại mang theo một tia khí dương mạnh mẽ, khí đó chính là sau khi hấp thu Chu Quả sinh ra Thuần Dương Chi Lực.

Thuần Dương Chi Lực này trời sinh có thể khắc chế Âm Tà uế vật cùng hết thảy công pháp ma đạo, dĩ nhiên điều kiện tiên quyết là thực lực đối phương cùng mình tương đương hoặc là chỉ cao hơn một chút mới có thể, nếu là đối phương thực lực vượt qua quá nhiều, khắc chế hiệu quả liền không thể nào rõ ràng.

Chẳng qua là Trương Mặc sau khi cảm thụ bên ngoài thân Thuần Dương Chi Lực trên mặt âm tình bất định, tựa hồ đang làm quyết định gì.

Do dự một chút, Trương Mặc trực tiếp nắm lên cây mây Chu Quả kéo xuống một quả Chu Quả còn thừa lại trực tiếp nhét vào trong miệng nuốt vào.

Lập tức, Chu Quả hóa thành một dạng nóng bỏng khí lưu tản phá ở trong cơ thể Trương Mặc, mà đã có phương pháp áp chế Trương Mặc không chút hoang mang bắt đầu cắn nhai cây mây Chu Quả, dùng để áp chế được lực Chu Quả trong cơ thể.

Cứ như vậy, tuần hoàn qua lại, Trương Mặc lại đem Chu Quả Thất Thái Độc Mãng lưu lại dùng hết sạch.

Lục sắc cây mây Chu Quả cũng bị ăn chỉ còn lại một đoạn gốc, lúc này đã là gần sáng.

Lúc sắc trời còn đen, đồng thời chung quanh nhiều người chết oan như vậy lưu lại oán niệm ngưng tụ, bên trong Lạc Phượng sườn núi một phát ra mảnh tiếng quỷ khóc sói tru.

Mà Trương Mặc lại như một chiếc Hải Đăng chói mắt vậy, cả người tản ra quang mang như ánh mặt trời vậy, bên ngoài thân của hắn đã có một tầng quang mang nhìn qua có chút nhức mắt, ở tia sáng này chiếu rọi xuống, Lạc Phượng sườn núi bên trong những oán niệm kia toàn bộ tan rã.

Thái dương từ mặt đất dâng lên, Trương Mặc rút cuộc đem Chu Quả trong cơ thể toàn bộ tiêu hóa hết.

Trương Mặc đưa tay chỉ một cái, nhất thời một ánh hào quang đậm về phía mặt đất.

Xi!

Cục đá đỏ như màu máu kia bị Trương Mặc đạo ánh sáng kia đâm trúng, lập tức hiện lên một cái lỗ thủng, lỗ thủng chung quanh còn tản ra một ít khói trắng, hiển nhiên Trương Mặc xuất đạo tia sáng này bắn nhanh nhiệt độ không thấp.

Thuần Dương Chi Thể! Trương Mặc tâm tình có chút kích động nhìn cục đá bị đánh xuyên dưới mặt đất kia, sau khi hấn mạo hiểm dùng toàn bộ Chu Quả lấy được Thuần Dương Chi Lực trong truyền thuyết phóng ra ngoài, đây là triệu chứng Thuần Dương Chi Lực trong cơ thể đạt đến đỉnh đỉnh.

Phổ thông chỉ có Dương Niên Dương Nguyệt Dương Nhật trải qua từng gia đoạn phân ra người sống mới nắm giữ loại này thiên phú, người như vậy vừa sinh ra liền nắm giữ cạnh người không cách nào với tới Thuần Dương Chi Thể, sau khi trưởng thành nếu là có người dạy dỗ, lợi dụng bản thân Thuần Dương lực phóng ra ngoài đối địch, người bình thường bởi vì nắm giữ Thuần Dương Chi Lực không đủ thì không cách nào phóng Thuần Dương Chi Lực ra ngoài, bọn họ chỉ có thể ở bên ngoài thân tạo thành một tầng hộ trảo mà thôi.

Người nắm giữ đỉnh phong Thuần Dương Chi Thể có thể mang Thuần Dương Chi Lực trong cơ thể phóng ra ngoài, giống như Trương Mặc vậy hơn nữa này Thuần Dương Chi Lực này chẳng những đối với người trong ma đạo có tác dụng khắc chế cực lớn, cho dù là người trong chính đạo cũng sẽ bị gây thương tích.

Mừng rỡ đi qua, thu phóng ra ngoài Thuần Dương Chi Lực, Trương Mặc lúc này mới thu liễm tâm tình, chuẩn bị rời đi.

Bắt quá dưới ánh mặt trời sáng sớm, Trương Mặc bỗng nhiên bị một đạo thất thái quang mang thoáng qua đạo nhãn con người, nhìn theo thất thái quang mang, Trương Mặc bất ngờ phát hiện ở phía trước có một mảnh vết máu cùng một nhóm Thất Thái miếng vảy lớn chừng bàn tay, thất thái quang mang này chính là ánh mặt trời chiếu xuống, sau khi những vảy này phản xạ tạo thành.

Thất Thái miếng vảy này chính là trên người Thất Thái Độc Mãng rơi xuống, mặc dù số lượng không nhiều, bắt quá cũng khá lớn, nếu hợp lại, vẫn có thể luyện chế một bộ thiếp thân Hộ Giáp.

Trương Mặc lập tức tiến lên đem toàn bộ miếng vảy thu tập nhét vào túi trữ vật, lúc này mới vội vã rời đi.

Lúc này Trương Mặc sau khi rời khỏi không lâu, Lạc Phượng sườn núi lần nữa nghênh đón một đám người, đám người này người mặc chế thức khôi giáp, từng cái mặt mũi nghiêm túc, thất lưng dắt bảo đao, sau lưng công Thiết Thai Cung, không nói một lời đi vào trong Lạc Phượng sườn núi.

"Tướng quân, không có người sống, toàn bộ chết, nhìn thủ pháp nơi này có vết tích Tu Tiên Giả cùng linh thú chiến đấu." Một tên vóc người khôi ngô người hướng về phía một tên người vóc đáng nhỏ gầy nói.

"Tôn Phó thi thể tìm được sao?" Bị gọi là tướng quân người chần chờ một chút hỏi.

"Tìm được."

"Đem tới xem một chút."

Tướng quân vóc người nhỏ gầy bỗng nhiên xoay người, lộ ra một gương mặt cùng Tôn Phó có mấy phần tương tự, trong mắt của hắn lóe một tia bi thương, bất quá rất nhanh thì kiềm chế xuống, trên mặt hắn có mấy đạo vết sẹo, mái tóc có chút bạc trắng, trên người có một cỗ khí thế quân nhân.

Lúc đây tớ mang thi thể Tôn Phó tới nơi này trước mặt tướng quân vóc người nhỏ gầy, tay hắn hay lại không ngừng run rẩy xuống.

"Ai, trừ thi thể Tôn Phó, những thi thể còn lại cũng chôn tại chỗ đi." tướng quân vóc người gầy yếu thò dài một hơi nói.

Vạn Kiếm Bang, ta nhất định phải đi hỏi rõ ràng! Vóc người gầy yếu tướng quân tự nhủ.

Mà chuyện này người thu lợi lớn nhất Trương Mặc lúc này đã trở lại Vạn Kiếm Bang, bất quá Trương Mặc cũng không có nói gì, Lôi Báo cũng rất sáng suốt lựa chọn không hỏi.

Trở lại mặt thất Trương Mặc hơi lúng túng một chút, luyện chế khôi giáp chỉ có Luyện Khí Sư mới làm được, hắn mặc dù có thể Luyện Phù nhưng lại không biết Luyện Khí, muốn làm một bộ thiếp thân khôi giáp vừa lòng đẹp ý còn phải tìm một tên Luyện Khí Sư.

Mà Phú Dương Huyện nhỏ này hiển nhiên sẽ không có, chỉ có thể đi địa khu Quận trở lên mới được.

Nơi quá xa Trương Mặc không muốn đi, cho nên thống lĩnh Phú Dương Huyện Vũ Lăng Quận chính là nơi thích hợp.

Trương Mặc nghĩ đến liền làm, ngày thứ hai liền hướng Lôi Báo muốn trực tiếp đi Vũ Lăng Quận, hắn nói với Lôi Báo có chuyện phải đi Vũ Lăng Quận một chuyến, không có nói cụ thể chuyện gì.

Trương Mặc không nghĩ tới lần này hắn đi xa, ngược lại tránh thoát một kiếp.

Bởi vì ngày thứ ba sau khi hắn đi, Vạn Kiếm Bang liền bị một đám người khổng lồ.

Lôi Báo có chút kinh hoàng nhìn một tên nam tử nhỏ gầy ngồi ở chủ vị, người đàn ông này người mặc nho bào, trên người lại có một cỗ khí thế không gian tự uy, chính là tên tướng quân lúc trước ở Lạc Phụng sơn núi đem Tôn Phó mang về.

"Tôn Cường! Ngươi lại trở lại!" Lôi Báo có chút ghen ngào la lên, hắn nhớ mang máng năm đó Tôn Phó lúc còn chưa làm gia chủ, Tôn Gia có một tính cách Bạo Lệ, năng lực không kém người cạnh tranh Tôn Cường.

Sau đó không biết nguyên nhân gì, Tôn Phó bỗng nhiên lên làm gia chủ, mà Tôn Cường lúc đó không biết tung tích.

"Ngươi lại còn nhớ ta?" Tôn Cường có chút ngoài ý muốn nhìn Lôi Báo nói: "Cũng được, lần này ta cũng không muốn gây phiền toái, ngươi nói cho ta biết tiểu tử kia ở Vạn Kiếm Bang các ngươi đi chỗ nào, ta liền bỏ qua cho bọn ngươi."

Lôi Báo mặt lộ vẻ khó xử nói: "Tướng quân biết người che chở Vạn Kiếm Bang chúng ta là ai sao?"

Tôn Cường trong mắt lóe lên một tia che lấp, cười nói: "Ngươi cho ta không biết các ngươi những môn phái này đều là những người tu tiên kia khổng lồ sao? Bất quá cho dù như vậy, thì thế nào, ta cũng không sợ bọn họ."

Sau khi nghe được Tôn Cường lời nói Lôi Báo sắc mặt đại biến, trong lòng suy nghĩ nhiều lần, hay lại là thò dài một hơi nói: "Nếu là như vậy, ta cũng không thể báo cho biết tướng quân, nếu như chờ người kia trở lại, biết ta làm chuyện này, chỉ sợ ta cũng không có đường sống."

Lôi Báo cũng phải một người thông minh, tự nhiên biết lúc này nói ra Trương Mặc tung tích có thể thu được nhất thời bình an, nhưng nếu là Trương Mặc sau khi trở lại biết hắn bị Lôi Báo bán đứng, tin tưởng Trương Mặc cũng sẽ không bỏ qua hắn.

Huống chi Lôi Báo cảm thấy Tôn Cường nói không sợ Tu Tiên Giả lời nói chẳng qua là nói dối mà thôi, hắn cũng không cảm thấy Tôn Cường có thể đấu thắng Trương Mặc.

Tôn Cường sầm mặt lại, vỗ tay một cái nói: "Nếu là ngươi không có kỹ năng nhà ngươi tánh mạng, cự tuyệt đề nghị của ta, làm một Hảo Cầu trung thành."

Lôi Báo vừa nhìn thấy lão bà của mình với hai tử đều bị binh lính của Tôn Cường đè lại, nhất thời nhai thử sắp nứt hết: "Tôn Cường ngươi thân là tướng lĩnh triều đình lại làm ra chuyện bỉ ổi như vậy, thật là uổng với danh tướng quân!"

Tôn Cường bỗng nhiên đứng dậy, trên người khí thế tán ra, đồng thời đưa tay liền bóp cổ Lôi Báo, đem mặt tiến tới sát mặt Lôi Báo nói: "Nghĩ tới ta Tôn Cường ở biên cương đối địch, giết người vô số, ta chỉ biết là thắng mới có thể sống sót thì có tiền có thể tiêu, có giường có thể ngủ, nhưng chết không có thứ gì, đừng nữa dài dòng, kiên nhẫn của ta có hạn!"

"Hắn đi Vũ Lăng Quận!" Lôi Báo sắc mặt như tro tàn hô.

"Vũ Lăng Quận!?" Tôn Cường đồng tử co rút lại, buông lỏng một chút buông tay Lôi Báo ra, có hạn kiên kị lập lại. "Vũ Lăng Quận Quận Thủ là Đạo Môn Lý nhất phong, người này a2 người điên, thân ta là người Nho Môn đi đến địa bàn của hắn bắt người, chỉ sợ sẽ có phiền toái."

Lôi Báo nghe được Tôn Cường lời nói có chút rơi vào trong sương mù, Đạo Môn cùng Nho Môn chính là một trong những tu tiên môn phái lợi hại nhất

Đại Tàn Quốc, cùng ngang hàng bọn họ chính là Phật Môn.

Phật, nói, Nho tạo thế chân vạc, khổng chế toàn bộ quân đội Đại Tàn Quốc, quan viên địa phương cùng tín ngưỡng.

Ngoài mặt Tam gia cũng hòa hòa khí khí, thật ra thì trong tối tranh đấu không ngừng, Tam gia đều vì mỗi người lợi ích mà mình tranh ám đấu, thương vong rất nhiều.

Mà Trương Mặc bởi vì trong môn phái Vạn Kiếm Môn chẳng qua chỉ là một môn phái nhỏ sa sút, hơn nữa đời trước Trương Mặc là một tên không xuất thế Tán Tu, cho nên đối với ba thế lực khổng chế Đại Tàn Quốc này, Trương Mặc cũng không rõ ràng lắm.

Tôn Cường sau khi suy đi nghĩ lại, lập tức đem mặt buồn ra, cười tủm tỉm nói với Lôi Báo: "Ta nghĩ rằng cùng ngươi làm một vụ giao dịch."

Vừa mới chưa tính hồn Lôi Báo thậm kê không tốt, nhưng dưới loại tình huống này cũng cũng không do hấn làm chủ, chỉ có thể ngoan ngoãn nhận mệnh.

Bạn đang đọc truyện *Chuyến Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Bính Thuyền

Chương 15: Bính Thuyền

Dương Châu là một châu của Đại Tàn Quốc, sông ngòi phát đạt, từ Phú Dương Huyện vào Vũ Lăng Quận, Trương Mặc lựa chọn đường thủy điều này tất cả mọi người thành thói quen phương thức.

Lúc này hấn tự nhiên không biết ở Phú Dương Huyện đang có cạm bẫy chờ hấn, bất quá ngồi trong thuyền, Trương Mặc gặp phải một chút phiền toái.

"Ta ra gấp ba giá cả để cho hấn xuống thuyền!" Một thanh âm ngang ngược càn rỡ vang lên.

Trương Mặc vốn không muốn nhiều chuyện, bất quá khi biết thuyền từ Phú Dương Huyện vào Vũ Lăng Quận chỉ còn lại một chiếc.

Nguyên bản đã nói tốt giá cả bao thuyền bè Trương Mặc lại bị một tên tuổi trẻ ngang ngược càn rỡ ngăn cản, người trẻ tuổi này mặc một bộ màu nâu Sa Y, nhìn qua cực giống cà sa của hòa thượng, bất quá hấn tóc lại không có cạo, hơn nữa nhìn bộ dáng cũng không giống một hòa thượng xuất gia Tu Hành.

Bất quá chuyện này cũng chẳng có gì lạ, Đại Tàn Quốc rất nhiều người cũng sẽ ở một ít đại Tự Viện thu nạp Tục Gia Đệ Tử, người xuất gia mặc dù được xưng xuất gia tu hành, bất quá nếu vẫn còn ở trong phạm vi Đại Tàn Quốc liền khó tránh khỏi có đủ loại ân huệ cùng áp lực, cho nên rất nhiều đại Tự Viện Tục Gia Đệ Tử trong liền tốt xấu lẫn lộn, đây cũng là Phật Môn cao tăng bất đắc dĩ.

Trương Mặc chẳng qua là lạnh lùng nhìn đối phương không nói lời nào, đồng thời trong mắt bạch quang lóe lên, trong nháy mắt thì nhìn xuyên thấu thực lực đối phương: Đều là luyện khí ba tầng.

Bất quá Trương Mặc lúc này đã thu liễm khí tức, lấy đối phương luyện khí ba tầng thực lực dĩ nhiên là không nhìn ra Trương Mặc thực lực, chỉ coi Trương Mặc là một người bình thường mà thôi.

"Phàm là có một tới trước tới sau, vị khách quan này chớ có để cho tiểu lão nhi làm khó." Chủ thuyền vẻ mặt đưa đám nói, "Nếu không, hai vị cùng lên thuyền đi, tiền đò ta một phần không thêm, giá cả giống Tiểu Ca trước tới."

Vốn là ngang ngược càn rỡ người tuổi trẻ nguyên vốn muốn cự tuyệt, nhưng do dự một hồi liền đáp ứng nói: "Được, ngươi nhanh lên một chút lái thuyền đi, chớ có làm trễ đại sự của ta!"

Nếu đối phương đáp ứng, Trương Mặc cũng không muốn gây thêm rắc rối, lập tức cũng gật đầu đáp ứng.

May thuyền bè lớn, hai người ngồi cũng không chật chội, chỉ bất quá hai người ai cũng không muốn để ý tới ai.

Trương Mặc dứt khoát nhắm mắt lại không để ý tới đối phương, đối phương mặc dù thái độ không thoải mái nhìn Trương Mặc, bất quá vừa nghĩ tới sự tình phía sau hấn muốn làm, trên mặt lại hiện ra một nụ cười không nói thêm gì nữa.

Kèo kẹt! Kèo kẹt!

Chủ thuyền chậm rãi lắc lắc mái chèo, thuyền nhỏ liền lái ra bến tàu, bắt đầu hướng về Vũ Lăng Quận trôi đi.

Bởi vì là thuyền nhỏ, cho nên ước chừng phải hao phí một ngày.

Trương Mặc ngẩng đầu nhìn nóc bằng thuyền nhỏ, trong lòng thầm nghĩ: Vạn Kiếm Môn tu là Kiếm Tu Chi Đạo, Kiếm Tu ngay từ đầu chiếm tiện nghi, dưới Kim Đan Kỳ đồng giai sợ rằng hiếm có địch thủ, bất quá nếu vào Kim Đan Kỳ, tất cả mọi người có Bản Mệnh Pháp Bảo, như vậy Kiếm Tu ưu thế liền không rõ ràng, đây cũng là nguyên nhân chủ yếu nhất Vạn Kiếm Môn suy sụp, bất quá ta bây giờ không cần cân nhắc nhiều như vậy,

Chỉ cần có thể tu luyện kiếm quyết, chẳng qua là Vạn Kiếm Quyết này ngược lại có một ít con đường, lại nghĩ đến Vạn Kiếm Quy Tông phương pháp, chẳng qua là thực hiện khá khó khăn.

Vừa nghĩ tới Vạn Kiếm Quyết, Trương Mặc liền nhắm mắt nhìn vào Đan Điền, hần bên trong đan điền có hai dạng đồ vật, giống nhau là nhũ bạch sắc Khí Toàn kích cỡ tương đương đậu xanh, mà một kiểu khác chính là một thanh hư ảo mơ hồ tiểu kiếm, chẳng qua là tiểu kiếm này cực nhỏ, nhìn qua giống như lớn bằng một sợi tóc vậy.

Trong đan điền ngưng tụ kiếm linh, sau khi Vạn Kiếm Quyết đại thành, có thể tế phát vạn đạo Linh Kiếm, Trương Mặc không khỏi muôn vàn cảm khái.

Người bên cạnh cũng cho là Vạn Kiếm Môn dựa vào là kiếm, nhưng Trương Mặc sau khi tu luyện Vạn Kiếm Tâm Pháp cùng Vạn Kiếm Quyết mới biết, Vạn Kiếm Môn dựa vào là thâm hậu pháp lực cùng bên trong đan điền ngưng tụ ra kiếm linh.

Kiếm linh này sẽ theo thực lực của Trương Mặc tăng trưởng mà tăng cường, lúc đầu khả năng chỉ có thể kiếm khí lộ ra ngoài, càng về sau liền có thể kiếm khí rời thân thể, cuối cùng thậm chí có thể chém núi đoạn hà, thậm chí Phá Toái Hư Không cũng có thể.

Đương nhiên đạt tới cuối cùng cảnh giới cũng chỉ có trong truyền thuyết vị sư tổ sáng lập Vạn Kiếm Môn Tiêu Dao Hạo kai thôi, người này vốn là một vị Hạo gia, sau đó nhân duyên tề hội xuống đi lên con đường tu tiên, không nghĩ tới đã xảy ra là không thể ngăn cản, chẳng những khai tông lập phái tự sáng tạo tuyệt học, thậm chí tin đồn hắn đã Phi Thăng Thần Giới, nắm giữ thần vị.

Bất quá Phi Thăng Thần Giới sự tình ai cũng không thể xác định, dù sao nếu muốn biết chân tướng cũng chỉ có thể Phi Thăng Thần Giới, mà một khi Phi Thăng Thần Giới, lại không thể trở lại, như vậy cho dù biết cũng không cách nào trở lại nói.

Trương Mặc đương nhiên sẽ không suy nghĩ nhiều, trước mắt hắn chủ yếu nhất vẫn là yên lặng dựa vào một ít đan dược tăng thực lực lên, sau đó sẽ làm mấy bộ pháp khí ra đáng.

Trải qua sự tình Lạc Phượng sườn núi, Trương Mặc cấp thiết muốn làm một ít vật bảo mệnh, chẳng qua là không biết sao trong tay cũng không đủ linh thạch, chỉ có thể từng bước một đến, đi trước làm ít thuốc tài, luyện chế chút đan dược hoặc là Cổ Bản Bồi Nguyên Dịch loại đồ vật bán đi đổi lấy linh thạch, sau đó sẽ đi mua một ít thượng đẳng pháp khí, đây cũng là lần này phải đi Vũ Lăng Quận chân chính con mắt.

Mà lần này Trương Mặc muốn bán chính là Tẩy Tủy Đan Giản phân phối bản tẩy tủy dịch, mặc dù hiệu quả Tẩy Tủy Đan không có bá đạo như vậy, bất quá ở Dược Tính ôn hòa, hơn nữa hiệu quả cũng không phải đặc biệt kém, chủ yếu nhất là phối trí dược liệu trân quý, hoàn toàn là vật không thường gặp.

Trước Trương Mặc một mực không muốn nhanh như vậy đi luyện chế đan dược, dù sao hắn không nghĩ sớm bại lộ bản thân thiên phú luyện đan như vậy, bất quá bây giờ xem ra, tình thế bức người a.

Sắc trời hơi đen, chủ thuyền treo một ngọn đèn ở đầu thuyền vẫn ở trôi trong sông.

Bất quá người tuổi trẻ ngồi ở Trương Mặc đối diện lúc này lại động, chỉ thấy tay hắn đưa ra bên ngoài một chút, nhất thời ánh sáng từ đầu ngón tay hắn dâng lên, lóe lên ba lần, ngừng nghỉ một lần, lại lóe lên ba lần, dừng một lần, sau ba lần, người tuổi trẻ mới dừng tay.

Trương Mặc hơi biến sắc mặt, thầm kêu không tốt, xem ra đối phương bộ dáng tựa hồ muốn cùng người nào thương thảo, mà nhìn đối phương bộ dáng, Trương Mặc cũng không cảm thấy đối phương sau khi thương thảo xong sau sẽ bỏ qua cho mình và chủ thuyền.

Không đợi Trương Mặc kịp phản ứng, trong nước bỗng nhiên truyền tới một thanh âm vang động.

Chỉ chớp lát sau, trên thuyền liền xuất hiện một thiếu nữ người vóc dáng sắc sỡ, thiếu nữ người mặc đồ màu đen bó sát người, đường cong là lướt trong sáng, chủ yếu nhất là mang trên mặt một tia mỉa mai hoặc, ánh mắt càng là lóe nhẹ Mị Hoặc, một mái tóc ướt lợc cộc nhỏ nước, nàng mới vừa rồi là từ trong nước đi ra.

Trương Mặc ở thiếu nữ lúc xuất hiện trong tay pháp quyết bóp một cái đang muốn động thủ, tại thiên nhãn thuật thấy thiếu nữ chỉ có luyện khí một tầng thực lực lúc liền lại buông lỏng.

người tuổi trẻ mặc Sa Y kai rất rõ ràng nuốt nước miếng một cái, trong mắt tràn đầy tham lam dục vọng, sau đó mới thu hồi nhãn quang hỏi "Đồ vật mang đến sao?"

Thiếu nữ liếc mắt nhìn bên cạnh Trương Mặc, cau mày nói: "Làm sao còn có người ngoài?"

Người tuổi trẻ mặc Sa Y cười đắc ý nói: "Người trước cho ta nhìn xem một chút vật kia lại nói, không cần nhiều chuyện."

Thiếu nữ do dự một hồi, từ bao bố chống nước bên lấy ra một cái hộp.

Vừa thấy cái hộp này, người tuổi trẻ mặc Sa Y cũng có chút kích động, đồng thời trong mắt của hắn càng là thoáng qua một tia sát cơ.

Một mực không lên tiếng Trương Mặc vốn muốn động thủ, bất quá sau khi thấy thiếu nữ lấy ra đồ vật lại dừng lại, hắn muốn nhìn một chút, trong cái hộp này rốt cuộc là thứ gì.

Bóng đêm bắt đầu tối, chủ thuyền đem mô neo ném xuống, chuẩn bị nghỉ ngơi, bất quá hắn rất tự giác không có vào bên trong khoang thuyền, chẳng qua là ngồi ở mũi thuyền rút ra tẩu thuốc, hồn nhiên không biết bên trong khoang thuyền có nhiều người.

Thiếu nữ mở ra tầng tầng du bố, lộ ra một cái hộp gỗ ngăm đen, trong nháy mắt mở hộp gỗ ra, thiếu nữ bỗng nhiên lấy tay che kín hộp gỗ đối người tuổi trẻ mặc Sa Y nói: "Vật ta muốn đâu?"

người tuổi trẻ mặc Sa Y cười đắc ý, từ trong lòng ngực móc ra một rễ cây hôi sắc đưa tới nói: "Đây là người muốn Tỏa Dương, định có thể giải Âm Tà chi độc."

Trương Mặc chân mày giật mình, trong lòng xem thường, nếu nói là hiệu quả, Tỏa Dương nhất định không bằng Chu Quả, chẳng qua là hiện nay Chu Quả thừa thớt, cho nên mới dùng Tỏa Dương thay thế a.

"Bây giờ nên đem đồ người của vật cho ta kiểm tra." Người trẻ tuổi mặc sa y thấy thiếu nữ kiểm nghiệm xong, đưa tay nói.

Thiếu nữ đem Tỏa Dương dùng bao vải dầu sau đó thất ở bên hông, lúc này mới đem hộp gỗ mở ra.

Một trận ánh sáng ngay sau đó từ trong hộp gỗ dâng lên, Trương Mặc chỉ cảm thấy trong mắt lóe lên một tia Ô Quang, ở giữa hộp gỗ có một viên Hắc Trân Châu kích cỡ tương đương .

Hắc Trân Châu lớn như vậy thật là đồ vật trân quý, hơn nữa Trương Mặc còn chú ý trên Hắc Trân Châu hiện lên nhẹ hắc khí, rõ ràng còn có Huyền Bí ở trong đó.

Người trẻ tuổi mặc sa y có chút kích động cầm lấy cái hộp, đưa ngón tay ra bốc lên Hắc Trân Châu, ở trước mắt quan sát một phen, lúc này mới thoáng lộ vẻ xúc động tán dương: "Hắc Trân Châu, ba trăm năm thành hình, một khi thành hình tất nhiên sẽ có dị động, chặt chặt, người vận khí thực là không tồi, có thể được như vậy bảo vật, chỉ tiếc."

Nghe nói như vậy, thiếu nữ có chút ngạc nhiên nhìn người trẻ tuổi mặc sa y hỏi "Đáng tiếc cái gì?"

"Đáng tiếc, người sẽ chết!" Người trẻ tuổi mặc sa y trong mắt lóe lên một tia hung ác, đưa tay vào túi trữ vật bên hông, một bộ kim quang sáng lên, rõ ràng là một cây Hàng Ma Xử.

Hàng Ma Xử này vừa xuất hiện liền bốc kim quang, tản ra một cỗ khí thế để cho người không thể xâm phạm, hướng thẳng đến trên trán thiếu nữ đập tới.

Bất quá người trẻ tuổi mặc sa y pháp lực tựa hồ có hơi thiếu sót, Hàng Ma Xử bên trên kim quang có chút không yên.

Trương Mặc lúc này cũng không để ý một bên thiếu nữ, lúc người trẻ tuổi mặc sa y sử dụng Hàng Ma Xử, Trương Mặc liền âm thầm kêu khổ, người trẻ tuổi này rõ ràng lại là một cái Tiên nhị thay mặt hoặc là tôn tử trọng yếu của Đại Môn Phái đại gia tộc, nếu không thì không thể nào có trang bị như vậy.

Chẳng qua Trương Mặc cũng biết, người trẻ tuổi mặc sa y này rõ ràng đáng về chính là tự mình đi ra ngoài, cho nên vào lúc này chỉ cần làm không chút tạp chất, cũng có thể lừa gạt được.

Vì vậy Trương Mặc dưới Hàng Ma Xử xuất hiện trong nháy mắt, trực tiếp thi triển Di Hình Hoán Ảnh vào bên người người trẻ tuổi mặc sa y.

"Người cũng là Tu Tiên Giả!" Người trẻ tuổi mặc sa y hét la nói.

Trương Mặc mặt không biểu tình tay niết Thủ Ấn, đồng thời hướng người trẻ tuổi mặc sa y ngực chỉ một cái, một đạo cột băng to bằng ngón cái đâm thẳng ngực người tuổi trẻ mặc sa y.

sau khi làm xong hết thấy các thứ này, Trương Mặc cũng không có ngừng nghỉ, Thủ Ấn lần nữa biến hóa, pháp lực đổ xuống mà ra, một đạo thân hình Hóa Xà to bằng miệng chén rượu mơ hồ xuất hiện lao thẳng về phía đầu người tuổi trẻ mặc sa y.

Đinh!

Cột băng kia đầu tiên đâm trúng người tuổi trẻ mặc sa y, chỉ bất quá phát ra một tiếng kim ngọc âm thanh khác nhau, cột băng bất ngờ nứt ra, tán lạc tại trên thuyền, hiển nhiên y phục trên người người tuổi trẻ mặc sa y là một kiện phòng ngự pháp khí không tệ.

Bất quá sau đó Hóa Xà lại trực tiếp chiếm đoạt đầu người tuổi trẻ mặc sa y, người tuổi trẻ mặc sa y này bất ngờ không kịp đề phòng, nguyên cái đầu hóa thành bụi.

Hết thấy các thứ này bắt quá phát sinh ở trong điện quang hòa thạch, người tuổi trẻ mặc sa y cũng chỉ còn lại có một cổ thi thể không đầu ở bên trong thuyền.

Vốn là người tuổi trẻ mặc sa y nắm giữ vài kiện pháp khí uy lực không tẻ, cho dù dầu gì cũng có thể trên đỉnh một hồi, tuyệt sẽ không dễ dàng như thế bị giết hết, hấn thua thiệt. Lúc này ngay từ đầu không có nhìn ra Trương Mặc là Tu Tiên Giả, sau đó Trương Mặc thi triển lại vừa là thân pháp Tu Tiên Giả đã lãng quên, bị Trương Mặc áp sát người liền hết hoảng, đây cũng là vì người này lâm chiến kinh nghiệm chưa đủ duyên cớ.

Lúc người tuổi trẻ mặc sa y chết đi một khắc, Vũ Lăng Quận trong một Đại Đường trong một Lầu các, một khối ngọc bội nứt ra, ở đại sảnh bên trong một lão già râu tóc bạc phơ mặc màu nâu Sa Y nhất thời mở mắt, lộ xuất ra đạo đạo hết sạch, cả giận nói: "Ai lại dám giết người Cổ gia chúng ta! Ta nhất định phải đem hấn lột da, tóa cốt dương hoi!"

Nói xong, Sa Y lão già đưa tay chỉ khối ngọc bội đã bể nát kia, ở pháp lực quán chú, trên ngọc bội hiển lộ ra làm ra một bộ giả tướng bản đồ đi ra, sau đó một con sông trên bản đồ đột nhiên dần hiện ra một cái điểm đỏ, điểm đỏ sau khi thoáng qua, lại trong bộ giả tướng bản đồ lập tức tiêu tan Vô Ảnh.

Mặc dù giả tướng bản đồ cùng điểm đỏ xuất hiện thời gian không lâu, bắt quá lão già mặc sa y cũng đã toàn bộ ghi nhớ, lập tức liền gọi tới gia chủ nghị sự.

Bạn đang đọc truyện *Chuyến Thử Tu Tiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Than Thượng Đại Sự

Chương 16: Than Thượng Đại Sự

Lúc này bên trong khoang thuyền hoàn toàn tĩnh mịch, vóc người sắc sỡ thiếu nữ tránh thoát Hàng Ma Xử, Hàng Ma Xử sáng lóe mắt mắt đi Sa Y người tuổi trẻ thao túng thoáng cái trở nên âm trầm, một trận huyền áo phù văn màu vàng lóe lên sau liền khôi phục bộ dáng như cũ.

"Người giết hấn?" Thiếu nữ có chút khó tin nói, "Người gặp phiền toái rồi!"

Đang lúc này chủ thuyền cũng liếc trộm tình huống bên trong khoang thuyền, khi nhìn thấy thi thể không đầu của người trẻ tuổi mặc sa y rất cơ trí lựa chọn không quan tâm, lui trở về mũi thuyền không để ý tới sự tình bên trong khoang thuyền.

Trương Mặc không để ý đến thiếu nữ, sau khi tháo xuống đối phương túi trữ vật, lại nhặt lên Hàng Ma Xử cắm vào đáy khoang thuyền, từ trong túi trữ vật của mình móc ra một tấm phù trực tiếp đánh vào thi thể không đầu của người trẻ tuổi mặc sa y, nhất thời một trận hơi nóng dâng lên, một đám lửa đem thi thể không đầu bao lại, trong nháy mắt liền đem thi thể người trẻ tuổi mặc sa y hóa thành một một nắm tro bụi.

Sau khi làm xong hết thấy các thứ này Trương Mặc lúc này mới xoay người rất là nghiền ngẫm nhìn thiếu nữ hỏi "Thế nào, người biết lai lịch của hấn?"

Thiếu nữ do dự một hồi, hay lại là giải thích: "Vũ Lăng Quận có tứ đại gia tộc Cổ, Ngu, Lục, Lỗ, từ tôn bốn gia này nếu là có linh căn bái nhập một tông ba môn phái Phật, Nho, nếu không có linh căn là ở lại trong gia tộc trông coi gia tộc sự vụ, Vũ Lăng Quận bên trong trừ Quận Thủ trở ra, chính là tứ đại gia tộc này."

"Tứ đại gia tộc? Tầm ảnh nói như người vậy, bọn họ tứ đại gia tộc chính giữa cũng không có Tu Tiên Giả, có tư chất đưa đi Tu Tiên, ta có cần gì phải Họa chi có?" Trương Mặc ngón tay chà xát động nói.

Thiếu nữ giữu cột nói: "Xem ra người chính là lần đầu đi Vũ Lăng Quận, đồng thời cũng không biết rõ những thứ này Tu Tiên gia tộc sự tình, bọn họ những Tu Tiên gia tộc này mặc dù đem đệ tử trong tộc phái đi Tu Tiên, có thể là trong gia tộc lại sẽ có một lượng Trúc Cơ Kỳ thậm chí Kim Đan Kỳ lão gia hỏa trấn thủ, những lão gia hỏa này phần lớn đều tự biết lên cấp vô vọng, tuổi thọ lại còn thừa lại không nhiều, lúc này mới tự nguyện về trong gia tộc."

Trúc Cơ Kỳ! Kim Đan Kỳ! Trương Mặc dọa cho giật mình, đời trước hấn lãnh đời khổ tu, thật sự lui tới cũng lấy Tấn Tu chiếm đa số, hơn nữa là đuổi theo đại đạo cầu trường sinh, hấn cơ bản đều không cùng thế tục qua lại, cái này cũng tạo nên hấn cho dù chuyển thế, lại cũng không biết một ít vấn đề thông thường của Tu Tiên Giới.

"Ta nghĩ người sẽ không đi mật báo chứ?" Trương Mặc sắc mặt nhất thời trầm xuống, cái này làm cho thiếu nữ nhất thời lộ ra cảnh giác thần sắc, lui về phía sau hai bước.

"Người muốn Tòa Dương làm gì?" Trương Mặc bỗng nhiên đổi giọng hỏi, để cho hấn đối với một thiếu nữ khả ái yếu đuối hạ thủ, thật đúng là không cần

động dậy tay.

Nếu không động tay, Trương Mặc sẽ nhìn một chút có cơ hội hay không ban ân, nếu như đối phương có lòng tri ân, dĩ nhiên liền sẽ không bán đứng hắn.

Thiếu nữ do dự một hồi nói: "Ngươi yên tâm đi, ta sẽ không mất báo, bất quá Tu Tiên gia tộc bọn hắn phổ thông đều sẽ có bản mệnh ngọc bài,

Ngươi tối thật là nên cẩn thận. Ta muốn Tỏa Dương là vì cho cha ta chữa bệnh, cha ta là do Hàn Độc thải viên bên trong Hắc Trân Châu này, phải dùng Tỏa Dương mới bức Hàn Độc ra được."

"Hàn Độc?" Trương Mặc là một gã Luyện Đan Sư, đan dược đồng lý, cho nên cũng lược thông y thuật, lập tức cau mày nói: "Nếu là Hàn Độc thì, dùng Tỏa Dương sẽ chữa không khỏi hẳn, ta ngược lại thật ra có phương pháp tốt có thể khu trừ Hàn Độc."

"Ngươi biết y thuật?" Thiếu nữ hơi nghi hoặc một chút quan sát Trương Mặc, mặc dù rất cao to, nhưng trên mặt lại có một tí vị thoát ngậy thơ, cái này cũng nằm trong ấn tượng lời nói dài dòng của hắn khác khá xa.

"Nếu như dùng Tỏa Dương, Hàn Độc nhất định khu trừ không sạch, tất nhiên sẽ lưu lại hậu hoạn, ta tin tưởng ngươi nhất định từ tên Đại Phu nào đó biết được sự thật này chứ?" Trương Mặc lòng tin tràn đầy nói.

"Được rồi, ta tin ngươi một lần, nếu là ngươi có thể khu trừ Hàn Độc trên người cha ta, vậy viên hắc Chân Châu này liền tặng cho ngươi." Thiếu nữ lộ ra một bộ nụ cười, hai cái răng khểnh nhìn một cái không sót gì.

Không biết chuyện gì xảy ra, Trương Mặc trong đầu bỗng nhiên hiện lên một cái Thiên Ảnh khác, một bộ váy đầm dài màu trắng, mái tóc đen bóng, đáng gờm đẹp cùng ánh mắt ai oán kia.

Ai, chuyện cũ đã vậy. Trương Mặc trong lòng than thầm, ngay sau đó thu liễm tâm tình hỏi "Nhìn cô nương trang phục là cùng người ở đây không khác lắm, chắc hẳn cách nơi này không xa chứ?"

Thiếu nữ chân mày giật mình, cười nói: "Ngươi tuổi không lớn lắm, lại rất lão thành, giống như một tiểu lão đầu."

"Ngươi tên gì?" Thiếu nữ cười hỏi. "Ta tên là Trương Bình."

"Ngươi cứ gọi ta Hắc Thổ đi." Trương Mặc không chút nghĩ ngợi đáp, là lý do cẩn thận, Trương Mặc quyết định dùng tên giả.

Mặc dù biện pháp tốt nhất là giết chủ thuyền diệt khẩu, bất quá Trương Mặc hay lại là ngoan không hạ lòng này, khi sắc trời hơi sáng đề cho chủ thuyền đưa bọn họ vào một bờ sông Trương Bình nói sẽ đề cho chủ thuyền rời đi.

Trương Bình thấy Trương Mặc xử lý chủ thuyền phương thức để cho nàng có chút không hiểu, hoàn toàn không giống lúc giết người trẻ tuổi mặc sa y tàn nhẫn.

"Kỳ quái sao, thật ra thì ta nguyên tắc rất đơn giản, người nếu phạm ta, ta tất phạm người mà thôi." Trương Mặc nhìn ra Trương Bình nghi ngờ trong lòng, cười nói, "Người không phạm Ta, ta cũng không phạm người!"

"Người nếu phạm ta, ta tất phạm người." Trương Bình nhắc tới một lần sau khi, bỗng nhiên ánh mắt sáng lên nói: "Hắc Thổ ngươi ngược lại nói rất có đạo lý!"

Không bao lâu, Trương Bình mang theo Trương Mặc đi tới trước mặt một gian không nhà gỗ lớn, còn chưa có vào nhà, Trương Mặc liền nghe được một trận tiếng ho khan bên trong nhà vang lên, xem ra Trương Bình cha nàng trên người Hàn Độc hẳn rất lợi hại.

Đội Trương Bình sau khi vào phòng, Trương Mặc liền thấy một trung niên đáng người không ngờ, trung niên nhân này tay chân rộng lớn, giữa hai lông mày rất có anh khí, nghĩ đến lúc còn trẻ cũng phải một tên tiểu tử tuần mỹ, chẳng qua hắn hiện tại hơi thô mong manh, toàn thân đen xì, hắc khí kia quá mức thậm chí đã ép lên đến cổ của hắn, Trương Mặc phòng chừng nếu tiếp tục trì hoãn, chỉ sợ cũng hết cách xoay chuyển.

Trung niên nhân này chính là cha của Trương Bình Trương Hồ.

"Tiểu Bình, vị tiểu ca này là?" Trương Hồ chống đỡ dựng thân thể lên, có gắng mạnh mẽ tinh thần hỏi, đồng thời trong mắt lóe lên một tia tinh quang nhìn chăm chăm Trương Mặc.

Trương Bình liền vội vàng giải thích: "Đây là Hắc Thổ, ta trước muốn cảm viên kia Hắc Trân Châu đi đổi Tỏa Dương tới thay cha bức ra Hàn Độc, chẳng qua là người kia lại sinh lòng ác ý muốn mưu hại ta, may Hắc Thổ xuất thủ cứu ta."

"Hắc Thổ, đây là ta cha, cha ta là người có tính cách ôn hòa nhất ở đây." Trương Bình rất là đặc ý giới thiệu.

"Há, đa tạ Hắc Thổ Thiếu Hiệp xuất thủ cứu giúp." Trương Hồ không mặn không nhạt nói.

"Một cái nhắc tay mà thôi, ta xem Trương Đại Thúc ngươi Hàn Độc đã sâu, Tỏa Dương này chỉ sợ không có hiệu quả, nếu có Chu Quả còn có thể có hiệu quả, chỉ tiếc Chu Quả bây giờ đã không thường gặp." Trương Mặc rất tiếc nói, người này thật là diễn kỹ cao siêu, Lạc Phụng sừng núi lần đó, hẳn ít nhất dùng năm sáu quả Chu Quả, bất quá đây cũng là vận khí cho phép, đồng thời cũng bốc lên đại phong hiểm.

"Ồ! ?" Trương Hồ bỗng nhiên tới tinh thần, sau đó cười nói với Trương Bình: "Bình nhi ngươi đi làm chút nước trà, khách nhân đến trong nhà thế nào cũng phải chăm sóc một phen mới được."

"Được, cha, như vậy Tỏa Dương." Trương Bình cúi xuống bên hông Tỏa Dương hỏi.

"Tỏa Dương tạm thời thả trong trước này, Hàn Độc trên người của ta lúc này cũng chưa có tái diễn." Trương Hồ hơi mỉm cười nói.

"Vây cũng tốt, ta đi trước đun chút nước trà." Trương Bình nhún nhảy một cái đi ra.

Trương Mặc im lặng không lên tiếng nhìn Trương Hồ đuổi khéo Trương Bình, sau khi đợi Trương Bình đi ra khỏi cửa phòng, lúc này mới thở một hơi dài nhẹ nhõm hỏi "Không biết Trương Đại Thúc có gì chỉ giáo?"

"Đạo hữu không cần đa nghi, ta chỉ là muốn cùng đạo hữu làm cái giao dịch mà thôi." Trương Hồ trong mắt ánh sáng lóe lên chỉ rồi nói ra.

"Làm sao ngươi biết ta là Tu Tiên Giả?" Trương Mặc có chút thất thố, vào trước khi tới Trương Bình cũng không giải thích mình là Tu Tiên Giả, hơn nữa Trương Mặc cũng tận lực dùng vô danh Tiên Quyết thu liễm khí tức, mà một mực không chỗ nào bắt lợi vô danh Tiên Quyết, lúc này lại bị Trương Hồ nhìn thấu, vậy làm sao không để cho Trương Mặc kinh hãi.

"Hữu có biết Trần Châu Linh Mục?" Trương Hồ giải thích, "Ta mặc dù tu vi không cao, tuy nhiên lại biết được một loại bí thuật có thể luyện chế Trần Châu Linh Mục, Linh Mục này một khi luyện đến đại thành có thể phá hết thầy Áo thuật, trận pháp, Liễm Tức thuật, ta cũng là vì tăng lên Linh Mục đẳng cấp, lúc này mới mạo hiểm đi tìm Hắc Bối Yêu Châu, trong vô tình bị Hắc Bối Yêu Châu xâm nhập Hàn Độc."

Trần Châu Linh Mục? Trương Mặc đầu óc mơ hồ nhìn Trương Hồ, hẳn cho tới bây giờ chưa từng nghe qua, bất quá trong tu tiên giới tu luyện mục thuật cũng không ít, cơ bản đều có nhìn thấu một ít Áo thuật, trận pháp và Liễm Tức thuật thần thông, chỉ là không có một loại mục thuật nào sau khi tu luyện đại thành có thể phá hết thầy Áo thuật, trận pháp và Liễm Tức thuật.

Trương Hồ cũng biết lời này hơi lớn, sau đó giải thích: "Trần Châu Linh Mục này của ta tuy nói có thể phá hết thầy Áo thuật, trận pháp và Liễm Tức thuật, chẳng qua là trên công pháp giới thiệu mà thôi, bất quá trải qua ta khảo sát, bây giờ bằng vào ta Linh Mục, cho dù là cao đẳng cấp Liễm Tức Thuật cùng Áo thuật đều không cách nào lừa gạt được ta, trận pháp ta ngược lại còn chưa có thử qua."

"Không biết trương đạo hữu nói lời này là dụng ý gì?" Trương Mặc trong lòng hoảng sợ, bất quá này Trần Châu Linh Mục lợi hại như vậy, chắc hẳn Trương Hồ cũng phải coi như bảo bối, như thế nào lại tùy tiện đưa cho người khác đây?

Trương Hồ yên lặng một hồi, nói: "Chắc hẳn hữu có lòng tin bức ra Hàn Độc trong cơ thể ta chứ ?"

Trương Mặc gật đầu thừa nhận nói: "Xác thực có mấy phần chắc chắn."

Trương Hồ cười nói: "Ta chỉ là muốn làm cái giao dịch mà thôi, đạo hữu chữa bức ra Hàn Độc trong người ta, ta đưa hữu Trần Châu Linh Mục phương pháp luyện chế, mọi người không ai nợ ai."

Tu Tiên Giả coi trọng nhất tâm vô ràng buộc, nếu là trong lòng ràng buộc quá nặng tất nhiên sẽ có Tâm Ma, lúc độ Thiên Kiếp cực dễ xảy ra sự cố, cho nên yên tâm thoải mái là tâm tính rất nhiều Tu Tiên Giả phải giữ vững.

Đương nhiên cũng không phải là làm việc tốt là yên tâm thoải mái, nếu là lời như vậy, người ma đạo kia cơ bản liền không cách nào vượt qua Thiên Kiếp, nơi này yên tâm thoải mái là thuận theo bản tâm, ngươi vốn là muốn làm việc tốt, vậy thì không thể tùy ý đi làm chuyện xấu, vốn là suất tính làm, thì nhất định phải một mực kéo dài, giống vậy ngươi nếu trong lòng tràn đầy ác niệm, như vậy nhất định Tu Ác Quán Mãn Doanh, yên tâm thoải mái, như thế mà thôi.

Trương Mặc suy nghĩ một hồi, cảm giác mình không có gì hay bị đối phương nhớ, lập tức sáng khoái đáp ứng nói: "Được, một lời đã định!"

Thật ra thì Trương Hồ sở dĩ làm như vậy, một mặt là là yên tâm thoải mái tiếp nhận Trương Mặc chữa trị không lưu tâm Ma, mặt khác ở Trương Hồ trong lòng cũng cảm thấy Trương Mặc thu cất nơi mới có thể càng ra sức, trong lòng cũng càng thực tế, không cần nghi ngờ Trương Mặc có mưu đồ khác.

Lòng người hiểm ác, Trương Mặc cùng Trương Hồ cũng có hiểu chuyện này.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Trân Châu Linh Mục

Chương 17: Trân Châu Linh Mục

Trương Mặc cùng Trương Hồ sau khi nói giao dịch tốt, Trương Bình vừa vặn nấu xong trà bùng lên.

"Đạo hữu nếm thử một chút trà, đây chính là linh trà, cũng không phải là phổ thông lá trà, sau khi uống khiến người thần thanh khí sáng, con mắt Thông Khiếu." Trương Hồ không khỏi đắc ý giới thiệu.

Trương Mặc nâng chung trà lên húp một ngụm nhỏ, trong miệng đầu tiên là truyền tới cảm giác một trận hơi đắng, sau khi nuốt xuống, trên lưỡi sinh ra nước miếng, lại ngọt vô cùng, trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy thần thanh khí sáng, vô cùng thông suốt.

"Vậy thì mời người nếm xuống, ta giúp người loại trừ Hàn Độc trong cơ thể." Trương Mặc uống xong chung trà rồi nói ra.

"Đạo hữu không cần chuẩn bị sao?" Trương Hồ hơi nghi hoặc một chút hỏi, phổ thông Đại Phu đều sẽ có thủ pháp châm cứu xoa bóp, bất quá Trương Hồ nhìn bộ dáng Trương Mặc, tựa hồ muốn trực tiếp ra tay, trong lòng không khỏi có chút hoài nghi.

Trương Mặc cười hắc hắc đưa tay dựng ở cổ tay Trương Hồ, một cổ Tinh Thuần Thuần Dương Chi Lực theo tay tập trung đi vào, rồi mới lên tiếng: "Trương đạo hữu cảm thấy thế nào?" Trương Mặc làm theo nguyên tắc nói là không bằng làm, trực tiếp làm cho người khác nhìn sẽ càng hữu hiệu quả.

Trương Hồ cảm nhận được luồng Thuần Dương Chi Lực này của Trương Mặc, nhất thời dọa cho giật mình, ngay sau đó lộ ra mừng như điên biểu tình nói: "Không nghĩ tới đạo hữu lại người mang loại thể chất này, thật là ta xem thường người, tin đồn người nắm giữ loại thể chất này, cuối cùng chẳng những trở thành nhân vật trong chính đạo tiếng tăm lừng lẫy, chặt chẽ, xin đạo hữu thứ lỗi, mới vừa rồi là ta đường đột."

Thuần Dương Chi Thể nhưng là thể chất một trong một vạn người mới có, trên căn bản mỗi lần xuất hiện, phần lớn người nắm giữ Thuần Dương Chi Thể đều là nhân vật nổi tiếng trong chính đạo, bây giờ Đại Tàn Quốc Đạo Môn Chương Giáo chính là Thuần Dương Chi Thể, ngoại hiệu Hòa Dương Chân Nhân, một thân Thuần Dương Chi Lực luyện đến mức tận cùng, khiến cho vô số Tà Ma Ngoại Đạo run sợ trong lòng, mà hắn từ khi được phát hiện chọn Nhập Đạo môn đến khi làm Chấp Chương Đạo Môn, bất quá chính là mấy trăm năm thời gian.

Chẳng qua là Trương Mặc chuyện nhà mình nhà mình biết, hắn Thuần Dương Chi Thể này hoàn toàn là dựa vào Chu Quả, rốt cuộc có thể hay không sánh cùng trong truyền thuyết Thuần Dương Chi Thể có thể cũng nói không chừng.

Đương nhiên lúc này Trương Mặc không nói không rằng, chẳng qua là chuyên chú đem trong cơ thể Thuần Dương Chi Lực liên tục không ngừng tập trung vào Trương Hồ trong cơ thể.

Trương Hồ thấy vậy cũng không suy nghĩ nữa, dù sao người mang Thuần Dương Chi Thể đang lúc thực lực không mạnh cũng sẽ khiêm tốn làm việc, bởi vì Thuần Dương Chi Thể là khắc tinh của những ma đạo Quỷ Tu đó, bọn họ sẽ nghĩ đủ phương cách diệt trừ người có khả năng nắm giữ Thuần Dương Chi Thể, Trương Mặc không dám thừa nhận cũng là nhân chi thường tình.

Theo Thuần Dương Chi Lực truyền vào, hắc khí bên ngoài thân Trương Hồ lấy mắt trần có thể thấy tốc độ nhanh chóng thoái lui, cổ khối đen này chính là Hàn Độc vô cùng ngưng luyện tạo thành.

"Ta sẽ đem Hàn Độc đẩy vào hạ thân của người, chờ một hồi người chuẩn bị xong đi nhà vệ sinh đi, Hàn Độc sẽ bị dung thành nước thoát ra ngoài thân thể!" Trương Mặc mắt thấy Trương Hồ trên chân Hàn Độc có chút không cam lòng đảo ép, nhất thời gia tăng Thuần Dương Chi Lực rót vào, đồng thời lên tiếng nhắc nhở.

Trương Hồ chỉ cảm thấy vẻ này ảm áp khí lưu đem Hàn Độc trong cơ thể bức lui vào bên hông,

Hàn Độc trên chân cũng vọt thẳng hướng bên hông, dường như muốn làm mất đi trận địa đoạt lại một dạng chẳng qua là Trương Mặc trong nháy mắt liền gia tăng Thuần Dương Chi Lực truyền vào, có vẻ Hàn Độc không này có ai chỉ huy, chỉ vừa đối mặt liền bị Thuần Dương Chi Lực trực tiếp chiếm đoạt tan rã.

Trương Mặc còn chưa kịp thu tay lại, Trương Hồ liền quát to một tiếng từ trên giường nhảy xuống, chạy thẳng tới bên ngoài nhà vệ sinh, mới vừa rồi Trương Hồ chỉ cảm giác mình Bàng Quang thật giống như người khác cầm bầu nước rót mấy đại gáo nước, mắc tiểu tăng vọt, thiếu chút nữa thì không nhận được bêu xấu.

Cách không xa Trương Mặc cùng Trương Bình nghe được một trận niềm vui tràn trề tiếng nước chảy sau khi, đồng thời cũng truyền tới Trương Hồ hét dài một tiếng.

"Người trị bệnh liền chữa bệnh, còn làm cha ta khó chịu như vậy." Trương Bình tức giận liếc mắt nhìn Trương Mặc, bất quá bên trong còn mang theo một tia làm nũng mè nheo.

"Hắc hắc, ta cũng chẳng còn cách nào khác, Hàn Độc này chỉ có thể thông qua bài tiết mới có thể thuận lợi đi ra ngoài." Trương Mặc mặt không đổi sắc nói.

Trong lúc nhất thời bên trong căn phòng bầu không khí có chút ngột ngạt, Trương Bình bởi vì Trương Mặc rất nhiều biểu hiện, thiếu nữ tình cảm chớm mở, cho nên thỉnh thoảng liền lấy ánh mắt liếc về Trương Mặc, mà Trương Mặc lòng có chút không yên, tâm tư hoàn toàn đặt ở Trân Châu Linh Mục.

Chỉ cần luyện chế ra Trân Châu Linh Mục, như vậy bản thân thì có thêm một phần bảo vệ tánh mạng tuyệt hảo, chuyện này so với cái loại Thiên Nhân Thuật đứng đầy đường mạnh hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Một đầu! Trương Bình thăm mắng Trương Mặc trong lòng một câu, bắt quá ngay sau đó lại ngồi nghiêm chỉnh, bởi vì Trương Hổ đã đổi một bộ quần áo trở về phòng.

Lúc này Trương Hổ sắc mặt đỏ thắm, cả người thần thái sáng láng, nhìn dáng dấp trong cơ thể Hàn Độc đã khu trừ không chút tạp chất cũng không để lại hậu hoạn.

"Đây là phương pháp luyện chế Trân Châu Linh Mục, ngoài ra viên Hắc Bối Yêu Châu này ngươi cầm đi, tiểu nữ trước đã đáp ứng ngươi." Trương Hổ đem một khối ngọc giản cùng một hộp gỗ đồng thời đưa cho Trương Mặc nói, "Nghe đạo hữu phải đi Vũ Lăng Quận, ta vừa vận có thuyền có thể tiễn ngươi một đoạn đường."

Trương Mặc cầm ngọc giản lên, nói là ngọc giản, thật ra thì là một khối ngọc bội lớn cỡ bàn tay, đây là Tu Tiên Giới nhiều năm tiếp tục kéo dài ghi chép công pháp, Đan quyết các loại sự vật phổ biến nhất phương pháp, chỉ cần đem ngọc giản bỏ trong bàn tay cẩn thận cảm ứng, sau đó thần thức chìm vào ngọc giản là được biết được nội dung ghi chép bên trong ngọc giản.

Chỉ chớp lát sau mặt Trương Mặc hiện lên thần sắc khiếp sợ và do dự, bên trong ghi lại Trân Châu Linh Mục lại là một loại có thể tấn cấp Linh Mục.

Tầm thường Linh Mục một khi luyện thành liền không thể tấn cấp, mà Trân Châu Linh Mục lại có thể tự tấn cấp, hơn nữa căn cứ trong ngọc giản nói, Trân Châu Linh Mục tấn cấp tựa hồ không có hạn mức tối đa.

Hơn nữa chủ yếu tài liệu luyện chế Trân Châu Linh Mục lại có long não loại vật nghịch thiên tồn tại này, Trương Mặc có chút kinh ngạc năm đó Trương Hổ là như thế nào lấy được long não, bất quá nếu đối phương không nói, chắc hẳn nhất định thì sẽ không nói.

"Đạo hữu chắc hẳn đã biết Trân Châu Linh Mục luyện chế pháp môn cùng khuyết điểm, luyện không luyện chế thì nhìn đạo hữu tự lựa chọn." Trương Hổ sau khi thấy Trương Mặc biểu tình ở một bên giải thích, "Bất quá ta vẫn là phải nhấn mạnh một câu, Trân Châu Linh Mục này là tương tự với Bản Mệnh Pháp Bảo có thể tồn tại, một khi luyện chế liền không thể sửa đổi, nếu là ngày sau tìm không được tấn cấp tài liệu, như vậy Linh Mục cũng chỉ có thể vĩnh viễn dừng lại ở trước mặt tài nghệ. Hơn nữa ngày sau cũng không thể tu luyện Linh Mục còn lại."

Trương Mặc trầm ngâm một sẽ hỏi: "Trân Châu Linh Mục này luyện chế pháp môn tựa hồ có hơi không lành lặn a."

"Ngươi thật chỉ có mười hai tuổi?" Trương Hổ nghe được Trương Mặc lời nói có chút hoảng sợ nói, "Ta đã từng đi tìm Đại Tàn Quốc tốt nhất Giám Định Sư giám định qua, phương pháp luyện chế Trân Châu Linh Mục này đúng là không lành lặn vật, hẳn đã từng nói, có thể nhìn ra phương pháp luyện chế này không lành lặn hẳn phải là một tên Tu Giả có tu vi Trúc Cơ Kỳ trở lên."

"Hắc hắc, ta chỉ là đoán bừa mà thôi." Trương Mặc trong lòng thất kinh, nhìn tới vẫn là khiêm tốn một chút được, hẳn mặc dù không có đời trước thực lực, nhưng ánh mắt và kiến thức lại toàn bộ bảo tồn lại, tự nhiên có thể nhìn ra pháp môn này không lành lặn.

Trương Hổ mặc dù có chút hoài nghi, nhưng cũng không tiện hỏi nhiều, vạn nhất thiếu niên trước mắt thật là một cái Trúc Cơ Kỳ cao thủ, vậy thì hồng bút, như thế giấu giếm thực lực thân phận, sợ rằng tất nhiên có cái gì mưu tính, nếu là đánh vỡ sa oa hỏi đến tột cùng, chỉ sợ sẽ có họa sát thân.

"Đạo hữu thật là ông cụ non." Trương Hổ lúng túng cười nói, "Bình nhi ngươi đi chuẩn bị một ít rượu và thức ăn, ta muốn cùng đạo hữu uống thỏa thích một phen."

Trương Mặc cũng không để bụng, hai người ngăm ngăm lẫn nhau đối chủ đề.

Sau đó Trương Mặc hỏi thăm một chút lai lịch của Trương Hổ, bất quá sành đời Trương Hổ cũng không có tiết lộ bất kỳ khẩu phong, chỉ nói hẳn là cái Tán Tu, mà Trân Châu Linh Mục phương pháp luyện chế chính là dưới một nhân duyên trong một di tích thượng cổ lấy được.

Trương Hổ cũng ngược lại muốn từ Trương Mặc trong miệng moi ra một ít tình huống đến, chỉ tiếc, thân thể Trương Mặc mặc dù chỉ có mười hai tuổi, lại có một viên giả đan đầu não, hẳn đời trước mặc dù không từng tiến vào thể tục, nhưng ở giao thiệp phương diện lại rất tốt, ở trong một đám Tán Tu cũng lẫn lộn phong sinh thủy khởi, cho nên Trương Hổ chẳng những không có hỏi đến bất kỳ tin tức hữu dụng, ngược lại bị Trương Mặc hỏi đi rất nhiều chuyện.

"Phải nói bên trong Vũ Lăng Quận Cổ Gia chính là một chi nhánh của Hộ Quốc Tự trong thể tục, bên trong Gia tộc bọn họ xuất nhân tài toàn bộ đều tiến vào Hộ Quốc Tự tu hành, tư chất thượng thừa trực tiếp quy y, tư chất tục tăng liền làm một Tục Gia Đệ Tử." Trương Hổ đỏ bừng cả khuôn mặt nói, lộ vẻ nhưng đã uống say, một bên Trương Bình thở phào đem rượu ấm đặt lên bàn nói: "Cha chó có quên mẫu thân lời nói!"

Trương Bình vừa dứt lời, Trương Hổ liền cả người rung một cái, như bị sét đánh, lớn như vậy cái bảy thước hán tử lại gục xuống bàn gào khóc đứng lên: "Vinh nhi, là ta có lỗi với người a ô ô."

Trương Mặc ở một bên nhìn đến trong lòng âm thầm: Xem ra hẳn là như vậy một vị có cổ sự thương tâm người.

Cõi đời này khó quên nhất hai loại cảm tình: Yêu cùng hận.

Yêu có thể khắc cốt minh tâm, sinh tử không rời. Hận cũng có thể khắc cốt minh tâm, đến chết đều không quên.

Trương Bình đỡ đã sớm tiếng ngáy như sấm Trương Hồ đi bên trong phòng, chỉ lưu lại xuống Trương Mặc một người uống một mình.

"Nam mẩu canh, đồng sơn ngọa, thể thái nhân tình kinh lịch đa. Nhân tương vãng sự tư lượng quá. Hiền thị tha, ngu thị ngã!" Trương Mặc đem rượu trong ly rưới vào trong cổ, chỉ cảm thấy đau khổ vô cùng, trong lúc lơ đãng liền ngâm xuất một câu không biết người nào làm thơ.

(rượu nằm hướng nam, núi nằm hướng đông, thói đời ân huệ trải qua nhiều, rảnh rồi đem truyện cũ xuy nghĩ lại, hiền tài là hẩn, ngu dốt là ta)

Gà gáy ba tiếng, thái dương âm áp chiếu sáng đến gương mặt Trương Mặc.

Trương Bình có chút không bỏ ở một bên nhìn Trương Mặc, đồng thời trên bàn để một chén nẫu cháo trắng, cộng thêm mấy đĩa thức ăn, tối hôm qua Trương Mặc tâm tình không tốt, lại trực tiếp uống say, nằm lên bàn ngủ.

Trương Mặc mí mắt động một cái, đứng dậy duỗi tay một cái, Trương Bình lập tức thu tầm mắt lại chỉ trên bàn cháo trắng nói: "Ngươi và cha uống rất nhiều rượu, sáng sớm uống ít cháo trắng dưỡng dạ dày một chút đi."

"Cám ơn ngươi." Trương Mặc đem chân đạp trên người lấy xuống nói, "Ngươi thật đúng là nhu hiền, ai nếu cưới được ngươi, tất nhiên sẽ rất hưởng phúc."

Trương Bình có chút ảo não liếc mắt nhìn Trương Mặc, ngay sau đó liền cầm đầu đi ra ngoài.

Trương Mặc thấy Trương Bình cử động, chỉ có thể lắc đầu cười khổ, tối hôm qua rượu cũng không thể cởi ra trong lòng của hẩn phiền muộn, ngược lại để cho hẩn càng khát vọng tiến tới, tăng cường thực lực của chính mình, chỉ có như vậy mới có thể đem trong lòng một màn hận ý ngập trời kia cho tiêu trừ hết, đồng thời cũng là vì tân cấp cơ sở trong Trường Sinh đại đạo thật tốt.

Tâm tư nữ tử, như kim dưới đáy biển, Trương Mặc đời trước chưa từng mở mang trí tuệ, đời này mở mang trí tuệ cũng không dám tùy tiện dính vào, thật không biết là vui hay lại là bi thương.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Vũ Lăng Quận

Chương 18: Vũ Lăng Quận

Hai bên dòng sông rộng lớn toàn bộ là rộn rịp dòng người, thuyền hàng bận bịu dỡ bốc đủ loại hàng hóa, khách thuyền đủ dạng nhân vật, trên cầu chen đầy người, đây cũng là thống ngự Phú Dương Huyện mười mấy huyện thành Vũ Lăng Quận!

Trương Mặc có chút kinh ngạc nhìn hết thấy các thứ này, đời trước hẩn ẩn cư thâm sơn, từ trước tới nay chưa từng gặp qua nhiều như vậy, đây đặc như vậy đám người.

"Nhiều người đi, Dương Châu còn lớn hơn, người còn nhiều hơn!" Đứng ở đầu thuyền Trương Hồ cười nói, "Tu hành không ngại ở phương nào, bởi vì tu là tâm."

"Thụ giáo!" Trương Mặc trân trọng gật đầu nói. "Trương đạo hữu nói long não kia có thể sử dụng giao long chi não thay thế?"

"Có thể, bất quá hiệu quả không bằng Chân Long chi não." Trương Hồ cười nói. "Giống ta luyện chế chính là một con còn nhỏ giao long chi não, hiệu quả tự nhiên giảm nhiều."

"Ừ, ta biết, vậy thì cũng nên khi từ biệt." Trương Mặc chấp tay một cái nói, Trương Hồ một bên Trương Bình một đôi ánh mắt quyền rũ đã đắp lên một dòng nước mắt, Trương Hồ nghiêng đầu qua thăm thờ dài một hơi nhẹ nói nói: "Si Nhi, nếu là ưa thích nói ngay a."

Trương Bình đưa tay một vết khước mắt quật cường nói: "Ta mới không có cha nói bậy bạ, ta sẽ trở nên mạnh mẽ, cho hẩn biết ta chẳng những có thể bản thân bảo vệ mình, còn có thể giúp hẩn một tay."

Trương Hồ không nói gì, chẳng qua là đem tương hướng bên bờ đẩy một cái, thuyền nhỏ liền cách bờ một bên, Trương Bình si ngốc nhìn bên bờ đạo khỏe mạnh bóng lưng kia dần dần đi vào trong đám người.

Có lẽ thời gian lâu dài có thể quên, Trương Hồ chỉ có thể ở trong lòng an ủi mình như vậy.

Hết thấy các thứ này Trương Mặc cũng không biết, chỉ bất quá ngày sau trên người hắn hồng tuyến quán quít nợ tình thật mệt mỏi lúc, Trương Mặc sẽ có một ít hối tiếc mình đương thời khấp nơi lưu tình.

Vũ Lăng Quận tự giống với tiểu hình quốc gia Tu Tiên Giả khổng chế, hơn nữa vốn là Vũ Lăng Quận thâm tóm địa vực cũng không nhỏ.

Trương Mặc mới xuống bến tàu đi không bao lâu, lập tức liền có một người tuổi trẻ người mặc tơ lụa quần áo xông tới nụ cười chân thành tự giới thiệu mình: "Vị công tử này chắc là lần đầu tới Vũ Lăng Quận sao, ta gọi là Hầu Tam, là thuê khách mành bến tàu này, kiểm chút chân chạy phí, nếu là Công Tử gia có bất kỳ sai khiến, Tiểu Lập làm ngay!"

Trương Mặc cau mày quan sát Hầu Tam một phen, bến tàu loại địa phương này lượng người đi lớn, tốt xấu lẫn lộn, dĩ nhiên là này sinh rất nhiều nhân vật dựa vào bến tàu ăn cơm, Hầu Tam này chẳng qua là một tên côn đồ nhỏ mà thôi, bất quá loại trà trộn ở bến tàu côn đồ này các kẻ lại rất có mặt tinh thần sức lực, cho nên thoảng cái thì nhìn ra Trương Mặc là từ chỗ khác tới.

Mới vừa rồi là đoạt mối làm ăn, Hầu Tam còn chen chúc lật ngoài ra hai cái người cạnh tranh.

"Trước tìm cho ta một gian thanh tịnh khách sạn, cho ta cái phòng khách đi." Trương Mặc cũng là lần đầu tiên tới đây chỗ này, có một tên chỉ dẫn cũng có thể bớt đi không ít chuyện.

Hầu Tam do dự một hồi, đưa tay phải ra dùng ngón cái ngón trỏ cùng ngón giữa va chạm một phen, ám chỉ Trương Mặc phải cho tiền.

"Trước tiên đem chuyện làm, tiền tính sau." Trương Mặc trầm giọng nói.

Hầu Tam có chút thất vọng thu ngón tay lại, trong mắt lóe lên một tia hung quang, bất quá lập tức lại thay một bộ càn nịnh hót nụ cười nói: "Công tử thật là người thành thật, vậy thì mời đi với tiểu nhân thôi."

Trương Mặc tự nhiên cũng nhìn ra Hầu Tam trong mắt hung quang, chẳng qua là giả vờ giả không biết, một đường đi theo Hầu Tam ở trên đường thất quái bát quái, cuối cùng liền tới vào một nơi khách sạn tầm thường nhỏ.

"Công tử, vào khách sạn, cầm năm trăm lượng bạc rỗng, ta thay ngài đặt một gian phòng khách thượng hạng." Hầu Tam đưa tay nói, trên mặt tàn bạo dị thường, hồn nhiên không giống thỉnh cầu, đáng vẻ ép mua buộc bán.

"Thế nào, cái đuôi hồ ly lộ ra?" Trương Mặc giễu cợt nói: "Loại này khách sạn nhiều lắm là bất quá mấy lượng bạc một đêm, ngươi cũng có thể kêu lên giá cao năm trăm lượng, nhìn ngươi đáng về tựa hồ làm chuyện này cũng có chút thời gian, hẳn vớt không ít chỗ tốt đi."

"Hắc hắc, tiểu tử, chớ có cho là bản thân sẽ chút tay chân liền dám ra đây lưu lạc giang hồ, loại nông thôn đến nhà quê như ngươi, ta một năm không muốn biết thu thập bao nhiêu tên, không người nào là ngay từ đầu đem đầu kiêu thật cao xem thường ta, cuối cùng còn phải quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, chui qua dưới quần ta mới xóa bỏ?"

Hầu Tam nhanh cười nói, chẳng qua là ánh mắt hắn bỗng nhiên hoa một cái, trước mặt đột nhiên xuất hiện một mặt người, còn không chờ hắn kịp phản ứng, tay Trương Mặc liền niết kiếm quyết, đem một tia kiếm khí ép ra ngoài thân thể để ở trên cổ họng Hầu Tam.

"Ta không thích cùng ngươi vòng vo, ta hỏi một câu ngươi đáp một câu, nếu là dám lừa ta, ta liền trực tiếp cắt 'Tiểu huynh đệ' Của ngươi." Trương Mặc đưa ngón tay đi động một phen, trên cổ họng Hầu Tam nhất thời chẻ ra một đạo huyết ngân.

"Ha, có chút ý tứ, bất quá Tiểu Ca có thể biết ta là dưới tay người nào? Cối đời này có vài người ngươi là không chọc nổi!" Hầu Tam chẳng những không có thuận theo, ngược lại uy hiếp Trương Mặc.

Trương Mặc còn chưa lên tiếng, Hầu Tam liền thấy một cái thân thể mập mạp nằm rạp trên mặt đất trong miệng lẩm bẩm có từ cầu xin tha thứ: "Thượng tiên tha mạng, chúng ta có mắt như mù, mong rằng thượng tiên rộng lượng đem hai chúng ta thả ra."

Hầu Tam sắc mặt trắng xám nhìn đại ca mình Kim Bất Hoán quỳ dưới đất cầu xin tha thứ, vậy còn sẽ không biết mình đã đá trúng thiết bản, trước mắt tầm thường thiếu niên lại là một tên Tu Tiên Giả, lập tức cũng sắc mặt trắng bệch, hai chân cũng có chút như nhũn ra.

Trương Mặc cũng không truy cứu nữa tâm tư, lập tức liền xách hai chân như nhũn ra Hầu Tam, để cho Kim Bất Hoán phía trước mở đường vào khách sạn.

"Hai người các ngươi có biết trong Vũ Lăng Quận này chỗ bán thuốc tài khá một chút, giá cả vừa phải một ít?" Trương Mặc ngưng mắt nhìn Hầu Tam cùng Kim Bất Hoán như phạm sai lầm hài đồng vậy hỏi.

Kim Bất Hoán trên mặt thịt béo run lên, lập tức tiến lên nói: "Vũ Lăng Quận thuốc bắc làm ăn làm tốt nhất, không ai bằng Lục gia Hồi Xuân Đường cùng Ngu gia Đồng Nhân Đường."

Trương Mặc nghe một chút lại là Vũ Lăng Quận tứ đại gia tộc, nhất thời cau mày hỏi "Không có những người khác mở?"

Hầu Tam do dự một chút, nói: "Ta biết một nhà, mặc dù danh tiếng không lớn bằng Hồi Xuân Đường cùng Đồng Nhân Đường, nhưng dược liệu cũng rất thực, lần trước ta mua cho Kim lão đại con Hồ Tiên kia, chặt chặt, hiệu quả nhưng tiêu chuẩn nhất định."

Kim Bất Hoán nghe được lời nói của Hầu Tam có chút lúng túng mắng: "Thật dễ nói chuyện, sạch kéo một ít không dùng cái gì làm gì?"

Hầu Tam rất là thô bỉ bỏ đao nói: "Đêm đó ta cách vách lão đại, ngươi làm một đêm không nghỉ xả hơi a."

Trương Mặc tăng hắng một cái, Hầu Tam cùng Kim Bất Hoán nhất thời có lòng lo lắng, lập tức dừng không sấp khoa đả ngôn ngữ.

"Đây là năm mươi lượng vàng, hai người các ngươi cất đi." Trương Mặc móc ra vàng đồng thời cũng nhân tiện lấy ra một tờ dược liệu sớm đã viết xong, "Hồi Xuân Đường cùng Đồng Nhân Đường các mua một phần, cuối cùng vào Hầu Tam nói tiệm thuốc kia mua hơn năm phần."

Trên giấy viết chính là tẩy tủy dịch cách điều chế, chẳng qua chỉ là tăng thêm một ít dược liệu, Trương Mặc cố ý thêm một ít dược liệu không cần, nhiều chừng mười mấy loại, chính là để người khác không nhìn ra thân phận bản thân.

"Thượng tiên, tiền này hơi nhiều." Kim Bất Hoán liếc tờ giấy của Trương Mặc đưa, phía trên dược liệu mặc dù có nhân sâm cùng Lộc Nhung, bất quá cũng không đến năm mươi lượng vàng như vậy, đối mặt với Tu Tiên Giả, Kim Bất Hoán cũng không dám lên bất kỳ tiểu tâm tư.

"Nhiều hơn liền thưởng cho các ngươi hai uống rượu." Trương Mặc từ tốn nói, "Bất quá các ngươi nếu là không làm xong sự tình ta giao phó, Hừ!"

"Thượng tiên yên tâm, hai ta nhất định tận tâm tận lực làm xong sự tình thượng tiên giao phó." sau khi Kim Bất Hoán đem tờ giấy của Trương Mặc gấp lại cẩn thận từng li từng tí bỏ vào trong ngực, vỗ ngực cam kết.

"Được, hai người các ngươi lui xuống trước đi, ta sẽ tìm một căn phòng khách ở, dược liệu nếu như mua xong toàn bộ đưa tới phòng ta." Trương Mặc nói xong liền tự mình rời đi.

Kim Bất Hoán cùng Hầu Tam hai người trở mắt nhìn nhau mắt đối mắt một phen, đã lâu, Hầu Tam mới mắt lộ ra hung quang nói: "Nếu không chúng ta là tại trong thức ăn của hắc hổ 'Đoán' Tu Tiên Giả cũng ăn Ngũ Cốc hoa màu, ta cũng không tin."

"Hò đồ!" Kim Bất Hoán thấp giọng quát nói: "Ngươi biết cái gì? Chúng ta là có thể gặp được Tu Tiên Giả chính là Đại Cơ Duyên, trên người bọn họ tùy tiện rơi món đồ, là có thể để cho trong chốn giang hồ những Tiên Thiên Cao Thủ đó như chó điên giành ăn tranh đoạt vậy, bây giờ ta ngươi có cơ hội gặp được thượng tiên, ngươi lại sinh ra loại vô dụng ý tưởng này, thật là gỗ mục không điều khắc được!"

"Vâng, là, ta Hầu Tam liền là theo chân lão đại ngươi lăn lộn." Hầu Tam vội vàng đổi đề tài nói, "Nếu như vậy, chúng ta đây nên nịnh hót hắc hổ thật tốt."

Kim Bất Hoán nhân quang không ngừng lóe lên, sau đó lộ ra một nụ cười, một đôi mắt ti hí châu híp lại thành một đường tia, trong lòng của hắc hổ đã tại ước mơ Trương Mặc sẽ lưu một bộ Tiên Đan cho hắc hổ, sau đó hắc hổ dựa vào Tiên Đan trường sinh bất tử.

"Lão đại! Lão đại?" Hầu Tam thấy Kim Bất Hoán híp mắt lại, khóe miệng chảy chảy nước miếng, nhất thời có chút nóng nảy lắc lắc Kim Bất Hoán, trực tiếp đem Kim Bất Hoán trên mặt trái phải thịt béo lắc run lẩy bẩy, đồng thời cũng đem Kim Bất Hoán trong mộng đẹp lay tỉnh.

"Ngươi lay cái gì, làm việc đi!" Kim Bất Hoán đuổi Hầu Tam ra khách sạn.

Bên trong khách sạn, Trương Mặc đang lúc tối chọn một vào phòng khách, sau khi đóng cửa phòng, Trương Mặc liền bắt đầu khoan chân ngồi xuống, bắt đầu ngồi tĩnh tọa luyện công.

Vạn Kiếm Quyết tổng cộng có chín tầng, tin đồn luyện đến tầng thứ chín là được tung hoành thiên hạ hiếm có địch thủ.

Trương Mặc bây giờ vừa mới vào nhất tầng cơ sở, tầng thứ nhất Vạn Kiếm Quyết này cũng là tầng trọng yếu nhất cũng là khó luyện nhất, đây là ngày sau quyết định ngươi Vạn Kiếm Quyết có thể hay không tu luyện tới đỉnh mấu chốt.

Vô danh Tiên Quyết bởi vì là không lành lặn, mà Trương Mặc chỉ có hấp thu thổ nạp lớn mạnh linh khí trong cơ thể này một bộ phận, cho nên trước mắt mà nói, vô danh Tiên Quyết này chỉ có thể làm Tâm Pháp.

Vạn Kiếm Quyết nhưng là thật công pháp, hơn nữa uy lực cũng không nhỏ, cho nên Trương Mặc lúc này cũng sắp coi Vạn Kiếm Quyết là công pháp tu luyện đầu.

Theo Trương Mặc một hít một thở, chung quanh mỏng manh thiên địa linh khí bắt đầu hội tụ đến huyết Bách hội của hắc hổ, rồi trực tiếp rưới vào bên trong huyết Bách hội của Trương Mặc, những linh khí này một rót vào bên trong cơ thể, liền bắt đầu ở trong Kinh Bát Mạch của Trương Mặc Kỳ di chuyển qua lại, tựa như con rắn nhỏ nghịch ngợm không bị khống chế vậy.

Chẳng qua là Trương Mặc bên trong đan điền đoàn kia đậu xanh kích cỡ tương đương nhũ bạch sắc khí đoàn ở Trương Mặc dưới sự thao túng, đem toàn thân các nơi linh khí toàn bộ thu nạp vào trong đan điền đến, những linh khí này toàn bộ bị kia nhũ bạch sắc khí đoàn hấp thu chuyển hóa, khí đoàn cũng bắt đầu từng tia lớn mạnh, chẳng qua là này lớn mạnh hiệu quả có hạn, cũng không phải là hết sức rõ ràng.

Mà ở khí đoàn bên cạnh, một cái phong cách cổ xưa mini tiểu kiếm chính quay tròn xoay tròn, không ngừng hấp thu khí đoàn bên trong linh khí khỏe mạnh kia mơ hồ không chịu nổi thân kiếm.

Cứ như vậy qua lại tuần hoàn, Trương Mặc liền nhập định, hồn nhiên không biết ngoại giới đủ loại biến hóa, tiến vào Vật Ngã Lưỡng Vong cảnh giới.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Tẩy Tủy Dịch

Chương 19: Tẩy Tủy Dịch

Không biết qua bao lâu, Trương Mặc thông thả mở mắt, trong lỗ mũi phun ra luồng đạo trọc khí, cả người tinh thần rung một cái, trong cơ thể linh khí lại tràn một vòng to, hơn nữa Tinh Thuần vô cùng.

Không lành lặn vô danh Tiên Quyết này đang hấp thu chuyển hóa thiên địa linh khí phương diện tuyệt đối là có thể nói công pháp đỉnh cấp tồn tại, cái này làm cho Trương Mặc trong lòng càng khát vọng vô danh Tiên Quyết bộ phận còn lại, chẳng qua là hiện tại hắn còn không có gì đầu mối, huống chi thực lực bản thân cũng không đủ, chỉ có thể tạm thời xóa bỏ.

Ngoài cửa đã vang lên một tràng tiếng gõ cửa, Kim Bất Hoán dùng giọng nói có chút gian xảo hô: "Thượng tiên, chúng ta tới đưa điểm tâm."

Lúc này khoảng cách Trương Mặc chấn nhiếp Kim Bất Hoán bọn họ thời gian đã qua hai ngày lâu, đã nhiều ngày Kim Bất Hoán hai người bọn họ sớm đã đem được liệu đủ, chẳng qua căn phòng Trương Mặc không có động tĩnh, ngại vì biểu hiện trước Trương Mặc, Kim Bất Hoán bọn họ không dám gõ cửa, sợ quấy rầy Trương Mặc.

Bất quá đợi hai ngày sau, Kim Bất Hoán rốt cuộc không chịu được kiểm cố gõ cửa dò xét, bất quá cũng đang đứng dịp Trương Mặc từ trạng thái nhập định tỉnh lại.

Thu nạp thiên địa linh khí, Tu Tiên Giả có thể dần dần đạt tới Ích Cốc cảnh giới, bất quá bây giờ Trương Mặc còn lâu mới có được bản lĩnh như vậy, có thể là ngay cả hai ngày không ăn uống, cũng không có vấn đề quá lớn.

"Vào đi." Trương Mặc nhảy xuống giường giỡn ra gân cốt một chút nói.

Bởi vì vô danh Tiên Quyết hấp thu lợi dụng linh khí hiệu suất cực cao, cho nên Trương Mặc cũng không phải chọn đặc biệt đặc biệt, linh khí dày đặc, chênh lệch không phải là đặc biệt lớn, chỉ cần phổ thông nồng độ linh khí liền có thể.

Đây cũng là đời này Trương Mặc không quan tâm nồng độ linh khí, một trong những nguyên nhân ở tại Phú Dương Huyện cũng vì nồng độ linh khí dày đặc này.

Kim Bất Hoán mang theo Hầu Tam cẩn thận từng li từng tí đẩy cửa phòng ra, Hầu Tam còn mang theo một cái hộp đựng thức ăn, bên trong mức lượng ngon nhất lầu Thái Bạch Lâu điểm tâm Vũ Lăng Quận.

"Nếu là ta bên này sự tình kết, ta sẽ lưu cho các ngươi một người một phần thứ tốt, trước lúc này ta sẽ không cho các ngươi thêm bất kỳ thù lao nào." Trương Mặc thấy bộ dáng Kim Bất Hoán bọn họ cẩn thận từng li từng tí, mở miệng nói: "Đem được liệu cũng dọn vào đi."

Kim Bất Hoán lập tức kéo Hầu Tam một cái nói: "Thượng tiên nói như thế nào thì như thế đó, Hầu Tam ngươi tự mình đi đem những được liệu kia lấy tới."

Hầu Tam buông xuống hộp đựng thức ăn, lập tức lui về phía sau rồi đi.

Trương Mặc cũng không có khách khí, trực tiếp mở ra hộp đựng thức ăn, liếc một cái trong hộp cơm đồ vật, một chén cháo loãng trắng tinh cùng một cái bánh tiêu, ở bên dưới hộp cơm còn có một lồng bánh bao hấp nóng hổi.

Trương Mặc hai ngày không có ăn uống gì, mặc dù trong bụng không đói, nhưng vừa nhìn thấy trước mặt những thứ này cũng không khỏi thèm ăn nhỏ dãi, nhanh và gọn đem trước mặt thức ăn ăn hết tất cả.

"Ta xem các ngươi dáng vẻ tựa hồ cũng biết Tu Tiên Giả sự tình, ngươi nói một chút sự tình ngươi biết có quan hệ với Tu Tiên Giả để cho ta tham khảo một phen." Trương Mặc hài lòng ọ một cái nói.

Kim Bất Hoán đem trên bàn chén đĩa thu thập hết, lập tức thay một bộ lấy lòng nụ cười đưa hắn biết sự tình nói hết ra, Vũ Lăng Quận vốn là do Tu Tiên Giả thống trị, có vài thứ căn bản là thông thường tính vấn đề, Kim Bất Hoán tự nhiên vui vẻ lấy lòng Trương Mặc, mặc dù Trương Mặc nói sẽ không trả cho bọn hắn kim tiền, nhưng cam kết sẽ cho bọn hắn một ít thứ tốt.

Tu Tiên Giả thứ tốt, đây chính là chỉ bảo trong chốn giang hồ những Tiên Thiên Cao Thủ đó cướp bề đầu, Kim Bất Hoán cũng không ngốc, thế tục vàng bạc tài bảo cuối cùng chỉ có thể đổi một danh dự địa vị nhưng cũng chỉ là hư danh, lại không thể kéo dài tuổi thọ, lột xác.

Trong này chuyện nào nặng chuyện nào nhẹ, Kim Bất Hoán rất rõ ràng.

Kim Bất Hoán sau khi nói xong, Hầu Tam cũng đem bao bố toàn bộ dược liệu dúi vào phòng, đồng thời Hầu Tam cũng xen vào mấy câu sự tình hẳn biết có liên quan tới Vũ Lăng Quận Tu Tiên Giả, tiền tiền hậu hậu tổng cộng mất hai giờ.

Bất quá Trương Mặc tu luyện vô danh Tiên Quyết ở thời điểm tăng thực lực lên cũng sẽ đối với trí nhớ cùng suy nghĩ có tăng lên, cho nên hẳn đem lời nói của Kim Bất Hoán hai người toàn bộ hốt luân ghi nhớ.

"Các ngươi lui xuống trước đi, ta muốn ở một mình." Trương Mặc hạ lệnh đuổi khách nói."Có chuyện ta sẽ kêu hai người các ngươi."

Kim Bất Hoán cùng Hầu Tam hai người nghe vậy lập tức một mực cung kính xách hộp đựng thức ăn, nhỏ giọng lui ra ngoài, thuận tay còn nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Lăng Tiêu Các, Tam Thanh phòng đấu giá, Trương Mặc lấy được hữu dụng nhất tin tức chính là này hai cái danh từ.

Lăng Tiêu Các là nơi bán ra cùng thu mua Tu Tiên Giả cần thiết đủ loại công pháp, đan dược, pháp khí do Đạo Môn khổng lồ chế phân bố cả nước.

Mà Tam Thanh phòng đấu giá đồng dạng cũng là phòng đấu giá Đạo Môn khổng lồ chế phân bố cả nước, đặc biệt đấu giá một ít kỳ trân dị bảo, thậm chí một ít công pháp đỉnh cấp cùng thượng phẩm đan dược, cũng sẽ có một ít đại pháp bảo uy lực to đấu giá, bất quá lấy Trương Mặc thực lực bây giờ, sợ rằng trong phòng đấu giá không có gì hẳn có thể mua được đồ vật.

Vì kế hoạch tiến hành thuận lợi, Trương Mặc chuẩn bị đi Lăng Tiêu Các nhìn một chút.

Bất quá hẳn cũng không tính để cho Kim Bất Hoán bọn họ biết, đồng thời hẳn thay một bộ trường bào tầm thường màu trắng, từ trên cửa sổ nhảy ra ngoài, thân hình mờ hồ xuống, chớp lát liền xuất hiện ở bên ngoài khách sạn, sau đó lần nữa thân hình mờ hồ, lần nữa tại chỗ biến mất.

Thanh Long Đại Đạo, một trong bốn đường chính của Vũ Lăng Quận, nơi này có một tòa lầu các chín tầng khí thế khoáng đạt, lầu này bốn góc đều có treo bốn cái tiểu chuông đồng cổ xưa, gió thổi một cái, chuông đồng ông ông tác hưởng, nghe được tiếng chuông không người nào không mặt lộ mỉm cười, sinh lòng có lòng tốt.

Lầu các tầng thấp nhất, cửa rõ ràng là một đôi tượng Kỳ Lân toàn thân ngăm đen, đôi tượng Kỳ Lân này giương nanh múa vuốt, nhìn qua hung ác dị thường, bất thành linh nhìn thấy còn có thể dọa người giật mình.

Vượt qua tượng Kỳ Lân là thấy được một cánh đại môn đồ thẫm, trên cửa có một tấm bảng hiệu lớn, bên trên biển rồng bay phượng múa viết ba chữ 'Lăng Tiêu Các'.

Đây cũng là Lăng Tiêu Các trong miệng Kim Bất Hoán, nhìn điệu bộ này và khí thế cũng đã làm cho lòng người sinh kính sợ.

Mặt Trương Mặc không biểu tình trực tiếp đi về phía đại môn, ở lúc vượt qua tượng Kỳ Lân, Trương Mặc rõ ràng cảm thấy rung cả mình, không khỏi nhìn tượng Kỳ Lân.

Bất quá cũng không có nhìn ra cái gì không ổn, Trương Mặc lách đầu một cái tiếp tục đi về phía trước, bước vào đại môn trong nháy mắt, Trương Mặc cảm thấy được đến một cái sóng gợn từ trên người quét qua, thoáng qua liền biến mất.

Lăng Tiêu Các cửa sắp đặt cấm chế, nếu là người không có linh khí tu vi là không thể tiến vào trong đó, chỉ có trên người có linh khí Tu Tiên Giả mới có thể đi vào.

Trương Mặc sau khi bước vào đại môn liền nghe được một lớp tiếng huyền ảo âm vang lên, tầng thứ nhất này số người nhiều nhất, toàn bộ đại sảnh đều là rộn rịp đám người, bên trong có rất nhiều quầy, trên từng cái quầy cũng đối ứng với nhau có viết kí hiệu.

Pháp khí, phù chỉ, linh thú, linh thạch, đan dược! Trương Mặc ngấm nhìn bốn phía, ở vị trí trung tâm thấy quầy có viết đan dược, hẳn muốn đi hỏi một chút Tây Tuyền Đan giá cả, như vậy hẳn cũng có thể an tâm, nếu phối trí Tây Tuyền Dịch cũng sẽ không bị người khác hãm hại.

Đang lúc Trương Mặc nhắc chân muốn hướng quầy đan dược đi tới, một đoàn hương phong xông vào mũi, Trương Mặc chỉ cảm thấy hai luồng so với bánh bao còn mềm mại gấp trăm lần thịt mềm từ trên bả vai hấn cạ vào, nhất thời để cho tâm tình Trương Mặc không có chút rung động nào lâm vào một trận rung động.

"Vô lại!" Kèm theo một tiếng kiêu sát, một cái béo mập bàn tay vỗ về phía gò má Trương Mặc.

Trương Mặc mặc dù cảm thấy có chút ngượng ngùng, bất quá hẳn cũng không muốn bị đánh mà không giải thích, cho nên thân hình động một cái dễ dàng tránh một tát này.

"Cô nương ngươi làm gì?" Trương Mặc lui ra một bước hỏi.

Tề mi phát, mắt to, môi xinh xắn, tinh xảo ngũ quan, vóc người nhưng không giống như thiếu nữ ở tuổi này chính nỗi giận dưng dưng nhìn Trương Mặc.

"Ta muốn làm gì?" Thiếu nữ nghe được Trương Mặc lời nói nhất thời cười lạnh nói, "Ngươi không cảm giác mình có chút tự lừa dối mình sao? Đại sắc quý!"

"Vị cô nương này ngươi đừng nói bậy bạ, ta cũng không có làm sự tình thương tích phong hóa!" Trương Mặc nghĩa chính ngôn từ nói, chẳng qua là người chung quanh trong nháy mắt liền đưa mắt tập trung trên người hai người Trương Mặc cùng thiếu nữ, đối với Trương Mặc lời nói, tất cả mọi người đều có thái độ hoài nghi.

"Ha, tiểu tử này nhìn qua thật đáng hoàng, không nghĩ tới lại là một tên sắc quý, lại ở trong Lăng Tiêu Các động thủ, lá gan thật là không nhỏ, chặt chặt."

"Lịch sự bại hoại, ở chỗ này còn giám giả vờ là người thành thật."

Người chung quanh ào ào nghị luận, chuyện này làm cho Trương Mặc sắc mặt có chút khó coi.

Thiếu nữ có bộ ngực trưởng thành kia, vênh váo nghênh ngang nói: "ngươi có bồi thường hay không, nếu không ta sẽ báo quan?"

Trương Mặc nắm tay bóp kéo kết vang dội, nhưng là không có bất kỳ tâm tư động thủ, hắn biết Lăng Tiêu Các bên trong mỗi một tầng đều sẽ có một người thực lực siêu quần trấn giữ, nếu động thủ lung tung gây chuyện, nhẹ thì bị ném ra Lăng Tiêu Các, nặng thì trực tiếp giết tại chỗ.

"bồi thường như thế nào?" Trương Mặc cũng không có trực tiếp đáp ứng, mà là mở miệng hỏi.

Thiếu nữ vừa thấy Trương Mặc nhượng bộ, lập tức lộ ra một bộ nụ cười vui vẻ nói: "Linh thạch, pháp khí hoặc là phù chỉ, chỉ cần trên người của ngươi đồ vật có thể bị ta nhìn trúng, ta chọn một dạng là được."

"Cô nương có thể hay không theo bên kia nói chuyện?" Trương Mặc cau mày nói, lúc này hắn cho dù lại không trải qua bên ngoài Tu Tiên Giới cũng nên biết mình là bị người già bị dụng, chẳng qua là người vây xem bên cạnh tựa hồ cũng không có người muốn xuất thủ giúp đỡ ý tứ, mỗi một người đều lấy xem kịch vui tâm tính đứng xem Trương Mặc cùng thiếu nữ, mà Trương Mặc không thích bị người nhìn giống như trò khi vậy.

Chẳng qua là người già bị dụng là một thiếu nữ gương mặt dài đẹp dễ, cái này làm cho Trương Mặc có loại cảm giác không biết nói gì.

"Được rồi, ngươi nhưng không cho ăn vạ, nếu là dám trốn đi ta liền hô to." Thiếu nữ ánh mắt lộ ra một tia giáo hoạt thần sắc nói.

Trương Mặc đưa tay vuốt ve trán mình nói: "Ta nào dám a."

Sau khi hai người tìm một cái tĩnh lặng xó xỉnh, Trương Mặc lập tức ngửa bài nói: "Hạ Giai phù chỉ một tấm, muốn thì có, không muốn thì thôi, trên người của ta không có linh thạch, càng không có pháp khí!"

Lần trước ở bên trong thuyền khoanh khắc giết tên tử tôn Cổ gia, Trương Mặc thu hoạch rất phong phú, chẳng những nhận được một món Hàng Ma Xứ, hơn nữa còn có các loại đan dược và một ít Hạ Giai phù chỉ, dĩ nhiên linh thạch cũng phải không thể thiếu, chẳng qua là ở Vũ Lăng Quận Cổ gia thể lực khá lớn, Trương Mặc tạm thời không có dự định dùng, nếu không một khi bị người nhận ra liền phiền toái.

Nằm ngoài dự liệu của Trương Mặc, thiếu nữ cũng không thêm đề ý nói: "Thành thật mà nói ta nhìn thần thức của ngươi khác với người thường, muốn mời ngươi cùng đi với ta một chỗ làm một số việc, bất quá ngươi yên tâm, chỗ đó không có nguy hiểm quá lớn, hơn nữa sau khi chuyện thành công, ta cũng sẽ cho ngươi đủ thứ tốt."

Trương Mặc dăm chiêu một chút, ngay sau đó cười khỏ hỏi "Ngươi làm sao lại cảm thấy ta nhất định sẽ đáp ứng ngươi thỉnh cầu đây?"

"Bởi vì ngươi nhìn qua tương đối biết điều, hơn nữa cũng không tính là những tên con nhà giàu có chỗ dựa kia, cho nên ngươi quan tâm ta thứ tốt, dĩ nhiên ta cho thứ tốt cho dù những tên tôn tử còn đáng khổ đó cũng sẽ động tâm." Thiếu nữ lòng tin tràn đầy nói, "Còn có một chuyện, người ta thân thể đều bị ngươi sờ, ngươi chẳng lẽ thì không nên chịu trách nhiệm sao?"

Trương Mặc nghe vậy, nhất thời có chút thống khổ đưa tay sờ trán, thật là trong đời chuyện gì cũng có thể gặp.

Bạn đang đọc truyện *Chuyến Thử Tu Tiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 20: Phường thị

Chương 20: Phường thị

Nếu là ở bên ngoài, Trương Mặc đối với loại luyện khí ba tầng Tu Tiên Giả thiếu nữ này có thể nói là bắt vào tay, thậm chí người cao hơn một hai cấp bậc cũng không cách nào cho Trương Mặc tạo thành nguy hiểm quá lớn, hần nắm giữ kinh nghiệm tranh đấu cùng pháp thuật khổng lồ đều là tầm thường đệ tử Luyện Khí Kỳ không cách nào với tới.

Chẳng qua là ở nơi Lăng Tiêu Các này, Trương Mặc rõ ràng liền cảm nhận được rất nhiều khí tức cường đại dị thường ở tầng một dạo chơi, phòng chừng đều là luyện khí tầng mười tám hậu kỳ cao thủ, những người này khoảng cách vào Trúc Cơ Kỳ chỉ một bước ngắn, thực lực đã không phải là phổ thông Luyện Khí Kỳ có thể so sánh.

Bất quá thiếu nữ cũng không có yêu cầu quá đáng, chẳng qua là muốn mời bản thân giúp một chuyện mà thôi, hơn nữa thiếu nữ cũng không nói muốn Trương Mặc Bạch giúp bận rộn.

Trương Mặc hơi suy nghĩ một chút hỏi "Ngươi có thể trả lời ta hai vấn đề, ta đáp ứng yêu cầu của ngươi."

"Ngươi hỏi đi." Thiếu nữ lần nữa lộ ra hai cái răng khểnh nói.

"Ngươi phải đi địa phương có linh thú đẳng cấp gì? Ngươi cho ta chỗ tốt là cái gì?" Trương Mặc một hơi thò liền hỏi ra hai vấn đề.

"một con nhất giai tam cấp linh thú." Thiếu nữ không chút nghĩ ngợi nói, "Ta cho ngươi chỗ tốt là một viên linh thạch trung phẩm, hoặc là ngươi có thể lựa chọn một gốc linh kỳ từ làm thù lao."

Linh thú chia làm Cửu Giai, từng cái đẳng cấp đối ứng nhân loại một cái cấp bậc, nhất giai giống như là nhân loại Luyện Khí Kỳ, nhất giai tam cấp linh thú chính là thực lực giống như là tu sĩ nhân loại luyện khí ba tầng, chẳng qua thể chất linh thú cường hãn, da dày thịt béo, hơn nữa phổ thông linh thú cũng sẽ có một ít thủ đoạn công kích kèm theo, cho nên đẳng cấp tương đương, nhân loại tu sĩ thực lực ngược lại yếu hơn linh thú, bất quá theo đẳng cấp tăng lên, nhân loại tu sĩ thực lực tăng vọt, linh thú ưu thế cũng chưa có rõ ràng như vậy.

"Linh Kỳ Tử!?" Trương Mặc trong lòng hơi động, lập tức nhớ tới tài liệu chính trên Trần Châu Linh Mục vừa vặn có một dạng là Linh Kỳ Tử, tin đồn Linh Kỳ Tử này là linh dược khó khăn thấy, nếu là nuốt một viên sẽ khiến người nhìn xa được vật nhỏ ngoài trăm thước, chẳng qua là niên đại càng dài, hiệu quả càng rõ ràng "Bao nhiêu năm?"

"Hai trăm năm." Thiếu nữ cười nói, "Trên tay ta Linh Kỳ Tử mặc dù niên đại không dài, nhưng hiệu quả tuyệt đối được, bởi vì là mới hái dùng Tiên Thụ Thụ Chi làm hộp gỗ cất giữ."

Tiên Thụ Thụ Chi làm hộp gỗ có thể giữ linh quả còn mới, dùng để gìn giữ một ít đồ vật không dễ chứa đựng cực kỳ hữu hiệu, chỉ là bởi vì Tu Tiên Giả chật quá giới hạn, bây giờ đã số lượng không nhiều.

"Hai trăm năm cũng được, ta theo ngươi đi một chuyến, bất quá trước lúc này ta còn có chút việc phải làm, ngươi tính khi nào lên đường?"

Trương Mặc mặc dù muốn Linh Kỳ Tử niên đại lâu hơn, nhưng hiện nay Tu Tiên Giới linh dược thiếu thốn dưới tình, muốn một ít niên đại lâu dài dược liệu rất không dễ dàng, chớ nói hai trăm năm, cho dù là một trăm năm cũng phải cực kỳ hiếm thấy, trừ phi ở trong rừng rậm rất hiếm người qua lại mới có dược liệu niên đại lớn hơn.

Chẳng qua là những địa phương kia, phổ thông đều có linh thú cực kỳ mạnh mẽ tồn tại, muốn hái dược liệu, thì nhất định phải có đầy đủ thực lực, nếu không ngươi chỉ có thể làm điểm tâm cho những linh thú đó, cuối cùng là cống hiến cho rừng rậm một phần phân bón mà thôi.

Thấy Trương Mặc đáp ứng bản thân yêu cầu, thiếu nữ lập tức huơ tay múa chân nói: "Ta dự định bảy ngày sau đó lên đường, ta gọi là Hàn Hinh, đối với ngươi tên là gì?"

"Hắc Thỏ." Trương Mặc cũng không muốn tùy ý bại lộ tên mình, cho nên dùng tên giả lúc trước.

"Cầm Nha Phong Thủ Hoàn này, bảy ngày sau ta sẽ thông Nha Phong Thủ Hoàn liên lạc ngươi." Hàn Hinh ném cho Trương Mặc một cái hắc sắc thủ hoàn nói.

Nha Phong Thủ Hoàn? Trương Mặc hiếu kỳ quan sát một chút này hắc sắc thủ hoàn, không phải vàng không phải gỗ, sờ lên mềm nhũn, đeo trên tay có một chút hơi lạnh, hình như là do một phần thân thể linh thú nào đó chế thành.

"Đây là dùng Thiên Nha Linh Đan chế thành, nói tốt, đây là cho ngươi mượn, dùng xong phải trả lại cho ta." Hàn Hinh rất là không thôi nói, "Ồ trong phạm vi trăm dặm, ta ngươi đều có thể liên lạc được."

Linh thú trong cơ thể phổ thông đều sẽ có linh đan, hơn nữa vô luận thực lực cao thấp, bọn chúng chỉ có ở Hóa Hình làm người lúc mới sẽ đem trong cơ thể linh đan mở tung tãu vào trong thân thể mới.

Trương Mặc thử đem linh khí rót vào Nha Phong Thủ Hoàn, thủ hoàn liền hiện lên một tổ hắc sắc huyền ảo phù văn, ngay sau đó hóa thành một lau tứ phương hư ảnh, ở hư ảnh trên có hai cái cách tử, một cái cách tử viết văn tự, một cái khác cách tử viết đối thoại.

Trương Mặc lấy tay nhẹ một chút một chút đối thoại cách tử, hư ảnh nhất thời lóe lên một cái rồi biến mất, chốc lát Hàn Hinh nha gió thủ hoàn liền bắt đầu chấn động, đồng thời một tổ huyền ảo phù văn lóe lên sau khi cũng giống vậy lập tức xuất hiện một cái hư ảnh, Hàn Hinh một chút đánh hư ảnh bên

trên một cái lục sắc cách tử, Trương Mặc chỉ cảm giác mình nha gió thủ hoàn cũng truyền tới một tia chấn động.

"Vật này thật là thần kỳ." Trương Mặc bị triệt để rung động vào, hắn đòi trước một mực tị thế bất xuất, khổ khổ tu luyện, căn bản không biết bên ngoài Tu Tiên Giới có thần kỳ như vậy đồ vật.

"Vật này thật là thần kỳ." Giống vậy tiếng nói cũng xuất hiện ở Hàn Hinh nha gió thủ hoàn bên trên.

Hàn Hinh cười một chút hư ảnh bên trên màu đỏ cánh tử, đóng lại đối thoại, sau đó hiếu kỳ quan sát một phen Trương Mặc nói: "Người là thật không biết hay lại là giả bộ hồ đồ, Nha Phong Thủ Hoàn này mặc dù trân quý, nhưng đã sớm được dùng, đây là chúng ta những tên đệ giai Tu Tiên Giả lúc tại dã ngoại liên lạc thủ đoạn tốt nhất, xem ra người là một Tán Tu chưa bao giờ rời núi đi."

"Tại hạ đúng là Tán Tu." Trương Mặc cũng không ở ý nói, "Đã như vậy, vậy thì cáo biệt ở đây đi, sau bảy ngày gặp lại sau."

Hàn Hinh cũng không nghĩ tới Trương Mặc nói đi là đi, trong lúc nhất thời lạng thình tại chỗ, nàng tự nhận là sắc đẹp hơn người, những nam nhân kia thấy nàng đều phải điên đảo tâm thần, mặc cho nàng hô tới quát lui, lại không nghĩ rằng tên gia hỏa mới nhìn qua rất là biết điều trung hậu này nhưng thật giống như coi thường nàng, cái này làm cho Hàn Hinh trong lòng hơi có chút thất lạc, đồng thời cũng dâng lên một tia lòng háo thắng.

Ta nhất định muốn cho người si mê ta! Hàn Hinh trong lòng đột nhiên toát ra một ý nghĩ như vậy.

Đang đi tới đan dược quầy Trương Mặc không lý do cảm giác sống lưng run lên, có chút không giải thích được tự như: "Tại sao dường như có loại cảm giác bị người để mắt tới?"

Một lão giả sắc mặt đỏ thắm ngồi ở trong quầy đan dược, Trương Mặc tùy ý đảo qua, đối phương lại nắm giữ tu vi luyện khí 8 tầng, bất quá nhìn lão giả tuổi tác, chắc không có cơ hội Trúc Cơ, trừ phi hắn có đặc thù kỳ ngộ, mà Luyện Khí Kỳ chỉ bất quá có thể gia tăng hai trăm năm tuổi thọ, một khi đến thời gian không có thể Trúc Cơ, như vậy thì chỉ có thể hóa thành một đum hoang thổ, hồn quy địa phủ.

Lão giả cảm giác Trương Mặc nhìn chăm chú, lập tức xoay người cười chào hỏi: "Vị tiểu ca này muốn cái gì sao?"

Trương Mặc liếc mắt nhìn trên quầy từng khối ngọc bài trắng tinh, trên mỗi một khối ngọc bài đều có khắc một loại tên thuốc, hắn tiện tay cầm một khối có khắc trúc cơ đan ngọc bài, sau đó nhắm mắt lại, tiếp lấy đem thần thức chìm vào trong ngọc bài, lập tức liền hiện lên hết thảy có liên quan tin tức.

"Trúc cơ đan: Giá cả một trăm ngàn linh thạch hạ phẩm, cũng có thể dùng vật ngang giá phẩm trao đổi. Viên thuốc này khả dùng ở lúc Luyện Khí Kỳ đột phá tới Trúc Cơ Kỳ, có thể gia tăng ba thành Trúc Cơ tỷ lệ thành công."

Một trăm ngàn linh thạch hạ phẩm! Trương Mặc sau khi thấy giá cả hay lại là ngược lại hít một hơi khí lạnh, trúc cơ đan này cũng quá đắt đi.

"Có hay không Tẩy Tủy Đan?" Trương Mặc phục hồi tinh thần lại hỏi.

Lão giả thấy Trương Mặc cầm lên trúc cơ đan ngọc bài, nguyên tưởng rằng làm ăn lớn đến, bất quá sau khi theo ý đảo qua Trương Mặc tu vi chỉ có luyện khí ba tầng, lập tức cũng không hứng thú giảng giải, dù sao luyện khí ba tầng vào luyện khí tầng mười tám chênh lệch mười lăm cảnh giới, ai cũng không thể bảo đảm bản thân là có thể một mực chịu đựng đến cùng, hơn nữa có rất ít người sẽ sớm liền chuẩn bị trúc cơ đan như vậy, bình thường cũng sẽ ở luyện khí thập tầng sau này mới có bắt tay chuẩn bị.

"đây là Tẩy Tủy Đan giới thiệu, Tẩy Tủy Đan Lăng Tiêu Các chúng ta là trải qua sửa đổi, dùng sau này sẽ không đưa đến người sử dụng kinh mạch vỡ vụn tình huống." Lão giả theo số đông nhiều trong ngọc bài rút ra một khối ngọc bài tiện tay đưa cho Trương Mặc nói.

Trương Mặc bất động thanh sắc nhận lấy ngọc bài, lão giả lập tức xoay người đi đối phó những người khác đi.

Sau khi chìm vào thần thức, Tẩy Tủy Đan liên quan giới thiệu cũng lập tức nổi lên.

"Tẩy Tủy Đan: Giá cả, một ngàn linh thạch hạ phẩm, cũng có thể dùng ngang hàng giá vật phẩm trao đổi. Viên thuốc này đã trải qua sửa đổi, hiệu quả là không sửa đổi Tẩy Tủy Đan một nửa, dùng viên thuốc này có thể Tẩy Kinh Dịch Tủy, cải thiện thể chất người sử dụng, bất quá mỗi người chỉ có thể dùng một viên, sau khi uống, lần nữa dùng viên thuốc này gần sẽ mất đi hiệu quả."

Khi nhìn thấy giá cả thời điểm Trương Mặc mí mắt nhảy động một cái, một ngàn linh thạch hạ phẩm, đây cũng chính là nói nếu như hắn phối trí xuất Tẩy Tủy Dịch, trên căn bản cũng có thể mua cái giá tiền này, hơn nữa hắn Tẩy Tủy Dịch ửng có hiệu quả nhưng là có không sửa đổi Tẩy Tủy Đan chín thành.

Trương Mặc trong lòng mừng như điên, yên lặng đem ngọc bài trả về, sau quầy lão giả chẳng qua là vội vã liếc về liếc mắt sau khi liền cho một tên râu quai nón người giải thích đi.

Sau khi Lấy được tin tức mình muốn, Trương Mặc liền chuẩn bị rời đi Lăng Tiêu Các.

Chẳng qua là ở Trương Mặc bước ra Lăng Tiêu Các trước, bỗng nhiên bị một tên nam tử gầy gò ngăn lại đường đi.

"Các hạ là hay không lần đầu tiên tới Vũ Lăng Quận?" Nam tử gầy gò mở miệng hỏi.

"Người có việc gì thế?" Trương Mặc lui về phía sau một bước hỏi.

"Người nếu lần đầu tiên tới Vũ Lăng Quận, như vậy nhất định không biết trừ Lăng Tiêu Các này, còn có một cái địa phương tuyệt đối sẽ thích hợp các hạ đi trước, ở trong đó có đủ loại người ý không ngờ được thứ tốt, thậm chí vận khí tốt người có thể tìm kiếm vào một ít Thượng Cổ Chí Vật, thậm chí là đỉnh giai công pháp." Nam tử gầy gò nước bọt tung tóe giải thích.

"Há, người dẫn ta đi có phải hay không muốn hỏi ta muốn thù lao?" Trương Mặc rất là cảnh giác hỏi.

Nam tử gầy gò ngay cả vội khoát tay phủ nhận nói: "Đạo hữu cứ việc yên tâm, ta chỉ là Cửu Long phường thị thuê khách mà thôi, ta kiếm là phường thị cho ta linh thạch, chỉ cần ta giới thiệu người qua, bọn họ sẽ dựa theo nói tốt giá cả trả linh thạch cho ta."

Trương Mặc trầm ngâm một tiếng nói: "Được rồi, kia người ở phía trước dẫn đường." Trương Mặc liếc một cái, nam tử gầy gò bất quá luyện khí tầng 2 tu vi, hơn nữa ở Vũ Lăng Quận Hữu Đạo môn trú đóng, cơ bản rất ít sẽ phát sinh giết người đoạt bảo sự kiện, hơn nữa Trương Mặc trong lòng cũng hiếu kỳ, muốn nhìn một chút phường thị, cho nên liền đáp ứng.

Nam tử gầy gò lập tức mặt lộ vẻ vui mừng ở phía trước dẫn đường, đồng thời bắt đầu giải thích này Cửu Long phường thị lai lịch.

Phường thị này theo nam tử gầy gò nói là do Vũ Lăng Quận tứ đại gia tộc khống chế, thiết lập ở trên đường lớn Cửu Long, nếu là muốn ở phường thị bày sạp, chỉ cần nộp một viên linh thạch hạ phẩm liền có thể, tứ đại gia tộc dựa vào đám bọn hắn bản thân thiết lập ở phường thị đủ loại cửa hàng bán ra các loại vật phẩm thu nhập.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Tái Ngộ Giai Nhân

Chương 21: Tái Ngộ Giai Nhân

Sau khi Trương Mặc cùng nam tử gầy gò đi ra Lăng Tiêu Các, từ trong Lăng Tiêu Các cũng với đi ra hai người.

"Hàn Hinh cô gái kia lại tìm một tên người giúp, cứ như vậy chúng ta là sẽ có chút phiền phức." Một tên gia hỏa trong đó mang theo nồng đậm giọng mũi nói.

"Hắc hắc, lấy ta người thực lực hai người luyện khí Lục Tầng, chẳng lẽ còn sợ hai người luyện khí ba tầng này sao?" Một người khác mặt lộ vẻ khinh thường nói.

"Điều này cũng đúng, bất quá đến lúc đó chúng ta là như thế nào mới có thể đuổi theo bọn họ đâu?" Nồng đậm giọng mũi tiếp tục hỏi.

"Ta sớm trên người hai người này lưu ảnh trùng, hắc hắc, trùng này là ta bỏ ra số tiền lớn lấy được, dùng đi theo dõi người khác không còn gì tốt hơn." Một người khác mặt lộ đắc ý nói.

"Người lại lấy được được ảnh trùng ngay cả tu sĩ Kim Đan Kỳ đều không cách nào phát hiện! Chà chà!" Nồng đậm giọng mũi có chút kinh ngạc nói, trong mắt lóe lên vẻ kinh dị nói.

"Không có cách nào là vật kia, không thể không xuất chút máu, được, ta người trước tách ra đi, nếu là cô gái kia xuất phát, ta sẽ thông báo cho người."

Hai người này sau khi nói xong liền mỗi người vội vã rời đi.

Mà lúc này Trương Mặc lại người đã ở trong một đường phố cũng không rộng lớn, đường phố này tiếng người sôi sục, hai bên đường phố cũng bày đầy gian hàng, nếu không nhìn kỹ, còn tưởng rằng là phố thông chợ trong thế tục, nhưng sau khi Trương Mặc đến gần liếc mắt nhìn, lại phát hiện gian hàng bên trên bán ra đều là Tu Tiên Giả cần thiết tất cả sự vật: Phù chỉ, pháp khí, linh thú, dược liệu, công pháp đủ loại Tu Tiên Giả cần đồ vật cơ hồ đều có.

Có một ít gian hàng thậm chí bày ra một ít không nhìn ra khuôn mẫu kiểu đồ đi ra, nam tử gầy gò ở một bên giải thích, đây là chủ quán bởi vì không thể khai thác trong tay bảo vật công dụng thực tế, cho nên chỉ đợi có người nhìn trúng, nói tốt giá cả tựu trao đổi.

Đương nhiên có chút là bảo vật thực sự, có chút chính là rác rưởi không chỗ dùng chút nào, có mua hay không do người tự nguyện, đây là phường thị!

Nam tử gầy gò mang theo Trương Mặc đi tới một cửa tiệm trước mặt nói: "Xin đạo hữu nể mặt vào xem một chút, có mua hay không cũng tùy người, chỉ muốn đi vào đi một vòng đi ra là được rồi."

Trương Mặc lơ đãng gật đầu đuôi theo, trong thành phố Vũ Lăng Quận trật tự uy nghiêm như vậy, Trương Mặc cũng không lo lắng nam tử gầy gò sẽ hãm hại bản thân.

Chẳng qua là khi nhìn thấy tên của cửa tiệm, Trương Mặc chân mày trong lúc lơ đãng nhảy động một cái, cuối cùng vẫn là đi theo nam tử gầy gò vào tiệm cửa hàng.

Cửa tiệm trên bảng hiệu viết một chữ 'Cổ' lớn chừng cái đầu, cửa tiệm này bất ngờ chính là trong tứ đại gia tộc Cổ gia mở.

Tiệm này lại là Trương Mặc ở trên thuyền khoanh khắc tên tôn tử họ Cổ gia tộc thật sự mở cửa hàng.

Vừa vào cửa tiệm, nam tử gầy gò lập tức giành công tiến lên đối với một tên lão già bạc trắng trên quầy râu nói: "Cổ lão, ta mang một vị đạo hữu tới, người xem."

Lão già râu bạc trắng liếc một cái Trương Mặc,

Phát hiện Trương Mặc tu vi bất quá luyện khí ba tầng, nhất thời có chút bất mãn rên lên một tiếng, ngay sau đó xuất ra một cái túi nhỏ ném cho nam tử gầy gò nói: "Lần sau nên suy nghĩ một chút, đừng nghĩ lừa đảo được, chúng ta là Cổ gia mặc dù đáp ứng cho người kéo người tới tiệm chúng ta liền cho người linh thạch, nhưng không thể tùy ý kéo một người là có thể đủ số."

Lão già râu bạc trắng tiếng nói mặc dù không lớn, tuy nhiên lại cũng có thể để cho Trương Mặc nghe.

Nam tử gầy gò sắc mặt lúng túng nhận lấy linh thạch, xoay người cùng Trương Mặc cáo lỗi một tiếng liền đi.

Sau khi Trương Mặc tùy ý đi một vòng, tự mình rời đi cửa hàng, hẳn cũng không muốn ở trong Cổ gia cửa tiệm ngậm ngùi quá lâu.

Lão già râu bạc trắng thấy vậy, càng là dựng râu trợn mắt thăm buồn nam tử gầy gò không phụ trách.

Vừa ra cửa tiệm, Trương Mặc liền bị đám người bên ngoài vây quanh.

"Tôi chúng ta Ngu gia cửa tiệm, thượng hạng đan dược tùy người chọn rồi."

"Đạo hữu tới chúng ta Lão gia nhìn một chút, thượng giai phù chỉ tùy người chọn."

Những người này cũng lộ ra một bộ khát vọng về mặt nhìn Trương Mặc, bọn họ đều là thay tứ đại gia tộc kiếm khách người, chỉ cần Trương Mặc bị bọn họ kéo qua đi, ở cửa tiệm mua đồ, những người này thì có ăn hoa hồng.

Linh thạch loại này chiến lược tính vật liệu cơ hồ đều là không chế ở Đạo Môn, Phật Môn cùng Nho Môn Tam gia trong tay, hết lần này tới lần khác Tu Tiên Giả cũng lấy linh thạch coi như tiền giao dịch, cho nên có nam tử gầy gò những thứ này đặc biệt là tranh thủ linh thạch bốn ba bận rộn Tu Tiên Giả.

Trương Mặc cười nói một câu, những người khác vây quanh này liền giải tán lập tức.

"Trên người của ta không có linh thạch."

Những lời này vừa nói ra, vây quanh Trương Mặc người liền thoáng cái toàn bộ giải tán, bất quá cuối cùng lại còn có một người đứng ở trước mặt Trương Mặc không có rời đi.

Người này lại là trước liền cùng Trương Mặc từng có ước định Hàn Hinh, hai người có chút kinh ngạc hai mắt nhìn nhau một cái sau khi, đồng thời mở miệng nói: "Làm sao người tới nơi này?"

"Người là muốn tới nơi này làm điểm pháp khí Hộ Thuần đi." Hàn Hinh khẽ thờ dài một cái nói: "Đi theo ta đi, bên ngoài gian hàng trong mặc dù sẽ có thứ tốt, bất quá lấy người bây giờ nhãn lực sợ rằng rất dễ dàng bị lừa, hay là đi trong cửa hàng sẽ tương đối ổn thỏa."

Trương Mặc có chút dở khóc dở cười gật đầu nói: "Vậy làm phiền Hàn cô nương."

Lấy bản thân đã từng tu vi Kim Đan Kỳ nhãn quang, đương nhiên sẽ không bị lừa, bất quá Hàn Hinh tự nhiên không biết Trương Mặc tình huống, nàng làm như vậy cũng có hảo ý, Trương Mặc tự nhiên cự tuyệt không được.

Hai người trong không khí lúng túng đi vào Lục cửa tiệm, Lục gia là trong tứ đại gia tộc đặc biệt kinh doanh pháp khí, nhà bọn họ sản xuất pháp khí chất lượng đáng tin, giá cả cũng lợi ích thiết thực, sâu sắc một ít Tán Tu cùng người trong đồng đạo ủng hộ.

Hàn Hinh thông thạo vào Lục cửa tiệm, bên ngoài Lục cửa tiệm là một thanh thanh sắc sắc tiểu kiếm, Lục gia thật sự dựa vào chính là Đạo Môn, cũng là trên Vũ Lăng Quận mặt nổi gia tộc có thực lực nhất.

Hàn Hinh vừa vào cửa, vốn là ở phía sau quầy đại hán mặt tím lập tức đi ra quầy, cười tủm tỉm tiến lên chào hỏi: "Hàn đạo hữu đến, lần này mang cái gì khách hàng lớn tới đây?"

Đại hán mặt tím vừa nói, tự nhiên cũng chú ý tới Trương Mặc sau lưng Hàn Hinh, bất quá sau khi liếc tu vi Trương Mặc một cái chỉ có luyện khí ba tầng,

lập tức liền không để ý tới nữa.

Trương Mặc thấy vậy cũng không có lộ ra không thích thần sắc, ngược lại thần thái như thường trong cửa hàng chuyên.

Đại hán mặt tím nhìn thấy Trương Mặc phản ứng không khỏi khẽ đi một tiếng, hán nguyên tưởng rằng lấy đối phương tuổi tác, đã biết vậy khinh thường hẳn, nhất định sẽ then quá thành giận(edit:anh đâu phải là siu nhi đâu :v), bất quá bây giờ xem ra, đối phương lại không thêm để ý chút nào, cái này làm cho hán có loại cảm giác quả đắm đuối ở trong không khí, trong lòng cũng nhất thời có chút khó chịu.

Hàn Hinh lông mày kẻ đen hơi nhíu, có chút không thích đối với đại hán mặt tím nói: "Thế nào, Lục đạo hữu chẳng lẽ không tin ta sao? lại lạnh nhạt khách nhân ta mang đến như thế?"

Đại hán mặt tím nghe được Hàn Hinh trong giọng nói bất mãn, nhất thời có chút kinh hoảng nói: "Ta nào dám như vậy, đạo hữu này, lúc trước là ta Lục Bản không phải, ta ở chỗ này xin lỗi người."

Mặc dù ngoài miệng nói xin lỗi, nhưng trong giọng nói lại không có chút nào áy náy, chẳng qua là Trương Mặc cũng sẽ không cùng một tên gia hỏa ngạo mạn quá nhiều so đo, tùy ý khoát tay một cái nói: "Không việc gì, Lục đạo hữu không cần để ý, ta khả năng chẳng qua là nhìn một chút mà thôi."

Hàn Hinh thấy vậy, trong lòng cũng có chút không vui, Lục Bản rõ ràng chính là xem thường Trương Mặc, nhưng Trương Mặc lại là người mình mang đến, hán xem thường Trương Mặc, tỏ rõ cũng xem thường bản thân, lập tức liền kéo Trương Mặc trực tiếp ra Lục cửa tiệm.

"Chẳng qua chỉ là nhất giới Tán Tu mà thôi, có cái gì tốt phách lối? Nếu không phải xem mặt mũi người có vài phần sắc đẹp, gia ta còn không muốn cùng người nói nhiều đây." Lục Bản phía sau Hàn Hinh đi mang khinh thường nói.

Trương Mặc trong lòng than thở chuyện này làm, hảo đoạn đoạn đi dạo phường thị, căn bản không nhìn thứ gì hai lần bị người xem thường, thật đúng là có một ít không nói gì.

Chỉ bất quá Trương Mặc cũng không để ý những thứ này, mặt người là dựa vào chính mình kiếm, không phải là dựa vào người khác thổi phồng, càng không phải là gia tộc có thể cho, như lão già râu bạc trắng Cổ gia lúc trước cùng hiện tại Lục gia tên Lục Bản này, bọn họ cũng cho là mình là người trong tứ đại gia tộc liền có thể khinh thị người khác.

Chuyện này cũng nhất định bọn họ chỉ có thể ở trong cửa hàng gia tộc của mình làm người chưởng quỹ, nếu là tôn tử chân chính có năng lực, tất nhiên sẽ không bởi vì thân phận gia tộc của mình mà kiêu ngạo, bọn họ chân chính kiêu ngạo tất nhiên là bản thân mình thực lực, cùng với bản thân danh dự cố gắng đạt được.

Nếu là tứ đại gia tộc đệ tử trong tộc đều là bộ dáng này, Trương Mặc căn bản sẽ không sợ hãi, bất quá hiển nhiên tứ đại gia tộc đệ tử tinh anh nhất định không sẽ không chịu được như vậy, nếu không tứ đại gia tộc này đã sớm bị những người khác thay thế.

"Hừ, gia tộc, gia tộc!" Hàn Hinh có chút bức tức nói, "Cả ngày cho là mình đỡ lấy gia tộc huy hoàng xuống liền mắt chó coi thường người khác, thật ra thì phần lớn đều là người ngu ngốc, một đám chỉ có thể tự mình khoe khoang ngu dốt!"

Trương Mặc hơi kinh ngạc nhìn Hàn Hinh ở một bên phát tiết, xem ra nữ nhân này tựa hồ cũng rất có lai lịch, bất quá Trương Mặc luôn luôn tới không thích vô cùng tìm tòi nghiên cứu người khác riêng tư, cho nên chỉ ở một bên lặng lẽ đợi Hàn Hinh phát tiết xong, lúc này mới tiến lên nói: "Hàn đạo hữu không cần để ý, người sống một hơi thở, cây sống một miếng da, không chịu thua kém là dựa vào chính mình."

"Ai, người nói không tệ, nhưng Tán Tu giống như chúng ta vậy, một không bối cảnh, hai không tài nguyên, muốn tu ra được một phen thành tựu, sẽ so với những tên kia khổ cực gấp trăm lần nghìn lần!" Hàn Hinh bỗng nhiên thở dài một hơi nói.

"Ta từng ở trong núi tu luyện phát hiện, nếu ở dưới đại thụ sinh trưởng Tiểu Thụ Miêu tất nhiên ở ngay từ đầu đáng đáp khỏe dị thường, hơn nữa tất cả sự vụ đều có đại thụ ngăn cản, tuy nhiên từ đầu đến cuối không cách nào vượt qua đại thụ." Trương Mặc thu liễm nụ cười, rất nghiêm túc nói, "Nhưng những thứ kia không có đại thụ ngăn che cây con, ngay từ đầu tất nhiên trải qua dãi gió dầm mưa, sét đánh hỏa tai, trải qua nặng nề gấp trăm lần, chỉ cần có thể tồn sống tiếp, ở cuối cùng tất nhiên đều trở thành đại thụ che trời!"

"Được, ta còn có chuyện phải làm, ta người nên chia tay đi." Trương Mặc sau khi nói xong liền xoay người rời đi, hán đã trì hoãn thời gian quá dài, vào lúc này hán còn phải ở phường thị chuyên một chút, nhìn một chút có hay không thứ tốt, chủ yếu nhất là hán còn phải đi về làm một nhóm Tây Tủy Dịch đi ra, kiếm linh thạch mới có thể mua một ít pháp khí phòng thân.

Hàn Hinh nghe xong Trương Mặc lời nói, trong lúc nhất thời lặng yên tại chỗ, trong mắt càng là thoáng qua nhẹ nhàng hết sạch, tựa hồ đang cảm ngộ cái gì.

Chỉ chớp lát sau, Hàn Hinh mặt nở nụ cười nhìn Trương Mặc đi xa bóng lưng tự lẩm bẩm: "Người này thật chỉ có mười mấy tuổi sao? Ta thế nào cảm giác hán không chỉ cái tuổi này."

Chương 22: Tam Thanh phòng đấu giá

Chương 22: Tam Thanh phòng đấu giá

Sau khi Ở phường thị đi một vòng, Trương Mặc ngược lại phát hiện một ít đồ tốt, chỉ bất quá hần hiện tại ở trong tay không có linh thạch, từ Cổ gia tên xui xẻo gia hỏa đó trên người đem ra linh thạch Trương Mặc tạm thời không dám dùng, vạn nhất đối phương có làm trò gì, bị phát hiện liền phiền toái.

Cho nên Trương Mặc dự định nhìn một vòng liền đi, bỗng nhiên ở trước khi đi hần lại bị một cái gian hàng hấp dẫn.

Gian hàng chủ nhân là một người mặc một món trường bào màu đen, mặt đầy cô đơn trung niên nam tử, người này cũng không giống trước chủ quán có thể nhiệt tình tiếng rao hàng, cũng không làm điểm giới thiệu, cứ như vậy yên lặng ngồi chồm hỏm dưới đất, con mắt trực lăng lăng nhìn gian hàng trước mặt một quả cầu đen như mực.

Quả cầu này nhìn qua chỉ lớn bằng nắm tay người, toàn thân đen nhánh, bằng vào mắt thường tuyệt đối không cách nào nhìn ra cái gì, cho dù là Trương Mặc dùng Thiên Nhân thuật cũng vô dụng, căn bản nhìn không ra bất kỳ đầu mối.

"Ai, người vật này bán thế nào?" Một tên tóc hoa râm lão già chỉ gian hàng bên trên quả cầu hỏi.

"Ấy vật ta vừa ý trao đổi, hoặc là liền lấy 5000 linh thạch hạ phẩm để đổi." Trung niên nam tử cũng không ngẩng đầu lên nói.

"Đây là vật gì có thể đáng giá như vậy?" Lão già ngược lại hít một hơi khí lạnh hỏi, "Người chó cho rằng ta là người không hiểu việc tiền tài như rác, hừ."

"Mua bán tự do, ta chỉ nói một câu, vật này đã từng chịu qua tu sĩ Kim Đan Kỳ Toàn Lực Nhất Kích mà không phát hiện chút tổn hao nào!" Trung niên nam tử không mặn không nhạt giải thích.

"Có thể chịu đựng tu sĩ Kim Đan Kỳ Toàn Lực Nhất Kích! ?" Lão già có chút ý động, "Có thể hay không để cho ta xem một chút?"

"Không thể, nếu như người xuất linh thạch mua, tùy người nhìn, nếu không không bán nữa." Trung niên nam tử có chút cứng rắn nói.

"Người đây không phải là muốn ngu dốt ta đi!" Lão già có chút nổi nóng nói, đồng thời trên người khí thế mở rộng ra, một cỗ cường đại linh áp xông về trung niên nam tử, lão già này lại nắm giữ tu vi luyện khí Thập Tam Tầng, bất quá nhìn hần số tuổi, hần không có cơ hội lại Trúc Cơ.

Trung niên nam tử khoe miệng hiện lên một vết châm biếm, ngay sau đó cũng đứng lên, một cỗ cường đại hơn linh áp phóng lên cao, cỗ linh áp này để cho người chung quanh cũng đứng không vững, ngay cả Trương Mặc cũng cảm nhận được một tia áp lực này bên trong bá đạo, lui về phía sau mấy bước.

Luyện khí tầng mười tám cảnh giới đại viên mãn! Người trung niên nam tử tu vi khoảng cách tu sĩ Trúc Cơ Kỳ gần một bước ngắn.

Lão già sắc mặt trắng bệch liếc mắt nhìn trung niên nam tử, ngay sau đó cắn răng nói: "Núi không chuyển nước chuyển, đạo hữu tự lo liệu lấy đi."

Trung niên nam tử lơ đãng nói: "Nếu như không có thành tâm muốn mua đồ vật của ta, thừa dịp còn sớm rút ngay, tâm tình của ta không tốt, rất có thể sẽ xuất thủ tổn thương người!"

Lão già nghe lời nói của trung niên nam tử, lập tức xoay người rời đi.

Ở dưới trung niên nam tử quét nhìn, còn lại vậy xem người cũng giải tán lập tức, bất quá duy chỉ có một người lưu lại.

Người này chính là một mực ở một bên nhìn lão già và trung niên nam tử Trương Mặc.

"Người tại sao còn chưa đi?" Trung niên nam tử hơi không kiên nhẫn nói, "Chẳng lẽ người muốn mua món đồ này?"

"Đây là một di vật của tu sĩ thượng cổ đúng chứ?" Trương Mặc ngồi chồm hỏm xuống quan sát tỉ mỉ một phen sau khi lên tiếng nói.

"Người là người phương nào! ?" Trung niên nam tử trong mắt lóe lên vẻ hoảng sợ, trên người linh áp lần nữa giống như núi đè xuống, "Các hạ chẳng lẽ là đến tìm chuyện?"

"Chẳng lẽ lấy thực lực người còn phải như thế lo lắng sao?" Trương Mặc không thèm để ý chút nào trung niên nam tử linh áp, hơi xúc động nói: "Ta chỉ là đoán một chút mà thôi."

Trung niên nam tử lần nữa khôi phục lại bình tĩnh, ngồi chồm hỏm xuống nói: "Không việc gì chó đoán mò, người đi đi."

Hiển nhiên trung niên nam tử không cảm thấy Trương Mặc có năng lực xuất ra 5000 viên linh thạch hạ phẩm, món đồ này hần là như vậy dưới cơ duyên

xảo hợp lấy được, chẳng qua là hán đã thử vô số phương pháp đều không cách nào mở ra, cuối cùng chỉ có thể đem ra bán đi.

Trương Mặc cũng không thèm để ý, bất quá trong lòng đã đem trung niên nam tử dung mạo ghi nhớ, chuẩn bị ở đem Tây Tuyền Dịch phân phối chế sau khi đi ra, lấy được linh thạch lại tính toán sau.

Sau khi quyết định chủ ý, Trương Mặc liền trực tiếp trở về Kim Bất Hoán khách sạn, sau đó để cho Kim Bất Hoán bọn họ không nên quấy rầy hán, đóng lại cửa phòng chế biến Tây Tuyền Dịch.

Bên trong căn phòng, lớn như vậy ngọc chất trong chậu nước lúc này chính thịnh tràn đầy vàng óng chất lỏng, chất lỏng này tản ra từng cỗ một kỳ hương, Trương Mặc từ trong túi trữ vật xuất ra một nhóm bình ngọc nhỏ, tiếp lấy liền bắt đầu rót lỏng màu vàng sắc trong chậu ngọc kia vào.

Đây chính là Trương Mặc hao phí hai ngày tâm tư luyện chế ra Tây Tuyền Dịch, so với phổ thông Tây Tuyền Đan hiệu quả kém một ít, nhưng so với bản Tây Tuyền Đan sửa đổi kia hiệu quả tốt hơn rất nhiều.

Ở nhìn trên bàn thả thật chỉnh tề trang bị đầy đủ Tây Tuyền Dịch bình ngọc nhỏ, Trương Mặc tựa như thấy vô số linh thạch rơi vào miệng túi mình.

Có linh thạch, Trương Mặc liền có thể mua chút tốt pháp khí hộ thân cùng pháp khí công kích, cứ như vậy ở mấy ngày xong cùng Hàn Hành ước định cũng có thể ổn thỏa hơn một ít, Trương Mặc luôn cảm thấy lần này sẽ có nguy hiểm gì.

Trên đường lớn Thanh Long, một tòa lầu các cùng Lăng Tiêu Các không phân cao thấp, Trương Mặc ở cửa đưa mắt nhìn liếc mắt băng hiệu, phía trên liền hai chữ, Tam Thanh.

Chính là Đạo Môn không chế Tam Thanh phòng đấu giá, Trương Mặc mới vừa muốn đi vào, đã có người ngăn lại hán đi đường.

"Vị đạo hữu này xin lấy ra ngòi băng hiệu, nếu là lần đầu tiên tới phòng đấu giá, mời theo ta ghi danh." Một người tuổi trẻ ăn nói rõ ràng, đầu óc lanh lợi cười nói.

Trương Mặc tùy ý đảo qua, đối phương lại chỉ có tu vi luyện khí tầng 2.

"Ta có chút đồ vật phải đặt ở các ngòi phòng đấu giá bán đi, không biết nên làm gì?" Trương Mặc mở miệng hỏi.

"Há, đạo hữu là nghĩ bán thứ gì đây?" Người tuổi trẻ chân mày giật mình, ngay sau đó hỏi.

"Đan dược." Trương Mặc nói.

"Ừ, xin đạo hữu theo ta đi Đan đường, chúng ta là sẽ có người chuyên giám định đạo hữu đan dược, cho ra giá quy định, nếu là sau khi bán đấu giá ra, chúng ta là sẽ rút ra hai thành đấu giá tổng số linh thạch coi như tiền thuê." Người tuổi trẻ một bên đi ở phía trước, một mặt giải thích, "Hon nữa sau khi đạo hữu ở chúng ta Tam Thanh phòng đấu giá vật phẩm bán đấu giá, chúng ta là sẽ tặng đạo hữu một khối hắc thiết lệnh bài, sau khi có tám lệnh bài này, đạo hữu sau này đi còn lại buổi đấu giá đều có thể thông suốt."

Ở dưới giải thích của người tuổi trẻ, Trương Mặc chỉ cảm giác mình còn đi chưa được mấy bước liền đến Đan đường.

Đây là một căn phòng cổ kính, bên trong ngồi một tên nam tử mặt ngựa tóc muối tiêu, người đàn ông này đang bưng một khối ngọc giản nồng nhiệt tìm hiểu trong đó nội dung.

Vừa thấy người tuổi trẻ mang theo Trương Mặc đi vào, này nam tử mặt ngựa không thể không buông xuống ngọc giản, mặt lộ vẻ không vui hỏi "Người có đan dược gì muốn đấu giá, trực tiếp lấy ra cho ta xem xem đi."

Người tuổi trẻ thấy vậy rất thức thời lui ra ngoài, Trương Mặc từ trong túi trữ vật xuất ra một lọ Tây Tuyền Dịch đưa tới.

Nam tử mặt ngựa mặt đầy không nhận được nhận lấy Tây Tuyền Dịch, sau đó mở ra miệng chai lơ đãng hỏi "Trong này chứa đồ vật có gì công hiệu?"

"Tây tuyền Dịch Cân, hiệu quả cùng Tây Tuyền Đan không sai biệt lắm." Trương Mặc thành thật trả lời nói, hán còn có một cái toa thuốc là Cổ Bản Bồi Nguyên Dịch, bất quá cách điều chế cái này là có thể một mực sử dụng vào Trúc Cơ Kỳ, hon nữa hiệu quả cao hơn, bất quá Trương Mặc bây giờ không tính lấy ra, dù sao thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, đạo lý này Trương Mặc vẫn biết.

"Há, tại sao là Đan dịch đây?" Nam tử mặt ngựa thoáng qua động một cái bình ngọc nói, "Người ở nơi này chờ một chút, ta đi thử một chút, lập tức trở lại."

Nam tử mặt ngựa nói xong cũng mang theo Trương Mặc bình ngọc nhỏ rời phòng, bất quá Trương Mặc còn không chờ bao lâu, nam tử mặt ngựa liền chạy ào trở lại, trong tay hán siết Trương Mặc bình ngọc nhỏ, có chút kích động hỏi "Này Đan dịch là ngòi phân phối?"

"Ừ, ta trong lúc vô tình lấy ra." Trương Mặc tùy ý nói.

"Đạo hữu chai này Đan dịch hiệu quả lại so với bản Tây Tuyền Đan sửa đổi muốn tốt hơn rất nhiều, ta định giá, giá quy định là một ngàn năm trăm khối linh thạch hạ phẩm." Nam tử mặt ngựa giọng đã hòa hoãn rất nhiều, một cái Luyện Đan Sư tuyệt đối là có thể khiến người ta tôn trọng, cho dù Trương Mặc đem ra là Đan dịch, nhưng chỉ cần Trương Mặc thực lực tăng lên, đến lúc đó là luyện được chế đan dược.

Luyện Đan Sư vẫn luôn là Tu Tiên Giới hương bột bột, bởi vì luyện đan chú trọng thiên phú, đồng thời cũng rất hao phí dược liệu, không có nhất định cơ sở bồi dưỡng không ra một tên Luyện Đan Sư tốt, Tu Tiên Giới có đôi lời hình dung rất thích hợp, phía sau từng tên bậc thầy luyện đan thành công, đều có một tòa dược liệu bị phế như núi cao vậy.

Đòi trước Trương Mặc cũng phải dựa vào rất nhiều núi thuốc cùng tu sĩ thượng cổ Đan Phưong, từng bước một đem Luyện Đan Thuật tăng lên tới cấp bậc cao thủ, hao tổn phí dược liệu tự nhiên cũng nhiều kinh người.

Luyện đan coi trọng nhất chính là đối với đan dược hòa hâu không chế, mà hòa hâu không chế liền cần cường đại hơn thần niệm, đòi trước Trương Mặc thần niệm không đủ mạnh, bất quá đời này, Trương Mặc sau khi chuyển thế, lại ngoài ý muốn đạt được thần niệm gấp đôi cho người khác, cho nên Trương Mặc tự tin, ngày sau luyện đan thành tựu tất nhiên sẽ vượt qua đời trước bản thân.

"Vậy thì mời các người giúp ta đem những thứ này cũng đấu giá đi." Trương Mặc ngay sau đó từ trong túi trữ vật cầm ra tất cả bình ngọc, thoáng cái liền đem quầy phủ kín.

Nam tử mặt ngựa chân mày co rút một cái, nói: "Đạo hữu là dự định hiện tại đang đấu giá, hay lại là mấy ngày nữa đấu giá?"

"Hiện tại đang đấu giá cùng mấy ngày nữa đấu giá khác nhau ở chỗ nào sao?" Trương Mặc có chút không hiểu hỏi.

"Hiện tại đang đấu giá, khả năng giá cả chỉ có cao hơn giá quy định một chút mà thôi, nếu như mấy ngày nữa đấu giá, chúng ta là có thể vì đạo hữu Đan dịch tuyên truyền một phen, đến lúc đó giá cả sẽ tăng lên rất nhiều." Nam tử mặt ngựa kiên nhẫn giải thích, hẳn đã hoàn toàn không có không nhận được thần sắc.

Dù sao thoáng cái có thể xuất ra nhiều như vậy Tây Tựu Dịch Trương Mặc tuyệt đối là một tên nhân tài phương diện luyện đan có thiên phú, mà nam tử mặt ngựa mặc dù một mực điều nghiên Luyện Đan Thuật, chẳng qua là đáng tiếc thiên phú không đủ, chỉ có thể luyện chế một ít hạ phẩm đan dược, mà đây đã là hạn cực hạn, mà Trương Mặc mặc dù coi như bây giờ còn không bằng hắn, nhưng ngày sau thành tựu nhất định sẽ vượt xa hắn, đây cũng là nam tử mặt ngựa buông xuống đáng về nguyên nhân chủ yếu.

"Được, vậy thì thả mấy ngày nữa bán." Trương Mặc nghĩ một lát mà nói.

"Đây là chúng ta Tam Thanh phòng đấu giá hắc thiết lệnh bài, có nó người không những có thể trực tiếp tiến vào buổi đấu giá, còn có thể hưởng thụ chúng ta là hắc thiết lô ghế riêng, có thể thời điểm đang đấu giá sẽ bắt đầu bằng vào hắc thiết lệnh bài tiến vào lô ghế riêng." Nam tử mặt ngựa ngay sau đó đem một khối hắc thiết lệnh bài âm lương trầm ôn đưa cho Trương Mặc nói.

Trương Mặc sau khi nhận lấy hắc thiết lệnh bài trực tiếp bỏ vào túi trữ vật, nam tử mặt ngựa đem Tây Tựu Dịch trên quầy thu sạch vào trong một cái túi trữ vật, sau đó dán một tấm phủ ở trên túi trữ vật.

"Đạo hữu cứ việc yên tâm, Đan dịch của người cất giữ ở nơi này của chúng ta là tuyệt đối an toàn, nếu là có bất kỳ ngoài ý muốn, chúng ta là cũng sẽ dựa theo giá quy định bồi thường cho người." Nam tử mặt ngựa giải thích.

"Ừ, vậy thì tốt, đến lúc đó nếu đấu giá bắt đầu, các người sẽ thông báo cho ta sao?" Trương Mặc hỏi.

"Chúng ta là sẽ thông qua hắc thiết lệnh bài cho đạo hữu nhắc nhở, mời đạo hữu yên tâm." Nam tử mặt ngựa khẽ cười một tiếng nói.

"Như thế tốt lắm, làm phiền đạo hữu cho ta giải thích." Trương Mặc cùng nam tử mặt ngựa nói cáo biệt.

"Đạo hữu đi thông thả."

Trương Mặc đi tới cửa thời điểm còn nghe được nam tử mặt ngựa thanh âm, trong lòng nhất thời hơi xúc động, thế thái nhiều thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Buổi đấu giá

Chương 23: Buổi đấu giá

Sau khi Trương Mặc rời đi Tam Thanh phòng đấu giá, không bao lâu, Vũ Lăng Quận bên trong có danh tiếng Tu Tiên Giả cùng tứ đại gia tộc phân biệt nhận được một danh sách Tam Thanh phòng đấu giá đấu giá, trong đó liền có Trương Mặc Tây Tựu Dịch.

Trên đường lớn Huyền Vũ, một tòa màu vàng óng kiến trúc ngao nghễ đứng thẳng, chính là tứ đại gia tộc Cổ gia.

Cổ gia gia chủ mặt đầy nổi nóng nhìn một đám tôn tử thân mặc màu đen trang phục quất mắng: "Các ngươi nhiều người như vậy đi qua, ngay cả một đầu mỗi cũng không có! Thật là phế vật!"

Một đám đệ tử Cổ Gia câm như hến huyên, không có một dám lên tiếng.

"Đi đem toàn bộ thuyền phu trên sông tập trung lại vặn hỏi, một cái đều không thể bỏ sót!" Cổ gia gia chủ thần sắc câu lệ nói.

"Tuân mệnh!" Những đệ tử Cổ Gia đó lập tức như trút được gánh nặng lĩnh mệnh rời đi.

Ai! Cổ gia gia chủ nặng nề thở dài một hơi, nếu không phải chết tên tôn tử trong tộc ngấm tiến vào Hộ Quốc Tự, trấn thủ trong tộc lão tổ cũng sẽ không như thế dễ ý.

Mà cái cái thúng chỉ có thể do hần gia chủ này gánh vác, lão tổ mặc dù tức giận, cũng không biết là đuổi theo hung sự tình bận rộn.

"Gia chủ, đây là Tam Thanh phòng đấu giá đưa tới danh sách vật lần sau đấu giá." Vóc người béo phệ quản gia nắm một tờ giấy vàng lóa mắt đi tới.

Cổ gia gia chủ đưa tay nhận lấy danh sách, trong tay linh lực truyền vào, kim sắc danh sách nhất thời đổi thành một trận kim sắc ánh sáng, ngay sau đó phía trên liền hiện ra từng loại đồ vật, có pháp khí, đan dược, công pháp đầy đủ mọi thứ.

Mỗi một vật đều có giá quy định cùng giới thiệu, công dụng cùng hiệu quả cũng viết rất rõ ràng.

Ồ!

Cổ gia gia chủ bỗng nhiên nhẹ nhõm một tiếng, một bên lão quản gia nhất thời tiến lên hỏi "Thế nào gia chủ?"

"Ngươi tới xem một chút cái này." Cổ gia gia chủ chỉ danh sách sau cùng đã nói nói: "Vật này mặc dù đối với một ít đã tại tu luyện Tu Tiên Giả không có dùng, tuy nhiên lại là bồi dưỡng hậu bối thứ tốt, sợ rằng một ít môn phái nhỏ cùng chúng ta bạn cũ cũng sẽ đoạt muốn."

Lão quản gia liếc một cái sau cùng một số vật gì đó, phía trên bắt ngờ viết một hàng chữ: Tẩy Tủy Dịch, giá quy định 1999 khối linh thạch hạ phẩm, công dụng, Tẩy Kinh Dịch Tủy, có thể cung cấp người bình thường mới vào Tu Tiên đại đạo Tẩy Kinh Dịch Tủy, bỏ đi trong cơ thể tạp chất, hiệu quả có thể so với Tẩy Tủy Đan, cũng không có Tẩy Tủy Đan tác dụng phụ.

Tam Thanh phòng đấu giá này lại trực tiếp đem giá quy định từ một ngàn rưỡi tăng lên tới một ngàn chín, thật là trả giá.

"Vật này gia chủ có thể muốn lấy được, vật này đối với ngày sau Cổ gia phát triển có rất nhiều tác dụng." Lão quản gia sau khi xem xong nói.

Cổ gia gia chủ ngón tay khẽ búng một chút danh sách nói: "Hắc hắc, toàn bộ lấy làm sao có thể, chớ quên Vũ Lăng Quận này là ai khống chế? Cho dù là Lục gia cũng không thể nuốt một mình, thời điểm kết quả cuối cùng chính là chúng ta Tứ gia chia đều Lục gia lấy thêm một ít a."

Sau lúc Cổ gia gia chủ nhận được danh sách.

Gia chủ Lỗ gia, Ngu gia cùng Lục gia cũng đồng thời nhận được danh sách đấu giá, bọn họ cũng giống vậy nhận được danh sách, dĩ nhiên toàn bộ gia chủ cũng đều chú ý tới danh sách sau cùng Tẩy Tủy Dịch.

Trong đó cùng Đạo Môn quan hệ bền chắc nhất gia chủ Lục gia dĩ nhiên là lòng tin tràn đầy, mà gia chủ Lỗ gia cùng gia chủ Ngu gia là cùng Cổ gia gia chủ có thể, cảm thấy bất đắc dĩ, bọn họ biết ở lúc cuối cùng chia đều, sợ rằng Lục gia lại sẽ nhân cơ hội muốn nhiều hơn một ít.

Một ngày này, Tam Thanh phòng đấu giá cửa người đến người đi, tất cả mọi người bên hông cũng treo một tấm lệnh bài, khiến cho bài màu sắc lại có bất đồng riêng, phần lớn là hắc sắc cùng Trương Mặc nhận được khối kia, một phần nhỏ là lệnh bài màu đồng cùng màu vàng, thỉnh thoảng có một hai ngân sắc lệnh bài, bất quá đã là phượng mao lân giác vậy tồn tại.

Nguyên lai Tam Thanh phòng đấu giá này phát ra lệnh bài giấu giếm huyền cơ, hắc thiết lệnh bài phổ biến nhất đồng thời cũng là không đáng giá tiền nhất, bất quá cho dù là như vậy, tầm thường Tấn Tu cùng những môn phái khác đệ tử muốn đi vào Tam Thanh phòng đấu giá cũng cần ở Tam Thanh phòng đấu giá tiêu phí mười ngàn linh thạch hạ phẩm mới có một khối hắc thiết lệnh bài.

Mà đồng thau lệnh bài chính là yêu cầu tiêu phí tròn mười vạn linh thạch hạ phẩm mới có thể thu được, về phần bạch ngân lệnh bài chính là yêu cầu chứng nhận, phải có Tam Thanh phòng đấu giá Đại Chương Quỹ công nhận mới có thể phát ra, mà trong truyền thuyết lệnh bài màu vàng ở Vũ Lăng Quận vốn chưa từng xuất hiện, thậm chí có người nói Tam Thanh phòng đấu giá căn bản cũng không có lệnh bài màu vàng, lệnh bài màu vàng chẳng qua là một cái hải hươc mà thôi.

Mà Tam Thanh phòng đấu giá như thế nhọc lòng làm ra như vậy cấp bậc, không phải là muốn cho những khách hàng lớn đáng tin một ít vượt qua phổ thông khách hàng hưởng thụ, khiến cho bài cấp bậc càng cao, có thể hưởng thụ được đồ vật cũng càng nhiều, bạch ngân lệnh bài đã có thể miễn đi toàn bộ tiền thuê, nếu không người đang ở Tam Thanh phòng đấu giá này mua đồ cũng phải bị rút ra lấy một phần mười tiền thuê.

Sau khi nhìn thấy mọi người cũng treo hắc thiết lệnh bài đi vào Tam Thanh phòng đấu giá, Trương Mặc cũng chuẩn bị đem trong túi trữ vật hắc thiết lệnh

bài lấy ra, trước hần một mực núp ở bên trong khách sạn của Kim Bất Hoán khổ tu, chỉ tiếc hiệu quả không lớn, mặc dù vô danh Tiên Quyết tốc độ tu luyện thật nhanh, nhưng cũng không thể một bước lên trời, cho nên bây giờ Trương Mặc đang suy nghĩ lấy phương pháp đan dược tới tăng thực lực lên.

Chỉ bất quá hần dự định sau khi làm xong Hàn Hình ước hẹn mới cân nhắc đan dược sự tình, hơn nữa muốn luyện đan, hần còn cần một cái thượng hạng Đan Lô, ngoài ra dược liệu cũng phải rất trọng yếu, đòi trước Trương Mặc ở thâm sơn tiềm tu, mặc dù dược liệu về chất lượng, niên đại đủ, tuy nhiên lại không đủ đầy đủ hết, mà ở trong Vũ Lăng Quận, chỉ cần người có linh thạch, cái dạng gì dược liệu cũng có thể mua được.

"Mau tránh ra, mau tránh ra!" Một cái rất thô bạo âm thanh âm vang lên, một chiếc xe ngựa hoa lệ xông ngang đánh thẳng từ trên đường lớn xông về cửa Tam Thanh phòng đấu giá, thanh âm chính là trên xe ngựa phu xe phát ra.

Gọi là chó cạy gần nhà, gà cạy gần chuồng, có lúc chó so với chủ nhân càng phách lối, đúng là như vậy thật.

Chó coi thường phu xe, xe ngựa phu xe chính là tiểu nhân vật thân thiết nhất chủ nhân, nếu là người phải gặp một đại nhân vật mà lại không có người quen tiền cừ, như vậy người có thể thử một chút đi tìm tiểu nhân vật phu xe, không đúng là có thể thấy cái đó đại nhân vật.

Xe ngựa phu xe lúc này hồn nhiên không để ý Trương Mặc còn đứng ngẩn ngơ ở trên đường phố, lại muốn vọt thẳng đụng tới, nếu là Trương Mặc là một người bình thường, sợ rằng một cái đụng này liền sẽ trực tiếp muốn hần mạng nhỏ.

Chẳng qua là Trương Mặc không phải là.

Lúc phu xe mới vừa vừa lộ ra một tia cười gần, trước mặt tên mặc phổ thông đó, nhìn qua rất là trung hậu biết điều thiếu niên lại đột ngột tại chỗ biến mất.

Phu xe có chút kinh ngạc xoa xoa con mắt, còn không chờ hần kịp phản ứng, xe ngựa bỗng nhiên mất đi thăng bằng trực tiếp nghiêng về phía trước, toàn bộ xe ngựa nghiêng đập xuống đất, phu xe bị xe ngựa lực trùng kích dao động làm đau, trực tiếp ngã xuống đất ới một ngụm máu tươi.

Phu xe mới vừa lấy lại tinh thần liền thấy kéo xe ngựa đại uyển mã đã không chớp mắt nằm ở trước mặt hần, nhất thời bị dọa sợ đến lùi lại phía sau.

Trương Mặc có chút nổi nóng nhìn phu xe, mới vừa rồi nếu là đổi một người bình thường tới khẳng định không tránh khỏi, thật may hần dùng Di Hình Hoán Ảnh kịp thời tránh, đồng thời xuất thủ trực tiếp đánh gục kéo xe ngựa đại uyển mã, cho phu xe một chút giáo huấn.

"Người thân thù không tề." Một cái thanh âm nhàn nhạt vang lên, Trương Mặc thấy trên xe ngựa đi xuống một người trung niên mái tóc có điểm bạc trắng, trung niên nhân này vừa xuống xe ngựa liền lấy ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm Trương Mặc, dường như muốn đem cả người Trương Mặc nhìn thấu.

Loại ánh mắt này như kiếm đâm vậy để cho Trương Mặc trong lòng hoảng sợ, bất quá hần cũng biết đối phương nhất định là dùng thần niệm bí pháp nào đó thăm dò bản thân, lập tức cũng đem chính mình thần niệm cố thủ không để cho chút nào.

Mà ở một bên hù dọa có chút ném hòn phu xe là hoàn toàn bị người trung niên không nhìn, xem ra là có kỳ chủ tất có kỳ phó, chủ người hầu hai người này đều là người vô tình lạnh lùng, phu xe hần không thêm chú ý đến tánh mạng người ở trên đường chính tùy ý lái xe ngựa, mà chủ nhân hần thì không coi người của mình thương thế.

"xe ngựa của người tựa hồ có hơi không bị khống chế a." sau khi Trương Mặc cảm nhận được người trung niên ánh mắt cũng không hề để ý, lường đạo ánh mắt người trung niên kia như kiếm ánh sáng vậy nếu là người tầm thường xem ra khả năng áp lực rất lớn, sẽ có một loại ảo giác bị đâm xuyên, bất quá Trương Mặc ý vào thần niệm so với người bình thường mạnh gấp đôi tự nhiên không thể nào trúng chiêu.

"Ừ, có chút con đường, bất quá người thiếu niên hay lại là thu liễm một chút được, nếu không rất dễ dàng nửa đường chết yểu." Người trung niên thấy Trương Mặc dễ dàng ứng đối với chính mình thần niệm bí pháp, nhất thời trong lòng có chút kinh ngạc, trong lúc nhất thời không nắm chắc được Trương Mặc lai lịch, không thể làm gì khác hơn là mang theo một tia uy hiếp nói.

"Đa tạ các hạ dạy dỗ, bất quá ta nghĩ người tuổi trẻ còn có cơ hội chết yểu, tuổi lớn, sợ rằng ngay cả cơ hội cũng không có." Trương Mặc phản kích nói.

Người trung niên chân mày hiện lên một vết sát khí, bao lâu ở Vũ Lăng Quận không có người dám nói hần như vậy? tên thiếu niên này mới nhìn qua chỉ mười mấy tuổi lại dám lớn lối như vậy?

Người trung niên ngược lại có chút quên, là hần xe ngựa trước đụng Trương Mặc, hiện tại hần đảo ngược lại cho là Trương Mặc phách lối, thật là cần ngược một cái kiểu mẫu.

"Ai nha, Lục huynh người xe ngựa thế nào tán giá?" Một thanh âm cười trên nỗi đau của người khác ở một bên vang lên, ngay sau đó một người vóc dáng khôi ngô mặc một tầng hắc sắc Sa Y người xuất hiện ở Trương Mặc cùng người trung niên trước mặt.

Trương Mặc vừa nhìn thấy người mặc màu đen Sa Y liền chân mày nhỏ nhăn, trong Vũ Lăng Quận chi này có người Cổ gia mới sẽ như thế.

Tới chính là Cổ gia gia chủ, mà người trung niên mái tóc có điểm bạc trắng trước mặt chính là bên trong Tứ gia thực lực mạnh nhất gia chi Lục gia.

Gia chủ lục gia vừa thấy gia chủ Cổ gia xuất hiện, sắc mặt liền trở nên có chút khó coi, tức giận hất ống tay áo liền xoay người rồi đi.

Trương Mặc tự nhiên cũng không muốn tại chỗ ở lâu, từ trong túi trữ vật xuất ra hắc thiết lệnh bài liền vội vã đi vào Tam Thanh phòng đấu giá.

"Thú vị, gia chủ Lục gia lại bị một tên tiểu hài tử chiếm uy phong, nếu là ở những địa phương khác, sợ rằng tiểu hài tử này sẽ bị hấn trực tiếp giết chết đi, bất quá ở chỗ này, hấn cũng không dám làm như vậy. " gia chủ Cổ gia rất là hưng phấn nói, gia chủ Lục gia bị nhục, với hấn mà nói liền là chuyện tốt.

"Nơi này là chuyện gì xảy ra!" Một tiếng mang theo thanh âm chấn nhiếp tính âm vang lên, một trung niên đạo sĩ người mặc đạo bào, trên đầu bân trứ búi tóc, trong tay nắm một cây Phất Trần xuất hiện ở cửa, những người khác không biết hấn xuất hiện lúc nào.

"Quận Thủ đại nhân tới." gia chủ Cổ gia vừa nhìn thấy đạo sĩ kia lập tức tiến lên thi lễ vấn an.

Đạo sĩ kia lại là Vũ Lăng Quận Quận Thủ Lý Tu Viễn, Đạo Hào một thanh, một thân tu vi đã là Kim đan sơ kỳ đỉnh phong.

Hấn làm sao sẽ tới nơi này? Cổ gia gia chủ có chút kinh ngạc ở thầm nghĩ trong lòng, thường ngày Tam Thanh phòng đấu giá chụp bán thứ gì cũng sẽ không kinh động vị Quận Thủ này, chẳng lẽ là là Tẩy Tủy Dịch?

Nghĩ đến đây, Cổ gia gia chủ sắc mặt nhất thời biến hóa khó coi dị thường.

"Ừ, Cổ gia tiểu tử, các người Cổ gia lão ngốc tử đó đâu rồi?" Lý Tu Viễn rất là tùy ý hỏi.

Hấn mặc dù nhìn qua chỉ có chừng bốn mươi tuổi, tuổi thật lại có mấy trăm tuổi, bởi vì có thuật trú nhan, lúc này mới nhìn qua không hiện già nua, cho nên hấn gọi Cổ gia gia chủ là tiểu tử cũng không tính quá phận.

Cổ gia gia chủ khóe miệng co rút một cái, nếu kêu lên nhà hấn lão tổ là lão ngốc tử chỉ sợ cũng chỉ có tên Quận Thủ này, bất quá hấn cũng không dám có bất mãn, ngược lại càng cung kính trả lời: "Lão tổ thân thể không tốt, hiện tại ở Linh Đường tĩnh dưỡng."

"Lão ngốc tử vốn là có cơ hội ai, đáng tiếc." Lý Tu Viễn muốn nói lại thôi nói, "Người tìm người thu thập một chút, cửa là mặt mũi!"

"Ừ." Cổ gia gia chủ một mực cung kính đáp ứng nói, chẳng qua là Lý Tu Viễn đã hóa thành một trận Thanh Phong tại chỗ biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Thế Tu Tiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 24: Chậu Bát đầy đất

Chương 24: Chậu Bát đầy đất

Trương Mặc vừa vào đại môn thì có một nữ tử vóc người yêu kiều tiến lên hỏi "Thỉnh thượng tiên đi theo ta."

Trương Mặc tùy ý dùng Thiên Nhân thuật nhìn một cái, đối phương là một người bình thường, bất quá sắc đẹp nhưng là rất kiều diễm.

Nữ tử dọc theo đường đi đứng đưa eo dịu dàng, vô tình hay cố ý lộ ra một tia phong tình, chỉ tiếc Trương Mặc đối với lần này không phản ứng chút nào, trong lòng của hấn chỉ muốn có thể đang đấu giá bị trúng thấy thứ tốt gì, biết một chút về, đồng thời nếu là có cơ hội, hấn không ngại gia tăng giá cả Tẩy Tủy Dịch của mình.

Nữ tử thấy Trương Mặc đối với chính mình không có hứng thú, nhất thời mất đi kiên nhẫn, thay một bộ hơi lãnh đạm khuôn mặt mang theo Trương Mặc đi tới một gian phòng cửa bao sương nói: "Thượng tiên dùng trong tay lệnh bài bỏ vào lỗ khảm trên cửa là có thể mở ra cửa phòng, nếu cần gì thỉnh thượng tiên kéo động bên trong móc kéo là được, đến lúc đó sẽ có người đến cửa để giải quyết thượng tiên vấn đề."

"Được, làm phiền." Trương Mặc cũng không có khách khí, trực tiếp tháo xuống bên hông hắc thiết lệnh bài thả ở trên lỗ khảm trên cửa, một trận thanh sắc quang mang thoáng qua, rầm rầm cửa gỗ trực tiếp mở ra, Trương Mặc trong mắt lóe lên vẻ kinh dị, mới vừa rồi hấn rõ ràng cảm giác trên cửa có trận pháp vết tích, xem ra cánh cửa này mở phòng đấu giá quả thật không bình thường.

Cô gái xinh đẹp thấy Trương Mặc không để ý tới mình nữa, trong lòng thầm buồn xoay người rời đi, bất quá người giống như nàng không có căn cơ này, ở phòng đấu giá này bên trong chỉ hy vọng có thể bị một tên Tu Tiên Giả nhìn trúng thu làm tiểu thiếp, như vậy cũng có thể Nhất Phi Trùng Thiên, nếu không cũng chỉ có thể lâu năm sắc suy dần lên một khoản phong phú ngân lượng cáo lão về quê.

Đối với một ít chuyện này Trương Mặc cũng hơi biết được, chẳng qua là mỗi người đều có vận mạng của mình, nếu thật là có duyên phận, Trương Mặc cũng không ngại giúp người một lần, bất quá rất hiển nhiên cô gái xinh đẹp cũng không thuộc về nhóm người hữu duyên, huống chi trước mắt Trương Mặc căn bản không có ý cùng người kết thành Đạo Lữ, càng không thể nào cưới vợ bé.

Hắc thiết lệnh bài thật sự có thể mở lô ghế riêng chỉ có thể chứa một người, bên trong có một tấm đệm không biết tên thú ghế da cùng một tấm bằng đá bàn, đồng thời sau khi Trương Mặc tiến vào lô ghế riêng, cửa phòng liền tự động đóng lại.

Kiến trúc toàn bộ phòng đấu giá là một cái tròn tựa viên trụ hình, trung gian là một vòng tròn thạch đài.

Phía trước lô ghế riêng rõ ràng là một khối Tinh Thể to lớn trong suốt, mài dũa thường mỏng manh, từ bên trong nhìn bên ngoài, rõ ràng là một đài hình vòng tròn, ở trên đài có một cột đá vòng tròn, cột đá này là dùng để thả biểu diễn phẩm dùng.

Đương nhiên ở trên ghế riêng người có thể nhìn thấy bên ngoài, bên ngoài người lại không thấy được bên trong, đây là bởi vì lô ghế riêng phía trước khối Tinh Thể trong suốt kia.

Hết thấy các thứ này đều là Trương Mặc nhìn trên bàn phòng đấu giá giới thiệu mới biết, đồng thời ở trên ghế có hai cây móc kéo, bên trái là kê phòng đấu giá người tới, nếu là yêu cầu một ít rượu hoặc là những phục vụ khác, có thể kéo động móc kéo, bên phải chính là đấu giá móc kéo, kéo động móc kéo liền có thể tham dự đấu giá.

Đồng thời ở giới thiệu bên trên cũng nói, chưa trải chủ nhân qua bên trong đồng ý, những người còn lại đều không thể cưỡng chế tiến vào, nếu là có người cưỡng ép xông vào, như vậy bên trong sẽ khởi một cái truyền tống trận khoảng cách ngắn, trực tiếp đem người bên trong truyền tống ra Tam Thanh phòng đấu giá.

"Các vị đạo hữu chờ lâu, lần này chúng ta Tam Thanh phòng đấu giá hao phí tâm lực gộp đủ hơn mười cái bảo vật cho mọi người đấu giá, hy vọng tất cả mọi người có thể được trong lòng mình muốn." Một lão béo vóc người lùn sau một trận lam quang màu trắng xuất hiện, xuất hiện ở trên đài hình tròn, hằn mặc trên người một món đạo bào rộng lớn.

"Ta nghĩ rằng mọi người hẳn đều biết ta là ai chứ ? Ừ, không biết cũng không liên quan, ta lại ta tự giới thiệu mình một chút, ta gọi là Lý Nguyên Bảo, là Đại Chương Quỹ Tam Thanh phòng đấu giá Vũ Lăng Quận, lần này phòng đấu giá do ta chủ trì." lão béo lùn tự mình nói.

Lý Nguyên Bảo thân là Vũ Lăng Quận Tam Thanh phòng đấu giá Đại Chương Quỹ, một thân tu vi đã là Trúc Cơ sơ kỳ đỉnh phong.

"Lần này muốn đấu giá kiện vật phẩm thứ nhất là một món pháp khí, đây là thượng phẩm pháp khí, pháp khí này ." Lý nguyên bảo đem một món móc câu pháp khí đặt ở trên đài hình tròn, một bên giới thiệu, một bên cũng dùng móc câu pháp khí thi triển một phen.

Mà trên đài hình tròn rõ ràng có trận pháp tồn tại, từng người ở lô ghế riêng đều có thể nhìn tỉ mỉ.

Trương Mặc thấy pháp khí này sau khi bị kích thích có thể thả ra một đạo màu vàng nhạt câu ảnh đem người ôm, trong lòng cũng là tắc tắc kêu kỳ lạ.

"Kim Ngân Câu, giá quy định 30000 linh thạch hạ phẩm, mỗi lần tăng giá một ngàn linh thạch hạ phẩm." Lý nguyên bảo giới thiệu xong chỉ rồi nói ra. "Mời các vị đạo hữu ra giá đi."

"Đỉnh đông!" Lập tức đã có người kéo vang móc kéo, Trương Mặc mí mắt trực nhảy, thầm nghĩ trong lòng hào khí, tiếp theo tình huống cũng để cho Trương Mặc càng giật mình, không ngừng có người móc kéo tăng giá, cuối cùng Kim Ngân Câu này lại lấy 39,000 khối linh thạch hạ phẩm bị người lấy đi.

Sau đó toàn bộ buổi đấu giá bầu không khí liền bắt đầu tăng lên, lý nguyên bảo lấy ra kiện thứ hai bán đấu giá các thứ là một hạt đan dược, ngưng khí đan, đây là cho tu vi Luyện Khí Kỳ người dùng đan dược, giá quy định 50000 linh thạch hạ phẩm.

Mà đan dược quý hiếm trình độ rõ ràng cao hơn pháp khí, ngưng khí đan này cuối cùng lại lấy tám chục ngàn linh thạch hạ phẩm giá cả đồng ý, chuyện này làm cho Trương Mặc chất lưỡi không dứt, đồng thời cũng đứng đan dược trình độ trân quý có nhận thức mới.

Ngưng khí đan này đối với Trương Mặc mà nói chẳng qua là hạ phẩm đan dược luyện chế đơn sơ nhất, lại cũng có thể bán ra như thế giá cả, kia những đan dược khác chẳng phải là muốn bán cao giá hơn sao?

Nghĩ đến đây, Trương Mặc tâm lý liền kích động không thôi, bất quá hẳn cũng có chút ảo não, bởi vì hiện tại hắn tu vi qua thấp, lấy hắn bây giờ tu vi sau khi luyện chế một lò đan dược sợ rằng phải nghỉ ngơi một đoạn thời gian mới có thể luyện chế lò tiếp theo, nếu không linh khí sử dụng quá độ rất dễ dàng thương tổn đến kinh mạch.

Sau đó buổi đấu giá bầu không khí một đường dâng cao, rất nhiều thứ cũng lấy cực cao giá sau bán đi, cái này làm cho trên mặt Lý Nguyên Bảo cười nở hoa.

Trương Mặc cũng nhờ vào đó thấy buổi đấu giá bên trong một ít thứ tốt, thậm chí có mấy thứ Trương Mặc đều hết sức động tâm, chẳng qua là túi không có linh thạch chỉ có thể xóa bỏ.

Lúc đấu giá sẽ chuẩn bị kết thúc, Trương Mặc cửa bao sương bỗng nhiên bị mở ra.

Cái này làm cho Trương Mặc thần kinh căng thẳng đến mức tận cùng, người vừa tới lại có thể không thông qua bản thân cho phép mở ra cửa phòng mà không xúc động cảm chế, tu vi nhất định phải cùng vật thường.

Đúng như dự đoán, đi vào người một thân đạo bào, trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười nói: "Tiểu Đạo Hữu chính là người bán ra Tẩy Tủy Dịch?"

Tu sĩ Kim Đan Kỳ! Trương Mặc rõ ràng cảm nhận được đối phương linh áp là Kim Đan Kỳ, chỉ bất quá cụ thể là bậc nào cấp nhưng không cách nào cảm giác.

"Tây Tuyền Dịch kia xác thực là tại hạ, không biết tiền bối có gì chỉ giáo?" Trương Mặc cẩn thận từng li từng tí trả lời, đồng thời trong lòng âm thầm đo lường được thân phận đối phương, người mặc đạo phục, hơn nữa lại có tu vi Kim Đan Kỳ, đối với Tam Thanh phòng đầu giá cầm chế như không có gì, như vậy người này thân phận cũng miêu tả sinh động: còn không phải là Vũ Lăng Quận Quận Thủ Lý Tu Viễn.

"Ta nghĩ muốn mua một nửa Tây Tuyền Dịch của ngươi." Lý Tu Viễn thấy Trương Mặc vẻ mặt cung kính, trong lòng cũng rất là hài lòng nói, "Bất quá Tiểu Đạo Hữu không cần lo lắng, ta sẽ không để cho ngươi thua thiệt."

"Bốn mươi bình Tây Tuyền Dịch, giá quy định hai ngàn, ta cho ngươi một trăm ngàn linh thạch hạ phẩm, cộng thêm một món đỉnh giai pháp khí Hóa Vân Kiếm." Lý Tu Viễn xuất ra một cái túi đựng đồ đưa cho Trương Mặc nói.

"Đa tạ tiền bối慷慨." Trương Mặc mặc dù có chút khó chịu, nhưng dưới tình huống này cũng chỉ có thể gật đầu đáp ứng.

"Hắc hắc, Tiểu Đạo Hữu chớ có cho là lão đạo chiếm tiện nghi của ngươi." Lý Tu Viễn tựa như nhìn ra Trương Mặc bất mãn, hắc nhiên cười nói: "Thanh Hóa Vân Kiếm này nhưng dùng Hóa Vân trợ luyện chế mà thành, trên thân kiếm có khắc trận pháp, chỉ cần rót linh lực vào là thúc giục được trận pháp trên thân kiếm, kiếm này uy lực thì theo người sử dụng thực lực gia tăng mà gia tăng, đủ cho ngươi dùng đến Trúc Cơ Kỳ, hơn nữa ta xem Tiểu Đạo Hữu kiếm khí trong cơ thể hiển ngang, hiển nhiên cũng là một gã Kiếm Tu, lão đạo đưa ngươi đồ vật cũng coi như đối với ngươi khẩu vị."

Trương Mặc coi là thật Lý Tu Viễn mặt từ trong túi trữ vật xuất ra Hóa Vân Kiếm, kiếm này dài ngoài ba thước, thân kiếm toàn thân màu đỏ, trên thân kiếm như ngọc chẳng những có từng tia màu đỏ sọc to đang du động, hơn nữa còn có từng tầng huyền ảo trận pháp hiện lên.

Trương Mặc cảm cổ xưa chuôi kiếm rót linh lực vào, Hóa Vân Kiếm nhất thời phát ra một tiếng rùng rùng, đồng thời một đạo nóng bức kiếm khí màu đỏ trực tiếp bốc ra, lập tức liền đem bên trong bao sưng ghế chém thành hai khúc, sau đó cái ghế bị kiếm khí cao hơn nhiệt độ bình thường đốt, hóa thành tro bụi, nóng bức kiếm khí ngay sau đó còn không giảm chém trên trên mặt đất, nhất thời phát ra một âm thanh kim ngọc đối nhau, trên mặt đất bắt ngờ xuất hiện một đạo vết kiếm bề sâu chừng hơn một xích, đồng thời chung quanh vết kiếm có vết tích hòa tan, hiển nhiên là kiếm mang bổ sung thêm nhiệt độ cao tạo thành.

Mà lần này bất quá Trương Mặc hao phí một phần mười linh lực, thanh hóa vân kiếm này quả nhiên không hổ là đỉnh giai pháp khí.

Như vậy thứ nhất, Trương Mặc cho dù được ít linh thạch một chút cũng đáng, phải biết một món đỉnh giai pháp khí có thể gặp mà không thể cầu, nếu có thể phù hợp bản thân thuộc tính càng là khó lại càng khó hơn, trừ phi ngươi tìm người đặc biệt hay tự mình luyện chế, như vậy hao phí linh thạch cùng tính lực lại sẽ tăng gấp bội.

"Đa tạ tiền bối ban thưởng!" Trương Mặc lộ ra thần sắc thỏa mãn nói.

"Ừ, ngày sau nếu còn có Tây Tuyền Dịch ngươi có thể trực tiếp tới phủ đệ của ta tìm ta." Lý Tu Viễn từ trong túi trữ vật móc ra một khối lệnh bài màu trắng ném cho Trương Mặc nói, "Ngươi nắm tấm lệnh bài này đi quận thủ phủ, sẽ có người mang ngươi tới gặp ta, chỉ cần ngươi có Tây Tuyền Dịch, ta là có thể cho ngươi linh thạch hoặc là pháp khí, đảm bảo ngươi sẽ hài lòng."

"Vẫn bồi luyện chế Đan dịch không dễ, sợ rằng lần kế phải hao phí thời gian rất lâu, bất quá nếu là lại luyện chế được văn bối nhất định sẽ trước tiên đi tìm tiền bối giao dịch." Trương Mặc không chút nghĩ ngợi nói.

"Được, tốt, ta đây liền đi trước." Lý Tu Viễn sau khi nói xong cả người liền biến thành một chút xú thanh quang tiêu tan tại chỗ.

Mà Trương Mặc là sắc mặt âm trầm đứng ngăn người tại chỗ, Lý Tu Viễn này nhìn qua rất hòa khí xuất thủ cũng hào phóng, bất quá Trương Mặc cũng không tính thâm giao, dù sao thực lực sai biệt khác xa, thân phận địa vị cũng bất đồng, hắn và Lý Tu Viễn trên căn bản là không thể nào hàn huyên cùng nhau, mà Lý Tu Viễn cũng sẽ không đem Trương Mặc chân chính nhìn ngang hàng, bất bình đẳng quan hệ như vậy, Trương Mặc cũng không muốn dây dưa quá nhiều.

"Cửu Long Lô, thượng phẩm Đan Lô, có thể gia tăng một thành luyện đan tỷ lệ thành công, giá quy định năm chục ngàn linh thạch hạ phẩm." thanh âm của Lý Nguyên Bảo đem Trương Mặc kéo trở về, ở trên sân khấu nhất thời hiện ra một cái Đan Lô cổ xưa màu đen đậm, vòng ngoài Đan Lô có chín con Hắc Long nhỏ bé, nhìn qua dị thường bắt mắt.

Bất quá bởi vì Luyện Đan Sư không nhiều, cho nên Đan Lô giá quy định cũng không phải là đặc biệt cao, trên căn bản Lò Luyện Đan là ở vào cung lớn hơn yêu cầu trạng thái.

Trương Mặc vừa nhìn thấy Cửu Long lô này nhất thời ánh mắt sáng lên, trong lòng đã quyết định chủ ý phải đem lò luyện đan này tới tay.

Chương 25: Cữu Long Lô

Chương 25: Cữu Long Lô

"Các vị đạo hữu mời ra giá đi, mỗi lần ra giá làm một ngàn khối linh thạch hạ phẩm!" Lý Nguyên Bảo vừa dứt lời, Trương Mặc liền kéo động bên phải tăng giá.

"Đỉnh đông!" Trên sân khấu lập tức vang lên tăng giá thanh âm.

Bất quá sau khi Trương Mặc tăng giá yên lặng chốc lát cũng không có người tăng giá nữa, Lý Nguyên Bảo chính muốn mở miệng tuyên bố đồng ý thời điểm, bỗng nhiên vang lên một tiếng tiếng đỉnh đông vang.

Cái này làm cho Trương Mặc khá cảm thấy ngoài ý muốn, bất quá Tam Thanh phòng đấu giá bảo mật các biện pháp làm rất tốt, mỗi một lô ghế riêng đều là độc lập chắn, tất cả mọi người ở trên ghế riêng kéo động thủ tăng giá, cũng không ai biết ai, chỉ có phòng đấu giá người mới biết ai ra giá, ai cuối cùng chụp tới đồ vật.

Trương Mặc không chút do dự lần nữa kéo động thủ khâu, tiếng đỉnh đông vang lên lần nữa.

Bất quá đối phương tựa hồ với Trương Mặc hơn thua, Trương Mặc bên này mới vừa thêm xong, bên kia liền lại vang lên, cứ như vậy trên đài hình tròn vang lên liên tiếp tiếng đỉnh đông.

Hai người cứ như vậy so tài có thể một mực đem vốn là cơ hồ không người vấn tân Cữu Long Lô miễn cưỡng mang lên bảy chục ngàn linh thạch hạ phẩm giá cả.

Cuối cùng Trương Mặc lấy bảy mươi lăm ngàn khối linh thạch hạ phẩm lấy xuống Cữu Long Lô này, bộ dáng đối phương tựa hồ vô lực tranh đoạt, ở Trương Mặc một lần cuối cùng ra giá sau khi liền trực tiếp ngừng công kích, Lý Nguyên Bảo đứng lúc tuyên bố Cữu Long Lô đồng ý.

Ở thời điểm Lý Nguyên Bảo tuyên bố Cữu Long Lô đồng ý, ở bên trong đồng thau bao sương, một tên nam tử vóc người gầy yếu chính rất là nghiêm ngẫm nhìn trên sân khấu Cữu Long Lô, nhẹ nói nói: "Vũ Lăng Quận vẫn còn có hạ phẩm Luyện Đan Sư, thật là ngoài ý muốn a, ta nhớ được nơi này ngay cả Luyện Đan Sư nghiệp đoàn cũng không có mà?"

Nam tử gầy yếu trên người trường bào một góc thêu một Hồng Sắc Hồ Lô, hắn cũng không thèm để ý Cữu Long Lô bị Trương Mặc chụp đi, đang làm bầm lâu bầm một phen sau khi liền từ trong túi trữ vật móc ra một cái bình ngọc nhỏ, sau đó đổ ra một viên dị hương xông vào mũi đan dược trực tiếp nuốt vào trong miệng như nhai đường đậu vậy.

Ngay sau đó nam tử gầy yếu trong mắt lại sáng lên một màn yếu dị lam quang, đồng thời Tinh Thể vốn là không nhìn thấu kia lại trực tiếp bị nhìn thấu, nam tử gầy yếu ở rất nhiều bên trong bao sương quét nhìn, không bao lâu khóe miệng của hắn liền hiện ra một nụ cười.

Sau khi Lý Nguyên Bảo tuyên bố đồng ý một hồi, Trương Mặc lô ghế riêng liền vang lên tiếng gõ cửa, Tam Thanh phòng đấu giá nguyên tắc là đồ vật một khi đồng ý liền trực tiếp đưa đến trong tay người lấy xuống, một tay giao hàng một tay giao linh thạch, như vậy cũng có thể bớt đi rất nhiều phiền toái.

Sau khi Trương Mặc mở cửa, tới là một người trung niên vẻ mặt nghiêm túc, một thân tu vi cũng có luyện khí thập tầng.

Trương Mặc đem chuẩn bị xong linh thạch chứa ở trong túi trữ vật đưa cho đối phương, mà đối phương cũng sắp trang bị Cữu Long Lô túi trữ vật đưa cho Trương Mặc nói: "Mời đạo hữu kiểm tra một chút, nếu là chính xác không có lầm, tại hạ liền muốn cáo lui."

Trương Mặc đem Cữu Long Lô trong túi trữ vật lấy ra, ở trên ghế riêng nhất thời xuất hiện một Đan Lô toàn thân đen nhánh,

Đan Lô bên trên chín con rồng nhỏ rất sống động, toàn bộ cái miệng đều hướng vào trong đan lô, Trương Mặc đưa hai tay ra đề trên Cữu Long Lô, đồng thời đem linh lực truyền vào.

Chỉ thấy Cữu Long Lô phần đáy chợt sáng lên hồng mang, đồng thời một cỗ nóng bỏng khí tức tán ra bốn phía, đồng thời chín con rồng nhỏ trên Đan Lô lập tức toàn thân biến hóa đến đỏ bừng, sau đó trong miệng liền phun xuất chín đạo hỏa diễm nhỏ bé tập trung ở trong lò đan, vốn là đen nhánh Đan Lô thoáng cái bị điểm phát sáng, nhìn qua rất dễ thấy.

"Đồ vật không tệ, không có vấn đề." Trương Mặc thu hồi hai tay đem Cữu Long Lô thu vào túi trữ vật nói.

Người trung niên Thần tình nghiêm túc kia cũng không nói nhiều, trực tiếp nắm linh thạch liền xoay người rời đi.

Trương Mặc sờ túi trữ vật bên hông nhất thời cảm thấy hài lòng, lần đấu giá này sẽ mặc dù Tẩy Tủy Dịch bị Lý Tu Viễn lấy đi hơn nửa, nhưng linh thạch cầm, còn có một món không tệ đỉnh giai pháp khí Hỏa Vân Kiếm, bây giờ lại lấy xuống tới một Đan Lô không tệ, như vậy tiếp theo chỉ cần để cho

những Tủy Tủy Dịch còn thừa lại kia giá cả phát huy đến cuối cùng, liền hoàn mỹ.

Nghĩ đến đây, Trương Mặc liền kéo động bên trái thủ hoàn.

Chốc lát, có một tên mỹ nữ trẻ trung xinh đẹp từ ngõ cửa đi vào, Trương Mặc cười nói: "Người đi cùng quân sự nói một tiếng, nói ta muốn đề cao Tủy Tủy Dịch đầu giá giá quy định."

Hình tròn trên đài, Lý Nguyên Bảo chính đem một món linh thú miếng vảy bán đấu giá ra, lúc này phòng đấu giá đã tiến vào hồi cuối.

Bất quá trước khi xuất ra cuối cùng một món vật đấu giá, Lý Nguyên Bảo tựa hồ dừng lại một chút, ngay sau đó môi khẽ nhúc nhích, tựa hồ đang cùng ai truyền âm, chỉ chốc lát sau Lý Nguyên Bảo trên mặt lộ ra rung động thần sắc, bất quá lập tức khôi phục lại bình tĩnh.

"Sau đó phải bán đấu giá các thứ là một loại Đan dịch, Đan dịch này hiệu quả cùng Tủy Tủy Đan xê xích không nhiều, bất quá lại không có Tủy Tủy Đan tác dụng phụ, hơn nữa vốn là có tám mươi bình Đan dịch bây giờ chỉ còn lại bốn mươi bình, đồng thời Đan dịch chủ nhân mới vừa rồi đề nghị giá quy định từ 1999 khối linh thạch hạ phẩm một lọ tăng lên tới 5000 khối linh thạch hạ phẩm một lọ." Lý Nguyên Bảo cười trên nỗi đau của người khác nói, hẳn biết ở Vũ Lăng Quận có thể lấy xuống Tủy Tủy Dịch này đơn giản liền bốn gia tộc kia, bất quá hẳn đối với tứ đại gia tộc có thể không có quá nhiều hảo cảm.

Lý Nguyên Bảo vừa dứt lời, ở một cái đồng thau ở trên ghế riêng, tứ đại gia tộc gia chủ ào ào lộ ra thần sắc tức giận, chỉ là bọn hắn lại không thể làm gì, bốn người đem gia hỏa tạm thời tăng giá hạn xuyên thấu cho qua, bất quá bọn hắn cũng chỉ có thể nuốt xuống khẩu khí này, bọn họ cũng không dám ghi hận tên gia hỏa lấy đi một nửa Tủy Tủy Dịch đó, bởi vì Cổ gia gia chủ biết người lấy đi một nửa Tủy Tủy Dịch kia là ai.

"Được, bây giờ bắt đầu đấu giá, mỗi lần tăng giá một ngàn khối linh thạch hạ phẩm, các vị đạo hữu có thể động thủ." Lý Nguyên Bảo đo búng cả khuôn mặt nói, lần này buổi đấu giá thu nhập rất phong phú, đối với hắn Đại Chương Quốc này mà nói công trạng bên trên cũng sẽ có điều tăng lên, đến lúc đó có thể thu được trong môn phái một ít tài nguyên, không đúng còn có thể tăng cấp Trúc Cơ trung kỳ đây.

Trương Mặc nghe được Lý Nguyên Bảo lời nói lúc, khóe miệng lộ ra một vết được như ý nụ cười, Cổ gia cùng Lục gia cũng ngang ngược can rờ, Trương Mặc đương nhiên sẽ không khách khí với bọn họ, đánh thỏ hào lấy ra linh thạch, chuyện này căn bản cũng không có cái gì áp lực trong lòng.

Gia chủ Lục gia đưa tay kéo thủ hoàn một cái, trên đài hình tròn nhất thời vang lên lần đầu tiên tăng giá thanh âm.

Vốn là Trương Mặc muốn kéo động viên hoàn tăng giá, nhắc tăng giá, cho tứ đại gia tộc một bài học. Nhưng ai ngờ vào, gia chủ Lục gia mới vừa thêm hoàn giới, lập tức có người theo sát tăng giá.

Sắc mặt gia chủ Lục gia tái xanh tiếp tục kéo động viên hoàn tăng giá, có thể là đối phương cũng như bóng với hình tăng giá.

Lần này thú vị, Trương Mặc cũng ôm đũa dai vậy tâm tình kéo động viên hoàn, tăng giá.

Chủ nhà họ Lục mặt trầm như nước, hết lần này tới lần khác hắn lại không thể không đi theo tăng giá, sau đó gia chủ Lục gia, cộng thêm một người thần bí, còn có thỉnh thoảng nhảy nhót đi ra Trương Mặc, ba người cứ như vậy một mực đem giá cả kéo đến 15,000.

Lúc này cặp mắt gia chủ Lục gia đã đỏ bừng ở vào bạo tẩu bên bờ, sắc mặt Tam gia gia chủ còn lại cũng âm trầm, mặt hiện lên vẻ dữ tợn, nếu là có thể thấy hai tên đi theo tăng giá người là ai, bọn họ nhất định sẽ làm cho đối phương biết hối hận hai chữ viết như thế nào.

Trương Mặc đã sớm núp ở trong bao sương Nhạc Thành hoa, 15,000 linh thạch hạ phẩm một lọ Tủy Tủy Dịch, như vậy bốn mươi bình chính là sáu trăm ngàn linh thạch hạ phẩm.

Chủ nhà họ Lục cũng cảm giác được có người từ trong giỏ trò, bởi vì có một tên ở phía sau liền trực tiếp sẽ không âm thanh, duy chỉ có một tên khác không tha thứ, cho đến sau khi giá cả bị kéo đến 15,000, cái đó theo sát gia hỏa lúc này mới buông tay.

"15,000 khối linh thạch hạ phẩm một lọ Tủy Tủy Dịch, có hay không ra giá cao hơn nữa?" Lý Nguyên Bảo thần tình kích động hô.

Bất quá lúc này cũng không có người ra giá nữa, chờ sau một hồi, Lý Nguyên Bảo lúc này mới tuyên bố: "Như vậy Tủy Tủy Dịch lấy 15,000 khối linh thạch hạ phẩm một lọ đồng ý, tổng kết sáu trăm ngàn linh thạch hạ phẩm!"

Gia chủ Lục gia vẻ mặt buồn rầu nhìn Tam gia gia chủ còn lại, gia chủ ba nhà khác lập tức tiến lên nói: "Chúng ta thương lượng xong, mỗi nhà ra lại ba bình cho Lục huynh, như vậy được sao?"

Gia chủ Lục gia nghe gia chủ ba nhà khác nói như vậy, nhất thời thần sắc tỉnh lại, cười khò nói: "Các vị yên tâm tâm, ta sẽ trả ngang hàng giá cả linh thạch cho chư vị."

Còn lại Tam gia gia chủ từng cái mặt lộ sầu khổ, mặc dù không cam lòng, tuy nhiên lại không dám cùng Lục gia trở mặt, lần này buổi đấu giá, Vũ Lăng Quận tứ đại gia tộc quả thực ăn một thua thiệt không nhỏ, thủy tắc dừng giá chính là tên kia thần bí nhân cùng Trương Mặc.

Thần bí nhân kia tự không cần phải nói, cũng không ai biết hắn là ai, dù sao thân ở trong buồng, cũng không ai biết đối phương mặt mũi thực, cho dù là Trương Mặc cũng không cần lo lắng thân phận bại lộ, cho nên hắn mới có thể tứ vô kỵ đạn từ trong tăng giá để cho tứ đại gia tộc ăn thiệt thòi nhỏ.

Sau khi Trương Mặc liền lấy Tam Thanh phòng đấu giá giao phó cho hắn linh thạch, đương nhiên là đã khấu trừ hai thành tiền thuê.

Bất quá Trương Mặc cũng không thêm để ý, hẳn sau khi cảm linh thạch liền rời đi Tam Thanh phòng đấu giá trực tiếp đi Cửu Long đại đạo phường thị.

Mặc dù hẳn bây giờ có Đan Lô, pháp khí dùng công kích cũng có, bất quá phòng ngự pháp khí lại còn không có, lập tức phải phó ước đi cùng Hàn Hinh cùng đi làm nài muốn cái gì, dù sao Linh Kỳ Tử đối với Trương Mặc chỗ dùng rất lớn, luyện chế Trân Châu Linh Mộc yêu cầu Linh Kỳ Tử.

Trên đường lớn Cửu Long phường thị như cũ rộng mở, một tên thân mặc trường bào màu đen thiếu niên bỗng nhiên đi vào phường thị, nhất thời hấp dẫn một số người nhãn quang, bất quá những người này ở đây thấy thiếu niên số tuổi cùng tu vi sau khi liền lại mỗi người làm việc, bọn họ căn bản không tin tưởng một tên tu vi chỉ có luyện khí ba tầng mười mấy tuổi mao hài tử như vậy có thể có cái gì linh thạch.

Hơn nữa nhìn đối phương khuôn mặt cũng phải mặt lạ hoắc, không giống như là đệ tử trong tứ đại gia tộc.

Thiếu niên này chính là từ Tam Thanh phòng đấu giá chạy tới Cửu Long đại đạo phường thị Trương Mặc.

Hắn cũng không hề để ý những người khác nhãn quang, mà tự mình đi tới trước mặt một gian hàng bày bán một tấm tiểu thuẫn.

Bày sạp là một vị đại hán râu quai nón, đại hán nhìn Trương Mặc một cái lập tức liền không nhịn được khoát tay nói: "Đi đi một bên chơi, ta không tâm tình theo tiểu hài tử dài dòng."

"Các hạ có thể hay không nói một chút món pháp khí này chỗ huyền diệu, nếu là hợp ta tâm ý, vừa ý của ta ta liền sẽ mua." Trương Mặc tâm bình khí hòa hỏi.

Đại hán râu quai nón cũng không biết chuyện gì xảy ra, vừa nghe đến Trương Mặc cảm dị thường trấn định tiếng nói, cũng sẽ không xua đuổi Trương Mặc, lập tức đem trước mặt tiểu thuẫn cầm lên thả trong lòng bàn tay.

Chỉ thấy tiểu thuẫn sáng lên một trận hào quang màu xanh nước biển, ngay sau đó huyền hóa ra một đạo một người cao lam sắc thân ảnh vây quanh ở lạc bên người đại hán râu quai nón.

"Đạo hữu xông tới đi, dùng công kích lợi hại nhất của ngươi thử một chút Thủy Thần Thuẫn này." Đại hán râu quai nón rất là đặc ý nói với Trương Mặc.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Âm Hồn Cốc

Chương 26: Âm Hồn Cốc

Trương Mặc cũng không có khách khí, trực tiếp từ trong túi trữ vật xuất ra Hòa Vân Kiếm, tập trung linh lực, Hòa Vân Kiếm bừa trước dâng lên một lớp đồ ánh sáng, một đạo nóng bức kiếm khí trực tiếp trầm kích trên Thủy Thần Thuẫn.

Đại hán đại hán râu quai nón thấy Trương Mặc ra tay một cái liền trong lòng biết đối phương nhất định là một cái nắm chắc tử người, thanh hỏa vân kiếm này trầm kích nhanh chóng như vậy, nhất định là một kiện thượng giai pháp khí.

Xi!

Hòa Vân Kiếm bên trên nóng bức kiếm khí nặng nề chém ở trên thuẫn ảnh cái cao hơn người của Thủy Thần Thuẫn, màu thủy lam Thủy Thần Thuẫn lập tức lồm xồm, bất quá đồng thời chung quanh thiên địa linh khí điên cuồng bị Thủy Thần Thuẫn hấp thu, mặc dù Thủy Thần Thuẫn bên trên toát ra xuy xuy khói trắng, nhưng là Trương Mặc kiếm khí lại không thể tiếp tục tiến lên chút nào.

đại hán râu quai nón trên trán rỉ ra một tia mồ hôi rịn, mới vừa rồi hẳn nếu không phải rót vào linh lực, này Thủy Thần Thuẫn sợ rằng thoáng cái liền giải tán, có thể thấy đối phương pháp khí hẳn so với thượng giai pháp khí còn tốt hơn đỉnh giai pháp khí.

Bất quá cũng may đại hán râu quai nón linh lực thâm hậu, Thủy Thần Thuẫn từ từ ngăn cản kiếm khí, cuối cùng Trương Mặc đạo kia nóng bức kiếm khí ở xuy xuy vang dội sau một hồi liền biến mất Vô Ảnh, mà Thủy Thần Thuẫn bên trên cũng hiển hiện ra một cái sâu sắc có thể thấy vết kiếm, chẳng qua là theo đại hán râu quai nón linh lực rót vào, kiếm này vết cũng đang nhanh chóng khôi phục, cuối cùng Thủy Thần Thuẫn lại khôi phục như lúc ban đầu.

đại hán râu quai nón thu Thủy Thần Thuẫn, kia một người cao thuẫn ảnh nhất thời tiêu tan không thấy, ngược lại biến thành một khối lớn chừng bàn tay thuẫn, rơi vào đại hán râu quai nón trong tay, sau đó đại hán râu quai nón thay một bộ nghiêm túc biểu tình nói: "thuẫn này chỉ cần không phải trực tiếp bị

kích hủy, đều có thể bằng vào linh lực từ từ khôi phục, bất quá đang luyện khí thập tầng sau này cơ bản đã không chịu nổi sử dụng, ta xem ngươi cũng phải thành tâm muốn, này thuần ngươi liền lấy 3000 khối linh thạch hạ phẩm đến đây đi."

"Chỉ có thể dùng đến luyện khí thập tầng?" Trương Mặc hơi nhíu mày, hiển nhiên có chút không vừa ý.

Đại hán râu quai nón cắn răng một cái trực tiếp tự mình xuống giá nói: "Như vậy đi, ta xem Tiểu Đạo Hữu có duyên với ta, như vậy đi, ngươi cầm hai ngàn khối linh thạch hạ phẩm đến đây đi, nếu là ít hơn nữa liền thật không đi!"

Trương Mặc hay là ở do dự, đại hán râu quai nón lộ vẻ nhưng đã đem giá cả xuống đến thấp nhất, lúc này ngược lại đứng ở gian hàng trước mặt không nói lời nào, lặng lẽ đợi Trương Mặc làm quyết định.

"Được rồi, ta mua." Trương Mặc đưa tay từ trong túi trữ vật cân nhắc xuất hai ngàn khối linh thạch hạ phẩm giao cho đại hán râu quai nón nói: "Ngươi xem một chút linh thạch số lượng có đúng hay không."

Đại hán râu quai nón đưa tay nhận lấy Trương Mặc túi trữ vật, đem thần niệm chìm vào trong đó tra một cái nhìn, hai ngàn khối linh thạch hạ phẩm vừa lúc ở bên trong, nhất thời thần sắc vui mừng, đem linh thạch toàn bộ nói lên bỏ vào bản thân túi trữ vật, đồng thời đem giá bộ linh thạch túi trữ vật đưa trả lại cho Trương Mặc, đồng thời cầm trong tay Thủy Thần Thuần giao cho Trương Mặc nói: "Ngươi cũng nhìn một chút này Thủy Thần Thuần, nếu là không có vấn đề liền trực tiếp đem đi đi."

Trương Mặc nhận lấy đại hán râu quai nón Thủy Thần Thuần, nhất thời cảm nhận được một cỗ dày đặc nước sóng linh khí, đang thử thăm dò đến đem linh lực rót vào Thủy Thần Thuần sau khi, Thủy Thần Thuần lập tức đổi thành hào quang màu xanh nước biển, một cái cao cỡ nửa người thuần ảnh lập tức hiện lên trước mặt Trương Mặc, Trương Mặc dùng thần niệm một khổng chế, này thuần ảnh lập tức vây quanh chung quanh thân thể hắn thật nhanh xoay tròn, trong chớp lát Trương Mặc liền bị chặn một cái màu thủy lam Hộ Thuần thật sự vây quanh, này màu thủy lam Hộ Thuần là do màu thủy lam thuần ảnh tốc độ cao xoay tròn tạo thành.

Một bên đại hán râu quai nón nhìn âm thầm kinh hãi, đối phương tu vi mặc dù chỉ có luyện khí ba tầng, nhưng thao túng pháp khí thủ pháp thuần thực già dặn, so với hắn cái này nguyên có chủ nhân phải mạnh hơn gấp mấy lần, cái này làm cho đại hán râu quai nón trong lòng rét lạnh, đồng thời nhận định Trương Mặc tất nhiên là một cái tu vi cao thâm không xuất thể Lão Quái môn nhân đệ tử, cũng hoặc là một cái môn phái lánh đời đệ tử tinh anh.

Trương Mặc cảm nhận được linh lực trong cơ thể chính chậm chạp chạy mát, tính toán thời gian, hắn ước lượng có thể chống đỡ một khắc đồng hồ không sai biệt lắm, nếu là gặp phải đối phương công kích, thời gian này liền muốn giảm mạnh.

Sau đó Trương Mặc liền thu Thủy Thần Thuần, bắt đầu mua những vật khác, phù chỉ, dược liệu, còn có đủ loại luyện chế Trần Châu Linh Mộc tài liệu phụ trợ.

Cuối cùng Trương Mặc túi trữ vật đã gần sắp tràn đầy, hắn mới đi tới trước đó vài ngày đi qua cái đó luyện khí tầng mười tám tu vi chán nản nam tử nơi đó.

Này chán nản nam tử vẫn như cũ sắc mặt đau khổ ngồi chồm hổm dưới đất, vừa nhìn thấy Trương Mặc tới cũng không đứng dậy, càng không có giới thiệu trước mặt đồ vật ý tứ.

Trương Mặc ngồi xổm người xuống nói: "Ngươi vật này ta mua."

"Ồ, là ngươi?" Chán nản nam tử mặc dù không lớn để ý tới người, tuy nhiên lại nhận ra Trương Mặc, bất quá hắn hơi nghi hoặc một chút hỏi "Ngươi thật dự định mua vật này? Ta có thể chuyện nói rõ trước, vật này cho dù là tu sĩ Kim Đan Kỳ cũng không cách nào mở ra, cho nên nếu như ngươi hoa 5000 linh thạch không có thể được cái gì, sau chuyện này không thể tìm ta, nếu không ngươi cũng không cần đến mua."

Nếu là đổi thành mấy ngày trước Trương Mặc, lúc này có lẽ sẽ còn do dự, nhưng ở biết đan dược đáng tiền như vậy, hơn nữa trong túi trữ vật có hơn 50 vạn linh thạch hạ phẩm làm sức lực sau khi, Trương Mặc cũng không cảm thấy tiêu phí 5000 linh thạch hạ phẩm có cái gì lãng phí, nếu quả thật vô dụng, nhiều nhất chẳng qua chỉ là ném 5000 linh thạch, nhưng vạn nhất vật này hữu dụng đây?

Ngay cả tu sĩ Kim Đan Kỳ cũng không mở ra đồ vật, Trương Mặc thật có chút hiếu kỳ.

Chán nản nam tử vừa nói như vậy, ngược lại càng kiên định hơn Trương Mặc mua quả cầu này tâm tư, dù sao đối phương như vậy lên tiếng nhắc nhở, cũng không tính là một tên gian thương, mua bán tự do, hắn lại nói rõ tình huống, như vậy toàn bộ hậu quả cũng bản thân phụ trách.

"Đây là 5000 linh thạch hạ phẩm, ngươi xem một chút số lượng có đúng hay không." Trương Mặc đem đếm xong linh thạch bỏ vào dự bị trong túi trữ vật đưa cho chán nản nam tử nói, hắn hành vi đầy đủ nói rõ có tiền chính là tự do phóng khoáng chân lý.

Chán nản nam tử có chút kinh ngạc liếc mắt nhìn Trương Mặc, nhưng đập vào mắt nhưng là một tấm hơi lộ ra biết điều phúc hậu khuôn mặt, không hề giống là một cái Đại Phái đệ tử cùng thế gia hậu nhân.

Ở xác nhận linh thạch số lượng sau khi, chán nản nam tử cũng không chút khách khí đem linh thạch bỏ vào bản thân túi trữ vật, đồng thời đem vô ích túi trữ vật trả lại cho Trương Mặc, đồng thời mở miệng nói: "Món đồ này là từ ta cùng thê tử ta đồng thời ở Âm Hồn Cốc lấy được, là món đồ này, thê tử ta nàng... Bị Âm Hồn Cốc âm khí gây thương tích, đến nay hôn mê bất tỉnh, nếu không phải là trị bệnh cho nàng tiếp cận linh thạch, vật này ta tuyệt đối sẽ không lấy ra bán đi!"

Phảng phất là nói rõ bản thân quần cảnh một dạng chán nản nam tử cũng không muốn để cho Trương Mặc cảm thấy thua thiệt, lập tức đem vật này lại

lịch nói một lần.

"Âm Hồn Cốc?" Trương Mặc có chút ngạc nhiên hỏi, "Đây là địa phương nào?"

"Ngươi không biết Âm Hồn Cốc?" Chán nản nam tử có chút kỳ quái liếc mắt nhìn Trương Mặc, ngay sau đó lại thư thái nói, "Khó trách ta nhìn ngươi như vậy lạ mặt, xem ra ngươi hẳn không phải là địa phương tu sĩ, nếu không làm sao biết ngay cả đại danh鼎鼎鼎鼎 Âm Hồn Cốc cũng không biết."

"Ừ, tại hạ đúng là từ nơi khác tới." Trương Mặc không có phủ nhận nói, "Không biết đạo hữu có thể hay không giải thích một chút này Âm Hồn Cốc là chuyện gì xảy ra."

Chán nản nam tử đem trên mặt đất hắc sắc quả cầu ném cho Trương Mặc nói: "Ngươi trước đem đồ vật cảm xong."

Trương Mặc nhận lấy này hắc sắc quả cầu, nguyên tưởng rằng quả cầu này sẽ rất nặng, nhưng vừa đến tay lại cảm giác này hắc sắc quả cầu lại dị thường nhẹ nhàng, nhẹ vào Trương Mặc cũng không cảm giác được cảm trong tay đồ vật.

Như thành người to như nắm tay hắc sắc quả cầu nhìn sờ lên lạnh như băng dị thường, nhìn chất liệu không phải vàng không phải gỗ, mặt ngoài mơ hồ có một tầng màu vàng sậm hoa văn hiện lên, Trương Mặc cường bấm lên trong lòng hiểu kỳ đem quả cầu bỏ vào túi trữ vật.

Chán nản nam tử thấy Trương Mặc đem mấy thứ nhận lấy, trong mắt cũng thoáng qua một tia không thôi, bất quá ngay sau đó lại khôi phục bình thường, tiếp lấy hần mở miệng nói: "Này Âm Hồn Cốc tạo thành phá sớm, lai lịch không thể nào biết được, bởi vì trong cốc âm khí qua thịnh, hơn nữa đã từng có đại ma tu ở trong đó tranh đấu cuối cùng bỏ mạng ở bên trong, bởi vì oán khí quá nặng, hồn phách vào không luân hồi, cho nên ở lại trong cốc, tin đồn kia đại ma Tu Hồn Phách đã đến Quý Vương cảnh giới, có ngân Hồn trong cốc âm khí bồi bổ, cho dù là Nguyên Anh Kỳ tu sĩ cũng không dám đi sâu vào trong cốc, dĩ nhiên trong ngày thường quý này vương đô ở Âm Hồn Cốc sâu bên trong tu luyện sẽ không dễ dàng đi ra."

"Dĩ nhiên Âm Hồn Cốc nổi danh nhất không phải là này âm khí, mà là trong cốc các loại bảo vật, này Âm Hồn Cốc bên trong chẳng những có mỗi cái bỏ mạng ở Nội Tu sĩ tùy thân pháp bảo, còn có một ít tu sĩ thượng cổ di tích, hơn nữa trong cốc âm khí Phồn Thịnh, sản xuất nhiều một ít vui Âm được liệu."

"Âm Hồn Cốc phân chia tam đoạn, phía ngoài nhất một đoạn thích hợp Luyện Khí Kỳ tới tu sĩ Kim Đan Kỳ, đây đoạn trên căn bản không có quá nhiều lợi hại Quý Vật, phần lớn là một ít chết oan trong đó tu sĩ hồn phách biến thành. Nhưng ngươi chớ còn coi thường hơn phía ngoài nhất một đoạn, nếu là vận khí không tốt cũng có thể gặp phải một ít cao cấp Quý Vật, đồng thời Âm Hồn Cốc thịnh thoả sẽ bùng nổ âm khí sóng trào, nếu là không có chí dương pháp khí hộ thân, chỉ sợ cũng sẽ bị âm khí thực thể, cuối cùng khó giữ được cái mạng nhỏ này."

Một nói đến phần sau, chán nản nam tử liền mất lộ bi thương, hiển nhiên là nhớ lại một ít chuyện thương tâm.

Nghe xong chán nản nam tử lời nói sau khi Trương Mặc do dự một chút, hần Chí Dương Chi Thể đối với một ít âm khí cùng Quý Vật tạo thành tổn thương có lạ thường tốt hiệu quả, cái này từ Trương Hồ nơi đó có được nghiệm chứng, mà dưới mắt cái này chán nản nam tử thể từ bị âm khí ăn mòn, nghĩ đến cũng hẳn có thể sử dụng trong cơ thể hần Thuần Dương Chi Lực giải quyết.

"Có lẽ ta có thể trị hết thể từ ngươi bệnh." Trương Mặc ở trong lòng khẽ thở dài một cái nói, hẳn là như vậy bị chán nản nam tử Ái Thể lòng cảm động, lập tức cũng quyết định xuất thủ trợ giúp.

Chán nản nam tử chẳng những không có tin tưởng ngược lại có chút cảnh giác nhìn Trương Mặc nói: "Tiểu Đạo Hữu chớ có nói bậy bạ, thể từ ta trong cơ thể âm khí trừ phi là dùng một ít chí dương được thảo cũng hoặc là nắm giữ Thuần Dương Chi Thể người lợi dụng trong cơ thể Thuần Dương Chi Lực xua tan trong cơ thể năng âm khí mới được."

"Đạo hữu cảm thấy ta có thể không?" Trương Mặc tay trái bóp kiếm quyết, một đạo Thuần Dương Chi Lực trực tiếp đánh vào chán nản nam tử trên người, sau đó hỏi.

"Có thể!" Chán nản nam tử cảm nhận được Trương Mặc về này vô cùng Tinh Thuần Thuần Dương Chi Lực nhất thời mừng rỡ như điên, "Nếu là Tiểu Đạo Hữu có thể giúp một tay, ta nguyện ý đem linh thạch lui về, đồng thời còn muốn đưa đạo hữu ngon giống vậy đồ vật!"

Trương Mặc ngược lại cũng coi như lý trí, chẳng qua là lạnh nhạt nói: "Xin đạo hữu mang ta đi nhìn một chút quý phu nhân tình huống, ta cũng không thể bảo đảm nhất định có thể khu trừ trong cơ thể năng âm khí."

"Tốt! tốt! Ta đây liền dẫn ngươi đi, là ta nhất thời cao hứng hồ đồ." Chán nản nam tử lập tức xuất ra một món pháp khí, là một cái hình bầu dục bàn từ, chán nản nam tử đem bàn từ hướng không trung ném một cái, sau đó kéo Trương Mặc bên trên bàn từ lập tức liền bay trên trời, vội vã đi.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Bản đồ cùng Quỷ Nhân Bò Đề

Chương 27: Bản đồ cùng Quỷ Nhân Bò Đề

Ở trên đường đi đến nhà chán nản nam tử, Trương Mặc biết được hần tên Cát Tiêu, hần và vợ hần đều là Tán Tu.

Cát Tiêu nhà cách phường thị không xa, sau khi hạ xuống pháp khí, Trương Mặc liền đi theo Cát Tiêu vào trong nhà hần.

Tu Tiên Giả chú trọng duyên phận, Trương Mặc cảm giác mình cùng Cát Tiêu có duyên phận, cho nên tự nhiên làm theo liền muốn xuất thủ trợ giúp, nếu không có thì hần sẽ không có lòng rồi rảnh đi giúp một người mới gặp, dù sao trên thế đạo này có một bộ phận người thích ân đền oán trả, người cứu hần, cũng không nhất định sẽ đạt được cảm kích, ngược lại ngênh đón đối phương răng nanh.

Trong nhà Cát Tiêu tràn ngập một cỗ mùi vị không biết tên, trong nhà xóc xếch không dứt, duy chỉ có vợ hần căn phòng quét dọn sạch sẽ.

"Đạo hữu mời vào." Cát Tiêu đến một cái vợ hần cửa gian phòng liền khôi phục lại bình tĩnh, nhẹ nhàng kéo cửa phòng ra nói với Trương Mặc.

Trương Mặc đi theo Cát Tiêu vào phòng, chẳng qua là Trương Mặc vào phòng xông tới mặt chính là một cỗ âm khí dày đặc, Thuần Dương Chi Thể Trương Mặc dĩ nhiên là sẽ không sợ cỗ âm khí này, trên người Thuần Dương Chi Lực dừng động, cỗ âm khí này lập tức bị bài xích ở bên ngoài cơ thể Trương Mặc.

Sau đó Trương Mặc liền thấy một thân tia sáng màu vàng Cát Tiêu, hần đang dùng bản thân linh lực chống đỡ cỗ âm khí này, chẳng qua là Cát Tiêu chính kinh ngạc nhìn Trương Mặc, hiển nhiên hần lúc trước cũng không có nhắc nhở, đang muốn dò xét tâm tư của Trương Mặc.

Trương Mặc mặc dù tâm lý khó chịu, nhưng cũng không có cách nào, dù sao đối phương có thể gần dựa vào bản thân một đạo Thuần Dương Chi Lực sẽ tin mình đảm nhiệm, chuyện này căn bản là không thực tế.

"Đạo hữu chớ có tâm tồn ngăn cách, ta đã hoàn toàn tin tưởng đạo hữu năng lực!" Cát Tiêu không đợi Trương Mặc nói chuyện liền lập tức tiến lên phía trước nói khiêm, thái độ cực kỳ thành khẩn.

Nếu đối phương nhận sai, Trương Mặc cũng không cần thiết truy cứu, dù sao Cát Tiêu nắm giữ luyện khí tầng mười tám tu vi còn có thể đối đãi mình như vậy, giữ một lòng ngang hàng, cái này đã để cho Trương Mặc sinh lòng hảo cảm, vào lúc này tự nhiên cũng sẽ không vô cùng tích cực.

Trong tu tiên giới hạng người nắm giữ tu vi cao thâm tâm thường Tu Tiên Giả không cách nào với tới thực lực, khai sơn phách biển, thần thông cực lớn, cái này thì vô cùng dễ dàng để cho những người này sinh ra cảm giác coi còn lại dễ giai Tu Tiên Giả như con kiến hôi, mà những tên đại tu sĩ kia đối với thái độ mình tức giận bất bình hạng người, thường thường sau khi trên người nắm giữ cao thâm tu vi ngược lại sẽ càng tệ hại hơn đối đãi tu sĩ cấp thấp, đây cũng là nhược điểm nhân tính.

Khó khăn nhất là một mực giữ một lòng bình thường! Trương Mặc trong lòng thầm thở dài.

Trương Mặc ngưng mắt nhìn nữ tử nằm trên một tấm màu vàng nhạt giường ngọc, chỉ thấy nữ tử này toàn thân tản ra nhẹ hắc khí, sắc mặt như mực, nếu không phải bên dưới tấm giường ngọc kia tản ra yếu ớt Dương Hỏa lực ức chế âm khí trên người nữ tử này, sợ rằng không ngoài một giờ, nữ tử trên giường ngọc sẽ gặp bị âm khí ăn mòn thành một cái xác không da không thịt.

"Xem ra âm khí bên trong cơ thể phu nhân khá khó xử đây đưa a." Trương Mặc sinh lòng cảm khái nói.

"Ai, lúc ấy nếu không phải vì cứu ta, nàng đem món pháp khí hộ thân đó cho ta, cũng sẽ không bị đột nhiên bùng nổ âm khí hướng vào bên trong cơ thể." Cát Tiêu âm trầm nói, "Vô luận như thế nào xin đạo hữu xuất thủ thử một lần, vô luận thành công hay không, ta đều sẽ tặng đạo hữu một phần một tấm bản đồ khu vực Âm Hồn Cốc đoạn một phía ngoài cùng có thể cung cấp tu vi Luyện Khí Kỳ đi, bản đồ này là ta cùng vợ ta tốn sức tâm cơ mới vẽ ra được, bên trong đánh dấu một ít khu vực nguy hiểm cùng một ít chỗ có bảo vật cùng được liệu tồn tại. Ta còn sẽ tặng đạo hữu một viên trăm năm phần Quỷ Nhân Bò Đề."

"Quỷ Nhân Bò Đề?" Trương Mặc chân mày giật mình, hơi nghi hoặc một chút hỏi "Tại hạ ngu muội, không biết linh vật Quỷ Nhân Bò Đề này ra sao, có diệu dụng gì?"

"Quỷ Nhân Bò Đề này được xưng Âm Hồn Cốc tam đại bảo, Bò Đề vốn là Phật gia vật, lại lớn lên ở Cực Âm Chi Địa Âm Hồn Cốc, Quỷ Nhân Bò Đề có cả âm dương hai loại thuộc tính, lại có thể an tĩnh ngưng thần, tác dụng ức chế tâm ma, chỉ cần Quỷ Nhân Bò Đề một trăm năm trở lên liền nắm giữ loại công hiệu này."

Lúc nghe được Quỷ Nhân Bò Đề có thể ức chế tâm ma, Trương Mặc chân mày giật mình, thầm nghĩ trong lòng: Ta chuyển thể trọng tu toàn bộ bởi vì tin sai người, đời này mặc dù vẫn không có xảy ra vấn đề gì, đó là tu vi hơi thấp duyên cớ, nếu là sau khi tu vi tăng lên, không có đồ vật có thể ức chế tâm ma, sợ rằng sớm muộn sẽ xảy ra vấn đề.

Là người thì có Thất Tình Lục Dục, cho dù trong truyền thuyết Thần Giới cũng có hi nộ ai nhạc, cho nên Tu Tiên Giả một mực phải đối mặt chính là tâm ma của mình, nếu không phải có thể khắc chế tâm ma, nói gì đại đạo?

"Được, ta đây liền làm hết sức." Trương Mặc bất động thanh sắc nói.

Cát Tiêu lập tức đem bản đồ cùng Quỷ Nhãn Bồ Đề đưa cho Trương Mặc, Trương Mặc cũng không có khách khí, nhận lấy một Phương Thốn Địa Đồ cùng Quỷ Nhãn Bồ Đề lập tức tra nhìn.

Phương Thốn Địa Đồ đồ là một đại phát minh của Tu Tiên Giới, đây là một loại kỳ diệu vật phẩm kết hợp Luyện Khí cùng trận pháp, chỉ lớn chừng bàn tay, một khi rót vào linh lực là nhanh chóng trở nên lớn, hiện ra Sơn Xuyên Hà Lưu, địa hình địa vật đều theo địa đồ tại chỗ tỷ lệ thu nhỏ lại.

Trương Mặc rất là tò mò đem linh lực rót vào Phương Thốn Địa Đồ này, Phương Thốn Địa Đồ kia lớn cỡ bàn tay lập tức huyền hóa ra một trận tia sáng màu vàng, sau đó ở trước mặt Trương Mặc liền hiện ra một vùng thung lũng địa hình, chẳng qua là sơn cốc này toàn bộ bao phủ ở bên dưới âm khí đen xì, duy chỉ có ở tầng ngoài có một khu vực nhỏ là sáng ngời, phía trên cây cối loại có thể thấy rõ ràng, hơn nữa còn đánh dấu rất nhiều điểm đỏ cùng điểm màu lục.

Vào lúc này Trương Mặc cũng không thể chạy đi Âm Hồn Cốc nghiệm chứng, cho nên ở kiến thức Phương Thốn Địa Đồ một phen mưu tính sau liền trực tiếp đem Phương Thốn Địa Đồ này bỏ vào túi trữ vật.

Tiếp lấy Trương Mặc đem Quỷ Nhãn Bồ Đề cầm lên quan sát tỉ mỉ một phen, Bồ Đề này toàn thân đen nhánh, có viên trùy hình, ước chừng lớn bằng một quả táo đỏ thắm, trung gian bất ngờ có một con mắt, chỉ bất quá nhìn kỹ xuống lại có thể phát hiện, đây chẳng qua là vết tích tương tự với con mắt.

Mà lúc Trương Mặc nắm Quỷ nhãn Bồ Đề này, cả người đều cảm thấy vô cùng thoải mái, tựa như hết thảy đều có thể buông xuống, hết thảy đều có thể quên trong lòng cũng dâng lên một tia yên lặng cho tới bây giờ không có nghĩ tới.

"Quỷ Nhãn Bồ Đề này thật có chút con đường." Trương Mặc lộ ra vẻ tươi cười nói, bất quá hắn cũng không có vội vã đeo lên, mà là đem Quỷ Nhãn Bồ Đề bỏ vào túi trữ vật, sau đó thu liễm biểu tình đi tới bên cạnh giường ngọc.

Cát Tiêu tâm nhắc đến cổ họng, hắn có một loại cảm giác muốn nhìn lại không dám nhìn, chỉ sợ Trương Mặc thất bại, để cho hắn một tia hy vọng cuối cùng tan biến.

Trương Mặc lúc này tự nhiên không biết Cát Tiêu tâm tình, ánh mắt hắn chỉ ở trên người thê tử Cát Tiêu tảo một lần, ngay sau đó liền duỗi tay nắm chặt cánh tay Cát Tiêu thê tử, đồng thời trên tay Thuần Dương Chi Lực liền trực tiếp hướng trong cơ thể đối phương rót vào.

Chẳng qua là lần này cũng không xuất hiện tình huống như Trương Hổ khi đó, Cát Tiêu thê tử trong cơ thể âm khí chẳng những Tinh Thuần dày đặc hơn, Trương Mặc Thuần Dương Chi Lực lại trực tiếp bị cắn nuốt.

Âm dương điều hòa, ai mạnh liền chiếm đoạt ai.

Rất rõ ràng Trương Mặc Thuần Dương Chi Lực còn chưa đủ mạnh, cho nên rót vào trong cơ thể thê tử Cát Tiêu liền bị âm khí đối phương cắn nuốt.

Cát Tiêu tâm bỗng nhiên chìm xuống, bởi vì hắn thấy Trương Mặc biểu tình là có chút khó tin.

Bất quá sau một khắc, Cát Tiêu tâm thần lần nữa đề lên.

Bởi vì Trương Mặc yên lặng một chút, trực tiếp đem Thuần Dương Chi Lực toàn bộ kích thích ra, lúc này Trương Mặc tựa giống với một Tiểu Thái Dương hình người, cả người trên dưới cũng tản ra nhẹ nhàng bạch quang nóng bỏng, đây là sở lực Thuần Dương Chi Lực tiết ra ngoài tạo thành.

Ngay sau đó Trương Mặc mạo hiểm bạch quang kia cánh tay liền bắt đầu rót vào Thuần Dương Chi Lực vào trong cơ thể thê tử Cát Tiêu, một bên Cát Tiêu rất thấy rõ vợ hắn trên tay âm khí lấy mất trần có thể thấy tốc độ lui xuống.

Có triển vọng! Cát Tiêu thần tình kích động ở một bên nhìn.

Mà Trương Mặc lại cũng không chút nào buông lỏng, lúc này hắn cũng cảm giác âm khí trong cơ thể thê tử Cát Tiêu rất khó dây dưa.

Cổ âm khí này lại giống như là trong cơ thể nàng mình một mực tồn tại giằng co ở nàng toàn thân các nơi, rất ngoan cố, hơn nữa Trương Mặc rõ ràng cảm thấy cổ âm khí này lui ra cũng không phải là bởi vì mình Thuần Dương Chi Lực duyên cớ, tựa hồ là ở chủ mưu gì.

Lúc này Trương Mặc có chút hối hận bản thân sống cứng rắn, bởi vì rất rõ ràng trong cơ thể thê tử Cát Tiêu có huyền cơ khác, tuyệt không phải là đơn thuần âm khí vào cơ thể.

Chẳng qua là bây giờ Trương Mặc đã là cười hồ khó xuống, bởi vì âm khí trong cơ thể thê tử Cát Tiêu lại bắt đầu tập hợp, cuối cùng này cổ âm khí lại trong cơ thể thê tử Cát Tiêu tạo thành một quả cầu nhỏ đen nhánh kích cỡ tương đương hột đào, quả cầu nhỏ này vừa xuất hiện liền trực tiếp bắn nhanh hướng tay của Trương Mặc.

Mà Trương Mặc cũng không biết chuyện gì xảy ra, tay hắn một mực bị hút trên tay thê tử Cát Tiêu, nhưng đột nhiên thoáng cái là hắn có thể dời đi cánh tay, chẳng qua là trên lòng bàn tay bỗng nhiên xuất hiện quả cầu nhỏ đen nhánh kích cỡ tương đương hột đào.

Không đợi Trương Mặc kịp phản ứng, quả cầu nhỏ đen nhánh này liền trực tiếp chui vào trong cơ thể Trương Mặc.

A! Trương Mặc kêu thảm một tiếng, nhất thời cảm thấy lòng bàn tay bị một cổ âm lương khí tức xâm nhập, trong nháy mắt cổ âm lương khí tức này liền

đến Đan Điền của hắn.

Tiếng kêu thảm thiết này là Trương Mặc bị này vật thể không rõ xâm vào bên trong cơ thể bất ngờ không kịp đề phòng phát ra, chẳng qua là quả cầu nhỏ đen nhánh này sau khi tiến vào Trương Mặc Đan Điền, lại an an ổn ổn ở tại Trương Mặc trong đan điền cũng không có gây sóng gió.

Trương Mặc vội vàng nhìn vào trong Đan Điền, hắn có chút dở khóc dở cười phát hiện Thuần Dương Chi Lực trong cơ thể mình đang bao quanh quả cầu nhỏ đen nhánh do âm khí tạo thành này, hắc sắc quả cầu nhỏ này đang bị Thuần Dương Chi Lực trong cơ thể Trương Mặc dần dần tiêu phí, chẳng qua là hai bên tiếp nhận, bất ngờ có một tia nhỏ bé kim sắc chất khí sinh ra Trương Mặc không thể phát hiện, một cỗ chất khí này sinh ra liền lập tức chui vào nhũ bạch sắc vòng xoáy nhỏ bên trong Trương Mặc Đan Điền, trực tiếp tiêu tan Vô Ảnh.

Từ Cát Tiêu thê tử âm khí hóa cầu, Trương Mặc bị này âm khí cầu chui vào bên trong cơ thể, hết thấy các thứ này cũng phát sinh ở trong điện quang hóa thạch, Cát Tiêu ở một bên nhìn đến là kinh tâm động phách, bất quá cuối cùng vợ hắn trong cơ thể âm khí là bị thanh trừ sạch, nhưng âm khí này lại chuyển tới trong cơ thể Trương Mặc.

Trương Mặc mặc dù không có cảm thấy được bất kỳ không ổn, nhưng cho dù ai ở trong người có thể vật thể không rõ xuất hiện, cũng sẽ phi thường khó chịu, lập tức Trương Mặc liền sắc mặt âm trầm hỏi "Cát đạo hữu còn có chuyện gì không cùng ta nói hay không?"

"Không có a, mới vừa rồi sự tình là chuyện gì xảy ra? Vợ ta trong cơ thể âm khí thể nào vào bên trong cơ thể người." Cát Tiêu có chút mê mang nói.

Trương Mặc thấy Cát Tiêu mặt đầy mê mang, trong lòng cũng có chút do dự có nên hay không tin hắn.

Lúc này một cái mềm mại nhu âm thanh âm vang lên: "Vị đạo hữu này chớ trách ta phu quân, là thiếp thân chưa nói cho hắn biết, thiếp thân là Thuần Âm Chi Thể."

Thanh âm này vừa vang lên, Cát Tiêu liền kích động chạy đến giường ngọc trước bất chủ nhân thanh âm ngọc thủ nói: "Phi nhi người rốt cuộc tỉnh rồi!"

Việc đã đến nước này, đối phương nếu không là cố ý giấu giếm, Trương Mặc há có thể trách tội bọn họ, lại nói, lấy đối phương tu vi, cho dù Trương Mặc muốn trách tội cũng phải ước lượng một phen mới được, cuối cùng chỉ có thể thở dài một hơi, chỉ có thể tự nhận xui xẻo.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Bỉ Ngạn Hoa

Chương 28: Bỉ Ngạn Hoa

Sau khi Cát Tiêu đang bị thê tử kêu lên, thương lượng một trận, cuối cùng Cát Tiêu về mặt do dự đi tới trước mặt Trương Mặc nói: "Thê tử ta nói qua, không thể để cho đạo hữu thua thiệt, cho nên quyết định đem phương vị Bỉ Ngạn Hoa chúng ta phát hiện ở trong Âm Hồn Cốc nói cho người biết."

"Bỉ Ngạn Hoa!" Trương Mặc thiếu chút nữa gọi ra, hắn Trần Châu Linh Mục chính giữa vừa vặn có một nguyên liệu chính này, truyền thuyết hoa này sinh trưởng tại bên bờ địa phủ Minh Hà, dùng hoa này có thể biết được bản thân Kiếp trước và Kiếp này.

Mặc dù Bỉ Ngạn Hoa bên trong Âm Hồn Cốc hắn không có trong truyền thuyết Bỉ Ngạn Hoa sinh trưởng tại bên bờ địa phủ Minh Hà thần kỳ như vậy, bất quá đem ra luyện chế Trần Châu Linh Mục lại là có thể.

Trương Mặc đem Phương Thốn Địa Đồ lấy ra, Cát Tiêu chỉ tay một cái, vốn là bản đồ sáng ngời địa phương lại xuất hiện to lớn điểm sáng màu xanh lục.

"Địa điểm ta đã cho người, bất quá ta còn muốn nhắc nhở đạo hữu một chút, Âm Hồn Cốc biến đổi thất thường, ngàn vạn lần không nên cho là có bản đồ là có thể thông suốt, cẩn thận khắp nơi mới có thể bình yên ra vào." Cát Tiêu biểu tình nghiêm túc nói.

"Tại hạ thụ giáo." Trương Mặc thu hồi Phương Thốn Địa Đồ, nói cáo từ: "Tại hạ sẽ không quấy rầy Cát đạo hữu."

Cát Tiêu đem Trương Mặc đưa tới cửa lúc này mới xoay người trở về nhà, đối mặt với thê tử đã tỉnh lại, không nhẫn nại được kích động trong lòng lệ nóng doanh trường tiến lên cầm kia một đôi non mềm hai tay, hai người có tự nói không hết tình lời muốn nói.

Trương Mặc mới vừa rời đi nhà Cát Tiêu, liền vội vàng đưa tay phải ra, Hàn Hinh đưa cho hắn Nha Phong Thủ Hoàn đang hiện ra một trận hắc quang, Trương Mặc chỉ tay một cái, Nha Phong Thủ Hoàn một trận chấn động, đồng thời bên trong thủ hoàn truyền tới Hàn Hinh thanh âm.

"Hắc Thổ người chuẩn bị một chút, chúng ta là ở cửa đông thành hội họp."

"Ta lập tức tới ngay."

Trương Mặc trả lời một câu sau khi liền đóng lại Nha Phong Thủ Hoàn, đồng thời trong lòng cũng quyết định mua một đôi Nha Phong Thủ Hoàn dự bị, mặc dù Tu Tiên Giả có thể dùng thần niệm truyền âm trao đổi, nhưng nếu là chung quanh có tu sĩ cấp cao tồn tại, như vậy tu sĩ cấp thấp thần niệm trao đổi cũng sẽ bị tu sĩ cấp cao nghe trộm dễ như trở bàn tay.

Mà dùng Nha Phong Thủ chế thành Nha Phong Thủ Hoàn lại không có cái vấn đề này, Nha Phong Thủ Hoàn thu hút một đôi, dựa vào không phải là Tu Tiên Giả thần niệm truyền, mà là Nha Phong Thủ bản thân không gian thần thông, người bên cạnh cho dù tu vi cao hơn nữa cũng không cách nào nửa đường cắt đứt tiến hành nghe lén.

Chẳng qua là Nha Phong Thủ Hoàn này giá cả đắt tiền, hơn nữa thủ hoàn nói chuyện khoảng cách càng xa, giá cả lại càng đắt, bởi vì thủ hoàn nói chuyện khoảng cách càng xa, cần Pha Phong Thủ cấp bậc cũng càng cao.

Bất quá chuyện này đối với vừa mới kiếm một khoản nhỏ Trương Mặc mà nói cũng không thành vấn đề, hắn đang thi triển Kinh Thân Thuật hướng cửa đông thành chạy tới.

Cùng lúc đó, ở Lăng Tiêu Các đã nhìn chăm chăm Hàn Hinh cùng Trương Mặc hai người kia cũng chuyển động theo.

Ở thời điểm hai người kia lên đường, trên đường lớn Thanh Long trong thành, một tên mặc rộng lớn đạo bào thiếu niên nhướng mày một cái, ngay sau đó cũng đi theo.

Cửa đông thành, Hàn Hinh người mặc thanh sắc quần dài đang nóng nảy quanh quẩn tại chỗ.

Chỉ chớp lát sau, một đạo nhân ảnh ngay sau đó tới, lộ ra một tên thiếu niên tướng mạo biết điều phúc hậu, chính là rời đi Cát Tiêu nhà vợ và chạy tới Trương Mặc.

"Người cuối cùng đến, nhanh lên một chút cùng đi với ta Truyền Tống Trận." Hàn Hinh vừa thấy Trương Mặc liền muốn kéo hắn đi qua.

"Bây giờ người có thể nói cho ta biết người phải đi nơi nào chứ?" Trương Mặc đứng lại thân thể, hỏi.

Hàn Hinh nguyên tưởng rằng đối phương cùng bản thân tu vi không sai biệt lắm, hắn kéo một cái là có thể kéo động, bỗng nhiên vào Trương Mặc lại thật giống như lạc địa sinh căn, dùng sức chỉ kéo một cái, chẳng những không kéo động Trương Mặc, ngược lại bị kéo lại, thoáng cái liền đụng vào trong ngực Trương Mặc.

"Người khí lực thế nào lớn như vậy!" Hàn Hinh hờn dỗi một tiếng, đồng thời hai má lập tức biến hóa đến đỏ bừng, theo rồi nói ra: "Lần này ta nghĩ muốn đi địa phương là Âm Hồn Cốc, ta trước ở bên trong phát hiện một quả Hàn Âm Lê thành thực, Hàn Âm Lê này đối với ta rất trọng yếu, bất quá bởi vì Hàn Âm Lê phụ cận có Quý Ảnh Miêu cùng Mê Hồn Thổ trông coi, ta một người đối phó không được, chỉ có thể xin người giúp một tay."

Quý Ảnh Miêu cùng Mê Hồn Thổ! Trương Mặc trong lòng hoảng sợ, hai loại linh thú này đều là lấy tốc độ nổi tiếng, mặc dù thực lực không cao, lại hết sức khó dây dưa, hơn nữa Mê Hồn Thổ còn là ở chung linh thú, khó trách Hàn Hinh muốn bản thân hỗ trợ.

Mà Hàn Hinh phải đi địa phương lại là Âm Hồn Cốc, này Âm Hồn Cốc bên trong lại có Hàn Âm Lê, đây cũng là ra Trương Mặc dự liệu.

"Ta có thể cùng đi với người, bất quá ta cũng phải có một ít Hàn Âm Lê." Trương Mặc nói lên yêu cầu nói.

"Được, không thành vấn đề, trên cây Hàn Âm Lê Hàn Âm Lê thành thực không dưới 20 quả, ta chỉ muốn mấy quả là đủ rồi." Hàn Hinh không chút do dự đáp ứng nói. "Mời đạo hữu đi theo ta, Vũ Lăng Quận đi Âm Hồn Cốc có đặc biệt Truyền Tống Trận, chỉ cần một người một viên linh thạch hạ phẩm liền có thể truyền đưa qua."

Trương Mặc đi phía trước nhìn một cái, cửa thành phụ cận vừa vặn có một tòa Tiểu Đình toàn thân trắng tinh ngọc chế thành, phụ cận đình ngồi một tên lão đầu buồn ngủ.

"Chúng ta là phải đi Âm Hồn Cốc, phiền toái lão Trương hỗ trợ mở ra một chút Truyền Tống Trận." Trương Mặc cùng Hàn Hinh cùng tiến lên trước hỏi.

Lão đầu lập tức tỉnh lại, lau nước miếng ngay mép một cái, nhào nặn mấy con mắt có chút mơ hồ nói: "Hai người a, hai khối linh thạch hạ phẩm, nộp linh thạch trước rồi mới truyền tống."

Hàn Hinh đang muốn tiến lên nộp linh thạch, Trương Mặc đưa tay ngăn lại Hàn Hinh nói: "Chút linh thạch này liền để tại hạ xuất đi."

Hàn Hinh trong mắt lóe lên một tia cảm kích sau khi liền không nói thêm nữa.

Sau đó Trương Mặc đem hai khối linh thạch hạ phẩm đưa cho lão đầu, lão đầu đưa tay một vệt, hai khối linh thạch hạ phẩm liền không thấy tăm hơi, sau đó lão đầu chỉ ngọc chế Tiểu Đình nói: "Đứng ở bên trong đình đi, thời điểm Truyền Tống Trận mở ra không phải vận dụng linh lực, nếu không tự gánh lấy hậu quả."

Trương Mặc cùng Hàn Hinh hai người ngay sau đó đứng ở giữa Tiểu Đình, cả tòa Tiểu Đình cấu tạo cực kỳ đơn giản, chỉ có bốn cây cột toàn thân trắng tinh xếp bốn góc chống đỡ nóc đình, chẳng qua là cả tòa đình khác nơi chẳng chịt huyền ảo phù vân.

Trương Mặc cúi đầu nhìn một cái, dưới bàn chân là một cái trận pháp tròn trịa, ở trong trận pháp hình tròn có một ít quyền khúc huyền ảo phù vân khắc trong đó, đồng thời Trương Mặc lại ngửa đầu một cái liền thấy nóc đình cũng có tương trận pháp hình tròn.

Đang lúc Trương Mặc muốn cẩn thận kiểm tra một phen lúc, lão đầu đã khởi động Truyền Tống Trận.

Một trận hào quang màu u lam thoáng hiện, rất nhiều huyền ảo phù vân thoáng hiện, nóc đình cùng phần đáy pháp trận hai bên đối ứng với nhau, thả ra một đạo hào quang màu u lam đem Trương Mặc cùng Hàn Hinh hai người đồng thời bao ở trong đó, chẳng qua là chốc lát, hai người liền biến mất ở giữa đình, hào quang màu u lam kia cuối cùng chuyển hóa thành bạch quang thẳng đến cuối cùng tiêu tan Vô Ảnh.

Lão đầu lại trở về ngồi, khôi phục buồn ngủ trạng thái.

Chẳng qua là chẳng được bao lâu, liền lại tới hai người, hai người này đáng đáp hung thần ác sát, vừa lên tới liền ném ra hai khỏa linh thạch hạ phẩm nói: "Lão đầu nhanh lên một chút chạy Truyền Tống Trận, chúng ta là phải đi Âm Hồn Cốc."

Lão đầu bị hai người khí thế chấn nhiếp, lập tức cũng không dám oán trách, cầm linh thạch, chạy Truyền Tống Trận, hai người này đã sớm ở trong đình chờ, Truyền Tống Trận vừa bắt đầu, giống nhau quá trình lại một lần nữa tái diễn, hai người cũng thuận lợi truyền tống đi Âm Hồn Cốc.

Lão đầu có chút quái dị nhìn hai người truyền tống rồi đi, tự lẩm bẩm: "Kỳ quái, tháng bảy Quý Môn mở rộng ra thời điểm còn chưa tới, thế nào đột nhiên mỗi một người đều muốn đi Âm Hồn Cốc?"

Chẳng qua là lão đầu còn chưa nói hết, một trận Thanh Phong quét vào mặt, trong tay hắn bắt ngờ nhiều một khối linh thạch hạ phẩm, đồng thời trong đình đột nhiên lại hiện ra thêm một tên thiếu niên đạo sĩ.

"Lão trượng, Âm Hồn Cốc, phiền toái." Thiếu niên nói xong ra một nụ cười nói.

Lão đầu âm thầm giật mình đối phương tốc độ đồng thời, lập tức cũng không dám thờ ơ, bởi vì ở Vũ Lăng Quận nửa đường sẽ có thể không phải tùy tiện người nào cũng có thể khiêu khích.

Giống vậy quá trình lần nữa diễn ra, thiếu niên nói xong cũng giống vậy bị truyền tống đi Âm Hồn Cốc.

"Ai, thật là hồ đồ, Âm Hồn Cốc là địa phương nào, đây chính là ăn tươi nuốt sống đại hung, người tu hành chú trọng tránh tai, bây giờ ngược lại tốt, mỗi một người đều hướng về phía tai họa đi, thật là làm bậy." Lão đầu có chút bất mãn nói.

Mà lúc này, ở phụ cận Âm Hồn Cốc bên trong một cái đình nhỏ, Trương Mặc cùng Hàn Hinh đã từ truyền tống trong hôn mê khôi phục như cũ.

Canh giữ ở Âm Hồn Cốc Truyền Tống Trận bên cạnh lại là một tên thân hình cao lớn đạo sĩ, đạo sĩ kia ngồi xếp bằng, trên lưng một thanh trường kiếm, hai mắt nhắm chặt, tựa hồ đang tu luyện, Trương Mặc cùng Hàn Hinh hai người vừa ra tới, đạo sĩ mở mắt liếc nhìn một cái, liếc một cái sau khi lại nhắm trở về.

Hàn Hinh mang theo Trương Mặc trực tiếp hướng cửa vào Âm Hồn Cốc đi tới, Trương Mặc nhìn từ đằng xa đi, cửa vào này rất nhỏ hẹp, mặc dù bây giờ là ban ngày, thái dương chiếu cao, nhưng cốc khẩu lại ngưng kết một lớp băng mỏng, âm khí ở cốc khẩu tùy ý xông ra, bất quá sau khi chiếu vào cốc miệng liền bị một cỗ thanh sắc vô hình sóng gợn cản được.

"Âm Hồn Cốc cửa vào Hữu Đạo môn Tam Tài Trận ngăn trở trong cốc âm khí tiết ra ngoài, nếu không chung quanh trong vòng mười dặm không có một ngọn cỏ, từ lâu rồi, ngay cả chung quanh trong phạm vi trăm dặm phần lớn sinh linh cũng sẽ bị âm khí ăn mòn trở thành cái xác biết đi." Hàn Hinh chỉ cửa vào nói.

Trương Mặc vẻ mặt nghiêm túc liếc mắt nhìn cửa vào, cửa vào Âm Hồn Cốc ngăm đen phảng phất là một cái miệng nhỏ nhắn làm người ta sợ hãi, thật giống như người tiến vào trong cốc sẽ toàn bộ chiếm đoạt.

Ngay sau đó Hàn Hinh liền dẫn Trương Mặc vào Âm Hồn Cốc, ở cốc khẩu Tam Tài Trận chỉ có thể ngăn trở trong cốc âm khí tiết ra ngoài, mà sẽ không trở ngại những người khác tiến vào trong cốc.

Vừa vào Âm Hồn Cốc, Hàn Hinh liền sử dụng một món pháp khí hình cái vòng, pháp khí này bay tới đình đầu nâng và Trương Mặc lập tức thả ra một tầng nhàn nhạt thanh quang, rõ ràng là một món Hộ Thể pháp khí, thanh quang chiếu sáng bên dưới, Trương Mặc chỉ cảm thấy thân thể không cảm thấy Âm Hồn nữa, chung quanh âm khí toàn bộ bị bài xích ở ngoài thanh quang.

"Cốc khẩu âm khí mặc dù mỏng manh, nhưng cũng không được khinh thường, nếu là bị âm khí vào cơ thể coi như phiền toái." Hàn Hinh lên tiếng nhắc nhở.

Trương Mặc cười khổ gật đầu, tâm lý lại âm thầm tự giễu nói: Trong cơ thể ta còn có một Cỗ Thuần Âm Chi Khí đây.

Cứ như vậy Hàn Hinh mang theo Trương Mặc cẩn thận từng li từng tí hướng trong cốc đi tới, bởi vì chung quanh đều là như có như không âm khí, toàn bộ vòng ngoài Âm Hồn Cốc nhìn chính là tối tăm mờ mịt một mảnh, tầm nhìn ở một trạng không tới.

Mà sau khi Trương Mặc bọn họ tiến vào Âm Hồn Cốc, chặt với hai người bọn họ thần bí nhân cũng theo đó truyền tống vào Âm Hồn Cốc, hai người này mới vừa bị truyền tống vào Âm Hồn Cốc liền lập tức đi về phía cốc khẩu, không bao lâu hai người này cũng đồng loạt tiến vào cốc khẩu.

Cuối cùng, tên thiếu niên đạo sĩ kia cũng truyền tống tới Âm Hồn Cốc, thiếu niên đạo sĩ này vừa mới truyền tống vào, trán thủ bên này Truyền Tống Trận đạo sĩ liền phát hiện thiếu niên đạo sĩ.

"Thiếu Chưởng Giáo, làm sao ngươi cũng tới?" Trán thủ Truyền Tống Trận đạo sĩ về mặt ngạc nhiên tiến lên thì lễ nói.

"Há, là Vương Thúc a, ta ở trong thành phát hiện hai gã hình tích khả nghi Ma Tu, cho nên với tới xem một chút." Thiếu niên đạo sĩ thấy trán thủ Truyền Tống Trận đạo sĩ biểu tình lạnh nhạt nói.

"Nhưng mới vừa rồi vào Âm Hồn Cốc có bốn vị à?" Bị gọi là Vương Thúc đạo sĩ nghi ngờ nói.

"Bốn vị? Xem ra hai vị này Ma Tu nhất định là có mưu đồ, ta muốn đi vào tìm tòi kết quả." Thiếu niên nói sĩ mất lộ hưng phấn nói.

"Thiếu Chưởng Giáo chớ còn coi thường Âm Hồn Cốc này, Âm Hồn Cốc này là chỗ năm đó tu sĩ thượng cổ nhốt trọng phạm, sau đó không biết nguyên nhân gì bị vứt bỏ, nhưng những trọng phạm đó vẫn như cũ vẫn còn ở giữa cấm chế, cuối cùng phần lớn trọng phạm cũng chết oan ở trong đó, lúc này mới có Âm Hồn Cốc này trùng thiên âm khí." Bị gọi là Vương Thúc đạo sĩ có chút bần tâm nói.

"Yên tâm đi, ta lại không là con nít, huống chi ta còn có cha cho ta mấy món đỉnh giai pháp khí." Thiếu niên nói sĩ vừa nói xong liền trực tiếp hóa thành một đạo Thanh Ảnh bắn nhanh hướng cốc khẩu.

Bởi vì thiếu niên thân phận đạo sĩ đặc thù, bị gọi là Vương Thúc đạo sĩ cũng không dám tiến lên ngăn trở, chỉ có thể móc ra một cái hạc giấy Khinh Ngự một phen, sau đó buông ra hạc giấy, cái này hạc giấy liền hóa thành một đạo ánh lửa ngút trời lên, biến mất ở trong không khí.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Hàn Âm Lê

Chương 29: Hàn Âm Lê

Phía ngoài Âm Hồn Cốc không có quá nhiều nguy hiểm, cho nên Trương Mặc cùng Hàn Hình hai người chỉ cần ngăn cản âm khí trong cốc, hai người thay phiên khống chế kiện pháp của Hàn Hình kia, dựa theo Hàn Hình trí nhớ trực tiếp đi Hàn Âm Lê thật sự ở mảnh khu vực kia.

Lúc này Trương Mặc bọn họ vội vã đi đường, một mực đuổi theo Trương Mặc bọn họ kia hai tên thần bí nhân tiến vào trong cốc, bất quá sau khi tiến vào trong cốc, hai người này cũng không đuổi theo gấp Trương Mặc bọn họ, ngược lại dừng lại thương lượng.

"Trần Đạo đạo hữu chắc chắn nữ tử kia phát hiện là Hàn Âm Lê?" Nồng đậm giọng mũi người lần nữa đặt câu hỏi.

"Hắc hắc, Triệu đạo hữu cần gì phải có nghi vấn này, nếu là không có đối với Ma Tu bọn ta có chỗ đại dụng Hàn Âm Lê, ta như thế nào sẽ mạo hiểm đi tới Chính Đạo Nhân Sĩ địa bàn?" Bị nồng đậm giọng mũi gọi là Trần Đạo có người có chút bất mãn nói, "Chuyện này ta cũng dưới cơ duyên xảo hợp nghe lén được, xuất từ miệng nữ tử kia, thiên chân vạn xác, đạo hữu nếu không tin bây giờ tự đi trở về."

Ma tu họ Triệu cười đắc ý nói: "Ta chỉ là cùng đạo hữu chỉ đùa một chút mà thôi, chúng ta đây tiếp tục cùng đi qua đi."

"Đạo hữu chớ hoảng sợ, chúng ta là phía sau tựa hồ còn treo một cái 'Cái đuôi' chờ lát nữa tìm nơi yên tĩnh đưa cái 'Cái đuôi' này giải quyết lại nói." ma tu họ Trần âm trầm trầm nói, đồng thời hắt trong mắt lóe lên một tia không dễ dàng phát giác về kinh dị.

Ma tu họ Triệu cùng lộ ra cười gằn, hai người đồng loạt ở trong cốc tạt qua, lại không sợ chút nào âm khí trong cốc.

Lúc này Triệu, Trần hai vị Ma Tu sau khi đi, đi theo đám bọn họ thiếu niên nói sĩ theo sát, chẳng qua là thiếu niên đạo sĩ cũng không biết hắn đã bị hai tên Ma Tu phát hiện, còn vẫn đắc ý ở hai vị Ma Tu phía sau cổ động đuổi theo.

Bất quá đang lúc này, Trương Mặc cùng Hàn Hình hai người gặp phải một chút phiền toái.

Ở trước mặt bọn họ lại xuất hiện một con Âm La Xà, đây chính là nhất giai tứ cấp linh thú, đầu Âm La Xà này ước chừng có dài hai trượng, bằng cánh tay người lớn, cả người trên dưới miêng vảy hiện lên ngăm đen quang mang, hai con mắt Tinh Hồng dị thường, hai cái nanh đang tích tích lóc lóc nhỏ nọc

độc, hướng về phía Trương Mặc cùng Hàn Hinh bộ dáng khạc phân nhánh đầu lười.

"Xem ra chúng ta là chỉ có thể trước làm thịt nó mới có thể đi qua." Trương Mặc cười nói.

"Ừ, thường ngày nơi này cũng sẽ không xuất hiện linh thú cấp bậc này a." Hàn Hinh hơi nghi hoặc một chút nhìn Âm La Xà nói, "May này Âm La Xà không ở chung bầy linh thú, nếu không thì phiền toái."

Trương Mặc không có dùng Hòa Vân Kiếm, mà là rút ra một xấp phù chỉ, khẽ mỉm cười, trực tiếp ném ra một tấm phù ngay sau đó kích thích.

Âm La Xà do dự một hồi, sau khi thấy Trương Mặc xuất ra phù chỉ lập tức liền nhào lên.

Chẳng qua là ở trước mặt nó một đạo hóa diễm lập tức tạo thành, một hình dáng mơ hồ Hòa Xà ngay sau đó tạo thành, hình dáng mơ hồ Hòa Xà này sau khi tạo thành trực tiếp đánh về phía Âm La Xà.

Âm La Xà cả kinh,

Lập tức dừng lại, dùng đuôi rần đảo qua, to lớn đuôi rần trực tiếp vỗ trúng Hòa Xà của Trương Mặc.

Ầm!

Trương Mặc Hòa Xà lập tức bị đánh tan vỡ, hóa thành mấy chục hóa cầu bay tán loạn bốn phía, rơi vào phụ cận trên mặt đất ào ào tạo ra từng cái nấm đen hồ sâu lớn chừng cái đầu.

Âm La Xà nhất thời một tiếng hí, phần đuôi của nó cũng một mảnh nấm đen, hiển nhiên bị một ít tổn thương.

Bất quá thương thế kia hại cũng không rõ ràng, ngược lại kích thích Âm La Xà Hung Tính, nó lập tức điều chỉnh phương thức công kích, đem đầu rần nhắm ngay Trương Mặc bọn họ ngửa đầu mạnh một cái, lưỡng đạo nọc độc trực tiếp phun ra hướng Trương Mặc cùng Hàn Hinh.

Trương Mặc không thêm để ý chút nào đánh ra lưỡng đạo phù chỉ, một đạo là Hộ Thuần, một đạo là công kích phù chỉ, Hạ Giai phù chỉ chế tác đối với Trương Mặc mà nói độ khó không cao, lần này hấn một hơi thở chế tạo mấy chục tấm phù chỉ, đủ hấn phung phí.

Phù chỉ công kích mặc dù cũng sẽ tiêu hao pháp lực trong cơ thể, bất quá tiêu hao pháp lực cùng bản thân thi triển pháp thuật hoặc là điều khiển pháp khí tới có thể nói cực kỳ nhỏ, đặc biệt là Hạ Giai phù chỉ, đối với Luyện Khí Kỳ mà nói tuyệt đối là vũ khí đối chiến sắc bén, chỉ bất quá phần lớn người không có nhiều phù chỉ như vậy có thể cung cấp phung phí, cho nên rất nhiều người chỉ có thể dựa vào pháp khí hoặc là pháp thuật tới công kích.

Chỉ thấy Âm La Xà hai đạo nọc độc như mũi tên nước kia bắn về phía mặt Trương Mặc, chỉ tiếc trước mặt Trương Mặc Thủy Thuần phù đã sớm phát huy hiệu quả, một tầng bán trong suốt Hộ Thuần đem Trương Mặc cùng Hàn Hinh bảo vệ, nọc độc đánh vào trên Hộ Thuần bán trong suốt, chẳng qua là đem Thủy Thuần làm lốm xoảng, cuối cùng vẫn là không có thể đột phá Thủy Thuần, theo hình bầu dục Thủy Độn tuột xuống.

Xi!

Cùng lúc đó, phù chỉ trước mặt Âm La Xà đột nhiên hóa thành một một dạng khí lạnh trắng như tuyết trực tiếp bao phủ ở Âm La Xà.

Hàn Băng Phù, có thể làm chậm đối phương động tác Hạ Giai phù chỉ.

Trương Mặc thấy Âm La Xà trúng chiêu, lập tức rút ra hai tấm phù, lần nữa hướng Âm La Xà xuất ra một đạo phù chỉ.

Âm La Xà mất thấy Trương Mặc lần nữa xuất ra một đạo phù chỉ, nhất thời có chút kinh hoảng, trước nó cho là Trương Mặc chỉ là một tên phổ thông luyện khí ba tầng nhân loại, sau khi giao thủ mới phát hiện, Trương Mặc chẳng những phù chỉ đồng đạo, hơn nữa sử dụng phù chỉ nắm bắt thời cơ cực tốt, tâm lý đã nảy sinh thời ý.

Chẳng qua là Trương Mặc đạo giấy phù kia đã hóa thành hơn mười đạo mảnh nhỏ Băng Thứ to bằng cánh tay trẻ con, những băng này đâm nhọn dị thường, trực tiếp đâm về phía thân thể Âm La Xà.

Âm La Xà đương nhiên sẽ không thủ chịu trối, mạnh mẽ thân thể chính là vũ khí tốt nhất của nó, mất thấy chạy trốn không được, Âm La Xà lập tức dùng đưa phần đuôi vai u thịt bắp kia, trực tiếp một cái Hoành Tảo Thiên Quân, ý đồ đem hơn mười đạo mảnh nhỏ Băng Thứ xông tới mặt toàn bộ quét bay.

Chẳng qua là đang lúc này, Trương Mặc một đạo khác phù chỉ lặng yên không một tiếng động bắn nhanh ra, đạo này phù chỉ vừa xuất hiện lập tức ở trong không khí hóa thành một đạo thanh sắc Loan Nhận hình bán nguyệt, Loan Nhận hình bán nguyệt này như gió táp vậy chém về phía Âm La Xà đầu.

Cứ như vậy, Âm La Xà hoặc là dùng cái đuôi tảo khai vôi vàng ở trước mắt Băng Thứ, mặc cho Loan Nhận hình bán nguyệt chém ở nó trên đầu, hoặc là sẽ không quản hơn mười đạo Băng Thứ trước mắt, né tránh Loan Nhận hình bán nguyệt xông tới mặt.

Lúc này trong điện quang hỏa thạch, Âm La Xà làm ra quyết định.

Nó lại mặc cho mấy chục mảnh nhỏ Băng Thứ kia đâm vào trên thân rần, sau đó cúi đầu tránh thoát Loan Nhận hình bán nguyệt xông tới mặt.

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Mấy chục cây Băng Thử không chút lưu tình ghim trúng Âm La Xà thân rắn, lập tức xuất hiện hơn mười lỗ máu cỡ khoảng cái chén ăn cơm, máu tươi kèm theo miếng vảy bay tán loạn, còn lại Băng Thử trực tiếp đâm vào phía sau Âm La Xà trên mặt đất, mỗi một cái Băng Thử cũng ghim vào mặt đất mấy thước độ sâu, chung quanh mặt đất lại bị nhiệt độ thấp này cho đông xuất một tầng sương trắng.

Mà đạo Loan Nhận hình bán nguyệt là dán Âm La Xà da đầu nhanh gọn mà qua, sau đó đi vào trong không khí phía sau Âm La Xà không thấy tăm hơi.

Hì!

Âm La Xà phát ra một tiếng thê lương thăm mình, trợn mắt nhìn một đôi Tinh Hồng con người rất oán độc nhìn Trương Mặc.

Trương Mặc thấy Âm La Xà lựa chọn trong lòng thầm kêu tiếc cho, bất quá đồng thời trong tay hắn lại trừ hai tấm phù, thời điểm Âm La Xà tránh thoát phong nhận phù, Trương Mặc trong tay một tấm phù bất ngờ bắn ra, trực tiếp đánh về phía Âm La Xà.

Ở một bên yên lặng xem cuộc chiến Hàn Hinh trong lòng kinh ngạc, nàng cho tới bây giờ không nghĩ tới Hạ Giai phù chỉ nếu như liên hợp lại dùng sẽ đạt tới hiệu quả như thế, đồng thời trong nội tâm nàng cũng vì Trương Mặc hào khí cảm thấy kinh hãi, ra tay một cái chính là bốn, năm tấm phù chỉ, dựa theo một tấm phù giá thấp nhất năm mươi khối linh thạch hạ phẩm tính toán, đệ tử bình thường hoặc là tầm thường Tân Tu căn bản là không có cách gồng gánh nổi như vậy phung phí.

Trương Mặc đương nhiên sẽ không biết Hàn Hinh tâm lý đã đem hắn xác định vị trí là thổ hào, hắn phù chỉ là tự mình luyện chế, cho nên giá vốn cực thấp, bởi vì chế tạo phù chỉ tài liệu cũng không đắt, đắt chính là phí thủ công sau khi phù chỉ luyện chế thành, Luyện Phù yêu cầu thiên phú và thời gian, trong tu tiên giới Luyện Phù sư mặc dù không bằng Luyện Đan Sư như vậy cật hương, nhưng tài sản đầy đủ sung túc vẫn là có thể làm được.

Âm La Xà nhìn thấy Trương Mặc lần nữa đánh ra một tấm phù, đã hoàn toàn hoảng, xoay người liền quay chuyển động thân thể muốn chạy ra.

Trương Mặc do dự một hồi đem đã kích bắn ra phù chỉ thu hồi lại, ở chỗ Âm Hồn Cốc như vậy, tiết kiệm một ít phù chỉ cũng tốt, đây là ngay từ đầu, nếu là vào Hàn Hinh nói Hàn Âm Lê vị trí phương, còn có Quý Ảnh Miêu cùng Mê Tung thỏ cần phải đối phó, Trương Mặc phù chỉ tuy nhiều nhưng cũng có hạn, hắn cũng không muốn lãng phí phù chỉ ở trên người một nhất giai một tứ cấp linh thú.

"Đi thôi." Trương Mặc thu phù chỉ nói với Hàn Hinh.

"Người tại sao không giết đầu Âm La Xà này?" Hàn Hinh có chút không hiểu hỏi, "Một con Âm La Xà bắt được phường thị bên trên bán đi có thể kiếm hơn mấy chục khối linh thạch đây."

"Nếu không đi nữa, sợ rằng linh thú còn lại người được mùi máu tanh cũng sẽ bị hấp dẫn tới." Trương Mặc cười nói, "So sánh một con Âm La Xà, ta nghĩ rằng Hàn Âm Lê còn trân quý hơn."

"Đạo hữu nói ta mới để ý, là ta quá tham lam." Hàn Hinh khôi phục lại bình tĩnh nói, "Chúng ta là đi nhanh đi, ta luôn cảm thấy lần này Âm Hồn Cốc vòng ngoài có cái gì không đúng."

"Có gì không đúng tinh thần sức lực?" Trương Mặc hơi nghi hoặc một chút hỏi, "Chẳng lẽ là bởi vì nơi này xuất hiện nhất giai tứ cấp linh thú?"

"Ừ, ta cũng nghĩ như vậy, thường ngày ở chỗ vòng ngoài này rất ít sẽ xuất hiện nhất giai tứ cấp linh thú, bất quá cũng khó nói, có lẽ đầu Âm La Xà này trong lúc vô tình xông tới đây mà thôi." Hàn Hinh mang theo mờ mịt nói.

"Hay lại là hãy mau lên đường." Trương Mặc cau mày nói, hắn đã rõ ràng nghe được mấy tiếng vô danh thú hồng, nhìn dáng dấp đã có linh thú người được mùi máu tanh muốn chạy tới.

Hàn Hinh trong lòng căng thẳng, lập tức mang theo Trương Mặc rời đi tại chỗ.

Mà đầu bị Trương Mặc đã thương Âm La Xà kia lúc này đang nhanh chóng trên mặt đất chạy trốn, một ít bụi cây không biết tên bị nghiền thành cặn bã, cuối cùng nó đi tới dưới cây lớn đen xì.

Cây này, toàn thân đen nhánh, ngay cả lá cây cũng là một mảnh đen nhánh, trên cây lại kết từng quả hình bầu dục, quả này này lại trắng tinh như ngọc, chẳng qua là mặt ngoài hiện lên lấm tấm chấm nhỏ hắc sắc.

Âm La Xà vừa đến dưới tán cây liền ngừng đầu lên muốn gặm ăn quả trên cây, chẳng qua là Âm La Xà còn không có đụng đến quả trên cây liền bị một cái bàn tay màu đen vỗ vào trên đầu Âm La Xà, nhất thời đem đầu óc Âm La Xà choáng váng, trực tiếp nằm trên đất không thể động đậy.

Sau đó ở trên nhánh cây liền lộ ra một cái khối ngũ thân hình, rõ ràng là một con Trường Tĩ Linh Viên bấp thịt cả người bần chải.

Trường Tĩ Linh Viên một trận rống giận, dùng đôi tay lông hắc sắc mang vuốt lồng ngực của mình, mắt lộ ra hung quang nhìn chằm chằm Âm La Xà nằm trên mặt đất.

Âm La Xà sau khi cảm nhận được trên người Trường Tĩ Linh Viên khí thế, nhất thời một trận kinh hoàng, đối phương lại là nhất giai Cửu Cấp linh thú, nhất giai Cửu Cấp thì tương đương với nhân loại Luyện Khí Kỳ chín tầng tu vi, Âm La Xà kém Trường Tĩ Linh Viên năm cấp bậc.

Âm La Xà còn chưa kịp phản ứng, đầu Trường Tĩ Linh Viên kia cũng đã nhảy xuống cành cây, hai tay lúc lên lúc xuống bắt Âm La Xà hàm trên hàm dưới, dùng sức kéo xé một cái, Âm La Xà miệng to như chậu máu lại bị xé thành hai nửa.

Máu tươi rơi vãi đầy đất, Trường Tĩ Linh Viên cầm Âm La Xà trong tay vứt bỏ, xoay người lại nhảy lên nhánh cây, thuận tay hái một quả trên cây nhét vào trong miệng cắn cốt kết vang dội, trên mặt nhất thời lộ ra hài lòng thần sắc, nhìn dáng dấp đầu Trường Tĩ Linh Viên này đã đem quả cây này coi là vật phẩm riêng tư của hắn, không cho người khác đụng tay.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Kim Cương Quyền

Chương 30: Kim Cương Quyền

Trần, Triệu hai tên ma tu lúc này chính mai phục ở một nơi cỏ dại rậm rạp, lặng lẽ chờ thiếu niên đạo sĩ tới.

Trong chốc lát, thiếu niên đạo sĩ liền theo đuôi tới, chẳng qua là không nhìn thấy hai tên ma tu đang tại chỗ quanh quẩn, nhìn thật giống như đang do dự muốn không thể đạt được thành tựu gì.

Bất quá ngay sau đó hắn trên mặt lộ ra một nụ cười đùa cợt, nhìn về phía Trần, Triệu hai tên ma tu chỗ ẩn thân thật sự hô: "Hai vị là dự định để cho tiểu gia ta mời các người đi ra đây? hay là ngoan ngoãn tự đi ra?"

"Động thủ!"

Ma tu họ Trần gầm lên một tiếng, trong tay một món pháp khí đen nhánh ngay sau đó rời khỏi tay lao thẳng về phía mặt thiếu niên đạo sĩ.

Mà một bên hắn ma tu họ Triệu trên người lập tức Ma Khí hiện lên, cả người lại trở nên cao to, trên cánh tay bắp thịt nhô lên, trước ngực bắp thịt thậm chí cũng chổng đờ quần áo rách, cả người trên dưới tràn đầy cảm giác mạnh mẽ thấy, chính là trong Ma Tu luyện thể Ma Tu, loại Ma Tu tu luyện thân thể đặc biệt này, không dựa vào bất kỳ pháp khí cùng pháp thuật, hoàn toàn đem bản thân thân thể làm làm pháp bảo có thể trui luyện.

Loại tu luyện thể xác Tu Tiên Giả đặc biệt này, trong chính đạo cũng có, nhất là lấy Phật Môn là nhất, trong Phật Môn Bất Động Minh Vương quyết chính là công pháp luyện thể tương tự, bất quá Phật Môn người phổ thông đều đưa Bất Động Minh Vương quyết coi là công pháp phụ trợ, ít có người sẽ đem Bất Động Minh Vương quyết coi là Chủ Tu công pháp.

Lúc này ma tu họ Triệu trong cổ họng phát ra như dã thú gào thét, trực tiếp đánh về phía thiếu niên đạo sĩ, cánh tay vai u thịt bắp kia một trái một phải bóp hướng tay trái tay phải thiếu niên đạo sĩ, ý đồ đem thiếu niên đạo sĩ tay không xé thành hai nửa.

Chẳng qua thiếu niên đạo sĩ khoe miệng lộ ra một vết châm biếm, ngay sau đó xoay cổ tay một cái, một tinh quang tràn ra Kim Cương Quyền xuất hiện ở thiếu niên đạo sĩ trong tay, Kim Cương Quyền này lớn vừa vặn có thể bao lại một đầu người, toàn thân hiện lên một tia thanh quang.

"Đi!" Thiếu niên đạo sĩ đem Kim Cương Quyền hướng không trung ném đi, trực tiếp đập về phía đầu ma tu họ Triệu.

Ma tu họ Triệu ý mình thể xác cường hãn, lại đem đầu hướng phía trước đỉnh đầu, muốn trực tiếp đem Kim Cương Quyền thiếu niên đạo sĩ húc bay.

Loảng xoảng!

Kim Cương Quyền trực tiếp đập trúng đầu ma tu họ Triệu, ma tu họ Triệu chỉ cảm thấy đầu một trận ông vang, trong lúc nhất thời lại mất đi ý thức, trong đầu một mảnh trống không.

"Triệu huynh cẩn thận!" Ma tu họ Triệu bên tai mơ hồ truyền tới một trận tiếng kêu, chẳng qua là tiếng kêu này thật giống như từ nơi rất xa xôi truyền tới, nghe có chút mơ hồ.

Đột lúc ma tu họ Triệu khôi phục ý thức, hắn liền nhìn thấy ma tu họ Trần mặt kinh ngạc đang nhìn hắn mà người thiếu niên kia đạo sĩ chính về mặt không lành nhìn chằm chằm ma tu họ Trần.

"Thế nào?"

Đây là câu nói sau cùng ma tu họ Triệu ở trên đời này, sau khi nói xong câu đó đầu hắn liền lảo một tiếng rớt xuống trên mặt đất, một chùm máu đen như

suối phun từ trên cổ hần phun ra, sau đó một cổ thi thể không đầu liền trằm xuống té trên xuống đất, đập ra một trận bụi đất.

Ma tu họ Trần sắc mặt khó coi nhìn thẳng thiếu niên đạo sĩ, mới vừa rồi một màn kia để cho hần tâm chìm đến đáy cốc, sau khi ma tu họ Triệu bị Kim Cương Quyền đánh trúng đầu giống như bị dính định thân pháp đứng ngẩn ngơ tại chỗ, rồi sau đó, thiếu niên đạo sĩ sử dụng một thanh tiểu kiếm cổ xưa trực tiếp chặt đứt phương pháp khí đồng thời một kiếm liền đem đầu ma tu họ Triệu chém rơi.

Chỉ là bởi vì quá nhanh, cho nên sau khi tiểu kiếm thiếu niên đạo sĩ chém qua, ma tu họ Triệu đầu lại còn dừng lại ở trên cổ của mình, qua chốc lát mới rớt xuống.

Sau đó thiếu niên đạo sĩ không chút do dự đưa tay tìm tòi, liền đem ma tu họ Triệu túi trữ vật hút tới, sau đó trực tiếp bỏ vào trong bản thân túi trữ vật.

Ma tu họ Trần sau khi thấy một màn này phản ứng đầu tiên chính là chạy, thiếu niên đạo sĩ mặc dù tu vi giống như bọn họ đều là luyện khí Lục Tầng, nhưng thiếu niên đạo sĩ trên người pháp khí hai người bọn họ lại không cách nào so sánh.

Mà nhân vật nắm giữ đỉnh giai pháp khí như vậy, cho dù là ma tu họ Trần tự tin có thể đánh được cũng phải nhượng bộ lui binh, dù sao nhân vật như vậy phía sau thường thường có khổng lồ hậu trường, chọc phải phiền toái vô cùng.

Chẳng qua là hiện tại ở tình huống này, đối phương tựa hồ không nghĩ bỏ qua cho mình. Ma tu họ Trần suy tư một hồi, bỗng nhiên lộ ra vẻ tươi cười nói: "Ta xem đạo hữu tuổi còn trẻ liền có tu vi này nhất định là rồng phượng trong nhân loại, nếu là có thể tha ta một mạng, tất cả mọi người có thể bình an vô sự."

"Thực lực ngươi không cao, dọa người bản lãnh ngược lại thật cao, ngươi cảm thấy ngươi có thể uy hiếp được ta sao?" Thiếu niên đạo sĩ thanh âm có chút âm nhu, bất quá trong giọng nói mang theo một tia nổi nóng.

Ma tu họ Trần cười đắc ý nói: "Mèo có mèo nói, chó có chó nói, ta mặc dù không phải là đệ tử Đại Môn Phái gì, càng không phải là đệ tử đại tu sĩ quan môn, nhưng ta lại có một hạt trung cấp Âm Hỏa Lôi Châu, nếu là đạo hữu muốn giết ta, ta đây không ngại trực tiếp kích thích Âm Hỏa Lôi Châu, mọi người cùng nhau thưởng thức."

Ma tu họ Trần khi đang nói chuyện lật tay một cái, trên lòng bàn tay hiện ra một hạt châu màu đen kích cỡ tương đương trứng gà, hạt châu này toàn thân đen nhánh, mặt ngoài có tia chớp màu đen thoáng hiện, chính là Âm Hỏa Lôi Châu người Ma Tu trong ưa thích dùng nhất.

"Ngươi đây là đang uy hiếp ta sao?" Thiếu niên đạo sĩ biểu tình biến đổi, có chút không vui nói, "Ta ghét nhất người khác uy hiếp ta!"

Ma tu họ Trần không nghĩ tới thiếu niên đạo sĩ sẽ kích động như vậy, lập tức cũng lập tức chuyển khẩu phong đạo: "Đạo hữu chớ có kích động, ta có thể đưa một chỗ tốt lớn cho đạo hữu."

"Há, lợi ích khổng lồ, ngươi nói xem là cái gì?" Thiếu niên đạo sĩ dùng tay vuốt cằm nói.

Ma tu họ Trần vừa thấy thiếu niên đạo sĩ giọng chậm lại, trong lòng cũng thầm thở phào một hơi, dù sao Tu Tiên Giả yêu cầu Trường Sinh Chi Đạo, không tới cuối cùng ai cũng không muốn từ bỏ tánh mạng.

"Đạo hữu có thể biết Hàn Âm Lê?" Ma tu họ Trần cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Sinh trưởng ở nơi âm khí dày đặc, quả ngoài hai trăm năm mới thành thực, có thể luyện đan cũng có thể trực tiếp dùng, thuộc tính âm hàn, trực tiếp dùng có thể khiến cho người phục dụng miễn tẩu hỏa nhập ma." Thiếu niên đạo sĩ đem Đặc Tính của Hàn Âm Lê thuộc như lòng bàn tay đem nói ra, trong mắt lóe lên một tia khát vọng, bất quá ngược lại không có vô cùng kích động.

"Mặc dù đạo hữu biết Đặc Tính của Hàn Âm Lê này, nhưng đạo hữu cũng không nhất định biết ở Hàn Âm Lê phụ cận sẽ cũng sinh ra một ít Xà Môi." Ma tu họ Trần lộ ra vẻ đắc ý thần sắc nói.

"Xà Môi? Ta cho tới bây giờ chưa từng nghe qua loại linh quả này, ngươi không phải là là bảo vệ tánh mạng mà biến ra đi?" Thiếu niên đạo sĩ vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn ma tu họ Trần nói.

"Ta lấy tới cao Ma Thần thể, ta lời muốn nói Xà Môi chính xác trăm phần trăm." Ma tu họ Trần trên mặt hiện ra trịnh trọng thần sắc thể.

Ma Tu nếu là lấy tới cao Ma Thần thể, mặc dù vi phạm thế ước không sẽ lập tức xảy ra vấn đề, nhưng trải qua Ma Tu những năm gần đây tổng kết cho ra tình huống phạm là sau khi vi phạm lấy tới cao Ma Thần thể, cuối cùng đều chết rất thảm, đều không ngoại lệ.

Cho nên ma tu họ Trần lấy tới cao Ma Thần thể, thiếu niên đạo sĩ trong lòng cũng tin mấy phần.

"Ta có thể tin tưởng ngươi nói, bất quá Xà Môi này có ích lợi gì, nếu là chỉ giống hiệu quả của Hàn Âm Lê, ta sẽ không để ý." Thiếu niên đạo sĩ sắc mặt lập tức trở nên bất thiện, thật là trở mặt còn nhanh hơn lật sách.

Ma tu họ Trần do dự một hồi, cuối cùng thở dài một hơi nói: "Xà Môi này ta cũng trong lúc vô tình từ một quyển thượng cổ điển tịch nhìn vào, cụ thể hiệu quả chính ta cũng không có thí nghiệm qua, tin đồn chỉ có Hàn Âm Lê phụ cận sẽ có tỷ lệ nhất định sẽ xuất hiện Xà Môi này, hơn nữa nếu như là âm khí dày đặc địa phương, Xà Môi lại càng dễ dàng sinh tồn."

"Quyển thượng cổ điển tịch kia đã nói Xà Môi này là có thể rèn luyện thể chất, linh quả khiến cho Tu Tiên Giả tư chất tăng lên, chỉ vì hiệu quả vô cùng

thần kỳ, vào lúc đó sớm cũng đã còn dư lại không nhiều."

Ma tu họ Trần sau khi nói xong liền dừng lại, không nói thêm gì nữa, hấn đợi thiếu niên đạo sĩ làm quyết định, đồng thời tay hấn cũng siết chặt Âm Hòa Lôi Châu, nếu là thiếu niên đạo sĩ nổi sát tâm, hấn liền nổ Âm Hòa Lôi Châu, đến lúc đó trực tiếp đồng quy vu tận.

Thiếu niên đạo sĩ trầm ngâm một hồi nói: "Hai người các ngươi theo dõi hai người kia chính là đi tìm Xà Môi kia sao?"

"Không phải, bọn họ là đi tìm Hàn Âm Lê, ta cảm thấy hai người bọn họ hấn không biết Xà Môi sự tình, bất quá nếu là bọn họ đến phụ cận một cây Hàn Âm Lê, phỏng chừng cũng có thể phát hiện Xà Môi." Ma tu họ Trần thành thật trả lời nói.

"Được, ta tạm thời tha cho ngươi một mạng, ngươi ở phía trước dẫn đường đi." Thiếu niên đạo sĩ trầm ngâm một tiếng nói.

Linh được có thể cải thiện tư chất, trong tu tiên giới rất hiếm thấy, cho dù lấy thiếu niên đạo sĩ gia thế đến nay mới thôi cũng chưa thấy qua, bây giờ có cơ hội này, thiếu niên đạo sĩ tự nhiên không nghĩ bỏ qua, dĩ nhiên hấn đã quyết định chủ ý, một khi tìm tới Xà Môi liền trực tiếp giải quyết tên Ma Tu trước mắt này, dù sao Chính Ma hai phái đối lập cũng chẳng sao.

Mà ma tu họ Trần mặc dù không cam lòng, ngại vì thiếu niên đạo sĩ thực lực cũng chỉ có thể đằng hoàng ở phía trước dẫn đường, bất quá hấn con ngươi loạn chuyển, hiển nhiên cũng đang tính toán đến cái gì, hai người cứ như vậy mang tâm sự riêng dọc theo đường đi Trương Mặc bọn họ tiến tới.

Nhưng lúc này Trương Mặc cùng Hàn Hình hai người lại lần nữa gặp phải phiền toái, trước mặt bọn họ là một con mặt xanh nanh vàng ác quỷ, Âm Hồn Cốc bên trong rất nhiều Tu Tiên Giả chết oan bởi vì hồn phách vào không luân hồi, cho nên ở trong Âm Hồn Cốc biến thành ác quỷ đặc biệt đối phó những Tu Tiên Giả tới trong cốc này.

Bọn họ bởi vì khi còn sống là Tu Tiên Giả, sau khi chết đối với cùng cho người tu tiên đồng đạo dĩ thường căm ghét, bất quá ác quỷ cũng phải xem thực lực, nếu là phổ thông ác quỷ chỉ có thể lợi dụng kinh khủng Ảo thuật mê muội người khác, nhưng là có chút ác quỷ dưới cơ duyên xảo hợp đạt được Quý Tu công pháp, có khả năng ngưng kết thật thể, từ đó lợi dụng quý thuật tổn thương người, thậm chí, tu thành Quý Tốt, thực lực có thể so với Luyện Khí Kỳ nhân loại, về phần những Quý Tốt này thực lực là muốn xem bọn hấn thời gian tu luyện, thời gian tu luyện càng dài thực lực lại càng mạnh.

Hàn Hình mặc dù thân là người tu tiên, nhưng vừa nhìn thấy mặt xanh nanh vàng ác quỷ này lại theo bản năng hướng Trương Mặc sau lưng tránh đi.

"Kiệt! Kiệt! Thật lâu không có hút tinh phách, xem ra hôm nay ta muốn đại bổ một hồi." Ác quỷ này nhìn Trương Mặc cùng Hàn Hình khoe miệng lại nhỏ xuống xuất vài giọt nước miếng dài.

Từ trên người ác quỷ kia thân thể cùng khoe miệng nước miếng đen như mực, Trương Mặc có thể đại khái phán đoán đây là một con ngưng kết thật thể Quý Tốt, thực lực so với mình hấn hơi cao một chút, Trương Mặc mặc dù không cảm ứng được đối phương linh lực, nhưng năng lượng vẫn có thể cảm nhận được.

"Ngưng Âm Thành Nhận!" Ác quỷ này gầm nhẹ một tiếng, đưa tay hướng không trung một trào, âm khí chung quanh như có như không liền lập tức bắt đầu hướng trong bàn tay hấn ngưng tụ qua.

Chốc lát, trên tay ác quỷ liền xuất hiện một cái lưỡi hái đen nhánh, trên lưỡi hái này lưỡi đao hiện lên nhè nhẹ hàn quang, nhìn qua sắc bén dị thường.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Trường Tĩ Linh Viên

Chương 31: Trường Tĩ Linh Viên

Ngao ô!

Ác quỷ phát ra một tiếng kinh thiên gào thét, xách thanh lưỡi hái màu đen kia vọt thẳng hướng Trương Mặc, đồng thời lưỡi hái trong tay nhắm ngay cổ Trương Mặc, ý đồ đem đầu Trương Mặc trực tiếp cắt lấy.

Hàn Hình có chút khẩn trương hô: "Đạo hữu cẩn thận, ác quỷ này thân thể như có như không, khó đối phó nhất."

Trương Mặc là lộ ra rất dễ dàng, đưa tay bóp một cái kiếm quyết, hướng xông tới mặt ác quỷ chỉ một cái, một đạo như ánh mặt trời vậy ầm ập trùm ánh sáng bắn ra, chung quanh âm khí lại như tránh khắc tinh vậy tản ra bốn phía, trong không khí lại tạo thành một đạo tươi sáng quang ngân.

Hàn Hinh vốn cho là Trương Mặc có chút khinh thường nhất thời há hốc miệng ba, không biết nên nói cái gì cho phải.

Phốc xuy!

Chùm ánh sáng đánh trúng ác quỷ, phát ra một tiếng vang nhỏ.

chùm ánh sáng của Trương Mặc này chút nào không ngoài suy đoán đánh trúng xông tới mặt ác quỷ, ác quỷ này mặc dù cảm giác một tia không ổn, nhưng ý vào Quỷ Hồn Chi Thể huyền diệu, không chút nào tránh né ý tứ.

"Ha ha, chút tài mọn, ngươi không biết ta Quỷ Hồn Chi Thể thì sẽ không bị a!" Này ác quỷ lộ ra cười gằn, mới nói được một nửa bỗng nhiên phát ra một tiếng rít, bởi vì hần ngực bất ngờ xuất hiện cái lỗ nhỏ lớn bằng ngón.

Ầm!

Trong chốc lát, thân thể ác quỷ này liền bị trên ngực còn Thuần Dương Chi Lực sót lại đó thiêu, trong khoảnh khắc hóa thành hư không, mà hết thảy chuyện này cũng chỉ phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch.

"Đây là chuyện gì xảy ra, mới vừa rồi ngươi đánh ra đạo kia là thứ gì, thật giống như có khắc chế âm khí cùng ác quỷ hiệu quả?" Hàn Hinh có chút rung động nhìn lên trước mặt ác quỷ tiêu tan không thấy, rung động trong lòng không dứt.

"Không có gì, chẳng qua là may mắn mà thôi." Trương Mặc sắc mặt trắng nhợt nói, mới vừa rồi hần vừa khởi động trong cơ thể Thuần Dương Chi Lực, trong đan điền đoàn Thuần Âm Chi Khí kia thiếu chút nữa thì bạo tẩu, thật may hần kịp thời chế trụ, lúc này mới không việc gì, cái này làm cho Trương Mặc quyết định đi tìm phương pháp giải quyết trong cơ thể Thuần Âm Chi Khí này, nếu không có, chỉ sợ cơ thể Thuần Âm Chi Khí này sẽ trở thành lựu đạn hẹn giờ chôn ở Trương Mặc trong cơ thể.

Hàn Hinh cũng thấy Trương Mặc sắc mặt không được, lập tức cũng cho là Trương Mặc mới vừa rồi một ngón kia hao phí rất nhiều linh lực sở trí, cho nên cũng không có hỏi tới.

"Sắp đến nơi rồi, có muốn hay không chúng ta ở chỗ này nghỉ ngơi một chút." Hàn Hinh có chút quan tâm hỏi, đoạn đường này Trương Mặc thực lực để cho Hàn Hinh tin phục, đồng thời Trương Mặc cũng rất chiều cổ nàng, dọc theo đường đi phần lớn thời gian đều là Trương Mặc ở chống giữ kiện pháp khí kia, cái này làm cho Hàn Hinh trong lòng hơi ấm.

Tu Tiên Giới đúng là tàn khốc vô cùng, đồng thời cũng tuân theo nguyên tắc cá lớn nuốt cá bé, nhưng dù sao Tu Tiên Giới cũng là người bình thường tu luyện mà thành, tự nhiên cũng mang một ít ưu điểm cùng khuyết điểm của người bình thường.

Sau khi Trương Mặc cảm nhận được bên trong đan điền Thuần Âm Chi Khí này bị áp chế hoàn toàn, trong lòng cũng thở phào một hơi, đồng thời khoát khoát tay nói: "Không cần, Âm Hồn Cốc này biến hóa đa đoan, chúng ta là hay lại là mau mau chạy tới cây Hàn Âm Lê kia, sớm hái Hàn Âm Lê thì tốt hơn."

Hàn Hinh nghe một chút lời nói của Trương Mặc cũng khá chấp nhận, lúc trước nàng tìm tới cây Hàn Âm cây Lê kia một mực chưa bao giờ gặp còn lại linh thú, mà lần này, chẳng những gặp phải nhất giai tứ cấp Âm La Xà, còn có tương đương với luyện khí ba tầng Quỷ Tốt ác quỷ, ai biết kéo dài nữa sẽ gặp phải cái gì.

Lúc hai người quyết định lần nữa lên đường, Trương Mặc bỗng nhiên xoay người nhìn phía sau, một cái vẻ mặt che lấp nam tử mang theo một cái mặc đạo bào thiếu niên xuất hiện ở Trương Mặc trước mặt bọn họ.

Hai người này chính là ma tu họ Trần và cùng hần đạt thành hiệp nghị thiếu niên đạo sĩ.

"Hai người các ngươi tiểu bối, thức thời thì ở phía trước dẫn đường, nếu không, Hừ!" Ma tu họ Trần lên tiếng uy hiếp nói.

Trương Mặc dùng Thiên Nhân thuật tra một cái nhìn, đối phương cũng có thực lực luyện khí Lục Tầng, bắt quá nhìn ma tu họ Trần lại lấy phía sau hần thiếu niên đạo sĩ là như Thiên Lô sai đâu đánh đó bộ dáng, cái này làm cho Trương Mặc trong lòng có chút kiêng kỵ, đồng thời cũng lưu ý tới thiếu niên đạo sĩ.

Thiếu niên đạo sĩ này dáng dấp mi thanh mục tú, lông mày rất nhỏ dài, đồng thời da thịt trơn mềm như thiếu nữ, cả người lại lộ ra một Cổ cảm giác quái dị, cặp mắt kia nhìn đặc biệt trong suốt, thật giống như có thể xuyên thấu hết thảy, chẳng qua là thiếu niên đạo này sĩ vóc người gầy yếu, nhìn bộ dáng so với Hàn Hinh còn phải gầy yếu mấy phần.

Thiếu niên đạo sĩ tự nhiên cũng phát hiện Trương Mặc đang quan sát mình, đối với Trương Mặc gia hỏa người tương mạo biết điều phúc hậu này, trên mặt ngay thơ vị thoát, thiếu niên đạo sĩ cũng không có đặc biệt lưu ý, lập tức cũng mở miệng nói: "Hai vị liền làm theo hần nói đi, nghe nói các ngươi muốn Hàn Âm Lê, đến lúc đó ta sẽ lưu cho các ngươi một ít."

Hàn Hinh có chút ủy khuất chuẩn bị giải bày, Trương Mặc đưa tay đưa nàng tay nắm chặt, đồng thời nói với thiếu niên đạo sĩ: "Nhìn đạo hữu trang phục chác là người Đạo Môn, tin tưởng đạo hữu không biết sự tình làm tà ma giết lừa chứ?"

Mới vừa rồi Trương Mặc trong lòng tính kế một chút, nếu là mình đột nhiên đánh lén cũng có thể trọng thương ma tu họ Trần, bắt quá đối với tên tuổi không lớn thiếu niên đạo sĩ này Trương Mặc tâm lý lại không có dấy, hơn nữa thiếu niên đạo sĩ cũng đáp ứng cho hần và Hàn Hinh Hàn Âm Lê, Trương

Mặc cũng không muốn gây phiền toái.

"Người chó có dùng lời nói kích ta, ta như là đã nói qua sẽ cho các người Hàn Âm Lê liền tuyệt sẽ không nuốt lời!" Thiếu niên đạo sĩ mặc dù ngoài miệng như cũ cứng rắn, bất quá Trương Mặc cho Đạo Môn tăng bốc này, lại để cho thiếu niên đạo sĩ mừng thầm trong lòng.

Ma tu họ Trần nghe lời nói của Trương Mặc, trong lòng âm thầm kêu hồng hét, hẳn biết trước mắt cái này đáng đáp biết điều phúc hậu thiếu niên tuyệt không phải nhìn đơn giản như vậy.

Hàn Hinh tự nhiên cũng minh bạch năng và Trương Mặc tình cảnh, lập tức cũng ngầm thừa nhận Trương Mặc quyết định, không nói tiếng nào ở phía trước dẫn đường.

Bởi vì là cách cây Hàn Âm Lê không xa, cho nên Hàn Hinh ở nhanh đến lúc đó dừng lại nói với thiếu niên đạo sĩ: "Phía trước có một đám Quý Ảnh Miêu cùng Mê Tung Thố, ta nghĩ rằng hai vị có thể giải quyết."

Không đợi thiếu niên đạo sĩ trả lời, ma tu họ Trần liền đối với thiếu niên đạo sĩ liếc mắt, sau đó ngạo nghễ tiến lên nói: "Một đám nhất giai Tam cấp linh thú mà thôi, người lại xem ta như thế nào thu thập bọn chúng."

Nói xong cũng muốn trực tiếp tiến lên, bất quá thiếu niên đạo sĩ nhưng cũng không để cho hắn như nguyện.

"Người nóng lòng như vậy làm gì, chúng ta cùng đi đi, nếu là xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn sẽ không tốt." Thiếu niên đạo sĩ từ tốn nói, giọng nhưng là không nghi ngờ gì nữa.

Nghe được thiếu niên đạo sĩ lời nói, ma tu họ Trần dự định trước thời hạn ý nghĩ tìm Xà Môi liền chết yếu, ma tu họ Trần nhất thời về mặt đưa đám nói: "Liên y theo đạo hữu nói."

Trương Mặc mặc dù không biết thiếu niên đạo sĩ cùng ma tu họ Trần hai người có cái gì mờ ám, nhưng nghe được hai người như vậy đối thoại cũng minh bạch một ít, chẳng qua là làm bộ như không biết mà thôi, đồng thời hẳn khẽ nhủ mày, bởi vì vô danh Tiên Quyết duyên cớ, hẳn thần thức vượt xa đồng giai tu sĩ, cho nên lúc đến gần cây Hàn Âm Lê, Trương Mặc liền nghe vào một cỗ nồng đậm mùi máu tanh.

Hàn Âm cây lê phụ cận có huyết tinh khí nặng như thế, Trương Mặc biết trước mặt đã sinh ra chút biến cố, bất quá hẳn có thể không có tâm tư gì đi nhắc nhở thiếu niên đạo sĩ cùng ma tu họ Trần, dù sao hai người này cũng không phải là cái gì hiền lành, hơn nữa có mùi máu tanh chỉ có thể nói rõ phía trước có xảy ra chuyện, cũng không nhất định có biến cố.

Ma tu họ Trần mặc dù hết sức che giấu, nhưng lấy Trương Mặc đời trước kinh nghiệm đến xem, đối phương tất nhiên là một tên Ma Tu, về phần thiếu niên đạo sĩ tu luyện chính là thuần khiết Đạo Môn pháp quyết, như vậy một Chính một Tà hai người cùng hợp tác, phỏng chừng không có chuyện gì tốt.

Trương Mặc cũng không cảm thấy thiếu niên đạo sĩ sẽ hoàn toàn yên tâm mình và Hàn Hinh, tổng hợp các loại, Trương Mặc không có lên tiếng nhắc nhở thiếu niên đạo sĩ cùng ma tu họ Trần.

Lúc này thời điểm Trương Mặc cùng Hàn Hinh chuẩn bị với đi lên xem một chút, phía trước bỗng nhiên truyền tới một trận linh thú tiếng rống giận, tiếng gào rung trời, đồng thời còn kèm theo tiếng đánh nhau vang.

"Làm sao bây giờ?" Hàn Hinh có chút do dự hỏi, từ âm thanh đi lên nghe, linh thú này tiếng gào tuyệt đối không phải Quý Ảnh Miêu cùng Mê Tung Thố nhất giai Tam cấp linh thú không thể nào phát ra, trong lòng hơi động lập tức lên ý tưởng đục nước béo cò.

Trương Mặc đưa tay một nền cầm, cười đắc ý nói: "Tốt nhất không nên tiến lên, chờ bọn hắn có kết quả lại nói, hiện tại trong quá khứ chỉ có thể có hai kết quả, hoặc là bị bọn họ kéo đi làm con cờ thí thay bọn họ ngăn cản linh thú. Hoặc là bị bọn họ hoài nghi trực tiếp bị giết hết, ngược lại cũng không có kết quả tốt."

Trương Mặc một phen trực tiếp đem ý niệm của Hàn Hinh này cho bỏ đi, nếu là bọn họ hai người tu vi và thiếu niên đạo sĩ đồng giai, cũng có thể tiến lên tiếp cận tham gia náo nhiệt, bất quá ba đẳng cấp chênh lệch, Hàn Hinh tự cho là mình không có một phần chắc chắn có thể Hòa Trung Thủ Lật đạt được lợi ích.

Bên cây Hàn Âm Lê kia vang động càng ngày càng lợi hại, bên kia cường đại linh áp xung động cũng nói cùng thiếu niên đạo sĩ bọn họ tranh đấu tuyệt đối là một con linh thú không kém.

Mà lúc này đang cùng con linh thú lúc trước tay không xé Âm La Xà đối chiến ma tu họ Trần chính không ngừng kêu khổ, một bên thiếu niên đạo sĩ cũng sắc mặt âm trầm.

Ở trước mặt bọn họ là một con một con viên hầu cao hơn người, trên người bắp thịt cuộn cuộn, bên ngoài thân che lấp một tầng bộ lông màu xám.

"Trường Tĩ Linh Viên!" Thiếu niên đạo sĩ có chút kinh ngạc nhìn lên trước mặt viên hầu la lên, "Không đúng, đây là biến dị Trường Tĩ Linh Viên, nếu không lấy Trường Tĩ Linh Viên tập quán nhất định là ở chung, đầu Trường Tĩ Linh Viên này chắc là chỉ có một mình, hơn nữa trên người khí tức cũng u ám vô cùng, xem ra hẳn là có chút biến dị mới đúng."

Thiếu niên đạo sĩ bên này mới vừa phân tích xong, bên kia ma tu họ Trần liền oa oa la lên: "Đạo hữu có thể hay không giúp ta một tay, súc sinh này lực đạo thật là lớn a."

Bởi vì lúc trước pháp khí bị thiếu niên đạo sĩ chặt đứt, lúc này ma tu họ Trần chỉ có thể xuất ra một món trường đao toàn thân huyết hồng, sau khi huyết đao này bị ma tu họ Trần sử dụng, không trực tiếp khắc địch chế thắng, ngược lại mũi đao đổi lại hướng ma tu họ Trần, bộ dáng muốn thí giết chủ nhân.

Ma tu họ Trần cười khổ một tiếng, trực tiếp phun ra một ngụm tinh huyết, thân đao huyết đao này lập tức hiện lên một hàng màu đỏ nhạt huyền ảo vặn vẹo, ngay sau đó liền đem ngụm máu của ma tu họ Trần hoàn toàn hút vào thân đao, chỉ chớp lát sau Huyết Đao liền phát ra một tiếng vang dội, ngay sau đó thân đao chu vi liền hiện lên một vệt dính nhớp huyết quang, tiếp đó ma tu họ Trần liền điều động linh lực trong cơ thể thúc giục Huyết Đao chém về Trường Tĩ Linh Viên phía đối diện.

Đao này là ma tu họ Trần tình cờ phát hiện từ trong một động phủ Ma Tu vẫn lạc, quý dị dị thường, nếu không phải đứt đồ ăn bản thân tinh huyết liền không thể thúc giục, cho dù ma tu họ Trần đã nhỏ máu nhận chủ cũng vô dụng.

Chẳng qua là Trường Tĩ Linh Viên này quả nhiên như thiếu niên đạo sĩ phân tích qua như vậy, là biến dị phẩm loại.

Chỉ thấy Trường Tĩ Linh Viên giữa đầu một cái, hai cái lỗ mũi to lớn liền mãnh lực hút vào chung quanh âm khí, ma tu họ Trần cảm thấy được chung quanh âm khí giống như thủy triều tràn vào trong lỗ mũi Trường Tĩ Linh Viên, khiến cho không khí chung quanh hần trở nên trong sạch, chẳng qua là âm khí Âm Hồn Cốc này liên tục không ngừng, bên này mới vừa bị biến dị Trường Tĩ Linh Viên hút đi số lớn âm khí, bên kia theo gần bổ sung lại.

"Âm Ngưng Ma Khải!" Trường Tĩ Linh Viên khẽ quát một tiếng, lại miêng nói tiếng người.

Thiếu niên đạo sĩ chân mày giật mình, ngay sau đó khôi phục lại bình tĩnh, viên hầu loại linh thú bản thân cấu tạo cùng Nhân loại chênh lệch không bao nhiêu, trong bọn họ có chút chủng tộc thậm chí sinh ra là có thể học tập ngôn ngữ nhân loại, mà không cần giống như linh thú còn lại chỉ có khi đạt tới nhất định đẳng cấp lúc mới có thể miêng nói tiếng người.

Ở lúc thanh âm hần vừa dứt, ở trên người hần cùng tứ chi lập tức hiện lên một bộ khôi giáp đen nhánh tỏa sáng, khôi giáp này dạng thức cổ xưa, trên khôi giáp mơ hồ có một ít huyền ảo màu đen phù văn thoáng hiện, trên vai giáp, khuỷu tay cùng đầu gối phân biệt đều có hai cây đen nhánh sắc bén Tiêm Thứ.

Đang lúc này, ma tu họ Trần thanh Huyết Đao kia đã bổ tới trước mặt biến dị Trường Tĩ Linh Viên.

Coong!

Một tiếng vang thật lớn, Huyết Đao trầm kích vào mũi nhọn màu đen trên khuỷu tay của Trường Tĩ Linh Viên.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Ngư Ông

Chương 32: Ngư Ông

Làm người ta kinh ngạc một màn xuất hiện, ma tu họ Trần Huyết Đao lại bị Tiêm Thứ màu đen trên khuỷu tay của Trường Tĩ Linh Viên cản được.

Trên Huyết Đao hiện lên một tầng huyết quang, nhưng là lại không biết sao lại dính bên trên Tiêm Thứ màu đen, trong lúc nhất thời Huyết Đao cùng màu đen Tiêm Thứ lại giằng co.

Cũng đang lúc này, ma tu họ Trần hướng thiếu niên đạo sĩ cầu viện.

Thiếu niên đạo sĩ do dự một hồi, cuối cùng vẫn lựa chọn ra tay, dù sao đầu biến dị Trường Tĩ Linh Viên này tựa hồ hơi có lai lịch, nếu không giải quyết cho sớm, sợ rằng sẽ sinh ra những biến cố khác.

Sau đó, thiếu niên đạo sĩ lần nữa sử dụng Kim Cương Quyền, chỉ thấy Kim Cương Quyền trên không trung quay tròn một trận xoay tròn, sau khi thiếu niên đạo sĩ khẽ quát một tiếng 'Đi', Kim Cương Quyền liền trực tiếp đập về phía đầu Trường Tĩ Linh Viên.

Bất quá lần này Trường Tĩ Linh Viên cũng không có giống như ma tu họ Triệu khinh thường như vậy, thiếu niên đạo sĩ Kim Cương Quyền vừa ra, hần liền rõ lộ vẻ cảm nhận được một tia nguy hiểm tín tức, lập tức dùng sức tách ra Huyết Đao, trực tiếp lách người một cái liền tránh Kim Cương Quyền của thiếu niên đạo sĩ.

Bất quá Kim Cương Quyền của thiếu niên đạo sĩ như thế nào tùy tiện liền có thể tránh thoát?

Chỉ thấy thiếu niên đạo sĩ tay niết Ấn Quyết, linh lực trong cơ thể lưu chuyển, Kim Cương Quyền kia vốn là nện ở chỗ trống lập tức trở về xoay qua chỗ khác đập về phía sau đầu Trường Tĩ Linh Viên.

Trường Tĩ Linh Viên nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay bất ngờ xuất hiện một cây gậy toàn thân lóe đen nhánh kim quang, ngay sau đó trực tiếp xoay người, một gậy liền đập trúng thiếu niên đạo sĩ Kim Cương Quyền.

Loảng xoảng!

Một tiếng vang thật lớn, Trường Tĩ Linh Viên hai tay rung một cái, lui về phía sau một bước.

Đồng thời thiếu niên đạo sĩ Kim Cương Quyền cũng bị đập bay xéo ra ngoài, thiếu niên đạo sĩ sắc mặt trắng nhợt, ấn quyết trong tay biến hóa, linh lực trong cơ thể điên cuồng lưu chuyển, rốt cuộc đem Kim Cương Quyền lao đảo muốn ngã òn trên không trung.

Bất quá thừa dịp thời điểm thiếu niên đạo sĩ ổn định Kim Cương Quyền, Trường Tĩ Linh Viên cặp mắt bỗng nhiên toát ra một vệt kim quang đậm thẳm mà tu họ Trần con mắt.

Ma tu họ Trần vốn là muốn lợi dụng Huyết Dao đánh lén, bất thành linh bị Trường Tĩ Linh Viên cặp mắt toát ra đạo kim quang kia đâm trúng hai mắt, nhất thời đầu trống rỗng, mất đi ý thức, nguyên bản đã đến gần Trường Tĩ Linh Viên Huyết Dao kia "bang" một tiếng rớt xuống đất.

Trường Tĩ Linh Viên nào sẽ bỏ qua cơ hội này, hơi nhún chân thấp một chút, lòng bàn chân bỗng nhiên sinh ra một cỗ mây đen, lại di chuyển vào trước người ma tu họ Trần, sau đó không chút lưu tình dùng cây gậy trong tay đập về phía đầu ma tu họ Trần.

Phốc!

Ma tu họ Trần đầu giống như dừa hấu bị Trường Tĩ Linh Viên đánh nát, bởi vì Trường Tĩ Linh Viên lực đạo quá lớn, hấn cây gậy quá mức thậm chí đã đập đến lồng ngực ma tu họ Trần, tình cảnh máu tanh cực kỳ.

Mà hết thầy này cũng chỉ phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch, thiếu niên đạo sĩ thậm chí còn mới vừa thúc giục Kim Cương Quyền đập về phía Trường Tĩ Linh Viên, bỗng nhiên ma tu họ Trần đã đi đời nhà ma.

Bất quá đối với ma tu họ Trần chết, thiếu niên đạo sĩ ngược lại không có quá lớn ý tưởng, dù sao ở trong kế hoạch, hấn vốn là muốn ở cuối cùng đem giết chết, Chính Ma đối lập, trước thỏa hiệp chẳng qua là là mề muối đối phương mà thôi.

Loảng xoảng!

Trường Tĩ Linh Viên trong tay đen nhánh cây gậy lần nữa đập trúng Kim Cương Quyền của thiếu niên đạo sĩ phát ra một tiếng vang thật lớn.

Mà lần này Trường Tĩ Linh Viên đã nắm giữ được Kim Cương Quyền lực lượng, cho nên không có lui về sau nữa.

Thiếu niên đạo sĩ thấy Kim Cương Quyền đã không có hiệu quả, lập tức cũng không chút do dự đưa tay chỉ một cái, trực tiếp đem Kim Cương Quyền thu tay về bên trong, đồng thời sử dụng một thanh tiểu kiếm cổ xưa, trên chuôi kiếm tiểu kiếm này bất ngờ nạm bảy viên nhỏ bé bảo thạch màu sắc khác nhau.

Thiếu niên đạo sĩ cũng không dám thờ ơ, lập tức trên tay Ấn Quyết biến đổi, linh lực trong cơ thể lập tức rót vào tiểu kiếm, đá quý màu đỏ trên chuôi kiếm viên kia bỗng nhiên phát ra ánh sáng, ngay sau đó cả thanh tiểu kiếm cũng tán mát ra nóng bỏng khí tức, tiếp theo thiếu niên đạo sĩ liền điều khiển tiểu kiếm trực tiếp chém về phía Trường Tĩ Linh Viên.

Khi thiếu niên đạo sĩ sử dụng tiểu kiếm và hấn kích thích đá quý màu đỏ trên tiểu kiếm, từ đầu đến cuối bất quá một cái chớp mắt công phu, Trường Tĩ Linh Viên đối mặt với thiếu niên đạo sĩ phong cách cổ xưa tiểu kiếm lập tức cũng thần tình nghiêm túc, từ vừa mới bắt đầu hấn liền coi thiếu niên đạo sĩ là làm một cái nguy hiểm đối thủ, cho nên mới không tiếc hao phí linh lực trước giải quyết ma tu họ Trần.

Tiểu kiếm cổ xưa trên không trung vô căn cứ rạch một cái, một đường dài chừng hơn một trượng hình bán nguyệt kiếm khí màu vàng ngay sau đó chém về phía ngực Trường Tĩ Linh Viên, này kiếm khí màu vàng vạch qua không khí, chung quanh màu đen âm khí lại như dung tuyết vậy tiêu tan, đồng thời kiếm khí lướt qua, không khí lại có một ít vẩn vèo, hiển nhiên kiếm khí nhiệt độ cực cao.

Trường Tĩ Linh Viên mặc dù rất muốn tránh ra đạo kiếm mang này, nhưng phong cách cổ xưa tiểu kiếm phát ra kiếm khí màu vàng tới quả thực quá nhanh, Trường Tĩ Linh Viên căn bản không kịp né tránh.

Sặc!

Một tiếng thanh thúy tiếng vang lên, Trường Tĩ Linh Viên khó tin nhìn cây gậy trong tay cắt thành hai khúc đen nhánh, đồng thời trên Âm Ngưng Ma Khái của nó cũng xuất hiện một đạo to lớn năm đen vết kiếm, may Âm ngưng Ma Khái của nó bền chắc, nhờ vậy mới không có bị kiếm khí này chém thành hai khúc.

Thà cho là như thế, Trường Tĩ Linh Viên ngực cũng xuất hiện một đạo vết kiếm sâu đủ thấy xương, ngấm đen trên ngực một đạo năm đen kia như than vết kiếm hoành tuyền ở trong đó, ngay cả máu tươi đều bị uốn thành vết máu, đồng thời về nóng bức khí tức này cũng xâm nhập trong cơ thể Trường Tĩ Linh Viên, tùy ý tại kinh mạch của nó du thoán bạo tẩu.

Bất quá đầu Trường Tĩ Linh Viên này cũng là biến dị, chỉ thấy thân hình của nó vốn là màu vàng nhạt thời biến hóa đến đỏ bùng, trên thân thể bỗng nhiên xông ra một vết khí tức cuồng bạo.

Không được, đầu Trường Tĩ Linh Viên này lại Cuồng Hóa! Thiếu niên đạo sĩ trong lòng cả kinh, đã đoán ra Trường Tĩ Linh Viên này cách biến hóa nguyên nhân.

Đây là một ít kỹ năng huyết thống so với thuần linh thú mới có thể nắm giữ, có thể trong nháy mắt liền kích thích ra gấp đôi thậm chí gấp ba trở lên thực lực, hơn nữa sau khi Cuồng Hóa, những linh thú này như cũ nắm giữ bản thân ý thức.

Cho nên phổ thông nắm giữ Cuồng Hóa năng lực linh thú đều là tương đối khó dây dưa, nhân loại bình thường tu sĩ nếu là thực lực ngang ngửa, sau khi linh thú Cuồng Hóa, căn bản là không có cách ngăn cản được, bất quá phổ thông linh thú Cuồng Hóa cũng có thời gian hạn chế, bình thường đều chỉ có mười mấy phút, hơn nữa sau khi Cuồng Hóa càng là sẽ có một đoạn thời kỳ suy yếu.

Thiếu niên đạo sĩ lập tức thúc giục tiểu kiếm cổ xưa, trên người linh lực không chút nào thương tiếc tập trung vào trong tiểu kiếm cổ xưa, trong lúc nhất thời tiểu kiếm cổ xưa bảy viên bảo thạch trên chuôi kiếm đồng thời lóe lên, thất sắc quang mang ở trên thân kiếm lưu chuyển, thiếu niên đạo sĩ sắc mặt trắng bệch, linh lực trong cơ thể cạn gần hết.

Bất quá thiếu niên đạo sĩ vẫn như cũ rút ra linh lực trong đan điền, toàn lực hướng trong tiểu kiếm cổ xưa kế tiếp theo tập trung linh lực.

Lúc này Trường Tĩ Linh Viên đã hoàn thành Cuồng Hóa, hần nắm chặt bàn tay, nhất thời một trận rắc rắc vang dội, đồng thời móng tay của nó biến hóa dài hơn nhiều, biến hóa đến mức dị thường nhọn, vốn là cao bảy thước thân thể lại tăng vọt thành chín thước, trên ngực đạo vết kiếm kia trong nháy mắt liền khôi phục nguyên trang, chỉ còn lại một đạo nhân nhát vết tích.

Ông!

Tiểu kiếm cổ xưa phát ra một tiếng chấn minh, thiếu niên đạo sĩ chỉ cảm thấy linh lực trong cơ thể bị tiểu kiếm cổ xưa rút ra lác đác không có mấy, liền lập tức thúc giục tiểu kiếm cổ xưa chém về phía Trường Tĩ Linh Viên.

Lúc này tiểu kiếm cổ xưa toàn thân hoá phát thất thái quang mang, dưới sự thúc giục của thiếu niên đạo sĩ lại lấy dị thường chậm chạp tốc độ chém về phía Trường Tĩ Linh Viên.

Cùng lúc đó, Trường Tĩ Linh Viên ngửa mặt lên trời gào thét, ở sau lưng của nó lại xuất hiện một viên ảnh toàn thân ngăm đen to lớn, chẳng qua là viên ảnh này vô cùng mờ hồ, chỉ có thể loáng thoáng nhìn ra là một con to lớn viên hầu mà thôi.

Tiểu kiếm cổ xưa cuối cùng hướng về phía Trường Tĩ Linh Viên hư đồng dạng kiếm.

Mà viên ảnh phía sau Trường Tĩ Linh Viên cũng đưa ra như quạt lá to bằng tay niết hướng thiếu niên đạo sĩ.

Trường Tĩ Linh Viên trước mặt đầu tiên xuất hiện một đạo kiếm khí bảy màu, kiếm khí bảy màu này nhìn qua tốc độ cũng không nhanh, nhưng Trường Tĩ Linh Viên lại cảm giác mình tựa hồ bị phong tỏa có thể, vô luận hần như thế nào động, đều không cách nào tránh thoát.

Đồng thời, viên ảnh bàn tay kia cũng bóp hướng thiếu niên đạo sĩ, vốn là linh lực trong cơ thể liền lác đác không có mấy thiếu niên đạo sĩ sau khi cưỡng ép thúc giục tiểu kiếm cổ xưa, rốt cuộc hao hết linh lực, lúc này cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn bàn tay to kia bóp hướng mình mà không có năng lực làm.

Sau hai tiếng nổ mạnh, cây Hàn Âm Lê lại bị khí lăng lạt, chung quanh hiện lên hai cái hồ to.

Chỉ chớp lát sau, tro bụi tan hết.

Một tên thiếu niên đáng ghét biết điều phúc hậu mang theo một thiếu nữ gương mặt Hồ Mị đi tới phụ cận.

Chính là một mực ở chờ đợi phụ cận Trương Mặc cùng Hàn Hinh.

Mới vừa rồi sau tiếng vang lớn này, không có còn lại âm thanh, Trương Mặc lúc này mới mang theo Hàn Hinh tiến lên kiểm tra.

Hiện trường rất bừa bãi, có hai cái hồ to, ma tu họ Trần kia đã thành một cỗ thi thể không đầu.

Trương Mặc cẩn thận từng li từng tí chạy đến bên trên một hồ to trong đó nhìn một cái, bên trong bất ngờ nằm một con bộ lông màu xám viên hầu, chẳng qua là nơi ngực con viên hầu này có một đạo vết kiếm sâu đủ thấy xương, bên trên kiếm vết này mờ hồ có thất thái quang mang đang nhấp nháy, con vượn này biểu tình thống khổ dị thường, nhìn bộ dáng cũng bị thương không nhẹ.

Ngay sau đó Trương Mặc lại chạy đến khác một cái hồ to đi xem, chỗ này trong hồ lớn nằm trước Trương Mặc bọn họ ra mắt thiếu niên đạo sĩ, chẳng qua là lúc này này thiếu niên đạo sĩ đạo bào đã rách rách rưới rưới, khoe miệng của hần còn có một lau máu tươi tràn ra, bất quá để cho Trương Mặc giật mình là, này thiếu niên đạo sĩ lại còn thanh tỉnh.

Thiếu niên đạo sĩ vừa nhìn thấy Trương Mặc lập tức lộ ra một nụ cười nói với Trương Mặc: "Đạo hữu nếu là có thể giúp ta một chuyện nhỏ, tại hạ nguyện đem trong túi trữ vật đồ vật toàn bộ dâng lên, đồng thời còn cho đạo hữu một cái nhiều chỗ tốt."

"Chuyện nhỏ? Chỗ tốt?" Trương Mặc khẽ cười một tiếng nói, "Đạo hữu cảm thấy người bây giờ đồ vật còn có thể do người tự làm chủ?"

Nghe được Trương Mặc lời nói sau khi, thiếu niên đạo sĩ hơi biến sắc mặt, bất quá ngay sau đó khôi phục lại bình tĩnh, sau đó giọng lạnh nhạt nói: "Không dối gạt đạo hữu, ta là là đương kim Đạo Môn nhiệm kỳ kế Chưởng Giáo người được đề cử, nếu là đạo hữu đối với ta có bất kỳ lòng xấu xa, cho dù đạo hữu lại che giấu, đạo môn chúng ta cũng có biện pháp tra được đạo hữu, đến lúc đó đạo hữu liền phải đối mặt khắp thiên hạ Đạo Môn lòng bất, ta nghĩ rằng lấy đạo hữu khôn khéo phải làm không biết làm chuyện ngu xuẩn chứ?"

"Người nói trước đi nói nhiều chỗ tốt là cái gì?" Trương Mặc tự nhiên cũng minh bạch thiếu niên đạo sĩ nói đạo lý, huống chi Trương Mặc vốn cũng không muốn theo ý tạo sát nghiệt, hần yêu cầu Trường Sinh Chi Đạo, không phải là Sát Lục Chi Đạo.

Thiếu niên đạo sĩ thấy Trương Mặc đổi lời nói, trong lòng cũng thâm thở phào một hơi, hần mới vừa rồi lời nói cũng phải nửa thật nửa giả, Đạo Môn xác thực có phương pháp có thể truy lùng đến lúc đó ai giết hần, bất quá Âm Hồn Cốc này lại rất là đặc thù, truy lùng phương pháp này hiệu quả tất nhiên giảm nhiều, có thể hay không truy lùng ra hay không lại là khó nói.

Đương nhiên thiếu niên đạo sĩ cũng có một loại bí pháp có thể ở trước khi chết đem dấu ấn ở lại trên thân người giết hần, bất quá loại bí pháp này một khi thi triển tất nhiên sẽ hồn phi phách tán, không thể vào luân hồi, không phải vạn bất đắc dĩ hần thì sẽ không dùng.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Xà Môi quả

Chương 33: Xà Môi quả

Lúc thiếu niên đạo sĩ muốn nói cho Trương Mặc cây Hàn Âm Lê phụ cận sẽ bạn sinh Xà Môi quả, bên kia trong hồ lớn truyền tới một trận trầm thấp tiếng gào thét.

"Không được, đầu Trường Tĩ Linh Viên kia liền muốn tỉnh lại, nếu không giết hần, sợ là chúng ta đều bị hần ăn tươi nuốt sống!" Thiếu niên đạo sĩ mặt đầy kinh hoàng hồ, chỉ có luyện khí ba tầng thực lực Trương Mặc trong mắt hần hiển nhiên là không chịu nổi một kích.

Trương Mặc nghe được tiếng gào thét sau khi cũng phải hơi biến sắc mặt, bất quá cũng không có khẩn trương quá, chẳng qua là cười nói: "Nò hết đà mà thôi, đạo hữu chó có tìm đập rợn lên."

Sau khi nói xong, Trương Mặc liền xoay người sang chỗ khác, đồng thời từ trong túi trữ vật xuất ra Hòa Vân Kiếm, linh lực trong cơ thể tập trung trong đó, Hòa Vân Kiếm Thượng Huyền áo phù văn thoáng hiện, một cỗ nóng bỏng khí tức ở trên thân kiếm tràn ngập ra.

Trường Tĩ Linh Viên chợt mở mắt ra con người, bởi vì Cuồng Hóa mà biến thành mắt đỏ lúc này đã chỉ còn lại từng tia máu, chẳng qua là khi nó chuẩn bị đứng dậy, một đạo kiếm khí màu đỏ ngay sau đó tới.

Phốc! Nhất thanh muện hưởng.

Trường Tĩ Linh Viên đầu trực tiếp bị luồng kiếm khí màu đỏ này chém bay, lẫn một tiếng rơi xuống ở một bên, trong mắt của hần còn mang theo một tia thần sắc khó tin, đồng thời tại trên thi thể không đầu của nó đôi tay bên chắc có lực còn chống đất tựa hồ phải đứng lên.

Mặt đất còn lưu lại một đạo vết kiếm nám đen, nắm giữ địch nổi nhân loại luyện khí chín tầng Trường Tĩ Linh Viên lúc đó bỏ mạng trong tay chỉ có luyện khí ba tầng thực lực Trương Mặc, chuyện này không thể không nói vận mệnh trên cọt.

Trương Mặc nếu là vừa lên tới nói nhảm nửa mấy câu, sợ rằng cục diện sẽ rất là bất đồng.

Chỉ tiếc, Trương Mặc vừa lên tới liền hướng về phía đầu Trường Tĩ Linh Viên chém tới một kiếm, hần cũng không có thói quen cho địch nhân lưu cơ hội.

Sau khi đem Hòa Vân Kiếm thu hồi túi trữ vật, Trương Mặc đi tới cạnh thi thể không đầu Trường Tĩ Linh Viên, thuận tay liền tháo xuống Trường Tĩ Linh Viên bên hông túi trữ vật đen nhánh, sau đó trực tiếp bỏ vào trong túi trữ vật của mình, lúc này mới dự định xoay người rời đi.

Chẳng qua là Trương Mặc không biết cái đầu Trường Tĩ Linh Viên vẫn còn chuyển động, sau đó trong hai mắt chợt lóe sáng, chiếu vào trên mặt Trương Mặc.

A! Trương Mặc bị một màn này dọa cho giật mình, bất quá sau đó hần phát hiện Trường Tĩ Linh Viên đầu đang phát ra kim quang hoàn toàn nhắm mắt

lại.

Đầu linh thú này thật giống như có chút cổ quái. Trương Mặc trong lòng rét thắm, thắm nói xui.

Cùng lúc đó, trong động phủ trong Âm Hồn Cốc, một vị thân xuyên Lục bào lão giả bỗng nhiên mở mắt, ở trước mặt hắn bỗng nhiên thoáng hiện một bộ hình ảnh, chính là Trương Mặc ngồi chồm hóm xuống cầm túi trữ vật bên hông Trường Tĩ Linh Viên trong nháy mắt, sau đó hình ảnh này liền tiêu tan ở trong không khí.

"Thật lớn mật, lại dám giết đồ nhi của ta!" Lục bào lão giả chân mày động một cái, trên người nhất thời hiện lên vô số Cổ màu đen âm khí quán quanh, cả tòa động phủ cũng vo ve phát ra chấn minh.

"Quý Nô ở chỗ nào! ?" Lục bào lão giả giận quát một tiếng nói.

"Chủ nhân kêu gọi ta có chuyện gì?" Ở trước mặt Lục bào lão giả bỗng nhiên xuất hiện một cái Quý Ảnh toàn thân huyết hồng, Huyết hồng Quý ảnh quỳ này một chân trên đất cung kính nói.

"Người đi ra ngoài bắt người đem đến, ta muốn đưa hắn rút hồn Luyện Phách!" Lục bào lão giả uy nghiêm nói, đồng thời đưa tay chỉ cái trán huyết hồng Quý Ảnh một cái, Trương Mặc hình ảnh liền trực tiếp hiện lên trước mặt huyết hồng Quý Ảnh.

"Vâng, chủ nhân!" Huyết hồng Quý Ảnh thuận theo kêu.

"Mau đi đi." Lục bào lão giả một phát ồng tay áo nói.

Huyết hồng Quý Ảnh lập tức hóa thành một đạo Hồng Mang bắn nhanh ra động phủ, Lục bào lão giả khôi phục lại bình tĩnh, ngồi xếp bằng ngồi trên một trụ đá toàn thân trắng tinh tiếp tục tu luyện.

Trong động phủ lần nữa khôi phục an tĩnh, không có những thứ khác âm thanh.

Mà lúc này Trương Mặc trừ cảm giác sống lưng có chút phát rét ra, căn bản không biết mình đã chọc phải phiền phức.

Đang thi triển Hòa Cầu thuật, bắn ra một cái hòa cầu màu đỏ nhạt sau khi đem thi thể Trường Tĩ Linh Viên đốt đốt thành tro, Trương Mặc liền lập tức chạy tới bên người thiếu niên đạo sĩ về mặt không lành hỏi "Đầu kia viên hầu phẩm loại ra sao?"

Lúc này Hàn Hinh đã gom tốt nhiều Hàn Âm Lê cũng tới bên người Trương Mặc, đồng thời sau khi Hàn Hinh cho mình lưu đủ Hàn Âm Lê, đem còn lại Hàn Âm Lê toàn bộ cho Trương Mặc, nhiều chừng năm sáu chục quả.

Thiếu niên đạo sĩ thấy Trương Mặc như thế dễ dàng giải quyết hết kia biến dị Trường Tĩ Linh Viên trong lòng cũng kinh ngạc không thôi, lập tức cũng mở miệng giải thích: "Súc sinh kia là một con biến dị Trường Tĩ Linh Viên, ta xem nó có thể là một tên đệ tử của đại nhân vật trong Âm Hồn Cốc, đạo hữu nếu sợ trả thù, có thể gia nhập đạo môn chúng ta, ta lấy Chương Giáo thân phận được đề cử định có thể đảm bảo người vô sự."

Trương Mặc sắc mặt tái xanh, khoe mắt bấp thịt nhảy động một cái, rõ ràng thuộc về bạo tẩu bên bờ.

"Đạo hữu có thể biết phụ cận cây Hàn Âm Lê này nhất định sẽ cùng sinh ra một loại có thể tăng lên cải thiện tư chất Xà Môi." Thiếu niên đạo sĩ trong lòng biết bản thân mới vừa rồi không có lên tiếng nhắc nhở để cho Trương Mặc trên ra phiền toái, vào lúc này Trương Mặc đã có một ít oán khí, lập tức vội vàng đem Xà Môi sự tình nói ra.

"Tăng lên cải thiện tư chất! ?" Trương Mặc nghe một chút thiếu niên đạo sĩ lời nói, lập tức cũng cả kinh, dù sao ở Tu Tiên Giới, bản thân tư chất là Tiên Thiên, có thể cải thiện tư chất được thảo không khỏi là rất hiếm thấy cùng khan hiếm cực kỳ, Trương Mặc có chút do dự hỏi "Đạo hữu nói Xà Môi đáng đáp ra sao, có thể hay không tha cho ta nghiệm chứng trước một phen trước?"

Nghe một chút có tăng lên cải thiện tư chất hiệu dụng, Hàn Hinh cũng lộ ra vẻ hưng phấn về mặt nói: "Loại linh dược có thể cải thiện tư chất này có thể bị chúng ta là lấy được, thật đúng là cơ duyên vô cùng to lớn."

"Xà Môi quả là quả cầu nhỏ màu đỏ nhạt, bắt quá kích cỡ tương đương ngón cái, nhìn kỹ xuống cả quả đều do vô số hạt nhỏ tạo thành, ngửi vào có mùi thơm, là một loại thấp lùn bụi cây, ở phụ cận cây Hàn Âm Lê, cần phải cẩn thận tìm kiếm mới thấy được, dĩ nhiên ta không có thể bảo đảm nhất định sẽ có, xin hai vị đạo hữu chuẩn bị tâm lý thật tốt." Thiếu niên đạo sĩ một hơi thở đem Xà Môi hình dáng cùng bộ dáng nói hết ra, đồng thời còn nói rõ không nhất định sẽ có, có thể nói là giọt nước không lọt.

Trương Mặc khẽ nhíu mày, Hàn Hinh đã xoay người sang chỗ khác tìm.

"Hàn Hinh người muốn nhanh một chút, ta luôn cảm giác có chút có cái gì không đúng, thật giống như có phiền toái gì muốn tới." Trương Mặc hướng Hàn Hinh hô.

"Đạo hữu có thể hay không trước đem thù lao giao cho ta, như vậy ta cũng tốt yên tâm giúp đạo hữu." Trương Mặc mặt không biểu tình nói, bị người trên đùa cảm giác là không thể nào thoải mái, cho nên hắn thái độ cũng không có quá tốt.

Thiếu niên đạo sĩ cười nhạt một tiếng nói: "Ta trước tiên có thể cho người một nửa, bắt quá một nửa kia phải đợi sau khi người cứu ta ra Âm Hồn Cốc mới có thể trả cho người."

Lúc trước thiếu niên đạo sĩ gặp phải Trương Mặc cùng Hàn Hinh, Hàn Hinh tự lấy Trương Mặc làm chủ, cho nên vào lúc này thiếu niên đạo sĩ tự nhiên cũng cùng Trương Mặc làm giao dịch.

"Đồng ý." Trương Mặc không chút do dự đáp ứng nói.

Lần đầu giao thiệp với, Trương Mặc cũng không hi vọng hai người có thể móc tìm móc phổi tín nhiệm, cái này cũng không thực tế, đoán trước giấu nghề, đối với tất cả mọi người tốt.

"Đạo hữu giúp ta lấy xuống túi trữ vật bên hông, thay ta lấy ra trong đó một lọ màu đỏ đan dược được được không?" Thiếu niên đạo sĩ nhìn Trương Mặc hỏi.

"Được, bất quá ta nghĩ đạo hữu cũng sẽ không lật lọng chứ?" Trương Mặc tựa như cười mà không phải cười nói, đồng thời cúi người tới chuẩn bị cời ra túi trữ vật bên hông thiếu niên đạo sĩ.

Một trận nhàn nhạt thom dịu truyền tới, Trương Mặc trong lòng có chút kinh ngạc: Người này ẻo là như thế, chẳng lẽ có là long dương chi hảo sao?(bán xà bông :3)

Mặc dù trong lòng hoài nghi, nhưng Trương Mặc cũng không phải là một tên thích xen vào chuyện của người khác người, thiếu niên đạo sĩ này có cái gì yêu thích, cùng hắn làm sao làm?

Trương Mặc một cái liền kéo xuống thiếu niên đạo sĩ túi trữ vật, thiếu niên đạo sĩ mặt hiện lên một vệt đỏ ửng, thảm buồn trông Trương Mặc.

Trương Mặc lập tức đem thần thức dò vào thiếu niên đạo sĩ trong túi trữ vật, sau đó rất nhanh thì phát hiện bình màu đỏ đan dược kia, bởi vì toàn thân trắng nuốt bình thể rất dễ dàng liền bị nhìn thấu.

Lấy ra đan dược màu đỏ, Trương Mặc đã nghe vào một tia thoang thoảng.

"Đồ vật bên trong ngược lại thật nhiều." Trương Mặc đem đan dược màu đỏ lấy ra rót ở trong lòng bàn tay cẩn thận kiểm tra một phen, màu đỏ đan dược này có kích cỡ tương đương Long Nhân, toàn thân xích hồng, hình dáng không phải là rất quy tắc, nhưng bên trên đan dược tản ra mê người mùi thơm cùng bên trên đan dược kia một tia linh khí so sánh không tầm thường hay lại chứng minh đan dược này cũng không phải là một viên đan dược thông thường.

Thiếu niên đạo sĩ như rồng mây một cái, trong lòng âm thầm kêu hồng bét, bất quá mắt thấy Trương Mặc cũng không lộ ra cái gì thần sắc tham lam, cũng hơi chút yên tâm một ít.

"Xin đạo hữu đem viên đan dược này nhét vào miệng ta, viên thuốc này có thể tạm thời để cho ta khôi phục một ít linh lực, đồng thời có thể làm cho ta thương thể trên người khôi phục hơn nửa, bất quá viên thuốc này ta cũng chỉ có một viên, nếu không còn có thể tặng đạo hữu một viên." Thiếu niên đạo sĩ nói rất là thần nhiên nói.

Trương Mặc không chút do dự đem màu đỏ đan dược nhét vào trong miệng thiếu niên đạo sĩ hỏi "Đan dược này tên gọi là gì, đạo hữu có thể có Đan Phương?"

Trước khi nhét vào thiếu niên đạo sĩ trong miệng, Trương Mặc bàn tay thăm sức linh lực đem đan dược thúc nhiệt, cứ như vậy thiếu niên đạo sĩ dùng lúc liền có thể nhanh hơn hấp thu đan dược tinh hoa, tiểu tâm tư nhất thời này để cho thiếu niên đạo sĩ mặt hiện lên dị quang, nhìn chăm chăm Trương Mặc.

"Viên thuốc này gọi là tiểu Hồi Xuân Đan, về phần Đan Phương, ta không biết." Thiếu niên đạo sĩ hơi lộ ra áy náy nói, bất quá sau khi do dự một chút, thiếu niên đạo sĩ quyết định nói: "Nếu là đạo hữu có thể giúp ta rời đi Âm Hồn Cốc này, ta đây tất nhiên sẽ đem tiểu Hồi Xuân Đan Đan Phương giao cho đạo hữu."

"Như thế, làm phiền đạo hữu." Trương Mặc cũng không có kiểu cách, gật đầu đáp ứng nói.

Lúc này Hàn Hinh cũng đã trở lại, nàng trong lòng bàn tay bắt ngờ nhiều ba quả màu đỏ, tản ra trận trận dị hương, kích cỡ tương đương Long Nhân, nhìn kỹ xuống toàn thân quả do từng hạt nhỏ tạo thành, chính là thiếu niên đạo sĩ trong miệng lời nói Xà Môi quả, chẳng qua là lớn gấp mấy lần.

"Ta chỉ tìm tới ba quả này, vừa vặn bạn ba người chúng ta một người một quả." Hàn Hinh đầu tiên đem trên tay Xà Môi quả đưa cho Trương Mặc nói.

Trương Mặc đưa tay nhặt lên Xà Môi quả lại không có vội nuốt, Hàn Hinh sau đó đi tới thiếu niên đạo sĩ trước mặt nhặt lên trong đó một quả Xà Môi quả lập tức nhét vào trong miệng thiếu niên đạo sĩ.

Thiếu niên đạo sĩ cười khò một tiếng, trực tiếp đem Xà Môi quả trong miệng nuốt xuống.

Dù sao chỉ bằng vào hắn lời của một bên, Trương Mặc cùng Hàn Hinh hai người cũng sẽ không dễ dàng tin tưởng hắn, huống chi hắn ở dùng tiểu Hồi Xuân Đan sau khi lại có thể khôi phục năng lực hành động, điều này cũng làm cho Trương Mặc bọn họ có chút kiêng kỵ, thử Xà Môi quả dĩ nhiên thì phải do hắn tới.

Thiếu niên đạo sĩ chỉ cảm thấy một cỗ nóng bỏng khí tức lập tức theo thực quản tuột xuống, trong nháy mắt liền tràn đầy bản thân Tứ Chi Bách Hải.

Một loại cảm giác trước đó chưa từng có dồi dào trong lòng, để cho thiếu niên đạo sĩ không nhận được nghĩ muốn thét chói tai.

Theo tới là bên ngoài thân đau đớn một hồi, Trương Mặc nhìn thấy thiếu niên đạo sĩ bên ngoài thân lại bắt đầu hiện ra một tầng màu đen đậm tương tự huyết dịch cùng tạp chất hỗn hợp chất lỏng, chất lỏng này vừa xuất hiện liền vô cùng tanh hôi, xa xa bay tản ra.

Đương nhiên chuyện này còn không coi xong, ở cuối cùng, cỗ nóng bỏng khí tức này còn vọt vào thiếu niên đạo sĩ trong thần thức, chịu đựng không được đánh vào thiếu niên đạo sĩ liền hai mắt lộn một cái trực tiếp ngất đi.

Lần này, Trương Mặc cùng Hàn Hình cũng không dám tùy ý dùng trong tay Xà Môi quả, muốn dùng cũng ít nhất phải chờ thiếu niên đạo sĩ tỉnh lại rồi tính tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Huyết Quỷ Nô

Chương 34: Huyết Quỷ Nô

Ước chừng thời gian sau một chun trà, thiếu niên đạo sĩ thông thả tỉnh dậy.

Hắn tỉnh lại liền thấy hai trương mặt mong đợi, lập tức cũng không để ý trong đầu mơ hồ đau, ngồi dậy nói: "quả Xà Môi quả này thật có hiệu dụng, hai vị đạo hữu có thể yên tâm dùng."

Sau khi nói xong thiếu niên đạo sĩ cũng không để ý Trương Mặc hai người bọn, trực tiếp khoanh chân ngồi xuống bắt đầu hấp thu dược lực Xà Môi quả còn sót lại ở trong kinh mạch.

Trương Mặc liếc mắt nhìn Hàn Hình nói: "Hay là để cho ta thử trước, ta tương đối nóng lòng, ngươi giúp ta hộ pháp đi."

Hàn Hình biết Trương Mặc tâm ý, là nghĩ thay nàng thí nghiệm dược lực, mặc dù thiếu niên đạo sĩ đã thử qua, bất quá bàn về trình độ quen thuộc, dĩ nhiên là Trương Mặc cùng mình quen thuộc, lập tức cũng gật đầu nói: "Ngươi yên tâm được, ta sẽ bảo vệ ngươi!"

Trương Mặc ngay sau đó khoanh chân ngồi xuống, đem Xà Môi quả trên lòng bàn tay bỏ vào trong miệng, Xà Môi quả này vừa vào bên trong miệng liền biến thành một đoàn âm áp khí tức theo dưới cổ họng đi, ngay sau đó liền tới Trương Mặc Tứ Chi Bách Hải.

Mới vừa rồi chỉ sờ dĩ nói ra dùng trước Xà Môi quả, đây là bởi vì lúc Trương Mặc nắm Xà Môi quả, mơ hồ cảm giác huyết dịch trong cơ thể lại có một ít sôi sùng sục, mặc dù không biết là duyên cớ gì, bất quá Trương Mặc lại biết Xà Môi quả này hẳn dùng hiệu quả nhất định sẽ so với Hàn Hình cùng thiếu niên đạo sĩ tốt hơn.

Đúng như dự đoán, ngay từ đầu âm áp khí tức ở dung nhập vào Trương Mặc Tứ Chi Bách Hải, huyết dịch trong cơ thể Trương Mặc một tia huyết dịch vàng bắt đầu hội tụ.

Ngay sau đó, một dạng huyết dịch vàng này liền bắt đầu hấp thu đã tán vào Trương Mặc toàn thân các nơi Xà Môi quả biến thành âm áp khí tức.

Trong nháy mắt toàn bộ Xà Môi quả tinh hoa toàn bộ bị Trương Mặc trong cơ thể đoàn huyết dịch màu vàng kia cho hấp thu đi qua, huyết dịch màu vàng lập tức bắt đầu hiện ra một tầng ánh sáng, sau đó huyết dịch màu vàng này lập tức lẫn vào giữa Trương Mặc huyết dịch, sung mãn vào Trương Mặc Tứ Chi Bách Hải.

Ở một bên Hàn Hình chỉ nhìn thấy Trương Mặc bên ngoài thân lại hiện ra một tầng mịn Thái Thái miêng vảy, bất quá thoáng qua rồi biến mất, sau đó bên ngoài thân Trương Mặc cũng bắt đầu hiện ra một tầng chất lỏng màu đen, bất quá Trương Mặc trong cơ thể phân ra chất lỏng màu đen rõ ràng nhiều hơn so với thiếu niên đạo sĩ, thời gian kéo dài cũng lâu hơn một chút.

Cuối cùng Trương Mặc giống vậy cảm nhận được một dòng nước ấm xôn xao thẳng đầu, bất quá may mắn thần thức so với bình thường người cường đại, cho nên chẳng qua là cảm giác một trận mê muội, cũng không có té xỉu.

Sau đó Trương Mặc mở mắt nói với Hàn Hình: "Ngươi cũng có thể dùng, Xà Môi quả này xác thực có hiệu quả."

Từ chất tăng lên, thay đổi rõ rệt nhất chính là hấp thu linh khí tốc độ tăng nhanh, như vậy ngươi có thể so với người khác tu luyện mau một chút.

Sau đó Hàn Hình cũng khoanh chân ngồi xuống, trực tiếp dùng Xà Môi quả.

Trương Mặc cũng không để ý một thân tanh hôi, đứng dậy ở một bên che chở Hàn Hinh.

Bất quá Hàn Hinh cùng thiếu niên đạo sĩ chênh lệch thời gian không nhiều, bất quá năng cuối cùng cũng không có ngắt đi,

Chẳng qua là phát ra một tiếng kêu ngâm mà thôi.

Ba người như là đã dùng linh quả, tự nhiên cũng không lại ở lâu chỗ này, thiếu niên đạo sĩ đem trên người mình một nửa đồ vật bỏ vào trong túi trữ vật của ma tu họ Trần, đồng thời túi trữ vật của ma tu họ Triệu cũng cùng bỏ vào.

Tiếp đó đem túi trữ vật này âm thầm đưa cho Trương Mặc, Trương Mặc cũng không có khách khí, trực tiếp liền lấy tới, bỏ vào trong túi trữ vật của mình.

Ba người mới vừa đi trong chốc lát, liền có một đạo bóng màu đỏ chạy nhanh đến, cuối cùng nổi bông bình giữa không trung.

Chính là Quỷ Nô của Lục bảo lão giả, lúc này quỷ nô nào có bộ dáng phân nửa nô lệ, trên mặt hằn dử tợn dị thường, toàn bộ thân hình đỏ thẫm như máu, móng tay rất nhọn, cả người trên dưới cũng tản ra một cỗ dày đặc huyết tinh chi khí.

"Nơi này có người sống mùi vị, có ba người, hắc hắc, mới vừa đi không bao lâu, xem ra ta có thể ăn một bữa thỏa thích." Quỷ Nô hít sâu một hơi nói, trong cặp mắt màu đỏ kia để lộ ra hưng phấn quang mang.

Mà lúc này Trương Mặc không có nhiều thời gian, trực tiếp xuất ra Cát Tiêu cho hắn vòng ngoài bản đồ, sau đó mang theo Hàn Hinh cùng thiếu niên đạo sĩ đồng thời hướng Âm Hồn Cốc cốc khẩu chạy tới.

Trương Mặc xuất ra Phương Thốn Địa Đồ, thiếu niên đạo sĩ cùng Hàn Hinh biểu tình mỗi người không giống nhau, thiếu niên đạo sĩ là mừng rỡ, bởi vì Trương Mặc Phương Thốn Địa Đồ bên trên lại có đánh dấu, điều này hiển nhiên là đã thăm qua đường bản đồ, có như vậy bản đồ nơi tay, căn bản là không có vấn đề quá lớn.

Hàn Hinh là có chút oán nhìn Trương Mặc liếc mắt, bất quá sau khi Trương Mặc trở về lấy một nụ cười bất đắc dĩ, Hàn Hinh cũng không truy cứu, dù sao Trương Mặc ngay từ đầu xuất ra bản đồ đến bây giờ lấy ra, căn bản không ảnh hưởng năng hái Hàn Âm Lê.

Bất quá trên đường Trương Mặc cũng giấu một cái tiểu tâm tư, hắn muốn mượn cơ hội đi hái một ít Bi Ngạn Hoa, dù sao Trần Châu Linh Mục nếu là có thể luyện chế thành công, ngày sau chỗ dùng cũng không nhỏ, trong tu tiên giới Linh Mục thần thông vốn là không nhiều, đó là bởi vì phần lớn Linh Mục thần thông cần phải hao phí thời gian và tinh lực đi thăng cấp cùng bồi dưỡng, bất quá một khi Linh Mục đúc thành, chỗ tốt tự nhiên cũng hết sức rõ ràng.

Ngày sau lúc cùng với tu sĩ cấp cao khác tranh đấu, nếu là có một cái Linh Mục thần thông, là được phá một ít huyền cảnh cùng Áo thuật, nhìn thấu trận pháp sơ hở, thậm chí còn có thể ảnh hưởng đối phương tâm thần, tác dụng dẫn đến đánh thắng bất ngờ.

Đương nhiên Trương Mặc cũng không phải là một người chuyên hành độc đoán, hắn trước khi đi cũng hỏi qua Hàn Hinh cùng thiếu niên đạo sĩ ý tứ, Hàn Hinh dĩ nhiên là gật hai tay đồng ý, thiếu niên đạo sĩ mặc dù có chút không muốn, nhưng bây giờ hắn còn phải dựa vào Trương Mặc dẫn hắn đi ra ngoài, cho nên do dự một hồi cũng chỉ có thể đáp ứng.

Trương Mặc đưa tay mở ra đánh dấu Bi Ngạn Hoa trong điểm màu lục, Phương Thốn Địa Đồ nhất thời hiện lên ánh sáng, sau đó một cái tiểu sơn khâu xuất hiện ở trước mặt Trương Mặc, Trương Mặc nhìn phương hướng một chút, liền trực tiếp hướng đánh dấu địa phương chạy tới.

Chỉ chốc lát sau, Trương Mặc liền tới vào chỗ tiểu sơn khâu kia, giương mắt nhìn lên, trên sơn khâu chẳng chịt trường mẫn một loại bạch sắc hoa nhỏ bốn cánh âm khí quanh quần, lộ vẻ đến mức dị thường nổi bật.

Trương Mặc cẩn thận từng li từng tí ở chung quanh đi một vòng, sau khi chắc chắn không có linh thú canh giữ ở phụ cận, lập tức hái mấy chục đoá Bi Ngạn Hoa sau đó trực tiếp nhét vào trong hộp gỗ, lại ném vào trong túi trữ vật.

Đang lúc Trương Mặc chuẩn bị lúc rời đi, một đạo cái bóng màu đỏ thoáng qua.

Hàn Hinh cùng thiếu niên đạo sĩ chỉ phát ra thét một tiếng kinh hãi, liền song song ngã nằm dưới đất, không rõ sống chết.

"Kiệt! Kiệt! Tiểu tử, ngươi nếu là ngoan ngoãn theo ta trở về, ta sẽ không hành hạ ngươi, nếu không chắc chắn!" Cái bóng màu đỏ hiện ra cao lớn thân hình, chính là quỷ Nô của Lục bảo lão giả phái ra.

"Huyết Quỷ Nô!" Trương Mặc đồng tử co rút lại, kinh hô, đây là một loại phương pháp luyện chế tà ác dị thường, dùng là hồn phách người sống cùng bảy bảy bốn mươi chín tên Tu Tiên Giả toàn thân tinh huyết, lợi dụng bí pháp trực tiếp luyện chế mà thành.

Tin đồn người luyện chế loại Huyết Quỷ Nô này, từng tên cũng chết không được từ tế.

Bất quá trong Ma Tu vẫn làm không biết một đi luyện chế Huyết Quỷ Nô, đây là bởi vì Huyết Quỷ Nô có thể tăng lên cấp bậc, nếu sau khi tu vi chủ nhân của nó tăng lên, lại lấy được so với Huyết Quỷ Nô hiện hữu cấp bậc cao hơn nữa xuất một cái cấp bậc 77 - 49 tên Tu Tiên Giả tinh huyết, dùng bí pháp luyện vào trong thân thể Huyết Quỷ Nô, là được để cho Huyết Quỷ Nô cấp bậc tăng lên.

Bình thường mà nói, từ Huyết Quỷ Nô thực lực là đại khái đoán được chủ nhân của nó thực lực mạnh yếu.

Mà đầu Huyết Quỷ Nô lại nắm giữ luyện khí tầng mười tám tu vi, như vậy chủ nhân hần hần có tu vi Trúc Cơ Kỳ.

Bản thân lúc nào chọc phải một tên tu sĩ Trúc Cơ Kỳ? Trương Mặc đầu óc mơ hồ, bất quá lúc này hần cũng không có tâm tình đi quản những thứ này, không giải quyết trước mắt đầu Huyết Quỷ Nô này, chỉ sợ hần liền cũng không có cơ hội lo lắng nữa.

Huyết Quỷ Nô thấy Trương Mặc chần chờ tự mình tiến tới, lập tức cũng mất đi kiên nhẫn, trực tiếp bộc một tia mùi máu tanh đánh về phía Trương Mặc.

Trương Mặc xuất ra thanh Hóa Vân Kiếm kia, đồng thời sử dụng Thủy Thần Thuẫn, Thủy Thần Thuẫn dưới linh lực quán chú lập tức Huyền hóa thành một đạo màu u lam thuần ảnh ngăn ở trước mặt Trương Mặc.

Sau đó, Trương Mặc huy động Hóa Vân Kiếm, linh lực trong cơ thể tập trung, Hóa Vân Kiếm bên trên Hồng Mang chọt lóe, một đạo nóng bức kiếm khí chọt lóe mà ra, trực tiếp chém về phía Huyết Quỷ Nô.

"Hừ, chút tài mọn cũng dám tới bêu xấu?" Huyết Quỷ Nô đùa cợt nói, đồng thời hần đưa ra bàn tay, đem nhọn móng tay mở ra, trực tiếp chụp vào Hóa Vân Kiếm kiếm khí.

Sặc!

Một tiếng rợn người âm thanh âm vang lên.

Huyết Quỷ Nô màu đỏ nhạt móng tay lại trực tiếp bóp nát Hóa Vân Kiếm kiếm khí, bất quá Huyết Quỷ Nô thân thể rung một cái, hiển nhiên cũng ăn chút ám khuy, dù sao Hóa Vân Kiếm là một kiện đỉnh giai pháp khí, nó phát ra kiếm khí như thế nào có thể dễ dàng như thế đối đãi?

Dò xét một lúc sau, Trương Mặc cùng Huyết Quỷ Nô lập tức kéo dài khoảng cách.

Sau đó Huyết Quỷ Nô kêu to một tiếng, trong miệng phun ra một đạo máu tươi, đâm thẳng hướng mặt Trương Mặc.

Máu này như mũi tên dài không quá mấy tấc, toàn thân tản ra một cỗ dày đặc Ô Huyết, nhìn bộ dáng nhất định là có tác dụng dơ bản pháp khí.

Trương Mặc thấy máu tươi, hơi biến sắc mặt, đang do dự thời điểm, máu tươi đã đâm trúng Thủy Thần Thuẫn.

Ba!

Nhất thanh muện hưởng.

Máu tươi ở mặt ngoài Thủy Thần Thuẫn nổ lên, nhất thời một đạo vô cùng tanh hôi Ô Huyết trực tiếp vấy vào phía trên Thủy Thần Thuẫn của Trương Mặc.

Vốn là còn linh khí hiện ngang Thủy Thần Thuẫn, thoáng cái liền trở nên có chút âm đạm, Trương Mặc tin tưởng Huyết Quỷ Nô máu tươi nếu trở lại một chút, bản thân Thủy Thần Thuẫn chỉ sợ cũng phải báo phí.

Bất quá lúc này nếu là thu hồi Thủy Thần Thuẫn, sợ là sẽ phải chính giữa Huyết Quỷ Nô mong muốn.

Trương Mặc đem Hóa Vân Kiếm thu hồi, đồng thời tập trung trong cơ thể Thuẫn Dương Chi Lực, tay trái bóp một cái kiếm quyết, trực tiếp nhắm ngay Huyết Quỷ Nô từng ngón tay ra.

Một đạo chùm ánh sáng như ánh mặt trời vậy chói mắt trực tiếp bắn ra, Huyết Quỷ Nô từ bên trong chùm ánh sáng cảm nhận được một tia uy hiếp, lập tức cũng động đậy thân thể muốn né tránh.

"Chém!" Trương Mặc quả quyết quát một tiếng, vốn là lau qua bả vai Huyết Quỷ Nô chùm ánh sáng lại trực tiếp nằm ngang cắt qua đi.

Thân thể Huyết Quỷ Nô phát ra số lớn khói trắng, thử thử vang dội.

Đồng thời từ bên trái bả vai của hần vào bên phải ngực mới thôi, cả người xuất hiện một đạo vết kiếm rộng hai ngón tay, trong lúc nhất thời Huyết Quỷ Nô thân thể cứ như vậy phân chia trên dưới hai nửa không cách nào khép lại.

Trương Mặc thấy Huyết Quỷ Nô bộ dáng như thế, trong lòng cũng thầm thở phào một hơi, đang chuẩn bị tiến lên bổ khuyết thêm một chút lúc, Huyết Quỷ Nô con người màu đỏ lại quay tít một vòng, sau đó thân thể của hần lại như sên sịch huyết dịch có thể nhỏ xuống trên đất, từ từ xuất hiện một tên cùng Huyết Quỷ Nô giống nhau như đúc.

"Hắc hắc, rất tốt, người đánh đau ta, ta quyết định để cho người hảo hảo hưởng thụ một chút trò chơi do ta phát minh!" Huyết Quỷ Nô đưa ra đầu lưỡi đỏ liếm môi một cái cười gằn nói.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Lục Bào Lão Ma

Chương 35: Lục Bào Lão Ma

Mới vừa rồi một kích kia, Trương Mặc đã cảm giác trong cơ thể Thuần Âm Chi Khí rục rịch, vào lúc này trong cơ thể Thuần Dương Chi Lực tiêu hao một ít, đoàn Thuần Âm Chi Khí trong đan điền liền bắt đầu không đứng yên.

Huyết Quỷ Nô vừa thấy Trương Mặc sắc mặt có cái gì không đúng, lập tức cũng không chút khách khí lần nữa xông lên.

Từ trong miệng Huyết Quỷ Nô, một đạo máu tươi lại một lần nữa bắn ra, đâm thẳng hướng Trương Mặc Thủy Thần Thuẫn.

Trương Mặc hơi biến sắc mặt, đưa tay đưa tay vào túi trữ vật, trong tay nhất thời xuất hiện một tấm phù, ngay sau đó đem phù chỉ hướng máu tươi đánh ra.

Ầm!

Phù chỉ ở giữa không trung hóa thành một đám lửa, tạo thành một Hỏa Xà thân hình mơ hồ, Hỏa Xà dài ngoài sáu thước, lớn bằng cánh tay người, mang theo đến một trận tiếng rít trực tiếp nuốt mất Huyết Quỷ Nô máu tươi.

Xi!

Máu tươi bị con Hỏa Xà này nuốt vào bên trong mũi tên, trong nháy mắt liền hóa thành một đạo Bạch Vụ bốc hơi không thấy.

Huyết Quỷ Nô thấy mũi tên máu bị phá, trong lòng cũng không buồn, trực tiếp lần người đi lên, đưa ra màu đỏ nhạt móng tay một cái liền quấy nhiễu ở trên Thủy Thần Thuẫn Trương Mặc.

Ba!

Thủy Thần Thuẫn bị Huyết Quỷ Nô móng tay quấy nhiễu một trận đung đưa, chẳng qua là Thủy Thần Thuẫn nhìn qua lão đảo muốn ngã, nhưng hay lại là ngoan cường ngăn ở trước mặt Trương Mặc.

Trương Mặc lần nữa đưa tay vào túi trữ vật, một viên linh thạch hạ phẩm lập tức bị hắn cầm tại tay trái, đồng thời linh lực trong cơ thể điên cuồng rót vào Thủy Thần Thuẫn.

Vốn là bị máu tươi ăn mòn có chút ảm đạm Thủy Thần Thuẫn lập tức bắt đầu khôi phục ánh sáng.

Đại hán râu quai nón quả kia nhiên không có gạt ta. Trương Mặc nhìn thấy Thủy Thần Thuẫn lại thật có thể sử dụng linh lực tu bổ, mừng thầm trong lòng, đồng thời trong tay linh lực quán thấu càng ra sức.

Huyết Quỷ Nô trong mắt hung quang chợt lóe, màu đỏ nhạt móng tay từng lần một quấy nhiễu hướng Trương Mặc Thủy Thần Thuẫn.

Thủy Thần Thuẫn lập tức một trận đung đưa, lão đảo muốn ngã tựa hồ muốn bẻ ra.

Trương Mặc hơi biến sắc mặt, linh lực trong cơ thể điên cuồng co rúc tràn vào Thủy Thần Thuẫn, đồng thời tay phải đem khối linh thạch hạ phẩm đã hút sạch sẽ linh khí vứt bỏ, lại thay một khối linh thạch hạ phẩm.

Sau đó Trương Mặc tay trái bóp một cái Ấn Quyết, Thủy Thần Thuẫn lập tức bắt đầu vây quanh thân thể của hắn điên cuồng xoay tròn.

Thủy Thần Thuẫn xoay tròn, Huyết Quỷ Nô công kích hiệu quả lập tức yếu đi rất nhiều.

Trương Mặc cũng miễn cưỡng chống đỡ được, thật may Huyết Quỷ Nô là luyện chế được luyện khí tầng mười tám, không thể sử dụng pháp khí cùng pháp thuật, nếu không đổi bất kỳ một tên tu sĩ luyện khí tầng mười tám nào đi lên, nửa phút có thể dùng pháp khí hoặc là pháp thuật trực tiếp đem Trương Mặc đánh giết thành cặn bã, đẳng cấp chênh lệch quá lớn không phải là dựa vào kinh nghiệm là có thể đền bù.

Nói cho cùng Huyết Quỷ Nô là hàng giả không có một thân luyện khí tầng mười tám tu vi lại không thể sử dụng pháp khí cùng pháp thuật, dĩ nhiên nếu là có thể lại vào nhất cấp lời nói, Huyết Quỷ Nô kèm theo kỹ năng cũng có thể cường hóa, đến lúc đó lực công kích cũng sẽ cùng theo tăng lên.

Huyết Quỷ Nô cũng biết Trương Mặc là lần hắn không biết sử dụng pháp khí cùng pháp thuật, ngay sau đó khí oa oa kêu to, sau đó hắn bỗng nhiên cắn

răng một cái trực tiếp lui ra tới.

Chỉ thấy Huyết Quỷ Nô hai tay bắt đầu kết quỹ dị Ấn Quyết, đồng thời miệng lầm bầm, sau đó ngón tay hất đi phía trước một chút, ở trước mặt hấn nhất thời bùng nổ từng trận đỏ như màu máu rung động, rung động này từng đợt sóng khuếch tán đi qua, không nhìn thấy Thủy Thần Thuần phòng ngự, đi vào vào Trương Mặc trong cơ thể.

Trương Mặc trong lòng cả kinh, ngay sau đó trong mắt lóe lên một tia nhàn nhạt Hồng Mang.

Chung quanh không còn là âm khí lượn quanh Âm Hồn Cốc, mà là biến thành một tòa thôn trang nhỏ, lúc này thôn trang nhỏ đã là khói bếp lượn lờ, các nhà các nhà cũng chuẩn bị đến cơm tối.

Trương Mặc đang đứng trước một gian lụi bại đất vàng đục phòng nhỏ, bên trong phòng nhỏ có nam nhân tiếng ho khan cùng nữ nhân tiếng thở dài.

Lúc này Trương Mặc đã lệ rơi đầy mặt, hấn biết người đàn ông tiếng ho khan này là bởi vì do hút thuốc nhiều, hấn biết nữ nhân tiếng thở dài là bởi vì gánh nặng trong nhà quá nặng duyên cớ.

Đây cũng là Trương gia thôn, hấn may mắn chuyển thế bắt đầu lại địa phương, cũng khôi phục ‘ trí nhớ sau này hấn lập chí phải rời khỏi địa phương.

Nhưng cho dù là rời đi hơn nửa năm, Trương Mặc tâm lý vẫn như cũ nhớ cha mang theo trầm muộn tiếng ho khan cùng mẹ bắt đắ dĩ thở dài.

Sắc sỡ cửa gỗ sau khi bị mở ra, Trương Mặc thấy một khuôn mặt quen thuộc, chính là tỷ tỷ Trương Oánh.

"Oanh Oanh tỷ!" Trương Mặc có chút kích động kêu Trương Oánh gọi tên.

"Ngươi là ai?" Trương Oánh vẻ mặt vô cùng nghi hoặc hỏi.

"A Tỷ, ngươi thế nào, ta là Tiểu Oân mà?" Trương Mặc trong lòng cảm giác nặng nề nói.

Trương Oánh lần nữa quan sát một chút Trương Mặc, trên mặt tràn đầy phòng bị nói: "Ngươi đừng nói bậy, nhà ta chỉ một mình ta là con, lấy ở đâu em trai?"

Sau khi nghe được lời nói của Trương Oánh, Trương Mặc như bị sét đánh vậy đứng ngẩn ngơ tại chỗ.

Mà lúc này, Huyết Quỷ Nô cũng một lần nữa đi tới trước mặt Trương Mặc, vốn là còn xoay tròn cấp tốc che chở Trương Mặc Thủy Thần Thuần lúc này đã mất đi linh lực ủng hộ, rớt xuống trên mặt đất, đồng thời Trương Mặc hai mắt mờ dần, hiển nhiên còn ở giữa huyền cảnh Huyết Quỷ Nô tạo ra.

Huyết Quỷ Nô cười khằng khặc quái dị một tiếng, đưa tay liền muốn bóp cổ Trương Mặc.

Trương Mặc vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, Huyết Quỷ Nô mừng thầm trong lòng, lập tức liền bắt được cổ áo Trương Mặc một tay nhấc đến Trương Mặc mặt đầy dờ dẫm, chuẩn bị tiến lên đem Hàn Hình cùng thiếu niên đạo sĩ tính huyết hút không chút tụt chất.

"Thiếu nữ máu tươi là như thế tươi đẹp, hai tên đều là Ahhh, hắc hắc!" Huyết Quỷ Nô đem đầu lưỡi đỏ choét hướng trên môi một liếm, lập tức lộ ra nhọn răng nanh, chuẩn bị cắn vào Hàn Hình cổ, tận hưởng bữa ăn.

Bỗng nhiên Trương Mặc một mực về mặt mờ dần khóe miệng hiện ra một nụ cười, trong bàn tay bất ngờ hiện ra một đoàn quang cầu tựa như Tiểu Thái Dương vậy, Trương Mặc trực tiếp đem quang cầu này ấn vào chính giữa miệng to của Huyết Quỷ Nô đã mở to như chậu máu.

Cô đồng!

Huyết Quỷ Nô bất ngờ không kịp đề phòng lại trực tiếp nuốt xuống, sau đó Trương Mặc liền trực tiếp lấy kiếm từ trong tay Huyết Quỷ Nô xuống.

Rắc rắc! Rắc rắc!

Huyết Quỷ Nô đỉnh đầu bắt đầu nứt ra, trong thân thể của hấn tựa hồ có ánh sáng muốn thoát ra ngoài.

Trương Mặc ngã ngồi tại chỗ, sắc mặt u tối, trong cơ thể đoàn Thuần Âm Chi Khí kia không có Thuần Dương Chi Lực kèm chế, trực tiếp bạo tẩu ra, ở trong kinh mạch của Trương Mặc tùy ý rong ruổi, chỗ Thuần Âm Chi Khí đi qua, toàn bộ kinh mạch cũng dát lên một tầng màu đen, đây là âm khí vô cùng dày đặc đưa đến.

Mới vừa rồi bên trong huyền cảnh, Trương Mặc ngay từ đầu cũng không thể tránh thoát được, chẳng qua là vào một khắc cuối cùng hấn mới tỉnh ngộ, bởi vì hấn lúc rời Trương Gia Thôn, từng đề cho Vạn Kiếm Bang bên trong một tên tăng dưới chót đệ tử cho nhà đưa qua bạc, căn cứ tên đệ tử kia từng nói, sau khi Trương phụ nhận được bạc và Trương Mặc thư đích thân viết, trong thôn mua một miếng đất bắt đầu xây cất nhà cửa, bây giờ nếu là Trương Mặc trở về, trong nhà hấn là nhà gỗ mới phải mà không phải nhà bằng đất lúc trước.

Trọng yếu nhất là tỷ tỷ của hấn nhất định sẽ không quên mình, bởi vì khi còn bé Trương Mặc thường xuyên cùng Trương Oánh đánh nhau, sau đó Trương Mặc lớn lên, tỷ tỷ của hấn đối với hấn rất tốt, có cái gì ăn ngon cũng để lại cho hấn, hết năm quần áo mới cũng là tỷ tỷ của hấn may cho.

Thuần Âm Chi Khí đã bắt đầu toàn thân Trương Mặc lan tràn, lúc này Trương Mặc toàn thân đen nhánh, cả người giống như từ trong đồng than đá chui

ra ngoài vậy.

Àm!

Sau một tiếng nổ vang.

Huyết Quỷ Nô cuối cùng bị đoàn Thuần Dương Chi Lực trong cơ thể kia cho xanh bạo, hóa thành huyết vụ đầy trời, đây chính là quang cầu tập hợp toàn bộ Thuần Dương Chi Lực trong cơ thể Trương Mặc ngưng tụ mà thành.

Thuần Dương Chi Lực bản thân liên đới với thiên hạ Tà uế vật có tác dụng khắc chế, ngay từ đầu Trương Mặc Thuần Dương Chi Lực không có hiệu quả, đó là bởi vì Thuần Dương Chi Lực không đủ, vào lúc này hân liệu mạng trong cơ thể Thuần Âm Chi Khí bùng nổ nguy hiểm đem toàn thân Thuần Dương Chi Lực ngưng tụ thành cầu, đánh vào Huyết Quỷ Nô trong cơ thể.

Chẳng qua là Huyết Quỷ Nô mặc dù bị diệt, Trương Mặc lúc này cũng không hơn gì, Thuần Âm Chi Khí cản trở, hắn đã cảm giác thần thức mình đều bị cổ âm khí dày đặc ăn mòn, lạnh lẽo thấu xương để cho Trương Mặc dần dần mất đi ý thức.

Lúc Huyết Quỷ Nô Bạo Thể trong nháy mắt, lão già áo bào xanh kia bỗng nhiên mở mắt, ngay sau đó giận tím mặt hóa thành một đạo Lục Mang bắn nhanh ra động phủ.

Lục bào lão giả Độn Thuật cực nhanh, ở trong không khí cơ hồ thành một đạo lục sắc đường cong.

Chung quanh một ít linh thú, Quỷ Tu cùng Ma Tu ào ào kinh nghi bất định trốn đi, bởi vì Lục bào lão giả linh áp mở rộng ra, tu vi Kim Đan Kỳ nhìn một cái không sót gì.

Chỉ một lát sau, Lục bào lão giả liền đến nơi Huyết Quỷ Nô Bạo Thể.

Chỉ thấy Lục bào lão giả tay niết Ấn Quyết, trong miệng niệm động đến huyền ảo phù chú, sau đó hắn đưa tay chỉ nơi Huyết Quỷ Nô Bạo Thể một cái, vốn là còn chưa tiêu tan huyết vụ lại cưỡng ép dung hợp vào một chỗ, chẳng qua là dung hợp tốc độ thật chậm, bất quá cuối cùng một con Huyết Quỷ Nô mới lại lần nữa dung hợp mà thành, chỉ bất quá đầu Huyết Quỷ Nô mới dung hợp này cả người ảm đạm vô cùng, không có dày đặc huyết quang, thân thể càng là phơi bày trong suốt trạng thái, cơ hồ không nhìn thấy thân thể của hắn.

Sau khi làm xong hết thảy các thứ này, Lục bào lão giả lúc này mới liếc một cái trên đất Trương Mặc cùng Hàn Hinh bọn họ, lúc đảo mắt qua Trương Mặc, Lục bào lão giả chân mày nhảy động một cái.

"Thuần Âm Chi Khí!" Lục bào lão giả mặt lộ vẻ vui mừng nói.

Lục bào lão giả tay áo run lên, Huyết Quỷ Nô trực tiếp được thu vào trong đó.

Đồng thời Lục bào lão giả lắc người một cái vào bên người Trương Mặc, một cái liền tóm lấy Trương Mặc cổ áo trực tiếp nhấc lên Trương Mặc.

Tiếp lấy Lục bào lão giả liếc mắt nhìn như cũ hôn mê bất tỉnh Hàn Hinh cùng thiếu niên đạo sĩ, trực tiếp bắn ra hai luồng màu xanh bóng sắc hỏa cầu phân biệt đánh úp về phía Hàn Hinh cùng thiếu niên đạo sĩ.

"Tặc Tử dám làm sao!" Một tiếng như sấm rền tiếng vang ở bên tai Lục bào lão giả, đồng thời một đạo thân ảnh dồn dập thoáng hiện, rõ ràng là một vị thân mặc đạo bào trung niên đạo sĩ.

Đạo sĩ kia vừa xuất hiện trực tiếp liền bắn ra hai khóa hỏa cầu phân biệt nghênh hướng hai khóa hỏa cầu của Lục bào lão giả kia.

Bốn viên hỏa cầu hai hai đụng nhau, lại còn như nước với lửa gặp nhau vậy kịch liệt sôi trào.

Cuối cùng lại đang không trung tạo thành hai khóa hỏa cầu khổng lồ, sau đó vừa vội kịch thu nhỏ lại, cuối cùng hóa thành hư không.

"Hắc hắc, Mao Sơn đạo sĩ, các ngươi chẳng lẽ muốn gây ra Chính Ma hai đạo chiến tranh sao?" Lục bào lão giả cười đắc ý nói, tựa hồ không thèm để ý bản thân hỏa cầu bị ngăn cản sự tình.

Trung niên đạo sĩ nhướng mày một cái, nói: "Đem người trong tay ngươi thả xuống, ta có thể không truy cứu ngươi muốn giết ta chính đạo tiểu bối sự tình."

"Buồn cười, buồn cười." Lục bào lão giả khẽ cười một tiếng, phất một cái ống tay áo, lòng bàn chân một vết dầu trực tiếp hóa thành một đạo Lục Mang bắn nhanh tới không trung, sau đó mấy cái chớp động sau khi liền không thấy tăm hơi.

Lục bào lão giả này nói đi là đi, ngoài dứt khoát thái độ làm cho trung niên đạo hữu trực tiếp ngây tại chỗ, sau đó chỉ có thể ở tâm lý thầm thở dài một hơi, người bị mang kia đi mặc niệm một phen.

Trung niên đạo sĩ đưa ta vào túi linh thú bên hông, nhất thời một vết kim quang thoáng qua, một con linh thú toàn thân xích hồng như sư tử vậy nhảy ra, cổ linh thú này có một cái Linh Thú Hoàn bộ, cho nên vừa ra tới liền thuận theo vô cùng.

Trung niên đạo sĩ đem thiếu niên đạo sĩ cùng Hàn Hinh đồng thời đưa lên hân Linh Sủng, sau đó ở tại Linh Sủng gầm lên giận dữ một tiếng, bay mau rời

đi tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Tù nhân cùng giao dịch

Chương 36: Tù nhân cùng giao dịch

Thời điểm Trương Mặc lần nữa tỉnh lại, trước mắt là một cái đầu bù cấu phát lão đầu, lão đầu này một thân áo lục, cả người tản ra ý lạnh âm u, đánh thẳng đo một món tác phẩm nghệ thuật vậy đánh giá Trương Mặc.

"Người là ai?" Trương Mặc cố hết sức từ bên trên giường đá bò dậy, lúc này hắn đau nhức toàn thân, cả người thật giống như tan rã.

Lục bào lão giả cười đắc ý nói: "Không nghĩ tới người lại là Thuần Dương Chi Thể, chẳng qua là bên trong cơ thể người lại có Thuần Âm Chi Thể đoàn bản nguyên Thuần Âm Chi Khí kia, nếu là không có ta xuất thủ, người nhất định sẽ bị âm khí cản trở trở thành một cái xác biết đi."

Lục bào lão giả liền là tên trước kia phái ra Huyết Quỷ Nô muốn đem Trương Mặc rút hồn Luyện Phách, đồng thời cũng là sư phó đầu kia biến dị Trường Tĩ Linh Viên.

Trương Mặc duỗi tay lần mò bên hông, túi trữ vật vẫn còn, bất quá lúc này linh khí trong cơ thể hắn không còn sót lại chút gì, Thuần Dương Chi Lực ngược lại khôi phục không ít, bất quá vốn là tùy ý rong ruổi về này Thuần Âm Chi Khí lại lần nữa an ổn bị đóng chặt ở bên trong đan điền.

"Đa tạ tiền bối xuất thủ tương trợ." Trương Mặc quan sát bên trong bản thân Đan Điền, bất ngờ phát hiện đoàn kia Thuần Âm Chi Khí bị một cổ hắc khí tạo thành huyền ảo phù văn cho vây khốn không thể động đậy, lập tức liền mở miệng nói cảm ơn nói.

Trương Mặc nguyên bản chính là một tên Tán Tu, không có thiếu niên đạo sĩ cái loại Chính Ma bất lương lập tư tưởng quan niệm này, hắn chủ yếu nhất giữ vững liền là nguyên tắc trong lòng mình, nguyên tắc này chính là một cân nhắc thật xấu, thật xấu hay không, toàn bằng Trương Mặc phán đoán.

Dưới mắt Lục bào lão giả này xuất thủ cứu mình, Trương Mặc về tình về lý đều phải nói một tiếng tạ, hắn thì sẽ không đắc tiện nghị còn khoe tài, làm ra trở mặt quát mắng Chính Ma bất lương lập sự tình.

Lục bào lão giả hơi biến sắc mặt, hắn nguyên tưởng rằng Trương Mặc sẽ đối với chính mình tức giận mắng to, dù sao cho tới nay trong tu tiên giới Ma Tu cùng tự xưng là Chính Đạo Nhân Sĩ người trong chính đạo đều là hai thế đối lập, song phương gặp mặt đều là trực tiếp đồ mắt chém giết, cho nên Lục bào lão giả mới có thể vừa thấy trung niên đạo sĩ liền trực tiếp chạy ra, ngược lại không phải là hắn không đánh lại trung niên đạo sĩ, mà là hắn không muốn làm vô vị tranh đấu.

"Người và những tên tự xưng là chính đạo nguy quân từ kia không giống nhau." Lục bào lão giả trầm thờ dài một hơi nói: "Chỉ tiếc người giết Tiểu Lục, người phải biết ta là sư phó hắn, mặc dù hắn chẳng qua là một con linh thú, tuy nhiên lại cùng ta khá có duyên phận, như vậy thứ nhất, ta chỉ có thể giết người đền mạng."

Nghe Lục bào lão giả nói, Trương Mặc lúc đó không biết Lục bào lão giả này là sư phó biến dị Trường Tĩ Linh Viên kia, Tu Tiên Giới Tán Tu phần lớn đều là làm theo một sư một Đồ chế độ, cho nên sư đồ cảm tình cũng vừa là cha vừa là thầy, trên căn bản sư đồ cảm tình đều là thâm dày vô cùng.

Bình thường chỉ có những Tu Tiên đồ môn phái mới có một sư nhiều Đồ, sư đồ cảm tình sẽ mỏng yếu rất nhiều, dĩ nhiên hai loại cách làm này cũng có lợi có hại.

Một sư một Đồ chế độ, sư phó có thể đem tinh lực toàn bộ đặt ở trên người đệ tử, tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, khuyết điểm là như vậy rất khó tìm đệ tử vừa lòng đẹp ý, hơn nữa một khi đệ tử tính cách không tốt, hoặc là trước thời gian vẫn lạc, như vậy sẽ khiến cho sư phó tiêu phí tâm huyết lúc trước trôi theo giòng nước.

Một sư nhiều Đồ chế độ, sư phó tinh lực dù sao cũng có hạn, mỗi người đệ tử thật sự có thể thu hoạch kiến thức cũng có giới hạn, cho nên có thiên phú đệ tử có thể tự đi lĩnh ngộ, suy luận, phổ thông đệ tử chỉ có thể hèn hạ vô vi sống hết đời. Đệ tử thực lực tốt xấu lẫn lộn, dễ dàng xuất nhân tài cũng dễ dàng tạo thành một ít đệ tử tâm tính thấp, tu vi thấp.

Đương nhiên chuyện không có tuyệt đối, trong môn phái là ứng đối loại tình huống đệ tử cấp bậc này, một khi trở thành nhập thất đệ tử liền có thể thu được sư phó toàn lực tài bồi, chỉ là trở thành nhập thất đệ tử điều kiện rất hà khắc, đồng thời bởi vì người trong môn phái cân nhắc đồng đạo, nhập thất đệ tử cũng không chỉ là một tên, so với một sư một Đồ chế độ lại là kém không ít.

Trương Mặc nghe một chút Lục bảo lão giả lời nói trong lòng cảm giác nặng nề, bất quá ngay sau đó trong đầu hắn lại thoáng qua một tia sáng, nếu như Lục bảo lão giả muốn giết hắn, tại sao còn muốn phí sức đem trong cơ thể mình Thuận Âm Chi Khí chế trụ đây? Rất rõ ràng Lục bảo lão giả là có hắn con mắt cùng ý tưởng.

Nghĩ đến những thứ này, Trương Mặc tâm lý liền có một ít sức lực, tiếp lấy Trương Mặc liền giải thích: "Giết chết Lệnh Đồ đúng là ta, bất quá ta chẳng qua là người cuối cùng bỏ túi một đao, chân chính hung thủ là người tiêu đạo sĩ kia, ta tin tưởng người cũng dò xét qua thực lực của ta, chẳng lẽ người cảm thấy lấy thực lực của ta có thể đánh trọng thương Lệnh Đồ?"

Trương Mặc lời nói này để cho nguyên bản là có chút hoài nghi Lục bảo lão giả lập tức tin tưởng mấy phần, đệ tử của hắn trong lòng mình nắm chắc, nếu không phải đối phương vượt qua thực lực quá nhiều, trên căn bản cũng có thể thoát được tánh mạng, lấy Trương Mặc luyện khí ba tầng thực lực, Lục bảo lão giả ngay từ đầu đã cảm thấy có cái gì không đúng, cho nên hắn mới có thể sẽ đối Trương Mặc rút hồn Luyện Phách, muốn biết chân tướng của sự tình.

Chẳng qua là sau này gặp phải Trương Mặc, Lục bảo lão giả nhìn trúng trong cơ thể Trương Mặc Thuận Âm Chi Khí, cho nên mới một mực kiềm chế không có động thủ.

Vốn là Lục bảo lão giả muốn trực tiếp đem Trương Mặc đánh gục, sau đó đem trong cơ thể hắn Thuận Âm Chi Khí dẫn dắt đi ra trực tiếp hấp thu luyện hóa, chẳng qua là một cỗ Thuận Âm Chi Khí ở trong cơ thể Trương Mặc này sau khi tàn phá một phen, lại cùng Trương Mặc thân thể có một tí phù hợp, cưỡng ép dẫn dắt đi ra rất có thể đưa đến này cỗ Thuận Âm Chi Khí giải tán, cho nên Lục bảo lão giả mới sẽ đem trong cơ thể Trương Mặc Thuận Âm Chi Khí phong ấn, chờ Trương Mặc tỉnh lại.

Hai người cứ như vậy yên lặng một hồi, cuối cùng Lục bảo lão giả mở miệng nói: "Ta nghĩ rằng cùng người làm cái giao dịch."

Trương Mặc trong lòng rét một cái biết đối phương muốn nói đến điểm chính, lập tức cũng gọi lên 12 phân tinh thần chuẩn bị ứng đối.

"Ta nhìn trúng Thuận Âm Chi Khí bên trong cơ thể người, đối với tại chúng ta Ma Tu mà nói thật ra thì một bộ phận rất lớn cũng là dựa vào âm khí tu luyện, mà Thuận Âm Chi Khí, cho dù là đối với ta người tu vi như bây giờ cũng rất hữu hiệu." Lục bảo lão giả trong giọng nói không che giấu chút nào đối với Thuận Âm Chi Khí khát vọng, "Nếu như người đem trong cơ thể Thuận Âm Chi Khí cho ta, ta có thể thả người một con đường sống, dĩ nhiên cũng có thể cho người một ít chỉ điểm trong tu luyện."

Nghe được Lục bảo lão giả lời nói, Trương Mặc cũng không có lập tức đáp ứng, mà là nghi ngờ hỏi: "Dám hỏi tiền bối ta như thế nào đem trong cơ thể Thuận Âm Chi Khí giao cho người thì sao?"

Lục bảo lão giả sắc mặt hiện lên một vết tán thương thân sắc, Trương Mặc mặc dù nhìn qua tuổi tác chỉ có mười mấy tuổi, nhưng đối nhân xử thế lại hết sức lão đạo.

"Người cứ việc yên tâm, ta sẽ dạy người một bộ « Huyền Âm quyết » không chế trong cơ thể Thuận Âm Chi Khí, chỉ cần đem « Huyền Âm quyết » luyện đến tầng thứ nhất, người có thể đem Thuận Âm Chi Khí ép ra ngoài thân thể." Lục bảo lão giả trong lòng có dự tính nói: "Thế nào, bây giờ chúng quy không có nghi ngờ, ta mặc dù là một tên Ma Tu, bất quá nói chuyện cũng coi như lời hứa, người cứ việc yên tâm là được, ta sẽ không nuốt lời."

"Ừ, đa tạ tiền bối ân không giết." Trương Mặc gật đầu đáp ứng nói: "Văn bối tự nhiên tin tưởng tiền bối là một người nhất ngôn cửu đỉnh."

Sau khi nghe được Trương Mặc lời nói, Lục bảo lão giả khẽ mỉm cười, đưa tay đưa tay vào túi trữ vật, nhất thời lấy ra một cái ngọc giản đưa cho Trương Mặc nói: "Đây là tâm pháp Huyền Âm quyết tầng thứ nhất, người trước tiên có thể nhìn một chút, nếu là có cái gì không hiểu có thể tới hỏi ta, được, ta muốn đi tu luyện, tầng thứ nhất này luyện thành nhanh nhất cũng phải thời gian một năm, trong khoảng thời gian này, người cũng có thể hỏi một ít sự tình trong tu luyện, mặc dù ta là một tên Ma Tu, nhưng thật ra thì đại đạo rất tương thông."

Lục bảo lão giả sau khi nói xong liền biến mất ở trước mặt Trương Mặc, Trương Mặc lúc này mới thảm thở phào một hơi, một bên vuốt vuốt ngọc giản trong tay, một mặt đánh giá chung quanh, đây là một Thạch Thất đơn sơ, bên trong trừ một cái giường đá ra cũng chỉ còn lại có một tấm bàn đá đơn sơ, có thể nói là không có chút mỹ cảm cùng hưởng thụ nào.

Bất quá đời trước thân là Tán Tu Trương Mặc tự nhiên cũng sẽ không so đo, vốn là Tán Tu cũng sẽ không để ý những thứ này, chỉ có trong thế tục tu tiên môn phái mới có chú trọng hưởng thụ cùng cảm giác đẹp đẽ này.

Ngay sau đó Trương Mặc liền đem ngọc giản đặt ở trên bàn đá, đồng thời đưa tay đem túi trữ vật bên hông tháo xuống, sau khi mở ra lấy ra hai cái túi trữ vật đen nhánh, chính là túi trữ vật của Trần, Triệu hai tên ma tu, đồng thời còn có một nửa đồ vật của thiếu niên đạo sĩ trong túi trữ vật.

Trương Mặc lúc này cũng mới hiểu được Lục bảo lão giả tại sao không nhúc nhích lấy túi trữ vật, lấy đối phương Kim Đan Kỳ thực lực, đồ vật của mình trong túi trữ vật làm sao có thể vào tới hắn nhân giới?

Trương Mặc cũng không gấp đi xem Trần, Triệu hai tên ma tu túi trữ vật, mà là trước quét nhìn một phen túi trữ vật của mình, lần này mặc dù tổn thất một ít phù chỉ cùng Thủy Thần Thuần, tuy nhiên lại đạt được mấy chục quả Hàn Âm Lê cùng Bỉ Ngạn Hoa, đồng thời còn có một gốc Linh Kỳ Tử ginseng giữ hoàn hảo.

Mặc dù ngay từ đầu Trương Mặc cũng không cảm thấy Trần Châu Linh Mục có thể lập tức luyện thành, nhưng là bây giờ hắn lại tìm tới hai tài liệu trong ba tài liệu chính: Linh Kỳ Tử cùng Bỉ Ngạn Hoa, chỉ cần lại lấy được long não liền có thể luyện chế.

Về phần vật liệu phụ Hồ Phách, Tử Sa nhưng là đồ vật hết sức dễ dàng tìm tới.

Máu chốt là bây giờ long não khó tìm, Trương Mặc đã quyết định buông tha long não, dùng giao long não thay thế.

Như vậy thứ nhất, Trương Mặc chỉ cần lấy được giao long não là luyện chế được Trân Châu Linh Mục cần thiết Trân Châu Linh Dịch, đến lúc đó chỉ cần tu luyện Trân Châu Linh Mục thần thông phối hợp lấy Trân Châu Linh Dịch giặt rửa mắt, như vậy Trân Châu Linh Mục là được luyện thành.

Nếu như dựa theo nguyên kế hoạch tiến hành, Trương Mặc cũng có thể đi Tam Thanh phòng đấu giá nhìn một chút, tốn chút linh thạch đem giao long não đấu giá lấy được, bất quá bây giờ xem ra, kế hoạch này phải gác lại, chỉ có thể chờ đợi sau khi thoát thân lại tính toán sau.

Sau khi nhìn đồ vật xong mình trong túi trữ vật, Trương Mặc lúc này mới đem sự chú ý đặt ở trên túi trữ vật của Trần, Triệu hai tên ma tu, nhắc tới Trương Mặc mới là người thắng lớn nhất, chẳng những thuận lợi bắt được Hàn Âm Lê, hơn nữa còn dùng có thể cải thiện thể chất Xà Môi quả, cuối cùng còn đạt được túi trữ vật của hai tên tu sĩ luyện khí Lục Tầng cùng một nửa đồ vật trong túi trữ vật của thiếu niên đạo sĩ.

Trương Mặc tùy ý đánh một cái túi trữ vật, đem đồ bên trong toàn bộ đổ ra tới.

Hoa lạp lạp!

Trước mặt Trương Mặc nhất thời xuất hiện một tòa núi nhỏ, công pháp Bí Kỹ, linh thạch hạ phẩm, toàn bộ đều chung một chỗ.

Tùy ý nắm lên một khối ngọc giản, xâm nhập thần thức nhìn một cái, rõ ràng là một quyển luyện thể Ma Công, tên là « Chân Ma luyện thể », công pháp này là dựa vào âm khí tu luyện thể xác, bất quá quyển Ma Công này chỉ có thể tu luyện tới luyện khí tầng mười tám, không có công pháp sau này Trúc Cơ Kỳ.

Sau một lúc tùy ý lật tìm, Trương Mặc phát hiện bên trong túi trữ vật này trừ đi một ít linh thạch hạ phẩm cùng đủ loại đồ gia Ma Công ra liền không có bất kỳ pháp khí cùng Lôi Châu, dĩ nhiên cũng là điều bình thường, dù sao ma tu họ Triệu là một tên tu sĩ luyện thể, cho nên pháp khí với hắn mà nói không nhiều chỗ dùng lắm, ngược lại một ít chiêu thức bí pháp sẽ có chỗ hữu dụng.

Trong túi trữ vật của Ma tu họ Triệu đáng giá tiền nhất chính là Hạ Giai công pháp « Chân Ma luyện thể » vật còn lại căn bản không có giá quá cao giá trị, Trương Mặc sau khi xem xong liền đem linh thạch hạ phẩm thu tới, trong tay người này cũng không dư dả, lại chỉ có năm chục ngàn linh thạch hạ phẩm mà thôi.

Đương nhiên Trương Mặc lúc trước làm Tán Tu ở trong núi sâu khổ tu, phương pháp giao dịch dùng đều là lấy vật đổi vật, tự nhiên không biết linh thạch hiếm thấy.

Sau đó Trương Mặc lại mở ra túi trữ vật của ma tu họ Trần, ở trước mặt hắn trực tiếp tạo thành một tòa núi nhỏ gấp đôi với ma tu họ Triệu.

Thật có thể nói là người so với người làm người ta tức chết.

Bạn đang đọc truyện *Chuyến Thử Tiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Tuyệt Âm Dao

Chương 37: Tuyệt Âm Dao

Trương Mặc còn không có nhìn kỹ, liền từ bên trong 'Núi nhỏ' bay ra một đạo hào quang màu đỏ lao thẳng tới mặt.

Đội Trương Mặc nhìn Hồng Mang là một thanh tiểu đao hình dáng cổ xưa đỏ như màu máu, Hồng Mang này đã chạm vào chính giữa cái trán của Trương Mặc, sau đó trong thần thức của Trương Mặc liền hiện ra một tên lưng gù lão giả người mặc trường bào màu đỏ ngòm.

"Ha ha, bản tôn chờ lâu như vậy, rốt cuộc chờ đến một tên thần thức phù hợp yêu cầu á!" Lưng gù lão giả không nhận được cất tiếng cười to nói.

Trương Mặc nghe được lưng gù lão giả lời nói lập tức trong lòng cũng thầm kêu xui xẻo, nhìn bộ dáng lưng gù này lão giả, nhất định là một tên Ma Tu, hơn nữa còn là một hồn phách Ma Tu ẩn núp đã lâu.

"Tiểu tử, ngươi có thể bị Độc Tôn Giả ta đoạt xá cũng coi là ngươi vận khí, bộ thân thể này của ngươi ta sẽ thật tốt lợi dụng!" Lưng gù lão giả nói xong trực tiếp hóa thành một một dạng Huyết Cầu đánh về phía Trương Mặc.

Trương Mặc không chút nghĩ ngợi điều động trong cơ thể Thuần Dương Chi Lực bộc lộ thần thức mình, độc Tôn Giả biến thành đoàn Huyết Cầu kia sau khi bộc lộ Trương Mặc lập tức phát ra tiếng vang xèo xèo.

"A! Người lại là Thuần Dương Chi Thể!" Độc Tôn Giả phát ra một tiếng kêu thê lương thảm thiết lui ra, lúc này hắn đã quyết định rời đi Trương Mặc thân thể, trở lại bên trong Tuyệt Âm Đạo.

Chẳng qua là lúc này Trương Mặc há lại sẽ để mặc cho hắn rời đi, tại dưới sự thao túng của hắn, Thuần Dương Chi Lực hóa thành bàn tay lớn trực tiếp nắm được hồn phách Độc Tôn Giả.

Độc Tôn Giả hồn phách giống như quả đông lạnh vậy bị Thuần Dương Chi Lực tạo thành bàn tay bóp liền thành hình, đồng thời hồn phách của hắn bắt đầu xuy xuy vang dội, hiển nhiên Thuần Dương Chi Lực này đối với hồn phách của Độc Tôn Giả tôn thượng rất lớn.

"Anh hùng tha mạng!" Độc Tôn Giả quý khóc sói tru hô, hào khí kia có một tí mới vừa gia nhập trong cơ thể Trương Mặc.

Chẳng qua là Độc Tôn Giả này cũng xui xẻo, năm đó hắn bởi vì giới dùng Kỳ Độc, hơn nữa làm người bụng dạ hẹp hòi, phạm là có người đắc tội hắn tất nhiên bị hắn nhớ, hơn nữa vô luận đối phương là ai, đánh thắng được trực tiếp giết, không đánh lại là âm thầm hạ độc, quả thực chôn giết không ít Tu Tiên Giả Chính Ma Lưỡng Đạo.

Thay vào đó bản thân gia hỏa này cũng có tu vi Kim Đan hậu kỳ, hơn nữa thiên khiếu Kỳ Độc, hơn nữa hắn Động Thuật thật nhanh, ngay từ đầu mọi người cũng chỉ có thể nhẫn nhịn khẩu khí này.

Nhưng sau đó người này đắc tội với người càng ngày càng nhiều, đồng thời cũng càng ngày càng ngông cuồng, cuối cùng bị Chính Đạo Nhân Sĩ vây quét, dưới bắt đắc dĩ chỉ có thể đem thể xác tự bạo, hồn phách gói ở bên trong pháp bảo của hắn Tuyệt Âm Đạo, sau đó Tuyệt Âm Đạo này liên lưu lạc các nơi.

Mặc dù trong lúc này cũng có những tu sĩ khác đã từng dùng Tuyệt Âm Đạo, nhưng cuối cùng cũng bởi vì thần thức không đủ cường đại mà không thể được Độc Tôn Giả nhìn trúng.

Cuối cùng độc Tôn Giả thật sự phụ thân Tuyệt Âm Đạo trời xui đất khiến rơi vào trong tay ma tu họ Trần, mà ma tu họ Trần lại ngoài ý muốn bỏ mình, độc Tôn Giả bởi vì hồn phách phụ thân Tuyệt Âm Đạo thời gian quá lâu, bây giờ hồn phách đã suy yếu vô cùng, nếu là còn không đoạt xá, chỉ sợ cũng muốn trực tiếp tan tành mây khói, ngay cả luân hồi tư cách cũng không có.

Vì thế hắn mới ở Trương Mặc một mớ túi đựng đồ ra không thêm nhận liền trực tiếp tiến hành đoạt xá, ai có thể nghĩ hắn vận khí kém như thế, trực tiếp gặp phải năm giữ Thuần Dương Chi Thể Trương Mặc, từ đó bị khắc chế gắt gao.

"Nói một lý do ta không giết người." Trương Mặc đối với việc trước Độc Tôn Giả muốn chiếm thân xác mình, trong lòng cũng tràn đầy tức giận, vào lúc này đáy lòng của hắn sát cơ hiện lên, tự nhiên cũng sẽ không quá khách khí.

"Ta toàn thân gia sản đều bị ta cách dùng trận giấu, nếu không có ta chỉ điểm nhất định sẽ không bị người khác tìm tới, ta có thể mang toàn bộ những gia sản này dâng hiến cho người." Độc Tôn Giả lập tức mở miệng nói, "Ngoài ra ta còn có thể dạy người pháp quyết Tuyệt Âm Đạo sử dụng, xin anh hùng tha mạng!"

"Quyết định Hồn Khế đi, nếu không ta không cách nào tín nhiệm người." Trương Mặc cau mày nói.

Độc Tôn Giả nghe một chút Hồn Khế, sắc mặt nhất thời trở nên có chút khó coi, gọi là Hồn Khế, liền là loại người cùng linh thú ký kết chủ tớ khế ước, loại khế ước này một khi ký kết, trừ phi chủ nhân Phi Thăng Thần Giới, nếu không khế ước sẽ một mực tồn tại, hơn nữa thân là người hầu không thể vi phạm ý nguyện của chủ nhân, nếu không chủ nhân thân niệm động một cái, là được đem nổ khế ước trong thần thức người hầu, trực tiếp tiêu diệt người hầu nhân Hồn Phách.

Độc Tôn Giả do dự một hồi, Thuần Dương Chi Lực tạo thành bàn tay lớn lại không có tiêu tan, một mực nắm thật chặt hồn phách, để cho nguyên bản là rất suy yếu Độc Tôn Giả lập tức cắn răng quyết định đáp ứng Trương Mặc yêu cầu.

"Ta đáp ứng người, bắt quá người cũng phải đáp ứng ta một chuyện, nếu không ta liều mạng hồn phi phách tán cũng phải để cho người hảo hảo mà chịu đựng." Độc Tôn Giả có chút không cam lòng nói, dù sao cho dù ai cũng không muốn làm người hầu, cho dù là linh thú cũng giống như vậy, cho nên thu phục linh thú biết dùng Linh Thú Hoàn.

"Người nói trước yêu cầu của người đi." Trương Mặc đương nhiên sẽ không tùy tiện đáp ứng Độc Tôn Giả.

"Cùng người ký kết Hồn Khế cũng được, ta hy vọng đạo hữu có thể cho ta ít Bì Ngạn Hoa tới cường hóa hồn phách, nếu không hồn phách của ta liền muốn tiêu tan." Độc Tôn Giả cười khổ nói.

Nghe được Bì Ngạn Hoa, Trương Mặc trong lòng vui mừng, bắt quá ngoài mặt lại lộ ra một bộ thần sắc do dự bất định, sau đó mới đáp ứng nói: "Được, ta đáp ứng người." Ngay sau đó rút lui hết Thuần Dương Chi Lực.

Độc Tôn Giả thấy Trương Mặc đáp ứng mình, lập tức cũng không dài dòng, trực tiếp hai tay niết ấn quyết, trong miệng bắt đầu nói lẩm bầm lẩm bầm một ít quỷ bí chú ngữ, đồng thời ở trên đỉnh đầu hắn lập tức toát ra phù văn đỏ như màu máu tạo vệt một cái thành ống khóa, ổ khóa này một tạo thành, Trương Mặc cũng bắt đầu động.

Trương Mặc làm việc cùng độc Tôn Giả có chỗ bất đồng, trên tay hắn cũng tương tự bóp một cái Ấn Quyết, bất quá hắn đỉnh đầu cũng không có toát ra phù văn đỏ như máu tạo thành ống khóa, mà là một đoàn sương mù thần thức.

Từ trên xuống dưới độc ống khóa của Tôn Giả đem tự thân toàn bộ cuốn lấy, Trương Mặc đỉnh đầu thần thức đánh vào bên trong ống khóa trên người Độc Tôn Giả, trong lúc nhất thời trên ống khóa huyền ảo phù văn lóe lên, Trương Mặc cùng độc Tôn Giả đồng thời cau mày.

Chỉ chớp lát sau, Quang Hoa thu liễm, quán ở phù văn đỏ như máu ống khóa trên người Độc Tôn Giả đã biến mất không thấy gì nữa, đồng thời không còn thấy đoàn thần thức của Trương Mặc kia.

Trương Mặc lúc này cảm giác rất kỳ diệu, Độc Tôn Giả giống như là con rối của hắn, mình có thể thao túng hắn sinh tử, tâm niệm vừa động, là nổ được Hồn Khé, khiến cho độc Tôn Giả hồn phi phách tán.

Bất quá chuyện này so với Khôi Lỗi Thuật cao minh hơn rất nhiều, bởi vì Độc Tôn Giả không phải là một con rối không biết suy tính, hắn là một hồn phách có độc lập năng lực suy tính.

"Chủ nhân, còn xin mau sớm cho ta một đóa Bỉ Ngạn Hoa, tránh cho ta hồn phi phách tán." Độc Tôn Giả nét mặt già nua như hột đào mặt ngoài đường vân nở rộ, nhìn Trương Mặc mặt đầy nịnh hót nói.

"Người kêu ta công tử đi." Trương Mặc nghe một trận buồn nôn, vội vàng để cho độc Tôn Giả đổi lời nói. "Người trước từ trong cơ thể ta đi ra đi."

"Vâng, công tử." Độc Tôn Giả ngay cả bận rộn đổi lời nói chuyện, đồng thời thân hình thoát một cái, đã ra ngoài cơ thể Trương Mặc, sau đó liền hóa thành một đạo Hồng Mang chui vào Tuyết Âm Đạo.

Đột lúc Trương Mặc mở mắt lần nữa, ở trước mặt hắn nổi lơ lửng một thanh tiểu đao cổ xưa hình dạng màu đỏ thẫm, chính là độc Tôn Giả Tuyết Âm Đạo.

"Công tử bây giờ muốn muốn thúc giục Tuyết Âm Đạo nhất định phải luyện thành Huyết Dao quyết mới được, hơn nữa cho dù luyện thành Huyết Dao quyết, công tử cũng không thể phát huy uy lực chân chính của Tuyết Âm Đạo." Tuyết Âm Đạo đang vang lên thanh âm của Độc Tôn Giả, hắn rất nhanh thích ứng thân phận của mình, người dày dặn kinh nghiệm, chỉ cần có thể tiếp tục tồn tại, ném nét mặt già nua lại không coi vào đâu.

"Tuyết Âm Đạo là Bản Mệnh Pháp Bảo của người chứ?" Trương Mặc quan sát một chút tiểu đao trước mặt hỏi.

Độc Tôn Giả cười đắc ý nói: "Có phải thế không, đây là ta trong lúc vô tình từ một tên đồng giai tu sĩ đắc tội ta lấy được, đao này nếu sau khi chiếm đoạt được tinh huyết uy lực đại tăng, đồng thời đao này cũng có thể chứa hồn phách, cho nên được ta gọi Tuyết Âm Đạo ta liền đem đao này mang theo người, bất quá ta cũng không có nhớ máu nhận chủ."

"Người không có nhớ máu nhận chủ, đây là vì sao?" Trương Mặc có chút hiếu kỳ hỏi, nếu là đồng giai tu sĩ Độc Tôn Giả, Độc Tôn Giả muốn lau bên trên thần thức dấu ấn lần nữa nhớ máu nhận chủ đó là sự tình dễ như trở bàn tay.

"Ta ngoại hiệu là Độc Tôn Giả, thật ra thì ta tu cũng là một đạo Kỳ Độc, pháp bảo của ta chính là những Kỳ Độc đó, những pháp bảo khác với ta mà nói chẳng qua là gân gà mà thôi." Độc Tôn Giả ngạo nghễ nói.

"Kỳ Độc? Có thể để cho Tu Tiên Giả trúng độc?" Trương Mặc một mực hiếu kỳ Độc Tôn Giả trong miệng lời muốn nói Kỳ Độc là cái gì, nói như vậy, Tu Tiên Giả thể chất cường hãn, rất ít có có thể xâm hại vào Tu Tiên Giả, chuyện này là trước kia Trương Mặc nhận thức.

Độc Tôn Giả có chút nổi nóng Trương Mặc hoài nghi, lập tức liền dùng giáo huấn giọng nói: "Hàm Sa Xạ Ảnh độc, vạn độc bảng xếp hạng nhất trăm loại Kỳ Độc, sinh ra từ linh thú Đoãn Hồ, Tu Tiên Giả nếu là bên trong loại độc này sẽ gặp thân thể gân gáp, nhức đầu, nóng lên, cuối cùng bạo thể mà chết."

"Cho dù trong miệng người nói Kỳ Độc lợi hại như vậy, vậy thì thế nào? Chẳng lẽ người còn có thể tùy thân mang một con Đoãn Hồ, đang cùng người tranh đấu lúc để cho Đoãn Hồ tiến lên cắn xé đối phương sao?" Trương Mặc cố làm khinh thường nói.

Lần này có thể chọc giận độc Tôn Giả, hắn giống như bị đi giẫm cái đuôi mèo, thanh âm the thé nói: "Người cho ta là thế nào được 'Độc Tôn Giả' cái ngoại hiệu này? Ta tự nhiên có phương pháp tinh luyện nọc độc, sau đó dung vào linh khí trong cơ thể, lúc cùng người tranh đấu, nếu đối phương chưa từng phòng bị, là được lợi dụng Kỳ Độc tổn thương người từ trong vô hình."

"Ta không tin." Trương Mặc như cũ mạnh miệng nói.

"Người lại dám hoài nghi ta?" Độc Tôn Giả lúc này cũng hồn nhiên quên mình đã là người hầu của Trương Mặc, trên người lệ khí tăng nhiều, Tuyết Âm Đạo kia quay tròn trên không xoay tròn, sau đó bắn nhanh xuất một đạo Lục Mang trực tiếp đi vào Trương Mặc cái trán. "Thật tốt tìm hiểu « Vạn Độc Chân Kinh » này là được biết lão phu không nói giả."

Trương Mặc đáy lòng mừng thầm, ngoài mặt vẫn như cũ làm bộ dáng như không tin, sau đó bắt đầu tìm hiểu Vạn Độc Chân Kinh Độc Tôn Giả đánh vào hắn trong thần thức.

Vạn Độc Chân Kinh này khai thiên chính là giới thiệu trong thiên hạ đủ loại Kỳ Độc, trong này có linh thú chi độc, cũng có cỏ cây chi độc, còn có đá vàng chi độc, đủ loại Độc Vật không cùng tăng xuất, để cho Trương Mặc nhìn hoa cả mắt.

Sau đó ở bên trong Vạn Độc Chân Kinh này còn có một bộ công pháp, lấy thể xác bản thân là trận nhãn, Kỳ Độc làm trận pháp phụ trợ vật kỳ tu điều chỉnh cực kỳ một bộ công pháp.

Bên trong Vạn Độc Chân Kinh này nói nếu là có thể luyện thành trận pháp này, đang lúc đối địch, địch nhân một khi bị bao phủ ở trong trận pháp sẽ gặp trúng độc suy yếu, dĩ nhiên cái này cũng quyết định bởi với Kỳ Độc mạnh yếu, Kỳ Độc càng mạnh, là trận pháp thực lực càng mạnh, ngược lại là càng yếu.

Trừ đi bộ công pháp kia ra, này Chân Kinh bên trong còn có đủ loại Độc Vật tinh luyện cùng gìn giữ phương pháp, đồng thời còn có mấy loại pháp môn bí quyết thúc giục Độc Vật, bởi vì nội dung không lồ phức tạp, Trương Mặc trong lúc nhất thời cũng không thể nhìn hết toàn bộ, chỉ có thể trước cất giữ ở trong thần thức chuẩn bị từ từ tìm hiểu.

Trương Mặc đại khái có thể xác định Độc Tôn Giả không nói giả, có công pháp như vậy tồn tại, địch nhân trong chiêu thật là khó lòng phòng bị, chớ nói đồng giai tu sĩ, cho dù là cao hơn mấy đẳng cấp tu sĩ cũng chưa chắc có thể chiếm được tốt.

"Công pháp này xác thực thần kỳ." Trương Mặc từ trong thâm tâm cảm khái nói, độc Tôn Giả sau khi nghe được lập tức ngao nghể tiếp nhận nói: "Công pháp này là một gã thượng cổ Tán Tu sáng chế, đương nhiên nếu không phải ta lấy được quyền Vạn Độc Chân Kinh này, thì như thế nào có thể ngang dọc Tu Chân Giới, xông ra lớn như vậy danh tiếng đây?"

Hắc hắc, nếu là không có danh tiếng xấu này, chỉ sợ ngươi còn sẽ không vẫn lạc đây. Trương Mặc trong lòng oán thầm nói.

"Bất quá ta phải nhắc nhở ngươi, một khi tu luyện Vạn Độc Chân Kinh, sẽ bởi vì Kỳ Độc vào cơ thể tạo thành bên trong thân thể độc tố tích lũy quá nhiều, tâm tình cũng sẽ trở nên vô cùng không ổn định, nếu không ngươi nghĩ rằng ta không có chuyện làm khắp nơi kết thù à?" Độc Tôn Giả sau đó giải thích.

Độc Tôn Giả lời nói để cho vốn là tâm tình kích động Trương Mặc thoáng cái liền ừ rừ.

"Có biện pháp giải quyết không?" Trương Mặc hỏi, hắn ở bên trên Vạn Độc Chân Kinh cũng không nhìn thấy những thứ này, hiển nhiên đây là Độc Tôn Giả mình điều nghiên đi ra.

"Trừ phi ngươi... Ta thiếu chút nữa quên ngươi là Thuần Dương Chi Thể, cứ như vậy, Vạn Độc Chân Kinh đối với ngươi cũng chưa có ảnh hưởng!" Độc Tôn Giả ghen ngào nói, trong giọng nói mang theo hâm mộ ghen tị ý hết sức rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Thời gian qua nhanh

Chương 38: Thời gian qua nhanh

Trương Mặc ở túi trữ vật của ma tu họ Trần trong trừ một ít linh thạch hạ phẩm liền lại không có những phát hiện khác, thiếu niên đạo sĩ kia bỏ vào đồ vật cũng là linh thạch hạ phẩm, những công pháp khác cùng pháp khí hết thấy không có.

Bất quá có thể được một món pháp bảo cùng hồn phách một tên Kim Đan hậu kỳ tu sĩ ký kết Hồn Khế, Trương Mặc cũng kiểm bọn.

Lần này linh thạch thu nhập lại để cho Trương Mặc tài sản đột phá một triệu, đây cũng tính là một cái thu hoạch ngoài ý muốn.

Đặc biệt là Vạn Độc Chân Kinh kia, bởi vì Trương Mặc bản thân là Thuần Dương Chi Thể, trong cơ thể ẩn chứa người thường không cách nào với tới Thuần Dương Chi Lực, cho nên tu luyện Vạn Độc Chân Kinh cũng không có Độc Tôn Giả tác dụng phụ khi đó, bất quá bây giờ hắn phải cân nhắc là nên tìm loại Kỳ Độc làm vật trợ phụ trận pháp của mình.

Bất quá Kỳ Độc này không phải là càng độc càng tốt, bởi vì ngay từ đầu Vạn Độc Chân Kinh đã nói trận pháp khác là càng đi về phía sau độ khó càng lớn, đồng thời uy lực cũng càng mạnh, nhưng ngay từ đầu trận pháp lại không thể dùng Kỳ Độc hạng quá cao, nếu không thân là trận nhãn Trương Mặc sẽ chịu đựng không được, còn không có đá thương địch thủ, mình đã ngã xuống trước.

Đương nhiên cũng không phải càng thấp càng tốt, Kỳ Độc hạng quá thấp sẽ khiến cho ngày sau trận pháp Kỳ Độc của Trương Mặc khó mà tăng lên đẳng cấp, cho nên cái này độ là khó khăn nhất nắm chặt.

Bất quá Trương Mặc có Độc Tôn Giả tên tiền bối này, tự nhiên không cần lo lắng phương diện vấn đề này.

Độc Tôn Giả đã giúp Trương Mặc chọn xong hần Kỳ Độc thứ nhất trận pháp cần, Tiễn Độc Mộc.

Đây là một loại thực vật tính Kỳ Độc, Tu Tiên Giả vết thương nếu là bị loại độc dịch này xâm nhập liền sẽ đưa tới bắp thịt nhão, huyết dịch đông đặc, tim đập chậm lại, cuối cùng đưa đến nhịp tim dừng lại mà chết.

Hơn nữa một khi Tiễn Độc Mộc chất lỏng văng đến trong ánh mắt, Tu Tiên Giả dưới Kim Đan Kỳ trực tiếp mù, độc tính bá chủ nói có thể thấy được.

Chẳng qua là loại cây gỗ này sinh trưởng ở Đại Tàn Quốc Nam Cương, hơn nữa Trương Mặc cần lượng cực lớn, đồng thời cũng phải hiện tại hiện tại dùng, cho nên Trương Mặc vì thế còn phải đi Nam Cương một chuyến.

Đương nhiên hết thảy các thứ này đều phải đợi Trương Mặc có thể từ Lục bảo lão giả dưới tay giữ được tánh mạng mới được.

Cho nên sau khi Trương Mặc tự cấp Độc Tôn Giả một đóa Bi Ngạn Hoa liền bắt đầu dốc lòng nghiên cứu Huyền Âm Quyết, đây là một bộ công pháp ma đạo.

Ma đạo chú trọng chỉ vì cái lợi trước mắt, đồng thời cũng thích nhanh chóng đề cao tu vi của mình.

Huyền Âm Quyết này là công pháp có thể đem trong thiên địa âm khí nhanh chóng chuyển hóa thành linh khí trong cơ thể, đồng thời còn bổ sung thêm một ít điều khiển âm khí khẩu quyết.

Mặc dù trực tiếp đem âm khí chuyển hóa thành linh khí tốc độ so với hấp thu thiên địa linh khí chuyển hóa trong cơ thể linh khí nhanh hơn rất nhiều, bất quá như vậy chuyển hóa linh khí dễ dàng xen lẫn âm khí, cuối cùng sẽ khiến cho tu luyện giả trong cơ thể âm khí quá nhiều.

Trong cơ thể âm dương mất thăng bằng, cuối cùng sẽ xảy ra vấn đề lớn.

Trương Mặc mặc dù có chút nóng mắt Huyền Âm Quyết tốc độ tu luyện, bất quá vừa nghĩ tới tu luyện sau này tác dụng phụ liền cũng sẽ không hăm dọa.

Đương nhiên Trương Mặc chỉ cần tu luyện thành Huyền Âm quyết tầng thứ nhất liền được, với hần mà nói ảnh hưởng không lớn.

Ngược lại thì một ít thúc giục âm khí khẩu quyết trong Huyền Âm quyết rất là thực dụng, Trương Mặc nhân họa đắc phúc, không chút khách khí bắt đầu điều nghiên lên những khẩu quyết này.

Những khẩu quyết này có ba cái, một cái là ngưng Âm thành Khái, một là ngưng Âm thành Khí, cuối cùng chính là ngưng Âm thành Lôi.

Có này ba cái khẩu quyết, là ngưng tụ âm khí thành Ma Giáp, còn có thể ngưng tụ ra một ít binh khí chiến đấu, về phần cuối cùng ngưng Âm thành Lôi, chính là luyện chế Âm Hỏa Lôi Châu.

Bất quá khẩu quyết luyện chế Âm Hỏa Lôi Châu này chỉ có thể luyện chế hạ phẩm Âm Hỏa Lôi Châu, bất quá cho dù là hạ phẩm Âm Hỏa Lôi Châu, đối với Trương Mặc thực lực luyện khí ba tầng này mà nói cũng đủ.

Sau đó Trương Mặc liền khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu thử chuyển hóa âm khí.

Ở trong lòng mặc niệm khẩu quyết, Trương Mặc thân thể khỏe mạnh tựa như một khối đá nam châm đem chung quanh màu đen âm khí toàn bộ hút vào bên trong cơ thể.

Bất quá bên trong Âm Hồn Cốc âm khí đông đảo, Trương Mặc mới vừa hấp thu một cái xong, chung quanh âm khí lập tức bị bổ sung lại.

Mà Trương Mặc lúc này cũng bắt đầu dựa theo phía trên Huyền Âm quyết pháp đem hút vào bên trong cơ thể âm khí áp súc vào trong đan điền, tiếp đó bắt đầu ngưng tụ âm khí, màu đen âm khí sau khi toàn bộ bị nhét vào chính giữa Đan Điền của Trương Mặc, Trương Mặc trên tay bóp một cái cổ quái Âm Quyết.

Bên trong đan điền của hần bỗng nhiên hiện lên một vệt phù văn huyền ảo màu đen, sau đó những phù văn này liền bắt đầu chui vào trong đan điền đoàn âm khí kia, ngay sau đó những âm khí này liền bắt đầu kịch liệt sôi trào, sau đó âm khí màu sắc bắt đầu trở thành nhạt một ít, ước chừng sau nửa canh giờ, Trương Mặc lỗ mũi phun ra lưỡng đạo trọc khí, đồng thời từ trạng thái ngồi khôi phục như cũ.

Bên trong đan điền đoàn vòng xoáy linh khí kia rõ ràng dày đặc một ít, Huyền Âm quyết này quả nhiên không sai, chẳng qua là vô cùng bá đạo, rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma, hơn nữa sau khi đăng cấp tăng lên không bằng chính đạo như vậy ổn định.

Trương Mặc sau đó trực tiếp ra Thạch Thất, đi tìm Lục bảo lão giả, hần còn muốn nhân cơ hội hỏi một chút Âm Hỏa Lôi Châu luyện chế một vài vấn đề.

Bởi vì thạch thất của Trương Mặc lúc này nằm ngay cạnh thạch thất Lục bảo lão giả, cho nên Trương Mặc đi chưa được mấy bước liền thấy Lục bảo lão giả ngồi xếp bằng ngồi ở trên trụ đá.

"Người có chuyện gì muốn hỏi, nói thẳng đi." Lục bảo lão giả con mắt không có mở ra liền trực tiếp nói.

"Ta muốn thỉnh giáo một chút Âm Hỏa Lôi Châu luyện chế bí quyết." Trương Mặc cung kính nói, dù sao thỉnh giáo người khác, nên có thái độ vẫn phải tốt.

"Ta chỉ biểu diễn một lần, ngươi phải cẩn thận nhìn!" Lục bảo lão giả đưa tay phải ra nâng lên một chút, bên trên bàn tay hần lập tức từ một một dạng màu đen âm khí bắt đầu xoay tròn.

Sau đó Lục bảo lão giả tay phải niết ấn quyết, tay phải hần âm khí liền bắt đầu thật nhanh xoay tròn, đồng thời chung quanh âm khí cũng bắt đầu bị dạng xoay tròn âm khí này hút lấy, hơn nữa âm khí bám vào một mực cũng không có dừng ước chừng duy trì thời gian một chun trà.

Cuối cùng Lục bảo lão giả trong lòng bàn tay phải đoàn kia âm khí đã kinh biến đến mức đen như mực, ngưng luyện thực chất yếu, lúc này Lục bảo lão giả bắt đầu hướng bên trong âm khí rót vào huyền ảo phù văn.

Sau nửa canh giờ, phù văn này rót vào mới lắng xuống.

Ông!

Một khắc cuối cùng, lúc này sau khi Lục bảo lão giả đánh vào cuối cùng một đạo phù văn, đã kinh biến đến mức ngưng luyện âm khí vẫn lơ lửng, phát ra một tiếng ông minh, cuối cùng tạo thành một viên Âm Hòa Lôi Châu tròn xoe.

"Được rồi, viên Âm Hòa Lôi Châu này liền tặng cho ngươi tìm hiểu." Lục bảo lão giả tiện tay đem Âm Hòa Lôi Châu vừa mới luyện chế thành nói với Trương Mặc: "Luyện chế phù văn cùng Âm Quyết trên Huyền Âm quyết ta cho ngươi đều có, lúc ngươi đem trong cơ thể Thuần Âm Chi Khí cho ta, ta có thể mang phương pháp luyện chế trung phẩm Âm Hòa Lôi Châu cho ngươi."

"Đa tạ tiền bối chỉ giáo." Trương Mặc tiếp lấy Âm Hòa Lôi Châu bỏ vào trong túi trữ vật nói."Văn bối cáo từ trước."

"Ngươi đi đi." Lục bảo lão giả lần nữa nhắm mắt lại bắt đầu ngồi tĩnh tọa tu luyện.

Trương Mặc cũng nhân cơ hội lui ra ngoài, trở lại thạch thất của mình.

Sau đó hần cũng bắt đầu luyện chế Âm Hòa Lôi Châu, chẳng qua là hần lúc mới bắt đầu ngay cả trong lòng bàn tay ngưng tụ âm khí cũng không được, bắt quá theo thời gian trôi qua, Trương Mặc cũng dần dần bắt đầu nắm giữ được khiếu môn.

Thời gian trôi mau, thời gian Trương Mặc tiến vào Âm Hồn Cốc đã qua hơn nửa năm.

Trong thời gian này, Trương Mặc luyện chế mấy chục viên Âm Hòa Lôi Châu, đồng thời đem Huyền Âm quyết tầng thứ nhất luyện thành.

Đồng thời trong thời gian này, tu vi của Trương Mặc cũng sắp tăng lên tới luyện khí năm tầng, trong này đương nhiên là có Huyền Âm quyết công lao, đồng thời cũng cùng Trương Mặc đòi trước đã đạt qua tu vi Kim Đan Kỳ có liên quan, hơn nữa có Lục bảo lão giả cùng Độc Tôn Giả hai tên tu sĩ Kim Đan Kỳ chỉ điểm, hần tu hành tốc độ muốn không thích đều khó khăn.

Tầm thường Tu Tiên Giả ở Luyện Khí Kỳ muốn tăng lên một tầng thực lực, nếu không cần thời gian một năm thậm chí hai năm trở lên thì không thể, hơn nữa càng là phía sau Luyện Khí Kỳ thăng cấp càng khó, bởi vì khi đó yêu cầu thì không phải là Lượng Biến, mà là chất biến.

Lúc luyện khí kỳ đột phá vào Trúc Cơ Kỳ còn cần nhất định cơ hội cùng vận khí, có vài người thậm chí kẹt chết ở cảnh giới luyện khí tầng mười tám, cái này ở trong Tu Tiên Giới rất thường gặp, rất nhiều người vì vậy tuổi thọ hao hết, bất đắc dĩ chết đi.

Trương Mặc đảo không có quá nhiều kinh hỉ, hần hiện tại đang phiền não là rốt cuộc có nên hay không đem Thuần Âm Chi Khí của mình giao cho Lục bảo lão giả.

Đối với giao dịch Trương Mặc cùng Lục bảo lão giả, thân là Ma Tu Độc Tôn Giả là cảm hỷ bỏ thái độ, hần cho là Lục bảo lão giả nhất định còn có còn lại âm mưu, cho nên Độc Tôn Giả đề nghị Trương Mặc nhân cơ hội chạy trốn.

Trương Mặc không có tiếp nhận Độc Tôn Giả đề nghị, dù sao lấy hần thực lực bây giờ muốn ở trước mặt một tên tu sĩ Kim Đan Kỳ chạy trốn, có khả năng cơ hồ là số không.

Bất quá bởi vì bên trong túi trữ vật của ma tu họ Trần có một viên trung phẩm Âm Hòa Lôi Châu, hơn nữa mấy ngày này khổ tâm luyện chế mấy chục viên hạ phẩm Âm Hòa Lôi Châu, để cho Trương Mặc sức lực cũng tăng rất nhiều, dù sao cho dù là tu sĩ Kim Đan Kỳ gặp phải nhiều như vậy Âm Hòa Lôi Châu.

Cho dù là Lục bảo lão giả cũng không cho là Trương Mặc có thể luyện chế nhiều như vậy Âm Hòa Lôi Châu, bất quá Trương Mặc cương quyết luyện chế được.

Luyện chế Âm Hòa Lôi Châu rất hao tổn mất thì giờ, đặc biệt là đối với người phổ thông tu vi Luyện Khí Kỳ mà nói, bất quá Trương Mặc cũng không phải là phổ thông, cho nên hần cũng có thể len lén luyện chế mấy chục viên hạ phẩm Âm Hòa Lôi Châu.

Suy xét một hồi, Trương Mặc quyết định đi tìm Lục bảo lão giả thử nhìn một chút, hần còn phải trở về Vũ Lăng Quận, còn rất nhiều sự tình muốn đi làm sau khi giấu trên người Âm Hòa Lôi Châu, Trương Mặc đi liền tìm Lục bảo lão giả.

Chẳng qua là lúc Trương Mặc mới vừa đi tới thạch cửa phòng, cả tòa động phủ bỗng nhiên truyền tới nổ vang, kèm theo một trận kịch liệt đung đưa, đất

rung núi chuyển thể, phảng phất là Địa Long xoay mình có thể.

Đây là chuyện gì xảy ra? Trương Mặc trong lòng thất kinh.

Sau đó hắn bước nhanh hơn từ trong thạch thất đi ra, Lục bào lão giả cũng không có ngồi ở trên đôn đá ngồi tĩnh tọa, ở bên ngoài động phủ truyền tới từng trận tiếng rống ngậm, đồng thời còn có đủ loại tiếng nổ vậy âm thanh, hiển nhiên là có người ở động cửa phủ tranh đấu.

Do dự một chút sau khi, Trương Mặc vẫn là quyết định đi ra xem một chút.

Sau khi cẩn thận từng li từng tí ra động phủ, Trương Mặc bất ngờ nhìn thấy Lục bào lão giả ở đập một cái pháp bảo hình thù kỳ quái cùng một con toàn thân ngấm đen giao long đối lập.

Giao long này dài hạn hơn mười trượng, thân thể đủ hai người trưởng thành ôm hết, miếng vảy trên người từng mảnh ngấm đen hiện lên kim loại sáng bóng, đầu mọc sừng, bụng có ba móng, đầu ngón tay sắc bén dị thường, một đôi Long Nhân tròn mắt nhìn, đồng tử như xà vậy dựng đứng, há mồm ỏi ra một cổ đen nhánh Long Túc lao thẳng tới Lục bào lão giả.

Lục bào lão giả khởi động pháp bảo lập tức né tránh, dạng Long Túc này trực tiếp phun ở phía trên nham thạch động phủ của Lục bào lão giả, trong nháy mắt liền đem kia một khối nham thạch chiếm đoạt, lưu lại một lỗ đen kích cỡ tương đương cái đầu, xem ra giao long này phun ra Long Túc uy lực không nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thể Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Đồ Giao

Chương 39: Đồ Giao

"Nghiệt Súc, chớ có ngông cuồng!" Lục bào lão giả giận quát một tiếng, từ bên trên pháp bảo nhảy xuống, ở trước mặt hắn nhất thời hiện lên một tiểu thuẫn toàn thân do bạch cốt tạo thành, tiểu thuẫn này khi thả ra ngoài liền phát ra thể lương âm thanh, trực tiếp làm đau màng nhĩ của Trương Mặc.

Bạch cốt thuẫn này vừa xuất hiện liền vòng quanh chung quanh thân thể của Lục bào lão giả bắt đầu xoay tròn, một tầng trắng toát thuẫn ảnh hiện lên bên ngoài thân thể Lục bào lão giả.

Xi!

Trương Mặc nghe được một thanh âm tiếng binh khí vào thịt, nhìn qua rất cứng rắn miếng vảy của Hắc Giao lại bị Lục bào lão giả hình thù kỳ quái pháp bảo phá vỡ, một cổ đỏ thẫm máu tươi xi ra, xen lẫn miếng vảy kích cỡ tương đương bàn tay rơi xuống.

Hắc Giao một tiếng gào thét, trực tiếp gãy dựa phần đuôi vỡ vào trên bạch cốt thuẫn của Lục bào lão giả.

Phanh!

Một tiếng nổ vang, tựa thật giống một cây roi da quất vào quả banh da vậy Lục bào lão giả bị quất bay ra ngoài xa mấy chục trượng.

Linh thú nếu không cách nào Hóa Hình, lại không thể học tập pháp thuật, chỉ có thể dựa vào thân thể cường hãn cùng bá đạo lực lượng cộng thêm một ít chủng tộc thần thông, chỉ có một chút Thần Thú hậu duệ có một ít nghịch thiên chủng tộc thần thông có thể uy hiếp được nhân loại tu sĩ cấp cao, nếu không, không có pháp bảo cùng Hộ Thuần phụ trợ linh thú cuối cùng không đánh lại một ít tu sĩ cấp cao.

Muốn biết nhân loại tu vi một khi leo thăng lên, sau khi đạt tới Kim Đan Kỳ là luyện chế được Bản Mệnh Pháp Bảo, đồng thời còn có thể sử dụng cao cấp phù chỉ, cao cấp trận pháp và thượng phẩm linh đan, còn có thể dùng linh thạch trung phẩm bổ sung linh khí, cứ như vậy, thân vô trường vật linh thú liền hoàn cảnh xấu hiện ra hết.

Bất quá đây cũng không phải là tuyệt đối, dù sao bên trong linh thú còn có một chút biến dị linh thú, có một ít phổ Thông Linh Thú thật sự không có thiên phú, còn có giống như Giao loại cùng loài rắn linh thú, những linh thú này ở tiền giai lúc có thể có tỷ lệ nhất định hướng Long thuộc tiến hóa, mà Long chính là Thần Thú trong trời đất này, tin đồn mỗi một con Điều Long cũng vô cùng cường đại có thể so với Thần Giới Thần Nhân tồn tại, có thể thôn vãn thổ vụ, hạ xuống Lôi Phạt, chẳng qua là mọi người đã rất lâu chưa thấy qua Chân Long.

Hắc Giao thấy mình một đòn có hiệu quả, trong lòng vui mừng, đang muốn tiến lên lại bỏ một chút lúc, Lục bào lão giả giống như một đạo lục sắc quang

mạng vậy chui trở về, Độn Thuật này để cho Trương Mặc nhìn đến không ngừng hăm mộ, Trương Mặc tự cho là mình đời trước đỉnh phong thời khắc cũng làm không được nhanh như vậy Độn Thuật.

Lục bào lão giả cả người trên dưới không nhìn ra một tia vết thương, bất quá sắc mặt lại âm trầm như nước, Hắc Giao một kích này để cho hắn rất khó chịu cùng mất thể diện.

"Cho ngươi ném thử một chút lợi hại Thập Phương Tỏa Âm Trận của ta." Lục bào lão giả trong mắt lóe lên một tia tàn khốc nói.

Hắc Giao đương nhiên sẽ không để cho Lục bào lão giả như nguyện thi triển trận pháp, cho nên hắn lập tức bắt đầu phát động tấn công, đầu tiên là phun ra màu đen Long Tức, ngay sau đó là cái đuôi cuồng táo.

Bất quá lần này, Lục bào lão giả dốc hết tinh thần sức lực né tránh, hắn Độn Thuật nhanh khiến cho nhìn hình như là một đạo xanh tuyến ở trong không khí về một chút.

Đồng thời tránh né, Lục bào lão giả cầm trong tay ném xuống từng cây Khô Lâu Cốt Trọng màu trắng bạch, mỗi một cái Khô Lâu Cốt Trọng đều là ném xuống hướng đầu, đầu khô lâu phía trên Cốt Trọng trực tiếp bị cắm vào đất sét, sau đó cả cây cốt trọng cũng chui vào lòng đất.

Trương Mặc thấy Lục bào lão giả tổng cộng ném xuống mười cây cốt trọng, mười cây cốt trọng này vừa vụn vụn quanh thân thể khổng lồ của Giao Long tạo thành một cái pháp trận hình bầu dục.

"Lên!" Lục bào lão giả bỗng nhiên dừng lại, đưa tay ra liền xuất một vết đen, chính xác đánh trúng cây cốt trọng cuối cùng.

Ông!

Trương Mặc chỉ cảm thấy trong tai vang lên một trận ông vang, chung quanh âm khí trong nháy mắt liền bị hút không còn một mống.

Lấy âm khí bên trong Âm Hồn Cốc đậm đà như vậy lại cũng không bổ sung kịp, phía sau bổ tức âm khí liên tiếp bị hút sạch sẽ.

Lúc này Lục bào lão giả đã hết sức chăm chú thúc giục trong miệng hắn nói Thập Phương Tỏa Âm Trận.

Hắc Giao mặc dù không biết Thập Phương Tỏa Âm Trận này, nhưng trong lòng cũng cảm nhận được một tia uy hiếp, lập tức càng điên cuồng công kích Lục bào lão giả.

Chẳng qua là Lục bào lão giả đã thúc giục động pháp trận xong, đem bạch cốt thuần toàn lực kích thích, lúc này thuần ảnh bạch cốt phù hiện tại ở trước mặt hắn, chẳng những có thể thấy rõ ràng, hơn nữa mặt trên còn xen kẽ bạch cốt chông.

Sau khi cái đuôi của hắc Giao đập ở phía trên, bị bạch cốt chông làm máu me đầm đìa.

Mà Hắc Giao phun ra màu đen Long Tức phun ở bên trên bạch cốt thuần ảnh, lại chỉ có thể làm cho bạch cốt thuần ảnh nhẹ thoáng qua một chút mà thôi.

"Chà chà! Thập Phương Tỏa Âm Trận, lão này cũng rất độc, xem ra hắn nhất định là tu hồn pháp Ma Tu." Trương Mặc bên tai nhất thời vang lên Độc Tôn Giả truyền âm.

"Ngươi biết trận pháp này?" Trương Mặc có chút hiếu kỳ hỏi.

"Biết, năm đó ta đã từng cùng một vị giới Khu Quý Nô Hồn Ma Tu đã từng quen biết, từ hắn biết được trận pháp này." Độc Tôn Giả như máy hát vừa mở ra liền không dừng được, "Trận pháp này là điều đi chung quanh âm khí làm trận pháp rót vào động lực, âm khí càng dày đặc hiệu quả càng tốt, về phần uy lực như thế nào, ngươi nhìn một chút đi thì biết rõ."

Trương Mặc nghe lời nói của Độc Tôn Giả nhất thời âm thầm mất trợn trắng, người này có lúc chỉ thích như vậy cố làm ra vẻ huyền bí, nửa năm qua, Trương Mặc cùng Độc Tôn Giả quan hệ cũng vừa là thầy vừa là bạn, mặc dù ký kết Hồn Khế, nhưng Trương Mặc cũng không có thật coi Độc Tôn Giả là người hầu.

Ở Trương Mặc nói chuyện với Độc Tôn Giả công phu, Thập Phương Tỏa Âm Trận đã mở ra, Lục bào lão giả đứng khoanh tay, lại tháo ra trên người phòng vệ lui ra.

Hắc Giao một tiếng gào thét muốn vọt thẳng ra phạm vi pháp trận, chỉ tiếc còn không chờ nó có hành động, mười cây cốt trọng chôn xuống dưới đất kia liền dưới đất chui lên.

Mười cây cốt trọng này vừa ra tới phân biệt miệng phun một ngụm đen nhánh âm khí, âm khí này toàn bộ hội tụ đến trên người Hắc Giao, đảm nhiệm Hắc Giao như thế nào gây giữa đen nhánh âm khí này tựa như phụ cốt chỉ thư vậy bọc hắn.

Trạng huống này duy trì ước chừng sau một thời gian uống cạn chun trà, mười cây cốt trọng cuối cùng xuất ra đen nhánh âm khí xong, mà Hắc Giao cũng chân chính biến thành một con toàn thân quần đầy đen nhánh âm khí 'Hắc' Giao.

"Tỏa hồn!"

Trương Mặc nghe được Lục bảo lão giả quát khẽ một tiếng, mười cây cốt trượng kia một trận cộng hưởng, đen nhánh âm khí bọc ở trên người Hắc Giao lại toàn bộ đi vào Hắc Giao thân thể không thấy tăm hơi.

Màn quý đệ này để cho Trương Mặc nhìn tròn mắt hốc mồm.

Trong chốc lát, sau khi Hắc Giao trong miệng phát ra một tiếng không cam lòng hí lại trực tiếp rớt xuống đất.

Sau đó ở đầu Hắc Giao bỗng nhiên hiện ra một quả cầu ánh sáng màu đen to như nắm tay, bên trong quả cầu ánh sáng màu đen này bất ngờ có một con Tiểu Hắc Giao ở trong đó giãy giụa, chính là hồn phách của Hắc Giao, chỉ tiếc mỗi lần hắn muốn xông phá quả cầu ánh sáng màu đen, mặt ngoài ánh sáng màu đen đều sẽ có một đạo lục sắc huyền ảo phù văn sáng lên, Tiểu Hắc Giao liền bị quả cầu ánh sáng màu đen bắn ngược trở về.

Như thế sau khi lặp đi lặp lại, Tiểu Hắc Giao cũng buông tha ý nghĩ này.

Lục bảo lão giả đưa tay hút một cái, quả cầu ánh sáng màu đen bọc Tiểu Hắc Giao liền bị hấn ký thác ở trong tay, sau đó Lục bảo lão giả từ trong túi trữ vật xuất ra một cái trắng tinh bình nhỏ, sau khi mở ra nắp bình liền đem quả cầu ánh sáng màu đen bọc Tiểu Hắc Giao trực tiếp nhập trong bình nhỏ, lại ngăn bên trên nắp bình, tiếp lấy lại dán lên một đạo lục sắc phù chỉ, lúc này mới bỏ vào trong túi trữ vật.

Hết thấy các thứ này để cho một bên Trương Mặc nhìn sống lưng có chút phát rét, trực tiếp đem sinh hồn từ linh thú trong cơ thể rút ra, loại thủ đoạn này ngay cả để cho địch nhân chết đều không thể yên ổn.

"Tiểu hữu tìm ta có việc?" Lục bảo lão giả đi tới trước mặt Trương Mặc hỏi.

"Văn bối là nghĩ đem trong cơ thể Thuần Âm Chi Khí giao cho tiền bối." Trương Mặc cẩn thận từng li từng tí nói, đối phương nhưng chuyên tu hồn phách Ma Tu, sợ ý một chút thì có thể bị hấn rút hồn Luyện Phách, mặc dù lúc trước Lục bảo lão giả vẫn luôn hòa hòa khí khí, nhưng sau khi Trương Mặc thấy thủ đoạn của Lục bảo lão giả, tâm lý khó tránh khỏi có chút trống rỗng.

"Người đã luyện thành Huyền Âm quyết tầng thứ nhất?" Lục bảo lão giả khó tin nhìn Trương Mặc, theo như kinh nghiệm của hắn, thời gian một năm luyện thành Huyền Âm quyết tầng thứ nhất đã coi như là đánh giá cao Trương Mặc, nhưng là bây giờ mới qua nửa năm mà thôi.

Ngay sau đó Lục bảo lão giả liền lắc người một cái đi tới trước mặt Trương Mặc, đưa tay liền cầm Trương Mặc cổ tay.

Trương Mặc mặc dù ngay từ đầu dọa cho giật mình, nhưng sau đó cũng buông lỏng tâm tình mặc cho Lục bảo lão giả đem linh lực thăm dò vào bên trong đan điền kiểm tra.

Chỉ chốc lát sau, Lục bảo lão giả mặt lộ vẻ kinh ngạc thả ra cổ tay của Trương Mặc nói: "Chật chịt, thực là không tồi, tư chất người mặc dù bình thường, nhưng ngộ tính nhưng là thượng cấp, trong vòng nửa năm có khả năng đem Huyền Âm quyết tầng thứ nhất luyện thành, thật là tiền đồ vô lượng, nếu không người đối tu Ma Đạo, đầu nhập môn hạ ta như thế nào?"

"Đa tạ tiền bối yêu thích, chỉ sợ ngày sau văn bối ngu độn sẽ để cho tiền bối thất vọng." Trương Mặc uyển ngôn cự tuyệt nói.

Lục bảo lão giả tựa như có dự liệu Trương Mặc sẽ cự tuyệt, lập tức cũng không để bụng nói tránh đi: "Tiểu Đạo Hữu ở động phủ của ta cũng đã nhiều ngày, người tính khí ngược lại cũng đúng ta khẩu vị, người yên tâm đi, ta chỉ cần Thuần Âm Chi Khí của người, nhất định sẽ tuân thủ lời hứa thả người đi."

"Văn bối sao dám hoài nghi tiền bối." Trương Mặc lập tức giải thích, "Không biết tiền bối định xử lý như thế nào đầu này Hắc Giao thi thể?"

"Tiểu Đạo Hữu yêu cầu bên trên Hắc Giao thứ gì, lão phu có thể trực tiếp đưa người." Lục bảo lão giả khẳng khái nói, "Hơn nữa lão phu còn có thể vì người luyện chế một món Hắc Giao Nhuyễn Giáp, một cây Khôn Tiên Tắc, một đôi Hắc Long Trảo. "

Trương Mặc nghe lời nói của Lục bảo lão giả chẳng những không có lộ ra hưng phấn thần sắc, ngược lại do dự, Lục bảo lão giả như thế khẳng khái, nhất định sẽ có điều kiện, đồ vật tuy tốt, có thể cũng không phải cảm không.

"Tiền bối có chuyện gì muốn ta đi làm?" Trương Mặc mở miệng hỏi, trên trời sẽ không rớt bánh nhân, Trương Mặc cũng sẽ không vâng đầu.

"Ta đại hạn sắp đến, phỏng chừng cũng không đột phá được Kim Đan Kỳ, Toái Đan Thành Anh, cuối cùng là một giấc mộng a." Lục bảo lão giả trong giọng nói có đại đa số không tu thành đại đạo Tu Tiên Giả thật sự tổng cộng có vắng lặng, bất quá Lục bảo lão giả chán chường chợt lóe lên, ngay sau đó có chút ngao ngễ nói: "Ta đây một thân Ma Công không nghĩ không người nối nghiệp, cho nên ta nhớ người giúp ta đi tìm hậu nhân của ta năm đó ở lại Đại Tần Bắc Bộ thảo nguyên, ta sẽ cho người tín vật đi tìm, người sau khi tìm tới bọn họ, nếu là có Tu Tiên tư chất trực tiếp mang về đến nơi này của ta, ta sẽ đem luyện chế xong đồ vật cho người."

"Nếu như tiền bối hậu nhân bên trong không có ai có tư chất có thể Tu Tiên thì sao?" Trương Mặc đưa ra nghi vấn nói.

"Ta đây liền chọn người làm truyền nhân của ta, người nguyện ý không?" Lục bảo lão giả cười nói.

"Tiền bối nói đùa, không biết tiền bối yêu cầu văn bối ở bên trong bao nhiêu thời gian đem hậu nhân của tiền bối mang đến?" Trương Mặc hỏi.

"Thời gian không nhiều, người nhất định phải ở trong vòng trăm năm mang tới mới được." Lục bảo lão giả lời nói để cho Trương Mặc nhất thời đại hân, một trăm năm thời gian còn không nhiều, bất quá đây cũng là cảnh giới bất đồng nhìn thời giờ thái độ bất đồng tạo thành.

"Được, vẫn bối nhất định làm hết sức." Trương Mặc suy tư nhiều lần, cảm thấy Lục bào lão giả cái yêu cầu này không có quá lớn nguy hiểm, huống chi chỉ cần trong vòng trăm năm dẫn hậu nhân của hắn tới là được, cho nên cũng đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Thắng lợi trở về

Chương 40: Thắng lợi trở về

Lục bào lão giả khoát tay liền ném ra một thanh chủy thủ lục sắc trực tiếp đâm vào trên đầu thi thể to lớn của Hắc Giao, sau đó linh lực thúc giục, lục sắc chủy thủ trực tiếp mở xé đầu hắc Long, lộ ra giao long não bạch hoa hoa như là đậu hũ.

"Người trước đem giao long não thu cất." Lục bào lão giả cười thu hồi chủy thủ nói.

Trương Mặc lúc này cũng sẽ không kiêu cách, đưa tay vào túi trữ vật, lập tức xuất ra một hộp ngọc trắng tinh, sau đó đem giao long não chia nhỏ thành miếng nhỏ, cẩn thận từng li từng tí bỏ vào trong hộp ngọc, lần này hắn luyện chế Trân Châu Linh Mục tài liệu lại ngoài ý muốn góp đủ.

Chỉ cần trở về Vũ Lăng Quận lại đi đem một ít tầm thường vật liệu phụ mua đến tay, Trương Mặc liền có thể bắt tay luyện chế Trân Châu Linh Dịch, bất quá trước lúc này, Trương Mặc quyết định đem Trân Châu Linh Mục vận dụng khẩu quyết trước học thuộc đã, đến lúc đó chỉ phải phối hợp Trân Châu Linh Dịch giặt rửa, Trân Châu Linh Mục thần thông sẽ được luyện thành, dĩ nhiên đây chỉ là Sơ Cấp Trân Châu Linh Mục, Trương Hồ nói qua hắn cho Trương Mặc là phương pháp luyện chế Trân Châu Linh Mục không vẹn toàn, muốn tăng lên đẳng cấp Linh Mục nhất định phải tìm phần còn lại của phương pháp luyện chế, bất quá đối với Trương Mặc mà nói, tìm phần còn lại của phương pháp luyện chế, còn hơi quá sớm.

Sau khi Trương Mặc cầm giao long não, Lục bào lão giả tay áo bào vung lên, trực tiếp đem thi thân hắc giao cuốn vào ống tay áo, sau đó nói với Trương Mặc: "Sau bảy ngày, người tới động phủ của ta đem Thuận Âm Chi Khí trong cơ thể bức ra, ta cũng sẽ cho người rời đi."

"Vâng, tiền bối." Trương Mặc mặt lộ vẻ vui mừng nói, ở chỗ này mặc dù có Lục bào lão giả chỉ điểm, tốc độ tu luyện cũng hết sức nhanh chóng, nhưng Trương Mặc hay lại là hoài niệm Vũ Lăng Quận cùng Phú Dương Huyện, dù sao là người ở chung làm chủ, Tu Tiên Giả được xưng đoạn tình Tuyệt Tình, lại cũng khó tránh khỏi hiểu ý sinh buồn tẻ, làm một cái hữu tình tự Tu Tiên Giả cũng không có cái gì không tốt.

Sau bảy ngày, Trương Mặc mặc một bộ màu đen Nhuyễn Giáp, được Lục bào lão giả đưa đến cửa ra Âm Hồn Cốc.

"Hắc Giao Nhuyễn Giáp này luyện chế thời gian không đủ dài, hòa hầu còn có chút không đủ, hơn nữa tài liệu luyện chế là Hắc Giao phần đuôi miếng vảy, cho nên chỉ có thể chịu đựng công kích của Trúc Cơ hậu kỳ tu vi, nếu người lần kế có thể mang theo ta hậu nhân tới, ta sẽ lại luyện chế một món Hắc Giao Lân Giáp, đến lúc đó tất nhiên sẽ tuyển dụng Hắc Giao cổ chung quanh nghich lân đực, có thể ngăn cản Kim Đan trung kỳ tu vi người Toàn Lực Nhất Kích!" Lục bào lão giả trước khi chia tay nói với Trương Mặc, đồng thời Lục bào lão giả cũng đưa tài liệu hậu nhân của hắn năm đó ở lại Bắc Bộ thảo nguyên sao chép ở trong ngọc giản giao cho Trương Mặc.

"Đa tạ tiền bối!" Trương Mặc thành khẩn nói, sau đó cũng không quay đầu lại đi ra Âm Hồn Cốc.

Lần nữa đi ra Âm Hồn Cốc Trương Mặc da thịt rõ ràng biến trắng rất nhiều, đây là bởi vì thời gian nửa năm đều trong động phủ của Lục bào lão giả ít ỏi đi ra luyện cốc.

"Lão Độc, người đừng nói nhao nhao được không?" Vừa ra Âm Hồn Cốc, Độc Tôn Giả liền ở tại Trương Mặc vừa bắt đầu tức tức oai oai, hắn muốn Trương Mặc đi Đại Tàn Quốc Nam Man Chi Địa, đi kiểm soát Tiên Độc Mộc kia,

Sớm mở ra mới tu luyện Vạn Độc Chân Kinh.

"Ha, Tiểu Hoạt Đầu người cũng đừng không biết điều a, lão phu cũng không phải là hiếm người, bất quá người càng sớm lấy được Độc Tiên Mộc, có thể càng sớm bắt đầu tu luyện Vạn Độc Chân Kinh, đến lúc đó người cũng có thể ở Tu Tiên Giới đứng vững gót chân, huống chi bên trong cơ thể người Thuận Âm Chi Khí đã bị lão đầu kia lấy, không có ký, người còn chờ cái gì?" Độc Tôn Giả hơi không kiên nhẫn nói.

"Người nghĩ rằng ta nói đi là có thể đi à?" Trương Mặc mặt đầy bất đắc dĩ nói, "Ta nhưng là đệ tử Vạn Kiếm Môn, lần này bị kẹt Âm Hồn Cốc nửa năm khả năng cũng đã xảy ra vấn đề, trong môn phái nếu là phát hiện ta không trấn thủ ở trong bang phái, ta liền phiền toái."

"Vạn Kiếm Môn, chính là môn phái do tên tự xưng tiêu dao tự luyện cuồng sáng lập?" Độc Tôn Giả mặt coi thường nói, "Bất quá hắn Vạn Kiếm Quyết ngược lại có chút con đường, năm đó chúng ta cũng so qua mấy trận."

"Người thì khoác lác đi, tổ sư Vạn Kiếp Môn chúng ta là Tiêu Dao Hầu là hơn một ngàn năm trước nhân vật, hơn nữa hẳn cuối cùng Phi Thăng Thần Giới, chỉ bằng người tu vi Kim Đan Kỳ cũng có thể cùng so với hẳn sao?" Trương Mặc kể từ cùng Độc Tôn Giả quen thuộc sau này cũng phát hiện lão đầu này thật ra thì bản tính không thể nào xấu, chính là người hơi hà tiện, lấm mồm một ít, cộng thêm yêu khoác lác.

"Không tin thì thôi, lại nói người đã đáp ứng ta, vào Vũ Lăng Quận phải đi tìm nữ nhân." Độc Tôn Giả trong giọng nói tiết lộ ra mấy phần thô bỉ nói, nếu là lúc này hẳn có thể lộ ra biểu tình, Trương Mặc nhất định sẽ muốn ói.

"Liên dáng vẻ của người bây giờ, làm sao tìm được nữ nhân?" Trương Mặc có chút kinh ngạc hỏi.

"Hắc hắc, tiểu hài tử biết cái gì, tìm đàn bà không được, giống như ta vậy lão đầu tử đi vẫn là có thể chứ sao." Độc Tôn Giả 'Nghĩa chính ngôn từ' nói, thật giống như nói muốn tìm đàn bà là Trương Mặc mà không phải hẳn, "Son nhân tự có diệu kế, đến lúc đó người chỉ đề ý trả là được rồi."

Ở trong động phủ của Lục bào lão giả nửa năm, Trương Mặc cùng Độc Tôn Giả hai người cũng vừa là thầy vừa là bạn, ngay từ đầu Độc Tôn Giả đoạt xá gần cách đã sớm không còn sót lại chút gì, hai người quan hệ cũng rất hòa hợp, thường thường hồ đồ.

"Được rồi, trở lại Vũ Lăng Quận lại nói." Trương Mặc có chút không nói gì nói.

"Tiểu Hoạt Đầu người trở lại Vũ Lăng Quận tốt nhất không nên xuất ra Tuyết Âm Dao, nếu không mà nói, lấy người thực lực bây giờ lại nắm giữ đỉnh giai pháp bảo, hậu quả người cũng biết, Thất Phu Vô Tội, Hoài Bích Kỳ Tội!" Độc Tôn Giả bỗng nhiên giọng nghiêm nói.

"Yên tâm đi, ta không ngu như vậy." Trương Mặc thấy trước mặt Truyền Tống Trận, lập tức thu liễm vẻ mặt nói: "Ta muốn đi Truyền Tống Trận, trước không muốn trò chuyện."

"Vũ Lăng Quận, đừng quên đáp ứng chuyện của ta." Độc Tôn Giả thanh âm lần nữa truyền tới, cuối cùng liền không nữa truyền âm.

Trương Mặc đi lên phía trước nói: "Ta muốn trở về Vũ Lăng Quận."

"Là người!?" Vốn là ngồi xếp bằng đạo sĩ nhất thời có chút kinh ngạc đứng dậy, sau đó hẳn mở ra mang theo người một bức tranh giống như hẳn, sau khi cẩn thận xác nhận một lần, lập tức móc ra một cái hạc giấy, hướng về phía hạc giấy Khinh Ngữ một phen, sau đó đem linh lực rót vào hạc giấy, hạc giấy này lập tức phóng lên cao, hóa thành một đạo ánh lửa tiêu tan ở trên trời.

"Đạo hữu đây là làm gì?" Trương Mặc nhìn thấy đạo sĩ động tác, theo bản năng kéo ra một chút khoảng cách, đồng thời đưa tay khê vuốt túi trữ vật, hai khóa hạ phẩm Âm Hóa Lôi Châu đã ám khẩu ở trong tay, một khi đối phương có thật sự dị động, Trương Mặc không ngại thường hẳn hai khóa Âm Hóa Lôi Châu ném thử một chút.

Đạo sĩ vừa thấy bộ dáng Trương Mặc như lâm đại địch, vội vàng giải thích: "Đạo hữu không cần khẩn trương, là Thiếu Chương Giáo của chúng ta nói qua một khi nhìn thấy người sau khi liền bay Hạc truyền âm cho hẳn. Đạo hữu là bằng hữu của Thiếu Chương Giáo, Thiếu Chương Giáo chẳng qua là muốn gặp người mà thôi."

Nghe được đạo sĩ lời nói, Trương Mặc quan sát kỹ một lần biểu hiện trên mặt đạo sĩ, sau khi xác nhận nói sĩ không có nói láo, do dự một chút, lúc này mới đem hai khóa hạ phẩm Âm Hóa Lôi Châu thả lại túi trữ vật, biểu tình hơi chậm nói: "Là ta nghỉ ngơi, bất quá ta nghĩ trước về Vũ Lăng Quận, không biết đạo hữu có thể hay không cho ta truyền tống?"

Đạo sĩ kia nói Thiếu Chương Giáo, chắc là nửa năm trước Trương Mặc cùng Hàn Hình gặp phải người thiếu niên kia đạo sĩ, bất quá Trương Mặc lại luôn cảm thấy tên gọi là Thiếu Chương Giáo này có bí mật không thể cho ai biết, đối với loại người này, Trương Mặc luôn luôn không thích quá nhiều giao thiệp, bởi vì loại người này dễ dàng đưa tới phiền toái nhất.

Cho nên Trương Mặc quyết định một lần Vũ Lăng Quận liền lập tức đem vật liệu phụ luyện chế Trần Châu Linh Dịch góp đủ, tiếp lấy liền rời đi Vũ Lăng Quận trở về Phú Dương Huyện.

"Dĩ nhiên có thể." Đạo sĩ có chút nóng tình nói, dù sao đối phương có thể cùng Thiếu Chương Giáo dính líu quan hệ, đạo sĩ trong giọng nói cũng mang theo một tia nhiệt tình, quan trọng hơn là đối phương lại nắm giữ tu vi luyện khí Lục Tầng, bằng chừng ấy tuổi liền có tu vi này, tiền đồ dĩ nhiên là quang minh.

Trương Mặc móc ra một khối linh thạch hạ phẩm đưa cho đạo sĩ, đạo sĩ trực tiếp đẩy ra linh thạch nói: "Nếu đạo hữu là ân nhân của Thiếu Chương Giáo, truyền tống chi phí cũng không cần lại giao nộp."

"Như thế sao, làm phiền." Trương Mặc sáng khoái thu hồi linh thạch, đi tới bên trong đình nhỏ.

Đạo sĩ thúc giục pháp trận, trong chớp lát Trương Mặc liền biến mất ở trong giữa ánh sáng trắng.

Nhỏ nhẹ mê muội đi qua, Trương Mặc xuất hiện ở trong đình truyền tống cửa thành Vũ Lăng Quận, phụ cận trông chừng truyền tống trận vẫn là lão đầu đang say giấc giấc ngủ đó.

Trương Mặc mới từ truyền tống trong đình đi xuống, lão đầu kia lại ngẩng đầu lên, mắt lim dim buồn ngủ nói: "Tiểu Đạo Hữu lại trở lại, xem ra cũng phải phúc duyên thâm hậu người, thiện tai."

Lão đầu sau khi nói xong trực tiếp nằm úp sấp ngủ tiếp, Trương Mặc có chút kinh ngạc liếc mắt nhìn lão đầu, cho dù dùng Thiên Nhân thuật quét qua, lão đầu tu vi chỉ có luyện khí năm tầng mà thôi, căn bản nhìn không ra bất kỳ dị thường.

Nếu đối phương không có ác ý gì, Trương Mặc cũng lười dò xét lão đầu riêng tư, lập tức cũng không dừng lại nữa, trực tiếp rời đi.

"Trong vòng nửa năm trực tiếp từ luyện khí ba tầng lên tới luyện khí Lục Tầng, trên người vẫn còn có Ma Khí, chặt chẽ, thật là khiến người không nhìn thấu tiêu tử a." Lão đầu cảm đầu nhẹ giọng nói, chẳng qua là lúc này Trương Mặc đã đi rất xa, căn bản không nghe được lão đầu nói chuyện.

Vũ Lăng Quận vẫn phồn hoa như cũ, bất quá trên đường chính rõ ràng có nhiều hơn mấy phần Kim Qua khí, nhiều đội khô giáp tươi sáng kỳ sĩ gào thét mà qua, khô giáp trên người bọn họ đều mang một tầng nhợt nhạt huyết tinh khí, hiển nhiên là mới từ trên chiến trường chém giết trở về.

Ở bên trong Vũ Lăng Quận Quận thủ, Lý Tu Viễn đang cau mày nhìn một căn phòng bên trong phủ, nửa năm trước sự tình lập tức lại phù hiện tại ở trong đầu hắn.

Nửa năm trước, hắn nhận được trông chừng Âm Hồn Cốc truyền tống Đình đệ tử bay Hạc truyền âm, nói là Thiếu Chương Giáo một thân một mình tiến vào Âm Hồn Cốc.

Vốn là hắn dự định phái một tên đệ tử đặc lực đi trước bảo vệ, sau đó vừa vận Đại Tàn Quốc phát động đối với Đại Sở quốc chiến cạnh tranh, tạm thời yêu cầu điều đi Vũ Lăng Quận trung quân đội cùng Tu Tiên Giả tham chiến.

Cuối cùng Lý Tu Viễn không thể không tự mình đi trước Âm Hồn Cốc, mà đem tên đặc lực đệ tử kia lưu lại đợi nghe triều đình sai khiến.

Bất quá Lý Tu Viễn cũng vui mừng đích thân chạy tới, bởi vì hắn ở Âm Hồn Cốc lại gặp phải một tên Kim Đan hậu kỳ tu vi Ma Tu, sau khi mang về Thiếu Chương Giáo, Lý Tu Viễn lập tức dùng vận dậm phù thông báo Đạo Môn hiện đảm nhiệm Chương Giáo Nhạc Bất Quân.

Sau đó thân là Nhạc Bất Quân con trai ruột Thiếu Chương Giáo Nhạc Dương lại khư khư cố chấp, phải đi Âm Hồn Cốc tìm Trương Mặc, Nhạc Bất Quân dưới tức giận trực tiếp đem con mình cầm tù ở bên trong quận thủ.

Nhưng trong nửa năm này, Nhạc Dương cũng rất cố chấp, dĩ nhiên thẳng đến không chịu cúi đầu nhận sai, Nhạc Bất Quân từng nói với Lý Tu Viễn, nếu là Nhạc Dương nhận sai liền thả hắn ra, nhưng Nhạc Dương này một mực không nhận sai, Lý Tu Viễn cũng chỉ có thể nhìn làm gáp.

Đương nhiên bây giờ có một cái sự tình càng phiền toái đến, nửa năm trước tên tiểu tử bị Ma Tu bắt đó lại trở lại!

Lý Tu Viễn thấy căn phòng của Nhạc Dương, đầu não cũng có chút mơ hồ đau, có một số việc hắn thật sự muốn buông tay, bên này triều đình chiến sự căng thẳng, còn phải điều đi binh mã, hắn nơi này còn có quân Chương Giáo cha con mâu thuẫn, thật là bó tay toàn tập.

Lý Tu Viễn cuối cùng thở dài một tiếng, xoay người rời đi, hắn không nghĩ xen vào nữa, ngược lại triều đình mật sứ hôm nay vừa tới, chỉ đích danh phải gặp hắn.

Bạn đang đọc truyện *Chuyến Thử Tu Tiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Sự việc đã bại lộ

Chương 41: Sự việc đã bại lộ

Vũ Lăng Quận, bên trong Cổ gia đại trạch.

Cổ gia gia chủ đưa tay làm trào, trực tiếp bắt cái trán lão đầu quỳ trước mặt hắn, ngay sau đó trên tay hắn Lục Mang trôi lơ lửng, lão đầu này là cả người co quắp, cuối cùng Cổ gia gia chủ sắc mặt âm trầm buông tay ra, lão đầu này liền trực tiếp ngã nhào xuống đất, hai mắt đỏ dần vô thần nằm cũng không nhúc nhích.

Nếu như Trương Mặc ở chỗ này hắn nhất định có thể nhận ra lão đầu bị Cổ gia gia chủ lật thủ Sưu Hồn này chính là chủ thuyền hôm đó chở hắn, chỉ tiếc bây giờ chủ thuyền đã bởi vì Cổ gia gia chủ Sưu Hồn Thuật mà biến thành si ngốc, khiến cho người không nghĩ tới là, được xưng nửa Phật Môn Đệ Tử Cổ gia lại sẽ Sưu Hồn Thuật loại này ác độc công pháp ma đạo, thật là để cho người thốn thức cảm khái.

"Đem hắn mang xuống đi." Cổ gia gia chủ thần tình lạnh lùng nói.

Lập tức có người tới đem đã không có ý thức lão đầu mang xuống. Cổ gia gia chủ rên lên một tiếng nói: "Lại là một tên tiểu mao hải, hừ, người đã tới Vũ Lăng Quận, như vậy thì đừng muốn trở về!"

"Truyền lệnh xuống, khắp thành truy nã người này!" Cổ gia gia chủ hất tay một cái, trong tay bất ngờ xuất hiện một phần ngọc giản, một tên đệ tử Cổ Gia nhận lấy ngọc giản, bên trong rõ ràng là hình ảnh một tên thiếu niên, chính là Trương Mặc tướng mạo.

Đến đây, Trương Mặc đánh chết Cổ gia tinh anh đệ tử sự tích đã bại lộ, mà Trương Mặc trực tiếp lại hồn nhiên không biết.

Hơn nữa ở bên trong Vũ Lăng Quận còn có một cỗ thể lực khác đang tìm hắn, đó chính là Đạo Môn, Thiếu Chương Giáo Nhạc Dương mặc dù bị hiện tại đang bị Chương Giáo cấm túc, nhưng phái vài người đến tìm Trương Mặc vẫn là có thể làm được.

Chỉ tiếc vài tên thân mặc đạo bào Đạo Môn đệ tử vội vã chạy tới cửa đông thành, Trương Mặc đã sớm rời đi, mà vài tên Đạo Môn đệ tử thủ sau một hồi, lập tức chia ra mấy đường vào thành tìm kiếm Trương Mặc.

Trương Mặc tự mình lúc này lại mới vừa rời đi Kim Bất Hoán khách sạn, sau khi tự cấp Kim Bất Hoán hai người lưu lại hai bình Tây Tựu Dịch, Trương Mặc cự tuyệt Kim Bất Hoán hai người giữ lại, trực tiếp rời đi khách sạn.

Sau đó Trương Mặc đi một chuyến phường thị, đem luyện chế Trần Châu Linh Dịch thiếu hụt vật liệu phụ trực tiếp mua đủ cả, đồng thời hắn trực tiếp đi Tam Thanh phòng đấu giá, đem một phần dược liệu danh sách giao cho phòng đấu giá người, dặn dò phòng đấu giá người mau sớm đem danh sách thật sự hàng dược liệu gom thập phần.

Sau khi âm xong hết thấy các thứ này, Trương Mặc cũng không có lập tức ngừng, mà là ở thời điểm trời bắt đầu tối mặc lên một món rộng Đại Đầu Bông, tìm tới một u tĩnh trà lâu nhỏ bắt đầu thông thả tự đắc uống lên nước trà.

Trà lâu này nhìn qua bình thân không có gì lạ, bất quá trong điểm khách nhân lại thật nhiều, để cho người kỳ quái là mỗi một người khách đều mặc hình thức các dạng nón lá rộng vành, phần lớn người cũng ngăn che gương mặt không cho người khác nhìn thấy, có chút thậm chí trực tiếp mang bao cả khuôn mặt, chỉ có mấy người trực tiếp ném đầu ló mặt không có kỳ chút nào đánh giá người chung quanh, bất quá những tên ném đầu ló mặt này thực lực đều là bất phàm, đều là nhân vật có tu vi luyện khí thập tầng.

Trương Mặc chẳng qua là an tĩnh thưởng thức nước trà trong ly, trong tay vuốt vuốt một hạt Quỷ Nhân Bò Đề mặt ngoài tranh phát sáng, Quỷ Nhân Bò Đề này đeo lúc tu luyện chẳng những có thể tiêu giải tâm ma, càng có thể khiến cho đeo người bình tâm tĩnh khí, có hòa hoãn tâm tính chỗ dùng.

Đội bóng đêm dần dần dày, trên đường đã không có người qua lại, vài tên ném đầu ló mặt kia lập tức đứng lên nói: "Hoan nghênh các vị đạo hữu tới phòng đấu giá, ở chỗ này người có thể mua bán bất kỳ vật phẩm gì, tôn chỉ của chúng ta là chỉ cần người dám mua, chúng ta là liền dám bán, chỉ cần người có thể lấy ra, ta thứ gì cũng dám thu!"

Mấy vị này vừa nói xong, liền cho người tại chỗ cũng phát một khối quý đầu lệnh bài, bên trên lệnh bài có một quý đầu dữ tợn đang cắn một viên huyết hồng hạt châu, trên hạt châu bắt ngờ có một số thứ tự, khối ngọc bài của Trương Mặc số thứ tự là 9527, lệnh bài kia toàn thân âm lương, sờ lên không phải vàng không phải gỗ, tài liệu đặc thù, Trương Mặc trong lúc nhất thời cũng không nhìn ra chất liệu làm lệnh bài.

"Xin mọi người thích đáng bảo quản Quý Đầu Lệnh, lệnh bài này là giấy thông hành phòng đấu giá dưới đất của chúng ta, ngày sau các vị đạo hữu nếu là ở những địa phương khác cũng có thể bằng lệnh bài này tiến vào phòng đấu giá." Sau khi mọi người nhận lấy quý đầu lệnh bài, lập tức có người phòng đấu giá dưới đất giải thích lệnh bài kia tác dụng.

Trương Mặc tới phòng đấu giá dưới đất này muốn làm là được đem trên người đệ tử Cổ Gia những thứ đó xuất thủ xuống, đồng thời đem ma tu họ Trần cùng ma tu họ Triệu trong túi trữ vật những thứ kia không dùng cái gì cũng công pháp đấu giá xuống, đồng thời hắn còn muốn gom một ít tin tức có quan hệ với Độc Tiên Mộc, hơn nữa Trương Mặc cũng muốn thu mua một ít Đan Phương tương tự tiểu Hồi Xuân Đan.

Sau khi bắt được quý đầu lệnh bài, người có quen thuộc xuống phòng đấu giá lập tức đem linh lực rót vào quý đầu lệnh bài, ngay sau đó quý đầu lệnh bài liền bắn nhanh xuất một đạo tối tăm mờ mịt quang mang bao lại gương mặt người kia, sau đó người kia liền đem nón lá rộng vành vén lên, trên mặt hắn lại bị một đoàn tối tăm mờ mịt quang mang che lại, người bên cạnh như thế nào cũng không cách nào thấy rõ mặt thật của hắn.

Người này như thế một làm, nhất thời đưa tới phản ứng giãy chuyền, tất cả mọi người đều ào ào noi theo, trong lúc nhất thời cơ hồ tất cả mọi người đều tháo mặt nạ xuống hoặc là nón lá rộng vành, duy chỉ có có mấy người như cũ mang nón lá rộng vành hoặc là mặt nạ không hề bị lay động.

Trong đó có Trương Mặc, mới vừa rời Trương Mặc vốn là cũng muốn đi theo trào lưu, bất quá Độc Tôn Giả lại truyền âm nói cho hắn biết, loại chương nhân này pháp dễ dàng nhất bị đoán được, chỉ cần nắm giữ tu vi Trúc Cơ Kỳ người là được trực tiếp phá hỏng, cho nên Trương Mặc nghe theo Độc Tôn Giả ý kiến, trực tiếp đeo lên mặt nạ.

Vài tên Địa Hạ phòng đấu giá kia nhìn Trương Mặc bọn họ không sử dụng quý đầu lệnh bài ngăn che mặt mũi, ngược lại dùng bản thân mang mặt nạ, ngoài mặt biểu hiện không có chút rung động nào, trên thực tế đây lòng lại có chút kinh ngạc, bởi vì Địa Hạ phòng đấu giá người sẽ đặc biệt trang bị một loại Linh Dịch, chỉ cần xúc ở trong mắt là nhìn thấu được quý đầu lệnh bài chế tạo chương nhân pháp, dĩ nhiên đây là giữ bí mật không nói, nếu không những tên tham dự dưới đất đấu giá kia sợ là muốn tìm Địa Hạ phòng đấu giá tính sổ, bởi vì bọn họ nguyên tưởng rằng an toàn vô cùng chương nhân pháp lại có thể bị Địa Hạ phòng đấu giá dòm ngó, bởi như vậy bọn họ mua bán những vật phẩm lai lịch không rõ nguồn gốc kia tự nhiên sẽ bị Địa Hạ phòng đấu giá biết, cứ như vậy Địa Hạ phòng đấu giá sẽ gặp nắm giữ được một ít người bí mật, nếu là lợi dụng điểm yếu này uy hiếp người khác mà nói, hậu quả ắt sẽ không tưởng tượng nổi.

Đương nhiên Trương Mặc bởi vì Độc Tôn Giả một câu nói mà tránh thoát một kiếp, người Địa Hạ phòng đấu giá cũng sẽ không bởi vì có mấy người

không muốn dùng quý đầu lệnh bài liền làm khó bọn họ.

"Bên trái là khách hàng lối đi, bên phải là người bán lối đi, xin mọi người có thứ tự tiến vào đi." người Địa Hạ phòng đấu giá chỉ hai cánh cửa trái phải phòng khách trà lâu nói.

Trương Mặc do dự một hồi trước tiến vào khách hàng lối đi, sau khi bước vào cửa, Trương Mặc lập tức bị một đoàn ánh sáng diu diu bọc lại, sau đó cả người trần nhô mồ hôi, chung quanh cảnh tượng biến đổi, lại đi tới trong một đại hội trường, hội trường này có hình quạt, ở cuối hội trường là một hình đài nửa hình tròn.

Trương Mặc đảo mắt nhìn một vòng chung quanh, phần lớn đều là người dùng quý đầu lệnh bài chứng nhận pháp chế đồ mặt mũi của mình, là khiêm tốn lý do, Trương Mặc tìm dựa vào một cái tường giác tâm thường ngồi xuống.

Vừa hạ xuống ngồi, bên hông quý đầu lệnh bài liền hiện lên một trận hắc mang, sau đó bên trên chỗ ngồi bao da cũng giống vậy hiện lên một trận hắc mang hấp dẫn lẫn nhau, Trương Mặc hiểu kỳ quay đầu nhìn lại, chỗ mình ngồi bắt ngờ nhiều hơn vọt ra một con số, đúng là con số trên quý đầu lệnh bài của mình 9527.

"Hắc hắc, đạo hữu là lần đầu tiên tới Địa Hạ phòng đấu giá sao?" Một tên gia hỏa tựa như quen lập tức đứng lên mà nói, "Quý đầu lệnh bài này cùng ghế ngồi đó là pháp khí luyện chế, một khi cầm lệnh bài người ngồi trên ghế ngồi là được trực tiếp tiến hành tạm thời nhận chủ, nếu như người có nhìn trúng đồ vật, tăng giá thời điểm chỉ cần nhấn nút ghế ngồi liền có thể tăng giá, nếu như người đấu giá thành công, tuyên bố vô trúng cũng chỉ là người con số mà thôi, những người khác là không biết người nào chụp đi đồ vật."

Trải qua gia hỏa tựa như quen này một phen giải thích, Trương Mặc giờ mới hiểu được quý đầu lệnh bài này cùng ghế ngồi huyền diệu, bất quá đồng thời Trương Mặc cũng vì Địa Hạ phòng đấu giá xa xỉ hành vi rung động, lại đem ghế ngồi cùng lệnh bài cũng luyện chế thành pháp khí, này là bức nào xa hoa, phải biết hội trường này ghế ngồi nói ít cũng phải năm trăm cái trở lên.

"Người cho rằng là những người này thật có như vậy xa hoa?" gia hỏa tựa như quen đùa cợt nói, "Địa Hạ phòng đấu giá, công dụng như tên là không thể ra ánh sáng, bọn họ bán đấu giá các thứ hoặc là lai lịch bất chính, hoặc là chính là Tà Ma Ngoại Đạo Ma Khí, mỗi một lần đấu giá bọn họ ăn hoa hồng năm phần mười, hắc hắc, cứ như vậy, bọn họ còn không kiếm được dầu mỡ, lông cừu mọc trên thân cừu, tón chút linh thạch luyện chế một ít bất nhập lưu pháp khí đang ngồi ghế có tính là gì?"

Trương Mặc có chút ngoài ý muốn nhìn lên trước mặt tên không mang mặt nạ này, vóc người gầy nhom người tuổi trẻ, lại đưa tay vừa lau mặt bên trên, mặt nạ vẫn còn, trong lòng có chút buồn bức người này vì sao lại cùng mình tán gẫu nhiều như vậy, hơn nữa nghe người này nói chuyện, tựa hồ đối với Địa Hạ phòng đấu giá rất là biết bộ dáng.

"Chớ hoài nghi, ta ngày đó ở Tam Thanh phòng đấu giá ra mất người, sau đó người biến mất nửa năm, vốn là ta cũng rời đi Vũ Lăng Quận, chỉ bất quá trùng hợp lần này lại có việc trở lại, vừa vặn ta lại muốn tới nơi này đào ít đồ, mà đúng dịp lại gặp người, cho nên liền cùng người chào hỏi." Vóc người gầy nhom người tuổi trẻ cười nói, "Ta gọi là Dư Vũ, là một gã nhất phẩm Luyện Đan Sư, ta xem đạo hữu cũng biết một ít Luyện Đan Thuật, cho nên muốn cùng đạo hữu trao đổi một phen."

Trương Mặc nhìn chằm chằm Dư Vũ, đối với trên mặt chữ điền không có bất kỳ giả tạo, nụ cười rất chân thành.

"Ta gọi là Trương Mặc, ta chỉ là đối với Luyện Đan Thuật tương đối cảm thấy hứng thú mà thôi." Trương Mặc mặc dù không biết Dư Vũ là có hay không muốn cùng mình trao đổi một chút, nhưng theo bản năng thấy đối phương là một người đáng tin người.

"Há, đạo hữu cảm thấy một tên chẳng qua là đối với Luyện Đan Thuật cảm thấy hứng thú có thể luyện chế ra Tẩy Tủy Dịch như vậy tinh phẩm Đan dịch?" Dư Vũ tựa như cười mà không phải cười thấp giọng nói.

Trương Mặc sắc mặt nhất thời trở nên có chút khó coi, trầm giọng nói: "Đạo hữu lời này là ý gì?"

Mình đấu giá Tẩy Tủy Dịch sự tình chỉ có Tam Thanh phòng đấu giá người và Lý Tu Viễn biết, Lý Tu Viễn không thể nào khắp nơi nói, như vậy thì chỉ có Tam Thanh phòng đấu giá người tiết lộ bí mật của mình, cái này làm cho Trương Mặc trong lòng có chút căm tức.

"Đạo hữu chớ có nghĩ bậy, ta là dùng Minh Mục Đan mới nhìn thấu phòng đấu giá tinh thạch." Dư Vũ thấy Trương Mặc sắc mặt biến hóa, tự nhiên cũng biết rõ mình miệng rộng chọc giận đối phương, lập tức vội vàng giải thích, "Minh Mục Đan này có thể trong thời gian ngắn tăng lên thị lực, nhìn thấu một ít pháp trận hoặc là Áo thuật, đạo hữu nếu là ưa thích, ta có thể đem Đan Phương lấy ra cùng đạo hữu tham khảo."

"Người trước đem Đan Phương đem ra ta xem một chút đi." Trương Mặc chân mày động một cái, lạnh nhạt nói, đối phương như thế đòi hỏi chính mình, hiển nhiên là có mưu đồ, bất quá Trương Mặc cũng không lo lắng, đối phương tu vi cũng giống như mình, lấy Trương Mặc bây giờ thủ đoạn, chỉ cần đem viên kia trung phẩm Âm Hỏa Lôi Châu và mấy chục viên hạ phẩm Âm Hỏa Lôi Châu nỏ, tu sĩ Kim Đan Kỳ bất ngờ không kịp đề phòng cũng phải ăn ám khuy, cho nên Trương Mặc cũng không lo lắng đối phương có âm mưu gì, hần chỉ cần gấp chiêu phá chiêu liền có thể.

Chương 42: Tiểu Độ Ly Thần Đan

Chương 42: Tiểu Độ Ly Thần Đan

Dur Vũ không chút do dự chuyển qua một cái ngọc giản cho Trương Mặc, hẳn tìm Trương Mặc là có mình mục đích, bất quá cũng không phải là dự định gì, chẳng qua là hắn muốn luyện chế một lò đan dược, nếu như chỉ dựa vào hắn thực lực của chính mình chỉ sợ là khó mà đem đan dược luyện thành, cho nên hắn liền nhìn trúng Trương Mặc.

Trương Mặc nhận lấy ngọc giản, trực tiếp nắm ở trong tay đem thần thức chìm vào ngọc giản kiểm tra, chỉ chốc lát sau Trương Mặc đã xác nhận đây đúng là Đan Phương của Minh Mục Đan, đời trước thân là Luyện Đan Sư hẳn tự nhiên có thể nhìn ra Đan Phương thật giả.

Bất quá Dur Vũ nói mình là nhất phẩm Luyện Đan Sư, cái này làm cho Trương Mặc có chút hiếu kỳ, đời trước hẳn một mực ở thâm sơn vùi đầu khổ tu, Luyện Đan Thuật cũng là mình suy nghĩ, hẳn cho tới bây giờ không có cơ hội cùng những luyện đan sư khác trao đổi, càng không biết nhất phẩm Luyện Đan Sư này là chuyện gì xảy ra, lập tức cho gọi Tề hời "Không biết hơn đạo hữu có thể hay không giải thích một chút Luyện Đan Sư cấp bậc?"

Dur Vũ có chút kinh ngạc liếc mắt nhìn Trương Mặc, bất quá vẫn là mở miệng giải thích: "Trên Côn Bằng đại lục chúng ta thế lực tổ chức lớn nhất chính là Luyện Đan Sư nghiệp đoàn, mà trải qua tràn đầy thời gian dài phát triển, nghiệp đoàn bên trong đem Luyện Đan Sư thực lực chia làm Cửu Phẩm, Cửu Phẩm là đẳng cấp cao nhất, bất quá trước mắt cũng không có Cửu Phẩm Luyện Đan Sư, Bát Phẩm đã là cực hạn, Cửu Phẩm tới nhất phẩm, thực lực theo thứ tự giảm dần, ở phía dưới nhất phẩm còn có không có phẩm trật, không có phẩm trật Luyện Đan Sư chỉ có thể luyện chế Đan dịch, không cách nào luyện chế thành hình đan dược."

"Đan dược thì sao?" Trương Mặc nghe mê mẩn, theo miệng hỏi.

Những chuyện này vốn là một ít thông thường vấn đề, bất quá ngại vì Trương Mặc một mực ở thâm sơn ẩn tu mà nói, nhưng là rất mới mẻ, Dur Vũ vui vẻ bán một cái nhân tình, lập tức cũng không nghĩ xa hơi nói: "Nếu là dựa theo người thường Phân Pháp, đan dược cũng liền thượng phẩm, trung phẩm, hạ phẩm, thật ra thì dựa theo chúng ta là Luyện Đan Sư nghiệp đoàn Phân Pháp, đan dược chia làm chín cấp bậc, vẫn là nhất phẩm đến Cửu Phẩm, Cửu Phẩm là nhất, dĩ nhiên Cửu Phẩm đan dược như cũ không người có thể luyện chế được, Bát Phẩm cũng giống như vậy, tin đồn sau khi dùng Cửu Phẩm đan dược có thể lập tức Bạch Nhật Phi Thăng Thân Giới, chặt chẽ, chỉ là không biết thật giả."

"Bạch Nhật Phi Thăng!" Trương Mặc neho mắt, kinh hô, "Loại đan dược này cũng sẽ không tồn tại, nếu là có thể có thực lực luyện chế loại đan dược này, người kia làm sao sẽ còn dừng lại ở Nhân Giới đây?"

"Cũng vậy, bất quá mọi việc không có tuyệt đối." Dur Vũ khẽ cười một tiếng nói, "Luyện chế đan dược không có nhất định là một người."

"Há, đạo hữu không phải là muốn để cho ta đồng thời luyện chế đan dược chứ?" Trương Mặc nửa đùa nửa thật hỏi.

"Chính là có ý đó." Dur Vũ thần sắc thu lại nói, "Tại hạ tốn sức tâm lực thu thập được Đan Phương, bất quá trước đã tìm hai vị bằng hữu hỗ trợ, chẳng qua là thất bại, sau đó mới phát hiện ta còn cần một vị không có phẩm trật Luyện Đan Sư hỗ trợ mới có thể, cho nên ta nghĩ rằng mời đạo hữu hỗ trợ."

"Không biết hơn đạo hữu muốn luyện chế đan dược ra sao, có thể hay không cho tại hạ biết?" Trương Mặc hỏi.

Dur Vũ do dự một hồi, đột nhiên truyền âm cho Trương Mặc nói: "Không đối gạt đạo hữu, ta nghĩ rằng luyện chế là Độ Ly Thần Đan."

"Đạo hữu chớ nói cười, đây chính là Thần Đan được xưng có thể cải tử hoàn sinh!" Trương Mặc mi giác giật mình, truyền âm nói, cũng may hắn coi như trấn định, nếu là đối một người tới đã sớm nhảy cồm lên, có thể được gọi là thần Đan danh xưng vốn là không có mấy loại, đây chính là có thể so với Cửu Phẩm đan dược tồn tại.

"Hắc hắc, ta nói thiếu một chữ, ta muốn luyện chế là Tiểu Độ Ly Thần Đan, chân chính Độ Ly Thần Đan bằng vào thực lực của ta bây giờ nhất định là không luyện chế được, bất quá trải qua mấy năm nay nghiên cứu, ta đã có 6-7 thành nắm chắc Tiểu Độ Ly Thần Đan này có thể nắm giữ 0,1% chân chính Độ Ly Thần Đan hiệu dụng." Dur Vũ rất tự tin nói.

"Đạo hữu thực lực tuyệt không chỉ là nhất phẩm Luyện Đan Sư!" Trương Mặc kinh ngạc nói, sửa đổi Đan Phương cũng hoặc là bất chúc Đan Phương căn bản không có Dur Vũ nói nhẹ nhàng như vậy, điều này căn không ngừng khảo sát dược liệu tính chất, trải qua vô số lần thôi toán, liên hướng điểm này, Trương Mặc tự nhận là không cách nào cùng Dur Vũ so sánh.

"Ta cũng chỉ là dưới cơ duyên xảo hợp đạt được một ít linh cảm mới bất chúc thành công." Dur Vũ thăm thỏ dài một hơi nói: "Đạo hữu nếu là đáp ứng ta, sau ba ngày liền theo ta đi luyện đan, sau khi chuyển thành công, ta có thể cho đạo hữu một ít Đan Phương hoặc là đan dược làm làm thù lao."

"Ta nghĩ muốn Tiểu Độ Ly Thần Đan Đan Phương." Trương Mặc không chút do dự nói.

Cho dù Dur Vũ nói này Độ Ly Thần Đan chỉ có chân chính Độ Ly Thần Đan 0,1% hiệu quả, không thể đạt tới cải tử hoàn sinh Đặc Tính, nhưng cũng có thể ở lúc trọng thương trong nháy mắt khôi phục một ít thương thế, chỉ cần Dur Vũ không có khoác lác mà nói.

"Được, sau khi chuyện thành công, ta cho thêm đạo hữu hai toa đan dược cùng ba bình đan dược làm làm thù lao." Dư Vũ sáng khoái đáp ứng nói."Ba ngày sau ta sẽ ở Tam Thanh trong phòng đấu giá chờ ngươi."

Trương Mặc mặc dù cảm thấy Dư Vũ đáp ứng quá sáng khoái, nhưng trái lo phải nghĩ xuống cũng cảm thấy không có gì không ổn, lập tức cũng an tâm chuẩn bị đưa hần luôn muốn luyện chế ngưng khí đan dược liệu đủ, thuận tiện nhìn một chút có hay không Đan Phương còn lại đủ để cho hần động tâm hoặc là đồ vật.

Bất quá trước lúc này, Trương Mặc còn muốn đem trong tay Cổ gia tinh anh đệ tử cùng Trần, Triệu hai tên ma tu một ít đồ vật bán ra.

Sau khi cáo biệt Dư Vũ, Trương Mặc liền thối lui ra phòng đấu giá đi một bên lối đi, sau khi trải qua giống vậy mê muội, Trương Mặc đi tới một đại sảnh màu tro, ở trong đại sảnh hình tròn có vài chục cánh cửa thẳng đứng, phía trên mỗi một cánh cửa phân biệt viết đan dược, pháp khí văn tự.

Hiển nhiên nơi này là người Địa Hạ phòng đấu giá giám định bán đồ vật địa phương.

Trương Mặc chọn pháp khí cánh cửa trực tiếp đi vào, sau khi đi vào bên trong liền có một người mang mặt nạ quý bình yên ngồi ngay ngắn ở trước quầy, Trương Mặc đưa tay đưa vào túi trữ vật, đem Hàng Ma Xử của Cổ gia tinh anh đệ tử cùng ma tu họ Trần một ít pháp khí cấp thấp lấy ra.

"Giám định chi phí mỗi dạng năm mươi khối linh thạch, đóng tiền trước giám định sau." Mặt nạ quý thanh âm sống người nói.

Trương Mặc khòe miệng giật một cái, rốt cuộc cảm nhận được Dư Vũ nói 'Lông cừu mọc trên thân cừu' những lời này hàm nghĩa, Địa Hạ phòng đấu giá này thật đúng là sẽ kiểm linh thạch, bất quá nhưng cũng là thủ tiêu tang vật địa phương tốt.

Ngay sau đó Trương Mặc nộp đủ linh thạch, sau khi mặt nạ quý thu cất linh thạch liền bắt đầu giám định, hần lấy lên Hàng Ma Xử trước cẩn thận kiểm tra một phen, sau đó lại rút vào linh lực, Hàng Ma Xử nhất thời vang lên một trận Phạm Văn ngâm xướng, đồng thời kim quang đại tránh.

"Hàng Ma Xử, thượng giai pháp khí "Phật Môn pháp khí, phẩm tương hoàn mỹ, giá trị mười ngàn linh thạch hạ phẩm." Mặt nạ quý đọc nhảm rõ từng chữ rõ ràng nói, sau đó lại thuận tay cầm lên một đôi bặt đồng.

Đối với bặt đồng này chính là pháp khí bên trong túi trữ vật của ma tu họ Trần, mặt nạ quý một tay một cái bặt đồng, linh lực quán chú, đối với bặt đồng này lập tức phát ra ông minh, đồng thời vang lên một trận tiếng quý khóc sói tru, trong lúc nhất thời trong cả căn phòng cũng âm khí âm u.

"Ma Khí!" Mặt nạ quý có chút kinh ngạc liếc mắt nhìn Trương Mặc, bất quá Trương Mặc cũng mang mặt nạ, mặt nạ quý căn bản không nhìn ra Trương Mặc mặt thật.

"Chẳng lẽ quý hành không thu Ma Tu pháp khí?" Trương Mặc hơi nghi hoặc một chút hỏi, người trước đi vào Địa Hạ phòng đấu giá nói chỉ cần người dám bán bọn họ liền dám thu.

"Đây cũng không phải, bất quá Chính Ma Lưỡng Đạo quan hệ cũng không hòa hợp, tu sĩ cấp cao trao đổi ngược lại thường xuyên, Trúc Cơ Kỳ cùng tu vi Luyện Khí Kỳ cũng rất ít trao đổi." Mặt nạ quý lời nói không khỏi thờ dài, "Nếu là đạo hữu muốn đấu giá những Ma Khí này, còn cần chờ thêm một ít thời gian."

"Cần phải bao lâu?" Trương Mặc cau mày hỏi.

"Cái này nói không chừng, chúng ta xuống phòng đấu giá sẽ đem Ma Khí đạo hữu bắt được tụ tập Ma Tu khá nhiều chi nhánh đi đấu giá, đến lúc này một lần, nói ít cũng phải thời gian nửa tháng." Mặt nạ quý giải thích, "Bất quá đạo hữu không cần lo lắng, phòng đấu giá chúng ta uy tín có bảo đảm, đạo hữu ở bất kỳ một cái nào chi nhánh của chúng ta đều có thể lấy ra linh thạch, không cần trở lại nơi này cũng có thể."

"Được, đến lúc đó ta bằng lệnh bài kia đi qua lấy linh thạch sao?" Trương Mặc xách Quý Đầu Lệnh bài hỏi.

"Chỉ cần đạo hữu cảm khối Quý Đầu Lệnh bài này là được ở Địa Hạ phòng đấu giá bất kỳ chi nhánh chúng ta lấy ra linh thạch đạo hữu đấu giá pháp khí được, bất quá đạo hữu còn phải nhớ, Quý Đầu Lệnh bài này không nhận chủ, chúng ta là chỉ nhận lệnh bài không nhận người." Mặt nạ quý rất kiên nhẫn giải thích.

"Tại hạ minh bạch, đa tạ đạo hữu giải thích." Trương Mặc gật đầu nói, "Xin đạo hữu thay ta tiếp tục giám định pháp khí còn lại."

Chỉ chớp lát sau, Trương Mặc liền ra đại sảnh màu tro, lần nữa đi tới phòng đấu giá.

Lúc này buổi đấu giá đã bắt đầu, trên khán đài có một tên mang kim sắc mặt nạ quý đang ở giới thiệu một món Hộ Thuần.

Đây là một Hộ Thuần dùng Tinh Kim chế tạo, phía trên khắc chế một cái pháp trận, nhìn qua rất hoa lệ, bất quá lấy Trương Mặc nhãn quang đến xem, đây tuyệt đối là một món chỉ có bề ngoài, người mua tuyệt đối là khoe khoang thành phần chiếm đa số.

Đương nhiên trên thế giới này nặng mặt mũi người không phải số ít, cái Hộ Thuần vừa này mới bat91 đầu, liền đưa tới không ít người giành mua, quả thực để cho Trương Mặc khiếp sợ một phen, trong lòng than thầm thế giới này người có linh thạch chính là tự do phóng khoáng.

Sau đó lại đấu giá không ít pháp khí cùng công pháp, bất quá cơ bản không có thể đưa tới Trương Mặc hứng thú, Đan Phương đấu giá cũng không nhiều, trước một tấm đan phương Tuyệt Nhan Đơn, đây là một tấm Đan Phương có thể giữ dung mạo thanh xuân, Trương Mặc đối với dung mạo có hay

không có thể giữ thanh xuân, cũng không thêm đề ý, tự nhiên cũng không có cái gì ý hướng.

"Quỳ Thủy Mộc Thuần, món đồ này tin tưởng tại chỗ không ít người đều biết lai lịch của nó, bất quá ta vẫn là phải giới thiệu một chút, tất cả đạo hữu lại còn có một ít là lần đầu tiên đến, cũng không biết Quỳ Thủy Mộc Thuần này huyền diệu." Mặt nạ màu vàng kim sau thanh âm vô cùng lực, thoáng cái đem tất cả mọi người khẩu vị cũng treo ngược lên.

"Vật này là gì?"

"Quỳ Thủy Mộc Thuần người cũng không biết, đây chính là pháp khí hộ thân của Cổ lão quái, hẳn chính là người nắm giữ tu vi luyện khí tầng mười tám Đại Viên Mãn khoảng cách Trúc Cơ Kỳ gần một bước gần, hơn nữa hẳn một thân pháp khí cực kỳ xuất sắc, có thể chống cự tu sĩ Trúc Cơ Sơ Kỳ công kích đây!"

Ngồi ở Trương Mặc bên người hai tên dùng Quỷ Đầu Lệnh bài chương nhãn pháp che kín mặt mũi nhẹ nói.

Trương Mặc ngón tay động một cái, trong lòng nhất thời có quyết định, trước Thủy Thần Thuần của hắn ở Âm Hồn Cốc đã vứt bỏ, vào lúc này hắn đang muốn làm một món Hộ Thuần xứng tay, nghe đáng về tựa hồ pháp khí này hiệu quả rất không tệ.

Bạn đang đọc truyện *Chuyến Thử Tiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Quỳ Thủy Mộc Thuần

Chương 43: Quỳ Thủy Mộc Thuần

Rống!

Lúc này tất cả mọi người còn đang suy đoán Quỳ Thủy Mộc Thuần này là có hay không có thể chống đỡ được tu sĩ Trúc Cơ Sơ Kỳ lúc công kích, hội trường trên khán đài bỗng nhiên vang lên một tiếng như sấm rền tiếng gào, tiếng gào này làm cho tất cả mọi người tâm thần rung một cái.

Sau đó một con toàn thân da lông màu vàng kim, ước chừng có chiều cao hơn một người Liệt Sơn Hồ xuất hiện ở trước mặt mọi người, miệng đầu Liệt Sơn Hồ này lộ răng nanh, Hồ Trảo nhón trên mặt đất va chạm, cứng rắn Ngọc Thạch sàn nhà lập tức bị cào ra năm đạo vết cào.

Người ngồi ở hàng trước rõ ràng cảm thấy linh khí trong cơ thể có chút ngưng trệ, đồng thời thân thể không tự chủ được bắt đầu run sợ, đây là đối với tu sĩ cấp cao sợ hãi, đồng thời cũng là loài người đối với mãnh thú tâm lý sợ hãi.

Nếu không phải trên cổ đầu Liệt Sơn Hồ này có một ống khóa ngân sắc dài treo, tin tưởng rất nhiều người cũng sẽ không nhìn được nhanh chân chạy.

"Đây là một con tương đương với Trúc Cơ sơ kỳ tu vi nhị giai nhất cấp linh thú Liệt Sơn Hồ, miệng hồ này có thể phun phong nhận cắt kim Đoạn Ngọc, ở Trúc Cơ Kỳ thời điểm càng có thể tiêu diệt tiểu sơn khâu, phía dưới liền do hắn tới công kích Quỳ Thủy Mộc Thuần này." Mặt nạ màu vàng kim người lớn tiếng nói.

Đang ngồi tất cả mọi người đều ngừng thở, lặng lẽ đợi tiếp theo một màn này.

Tên đeo kim sắc mặt nạ quỷ đem Quỳ Thủy Mộc Thuần nhẹ nhàng ném đi, linh lực rót vào, Quỳ Thủy Mộc Thuần này nhất thời hiện ra một cái thuẫn ảnh cao hơn người, thuẫn ảnh này có màu xanh nhạt, phía trên có huyền ảo phù văn chớp động, ngay sau đó ở phía sau thuẫn ảnh màu xanh nhạt này lại xuất hiện một đạo màu nâu nhạt thuẫn ảnh.

Quỳ Thủy Mộc Thuần này rốt cuộc lại có hai loại thuộc tính, cái này làm cho Trương Mặc có chút ngoài ý muốn, bất quá Thủy Thuộc Tính phụ trợ Mộc Thuộc Tính, hỗ trợ lẫn nhau, cũng là một số người Luyện Khí thường xuyên lấy thủ pháp.

Ngao ô!

Liệt Sơn hồ đi phía trước đạp một bước, Hồ chương rơi xuống đất, Ngọc Thạch mặt đất kia lại bị đập ra một cái Chương Ấn, nhẹ vết nứt như giống như mạng nhện khuếch tán ra, rất rõ ràng đầu Liệt Sơn hồ này có lực lượng kinh người.

Trương Mặc bỗng nhiên cảm nhận được chung quanh linh khí, Liệt Sơn Hồ này chợt lóe, trong miệng nhất thời xuất hiện một đoàn to lớn thanh sắc chớp sáng, sau đó Liệt Sơn Hồ mãnh đem thanh sắc chớp sáng hướng thuẫn ảnh do Quỳ Thủy Mộc Thuần tạo thành phun qua.

Thanh sắc chớp sáng này lúc rời miệng Liệt Sơn Hồ to như chậu máu, lập tức bắt đầu trở thành hình ê-líp, cùng trong thời gian hàm chứa một cỗ lực lượng làm người ta sợ hãi.

Ông! Một tiếng ông minh.

Thanh sắc chớp sáng này cuối cùng hóa thành một đạo thanh sắc Quang Nhận dài mấy trượng, thanh sắc Quang Nhận này cắt ngang hướng thuận ảnh do Quý Thủy Mộc Thuần tạo thành kia, trên khán đài nhất thời quang mang chớp thốc, một cỗ vô hình hộ trảo đem Quang Nhận nhiều hơn tới lực lượng cho phong tỏa ngăn cản.

Tha cho là như thế, người ngồi ở phía trước nhất ào ào sử dụng tùy thân pháp khí hộ thân, trong lúc nhất thời náo loạn rất là náo nhiệt.

Àm! Nhất thanh muện hưởng.

Thanh sắc Quang Nhận đầu tiên là chém ở bên trên màu xanh nhạt thuận ảnh, đạo thứ nhất thuận ảnh do Quý Thủy Mộc Thuần tạo thành này lập tức bị chém lồm xướng, đồng thời bên trên thuận ảnh phù văn lóe lên, có vẻ hơi chống đỡ hết nổi.

Đang lúc này, ở phía sau thuận ảnh màu xanh nhạt thuận ảnh màu nâu nhạt lập tức nhào tới trước một cái đi vào bên trong màu xanh nhạt thuận ảnh.

Àm! Một tiếng nổ âm.

Trương Mặc rõ ràng nhìn thấy người đeo kim sắc mặt nạ quý mặt trước Ngọc Thạch mặt đất lại trực tiếp lồm xướng, nhưng đạo thanh sắc Quang Nhận kia lại không thấy tăm hơi, nhìn lại đạo thuận ảnh kia, mặc dù phía trên có một đạo nhân nhạt chém vết, nhìn kỹ xuống thuận ảnh lại lấy tốc độ cực nhanh khôi phục.

"Các vị đạo hữu bây giờ có thể tin tưởng tại hạ lời nói đi!" người đeo mặt nạ màu vàng kim đem Quý Thủy Mộc Thuần nhận lấy để ở một bên trên cái bàn tròn, nắm giữ Trúc Cơ sơ kỳ tu vi Liệt Sơn hồ kia cũng bị người kéo xuống."Quý Thủy Mộc Thuần, giá quy định 20 vạn linh thạch hạ phẩm, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn một ngàn linh thạch, bây giờ mời các vị đạo hữu ra giá đi!"

Kim sắc mặt nạ quý người vừa dứt lời, lập tức đã có người nhún nút ấn, trên khán đài vang lên một tiếng tiếng đình đông.

Bất quá Trương Mặc cũng không phải là nóng lòng, ngay từ đầu tăng giá chẳng qua là món ăn khai vị mà thôi.

Đúng như dự đoán, tham gia náo nhiệt tựa như tiếng đình đông sau khi vang một trận, trên khán đài bỗng nhiên hiện ra một con số, 25 vạn linh thạch hạ phẩm.

Đây là có người lợi dụng Quý Đầu Lệnh bài trực tiếp tăng giá tạo thành, Trương Mặc khoe miệng hiện ra một nụ cười, như cũ không hề bị lay động.

Lúc giá cả thêm vào 29 vạn, trên khán đài con số nhảy lên liền không có thường xuyên như vậy.

Trương Mặc bắt đầu xuất thủ, hần trực tiếp móc ra Quý Đầu Lệnh bài, hai tay chà một cái, một cỗ linh lực rót vào, sau đó trên khán đài liền hiện ra một con số: 35 vạn linh thạch hạ phẩm.

Sau khi xuất hiện mấy con số này, vốn là một mực nhảy lên thường xuyên con số liền không nhảy lên nữa.

Đương nhiên sự tình cũng không có đơn giản như vậy, 35 vạn linh thạch hạ phẩm kia sắp chữ thể rất nhanh thì bị đổi mới thành 37 vạn linh thạch hạ phẩm.

Trương Mặc khẽ nhíu mày, nếu là này Quý Thủy Mộc Thuần vượt qua 500 vạn linh thạch hạ phẩm, hần chỉ có thể buông tha.

Ngay sau đó, Trương Mặc cắn răng một cái, lần nữa chà xát động Quý Đầu Lệnh bài, trên khán đài con số trực tiếp biến thành 40 vạn linh thạch hạ phẩm.

Lặng lẽ đợi sau một hồi, mấy chữ này lại cũng không có nhảy lên, người đeo kim sắc mặt nạ quý có chút kích động hô: "Nếu như không có người ra giá nữa, như vậy Quý Thủy Mộc Thuần này tự lấy 40 vạn linh thạch hạ phẩm đồng ý! Xin đạo hữu ra giá một hồi đi chúng ta là phòng tiếp khách trong lấy ra Quý Thủy Mộc Thuần, dĩ nhiên đừng quên nộp linh thạch nha."

Bởi vì Quý Thủy Mộc Thuần đánh ra 40 vạn giá cả, cho nên người đeo mặt nạ màu vàng kim này cũng có chút hưng phấn dị thường, giọng cũng có chút hoạt bát đứng lên.

Địa Hạ phòng đấu giá nguyên bốn chính là không thấy được ánh sáng, cho nên một ít các loại các biện pháp này đều là khách hàng riêng tư làm chuẩn bị, nếu như có người ra giá trúng đồ vật, liền bị chỉ nhận ra, như vậy sau khi đi ra ngoài, giết người đoạt bảo sự tình sẽ tàn phá, còn ai dám tới Địa Hạ phòng đấu giá?

Sau khi Quý Thủy Mộc Thuần đấu giá thành công để cho hội trường tiến vào một cái nhỏ, mấy món sau cái gì cũng lấy giá cả cao đồng ý, bất quá Trương Mặc thấy cuối cùng cũng không Đan Phương thích hợp, chỉ có thể buông tha ý tưởng lúc trước, thối lui ra phòng đấu giá.

Sau khi tiến vào một bên phòng tiếp khách, nghiệm chứng Quý Đầu Lệnh bài con số, nộp bốn mươi vạn linh thạch hạ phẩm, Trương Mặc rốt cuộc được như nguyện lấy được Quý Thủy Mộc Thuần, thu vào bên trong túi trữ vật của mình.

Chỉ món Hộ Thuần này liền lấy đi hơn nửa linh thạch, cái này làm cho trước vẫn cho là mình linh thạch rất đầy đủ Trương Mặc trong lòng cảm khái không thôi, linh thạch nhu cầu là vô chỉ cảnh.

Trước khi đi, Trương Mặc để cho Địa Hạ phòng đấu giá người giúp hắn gom có quan hệ với Độc Tiễn Mộc tin tức, hắn nguyện ý xuất 5000 linh thạch hạ phẩm mua tin tức hữu hiệu liên quan, Địa Hạ phòng đấu giá người lập tức cũng cam kết, nhất định sẽ hỗ trợ hỏi thăm.

Ra địa xuống phòng đấu giá, Trương Mặc đem Quý Đầu Lệnh bài thu vào, do dự một hồi đúng là vẫn còn kêu một chiếc xe ngựa.

"Công tử người muốn đi đâu?" Phu xe lộ ra một cái răng vàng khè hỏi.

"Ngạch... Người có biết hay không.. Cái đó." Trương Mặc lời nói còn chưa lên tiếng, phu xe liền thô bỉ cười nói: "Tiểu nhân minh bạch, công tử muốn tìm một nơi tiêu khiển tịch mịch, hắc hắc, còn xin phiền công tử lên xe, tiểu nhân nhất định sẽ tìm một nơi để cho công tử hải lòng."

Trương Mặc có chút không nói gì lên xe ngựa, Độc Tôn Giả truyền âm cho Trương Mặc nói: "Một hồi ta liền tạm thời phụ ở bên trên người phu xe này thoải mái một cái, người có muốn tới hay không uống một trận mĩ tửu?"

"Được rồi, ta thanh minh trước, uống rượu có kỷ nữ hầu không việc gì, những chuyện khác ta là không làm." Trương Mặc trên mặt lộ ra một vết hiểu kỳ nói.

"Hắc hắc, giả ngu a, tiểu tử, người bây giờ còn nhỏ, chờ người mọc lại lớn một chút, nhất định sẽ xin ta dẫn người đi." Độc Tôn Giả hắc hắc đùa cợt nói.

"Ta cảm giác người thế nào không giống như là một tên Tu Tiên Giả?" Trương Mặc có chút buồn bực nói, "Người tu tiên tuy nói không đoạn tuyệt Thất Tinh Lục Dục, nhưng chơi bởi quá độ cũng phải không thể nào tốt chứ?"

"Người biết cái gì, ta đây là 'vạn hoa tùng trung quá' (chú thích: vô cùng đào hoa, vô số người tình), mảnh lá nhỏ không nhiễm thân." Độc Tôn Giả một bộ quá lai nhân giọng dạy dỗ, "Nhìn thẳng vào bản tâm có hiểu hay không? Tu Tiên vốn là muốn thuận theo mình tâm ý làm, Nghịch Thiên Cải Mệnh, tu Trường Sinh Chi Đạo, nếu như thành tiên lại đoạn tình Tuyệt Tính, như vậy người vĩnh sinh bất tử thì có ích lợi gì?"

"Người nói ngược lại rất có đạo lý." Trương Mặc không khỏi than thầm một tiếng, Độc Tôn Giả này mặc dù thô bỉ, nhưng nói ra lời nói có lúc lại ngầm chứa chí lý, xem ra người này cũng là một tên có rất nhiều cổ sự.

Đang khi nói chuyện, xe ngựa đã đến cửa một tòa lầu các ba tầng đèn đuốc sáng trưng, còn không có xuống xe ngựa, Trương Mặc liền xa xa ngửi được một cỗ mùi vị nước hoa.

"Ta đi trước!" Độc Tôn Giả cười ha ha nói.

Trương Mặc không thể làm gì khác hơn là lắc đầu cười khổ, sau khi xuống xe ngựa, vốn là phu xe vỗ mông ngựa rồi đi lại lộ ra một vết bi ối nộ cười bám vào bả vai của Trương Mặc đang chuẩn bị vào cửa.

"Nhé, né, né, thế nào, vị công tử này muốn đi vào, một mình người đánh xe phu xe cũng muốn đi vào sao?" Một cái dị thường thanh âm bén nhọn vang lên, nhất khuôn mặt da thoa khắp bạch bột chì, nếp nhăn như rãnh trung niên nữ tử người mặc hồng hồng Lục Lục quần áo liền đi ra ngăn lại bên người Trương Mặc phu xe đã bị Độc Tôn Giả phụ thân.

"Đừng dài dòng, công tử nhà ta hôm nay phải dẫn ta vào đi vui vẻ một phen, người chớ có cản đường." Độc Tôn Giả cảm trưng mắt, trung niên nữ tử lập tức ừ rừ xuống.

Mặc dù đối phương bộ dáng phổ thông, nhưng cặp mắt kia lại dị thường sắc bén, giống như một cây đao có thể làm đau bản thân, trung niên nữ tử trà trộn tình trường nhiều năm, đã sớm luyện một bộ bản lĩnh gánh chịu nhục, lập tức trực tiếp cho mình một cái vả vào miệng, cười mắng: "Người nhìn xem, ta chính là tấm miệng này gây chuyện, nếu công tử gia đại độ, ta như thế nào dám lại nhiều chuyện, công tử người muốn cái gì dạng cô nương, chúng ta là Yến Hoàn này, đều có."

"Phía trước dẫn đường đi." Trương Mặc lạnh nhạt nói, phần vị trên người nữ tử trung niên này làm mũi của hắn ngứa ngáy, thật là cực kỳ khó chịu.

"Tốt, trên lầu các cô nương, đi xuống tiếp khách!" Trung niên nữ tử quay người lại, nói ra một bộ nhọn giọng, gào hô một tiếng.

Độc Tôn Giả đi ở phía trước, Trương Mặc chậm rãi theo ở phía sau.

Vừa vào lầu, bên trong rõ ràng là một cái sân khép kín, Trương Mặc ngẩng đầu một cái, thật là mắt mờ, trước mắt toàn bộ là nữ tử mặc hồng hồng Lục Lục, có một ít dựa lan can cùng khách nhân, có một ít lại từ trong phòng đi ra sửa sang lại xóc xếch y phục, trên đỉnh sân lại là một bức tiền nữ tán hoa đồ, bất quá những thứ tiền nữ này nhìn qua tựa hồ rất diêm dúa, khiến cho tâm thần người đứng đưa.

Trong sân này lại có vài chục đôi nam nữ đang cười đùa uống rượu làm vui, tình cảnh cực kỳ to lớn.

Độc Tôn Giả trực tiếp tìm một cái chỗ trống ngồi xuống, nói: "Người đem cô nương trẻ tuổi nhất kêu đến, để cho công tử nhà chúng ta chọn trước, tìm cho ta một ít đã thành thục, nhanh mau đi đi!"

"Công tử, người tên này..." Trung niên nữ tử đưa tay đem ngón tay cái cùng ngón trỏ chà xát động nói với Trương Mặc.

"Cầm đi đi." Trương Mặc trực tiếp ném cho nàng một thỏi bạc nói, "Đem lên rượu thức ăn ngon nhất."

Tôi đây đều là tôi chơi, còn chưa thấy qua rượu thức ăn ngon nhất? Trung niên nữ tử có chút ngạc nhiên nhận lấy bạc, sau đó liền túm thắt lưng rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Không khỏi cuốn vào

Chương 44: Không khỏi cuốn vào

Ở tầng thứ ba lầu các, một tên bộ dáng Tiểu Đồng đang ngồi xếp bằng ngồi ngay ngắn ở trên bờ đoàn, trong lỗ mũi một hít một thở, hần thần thức đang quét qua trên người mỗi một người khi tiến vào lầu.

Ồ!

Tiểu Đồng bộ dáng người bỗng nhiên lộ ra một bộ thần tình kinh ngạc, ở bên cạnh hần một tên lẳng lơ tận xương nữ nhân dùng rất mềm mại nhu thanh âm hỏi "Thế nào, sư tôn?"

"Hắc hắc, có người lại dùng hồn phách phụ thân phương pháp lẫn vào." Tiểu Đồng bộ dáng người hắc nhiên cười nói, thanh âm lại là lại sắc nhọn vừa mịn, hồn nhiên không giống người tuổi còn trẻ.

"Há, những người này còn tưởng rằng lầu chẳng qua là nơi phổ thông làm vui, nào ngờ, nơi này là chúng ta Hợp Hòa Tông một cứ điểm bí mật." Lẳng lơ tận xương nữ nhân cười khanh khách nói.

"Còn có một người và cái tên gia hỏa hồn phách phụ thân cùng vào, chặt chặt, lại có thực lực luyện khí Lục Tầng, bắt quả mặt mũi lại rất trẻ." Tiểu Đồng bộ dáng người lộ ra trầm tư thần sắc nói, "Người đi dò thám lai lịch của bọn họ, nếu là uy hiếp kế hoạch chúng ta, liền trực tiếp đem hai người bọn họ thu thập."

"Vâng, sư tôn." Lẳng lơ tận xương nữ nhân mỉm cười một tiếng nói.

"Người đi đi!" người bộ dáng Tiểu Đồng vung tay lên nói, lẳng lơ tận xương nữ nhân đứng dậy giã dựa eo, thành thực đi ra khỏi cửa phòng.

Hai người trong trong miệng hai người chính là Trương Mặc cùng Độc Tôn Giả, lúc vào cửa Độc Tôn Giả liền cảm nhận được có người dùng thần thức đang dò xét bọn họ, bắt quả Độc Tôn Giả cũng không hề để ý, vẫn là cùng Trương Mặc đồng thời tiến vào lầu.

Lúc này Trương Mặc đã đem tay nắm ở bên hông một tên nữ nhân trẻ tuổi nhìn qua rất thanh sấp, mà Độc Tôn Giả cũng sớm đã cùng một nữ tử vóc người đầy đặn chơi đùa miệng đối miệng uống rượu.

"Ai yêu, hai vị đại gia nhìn một cái chính là rồng phượng trong loài người, hôm nay mà ta Hồng Mai nhất định phải bồi bồi nhị vị đại gia." Lẳng lơ tận xương nữ nhân trực tiếp đẩy ra thanh sấp nữ tử bị Trương Mặc ôm, đặt mộng an vị ở trên người Trương Mặc, đồng thời đưa hai tay ra liền muốn thăm dò Trương Mặc trong ngực.

Trương Mặc khẽ mỉm cười trực tiếp cầm cổ tay Hồng Mai, trực tiếp vỗ vào ngực Hồng Mai nói: "Ta trước người chính là đi phục vụ đối diện vị đại gia này đi, hần ư nữ nhân gì một chút."

"Hừ, không biết phong tình xú tiểu tử." Đám nhiệm nữ nhân kia bị nói già cũng phải tức giận, Hồng Mai sắc mặt thoáng cái trở nên xanh mét, đưa tay đẩy ra Trương Mặc nói.

Tiểu tử này nhìn qua bộ dáng chưa dứt sữa, thật không ngờ cảnh giác! Hồng Mai mặt ngoài làm bộ dáng như rất tức giận, tâm lý lại âm thầm giết mình, mới vừa rồi nàng thật ra thì muốn thông qua một loại ma đạo bí pháp tới dò xét Trương Mặc thực lực, bắt quả không biết rõ làm sao, lại bị Trương Mặc ngăn trở.

Độc Tôn Giả nhìn Hồng Mai một cái, lập tức lộ ra một cái răng vàng khè, cười híp mắt đưa tay kéo Hồng Mai qua nói: "Không sai, người thật hợp khẩu vị của ta, tối nay liền chọn người cho ta làm ấm giường."

Hồng Mai lập tức lộ ra một vệt mị tiếu, thua thiệt nàng cũng là nhân viên chuyên nghiệp, đối mặt thân phận cực kỳ thấp phu xe Độc Tôn Giả phụ thân này

lại cũng có thể bình yên đánh vào trong ngực.

Chẳng qua là sau một khắc, Hồng Mai liền thét lên lui ra tới.

"Hắc hắc, thế nào, người bộ dáng này ta ước chừng phải mất hứng." Độc Tôn Giả sắc mặt nhất thời trầm xuống.

Hồng Mai mặt đầy kinh hoàng nhìn Độc Tôn Giả, trong miệng không ngừng la hét một câu nói: "Không thể nào, không thể nào."

Trương Mặc vào lúc này cũng cảm giác được có cái gì không đúng, mới vừa rồi hẳn chỉ là thuần túy không thích Hồng Mai loại này nhìn qua rất dễ dàng vào tay, thật ra thì đem nam nhân đều coi thành đứa ngốc nữ nhân, bất quá bây giờ xem ra, Hồng Mai này có vấn đề.

"Các người dám đối với Hồng Mai cô nương bất kính?"

"Thật là ăn gan hùm mật gấu, lại dám ở lầu giương oai?"

Người ở chung quanh sau khi nghe Hồng Mai thanh âm, ào ào đứng dậy tới, vây quanh Trương Mặc cùng Độc Tôn Giả, những người này từng cái mắt lộ ra hung quang, sắc mặt khó coi, đều muốn vén tay áo lên thẳng tiếp nổi đánh Trương Mặc cùng Độc Tôn Giả một hồi.

Một gia hỏa trong đó mặc một bộ xanh xanh đỏ đỏ trường bào, trên mặt có một viên đại hắc nốt ruồi, tướng mạo giống như ngựa khi trực tiếp đưa tay chụp vào bả vai Trương Mặc muốn trực tiếp đem Trương Mặc hất tung ở mặt đất.

"Tiểu tử này muốn chịu đau khổ."

"Đúng vậy, Khánh gia là thượng tiên nắm giữ tu vi luyện khí Lục Tầng!"

Một bên có quen thuộc người ngựa mặt khi ào ào lộ ra bộ dáng cười trên nỗi đau của người khác nhìn Trương Mặc.

Nhưng Trương Mặc trong tay như cũ cầm một khối cánh gà ăn phi thường cao hứng, ngồi ở Trương Mặc đối diện là Độc Tôn Giả càng là tứ vô kỵ đạn ở trong trước ngực ngực nữ nhân nấn bóp.

Tên gọi Khánh gia kia vừa thấy Trương Mặc khinh thị mình như vậy, lập tức sắc mặt dữ tợn hướng cổ Trương Mặc bóp, lấy hấn tu vi luyện khí Lục Tầng, dưới đột nhiên xuất thủ, cho dù đồng giai tu sĩ cũng phải chịu thiệt thòi lớn.

Phốc thông!

Tên được gọi là Khánh Gia trực tiếp đánh về phía bàn Trương Mặc, vốn là ngồi gặm cánh gà Trương Mặc lúc này lại đã đứng lên, cũng không ai biết hẳn khi nào đứng lên, mũi Khánh gia này trực tiếp nện ở trên bàn, cả cái bàn bị mũi của Khánh gia đánh bay ra ngoài, Độc Tôn Giả đã sớm trốn một bên.

Phanh!

Bàn đập vào trên người người đang vây xem, nhất thời phát ra nhất thanh muôn hưởng.

Khánh gia này may mắn là tu luyện giả, thể chất hơn người, đỉnh đầu mũi cũng chỉ là đỏ lên, nếu là đối người bình thường tất nhiên sẽ đứt gãy sống mũi, chảy máu không ngừng.

Chỉ có Hồng Mai trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, bất quá ngay sau đó lại che mặt mà khóc, làm ra một bộ điếm đạm đáng yêu bộ dáng.

"Ô kia nha, vị huynh đài này thật là, muốn ăn cánh gà người liền nói một chút sao, cần gì phải gấp như vậy đây?" Trương Mặc đem một đoạn gặm hoàn cánh gà đưa tới khánh gia trước mặt hài hước nói.

"Hảo tiểu tử, lại dám bắt ta!" Khánh gia ở trước mặt mọi người ném một cái lớn như vậy mặt, nhất thời sắc mặt đỏ bừng, đưa tay vào túi trữ vật, lại sử dụng một món Ngọc Như Ý pháp khí.

Mọi người vừa thấy có người sử dụng pháp khí, người tu tiên vẫn ở chỗ cũ tại chỗ xem náo nhiệt, mà những người bình thường kia là vội vàng lui ra, chính sở vị thần tiên đánh nhau, phạm nhân gặp họa, Tu Tiên Giả mặc dù không là tiên nhân, nhưng một khi tranh đấu, dư âm kia cũng không là người bình thường có thể chịu đựng.

Linh lực trên người Khánh gia dừng động, toàn lực tập trung vào phía trên Ngọc Như Ý, Ngọc Như Ý kia lập tức phát ra một trận hoàng quang, sau đó trực tiếp đập về phía Trương Mặc.

Trương Mặc nhướng mày một cái, có chút hơi khó nhìn Ngọc Như Ý đập hướng mình, dùng Quy Thủy Mộc Thuần ngược lại là có thể trực tiếp ngăn trở Ngọc Như Ý này, bất quá Trương Mặc cũng không muốn ở bên trong Vũ Lăng Quận sử dụng, dù sao ở Địa Hạ phòng đấu giá, rất nhiều người cũng đối với món pháp khí này mơ ước không dứt, một khi sử dụng bị những người khác nhận ra, chỉ sợ cũng sẽ đưa tới vô số phiền toái.

Hỏa Vân Kiếm ngược lại khá hơn một chút, nhưng đây là đồ vật Lý Tu Viễn mũi trâu lão đạo đó tặng, một khi sử dụng cũng sẽ gây ra một số phiền phức cùng nghi kỵ.

Nghĩ tới nghĩ lui, Trương Mặc vẫn là quyết định dùng phù chỉ để ngăn cản Ngọc Như Ý.

Đương nhiên hết thảy các thứ này cũng chỉ là ở Trương Mặc trong đầu sau khi nhanh chóng chuyển một lần, hần liền đưa tay vào túi trữ vật, đưa tay nặn ra hai tấm phù, trực tiếp đánh ra một đạo phù chỉ.

"Hắc hắc, lại dám dùng hạ giai phù chỉ đi đối phó Ngọc Như Ý của ta, Ngọc Như Ý của ta nhưng là trung cấp pháp khí a." Khánh gia nanh cười nói, "Đi chết đi, tiểu tử!"

Trương Mặc đạo thứ nhất phù chỉ lúc này đã sóng linh khí hóa thành một đạo lạnh lùng thấu xương Băng Thứ, trực tiếp ghim trúng Ngọc Như Ý hướng mình.

Phốc!

Quả nhiên, Băng Thứ này chỉ có thể ở phía trên Ngọc Như Ý lưu lại một tầng băng cặn, khiến cho Ngọc Như Ý dừng dừng một chút.

Đương nhiên Trương Mặc cũng không có dừng tay như vậy, trong tay hần đạo thứ hai phù chỉ cũng ngay sau đó đánh ra.

Dưới sóng linh lực, một Hỏa Xà nóng bỏng trống rỗng hình thành, người chung quanh lập tức cảm nhận được một cỗ nóng bức khí tức đập vào mặt, một Hỏa Xà to bằng cánh tay trẻ con mảnh nhỏ thân hình mờ hồ đánh về phía Ngọc Như Ý.

"Chút tài mọn cũng tới bêu xấu?" Khánh gia đùa cợt nhìn Trương Mặc phù chỉ huyền hóa ra một đạo Hỏa Xà, khoe miệng tràn đầy khinh thường.

Chẳng qua là Trương Mặc tay trái động một cái, lập tức lại có hai tấm phù chỉ xuất hiện ở trong tay.

Lửa này Hỏa Xà lập tức bao lấy Ngọc Như Ý của khánh gia, còn mang theo băng tiết Ngọc Như Ý lập tức liền tan mát ra một tầng quang mang, Hỏa Xà lần nữa xông phá.

Rắc rắc!

Một tiếng thanh thúy tiếng vỡ vụn vang lên, khánh gia khó tin nhìn bên trên Ngọc Như Ý của mình lại xuất hiện một đạo nhỏ bé vết rách.

Mà lúc này, Trương Mặc đạo thứ ba phù chỉ lần nữa đánh ra, dưới sóng linh lực, trống rỗng xuất hiện một đạo Băng Thứ to cỡ miệng chén, đâm thẳng Ngọc Như Ý.

"Không!" Kèm theo khánh gia một tiếng thê lương gào thét, hần trung cấp pháp khí Ngọc Như Ý lại bị Trương Mặc đạo thứ ba phù chỉ biến thành Băng Thứ trực tiếp đâm bể.

Người chung quanh cũng lộ ra một bộ khó tin biểu tình, duy chỉ có Độc Tôn Giả trong mắt lóe lên vẻ kinh dị.

Trương Mặc ở trong lòng thầm thở phào một hơi, hần mới vừa rồi cũng chỉ là đánh cuộc vận khí mà thôi, hần đã từng trong lúc vô tình phát hiện, một ít pháp khí sẽ ở dưới tình huống đột nhiên lạnh đột nhiên nóng nứt ra, cho nên mới vừa rồi hần cũng chỉ là ôm thử nhìn một chút tâm tính dùng xuống cấp phù chỉ thử một lần, không nghĩ tới hiệu quả lại không sai.

Mà hết thảy chuyện này cũng phát sinh trong nháy mắt, vừa thấy khánh gia Ngọc Như Ý mở tung, Trương Mặc tự nhiên cũng không khách khí, trong tay phù chỉ trực tiếp đánh ra, linh khí lần nữa xuất động.

Một đạo Hỏa Xà to cỡ miệng chén lao thẳng tới khánh gia mặt.

"Người nào dám ở lâu gương oai?" Một cái âm thanh như sấm rền để cho mọi người vây xem làm đau màng nhĩ.

Đồng thời một bàn tay lớn màu đỏ trống rỗng hình thành, trực tiếp bóp hướng Hỏa Xà do phù chỉ biến thành của Trương Mặc.

Ba!

Phù chỉ biến thành Hỏa Xà bị bàn tay lớn màu đỏ trực tiếp bóp tiêu diệt, phát ra một tiếng vang nhỏ.

Sau đó linh lực này biến thành bàn tay lại đưa tay bóp hướng Trương Mặc, nhìn tư thế tựa hồ muốn trực tiếp đem Trương Mặc miễn cưỡng tạo thành thịt nát.

Linh lực Hóa Hình, còn có thể công kích người khác, đây cũng không phải là tu vi Luyện Khí Kỳ người có thể ỷ có năng lực, chỉ có Trúc Cơ Kỳ thậm chí đẳng cấp cao hơn tu sĩ mới có thể thi triển thần thông.

Trương Mặc trong lòng thầm mắng này người xuất thủ vô sỉ, tu vi cao như vậy lại còn ả ỉn nắp nắp, lập tức cũng trực tiếp xuất ra Hỏa Văn Kiếm, linh lực quán chú, Hỏa Văn Kiếm trên thân kiếm huyền ảo phù văn lóe lên, một đạo nóng bức kiếm khí ngay sau đó tạo thành, Trương Mặc không chút do dự đem Hỏa Văn Kiếm huy động, một đạo kiếm khí màu đỏ sậm trực tiếp chém về phía bàn tay linh lực kia.

Kiếm khí màu đỏ sậm vạch qua không khí, chung quanh lập tức hiện lên một tầng hơi nóng, trong không khí lượng nước đều giống như bị bốc hơi, đồng thời kiếm khí cũng càng thêm đông đặc, đây là sau khi Trương Mặc thực lực tăng lên, kiếm khí uy lực cũng theo đó tăng lên, thanh hỏa văn kiếm này bản

thần liên là một món đỉnh giai pháp khí, chẳng những có thể cung Trương Mặc Luyện Khí Kỳ sử dụng, thậm chí Trúc Cơ Kỳ cũng có thể sử dụng, kiếm khí uy lực cũng sẽ theo Trương Mặc thực lực tăng trưởng mà tăng trưởng.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Đánh bại đánh bại

Chương 45: Đánh bại đánh bại

Bàn tay linh lực màu đỏ kia còn chưa kịp phản ứng liền bị Trương Mặc đạo kia kiếm khí màu đỏ sậm chém thành hai khúc, Trương Mặc trên mặt lại không có lộ ra chút nào vẻ hưng phấn, bàn tay linh lực màu đỏ này tuyệt không có dễ dàng như vậy đã bị đánh tan.

"Tiểu tử, ngươi là người Đạo Môn?" Quả nhiên, bàn tay linh lực màu đỏ đó một lần nữa ngưng tụ chung một chỗ, bất quá người kia lại không có công kích Trương Mặc lần nữa, mà là lên tiếng hỏi.

Trương Mặc cũng không có trả lời, đang lúc này bất ngờ xảy ra chuyện, từ bên ngoài xông vào hai gã tuổi trẻ đạo sĩ thân mặc đạo bào, bàn tay linh lực màu đỏ kia trước khi hai gã tuổi trẻ đạo sĩ vào cửa liền trực tiếp tiêu tan Vô Ảnh.

"Người nào ở chỗ này gây chuyện? Chẳng lẽ không biết trong thành cấm chế tự mình đấu pháp sao?" Hai gã tuổi trẻ đạo sĩ vừa xuất hiện liền thanh sắc câu lệ nói, đồng thời nhãn quang ở trên người mọi người quanh quẩn.

Những người vây xem kia vừa thấy người Đạo Môn xuất hiện, đồng loạt lui về phía sau một bước, nguyên bản là khá cao Trương Mặc tự nhiên hạc đứng trong bầy gà bị độc lập đi ra.

"Là ở nơi này tự mình đấu pháp sao?" Tuổi trẻ đạo sĩ bên trong trên một người trước một bước hỏi.

Trương Mặc còn không có đáp lời, một tên khác tuổi trẻ đạo sĩ lập tức chỉ Trương Mặc kinh hô: "Ngươi không chính là chúng ta Thiếu Chương Giáo ân nhân sao?"

Sau đó Trương Mặc liền đang lúc mọi người trố mắt, đi theo hai gã tuổi trẻ đạo sĩ cùng đi ra lâu.

Trương Mặc vừa đi, Độc Tôn Giả trong mắt hiện ra vẻ kinh dị, lập tức cũng đi theo lặng lẽ rời đi, sau khi tới cửa, Độc Tôn Giả trực tiếp hóa thành một đạo bóng đen mờ mờ trở lại bên hông Trương Mặc phía trên thanh đã thu nhỏ lại thành tiểu hình dáng Tuyết Âm Dao kia.

Mọi người vây xem vừa thấy Trương Mặc rời đi, nhất thời giải tán lập tức, duy chỉ có Khánh gia kia ánh mắt lộ ra một tia sát cơ, gân xanh trên mu bàn tay bại lộ, xem bộ dáng là sẽ không từ bỏ ý đồ.

Nằm trên đất Hồng Mai nhìn bộ dáng Khánh gia một cái, trong mắt sáng lên, lập tức tiến lên khoác ở hán cánh tay nói: "Khánh gia vì nô gia mà chọc phải phiền toái như vậy, ta thật là áy náy, buổi tối nay ta phục vụ tốt khánh gia đi."

"Ta Trình Khánh còn không cần nữ nhân đáng thương! Lão Tử cũng sẽ không ủng hộ công chơi, Hừ!" Trình Khánh sắc mặt trở nên cực kém, một cái liền tóm lấy cổ tay Hồng Mai nói, "Ta là nhập thất đệ tử Thanh Thành Tử, thẳng nhóc con kia nhất định sẽ hối hận chọc phải ta!"

Trình Khánh hất một cái ống tay áo mặt đầy tức giận rời đi lâu, vốn là còn một bộ điềm đạm đáng yêu bộ dáng Hồng Mai vừa thấy Trình Khánh rời đi, trên mép lập tức phủ lên một vệt nụ cười như có như không.

Tầng ba lầu các, Hồng Mai một mực cung kính đối với người bộ dáng đồng tử nói: "Sư tôn, hai người kia mặc dù có chút vấn đề, nhưng một người trong đó lại có công pháp ma đạo, nghĩ đến hẳn là một vị Ma Tu mất đi thể xác cho nên phụ thân mà tới."

"Ma Tu, nếu là đồng đạo, ngược lại cũng không sợ hấn." Đồng tử bộ dáng người trầm thấp nói, "Ngươi lui ra đi, sự kiện kia ngươi nhất định phải cẩn thận gấp bội, sự quan trọng đại, không phải lo là!"

"Vâng, sư tôn!" Hồng Mai sắc mặt ngưng trọng đáp.

Mà lúc này Trương Mặc cũng đã bị hai gã tuổi trẻ đạo sĩ mang tới Lý Tu Viễn quận phủ, Đại Tàn Quốc thực hành quận huyện chế, Quận Thủ phần lớn đều do Tu Tiên Giả đảm nhiệm, huyện thành huyện lệnh là không nhất định.

Quận Thủ tướng đương với này một quận Thổ Hoàng Đế, nắm giữ quyết định quan chức bên trong Quận đi ở, xây dựng quân đội quyền lực.

Quận phủ này cũng xây cất rất hùng vĩ, cửa hai tòa uy nghiêm sur tử bằng đá, đồng thời còn có hai gã đạo sĩ thân mặc đạo bào trông chừng đại môn.

Hai gã tuổi trẻ đạo sĩ mang theo Trương Mặc tiến lên, móc ra Yêu Bài đưa cho hai gã đạo sĩ trông chừng.

Trương Mặc rõ ràng cảm nhận được cổ sát khí trên người hai gã đạo sĩ trông chừng này, nhìn dáng dấp đều là trải qua huyết luyện.

"Vị này là?" sau khi kiểm tra qua Yêu Bài hai gã đạo sĩ, trông chừng đạo sĩ chỉ Trương Mặc hỏi.

"vị này là ân nhân Thiếu Chương Giáo, Thiếu Chương Giáo dặn chúng ta đi tìm hắn trở lại, nói muốn tận mặt đền đáp Ân Công." Một tên tuổi trẻ đạo sĩ trong đó giải thích.

"Ừ, nếu là ân nhân của Thiếu Chương Giáo, mặc dù không dùng yêu bài đi lại, có thể là chúng ta vẫn là phải thử một chút." Trông chừng đạo sĩ nghe một chút là ân nhân của Thiếu Chương Giáo, giọng cũng hòa hoãn mấy phần, bất quá như cũ vẫn muốn khảo sát một phen mới có thể cho đi.

"Khoảng thời gian này ra vào quận phủ kiểm tra so với bình thường nghiêm gấp mấy lần, không biết là vì chuyện gì, sư huynh có biết nguyên nhân?" Tuổi trẻ đạo sĩ cũng không có bất mãn, chớ nhìn hai gã thủ môn đạo sĩ tuổi tác chỉ so với bọn hắn lớn một chút mà thôi, những người này là nhân vật tham dự qua Chính Ma Lưỡng Đạo tranh đấu hung ác, bọn họ là đệ tử tinh anh bên trong Đạo Môn đặc biệt chọn lựa tới, chẳng những tranh đấu lợi hại, hơn nữa từng tên trong tay trung bình cũng dính ba cái hoặc là bốn cái tánh mạng Ma Tu.

"Hắc hắc, sư đệ hay lại là chó có hỏi nhiều tốt." trông chừng đạo sĩ này liếc Trương Mặc một cái, cười đắc ý nói.

Vốn là một mực im lặng không lên tiếng Trương Mặc thầm kêu đáng tiếc, bất quá nếu người ta không muốn nói, Trương Mặc cũng không cách nào làm cho nhân gia mở miệng, chỉ có thể thân nhiên tiến lên một bước.

Trông chừng đạo sĩ xuất ra một cái pháp khí hình dáng bàn tử, đưa tay đánh vào một đạo linh lực, ngay sau đó bên trên bàn tử pháp khí này ánh sáng phát ra rực rỡ trực tiếp bao phủ thân thể của Trương Mặc, chỉ chốc lát sau quang mang tiêu tan, trông chừng đạo sĩ lộ ra vẻ tươi cười nói: "Đạo hữu có thể đi vào."

Ở dưới hai gã tuổi trẻ đạo sĩ dẫn đường, Trương Mặc đi tới quận thủ phủ Nội Viện, đây là nơi ở của Quận Thủ Lý Tu Viễn.

"Chúng ta đã ở phía trước căn phòng Thiếu Chương Giáo, mời đạo hữu tự đi tiến lên đi." Hai gã tuổi trẻ đạo sĩ nói xong liền lui xuống đi.

Trương Mặc liếc mắt nhìn hai gã tuổi trẻ đạo sĩ nói gian phòng kia, ở cửa gian phòng mơ hồ có một cỗ sóng linh lực.

Giam cầm trận pháp! Trương Mặc liếc mắt liền nhìn ra Thiếu Chương Giáo thật sự ở trong phòng bị người thi giam cầm trận pháp.

Sau khi do dự một chút, Trương Mặc hay lại là tiến lên nói: "Tại hạ Hắc Thổ, không biết Thiếu Chương Giáo ở chỗ nào?"

"Đạo hữu lại từ bên trong lão Ma Tu kia thoát được tánh mạng, thật là đáng mừng." Bên trong nhà truyền tới một thanh âm mang theo kích động tề nhu, rõ ràng là nửa năm trước cùng Trương Mặc ở Âm Hồn Cốc từng có giao dịch Đạo Môn Thiếu Chương Giáo Nhạc Dương. "Tại hạ Đạo Môn Thiếu Chương Giáo Nhạc Dương, ta nghĩ rằng đạo hữu có hay không cũng nên nói cho ta biết tên thật?"

Nghe được Nhạc Dương lời nói, Trương Mặc yên lặng một hồi, lúc đang muốn nói cho Nhạc Dương tên thật, bên trong căn phòng bỗng nhiên truyền tới khê than thở một tiếng nói: "Ai, bây giờ ta bị cầm chân, tự nhiên cũng không thể ngay mặt nói cảm tạ đạo hữu ân cứu mạng lúc ấy, nếu là đạo hữu có thể giúp ta một chuyện nhỏ, Nhạc Dương làm vô cùng cảm kích!"

"Cái gì chuyện nhỏ? Xin Nhạc đạo hữu công khai." Trương Mặc cũng sẽ không lập tức đáp ứng yêu cầu của người khác, hắn là một tên sẽ không dễ dàng nhận lời người khác người, dĩ nhiên cũng là một người khi đáp ứng người khác sẽ gấp đem hết toàn lực đi hoàn thành đối yêu cầu của đối phương.

"Đây là ta nửa năm trước đáp ứng cho đạo hữu thù lao!" Từ trong nhà bỗng nhiên bay ra một cái túi trữ vật, Trương Mặc đưa tay nhận lấy túi trữ vật, mở ra xem, bên trong lại thả 50 vạn linh thạch hạ phẩm.

"Ta pháp khí cũng không thích hợp đạo hữu, cho nên ta đem trong túi trữ vật pháp khí loại cũng chiết toán thành linh thạch giao cho đạo hữu." Nhạc Dương thanh âm lần nữa từ trong nhà truyền tới, "Trong này còn có Đan Phương Tiểu Hồi Xuân Đan, đây coi như là thành ý của ta."

Trương Mặc ở trong túi trữ vật tùy ý đảo qua, lập tức liền phát hiện một cái ngọc giản, lập tức nắm ngọc giản kiểm tra nội dung bên trong.

Chỉ chốc lát sau, Trương Mặc lộ ra thỏa mãn ý tứ nụ cười nói: "Đúng là một đan phương, cụ thể công hiệu chỉ có thể chờ sau khi luyện chế ra đan dược mới có thể biết, bất quá đạo hữu thành ý ta đã nhận được, xin đạo hữu nói một chút muốn ta giúp gì?"

"Đạo hữu hãy yên tâm, chỉ cần đạo hữu giúp ta chuyện nhỏ này, ta nhất định nhưng sẽ không bạc đãi đạo hữu." Nhạc Dương thần tình kích động nói, "Ta chỉ yêu cầu đạo hữu hướng chữ 'Cần' bên trên Toàn Lực Nhất Kích là được."

Nhạc Dương sau khi nói xong, bên trong nhà lập tức truyền tới một trận tiếng vang, sau đó ở trên nóc nhà liền hiện ra một bộ Bát Quái Đồ, bát quái đồ này toàn thân hiện lên kim quang, vững vàng đem phòng nhỏ trấn áp.

Trương Mặc không chút do dự rút ra Hòa Vân Kiếm, hướng về phía cần vị một kiếm, lấy đồ, tự nhiên cũng phải thay người làm việc, Trương Mặc ngược lại cũng sẽ không chống chế.

Hòa Vân Kiếm kiếm khí màu đỏ sậm trực tiếp chém phía trên phòng nhỏ bên trên bát quái cần vị, lập tức phát ra một tiếng nổ ầm.

Sau đó bát quái này đồ liền giải tán kim quang, cuối cùng bên trong cái phòng nhỏ truyền tới một cực kỳ hưng phấn tiếng cười: "Ha ha, ta rốt cuộc đi ra!"

Mặt trắng môi đỏ Nhạc Dương lần nữa xuất hiện ở trước mặt Trương Mặc, Trương Mặc vội vàng không kịp chuẩn bị dưới tình huống, Nhạc Dương một cái liền ôm lấy Trương Mặc.

"Cám ơn đạo hữu, tấm lòng nghi phù này coi như là thù lao ngươi giúp ta." Sau khi Trương Mặc còn chưa kịp phản ứng, Nhạc Dương liền lui về phía sau một bước, đồng thời đem một tấm lục sắc phù chỉ nhét vào trong tay Trương Mặc.

"Lòng nghi phù?" Trương Mặc cau mày hỏi "Phù này có tác dụng gì?"

"Đây là một tấm trung cấp phù chỉ, dùng ở che giấu Tiềm Hành, có thể lừa gạt được tu sĩ tu vi dưới Kim Đan Kỳ." Nhạc Dương cười nói. "Được rồi, ta nên đi, ngươi thật sự nếu không đi, chờ lát nữa có phiền toái."

"Hừ, ngươi thật là to gan, lại dám phá hỏng trận pháp của chương môn chúng ta!" Một cái thanh âm như như sấm rền truyền tới, một đạo thanh quang ngay sau đó tới, rõ ràng là Vũ Lăng Quận Thủ Lý Tu Viễn.

Lý Tu Viễn vốn là cũng không muốn quan tâm, chẳng qua là cảm chế trận pháp bị người từ bên ngoài phá hỏng, hấn cho dù muốn tránh cũng tránh không thoát.

"Ồ, lại là Tiểu Đạo Hữu!" Lý Tu Viễn lộ ra một vết hiếu kỳ ánh mắt nói, "Thôi, hai người các ngươi đi nhanh đi, chuyện này ta không quản."

Trương Mặc mang theo cảm kích đối với Lý Tu Viễn thi lễ nói: "Đa tạ tiên bối."

Nhạc Dương là trực tiếp lách mình rời đi, đi qua mới có một thanh âm dứt quãng truyền tới: "Cám ơn Lý thúc ta đi."

"Ai, ngươi tốt nhất đừng tìm hấn cùng nhau hợp tác, nếu không sẽ có phiền." Lý Tu Viễn nghiêm mặt nói, "Lời nói đã đến nước này, hy vọng ngươi tự lo liệu lấy đi."

Sau khi nói xong, Lý Tu Viễn lần nữa hóa thành một đạo thanh quang rời đi.

Chỉ để lại Trương Mặc tại chỗ cười khò, hấn cũng không muốn cùng Nhạc Dương quán quýt lấy nhau, mới vừa rồi Nhạc Dương ôm hấn thò điếm, thiếu chút nữa để cho Trương Mặc có loại cảm giác tan vỡ, đây rốt cuộc là chuyện gì, Trương Mặc mãnh lực lắc đầu một cái, có chút không tìm được manh mối đi ra quận phủ.

Vừa ra quận phủ, Trương Mặc cũng cảm giác trong túi trữ vật Quý Đầu Lệnh bài bắt đầu chấn động, lập tức tìm một nơi không xuất ra Quý Đầu Lệnh bài, phía trên bắt ngờ có một tin tức Địa Hạ phòng đấu giá phát tới: Đã có Độc Tiễn Mộc tin tức, mời đạo hữu tới quán trà nghiệm thu.

Có tin tức Độc Tiễn Mộc! Trương Mặc trong lòng vui mừng, trực tiếp thay nón lá rộng vành vội vã đi tới một quán trà của Địa Hạ phòng đấu giá.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Bách Man bộ lạc

Chương 46: Bách Man bộ lạc

Lần nữa đi tới Địa Hạ phòng đấu giá, Trương Mặc đã thông thạo, bất quá hấn như cũ không cần quý đầu trong mặt nạ chương nhãn pháp, mà chỉ dùng mặt nạ của mình.

Dẫn đường vẫn là mang người đeo mặt nạ quý đặc biệt bạch sắc, nhân viên bên trong Địa Hạ phòng đấu giá tựa hồ cũng đeo mặt nạ quý, mà người phụ trách tiếp đãi bên trà lâu kia không mang mặt nạ trực tiếp lấy mặt thật tiếp đón.

Mà mặt nạ quý cũng chia cấp bậc, cấp bậc thấp nhất chính là người đeo mặt nạ quý bạch sắc, những người này phổ thông phụ trách dẫn đường chỉ dẫn

phương hướng loại cơ sở công việc.

Tiếp đãi Trương Mặc chính là người đeo ngân sắc mặt nạ quý, người này dùng rất hùng hậu thanh âm nói với Trương Mặc: "Đối phương cung cấp tài liệu ngài cần, sau khi nạp linh thạch kiểm tra."

Trương Mặc cũng không dãi dòng, trực tiếp nộp đủ linh thạch, ngân sắc mặt nạ quý người liền đem sao chép có tài liệu ngọc giản đưa cho Trương Mặc.

Trương Mặc lập tức nắm ngọc giản đem thần thức chìm vào, trong đầu lập tức hiện ra hết thấy tin tức có liên quan có quan hệ với Độc Tiễn Mộc.

Nguyên lai này Độc Tiễn Mộc sinh trưởng ở phía nam Đại Tàn Quốc trong phạm vi Bách Man bộ lạc, Bách Man bộ lạc này trên danh nghĩa nghe theo Đại Tàn Quốc điều khiển, nhưng thật ra là nghe Điều không nghe Tuyên, căn bản cũng không phục tùng triều đình quản chế, mà Bách Man bộ lạc mặc dù có thể không kiêng nể gì như thế, kia là bởi vì bọn hắn ở nơi Nam Man, chướng khí rất là lợi hại.

Đồng thời Bách Man bộ lạc Tế Tự cũng nắm giữ đủ loại năng lực làm người ta sợ hãi, chủ yếu nhất là bọn họ có thể kêu gọi một ít Man Hoang thần chi phụ thân chiến đấu, vô cùng lợi hại, đồng thời Tế Tự bên người tất nhiên có võ sĩ hộ điện, võ sĩ hộ điện này lúc chiến đấu có thể lấy linh thú hồn phách phụ thể, từ đó trong nháy mắt nắm giữ thực lực cường đại, có Tế Tự cùng hộ điện võ sĩ ở, Bách Man bộ lạc tự nhiên không có sợ hãi.

Độc Tiễn Mộc sinh trưởng ở biên giới Bách Man bộ lạc, trong Bách Man bộ lạc dũng sĩ sẽ đem Độc Tiễn Mộc chất lỏng xức ở bên trên mũi tên, lúc chiến đấu thuận tiện lấy mũi tên xức độc Độc Tiễn Mộc này đối địch, người bị trúng lập tức ngã lăn, căn bản không có thời gian ăn Giải Độc.

Nhiều lần Bách Man bộ lạc cùng Đại Tàn Quốc chiến tranh, Bách Man bộ lạc đều dựa vào độc Độc Tiễn Mộc để cho Đại Tàn Quốc binh lính thương vong thảm trọng, cho nên Độc Tiễn Mộc này ở Bách Man trong bộ lạc có thể coi là thánh vật, người ngoài muốn lấy được loại độc này là hết sức khó khăn.

Trên thị trường mặc dù có bán ra độc Độc Tiễn Mộc, nhưng Trương Mặc cần số lượng không phải số lượng bình thường, không đi Bách Man bộ lạc khẳng định không được.

Nghĩ đến đây, Trương Mặc liền chau mày, tài liệu Độc Tiễn Mộc có liên quan để cho hắn quả thực nhưc đầu, xem ra còn phải chuẩn bị chu đáo một chút, Trương Mặc luôn luôn thích phòng ngừa chu đáo, chuẩn bị sẵn sàng đối phó hết thảy.

Vì thế Trương Mặc quyết định luyện chế mấy tờ trung cấp phù chỉ, chuyện này liền cần mua một ít cao cấp linh thú da.

Chờ hắn ra Địa Hạ phòng đấu giá, túi trữ vật căng phồng, Nhạc Dương đưa 50 vạn linh thạch đã dùng hơn nửa, Trương Mặc không khỏi không cảm khái linh thạch tới nhanh dùng cũng mau, dĩ nhiên khi tay hắn sờ túi trữ vật bên hông, trong lòng cũng trấn an mấy phần, lần này hắn tốn nhiều như vậy linh thạch, tự nhiên cũng thu hoạch không ít thứ tốt.

Sau ba ngày, Trương Mặc theo hẹn đi theo Dư Vũ đi tới một sơn trang ngoại ô Vũ Lăng Quận.

Lớn Sơn Trang như vậy trừ Dư Vũ cùng Trương Mặc ra chỉ còn lại một tên đại hán mặt đầy hung dữ cùng một trung niên bộ dáng khôn khéo.

"Vị này là Pháp Minh đạo hữu, đã là Nhị Phẩm Luyện Đan Sư." Dư Vũ chỉ đại hán mặt đầy hung dữ giới thiệu.

Pháp Minh liếc về liếc mắt Trương Mặc, mặt đầy khinh thường, Trương Mặc tự nhiên cũng sẽ không lấy chính mình nhiệt mặt đi dán người mỏng lạnh khác, lập tức cũng không để ý đến Pháp Minh.

Dư Vũ có chút lúng túng tiếp tục giới thiệu: "Vị này là Dư Vi đạo hữu, cũng là một gã Nhị Phẩm Luyện Đan Sư."

"Tiểu Đạo Hữu tuổi còn trẻ cũng đã là một tên Luyện Đan Sư không có phẩm trật, thật là tiền đồ vô lượng a." Dư Vi hí mắt cười nói.

"Dư đạo hữu chớ nói chi cười, ta chẳng qua là một tên còn không có bước vào luyện đan môn đạo Tay nghiệp dư mà thôi." Dư Vi nhiệt tình không để cho Trương Mặc lên hảo cảm, ngược lại để cho Trương Mặc trong lòng âm thầm cảnh giác.

Mình chỉ là một tên Luyện Đan Sư không có phẩm trật, lấy thân phận đối phương, nếu có thể lấy ngang hàng tâm tính đối đãi đã coi như là không tệ, nhưng Dư Vi trong lời nói lại lộ ra một tia thoỉ phồng, chuyện này không tầm thường.

"Hắc hắc, có thể bị Tiểu Vũ nhìn trúng người há lại sẽ là một tên nghiệp dư?" Dư Vi trong mắt lóe lên một tia tinh quang nói, "Ha ha, Tiểu Vũ người nói đúng chứ?"

Dư Vũ sắc mặt hơn lúng túng, lập tức cũng không nói nhiều, trực tiếp nói sang chuyện khác: "Nếu người đã đến đủ, như vậy ta nói trước một chút phương pháp luyện chế Tiểu Độ Ly Thần Đan này."

Nói một chút vào luyện chế Tiểu Độ Ly Thần Đan, Dư Vũ thần sắc lập tức trở nên nghiêm túc, Trương Mặc ba người bọn họ cũng đổi một bộ dáng nghiêm trang rửa tai lắng nghe.

"Luyện đan chia làm bốn bước Thăng Đan, Hàng Đan, Thiêu Đan cùng Ngưng Đan, từng bước cũng không thể lơ là, từ đầu đến cuối nếu là có một tia bất trắc, chỉ sợ cũng muốn công dã tràng." Dư Vũ biểu tình nghiêm túc nói, "Ta hy vọng Trương đạo hữu có thể ở lúc Thăng Đan phụ trợ ta một tay, Pháp Minh đạo hữu thì tại lúc Hàng Đan liền có thể xuất thủ, về phần Dư Vi đạo hữu thì tại lúc Thiêu Đan nhúng tay là được, cuối cùng lúc Ngưng Đan thì cần ba người các người đồng loạt xuất lực mới được."

Nghe xong lời nói của Dư Vũ, Trương Mặc ba người cũng yên lặng không nói, Trương Mặc nhìn khắp bốn phía vừa nói: "Dư đạo hữu có thể ở chung quanh bày trận pháp, nếu là lúc Tiểu Độ Ly Thần Đan luyện chế thành công, chỉ sợ sẽ có Di Tượng xuất hiện, nếu như không có trận pháp ngăn che, tất nhiên sẽ đưa tới người mơ ước tâm tồn gây rối."

"Trương đạo hữu cứ việc yên tâm, trước đây ta đã mua một bộ ngũ hành bát quái trận, đủ để ngăn che lúc Đan Thành Di Tượng, đồng thời cũng có thể ngăn cản đám người không liên quan tiến vào sơn trang ảnh hưởng chúng ta luyện đan." Dư Vũ trong lòng có dự tính nói.

"Chúng ta đây mau sớm bắt đầu đi!" Dư Vũ không kịp chờ đợi nói.

Sau đó Dư Vũ liền đem ba người mang tới trong sơn trang một tòa Tiểu Tĩnh phủ cận, không đợi Trương Mặc bọn họ kịp phản ứng, Dư Vũ liền thét một tiếng kinh hãi nói: "Luyện Đan Tĩnh! Xem ra Tiểu Vũ ngươi vì lần này luyện đan cũng hao phí rất lớn tâm tư."

Dư Vũ vừa nói, trong mắt càng là thoáng qua một tia tham lam, Luyện Đan Tĩnh này là phương pháp một ít bậc thầy luyện đan thích vô cùng, có thể có hiệu tăng lên đan dược tỷ lệ thành phẩm, dĩ nhiên Luyện Đan Tĩnh xây dựng phương pháp nhưng là giữ bí mật không nói, bên trong Luyện Đan Sư có thể biết là không nhiều, phần lớn Luyện Đan Sư cũng không có hứng thú đem phương pháp xây dựng Luyện Đan Tĩnh dạy cho người khác.

Trương Mặc lơ đãng liếc mắt nhìn Dư Vũ, dĩ nhiên cũng từ trong mắt thấy ánh mắt tham lam kia, bất quá Trương Mặc cũng không có hứng thú đi để ý tới Dư Vũ, bởi vì hắn sự chú ý toàn bộ bị hấp dẫn ở Luyện Đan Tĩnh trước mặt.

Giếng này miệng lớn vừa vặn có thể chứa một người, miệng giếng toàn thân đều do kim loại không biết tên đúc, Trương Mặc thò đầu nhìn một cái, đáy giếng xuống vẫn là kim loại đúc, bề sâu chừng nhiều trượng.

Ở miệng giếng chung quanh là một Ngọc Thạch đài hình vòng tròn, phía trên khắc họa phức tạp huyền ảo phù văn, rõ ràng là một cái pháp trận phụ trợ.

Trương Mặc vừa bước lên Ngọc Thạch đài liền cảm nhận được dưới bàn chân truyền tới một trận nóng bỏng khí lưu, nhất thời có chút kinh ngạc nói: "Tiên Thiên Địa Hòa, đây chính là một trong những cực phẩm lửa luyện đan! Có lửa này, Dư đạo hữu Đan Thành xác suất có thể gia tăng mấy phần."

"Trương đạo hữu thật là mắt sáng như đuốc, ta mua sơn trang này nhìn trúng cũng là Tiên Thiên Địa Hòa này, không dỗi gạt các vị đạo hữu, Luyện Đan Tĩnh này liền xây dựng ở phía trước mặt Tiên Thiên Địa Hòa." Dư Vũ rất là từ tốn nói. "Như vậy chúng ta là có thể bắt đầu luyện đan, xin ba vị đạo hữu vào trận pháp tìm vị trí tốt, đến lúc đó chỉ cần truyền linh lực vào không chế đan dược trong Luyện Đan Tĩnh liền là được rồi."

Trương Mặc sau đó tìm một vị trí đứng ngay ngắn gần Dư Vũ, mà Pháp Minh cùng Dư Vũ rõ ràng cũng chung một nhóm, hai người đứng thành một hàng.

Sau đó Dư Vũ liền đưa tay vào túi trữ vật, móc ra đủ loại dược liệu, rất nhiều dược liệu ngay cả Trương Mặc cũng chưa từng thấy qua, cũng có chút dược liệu Trương Mặc nhận ra, bất quá chất lượng Trương Mặc cho tới bây giờ chưa thấy qua được, niên đại lớn, dược liệu hái thời cơ cũng tốt, gìn giữ hoàn mỹ.

Theo dược liệu không ngừng đầu nhập Luyện Đan Tĩnh, Trương Mặc trong lòng cũng âm thầm kinh ngạc, Dư Vũ này đã không gián đoạn nhập mấy trăm tròng thuốc, nhưng khi nhìn đáng vẻ tựa hồ còn không có ý từ dừng lại.

Ước chừng sau thời gian uống cạn chun trà, Dư Vũ mới đưa một gốc dược liệu cuối cùng ném vào Luyện Đan Tĩnh, Trương Mặc âm thầm phỏng chừng một chút, Dư Vũ dùng dược liệu lại không dưới năm trăm loại.

"Bắt đầu, xin Trương đạo hữu toàn lực tương trợ!" Dư Vũ bức bội quát một tiếng nói, đồng thời dẫn đầu thúc giục linh lực tập trung vào pháp trận dưới chân.

Ầm!

Đáy Luyện Đan Tĩnh ngay ngắn bỗng nhiên truyền tới một trận trầm đục tiếng vang, một cỗ nóng bức khí tức lập tức từ đáy giếng cuồng xông tới, lúc này Trương Mặc cũng không chút do dự đem linh lực rưới vào pháp trận, trên đài ngọc ánh sáng phát ra rực rỡ, pháp trận bắt đầu tản ra trắng tinh quang mang, toàn bộ Luyện Đan Tĩnh cũng bắt đầu hiện lên một tầng hào quang màu nhũ bạch.

Ở dưới tác dụng của pháp trận, Cỗ lực lượng Địa Hòa kia cuồng bạo bắt đầu dần dần nhu hòa, sau đó gần như thông thả.

Đồng thời trong Luyện Đan Tĩnh phiêu tán xuất từng cỗ mùi thuốc nồng nặc, dược liệu lúc trước Dư Vũ ném vào Luyện Đan Tĩnh lúc này đã bắt đầu hòa tan.

Quá trình này là đem toàn bộ dược liệu hòa tan thành chất lỏng, khiến cho dược liệu tạo thành đan dịch, trôi lơ lửng giữa luyện đan lô hoặc là Luyện Đan Tĩnh, vì vậy được gọi là Thăng Đan.

Đây là bước đầu tiên, dĩ nhiên cũng là một bước cực kỳ trọng yếu, nếu như một khi không có dung hợp tốt đan dịch, như vậy bước phía sau liền rất dễ dàng xảy ra vấn đề, đưa đến đan dược không cách nào thành hàng.

Lấy Trương Mặc đời trước kinh nghiệm dĩ nhiên là bắt tay vào, dĩ nhiên ngoài mặt hắn biểu tình là rất nghiêm nghị, dưới chân linh lực tập trung cũng không nhanh không chậm, Địa Hòa kia bị pháp trận khống chế cũng chậm rãi đem từng gốc dược liệu dần dần hòa tan, sau khi trở thành chất lỏng trạng nhiệt độ lập tức hạ xuống, sau đó từ Luyện Đan Tĩnh mức độ bay tới giữa không trung dung nhập vào chính giữa đoàn Ngũ Sắc sắc sở Đan dịch kia.

Quá trình này mặc dù nhìn đơn giản, nhưng nếu như nhiệt độ một khi không chế không tốt, dược liệu hòa tan thành chất lỏng cũng sẽ bị bốc hơi, thiếu một vị thuốc dĩ nhiên là muốn công dã tràng, đây hoàn toàn chính là dựa vào cảm giác cùng kinh nghiệm của Luyện Đan Sư không chế.

May mắn Trương Mặc tài luyện đan khá tốt, Dư Vũ thực lực bản thân cũng kinh người, hai người hợp tác hạ đủ tiêu phí một giờ thời gian mới đưa toàn bộ dược liệu dung thành đan dịch, lúc này giữa Luyện Đan Tinh nổi lơ lửng một đoàn chất lỏng bất quy tắc to như nắm tay, chất lỏng này bên trong tạp chất rất nhiều, hơn nữa đủ loại Dược Tính không có dung hợp, ngoài mặt thường xuyên nhô ra lốm xướng, nhìn qua thật giống như muốn nổ lên vậy bất quá Thăng Đan đã thành công, bước kế tiếp chính là Hằng Đan.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Ra tay đánh nhau

Chương 47: Ra tay đánh nhau

"Pháp Minh đạo hữu, có thể bắt đầu Hằng Đan!" Dư Vũ thấp giọng nói.

Pháp Minh cũng lập tức thúc giục linh lực tập trung vào giữa pháp trận, mà Trương Mặc đã thu hồi linh lực, đứng tại chỗ nghỉ ngơi, một giờ tiêu hao, hần linh lực trong cơ thể cũng tiêu hao hơn nửa, vừa nghĩ tới chờ lát nữa Ngưng Đan lúc còn cần xuất thủ, Trương Mặc liền lập tức từ trong túi trữ vật xuất ra linh thạch bắt đầu bổ sung linh lực trong cơ thể.

Đồng thời Trương Mặc cũng không bỏ qua cơ hội học tập này, đời trước hần mặc dù cũng biết luyện đan thuật, nhưng chuyện kia là một người bẽ môn xa rồi thực tế, Dư Vũ bọn họ mặc dù luyện đan thực lực không bằng Trương Mặc, nhưng dù sao cũng là xuất thân chính quy, có một bộ phương pháp của mình, lấy thừa bù thiếu, cũng có thể làm cho Luyện Đan Thuật của mình tiến hơn một bước.

Gọi là Hằng Đan, liền đem chất lỏng bất đồng Dược Tính bên trong Đan dịch dần dần dung hợp lại, nếu không mà nói, Đan dịch bởi vì Dược Tính tương trùng, cực dễ nổ tung, rất nhiều Luyện Đan Sư không có phẩm trật sở dĩ không thể bước vào nhất phẩm Luyện Đan Sư, cũng là bởi vì không cách nào đem đan dịch Dược Tính nhu hòa, Hằng Đan thất bại, từ đó chỉ có thể có vào một ít chưa thành phẩm đan dịch.

Trương Mặc cảm nhận được Pháp Minh sau khi linh lực rưới vào, trên trận pháp sáng lên một tia quang mang không giống nhau, đồng thời bên trong Luyện Đan Tinh toát ra từng tia ánh sáng xuyên qua đan dịch trôi lơ lửng ở giữa không trung.

Những thứ ánh sáng này sau khi xuyên thấu đan dịch, vốn là coi như ổn định đan dịch lập tức bắt đầu rộn ràng, mặt ngoài lại bắt đầu như nhím vậy nhô ra, nhìn thật giống như sau một khắc liền muốn nổ ra.

Chẳng qua là lúc này Pháp Minh gầm nhẹ một tiếng, trên tay Ấn Quyết bóp một cái, trên người linh lực điên cuồng tràn vào, sau đó toàn bộ Luyện Đan Tinh ánh sáng phát ra rực rỡ, Trương Mặc chỉ cảm thấy đoàn đan dịch kia bị một đoàn nhu hòa bạch quang bọc lại liền trực tiếp ổn định lại, đồng thời vốn là bất quy tắc đan dịch lúc này lại nhưng đã trở nên tròn trịa, như cũ to như nắm tay người.

"Được!" Pháp Minh đưa tay lau một vệt mồ hôi trên trán nói.

Dư Vũ nhìn Dư Vĩ một cái, đối phương cũng lập tức động thủ, hần tham dự là bước Thiêu Đan, bước này phải đi trừ tạp chất bên trong đan dịch, khiến cho đan dịch dần dần Tịnh Hóa, là làm chuẩn bị một cho bước Ngưng Đan cuối cùng.

Bước này trọng yếu nhất là khảo cứu không chế mỗi lửa của một tên Luyện Đan Sư, hỏa điểm nhiệt độ vừa nếu có thể bức ra đan dịch bên trong tạp chất lại không thể thật mạnh đem đan dịch toàn bộ bốc hơi.

Cho nên bước này cũng phải hao ít nhất một giờ, Trương Mặc cùng Pháp Minh đều đã khoanh chân ngồi xuống, lặng lẽ đợi Dư Vũ cùng Dư Vĩ hai người Thiêu Đan thành công.

Địa Hóa ở pháp trận dưới áp chế trong lòng Dư Vĩ nhiệt độ lý tưởng nung đan dịch, tròn trịa đan dịch bên trên không ngừng phân ra từng tia Ngũ Sắc sắc sỡ tạp chất, những tạp chất này như mô hôi rịn phụ ở mặt ngoài đan dịch vậy dần dần ngưng tụ chung một chỗ, cuối cùng nhỏ xuống đáy Luyện Đan Tinh.

Cứ như vậy Thiêu Đan quá trình một mực kéo dài, trong lúc Dư Vĩ cùng Dư Vũ phân biệt cảm trong tay linh thạch bổ sung linh lực trong cơ thể.

Thời điểm vào chạng vạng tối, đan dịch vốn là to như nắm tay người đã kinh biến đến mức chỉ có kích cỡ tương đương hột đào, đồng thời toàn bộ đan

dịch lại bắt đầu hiện lên một tầng kim quang, tạp chất đã không nhìn thấy.

Nhưng là này vẫn chưa xong, Dur Vũ cùng Dur Vĩ hai người như cũ trong tay linh thạch thúc giục linh lực nung đan dịch.

Biết rõ quá trình luyện đan Trương Mặc tự nhiên cũng minh bạch bước này tầm quan trọng cùng tốn thời gian, lập tức cũng không để ý tới nữa, trực tiếp bắt đầu ngồi xếp bằng tu luyện vô danh Tiên Quyết.

Sắc trời bắt đầu tối, cuối cùng lúc ở trên trời lộ ra một tia màu trắng bạc, Dur Vĩ cùng Dur Vũ hai người vẻ mặt rung một cái.

Lúc này trong Luyện Đan Tinh đan dịch đã chỉ có lớn chừng ngón cái, bề ngoài là một tầng kim sắc, đồng thời hình dáng lại trở nên không quy tắc.

"Muốn Ngưng Đan, mong rằng hai vị đạo hữu xuất thủ tương trợ!" Dur Vũ mở hôi, biểu tình hưng phấn dị thường.

Nghe lời nói của Dur Vũ, Trương Mặc cùng Pháp Minh lập tức mở mắt từ trong trạng thái tu luyện khôi phục như cũ, Trương Mặc lập tức đem linh lực rót vào bên dưới pháp trận, Pháp Minh cũng đồng thời rót vào linh lực.

Đồng thời Dur Vũ cùng Dur Vĩ hai người càng không dám buông lỏng, ở bốn người quán chú linh lực, toàn bộ pháp trận sáng lên làm người ta không dám nhìn thẳng bạch quang, đồng thời bên trong Luyện Đan Tinh ánh sáng phát ra rực rỡ, thật sự có ánh sáng đều bắt đầu dùng sức đè ép đan dịch trôi lơ lửng ở trong Luyện Đan Tinh, đồng thời phối hợp Địa Hỏa nhiệt độ, đan dịch này bắt đầu một chút biến hình, ngưng kết.

Lúc trước thái dương mới vừa lặn tàn một cái lúc, bên trong Luyện Đan Tinh bỗng nhiên phát ra một tiếng rỗng ngâm hồ gầm nhỏ nhẹ.

Đan dịch vốn là lớn chừng ngón cái lúc này đã bể thành ba viên đậu tằm kim sắc, một cỗ đan hương thơm tho phóng lên cao, đồng thời một đạo Hà Quang xông thẳng tới chân trời, chẳng qua là Dur Vũ cũng sớm đã bố trí xong ngũ hành bát quái trận lập tức hiện lên một đạo bát quái hư ảnh, cản lại đạo kia Hà Quang.

Chỉ chớp lát sau, quang mang tản đi, ba hạt Tiểu Độ Ly Thần Đan kích cỡ tương đương Quả Đậu liền văng vàng trôi lơ lửng Luyện Đan Tinh.

Đan Thành!

Dur Vũ trên mặt lập tức hiện ra một nụ cười, chẳng qua là lúc này bất ngờ xảy ra chuyện, Pháp Minh cùng Dur Vĩ hai người lại đồng thời làm khó dễ, hai người một tả một hữu phân biệt sử dụng bản thân pháp khí công kích hai người Dur Vũ cùng Trương Mặc.

Pháp khí của Pháp Minh là một kiện pháp khí cổ đồng sắc Tiểu Chung, trong tu tiên giới, loại này hình dạng pháp khí bình thường uy lực cũng tương đối lớn.

Mà pháp khí của Dur Vĩ chính là một Phiên Thiên Ấn màu vàng kim, Phiên Thiên Ấn này lúc này đập ngay hướng trán của Trương Mặc, nhìn dáng đáp Dur Vĩ không có ý định nương tay, muốn trực tiếp giết chết Trương Mặc ngay tại chỗ.

Trương Mặc biểu hiện ngược lại cũng ung dung, hắn còn dành thời gian liếc mắt nhìn Dur Vũ, Pháp Minh Tiểu Chung trên không trung rung động, nhất thời phát ra một tiếng khinh minh, sau đó Dur Vũ liền cặp mắt mờ dần, xem ra này Tiểu Chung là một kiện pháp khí chuyên về một môn thần thức.

Trương Mặc âm thầm lưu ý một chút, đồng thời cũng không có buông lỏng, giờ tay lên liền đem Quỷ Thủy Mộc Thuần sử dụng.

Dur Vĩ vốn là khinh miệt nụ cười ở Trương Mặc sử dụng Quỷ Thủy Mộc Thuần lúc trực tiếp sững sốt, kinh thanh la lên: "Quỷ Thủy Mộc Thuần!"

"Nguyên lai ngươi là người ngày đó đoạt được Quỷ Thủy Mộc Thuần!" Dur Vĩ mặt hiện lên thần sắc tham lam, cười nói: "Bất quá lấy thực lực của ngươi luyện khí Lục Tầng, sợ là cũng không thể chống bao lâu Phiên Thiên Ấn xuống của ta, hay lại là ngoan ngoãn thúc thủ chịu trời đi, ta còn có thể thả ngươi một con đường sống."

"Các hạ lại còn coi ta là con nít ba tuổi sao?" Trương Mặc khẽ cười một tiếng nói, đồng thời linh lực quán chú, Quỷ Thủy Mộc Thuần bên trên ánh sáng phát ra rực rỡ, ở trước mặt hắn nhất thời xuất hiện một đạo thuẫn ảnh màu xanh nhạt, thuẫn ảnh này có thể thấy rõ ràng, phía trên mơ hồ có huyền ảo phù văn chớp động.

"Vậy ngươi liền đi chết đi!" Dur Vĩ thúc giục Phiên Thiên Ấn không chút do dự đập về phía thuẫn ảnh của Quỷ Thủy Mộc Thuần.

Ầm!

Một tiếng nổ ầm, Dur Vĩ Phiên Thiên Ấn trực tiếp bị Quỷ Thủy Mộc Thuần màu xanh nhạt thuẫn ảnh cho bắn bay.

Chuyện này làm cho Dur Vĩ sắc mặt lập tức biến hóa khó coi dị thường, Quỷ Thủy Mộc Thuần này trình độ chắc chắn vượt xa hắn tưởng tượng.

Trương Mặc rút ra Hỏa Vân Kiếm, hướng thẳng đến bên trên pháp khí Tiểu Chung của Pháp Minh chém ra một đạo kiếm khí màu đỏ sậm.

Pháp Minh cảm nhận được uy lực của kiếm khí màu đỏ sậm, lập tức đem Tiểu Chung thu lại, Trương Mặc thấy vậy lập tức bực bội quát một tiếng: "Đạo hữu còn không tỉnh lại!"

Tiếng bực bội này giống như đòn cảnh tỉnh, làm hai lỗ tai Dur Vĩ cùng Pháp Minh kinh chấn, vốn là hai mắt mờ dần Dur Vũ lập tức khôi phục thanh tỉnh.

"Hai người các ngươi cũng coi là bạn cũ cùng ta lui tới nhiều năm, hôm nay tại sao sẽ đột nhiên đối đãi với ta như thế?" Dur Vũ mặt đầy khó tin nói, "Chẳng lẽ là Tiểu Độ Ly Thần Đan này?"

Pháp Minh rên lên một tiếng không đáp lời, Dur Vĩ là âm trầm trầm nói: "Có câu nói người vì tiền mà chết, ta cùng Pháp Minh hai người dừng lại ở luyện khí 8 tầng cũng đã lâu, nếu là không có thiên tài địa bảo, sợ rằng Tu Tiên đại đạo cuối cùng thành hết sạch."

"Tiểu Độ Ly Thần Đan của ta chỉ là dùng để cứu người, các ngươi lấy đi cũng vô dụng thôi?" Dur Vũ có chút vô cùng đau đớn nói.

"Hắc hắc, chúng ta không dùng được, có thể có người sẽ dùng được, hơn nữa chúng ta là đã sớm nói tốt giá cả." Dur Vĩ nhún vai xoay động, cười nói, "Nếu ngươi đem phương pháp Luyện Đan Tinh xây dựng nói cho ta biết, lại đem Tiểu Độ Ly Thần Đan giao ra, ta có thể bảo đảm cho ngươi lưu một con đường sống."

Nghe lời nói của Dur Vĩ, Dur Vũ trở nên có chút do dự, lúc này Trương Mặc vừa nhảy đến thân Dur Vũ nói: "Ta nghĩ rằng hai vị vốn là dự định giết người diệt khẩu, Dur Vũ đạo hữu vô luận như thế nào, hai người các ngươi cũng sẽ không buông qua hắn chứ?"

"Động thủ, đừng theo bọn họ dài dòng!" Pháp Minh không nhịn được sử dụng Tiểu Chung, Dur Vĩ trợn trắng mắt cũng lần nữa đem Phiến Thiên Ấn thúc giục.

Dur Vũ cặp mắt biến hóa đến đỏ bừng, trực tiếp móc ra một món lục sắc dây lụa nói với Trương Mặc: "Ta đi đối phó Pháp Minh, làm phiền ngươi tới kéo Dur Vĩ."

"Ngươi yên tâm đi, hắn không có cách bắt ta." Trương Mặc mặt lộ vẻ đồng tình nói, Dur Vũ gấp gờ cùng hắn đối trước lúc tương tự như vậy, trong lòng cũng âm thầm là Dur Vũ gấp gờ cảm khái.

"Tiểu tử, ngươi quá ngông cuồng!" Dur Vĩ nghe được lời nói của Trương Mặc nhất thời then quá thành giận, trên tay bỗng nhiên bóp một cái Ấn Quyết, linh lực trong cơ thể điên cuồng tập trung vào chính giữa Phiến Thiên Ấn.

Phiến Thiên Ấn vốn là lớn cỡ bàn tay lại đón gió căng phồng, ước chừng tăng tới kích cỡ tương đương cái đầu, lúc này ký tự phía trên Phiến Thiên Ấn có thể thấy rõ ràng, sau đó Dur Vĩ thúc giục linh lực trong cơ thể, Phiến Thiên Ấn liền trực tiếp đập về phía trước mặt Quỷ Thủy Mộc Thuần của Trương Mặc.

Ông! Một tiếng ông minh.

Phiến Thiên Ấn này trực tiếp đem thuần ảnh màu xanh nhạt đập không ngừng gọn sóng, nhưng vẫn như cũ không có thể phá ra Quỷ Thủy Mộc Thuần.

Dur Vĩ sắc mặt trở nên xanh mét, đồng thời truyền vào linh lực lần nữa, Phiến Thiên Ấn liền bắt đầu lần lượt đập về phía Quỷ Thủy Mộc Thuần.

Trương Mặc lúc này sắc mặt cũng có chút trắng bệch, dù sao món pháp khí này của Dur Vĩ uy lực khá lớn, dưới lần lượt công kích, Trương Mặc linh lực hao tổn cũng không ít, đồng thời tăng ngoài thuần ảnh màu xanh nhạt lại mơ hồ có loại dấu hiệu muốn tan vỡ.

Bất quá Dur Vĩ biết Quỷ Thủy Mộc Thuần này là Hộ Thuần song thuộc tính, thuần ảnh màu xanh nhạt này chỉ là thứ nhất thuộc tính mà thôi, phía sau còn có một đạo thuần ảnh Mộc Thuộc Tính.

Ngay sau đó Trương Mặc cùng Dur Vĩ hai người lâm vào giằng co, Trương Mặc thành công kéo Dur Vĩ.

Mà bên kia, Dur Vũ lục sắc dây lụa vừa bị lấy ra, Pháp Minh liền cả kinh thất sắc nói: "Hắc Thiên Lăng, ngươi lại đem vật như vậy đều lấy ra!"

Dur Vũ cười khở một tiếng nói: "Ta ngươi cũng coi như quen biết một trận, nếu không nghiêm túc làm không phụ lòng ngươi thì sao?"

Thần sắc của Pháp Minh động lại, lại đưa tay vào túi trữ vật, lần nữa móc ra một cái tiểu cung, cung này toàn thân đen nhánh, vừa lấy ra thì có tiếng quỷ khóc sói tru vang, phối hợp với Tiểu Tiễn đỏ như màu máu kia, bùng là vô cùng quỷ dị.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Oan gia ngõ hẹp

Chương 48: Oan gia ngõ hẹp

Ma Khí! Trương Mặc vừa thấy pháp khí của Pháp Minh trong đầu lập tức liền nhảy ra một cái tên.

Chỉ có Ma Khí mới có chiến trận như thế, Ma Khí mặc dù thích hợp Ma Tu sử dụng, nhưng người trong chính đạo cũng có thể thúc giục sử dụng, dĩ nhiên hiệu quả không bằng Ma Tu mà thôi.

"Người có thể chết ở dưới Đoạt Phách Tiên này cũng coi là vinh hạnh!" Pháp Minh ngao nghể nói, trong giọng nói đã đem Dư Vũ coi là người chết.

"Đi đi!" Dư Vũ khẽ quát một tiếng, cầm trong tay Hắc Thiên Lăng hướng không trung ném đi, Hắc Thiên Lăng này lập tức trên không trung vẫn phiêu động, theo Dư Vũ linh lực rót vào, Hắc Thiên Lăng này liền giống như một mảng xà màu đen dài quấn về Pháp Minh.

Pháp Minh cũng không cưỡng quít, trực tiếp dựng cung lên, Tiểu Tiên đỏ như màu máu lập tức hóa thành một đạo Hồng Mang đâm thẳng hướng Hắc Thiên Lăng.

Đình!

Một âm thanh tiếng kim ngọc tiếp nhận.

Tiểu Tiên đỏ như màu máu lại không có thể xuyên thấu Hắc Thiên Lăng, chuyện này nằm ngoài dự liệu của Pháp Minh.

Sau đó Dư Vũ thúc giục linh lực, Hắc Thiên Lăng trực tiếp đem Tiểu Tiên đỏ như màu máu xoắn thành đồng cặn bả.

Trên mặt Pháp Minh nanh sắc chột lóe, trực tiếp cắn chót lưỡi phun ra một ngụm tinh huyết phun trên đoạt Phách tiên, huyết dịch này không có trực tiếp theo cung chảy xuống, mà là bị cung trực tiếp hấp thu, đồng thời cung tản ra nhẹ hắc khí, bắt đầu hiện lên một hàng huyền ảo phù văn màu xanh bóng sắc.

Sau đó Pháp Minh lần nữa móc ra một Tiểu Tiên đỏ như màu máu, đặt lên trên dây cung lần nữa bắn ra, mà một mũi tên này lại đem trong cơ thể hắn hơn nửa linh lực hút đi.

Đồng thời Tiểu Tiên đỏ như màu máu đổi thành một đạo ánh sáng đỏ thắm, đồng thời tản mát ra một trận huyết tinh khí làm người ta ngửi vào muốn ói.

Hưu!

Tiểu Tiên đỏ như màu máu phá không tới, Dư Vũ thầm kêu không tốt, thúc giục linh lực đem Hắc Thiên Lăng khuấy động, ý đồ đem đoạt phách tiên này ngăn cản tới.

Chỉ tiếc sau khi đỏ như màu máu này sau khi Pháp Minh tinh huyết Gia Trì, lại lộ ra một cổ Tà Di, trên đầu tiên lại hiện lên một quý đầu dị thường dữ tợn màu đỏ thắm.

Phốc!

Sau khi hát thanh muộn hưởng, Hắc Thiên Lăng của Dư Vũ lại bị trực tiếp xuyên thủng, đồng thời toàn bộ Hắc Thiên Lăng giống như bị bảy tác mãng xà bóp vụn rơi xuống trên đất.

Nhìn xong tới mặt Hắc Thiên Lăng, Dư Vũ sắc mặt ngưng trọng đưa tay vào túi trữ vật, một mặt tiểu thuẫn màu đồng cổ lập tức phù hiện tại ở trước mặt hắn.

Coong!

Đoạt phách mũi tên trực tiếp đâm trúng tiểu thuẫn màu đồng cổ, phát ra một tiếng như Hoàng Chung đụng vậy vang lớn.

Dư Vũ thậm chí cũng không kịp thúc giục trận pháp khắc trên mặt tiểu thuẫn màu đồng cổ, liền cảm thấy trước mặt một trận sóng sức mạnh.

Tiểu thuẫn màu đồng cổ sau một trận rung động, bắt đầu bị đoạt phách tiên đâm thủng, phía trên bắt ngờ lưu lại một cái lỗ nhỏ màu đỏ lớn bằng ngón cái.

Một trận màu máu lóe lên, Dư Vũ lập tức hướng trong miệng nhét một viên đan dược.

Xi!

Đoạt phách mũi tên cuối cùng không vào thân thể, Dư Vũ trên ngực xuất hiện một cái lỗ máu nhỏ bé, mà đoạt phách tiên kia lại trực tiếp tiến vào Dư Vũ trong cơ thể.

Lúc này Trương Mặc cũng định vận dụng Âm Hòa Lôi Châu, bỗng nhiên vào ở bên ngoài son trang lại vang lên một tiếng vang thật lớn.

Mặt đất rung rung, một cái thanh âm Yêu Mị mà quen thuộc vang lên: "Ta còn chưa tới buổi tối đi, vậy vị ca ca vẫn là đem tánh mạng giao cho ta sao."

Trương Mặc giương mắt nhìn một cái, rõ ràng là đêm đó ở lâu từng có mâu thuẫn Hồng Mai.

"Ah, là Tiểu Ca a, nhân sinh thật là tương phùng." Hồng Mai ngoài miệng nói nhiệt tình, trong mắt lại sát cơ lấp lệt, vung hai tay lên, một bộ Từ Mẩu Đoạt Mệnh Châm ngay sau đó trôi lơ lửng ở trước mặt nàng. "Các người đều có thể đi chết được rồi!"

Dạng kim pháp khí ác độc nhất, thể tích nhỏ, hơn nữa không dễ dàng nhìn thấy, lúc bên trong đánh nhau địch nhân rất khó đề phòng.

Nữ nhân này vừa lên tới liền muốn toàn bộ thất cổ, lập tức đưa tới Pháp Minh cùng Dư Vĩ phản kháng, hai người này thẹn quá thành giận mắng: "Người không phải là đáp ứng chúng ta là sau khi chuyển thành công liền cho ta ngưng khí đan sao? Tại sao bây giờ lại đổi ý!"

"Kế hoạch có biến, hai người các người cũng không có giá trị lợi dụng." Hồng Mai trong mắt hàn mang chột lóe, thúc giục linh lực, Từ Mẩu Đoạt Mệnh Châm lập tức rậm rạp chằng chịt đánh về phía Pháp Minh hai người bọn họ.

Pháp Minh cùng Dư Vĩ hai người liền vội vàng tề khởi Hộ Thuần ngăn cản, chẳng qua là lúc này Hồng Mai thân thể quý dị lắc động một cái, cả người bỗng nhiên tán ra một trận dị hương.

Pháp Minh cùng Dư Vĩ hai người cặp mắt lập tức trở nên mê ly, hai người đồng thời phát ra thô trọng tiếng hít thở, xem bộ dáng là dính Ảo thuật.

Trương Mặc lập tức ở trong lòng mặc niệm Trần Châu Linh Mục quyết, mặc dù hắn còn không có luyện chế ra Trần Châu Linh Dịch, nhưng Trần Châu Linh Mục quyết này vẫn hữu hiệu.

Trải qua qua một đoạn thời gian tu luyện, Trương Mặc phát hiện Trần Châu Linh Mục quyết này nếu không phải phối hợp Trần Châu Linh Dịch tẩy nhãn, cũng có thể sử dụng, chẳng qua là hiệu lực giảm đi mà thôi.

Chỉ là đối phó Hồng Mai loại Mê Hồn thuật cũng không cao cấp lắm này, Trương Mặc Trần Châu Linh Mục quyết đã là dư dả.

Ở Trần Châu Linh Mục nhìn soi mói, Trương Mặc phát hiện thân thể của Hồng Mai này tán ra một cỗ chất khí màu hồng, đồng thời trên tay nàng nắm một cái Ấn Quyết cổ quái quý dị.

Phốc! Phốc! Phốc!

Pháp Minh cùng Dư Vĩ hai người ánh mắt mê mang vẫn như cũ, chẳng qua là Hồng Mai Từ Mẩu Đoạt Mệnh Châm đã xuyên thấu thân thể bọn họ, phát ra một trận tiếng vang trầm đục.

Đến chết, hai người này trên mặt đều mang thỏa mãn vẻ mặt, thật giống như lấy được cực lớn thỏa mãn.

Vừa đối mặt, hai gã tu vi luyện khí 8 tầng liền trực tiếp mệnh tang trong tay Hồng Mai, cái này làm cho Trương Mặc đối với Ma Tu sức chiến đấu biết rất rõ ràng.

"Khanh khách, tiểu ca ca thật là lợi hại, lại có thể không sợ hãi Yên Vũ Mê Hồn Thuật của ta." Hồng Mai khẽ cười một tiếng nói, "Bất quá ta còn không có thi triển ra Thiên Ma Mị Khiêu, xin tiểu ca ca tha thứ."

Trương Mặc nhướng mày một cái, trực tiếp rút ra Hỏa Vân Kiếm, linh lực quán chú, một đạo kiếm khí màu đỏ sậm trực tiếp vô căn cứ chém về phía Hồng Mai.

Đồng thời linh lực của Trương Mặc cũng tập trung vào bên trên Quỷ Thủy Mộc Thuần, ở trước mặt hắn nhất thời hiện lên một cái thuẫn ảnh màu vàng nhạt, chính là thứ 2 thuộc tính của Quỷ Thủy Mộc Thuần này, Mộc Thuộc Tính, trước đạo thuẫn ảnh của Thủy Thuộc Tính kia đã bị Phiền Thiên Ấn của Dư Vĩ tiêu hao hết, cho nên vào lúc này Trương Mặc liền dùng thuẫn ảnh Mộc Thuộc Tính để ngăn cản.

"Tiểu ca ca thật là không biết thương hương tiếc ngọc, xem ra là một tên tính bạc tình." Hồng Mai vừa nói một bên đưa tay vào túi trữ vật, sử dụng một khăn tay tứ phương màu hồng, chiếc khăn tay này toàn thân trắng tinh, chẳng qua là ở bên trên thêu một đóa Hồng Mai.

Khăn tay màu hồng này vừa sử dụng đã lập tức đón gió căng phồng, trong nháy mắt liền tăng tới cao hơn người, trực tiếp ngăn trở đạo kiếm khí màu đỏ sậm của Trương Mặc.

Sặc!

Một tiếng rợn người kim ngọc tiếp nhau vang lên.

Trương Mặc kiếm khí màu đỏ sậm chỉ có thể đem Hồng Mai màu hồng khăn tay chém lõm xuống, cuối cùng lại không đột phá khăn tay nhìn như mềm mại màu hồng này, trực tiếp tiêu tan.

Trương Mặc có chút ngạc nhiên nhìn Hồng Mai khăn tay màu hồng kia, sau lưng hắn Dư Vũ bật thốt lên: "Tuyệt Tầm Ti Thuần, được xưng Luyện Khí Kỳ Hộ Thuần dùng bền nhất."

"Ồ, vị tiểu ca này, ngược lại có chút kiến thức." Hồng Mai sau khi ngăn trở một kích của Trương Mặc cũng không có dùng tay, lập tức thúc giục Từ Mẩu Đoạt Mệnh Châm phi hướng Trương Mặc cùng Dư Vũ, sở dĩ ngay từ đầu hết giết chết Pháp Minh bọn họ trước, là bởi vì Pháp Minh hai người bọn họ thực lực nhìn qua nếu so với Trương Mặc hai người bọn họ mạnh hơn nhiều.

Bất quá vào lúc này, Hồng Mai đã vì tự quyết định mà hối hận, bởi vì Trương Mặc thực lực không những mạnh, hơn nữa Hồng Mai trong lòng có chút lo lắng, nàng luôn cảm thấy Trương Mặc tựa hồ còn lưu hậu thủ gì.

"Đur đạo hữu theo sát ta!" Trương Mặc lập tức đem Quỷ Thủy Mộc Thuần thúc giục, linh lực quán chú, Quỷ Thủy Mộc Thuần bắt đầu vòng quanh Trương Mặc cùng Dur Vũ hai người nhanh chóng xoay tròn, thuần ảnh màu vàng nhạt kia cũng đồng thời bắt đầu xoay tròn, chốc lát, Trương Mặc cùng Dur Vũ liền được một đạo quang thuần màu vàng nhạt bảo vệ.

Hồng Mai Từ Mẫu Đoạt Mệnh chầm mặc dù nhỏ bé vô cùng, nhưng đối mặt với Trương Mặc loại thủ pháp thúc giục Hộ Thuần này, nhưng cũng là không thể làm gì.

Đình! Đình! Đình!

Bên tai không dứt tiếng kim thiết tiếp nhận vang lên.

Hồng Mai Từ Mẫu Đoạt Mệnh Châm giống như đâm vào thùng sắt có văng ra nhè nhẹ tia lửa, ào ào bị bắn ra.

Bất quá Hồng Mai lại không những không giận mà còn cười nói: "Tiểu ca ca chó có mạnh mẽ chống đỡ, cái này chừng không chống đỡ được bao lâu đâu."

Loại phương pháp thúc giục Hộ Thuần này cực kỳ hao tổn linh lực, cho dù người có linh thạch bổ sung cũng không được, bởi vì người tiêu hao linh lực tốc độ nhanh hơn với linh thạch bổ sung linh lực, Hồng Mai tự nhiên cũng biết đạo lý trong đó.

Bên trong Hộ Thuần Dur Vũ có chút lo âu hỏi "Đạo hữu phương pháp kia mặc dù có thể ngăn cản Phi Châm của ma nữ kia, nhưng chống đỡ không thời gian cũng không dài?"

Trương Mặc khẽ cười một tiếng nói: "Đur huynh không cần lo lắng, tại hạ tự có phương pháp đối phó nàng."

Dur Vũ mặc dù có chút hoài nghi, bất quá lúc này cũng không tiện nói gì nữa, tương đối hẳn mới vừa rồi được Pháp Minh một mũi tên, mặc dù dùng đan dược giảm nhẹ một chút thương thế, nhưng vào lúc này đã không có bao nhiêu linh lực có thể cấp hẳn thúc giục, không cần phải nói thúc giục pháp khí, ngay cả phù chỉ cũng kích thích không thể.

Trương Mặc trong tay ám khẩu năm quả Âm Hỏa Lôi Châu, đây là Hạ Giai Âm Hỏa Lôi Châu hẳn ở trong Âm Hồn Cốc luyện chế ra, dưới sự dạy dỗ của Lục bào lão giả, hẳn ước chừng luyện chế nhiều mấy chục viên.

Màu vàng nhạt quang thuần dần dần tản đi, lần nữa lộ ra một đạo màu vàng nhạt thuần ảnh ở trước mặt Trương Mặc chậm rãi chuyển động, Hồng Mai đã bắt đầu ngâm hát một bài ca dao không biết tên, ca dao này nghe thật giống như từ rất nơi xa xôi bay tới, tràn đầy dự vọng, để cho người nghe một chút thì có loại huyết mạch phấn trương xung động.

Trương Mặc rên lên một tiếng, trực tiếp đem năm quả Hạ Giai Âm Hỏa Lôi Châu đạn hướng Hồng Mai.

Hừ!

Năm viên Hạ Giai Âm Hỏa Lôi Châu đồng loạt tiếng xé gió để cho Hồng Mai sắc mặt hơi chậm lại, đồng thời phát ra thét một tiếng kinh hãi nói: "Âm Hỏa Lôi Châu, người là Ma Tu!"

Trương Mặc đưa tay vào túi trữ vật, trên tay bất ngờ lại xuất hiện năm viên Âm Hỏa Lôi Châu, lại nén hướng Hồng Mai.

Tổng cộng mười viên Hạ Giai Âm Hỏa Lôi Châu một trước một sau đánh úp về phía Hồng Mai, lần trước 5 quả Âm Hỏa Lôi Châu uy lực mặc dù không có thể cho Hồng Mai tạo thành quá lớn nguy hiểm, nhưng mười quả chồng chung một chỗ uy lực, cho dù là tu sĩ luyện khí tầng mười tám cảnh giới đại viên mãn cũng ăn không ngon ngủ không yên.

Trước mặt năm quả Hạ Giai Âm Hỏa Lôi Châu nhất thời nổ tung, không trung tản ra một vệt sóng trùng kích màu đen, ở nơi chính giữa sóng trùng kích này còn có màu xanh bóng sắc Lôi Quang Thiểm hiện.

Hồng Mai thân thể trong nháy mắt liền bị màu đen sóng trùng kích này nuốt mất, rồi sau đó, phía sau năm viên Hạ Giai Âm Hỏa Lôi Châu cũng đồng thời nổ tung.

Hai làn sóng màu đen sóng trùng kích chồng chất đồng thời, toàn bộ Sơn Trang trong nháy mắt liền bị màu đen sóng trùng kích này oanh thành bụi phấn.

Mà Trương Mặc thì tại lúc bắn ra năm quả Hạ Giai Âm Hỏa Lôi Châu cuối liền kéo Dur Vũ nhảy vào bên trong Luyện Đan Tĩnh né tránh Âm Hỏa Lôi Châu dư âm.

Chương 49: Ma đạo âm mưu

Chương 49: Ma đạo âm mưu

Trong sơn trang Dư Vũ luyện đan dâng lên một đóa màu đen mây hình nấm, đây là cảnh tượng mười viên Âm Hòa Lôi Châu nổ mạnh tạo thành.

Nơi cách Sơn Trang mười dặm, bất ngờ xuất hiện một người quần áo lam lũ, nữ tử người bị thương nặng, chính là lúc trước bị nuốt hết chính giữa Âm Hòa Lôi Châu nổ mạnh sóng trùng kích Hồng Mai.

Lúc này Hồng Mai không còn bao hào quang lúc trước, cả người trên dưới vết máu loang lổ, bước chân phù phiếm không yên, đây là dấu hiệu linh lực hao hết, người bị thương nặng.

"Nếu là lão nương không cơ trí một khắc cuối cùng liều mạng tu vi dùng đại diệt huyết đột thuật, chỉ sợ cũng chết dưới kia độc thủ của tiểu tử." Hồng Mai trong mắt lóe một tia hận ý ngập trời, lần này chẳng những không lấy được Tiểu Độ Ly Thần Đan, ngược lại tu vi tổn hao nhiều, người bị thương nặng, "Xử tiểu tử, ta sớm muộn phải đưa người rút gân lột da!"

Ngay sau đó Hồng Mai một trận ho khan, lại phun ra một ngụm máu đen, nội tạng của nàng cũng bị chấn thương.

"Ta hay là mau rời đi nơi này, không nghĩ tới tiểu tử thú kia lại có nhiều Hạ Giai Âm Hòa Lôi Châu như vậy, nếu không phải người trong ma đạo, thì cũng đoạt từ trong tay Ma Tu nào đó." Hồng Mai một bên tự lẩm bẩm, một bên từ trong túi trữ vật móc ra đen hồng đan được bên trong phiếm uống vào.

Hô! Hô!

Hồng Mai mới vừa khôi phục một chút sức lực, chỉ nghe sau lưng truyền tới một trận tiếng gió.

Đội nàng quay đầu nhìn lại, nhất thời sợ đến hồn phi phách tán, trên hai chân Trương Mặc phân biệt dán một tấm phù, bước dài tựa như bay chạy băng băng trên mặt đất, khi thì nhẹ nhàng nhảy một cái trực tiếp có thể bắn lên hai trượng, trong chớp lát đã tới trước mặt Hồng Mai.

"Thần Hành Phù!" Hồng Mai kêu lên một tiếng nói.

Trương Mặc không chút do dự rút ra Hóa Vân Kiếm chuẩn bị giết Hồng Mai, đối với nữ nhân này Trương Mặc không có chút nào ý tứ lưu tình, nữ nhân này ra tay một cái chính là sát chiêu, không phải bình thường tàn nhẫn, Trương Mặc cũng không khách khí với nàng.

"Chậm đã, đạo hữu nếu là bỏ qua cho ta, Hồng Mai có thể lấy thân báo đáp!" Hồng Mai vừa thấy Trương Mặc cử động lúc đó không biết đối phương ý tưởng, lập tức cũng chỉ có thể đề xuống lòng kinh ngạc vậy tóc xốc xếch trên trán nói.

"Nếu không phải ta trước kia ở trên thân thể ngươi lưu lại ký hiệu, sợ rằng vào lúc này ngươi đã sớm không thấy tăm hơi, ngày sau đội ngươi khôi phục thực lực, người thứ nhất phải đối phó chính là ta chứ?" Trương Mặc linh lực tập trung, Hóa Vân Kiếm phát ra một tiếng khinh minh, phía trên kiếm khí màu đỏ sậm đã không ngừng phụt ra hút vào, tùy thời liền muốn chém về phía Hồng Mai.

Hồng Mai thần sắc do dự bất định, vừa thấy Trương Mặc Hóa Vân Kiếm sức thế đã phát, nhất thời kinh thanh la lên: "Đạo hữu nếu bỏ qua cho ta, ta liền nói cho đạo hữu một cái tin tức có quan hệ với chính đạo sống còn."

"Há, ngươi nói trước đi." Trương Mặc trên tay Hóa Vân Kiếm không có chút nào buông lỏng, kiếm khí màu đỏ sậm kia ngược lại càng mãnh liệt.

"Nếu là ta nói ra, sợ rằng đạo hữu sau khi nghe xong liền sẽ trực tiếp giết người diệt khẩu chứ?" Hồng Mai mặt đầy hoài nghi nói.

Trương Mặc nhướng mày một cái, mặt không biểu tình nói: "Nếu là ngươi không muốn nói, hoặc là ngươi không tin được ta, như vậy ta cũng không có hứng thú nghe tin tức của ngươi."

Nói xong, Trương Mặc liền muốn đem kiếm khí bên trên Hóa Vân Kiếm thúc giục, Hồng Mai trong lòng than thầm một tiếng đối phương già cay như vậy, đồng thời vội vàng lên tiếng nói: "Ồ đoạn thời gian gần nhất, ma đạo có lẽ sẽ phát động một trận Chính Ma đại chiến."

"Đây chính là tin tức của ngươi?" Trương Mặc có chút thất vọng hỏi.

Đại Tàn Quốc Chính Ma Lưỡng Đạo đại chiến cơ hồ cách mỗi mấy trăm năm sẽ tiến hành một lần, mỗi lần mặc dù song phương cũng thương vong thảm trọng, nhưng mỗi một lần cũng có thể xuất một ít thiên tài thực lực kinh người.

Cho nên Chính Ma Lưỡng Đạo đại chiến đối với Tu Tiên Giả của Đại Tàn Quốc mà nói là sự tình thành thói quen, căn bản không coi là tin tức bí mật gì.

"Vì lần này đại chiến, ma đạo chuẩn bị thời gian năm trăm năm, thấm vào chính đạo Tam Đại Môn Phái, cho nên lần này Chính Ma đại chiến, Đại Tàn Quốc có thể Cải Thiên Hoán Địa!" Hồng Mai một hơi thở nói.

Trương Mặc thu hồi Hòa Vân Kiếm cười nói: "Người nói ra điều bí mật này, sợ rằng sau khi trở về bị người trong ma đạo biết được sẽ có phiền toái."

"Đạo hữu tâm địa sắt đá như thế, ta là bảo vệ tánh mạng chỉ có thể như thế." Hồng Mai điềm đạm đáng yêu nói, chẳng qua là Trương Mặc không hề bị lay động.

"đề túi trữ vật lại đi thôi." Trương Mặc không chút khách khí nói.

Hồng Mai cắn răng một cái tháo xuống túi trữ vật bên hông đưa cho Trương Mặc nói: "Đạo hữu nếu là có cơ hội gặp lại ta, có thể hay không đem khối Tuyết Tâm Tỳ Mạt kia trả lại cho ta sao, ta sẽ xuất đủ linh thạch tới bồi thường đạo hữu, khối Tuyết Tâm Tỳ Mạt này đối với đạo hữu vô dụng, chỉ có tu luyện bí pháp của Hợp Hòa Tông chúng ta mới có thể thúc giục."

"Được, ta đáp ứng ngươi, nếu là lần sau gặp nhau, ta sẽ đem Tuyết Tâm Tỳ Mạt trả lại cho ngươi." Trương Mặc lặng một chút nói, hẳn không nghĩ tới Hồng Mai lại sẽ nói lên yêu cầu như vậy, bất quá so sánh mà nói Trương Mặc có Hộ Thuần Quỷ Thủy Mộc Thuần này, đối với Hộ Thuần còn lại cũng sẽ không thể nào để mất, còn không bằng đổi một ít linh thạch tới quả thực tế.

"Đúng, Hồng Mai vẫn còn thân xử nữ." Hồng Mai lúc xoay người sau khi sắc mặt mắc cỡ đỏ bừng nói.

Trương Mặc bên người bỗng nhiên ra nhiều một bóng người, rõ ràng là ngực có một lỗ máu Dư Vũ, hẳn dùng mắt nghiền ngẫm chỉ nhìn Trương Mặc nói: "Mặc Mặc, xem ra ngươi cũng phải một tên thương Hoa Tích Ngọc người, chặt chặt."

"Mặc Mặc? Dư đạo hữu ngươi có thể hay không đổi cái tên khác?" Trương Mặc có chút dờ khóc dờ cười nói, "Ngươi nếu xưng hô ta như vậy, ta gọi ngươi Tiểu Ngư."

"Tiểu Ngư! Ha ha, danh tự này được, Mặc Mặc ngươi suy nghĩ nhiều như vậy làm gì, tên chỉ bất quá làm cho người ta kêu mà thôi." Dư Vũ cười nói, "Ngươi thật bỏ qua cho nàng, sẽ không sợ nàng khôi phục thực lực sau này tìm ngươi báo thù?"

"Chờ lúc nàng khôi phục thực lực, chẳng lẽ thực lực của ta cũng sẽ không tăng lên?" Trương Mặc lòng tin tràn đầy nói.

Dư Vũ trong mắt lóe lên vẻ kinh dị, đem hai túi trữ vật đưa cho Trương Mặc nói: "Đây là túi trữ vật của hai tên kia, ngươi cầm đi, mặc dù bọn họ đối với ta bất nhân, nhưng nếu như ta lấy đồ vật của bọn hắn, khó tránh khỏi có chút dị ứng."

Trương Mặc không có khách khí nhận lấy túi trữ vật, kể cả túi trữ vật của Hồng Mai cũng trực tiếp bỏ vào túi trữ vật của mình.

"Ngươi muốn đan phương của Tiểu Độ Ly Thần Đan cùng ta đáp ứng cho ngươi thù lao ta cũng đã bỏ vào trong túi trữ vật, đúng ta còn đưa một viên Tiểu Độ Ly Thần Đan cho ngươi." Dư Vũ đưa tay vẫy một cái nói: "Ta đi trước một bước, giai nhân còn chờ Thần Đan của ta cứu mạng, huynh đệ, hữu duyên gặp lại sau!"

"Gặp lại sau, Tiểu Ngư!" Trương Mặc cười nói.

Hắn không biết sau lần này hợp tác, hắn và Dư Vũ hai người cuối cùng sẽ ở phía sau giúp đỡ lẫn nhau, thân như huynh đệ, ở Tu Tiên Giới xông ra lớn như vậy danh tiếng.

Sau khi hai người phân biệt, Trương Mặc lần nữa móc ra hai tờ Thần Hành Phù dán trên chân trên người, lấy tốc độ nhanh nhất rời đi phụ cận Sơn Trang, trực tiếp trở về trong thành Vũ Lăng Quận.

Ban đầu Sơn Trang đã bị Âm Hòa Lôi Châu san thành bình địa, trong chốc lát một vệt cầu vồng màu xanh vạch qua chân trời, trong nháy mắt đến phía trên Sơn Trang.

"Âm Hòa Lôi Châu, chẳng lẽ là ma đạo người tranh đấu ở đây?" Thanh Hồng dừng lại, lộ ra một cái bóng người hùng vĩ, chính là Vũ Lăng Quận Thủ Lý Tu Viễn.

Sau đó Lý Tu Viễn liền thấy trong sơn trang Luyện Đan Tĩnh, mặc dù hắn không phải là Luyện Đan Sư, tuy nhiên lại hay lại là liếc mắt liền nhìn ra đây là Luyện Đan Sư tha thiết ước mơ Luyện Đan Tĩnh, có thể tăng lên luyện đan tỷ lệ thành công.

"Có chút ý tứ, chẳng qua là hiện tại phía trước chiến sự căng thẳng, hay lại là chớ có nhiều chuyện tốt." Lý Tu Viễn than thầm một tiếng, ngay sau đó xoay người rời đi.

Lý Tu Viễn sau khi rời khỏi, phía sau có lục tục tới một ít Tán Tu, bất quá phần lớn liếc mắt nhìn có phát hiện không cái có đồ vật gì giá trị, cũng trực tiếp xoay người rời đi.

Mà hết thảy chuyện này Trương Mặc cũng không biết, lúc này hắn đang kiểm tra chiến lợi phẩm.

Lần này hắn từ Pháp Minh cùng Dư Vĩ kia lấy được Đoạt Phách Tiễn cùng Phiên Thiên Ấn, Đoạt Phách Tiễn này mặc dù là một món pháp khí Ma Tu, bất quá Chính Đạo Nhân Sĩ dùng linh lực cũng có thể thúc giục, Đoạt Phách Tiễn này là dùng người sống hồn phách luyện chế mà thành, trong túi trữ vật của Pháp Minh lại có mấy chục cây mùi tên, cái này làm cho Trương Mặc có chút chất lười.

Trong túi trữ vật của Pháp Minh cũng không có quá nhiều đồ tốt, phần lớn là một ít không chịu nổi đan dược nhất phẩm, xem ra thực lực của hắn Nhị Phẩm Luyện Đan Sư cũng chỉ là nói láo, bất quá Trương Mặc không biết là, Pháp Minh làm cho Đoạt Phách Tiền này cơ hồ hao hết trên người dự trữ, lúc này mới sẽ quần bách như vậy.

Nếu không lấy Nhị Phẩm Luyện Đan Sư thân phận há lại sẽ quần bách như vậy.

Sau đó Trương Mặc lần nữa mở ra túi trữ vật của Dư Vĩ, trừ khẩu quyết Thiên Phiên Thiên Ấn sử dụng ra, cũng không có quá nhiều thứ tốt, cũng chỉ có một chút đan dược nhất phẩm, hai người này vốn là mật mưu Dư Vũ Tiểu Độ Ly Thần Đan, cho nên hai người hao hết linh thạch cùng trên người thứ tốt mới đổi lấy hai món Đại Pháp Khí uy lực khá, chỉ tiếc cuối cùng ngược lại tiện nghi Trương Mặc.

Cuối cùng Trương Mặc thấy Dư Vũ để lại cho hắn đồ vật, một cái ngọc giản, ba bình đan dược.

Trong ngọc giản có ba tấm đan phương, một tấm là Tiểu Độ Ly Thần Đan, một tấm là Đại Hồi Xuân Đan, còn có một tấm là Dưỡng Hồn Đan.

Đại Hồi Xuân Đan này chính là bản thăng cấp của Tiểu Hồi Xuân Đan, có thể ở lúc bị thương nặng dùng một viên, mặc dù không có khôi phục linh lực, tuy nhiên lại có thể trị liệu thương thế, hiệu quả nếu so với Tiểu Hồi Xuân Đan tốt hơn gấp đôi.

Về phần Dưỡng Hồn Đan này lại là đan phương có thể tăng lên thần thức, bất quá mấy thứ dược liệu phía trên đan phương này rất là đặc thù, muốn góp đủ cũng không phải đặc biệt dễ dàng.

Trừ hai tấm đan phương này ra, Dư Vũ còn lưu ba bình đan dược, chia ra làm Đại Hồi Xuân Đan, có thể nói lại tứ chi kết Kết Tục Đan, còn có tu sĩ Luyện Khí Kỳ thích nhất Ngưng khí Đan.

Nhìn đến đây, Trương Mặc trong lòng cũng rất là cảm khái, Dư Vũ chẳng những cấp đủ thù lao, hơn nữa những đan phương này đều là giá trị khá lớn đan phương, nhìn đáng đáp đối phương là một người có thể kết giao.

Cuối cùng Trương Mặc mới mở ra túi trữ vật của Hồng Mai, đây là một cái túi trữ vật màu hồng, nhìn một cái chính là túi trữ vật nữ tính chuyên dùng, ở bên ngoài túi trữ vật còn thêm một đóa Hồng Mai.

Trong túi trữ vật của Hồng Mai lại có chừng mấy bản công pháp, linh thạch cùng mấy bình đan dược không biết tên, dĩ nhiên còn có khối Tuyết Tâm Tỳ Phụng Mạt kia Hồng Mai đề cập.

Một quyển Thiên Ma Vũ, là lợi dụng vũ đạo kết hợp Tâm Pháp Hợp Hòa Tông quý dị pháp thuật.

Một quyển khác là Âm Mị Thuật, lợi dụng thanh âm tối mị hoặc địch nhân, là một loại pháp thuật công kích tinh thần.

Cuối cùng còn có một bản Đoạt Hồn Thuật, lại là một quyển Linh Mục thần thông.

Đương nhiên ba quyển pháp thuật này đều chỉ có thể tu luyện tới Luyện Khí tầng mười tám mà thôi, trừ đi những thứ này, trong túi trữ vật của Hồng Mai cũng không có đồ vật có giá trị.

Chung quy mà nói, Trương Mặc lần này thu hoạch rất lớn.

Sau đó Trương Mặc liền đưa tay vào túi trữ vật, lấy ra một đồng đồ vật, cười nói: "Cũng nên luyện chế Trân Châu Linh Dịch, không biết hiệu quả sẽ như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Nhập vi

Chương 50: Nhập vi

"Giao long não, Linh Kỳ Tử, Bì Ngạn Hoa... Hơn nữa Hắc Bối Yêu Châu mài thành bụi phấn." Trương Mặc hướng bên trong một cái chậu nhỏ dựa theo thứ tự đem dược liệu từng cái ném vào.

Khi gia nhập cuối cùng Hắc Bối Yêu Châu thật sự mài thành bụi phấn, vốn là còn mang theo một tia đục ngầu Trân Châu Linh Dịch chỉ trong chốc lát trở

nên trong suốt lộ chân tướng, đồng thời vốn là tràn đầy một chậu Trân Châu Linh Dịch, chỉ trong một lát cô đọng 2 phần 3.

Trương Mặc không nhìn được đưa tay vào thử, Trân Châu Linh Dịch này nhưng đã sềnh sệch có thể dính vào trên ngón tay của hắn, sau đó Trương Mặc trong lòng mặc niệm Trân Châu Linh Dịch quyết, sau đó không kịp chờ đợi đem Trân Châu Linh Dịch lau chính giữa con mắt của mình.

Một cỗ mát lạnh ý lập tức từ trong mắt của hắn truyền tới, Trương Mặc lập tức nhắm mắt lại.

Cỗ mát lạnh ý này lấy con mắt của Trương Mặc làm tâm điểm, đi lên xông thẳng huyết Bách Hội, đi xuống xông thẳng lòng bàn chân huyết Dũng Tuyền.

Trong nháy mắt, Trương Mặc liền cảm giác cả người thật giống như mở mang trí tuệ thần thanh khí sảng, chẳng những thần thức quét nhìn chung quanh trở nên vô cùng rõ ràng, hơn nữa mở mắt nhìn thế giới càng tựa như đổi mới.

Trương Mặc đưa mắt nhìn phía trước, một đạo vô cùng nhạt nhẽo kim quang ở đây mắt thoáng qua, đồng thời trước mắt hết thấy đều giống như trở nên gần ngay trước mắt.

Ồ!

Trương Mặc nhẹ nha một tiếng, bởi vì hắn lại thấy rõ mấy con kiến rung trên nền đất kia đuôi đặc ý dùng xúc giác trao đổi, đồng thời Trương Mặc nhắm con mắt nhìn về nơi xa, xuyên thấu qua cửa sổ lại thấy trên bầu trời một điểm đen, lại là một con Hắc Ưng toàn thân đen nhánh, Hắc Ưng này tựa như cũng cảm giác Trương Mặc đưa mắt nhìn, sắc bén con mắt cũng trừng lại Trương Mặc.

"Thú vị, bên trong nhân loại tu sĩ lại có người có thần thông tốt như vậy, nếu không phải lần này ta muốn đi tham gia vạn yêu đại hội, nhất định phải đi xuống tốt kiến văn rộng rãi một phen." Trên bầu trời Hắc Ưng miệng nói tiếng người nói, ngay sau đó rung cánh một cái trực tiếp hóa thành một đạo hắc mang vạch qua chân trời, thoáng qua liền biến mất ở không trung.

Chỉ là Trân Châu Linh Dịch quyết tầng thứ nhất liền có thực lực như thế! Trương Mặc trong lòng kinh ngạc, Trân Châu Linh Dịch quyết này chia làm chín tầng, trước mắt hắn lấy được cũng chỉ là vừa tới tầng 2 công pháp, bất quá hắn phối trí Trân Châu Linh Dịch nhiều lắm là có thể dùng đến kết thúc tầng thứ nhất, tầng thứ hai Trân Châu Linh Dịch lại yêu cầu được liệu khác phối trí.

Trương Mặc không biết là, hắn tầng thứ nhất Trân Châu Linh Dịch quyết vừa mới luyện thành liền nắm giữ Cảnh giới Tu Tiên Giả tha thiết ước mơ Linh Mục Thần Thông Nhập Vĩ Cảnh Giới.

Nhưng mà chẳng qua là Trân Châu Linh Dịch tầng thứ nhất sơ kỳ, nếu tiếp tục dùng Trân Châu Linh Dịch phối kết hợp Trân Châu Linh Dịch quyết tu luyện, vào tầng thứ nhất trung kỳ, thậm chí hậu kỳ, lại sẽ cho Trương Mặc mang đến cái dạng hiệu quả thần thông gì?

Suy nghĩ đến đây, Trương Mặc tâm tư liền hoạt lạc, bắt đầu tính toán ngày sau có cơ hội phải đi tìm được liệu tầng thứ hai Trân Châu Linh Dịch cần, bởi vì Trân Châu Linh Dịch quyết phải phối hợp Trân Châu Linh Dịch, nếu là không có Trân Châu Linh Dịch phối hợp, Trân Châu Linh Dịch quyết cũng chỉ là một bộ phổ thông Linh Mục thần thông công pháp mà thôi.

Chỉ là vừa nhìn được liệu tầng thứ hai Trân Châu Linh Dịch cần, Trương Mặc tâm cũng có chút oa lạnh oa lạnh.

Bởi vì là vật này chính là một đôi con ngươi của Thần Thú Tam Thanh Điều trong truyền thuyết, nếu không phải là có Độc Tôn Giả giải thích, Tam Thanh Điều này là linh thú ra sao Trương Mặc cũng không biết.

lúc Trương Mặc vừa nhìn thấy được liệu con ngươi của Tam Thanh Điều, Độc Tôn Giả Lúc này Tuyệt Âm Dao bên trong kêu lên một tiếng: "Trong truyền thuyết chuyên thay Thần Giới Tây Vương Mẫu tìm Thần Giới trần tu Thần Điều, truyền thuyết chim mục này lực lượng kinh người, bản thân mang theo Linh Mục thần thông, ngay từ lúc mấy vạn năm trước cũng đã tuyệt chủng, hơn nữa cho dù chim này còn sống sót, không có Nguyên Anh Kỳ thực lực chỉ sợ ngươi đi vậy là đưa đồ ăn cho ngươi ta mà thôi."

"Ai, thật may Trân Châu Linh Dịch quyết này tầng thứ nhất đủ ta dùng đến Trúc Cơ Kỳ, tạm thời không cần cân nhắc Đệ Nhị tầng được liệu." Trương Mặc chỉ có thể cười khổ tự an ủi mình.

Sau đó Trương Mặc đem Trân Châu Linh Dịch bên trong chậu ngọc bỏ vào trong túi trữ vật, ngay sau đó lại móc ra hai cái ngọc giản đen nhánh, chính là từ Hồng Mai nơi đó lấy đến hai bộ công pháp ma đạo, Âm Mị Thuật cùng Đoạt Hồn Thuật.

Do dự một hồi, Trương Mặc lấy trước lên một ngọc giản trong đó, an tĩnh nằm, thần thức quét vào, ước chừng qua thời gian uống cạn chun trà, Trương Mặc mới buông ngọc giản xuống.

Sau đó Trương Mặc khoanh chân ngồi xuống, linh lực ở trong người dừng động, cuối cùng hội tụ ở cổ họng.

Đốt!

Trương Mặc bức bội quát một tiếng, ở trước mặt hắn bất ngờ xuất hiện một đạo vô hình sóng gọn, cái sóng gọn này chậm chậm đẩy tới phía trước, cuối cùng tiêu tan ở bên trong phòng, cả phòng tựa hồ mạnh mẽ dao động.

Rắc rắc!

Đề lên bàn ly trà cùng bình trà phát ra nhất thanh thúy hưởng, sau đó vỡ vụn thành nhỏ bé, xuất ra ở trên bàn.

"Hắc hắc, không nghĩ tới đầu người còn linh quang, lại đem Hợp Hòa Tông Âm Mị Thuật đổi thành như vậy." Độc Tôn Giả ở một bên hiện ra thân hình nói, khắp khuôn mặt là thần sắc tán thưởng.

"Ta chỉ là vận khí mà thôi, mới vừa rồi thử cũng là cử chỉ vô tâm." Trương Mặc có chút kinh ngạc nói, hẳn vốn là cũng không nghĩ có thể cải biến thành công, dù sao Âm Mị Thuật là lấy Mị Thuật tới mê muội địch nhân, khiến cho đối phương lâm vào cảm bẫy dục vọng, mà Trương Mặc thay đổi như vậy, Âm Mị Thuật này trực tiếp biến thành tương tự Phật Môn Sư Hồng Công có thể dùng thanh âm công kích, thật đúng là cử chỉ vô tâm xen vào.

"Bất quá như là đã sửa đổi qua, Âm Mị Thuật này ngày sau tự kêu là Âm Báo Thuật đi." Trương Mặc lại đem lên một cái ngọc giản khác nói.

trên ngọc giản này ghi lại là đoạt phách thuật, là một bộ công pháp công kích thần thức.

Một bất được bộ công pháp kia, Trương Mặc về mặt liền có một ít nghiêm túc, nghiêm chỉnh mà nói, Tu Tiên Giới không có chân chính trên ý nghĩa thần thức công kích, bởi vì cho người tu tiên dựa vào hai dạng đồ vật, một là thần thức, hai là bản thân thể xác.

Thần thức gặp phải tổn thương, rất có thể khiến cho một tên Tu Tiên Giả vốn là thông minh vô cùng biến thành ngu si hoặc là người không có tri giác.

Mà thể xác bị tổn thương là sẽ khả năng để cho Tu Tiên Giả trực tiếp chuyển thành Quỷ Tu.

Cho nên dễ hư thần thức trên căn bản chỉ có thể dùng để dò xét chung quanh cùng truyền âm, bất quá trong tu tiên giới năng nhân bối xuất, rất nhiều tiền bối trải qua không ngừng điều nghiên cũng sáng chế ra một ít phương pháp công kích thần thức không thể tưởng tượng nổi, bất quá phần lớn thần thức công kích cũng uy lực không lớn, chỉ có thể ảnh hưởng người khác thần trí mà thôi, tỷ như Đoạt Hồn Thuật này.

Bất quá cho dù là loại công pháp này uy lực không lớn, ngoài tu luyện độ khó cũng cực cao, đòi trước Trương Mặc liền đã từng tu luyện qua một bộ công pháp tương tự, chỉ tiếc cuối cùng đều là thất bại.

Mặc dù sau khi chuyển thể thần thức so với người bình thường mạnh gấp đôi, nhưng thần thức công pháp trừ đi cần muốn cường đại thần thức ra, còn cần ngộ tính, nếu là không có ngộ tính, học sẽ hết sức khó khăn.

Sau khi hít một hơi dài, Trương Mặc cuối cùng vẫn quét nhìn một chút ngọc giản ghi lại công pháp đoạt phách thuật.

Lần này, Trương Mặc tra nhìn thời giờ chừng nửa giờ, sau nửa giờ, Trương Mặc mới đưa ngọc giản đặt lên bàn, bắt đầu tu luyện, chẳng qua là một hồi nữa, Trương Mặc mặt lộ vẻ cười khổ cầm ngọc giản lên tiếp tục kiểm tra, như thế lặp lại ba lần.

Vào lần thứ ba, Trương Mặc rốt cuộc thúc giục xuất một tia thần thức Áo thuật, chỉ tiếc, áo thuật này chợt lóe rồi biến mất, nhìn đáng đáp Trương Mặc mặc dù tốc độ tu luyện không thích, nhưng quen tay hay việc, ngược lại cũng có thể từ từ lục lọi ra tới.

Sau đó Trương Mặc liền thu công chuẩn bị đứng dậy rồi đi, bởi vì sau khi tu luyện ba lần đoạt phách thuật, Trương Mặc rõ ràng cảm giác thần thức mình có chút mơ hồ đau, đây đại khái là tu luyện quá thường xuyên, theo trên ngọc giản đoạt phách thuật ghi lại, môn công pháp này tu luyện tới cực hạn sau này có thể trực tiếp đoạt lấy hồn phách của tu sĩ cấp thấp, vô cùng lợi hại, cho dù là đồng giai tu sĩ một khi sơ sẩy cũng phải ăn một cái ám khuy.

Vì thế, Trương Mặc quyết định nhất định phải học được đoạt phách thuật, cứ như vậy đang cùng người tranh đấu Thời đã có thể nhiều mấy phần thắng.

Mấy ngày sau, Trương Mặc ngồi một chiếc xe ngựa nào đó rời đi Vũ Lăng Quận, đi thẳng đến Phú Dương Huyện.

Bởi vì lần trước đi đường thủy để cho Trương Mặc ký ức vẫn còn mới mẻ, cho nên Trương Mặc cảm thấy hay lại là bỏ nhiều chút thời gian đi đường bộ ngồi xe ngựa sẽ tốt hơn, hơn nữa ngồi xe ngựa cũng chỉ bất quá tốn một ngày mà thôi.

Trương Mặc cho mướn là một chiếc xe ngựa quý giá nhất, bên trong xe toàn bộ cửa hàng có trân quý da thú, ngồi lên rất thư thích, lúc này hắn đang lẳng lặng ngồi xếp bằng, tu luyện đoạt phách thuật.

Lúc này Trương Mặc đã đem Đoạt Phách Thuật này tu luyện có chút chút thành tựu, Áo thuật của hắn đã có thể dừng lại ở ngoại giới một ít thời gian mà không giải tán, dĩ nhiên đây chỉ là mới nhập môn mà thôi, tiếp theo hắn còn phải dựa vào Áo thuật tới vây khốn địch nhân hoặc là ảnh hưởng đối phương thần trí.

Phu xe mặc một bộ áo khoác da đang ngồi ở đầu xe bên trên chạy xe ngựa, trên đường bộ bằng phẳng, hơn nữa tiên hữu đạo tặc tàn phá, cái này làm cho hắn có chút buồn ngủ.

Đoạn đường này là đường núi, bất quá Đại Tàn Quốc giao thông tiện lợi, đường bộ xây cất vô cùng rộng rãi, xe ngựa chạy ở phía trên không cần quá nhiều bận tâm, chuyện này mới khiến phu xe buông lỏng tâm tình.

Bỗng nhiên từ không trung rơi xuống một điểm đen, điểm đen này càng ngày càng đến gần mặt đất, cuối cùng lại là một Hắc Ưng toàn thân đen nhánh.

Phốc thông! Một thanh âm vang lên.

Hắc Ưng ở rơi xuống đất bên ngoài thân Lục Mang lóe lên, cuối cùng đập trúng mặt đất, đá trên đường trực tiếp bị đập xuất một cái rãnh lớn dừng một trung.

Đá màu xanh chung quanh hồ nhỏ này toàn bộ đều rạn nứt ra, đủ có thể thấy lực đạo Hắc Ưng này lúc rơi xuống khá lớn.

động tĩnh lớn như thế trực tiếp hù dọa phu xe giật mình, hấn trực tiếp ghì giây cương một cái, xe ngựa lập tức hơi ngừng.

Thân ở bên trong xe ngựa Trương Mặc cũng từ trong trạng thái tu luyện lui ra ngoài, vén lên màn da thú phía trước hỏi phu xe "Xảy ra chuyện gì?"

"Thật giống như có vật gì từ trên trời rơi xuống, công tử." Phu xe mặt lộ vẻ sợ hãi nói.

"Há, ta tới xem một chút." Trương Mặc mới vừa rồi cũng nghe vào tiếng vang lớn trên đường, lúc này cũng có chút hiếu kỳ từ trên trời rơi xuống là vật gì.

Đợi lúc Trương Mặc đi xuống xe ngựa, Hắc Ưng kia bên trong hồ nhỏ lại toát ra một tia xanh mon mơn quang mang.

Vừa thấy tình huống như vậy, Trương Mặc nhất thời sinh lòng cảnh giác, âm thầm cầm một viên Âm Hỏa Lôi Châu đến gần hồ nhỏ.

"Đạo hữu nếu là có thể xuất thủ trợ giúp bản rận, tại hạ nhưng cho đạo hữu một ít linh thú Nội Đan làm làm thù lao." Một cái suy yếu truyền âm bất ngờ ở trong suy nghĩ của Trương Mặc vang lên.

Đã đứng ở bên cạnh hồ nhỏ Trương Mặc nhất thời dừng bước lại, quan sát tỉ mỉ một chút đầu Hắc Ưng trước mắt này, trừ đi toàn thân đen nhánh ra, đầu Hắc Ưng này lại có một cặp con ngươi màu vàng óng, lúc này Hắc Ưng đang đối với con ngươi màu vàng óng ngưng mắt nhìn Trương Mặc, trông mắt màu vàng óng lộ ra vô cùng giống tính người, tuyệt không phải là phổ thông chim muông có thể nắm giữ.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Đại Bằng Hắc Sí

Chương 51: Đại Bằng Hắc Sí

Trương Mặc có thể xác định truyền âm cho mình chính là đầu Hắc Ưng trong hồ nhỏ này, bởi vì ngực đầu Hắc Ưng này có một đạo vết thương kéo dài đến bụng, máu tươi màu đen đang theo vết thương chảy xuôi ở bên trên lông chim.

Thời điểm Trương Mặc đang do dự, trên bầu trời bỗng nhiên quét tới một cỗ cực kỳ mạnh mẽ thần thức, cỗ thần thức này không che giấu chút nào ở trên người Trương Mặc quét qua, cái loại cảm giác thẳng thừng bị người nhìn thấu này để cho Trương Mặc thấy đối phương cũng không không quá để ý đã biết dạng tu sĩ cấp thấp tôn nghiêm.

Đương nhiên đây cũng là hiện tượng bình thường, cũng không phải là từng tên tu sĩ cấp cao cũng có bình dị gần gũi tính cách, đồng thời cũng không phải mỗi một tên tu sĩ cấp cao cũng sẽ cùng người nói phải trái.

Trương Mặc cũng không có không thoải mái, mặt người là dựa vào chính mình kiếm, cũng sẽ không bởi vì vì người khác xem thường người, người liền thật mất mặt.

Sau khi cỗ thần thức quét qua, đầu Hắc Ưng kia lại truyền âm nói: "Đạo hữu nếu là có thể giúp ta giúp một tay, ta có thể cho đạo hữu một cái bảo vật tu sĩ nhân loại các người tha thiết ước mơ."

Phu xe kia tại sau khi cỗ thần thức này quét qua, lập tức trở nên thật giống như gặp phải khắc tinh ngay ngời ở chỗ đó, đầu còn quay Trương Mặc vì sao lặng yên ở hồ nhỏ trước mặt.

"Bảo vật ra sao đây?" Trương Mặc trong lòng hơi động truyền âm hỏi, linh thú là dị loại, nhân loại trong mắt linh thú đều là hung tàn khát máu, bất quá đời trước Trương Mặc ở lâu thâm sơn, nhưng cũng cùng không ít linh thú đã từng quen biết, tự nhiên biết, có chút linh thú linh trí không mờ đúng là tương đối có công kích tính, bất quá một khi linh trí mở ra, linh thú cũng là có thể trao đổi.

"Hắc hắc, đạo hữu hay là trước đem tại hạ lấy ra trước." Hắc Ưng cười đắc ý nói.

Hắc Ưng có chút không tin nhiệm Trương Mặc, không nghĩ trước nói cho Trương Mặc hẳn có bảo vật gì.

Trương Mặc đưa tay đưa tay vào túi trữ vật, trực tiếp xuất ra Tiểu Hôi Xuân Đan, sau đó truyền âm cho Hắc Ưng nói: "Nếu là đạo hữu tin được tại hạ, trong tay tại hạ vừa vặn có một lọ Tiểu Hôi Xuân Đan, có thể cho đạo hữu dùng."

"Tiểu Hối Xuân Đan!" Hắc Ứng giọng kích động nói.

"Ừ, chính là viên thuốc này." Trương Mặc mở bình ra, đổ ra một viên màu nâu đen được, một mùi thơm lập tức bay tỏa ra tới.

"Được, như vậy đã tạ đạo hữu." Hắc Ứng cái miệng nói.

Trương Mặc trực tiếp đem Tiểu Hối Xuân Đan ném vào trong miệng Hắc Ứng, Hắc Ứng không chút do dự dùng mỏ tiếp lấy Tiểu Hối Xuân Đan, sau đó trực tiếp nuốt xuống.

Chỉ chốc lát sau, vết thương trên ngực Hắc Ứng kia lại trực tiếp kết vảy, dừng lại chảy máu.

Trương Mặc hài lòng nhìn một màn này, hắn mới vừa rồi cũng phải ôm thử một chút tâm tính Tiểu Hối Xuân Đan hiệu quả mới lấy ra cho Hắc Ứng.

Hắc Ứng ánh mắt lộ ra một tia thần sắc cảm kích, sau đó thân thể của hắn bắt đầu thu nhỏ lại, trong nháy mắt liền thu nhỏ lại thành một con gà con.

Sau đó, Hắc Ứng trực tiếp từ nhỏ trong hố bay ra, nghiêng ngã rơi vào trên bả vai Trương Mặc.

Trương Mặc khẽ mỉm cười, trực tiếp xoay người trở về xe ngựa, phu xe thấy Trương Mặc trên bả vai xuất hiện một con gà con đen nhánh, cũng chỉ có chút kinh ngạc, cũng không có hỏi nhiều, thân là một tên hợp cách phu xe, hắn biết có một số việc không nên hỏi liền không cần hỏi nhiều, nếu không dễ dàng đưa tới phiền toái không cần thiết.

Sau khi trở lại xe ngựa, Trương Mặc cũng không gấp hỏi Hắc Ứng lời muốn nói trong miệng bảo vật là cái gì, ngược lại mở miệng hỏi lai lịch của lên Hắc Ứng.

Hắc Ứng cũng là sáng khoái, nói thẳng ra mình là linh thú Đại Bằng Điều nhất tộc, Đại Bằng Điều có rất nhiều loại, đại bằng Kim Sí chính là một loại huyết thống cao quý nhất bên trong Đại Bằng Điều, đồng thời cũng là một loại thực lực cường hãn nhất, mà hắn trong chính là Đại Bằng Hắc Sí nhất tộc, vừa vận xếp hạng phía sau Đại Bằng Kim Sí nhất tộc, khuất phục Đại Bằng Điều trong chủng tộc thứ hai.

Hắc Ứng sờ dĩ lại nói nhiều như vậy là bởi vì hắn lần này sờ dĩ sẽ bị thương nặng chính là bị người Đại Bằng Kim Sí nhất tộc bị đả thương.

"Các người linh thú làm sao có thể tùy ý tiến vào nhân loại Cuồng Vực?" Trương Mặc có chút hiếu kỳ hỏi, dĩ nhiên là không để cho phu xe giật mình, Trương Mặc cùng Hắc Ứng hay là dùng truyền âm trao đổi.

"Trên có chính sách, dưới có đối sách, nhân loại các người còn chưa phải là tùy ý tiến vào lãnh địa của chúng ta tàn sát đồng loại của chúng ta sao, chỉ bất quá song phương cao tăng cố ý không hề kích thích, không để cho sự thái trở nên ác liệt mà thôi." Hắc Ứng trêu nói.

"Đạo hữu nói bảo vật rốt cuộc là...gì, có thể hay không trước thời hạn cho tại hạ biết?" Trương Mặc do dự một hồi hay lại là mở miệng hỏi.

Hắc Ứng dừng dừng một cái, bầu không khí nhất thời có chút lúng túng.

"Thôi, nếu ta lúc trước đáp ứng đạo hữu, vào lúc này cũng không thể không giữ lời." Hắc Ứng than nhẹ một tiếng, giọng nói vô cùng là không nỡ, "Ta được một cây Côn Bằng tàn vũ, đây cũng là ta bị đuổi giết nguyên nhân thực sự."

"Côn Bằng Tàn Vũ, đạo hữu nói là Cửu Thiên Côn Bằng, trong truyền thuyết du dương ở Vũ Nội Thần Thú?" Trương Mặc có chút kinh ngạc la lên.

"Không phải như vậy, ta đây căn Côn Bằng Tàn Vũ linh tính cơ hồ tồn thất gần như không còn, bất quá nếu là đạo hữu sau khi thực lực tăng lên, chắc có biện pháp khôi phục linh tính của Tàn Vũ này, từ đó luyện chế một ít phi hành loại pháp bảo." Hắc Ứng giọng hàm hồ nói.

"Côn Bằng Chi Vũ, đây chính là lông chim có thuộc tính Hỗn Động, nếu là luyện chế vào trong phi hành pháp bảo định có thể gia tăng pháp bảo thuộc tính, chỉ bất quá đối với người mà nói hơi quá sớm." Độc Tôn Giả truyền âm nói một câu sau khi liền yên lặng không nói.

"Đạo hữu nghĩ tới ta như thế nào giúp người?" Trương Mặc truyền âm hỏi, đồ vật tuy tốt cũng có mệnh cảm mới được, mới vừa rồi quét qua thần thức phỏng chừng chính là cường giả Đại Bằng Kim Sí nhất tộc, Trương Mặc cũng không muốn vì một căn Côn Bằng Tàn Vũ bây giờ xa không dùng được mà mất mạng.

"Không biết Tiểu Đạo Hữu định đi nơi đâu?" Hắc Ứng mở miệng hỏi.

"Phú Dương Huyện." Trương Mặc cau mày đáp, hắn đã có một ít dự cảm không tốt.

"Tiểu Đạo Hữu có thể hay không ở trước ta thương thế chuyển biến tốt, đem ta mang theo bên người?" Hắc Ứng lên tiếng nói, "gia hỏa Đại Bằng Kim Sí nhất tộc kia không dám ở nhân loại Cuồng Vực tùy ý tìm kiếm, mới vừa rồi một phen động tác kia, chỉ sợ sớm đã bị tu sĩ cấp cao bên trong nhân loại của các người phát hiện, nếu không phải kịp thời chạy trốn, sợ là khó chạy thoát."

Hắc Ứng trong giọng nói tràn đầy đáng vẻ cười khổ, Trương Mặc suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn quyết định mạo hiểm một lần, dù sao những năm gần đây, nhân loại cùng linh thú phân biệt rõ ràng, linh thú rất ít sẽ đi thành trì nhân loại tàn phá, cho nên Trương Mặc cảm giác mình vận khí hẳn không có kém như vậy, cái nguy hiểm này đáng giá bốc lên một lần.

"Được, ta đáp ứng ngươi." Trương Mặc gật đầu nhận lời nói. "Tại hạ Trương Mặc, không biết đạo hữu xưng hô như thế nào?"

"Ngươi kêu ta Hắc Vũ là được." Hắc Vũ vỗ cánh, lập tức từ một cái bình sứ cổ xưa xuất hiện ở trước mặt Trương Mặc.

"Trong này có một trăm hạt Nhất giai thập bát Cấp linh thú Nội Đan, tạm thời coi là tiền đặt cọc ta trả cho ngươi đi." Hắc Vũ dùng cánh chỉ bình sứ nói.

Nhất giai thập bát cấp linh thú, thì tương đương với nhân loại có tu vi luyện khí tầng mười tám, Trương Mặc muốn luyện chế Ngưng Khí Đan nhất định phải dùng linh thú Nội Đan làm tài liệu, lần này có được, hẳn trực tiếp tiếp kiệm một số lớn linh thạch, phải biết linh thú Nội Đan có thể không tiện nghi, Nội Đan nhất giai Thập Bát Cấp linh thú, không có một hai chục vạn linh thạch là mua không được.

Sau khi Trương Mặc đem bình sứ thu cất, ngay sau đó móc ra Tiểu Hồi Xuân Đan, trực tiếp chia một nửa nói ra: "Tiểu Hồi Xuân Đan này mặc dù không có thể hoàn toàn Trì Dữ thương thể trên người ngươi, bắt quá cũng có thể tăng nhanh vết thương khép lại, nếu là ngươi không ngại, hãy thu đi."

"Trương Mặc ngươi là một người tốt." Hắc Vũ nhận lấy nửa chai Tiểu Hồi Xuân Đan nói, "Lúc trước ta gặp phải phần lớn loại người đều là tham lam nói không giữ lời chiếm đa số, nhân loại các ngươi đan dược xác thực thần kỳ, chúng ta là linh thú bởi vì là vốn sinh ra đã kém cỏi, cơ bản không cách nào luyện chế đan dược, ở lúc cùng các ngươi tranh đấu, sẽ bởi vì thiếu đan dược mà bị thua, ai."

"Hắc Vũ huynh cần gì phải cảm khái như thế đây? Các ngươi linh thú mặc dù không có thể luyện đan, nhưng phần lớn linh thú cũng có vượt xa nhân loại thể xác, đồng thời còn có một vài nhân loại không có đủ thiên phú thần thông, mọi người chẳng qua là có dài có ngắn mà thôi." Trương Mặc nhớ lại đòi trước biết một ít có thực lực linh thú, trong đó có một ít thiên phú thần thông vô cùng lợi hại, đồng giai nhân loại tu sĩ gặp phải bọn họ nhất định sẽ xui xẻo.

"Đúng vậy, ta trước nghĩ ngợi một hồi." Hắc Vũ sau khi nói xong liền trực tiếp nhắm mắt lại không truyền âm cho Trương Mặc nữa.

Trương Mặc vừa mới chuẩn bị ngồi tĩnh tọa tu luyện, bỗng nhiên vào xe ngựa lần nữa dừng lại, lần này xe ngựa dừng lại thời điểm cực kỳ đột ngột, Trương Mặc thiếu chút nữa bị quăng ra tay xe.

Lạc~! Lạc~!

Trương Mặc một cước đạp ở trước mặt xe ngựa, liền nghe được một tiếng tiếng thở, cúi đầu nhìn một cái, phu xe cổ họng không biết lúc nào đã bị lưỡi dao sắc bén cắt đứt, đang nằm ở trên xe ngựa cặp mắt tan rã gần sắp chết đi, khanh khách âm thanh kia chính là khí lưu sắc vào phu xe cổ họng phát ra âm thanh.

Hung thủ là bốn người trẻ tuổi mặc sa y một tên trong đó mặc màu nâu, Trương Mặc đáy mắt kim quang chợt lóe, Trần Châu Linh Mục quyết âm thầm vận dụng, nhất thời đem bốn gã người tuổi trẻ thực lực nhìn rõ ràng, bốn người này đều đang nắm giữ luyện khí thập tầng tu vi.

"Các ngươi là người nào phái người?" Trương Mặc hơi nghi hoặc một chút hỏi, hẳn nhớ được bản thân thật giống như không có chọc phải ai, duy nhất có trên vào chính là một gia hỏa tên Khánh gia, bắt quả trong bốn người tuổi trẻ này lại không có thân ảnh Khánh gia.

"Tiểu tử ngươi dám giết người Cổ gia chúng ta, nếu là thức thời liền ngoan ngoãn thức thủ chịu trói, chúng ta còn có thể cho ngươi một thống khoái, nếu không mà nói, nhất định phải dạy ngươi biết cái gì gọi là địa ngục nhân gian!" tên người tuổi trẻ ở giữa hung tợn nói.

Cổ gia! Trương Mặc đồng tử co rút lại, lập tức nhớ tới hắn từ Phú Dương Huyện đi Vũ Lăng Quận lúc ngồi thuyền việc trải qua, khi đó giết người kia hình như là đệ tử Cổ Gia, không qua thời gian nửa năm, Trương Mặc còn tưởng rằng chuyện này đã không còn.

"Các ngươi người Cổ gia ngược lại đều không khác mấy, lạm sát kẻ vô tội chỉ sợ là các ngươi thích nhất làm việc đi!" Trương Mặc thần sắc như thường, trong tay đã giấu một quả Âm Hóa Lôi Châu, vừa dứt lời, hắn liền đưa tay bắn ra, Âm Hóa Lôi Châu bay thẳng đánh về phía bốn gã người tuổi trẻ.

Đồng thời Trương Mặc linh lực dừng động ngưng tụ ở nơi cổ họng, cuối cùng bộc phát quát một tiếng.

"Đốt!"

Chính là bị Trương Mặc gọi là Âm Bạo Thuật sửa đổi phần Âm Mị Thuật.

Thanh âm này vừa ra, trước mặt Trương Mặc lập tức xuất hiện một đạo sóng gọn, chốc lát liền ảnh hưởng đến bốn gã người tuổi trẻ kia.

"Bố Tử Tiểu Kim Cương Trận, người này là ma tu, các ngươi phải cẩn thận!" Cầm đầu người tuổi trẻ kia trong tay nâng một cái Thiên Trượng nói.

Chương 52: Dễ dàng tiêu diệt

Chương 52: Dễ dàng tiêu diệt

Cổ gia bốn gã người tuổi trẻ lập tức đập kỳ quái nhịp bước bắt đầu bày trận, trên người bọn họ xông ra kim quang toàn bộ hội tụ vào một chỗ, tạo thành một cái lồng ánh sáng màu vàng tròn trịa.

Bốn Tiểu Kim cương trận, trận pháp trong Phật Môn cơ bản nhất cũng thông dụng nhất, bình thường có bốn người lực tổng hợp thi triển, lực phòng ngự cực cao.

Đầu tiên là Trương Mặc Âm Bạo Thuật tạo thành sóng gọn vọt thẳng đánh vào phía trênlồng ánh sáng màu vàng này.

Vô thanh vô tức, bất quá sóng gọn đánh vào này đi qua, lồng ánh sáng màu vàng kia rõ ràng đựng đưa một phen, chẳng qua là cứng như cũ mà thôi.

Lúc này Trương Mặc quả Âm Hòa Lô Châu kia cũng trực tiếp nổ tung, một đoàn đen nhánh tiểu hình may hình nằm tại chỗ nổ tung, đồng thời một cỗ sóng trùng kích màu đen xen lẫn dẫu tia chớp màu xanh lục trực tiếp điên cuồng đem lồng ánh sáng màu vàng bao phủ.

Trương Mặc lúc này lại một chút cũng không có buông lỏng, trong tay hắn bất ngờ xuất hiện năm quả Hạ Giai Âm Hòa Lô Châu, mặc dù xuất Âm Hồn Cốc sau khi luyện chế Âm Hòa Lô Châu tốc độ phải chậm hơn rất nhiều, bất quá ở trong Âm Hồn Cốc nửa năm, Trương Mặc cũng biết không ít hàng tích trữ, đủ người bình thường dùng.

Huyền não đi qua, lồng ánh sáng màu vàng vẫn tồn tại, ở lồng ánh sáng màu vàng chung quanh xuất hiện một đạo cực sâu rãnh nhỏ, bốn gã đệ tử Cổ Gia mặt đắc ý đang nhìn Trương Mặc, biểu hiện trên mặt cực kỳ phách lối.

Chẳng qua là Trương Mặc mặt không biểu tình bắn ra năm quả Hạ Giai Âm Hòa Lô Châu, bốn gã đệ tử Cổ Gia này sắc mặt trong phút chốc trở nên trắng bệch.

"Làm sao có thể! ?"

"Chẳng lẽ hắn là nhập thất đệ tử của một Đại Ma Đầu?"

Bốn gã đệ tử Cổ Gia có chút tuyệt vọng nhắm mắt lại.

"Bạo nổ!" Trương Mặc khẽ quát một tiếng.

Năm âm thanh như tiếng nổ vậy, lồng ánh sáng màu vàng đó giống như vỏ trứng gà yếu ớt vậy bị đánh rách, bốn gã đệ tử Cổ Gia trực tiếp bại lộ ở trong đen nhánh sóng trùng kích của Âm Hòa Lô Châu.

Bốn người này cũng là lâm chiến kinh nghiệm phong phú, lập tức sử dụng mỗi người pháp khí hộ thân, theo thứ tự là một món càn sa màu đỏ thẫm, một khối Hộ Thuần hình tròn vàng lóa mắt, một hạt châu trắng tinh khiết, cộng thêm một cái chuông đồng vàng óng.

Àm! Âm! Âm! Âm!

Sau bốn thanh âm nổ vang, đen nhánh Âm Hòa Lô Châu sóng trùng kích đi qua, càn sa đỏ thẫm kia trực tiếp bị xung kích đánh xơ xác thành mảnh vụn, Hộ Thuần hình tròn trực tiếp bị chấn bể thành bụi phấn, chuông đồng chỉ phát ra một tiếng ông minh cũng phỏ càn sa cùng Hộ Thuần đường lui, duy chỉ có hạt châu trắng tinh khiết kia còn vững vàng dừng lại ở giữa không trung, chẳng qua là vốn là trên hạt châu thất thải quang mang đã kinh biến đến mức âm đậm vô cùng.

"Tốt người một tên Tiểu Ma Đầu, lại dám hủy pháp khí của chúng!" Bốn gã đệ tử Cổ Gia đều ăn một cái không nhỏ thiệt thòi, tên gia hỏa tay cầm hạt châu màu trắng kia lập tức thở hổn hển hết.

Đồng thời người này đem trên tay Thiên Trọng hướng không trung ném đi, linh lực quán chú, Thiên Trọng này lập tức hướng thẳng đến cổ họng của Trương Mặc, phía trên Thiên Trọng Nguyệt Nhận sắc bén dị thường, thậm chí còn lưu lại một ít màu đỏ nhạt máu tươi,

Hiển nhiên là mới vừa rồi phụ xe lưu lại.

Ba người khác cũng đồng thời xuất thủ, bất quá ba người này pháp khí nhưng có chút không giống pháp khí của Phật Môn, một người trong đó xuất ra là một cái trường mâu đen nhánh, một người khác xuất ra là một tiểu kiếm toàn thân huyết hồng, người cuối cùng kia xuất ra lại là một cái xích tử màu đỏ nhạt.

Ba người này đồng thời làm khó dễ, ba cái pháp khí trực tiếp theo đuôi Thiên Trọng tới, ý đồ đem Trương Mặc nghiền thành thịt nát.

Trương Mặc cũng không hoảng hốt, đầu tiên là sử dụng Quỷ Thủy Mộc Thuần ngăn cản ở trước người, lập tức đem Quỷ Thủy Mộc Thuần hai đạo thuần ảnh kích thích.

Sau khi sử dụng Quỷ Thủy Mộc Thuần, Trương Mặc lại nhanh chóng móc ra Đoạt Phách Cung lúc trước đoạt được, sau khi đặt một cái mùi tên màu đỏ nhạt hướng thẳng đến một tên đệ tử Cổ Gia trong đó bắn tới.

Mùi tên màu đỏ nhạt này sau khi bắn ra, Trương Mặc liền lập tức thu, đồng thời sử dụng Phiên Thiên Ẩn, linh lực quán chú, Phiên Thiên Ẩn lập tức lớn chừng cái đầu, hung tợn đập về phía trước Thiên Trọng đang nhào về phía mình.

Hết thấy các thứ này cũng phát sinh ở trong chớp mắt.

Màu đỏ nhạt mùi tên đâm thẳng đệ tử Cổ Gia lúc trước cầm khiết hạt châu trắng, mang theo đến một cỗ mùi vị tanh hôi làm người ta ngửi vào muốn nôn, đồng thời mùi tên chớp đỉnh cũng hiện ra một cái dử tợn quỷ đầu mơ hồ, cái miệng gào thét không ngừng.

Tên đệ tử Cổ Gia này ngược lại cũng cơ trí, biết Trương Mặc một mùi tên này lai lịch bất phàm, lập tức lần nữa sử dụng hạt châu trắng tinh khiết kia che trước mặt mình.

Phốc!

Nhất thanh muốn hừng.

Đang lúc này, Thiên Trọng cũng đụng vào Quỷ Thủy Mộc Thuần của Trương Mặc, người tầm thường tu vi Luyện Khí thì như thế nào làm rách được Quỷ Thủy Mộc Thuần thuần ảnh đây?

Thiên Trọng bị Quỷ Thủy Mộc Thuần dễ dàng ngăn trở, ngoài ra ba cái pháp khí cũng đồng thời chạy tới, chỉ bất quá giống vậy không thể công phá thuần ảnh của Quỷ Thủy Mộc Thuần.

Cái này làm cho bốn gã đệ tử Cổ Gia sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, mà lúc này mùi tên màu đỏ nhạt lại bị hạt châu trắng tinh khiết ngăn trở, tên kia đệ tử Cổ Gia còn chưa kịp phản ứng, mùi tên màu đỏ nhạt này lại trực tiếp đi vào chính giữa hạt châu trắng tinh khiết.

Vốn là toàn thân hạt châu trắng tinh khiết lại trong nháy mắt liền trở nên đỏ như máu, phía trên đạo thất thái quang mang kia càng là trực tiếp chôn vùi biến mất.

Xá Lợi Tử của ta! trong lòng tên đệ tử Cổ Gia này hô to đau lòng, đồng thời trong mắt sát ý càng tăng lên.

Chẳng qua là lúc này, Trương Mặc Phiên Thiên Ẩn đã đập trước mặt hắn.

Lúc này hắn đã không có Xá Lợi Tử che chở, chỉ có thể trở mắt nhìn Phiên Thiên Ẩn từ cái trán nện xuống, tên đệ tử Cổ Gia này ngay cả kêu thảm cũng không có phát ra liền trực tiếp bị đập thành một bãi thịt nát.

Ngoài ra ba gã đệ tử Cổ Gia thấy vậy, lập tức liền bốn phía chạy trốn, ngay cả bản thân pháp khí cũng không để ý.

Chẳng qua là Trương Mặc cũng không biết mặc cho bọn họ rời đi như thế, sau khi hắn thu hồi Phiên Thiên Ẩn, trực tiếp đưa tay vào túi trữ vật lấy ra Hòa Vân Kiếm, hướng phương hướng ba gã đệ tử Cổ Gia chạy trốn cũng phát một đạo kiếm khí màu đỏ sậm.

Một tên đệ tử Cổ Gia chạy chậm nhất quay đầu nhìn lại, một đạo kiếm khí màu đỏ sậm đã đến sau lưng, hắn không chút do dự thi triển Thổ Thuần Thuật, một mặt bên chắc thổ hoàng sắc thuẫn tường lập tức ngăn trở phía sau hắn.

Như thế rất tốt! Tên đệ tử Cổ Gia này trong lòng thầm thở phào một hơi.

Phốc! Một tiếng khinh mình.

Tên đệ tử Cổ Gia này chỉ cảm thấy thân thể bỗng nhiên nhẹ một chút, cúi đầu nhìn một cái xuống, bên hông mình lại xuất hiện một đạo bằng phẳng vết cắt, nửa người trên đang chậm rãi rơi xuống.

"Điều này sao có thể." Sau khi nói xong câu đó, tên đệ tử Cổ Gia này nửa người trên cũng rơi xuống trên mặt đất đi đòi nhà ma.

Còn lại hai gã đệ tử Cổ Gia cuối cùng cũng khó thoát khỏi cái chết, không có pháp khí hộ thân, đối mặt với Trương Mặc tay cầm đỉnh giai pháp khí Hòa Vân Kiếm, bọn họ căn bản không có sức đánh trả.

Huống chi thực lực bọn hắn bản thân cũng mạnh hơn Trương Mặc không bao nhiêu, nếu là thực lực vượt xa Trương Mặc, có lẽ còn có thể lợi nhuận sử dụng pháp thuật để ngăn cản, thậm chí còn có thể lấy pháp thuật đánh giết Trương Mặc, chỉ tiếc, thực lực bọn hắn chẳng qua là luyện khí thập tầng mà thôi.

Đương nhiên như thế nào đối còn lại luyện khí Lục Tầng người đụng phải bốn gã luyện khí thập tầng, tình huống có lẽ sẽ đảo ngược lại.

Bất quá đối với Trương Mặc mà nói, chỉ cần không phải luyện khí tầng mười tám cảnh giới đại viên mãn, hắn đều có tự tin đánh một trận, cho dù không thể thu được thắng cũng có thể toàn thân trở ra.

Bởi vì hắn trong tay Hạ Giai Âm Hòa Lô Châu số lượng đông đảo không nói, thậm chí còn có một viên trung cấp Âm Hòa Lô Châu, đây chính là ngay cả tu sĩ Kim Đan Kỳ đều không cách nào tùy tiện coi thường.

"Đi mau, có tu sĩ cấp cao tới!" Vốn là một mực nhắm mắt lại Hắc Vũ có chút nóng nảy nói.

Trương Mặc lập tức đem trên mặt đất những pháp khí kia nhặt lên bỏ vào túi trữ vật của mình, bắn ra mấy viên hỏa cầu đem thi thể bốn gã đệ tử Cổ Gia đốt thành tro.

Sau đó Trương Mặc lập tức từ trong túi trữ vật móc ra hai tờ Thần Hành Phù dán vào trên chân, thúc giục linh lực, nhất thời lòng bàn chân sinh gió, lập tức hướng trước mặt vọt xa ba, bốn trượng, nhảy mấy cái sau khi liền tại chỗ biến mất.

Ước chừng sau thời gian uống cạn chun trà, một đạo Thanh Mang phá vỡ không trung, thoáng qua đi tới địa điểm xảy ra chuyện.

Thanh Mang tiêu tan, lộ ra thân ảnh một người đạo sĩ tuổi còn trẻ.

"Có tranh đấu vết tích, bốn người đối với một cái, ồ, đây là Âm Hỏa Lôi Châu sau nỗ lực lưu lại khí tức, lại có Ma Tu ở chỗ này tàn phá?" Tuổi trẻ đạo sĩ sau khi tra nhìn bốn phía một cái, sắc mặt nghiêm túc nói, "Ta phải mau trở về bẩm báo sư tôn."

Tên đạo sĩ tuổi trẻ này sau đó hóa thành một đạo thanh mang lần nữa rời đi.

Mà lúc này Trương Mặc đã sớm ở nơi trảm dạm ngoài, trên chân hấn Thần Hành Phù lúc này đã kinh biến đến mức ảm đạm không ánh sáng, đây là biểu hiện Thần Hành Phù linh lực hao hết.

"Chờ một hồi ngươi vào trong núi đi, ta thay ngươi thu phục một con linh thú, như vậy đi ngươi đi đường cũng thuận lợi một ít." Hắc Vũ ở trên bả vai của Trương Mặc nói.

"Thu phục linh thú?" Trương Mặc có chút kinh ngạc hỏi, "Trên người của ngươi còn có thương, lúc này chẳng lẽ còn có thể?"

"Hắc hắc, linh thú phân chia đẳng cấp rõ ràng, đệ giai linh thú rất sẽ thuận theo cao cấp linh thú an bài mà sẽ không hoài nghi, cho nên ta thay ngươi thu phục linh thú cũng không cần Linh Thú Hoàn." Hắc Vũ ngạo nghễ nói.

"Không cần Linh Thú Hoàn là có thể thúc giục linh thú?" Trương Mặc có chút nghi ngờ nói.

Hắc Vũ cũng không nói chuyện, chỉ thúc giục Trương Mặc vào rừng cây, bởi vì đến gần quan đạo, dã thú trong rừng cây này còn rất nhiều, bất quá khí thế trên người Hắc Vũ tản ra, những dã thú vốn là tàn bạo dị thường kia hết thấy cũng đi vòng không dám đối mặt.

Ở nơi cách quan đạo ước chừng hai mươi dặm, Trương Mặc cùng Hắc Vũ gặp phải một con linh thú Giác Mã, loại linh thú này đáng đáp tương tự ngựa thuần hóa của nhân loại, chỉ bất quá trên đỉnh đầu có hai cái sừng cứng rắn, hơn nữa có thể thi triển một ít đệ giai pháp thuật, thực lực không mạnh, bất quá sức chịu đựng cực tốt, tốc độ cũng rất nhanh, là tọa kỵ không tệ.

"Chính là nó." Hắc Vũ vỗ cánh phành phạch bay thẳng hướng Giác Mã trước mặt Trương Mặc.

Một con cao hơn người, nắm giữ bền chắc bắp thịt, trên đầu dài hai cây sừng màu đen cứng rắn Giác Mã lại mặc cho Hắc Vũ dừng lại ở đỉnh đầu.

Trương Mặc thấy Giác Mã hí một tiếng, đồng thời kia tràn đầy linh tính trong mắt thần sắc biến ảo không ngừng, chỉ chớp lát sau, Hắc Vũ bay trở về nói với Trương Mặc: "Ta đã cùng nó thỏa đàm, nó đáp ứng đưa chúng ta đi Phú Dương Huyện, bất quá đến Phú Dương Huyện ngươi phải thả nó đi."

"Được, không thành vấn đề." Trương Mặc vốn là cũng muốn làm một con linh thú sung mãn làm thú cưỡi, bất quá thực lực không đủ mà nói, làm tọa kỵ chỉ có thể làm trò cưỡi cho người khác, Trương Mặc cũng tạm thời bỏ ý niệm này đi.

Trương Mặc đưa tay ở trên trán Giác Mã vuốt ve một trận, đầu Giác Mã này toàn thân tảo hồng sắc ngửa mặt lên trời hí một tiếng, Trương Mặc thuận thế phóng người lên ngựa.

cộc cộc cộc! cộc cộc cộc!

Tiếng vó ngựa Giòn phát ra ở trong rừng vang vọng, sừng dưới vó ngựa sinh ra gió, Trương Mặc chỉ cảm giác mình thật giống như ngồi ở phía trên một cục thịt có thể di động, rất thư thích.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Tấn Cấp Bài Vị Chiến

Chương 53: Tấn Cấp Bài Vị Chiến

Một thiếu niên khuôn mặt hơi đang cười một con đầu có hai sừng Giác Mã bay nhanh ở Phú Dương Huyện trên đường, lập tức đưa tới Phú Dương Huyện thành cửa thành lính gác chú ý.

Thiếu niên này chính là mấy ngày vội vàng đi đường Trương Mặc, ở lúc sắp đến huyện thành, hất một cái đẹp để xoay mình, trực tiếp rơi trên mặt đất.

"Khô cực, Mã huynh." Trương Mặc cười nhẹ vỗ cái trán Giác Mã nói.

Sau khi Giác Mã ngửa mặt lên trời hí một tiếng, liền xoay người rời đi.

"Thương thế của người thế khôi phục thế nào, Hắc Vũ huynh?" Trương Mặc quay đầu đối với Hắc Vũ đứng ở trên vai hắc nói.

"Cũng tạm được, có Tiểu Hồi Xuân Đan của người trợ giúp, ước chừng chưa tới một hai tháng là có thể khôi phục hơn nửa." Hắc Vũ dùng mỏ từ cất tia mình lòng chim trả lời.

"Người bây giờ có thể che giấu yêu khí trên người không bị những người khác phát hiện chứ?" Trương Mặc có chút bận tâm hỏi.

"Hắc hắc, người đây cứ việc yên tâm, chúng ta là Đại Bàng Hắc Sí nhất tộc có độc nhất Liễm Tức Thuật, chỉ cần không phải cao thủ nguyên Anh Kỳ trở lên, căn bản là không có cách đoán được Liễm Tức Thuật của ta. Hắc Vũ rất là tự tin nói.

"Vây cũng tốt." Trương Mặc chạy tới cửa thành, lập tức cũng sẽ không cùng Hắc Vũ nói chuyện phiếm, sau khi hăng tiến lên, từ bên hông móc ra một tấm lệnh bài, chính là trước lệnh bài thông hành ạn Kiếm Bang cho hắn.

Lính gác nhận lấy lệnh bài liếc mắt nhìn, trên lệnh bài này chạm trổ một tiểu kiếm cổ xưa, chính là Vạn Kiếm Bang ký hiệu, thủ vệ này trong mắt kìa lên về kinh dị, sau đó liền khôi phục bình thường.

"Có thể, đại nhân." Lính gác một mực cung kính đưa lệnh bài trả lại cho Trương Mặc nói.

Trương Mặc cũng không có nhận ra được dị thường, nhận lấy lệnh bài liền vào thành.

Lính gác sau khi nhìn Trương Mặc thân ảnh biến mất ở trong thành đường phố, lập tức móc ra một tấm màu vàng nhạt hạc giấy, hướng không trung ném đi, màu vàng nhạt hạc giấy này liền trực tiếp hóa thành một đạo ánh lửa ngút trời lên, cuối cùng tiêu tan ở trên trời.

Ước chừng sau thời gian uống cạn chun trà, trong một doanh trại bên ngoài thành Phú Dương Huyện, một tên vệ mặt che lấp nam tử tay đang cầm màu vàng nhạt hạc giấy kia, khoe miệng dâng lên một tia cười gần nói: "Lại dám trở lại, ta sẽ cho người biết cái gì gọi là sống không bằng chết."

Vạn Kiếm Bang Tổng Đường, Lôi Báo chính chau mày tại chỗ đi tới đi lui, từ nửa năm trước sau khi hắn bị Tôn Cường uy hiếp, hắn vẫn lo lắng Trương Mặc sau khi trở về bị Tôn Cường giết chết, Lôi Báo tự nhiên biết Vạn Kiếm Môn thực lực, hắn tên kẹ ở giữa khó khăn làm việc nhất này, đặc tội ai cũng khó thoát khỏi cái chết.

"Lôi tử!" Một cái thanh âm quen thuộc vang lên, Lôi Báo trực tiếp bị dọa sợ đến đánh một cái run rẩy.

Một thân trường bào màu xanh, sắc mặt ngăm đen, trong mắt nhiều mấy phần kiên nghị cùng hết sạch, chính là trước kia liền vào thành Trương Mặc.

"Người... Người trở lại." Lôi Báo đầu lưỡi có chút thất, bất quá trong nháy mắt lại khôi phục bình thường, có chút bận tâm nói: "Đi mau,

Có người muốn giết người!"

Trương Mặc thần sắc không thay đổi, khẽ mỉm cười nói: "Ta ngược lại thật ra không nhìn lầm người."

Huru! Huru! Huru!

Không đợi Lôi Báo kịp phản ứng, chung quanh liền vang lên một trận mùi tên nhọn tiếng xé gió.

Đó là mùi tên tề phát âm thanh, cái này làm cho Lôi Báo có chút tuyệt vọng nhắm mắt lại.

Trương Mặc rên lên một tiếng, đưa tay vào túi trữ vật trực tiếp lấy ra Quỷ Thủy Mộc Thuần, ngay cả thuấn ảnh cũng không có kích phát, trực tiếp liền tập trung linh lực, Quỷ Thủy Mộc Thuần kích cỡ tương đương bàn tay trực tiếp phồng lớn thành cao hơn nửa người màu nâu Mộc Thuần, sau đó này màu nâu Mộc Thuần xoay tròn ở chung quanh Trương Mặc cùng Lôi Báo.

Đình! Đình! Đình!

Sau khi liên tiếp âm thanh giống như kiếm chém Ngọc Thạch, những mùi tên kia tên toàn bộ bị đẩy lùi trên đất, không có một mùi tên có thể cho Quỷ Thủy Mộc Thuần tạo thành một tia vết thương, phía trên thậm chí ngay cả vết tích cũng không có.

Lôi Báo có chút khó tin không chớp mắt, hơi lộ ra kích động nói: "Thượng tiên thực lực mạnh như vậy, thật là thật đáng mừng."

Trương Mặc cau mày nói: "Người trước chớ cao hứng quá sớm, bọn họ hẳn đã sắp đến."

"Người nói không sai, tiểu tử, ta đã vào!" Trương Mặc vừa dứt lời, một cái như tiếng nổ vậy âm thanh liền vang lên bên tai mọi người.

Sau đó một người mặc nho bào, trung niên nam tử một thân mùi vị máu tanh liền đập một quyển thư tịch cổ xưa mà tới.

Chính là nửa năm trước liền đã tìm được Lôi Báo Tôn Cường, cũng không biết hẳn là như thế nào sống ở chỗ này đến bây giờ cũng không có rời đi.

"Các hạ là ai, ta thật giống như không có đắc tội qua người?" Trương Mặc một nhìn trung niên nam tử tướng mạo, liền có một ít buồn bực hỏi.

"Ta là Tộc huynh của Tôn Phó, nửa năm trước ở Lạc Phụng sơn núi là người giết Tôn Phó chứ?" Tôn Cường sắc mặt khó coi hỏi.

"Người không phải là ta giết." Trương Mặc không muốn cuốn vào vô vị tranh đấu, lập tức liền lập tức chối, hướng chi Tôn Phó xác thực không phải là chết ở trong tay hắn.

"Há, vậy hẳn là thế nào chết?" Tôn Cường trên mặt biểu tình có chút biến chuyển, từ cảm giác được Trương Mặc chỉ có luyện khí Lục Tầng tu vi lúc, Tôn Cường tâm lý liền giết mấy hiên ngang, trên tay lại một tia cũng không có lười biếng, chỉ kim sắc Phán Quan Bút kia đang ngưng tụ linh lực, nhìn đáng sợ người này đánh đánh lên tâm tư.

Trương Mặc tự nhiên cũng chú ý tới Tôn Cường cử động, bất quá có Quỷ Thủy Mộc Thuần nơi tay Trương Mặc căn bản sẽ không để ý Tôn Cường những thứ động tác nhỏ này, mới vừa rồi Tôn Cường lúc đi vào Trương Mặc sẽ dùng Trần Châu Linh Mộc tra xét thực lực của hắn, chẳng qua chỉ là thực lực luyện khí bát tầng mà thôi, đối với Trương Mặc mà nói căn bản không đủ gây sợ.

"Đạo hữu nếu là muốn đánh lên mà nói, cũng đừng phí nhiều khí lực như vậy tới hỏi." Trương Mặc chế nhạo nói, đồng thời linh lực rưới vào Quỷ Thủy Mộc Thuần, một đạo màu thuần ảnh xanh nhạt một người cao lập tức hiện lên trước mặt.

"Tìm chết!" Tôn Cường thấy mình quỷ kế bị đoán được, lập tức liền lộ ra nguyên hình, hung thần ác sát đem Phán Quan Bút đi phía trước một chút, một đạo chấm đen kim sắc xuất hiện ở giữa không trung, sau đó lấy cực nhanh tốc độ đập về phía thuần ảnh của Quỷ Thủy Mộc Thuần.

Trương Mặc có Quỷ Thủy Mộc Thuần hộ thân tự nhiên cũng không lo lắng Tôn Cường công kích, hắn đưa tay vào túi trữ vật lấy ra Hòa Vân Kiếm, linh lực quán chú, bên trên Hòa Vân Kiếm lập tức phát ra một đạo kiếm khí màu đỏ sậm, kiếm khí này rời đi thân kiếm hóa thành một đạo vết kiếm màu đỏ nhạt trực tiếp chém về phía Tôn Cường.

"Đỉnh giai pháp khí!" Tôn Cường ngược lại cũng biết, vừa thấy Trương Mặc xuất ra Hòa Vân Kiếm liền lập tức ghen ngào la lên, "Người món pháp khí này hình như là Đạo Môn đồ vật, người không phải là đệ tử Vạn Kiếm Môn sao?"

Ba!

Một tiếng vang trầm thấp, Tôn Cường giọt kia kim sắc Mặc Ảnh đập trúng thuần ảnh màu xanh nhạt của Trương Mặc, chỉ có thể đưa tới một trận rung động mà thôi, sau đó liền biến mất mờ.

Mà Trương Mặc cái vết kiếm màu đỏ nhạt này là kết kết thật thật chém ở bên trên Tôn Cường sử dụng một cái Hộ Tâm Kính, phát ra một tiếng ông minh, phía trên màu đồng cổ Hộ Tâm Kính kia trực tiếp xuất hiện một đạo vết kiếm, để cho Tôn Cường nhìn tâm thương yêu không dứt.

Lúc Trương Mặc giờ lên trong tay Hòa Vân Kiếm dự định cho thêm Tôn Cường tới một đòn, vốn là còn vênh vào hung hăng Tôn Cường trực tiếp nhượng bộ nói: "Đạo hữu hạ thủ lưu tình, tuy nói đạo hữu có năng lực đem tại hạ đánh chết, nhưng đạo hữu cũng sẽ chọc phải Nho Môn chúng ta, không bằng ta bồi thường một ít linh thạch coi như bồi thường đạo hữu, xin đạo hữu bỏ qua cho tại hạ."

"Được rồi, người cảm một triệu linh thạch hạ phẩm tới, chuyện này coi như." Trương Mặc thu hồi Hòa Vân Kiếm nói.

"Một triệu linh thạch hạ phẩm, đạo hữu cũng quá dễ mất tại hạ." Tôn Cường vẻ mặt đau khổ nói, "Tại hạ tới đa chỉ có thể xuất ra 50 vạn linh thạch hạ phẩm, hơn nữa còn cần phải đi về hỏi trong quân hảo hữu mượn chút mới được."

"Được, 60 vạn liền 60 vạn, người mau sớm đưa tới." Trương Mặc cũng không dài dòng, đắc tội quân tử cũng chớ đắc tội với tiểu nhân, trước mắt tên Tôn Cường này có thể co dân, chính là một tên tiểu nhân điển hình, đắc tội hắn, sợ rằng ngày sau sẽ gặp có vô cùng chuyện phiền toái, nếu là trực tiếp giết hắn, sợ rằng thật đúng là sẽ đưa tới Nho Môn chú ý, Trương Mặc cũng không muốn ở hiện tại thực lực này mà đắc tội thế lực mình đối phó không được.

"Đạo hữu thật là trạch tâm nhân hậu." Tôn Cường nhún châu xoay động, vốn là hay lại là mời trong quân hảo hữu vì chính mình trợ quyền đòi lại mặt mũi, bất quá Trương Mặc sáng khoái như vậy hẳn cũng không tiện sinh thêm nhiều chi tiết, "Tại hạ xin cáo từ trước."

Trương Mặc cũng không ngăn trở, mặc cho Tôn Cường rời đi.

Đội Tôn Cường sau khi rời khỏi, Lôi Báo lúc này mới thở phào một hơi nói: "Thượng tiên thật là sáng suốt, Tôn Cường này chẳng những là người trong Nho Môn, lại là triều đình có danh tiếng Du Ký tướng quân, nếu là giết hắn, chẳng những Nho Môn muốn tìm thượng tiên phiền toái, triều đình cũng

không thể ngồi yên."

"Há, đứng trước có bay Hạc truyền âm thượng tiên trong mật thất, còn thỉnh thượng tiên đi kiểm tra một phen." Lôi Báo vỗ ót một cái nói.

Trương Mặc thu Quỷ Thủy Mộc Thuần, sau đó ném cho Lôi Báo một cái bình sứ nói: "Trong này là năm viên Tiểu Hối Xuân Đan cùng năm viên Kết Tục Đan, Tiểu Hối Xuân Đan có thể trị thương thế, Kết Tục Đan có thể nối lại tay bị đứt rời, ngươi thu cất đi."

"Đa tạ thượng tiên!" Lôi Báo thần sắc kích động nhận lấy bình sứ nói, trong lòng âm thầm vui mừng đối với lựa chọn của mình.

"Được, không việc gì ngươi đi xuống trước đi." Trương Mặc hạ lệnh trực khách nói.

"Thượng tiên có nhu cầu lúc cứ gọi ta." Lôi Báo hôn hờ ra mặt lui ra nói.

Đợi sau khi Lôi Báo đi, Trương Mặc đẩy ra cửa mật thất, bên trong đang có một đoàn yếu ót ánh lửa bao quanh hạc giấy.

Trương Mặc tiến lên chỉ tay một cái, ánh lửa lập tức tản ra, hạc giấy nhào tới trước mặt, Trương Mặc nắm chặt, trong chớp lát Trương Mặc trên mặt liền hiện ra âm tình bất định biểu tình.

"Mỗi năm một lần bài vị chiến đấu lại bắt đầu, trong môn cho ta trở về đi tham gia bài vị chiến đấu." Trương Mặc thương lượng với Độc Tôn Giả nói. "Hơn nữa lần này trừ bài vị chiến đấu còn có lên cấp chiến đấu, là cho chúng ta những đệ tử mới nhập môn này tiến vào đệ tử Vạn Kiếm Môn chuẩn bị, lần này lên cấp chiến đấu top 3 có cơ hội trở thành nhập thất đệ tử trưởng lão, thứ tư tới năm có thể trực tiếp trở thành đệ tử tinh anh, thứ sáu tới mười có thể trực tiếp trở thành nội môn đệ tử."

"Đi đi, Độc Tiễn Mộc cũng sẽ không chân dài chạy, ngươi nếu có thể bị trong môn trưởng lão nhìn trúng, thu làm nhập thất đệ tử cũng tốt." Độc Tôn Giả không có phản đối nói: "Luyện Khí Kỳ cơ sở vẫn là phải đánh được, Vạn Kiếm Quyết môn công pháp này luyện thành cũng là không tệ."

"Ai, hy vọng như thế chứ, nghe nói lên cấp chiến đấu mặc dù là đệ tử mới nhập môn an bài, nhưng trong môn phái cũng không hạn chế những sư huynh khác tham dự, cho nên cho dù ở bên trong lên cấp chiến đấu xuất hiện sư huynh luyện khí mười lăm tầng là cũng không có gì lạ, bằng vào thực lực của ta bây giờ, mặc dù có thực lực đánh bại bọn họ, nhưng vận dụng Âm Hòa Lôi Châu kia mới làm được, nếu như chỉ dựa vào Hòa Vân Kiếm là không đủ." Trương Mặc có chút như đưa đám nói.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Phù chỉ thêm đan dược

Chương 54: Phù chỉ thêm đan dược

Nghĩ tới nghĩ lui, Trương Mặc cảm giác mình hay lại là luyện chế phù chỉ cùng đan dược đáng tin nhất, nếu không thể dùng Âm Hòa Lôi Châu cùng một ít đồ vật có liên quan ma đạo, như vậy thì dùng phù chỉ cùng đan dược để đền bù.

Cứ như vậy vừa có thể đề cao luyện chế phù chỉ cùng đan dược tài nghệ của mình, vừa có thể che giấu thực lực chân chính của mình, thật có thể nói là nhất cử lưỡng tiện, nhiều nhất làm cho người ta lưu lại một cái vận khí tốt cùng ấn tượng nhiều tiền lắm của mà thôi.

Bất quá như vậy dù sao cũng hơn bại lộ mình kia mấy món Ma Khí muốn an toàn nhiều.

Vì thế, Trương Mặc cố ý phân phó Lôi Báo không nên quấy rầy mình, trừ đi mỗi ngày ba bữa cơm ẩm thực như cũ phái đưa ra, không có chuyện gì liền không nên quấy rầy.

Ở trong mật thất của Trương Mặc lúc này hỏa diễm sáng sủa, nhiệt độ cực cao, không khí cũng bởi vì nhiệt độ quá cao mà dâng lên từng trận vòng xoáy vô hình nhiệt.

Ở giữa mật thất để một cái đại Đỉnh, Đỉnh này là trước kia Trương Mặc lấy được xuống tới Cửu Long Lô.

Lúc này Trương Mặc trên trán phủ đầy một tầng mồ hôi, hắn đang hết sức chăm chú đem linh lực rót vào giữa Cửu Long Lô, ngay sau đó trận pháp bên trong Cửu Long Lô liền đem Trương Mặc linh lực chuyển hóa thành hỏa diễm.

Xuyên thấu qua phía trên Cửu Long Lô có một lỗ trong suốt có thể nhìn thấy bên trong, từng viên đan dược màu sắc ngăm đen đang trôi lơ lửng ở trung

gian lò.

Những đan dược này đã tạo thành hình bầu dục, tạp chất cũng đã bị buộc xuất, bây giờ đang xử ở Ngưng Đan lúc máu chốt.

Lúc này nếu là hỏa hầu không chế không được, thì sẽ đưa đến phía trước cố gắng cũng uổng phí.

Bất quá có đòi trước luyện đan thực lực Trương Mặc đối với luyện chế nhất phẩm đan dược vẫn có tự tin, ở lúc bên trong Cửu Long Lô hỏa diễm dần dần lui ra, màu đen đan dược kia cũng dần dần đông đặc xuống.

Cuối cùng hỏa diễm thối lui, mười mấy viên đan dược đen nhánh trôi lơ lửng ở trong lò luyện đan, Trương Mặc trong mắt lóe lên vẻ hài lòng, nói thắm một tiếng: "Ngưng Khí Đan thành!"

Luyện Đan Sư một lò đan dược phổ thông cũng không chỉ có một viên, trừ phi là bảy phẩm tám phẩm trở lên thuốc cao cấp, còn lại đan dược từ đệ giai tới trung cấp, bình thường một lò cũng có thể ra mười mấy viên đan, đây là sự tình rất bình thường.

Lại ăn xong bữa cơm, ngồi xếp bằng ngồi ở trên bờ đoàn khôi phục linh lực Trương Mặc lúc này mới đánh ra một đạo linh lực ở bên trên Cửu Long Lô, phía trên nắp lò trực tiếp mở ra, một cỗ mạng theo thoáng thoáng Bạch Vụ bốc lên.

Mười mấy viên Ngưng Khí Đan trực tiếp từ bên trong Cửu Long Lô bay ra, Trương Mặc đã sớm chuẩn bị xong móc ra hồ lô ngọc, linh lực quán chú, cái miệng nhỏ nhắn trên hồ lô ngọc lập tức phun ra một đạo linh khí đem mười mấy viên Ngưng Khí Đan mang theo đến thu nhập bên trong hồ lô ngọc.

Sau đó Trương Mặc đảo ra một viên đen nhánh Ngưng Khí Đan tại trên lòng bàn tay, bên trên đan dược còn truyền tới một cỗ ảm áp cảm giác, Trương Mặc không chút do dự nuốt xuống.

Sau đó lập tức bắt đầu ngồi tĩnh tọa tu luyện, Ngưng Khí Đan này dùng để đề thăng tu vi vì tu sĩ Luyện Khí Kỳ là không còn đan dược nào tốt hơn nhất, bất quá cũng chỉ có thể một tháng dùng một lần, nếu không Dược Tính trọng điệp dễ dàng đã thương kinh mạch.

Ngay cả như vậy, Ngưng Khí Đan cũng là bên trong đan dược viên nhất phẩm trân quý, một viên Ngưng Khí Đan giá thị trường bình thường cũng duy trì ở 10 vạn linh thạch hạ phẩm.

Ước chừng sau một bữa cơm, Trương Mặc trong lỗ mũi phun ra một đạo trọc khí, thậm chí dài một hơi nói: "Thiếu chút nữa là có thể đột phá vào luyện khí thất tầng, chỉ tiếc còn thiếu một chút."

"Người biết đủ đi, thời gian nửa năm liền đem thực lực từ luyện khí tam tầng tăng lên tới luyện khí lục tầng, người bình thường nào có vậy độ nhanh chóng như vậy." Độc Tôn Già mặt đầy 'Khinh bỉ' nói.

"Hắc hắc, người lão giáo huấn đúng." Trương Mặc có chút hắc nhiên cười nói.

"Người vội vàng luyện chế một ít phù chi đi, Tấn Cấp Bài Vị Chiến liền muốn bắt đầu." Độc Tôn Già tức giận nói, tư chất của Trương Mặc cũng bình thường, nhưng tu luyện tốc độ thật nhanh, cái này làm cho Độc Tôn Già rất buồn rầu, nói như vậy Tu Tiên Giới coi trọng nhất là tư chất.

Đương nhiên Độc Tôn Già cũng không biết Trương Mặc là chuyển thể trọng tu, chuyện này Trương Mặc không nói qua với bất kỳ người nào.

Trương Mặc cũng không trì hoãn thời gian, lần nữa đưa tay vào túi trữ vật, lấy ra một xấp trống không phù chi, những thứ này đều là sảm tạp linh thú da phù chi, mặc dù nhìn bề ngoài đến cùng phổ thông trống không phù chi không khác nhau mấy, nhưng nhìn kỹ xuống mặt ngoài trống không phù chi này lại tràn đầy linh khí.

Sau đó Trương Mặc lại lấy ra một nhánh bút chế phù, trước bởi vì linh thạch không đủ, cho nên Trương Mặc không có đi mua, lúc này linh thạch đầy đủ, Trương Mặc tự nhiên sẽ suy nghĩ làm một nhánh bút chế phù, từng tên Luyện Phù sư cũng mơ mộng có một nhánh bút chế phù thượng hạng, không những có thể tăng lên tốc độ Luyện Phù, còn có thể đề cao Luyện Phù tỷ lệ thành công.

Một nhánh bút chế phù này là chọn lọc lông trên người linh thú Hồng Thiên Lang chế, tại chỗ có chính giữa linh thú lông, là thuộc loài linh thú chuột cùng loại linh thú dê cùng loại linh thú chó sói sánh bằng.

Sau khi Trương Mặc đem máu linh thú điều chế tốt, đưa tay chỉ một cái trống không phù chi, phù chi lập tức thẳng tắp lơ lửng trên trời lơ lửng ở trước mặt hắn.

Đồng thời trong tay Trương Mặc hướng bên trên bút chế phù hơi dính máu linh thú, đầu ngọn bút bên trên lập tức ăn no chấm màu đỏ sẫm máu linh thú, ở linh lực quán chú, những máu linh thú này cũng không có nhỏ giọt xuống.

Sau đó Trương Mặc liền bắt đầu ở trên trống không phù chi viết huyền ảo phù văn, từng cái phù văn cẩn thận tỉ mỉ bị phác hoạ ở trên trống không phù chi, Trương Mặc trên trán cũng từ từ rỉ ra một tầng mồ hôi, theo thời gian đẩy tới, trên lá bùa cuối cùng đã phủ đầy đỏ thắm huyền ảo phù văn, duy chỉ có chừa lại một khối nhỏ trống không ở giữa.

Trương Mặc cũng không để ý lau mồ hôi trên trán của hắn, này lúc sau khi đã tiến vào luyện chế phù chi một bước cuối cùng, trung cấp phù chi trọng yếu nhất chính là phù chi trung gian mất phù kia, chỉ có đem mất phù vẽ lên, cả tấm phù mới tính hoàn thành, mất phù nếu vẽ không ra, trước mặt cố gắng liền hao phí.

Ngưng thần tĩnh khí, linh lực trên tay Trương Mặc càng là một tia cũng không dám buông lỏng, nhấc lên bút chế phù liên điểm hướng trung gian trống không, một chuỗi dài huyền ảo phù văn làm liền một mạch, chẳng qua là một khắc cuối cùng, những huyền ảo phù văn này liên hiệp thành một mảnh, đem chung quanh huyền ảo phù văn cũng xâu vào một chỗ, cả tấm phù đều điên cuồng hút vào thiên địa linh khí.

Àm!

Trên lá bùa màu đỏ sẫm huyền ảo phù văn bỗng nhiên vận vẹo một phen, trực tiếp nổ tung, cuối cùng cả tấm phù thiên địa linh khí bám vào trực tiếp nổ tung, may Trương Mặc lui nhanh, bất quá toàn bộ mật thất vẫn bị cỗ nổ mạnh này chấn động.

"Đại Hòa Xà Phù này quả thật không phải là dễ dàng như vậy luyện chế." Trương Mặc âm thầm thở dài một tiếng, mới vừa rồi hẳn là như ôm may miễn tâm lý vậy đi thử một chút, bất quá kết quả là làm người ta buồn rầu.

Cảm khái một phen sau khi, Trương Mặc lại đồng dạng chế tạo thử một ít Hạ Giai phù chỉ, ngược lại đều không ngoại lệ thành công.

Cái này làm cho Trương Mặc tâm tình hơi chút lấy được một tia an ủi, rồi sau đó Trương Mặc lại thử một lần luyện chế Đại Hòa Xà Phù, vẫn như cũ cuối cùng đều là thất bại, cuối cùng không thể không buông tha cái ý nghĩ này.

"Trung cấp phù chỉ có thể uy hiếp người có tu vi Trúc Cơ Kỳ, nào có dễ dàng luyện chế như vậy?" Độc Tôn Giả than thầm một tiếng nói, lần này hẳn cũng không có cửa ra đã kích Trương Mặc.

Bởi vì Hắc Vũ muốn khôi phục thương thế, cho nên Trương Mặc an bài Hắc Vũ ở một gian mật thất khác đường thượng, cho nên Trương Mặc cũng không có kỳ chút nào trả lời: "Cho dù là dựa vào những đề giai phù chỉ này cũng đủ ta ở Tân Cấp Bài Vị Chiến bên trên đoạt được hạng."

Độc Tôn Giả yên lặng một tiếng, sau đó mới u nhiên nói: "Năm đó ta nếu là có thể cùng Tiêu Dao Tử cái tên kia có thể chế một cái môn phái, vào cuối cùng chỉ sợ cũng sẽ không luân lạc đến nước này."

"Ai, không nói cái này, người nhanh đi đem cái gì bài vị chiến đấu kia đánh được, sau đó đi Bách Man bộ lạc tìm Độc Tiễn Mộc."

"Người nói thật dễ dàng quá a, Bách Man bộ lạc phía trên Tế Sư cùng Thần Điện võ sĩ rất lạt thủ a." Trương Mặc cau mày tỏ khó nói.

Khoảng thời gian này Trương Mặc cũng gom một ít tin tức liên quan, tự nhiên cũng hiểu một chút Bách Man trong bộ lạc Tế Sư thực lực, tuy nói Tế Sư thực lực bộ phận phần lớn bắt nguồn ở bọn họ tín ngưỡng thần chỉ, nhưng loại lực lượng này cũng không thua Tu Tiên Giả nào, chỉ bất quá mượn tới lực lượng sẽ có rất nhiều hạn chế cùng tác dụng phụ mà thôi.

Nhưng chỉ cần có thể đánh chết tương đương địch nhân, trả giá một chút cũng là có thể tiếp nhận.

Bách Man bộ lạc đến nay có thể cầm binh đề cao thân phận, một bộ phận nguyên nhân rất lớn cũng phải dựa vào bọn họ Tế Sư ngăn trở Đại Tàn Quốc Tu Tiên Giả, nếu không mà nói, Tu Tiên Giả đại quân vừa ra, mặc cho Độc Tinh Độc Tiễn Mộc của người mạnh hơn nữa cũng không làm nên chuyện gì.

"trước khi đi Bách Man bộ lạc, ta sẽ dạy người một ít kỹ xảo chạy thoát thân, đến lúc đó người là có thể không sợ phổ thông tu sĩ cấp cao." Độc Tôn Giả cười nói.

"Tại sao hiện tại không dạy cho ta?" Trương Mặc có chút buồn bực hỏi.

"Ta nếu như bây giờ dạy người, vạn nhất người không đi thì sao?" Độc Tôn Giả hỏi ngược lại.

Trương Mặc nhất thời cứng họng, trong lòng của hắn cũng có dự định buông tha, lấy hắn thực lực bây giờ đi Bách Man bộ lạc cái loại Man Hoang vùng thiếu văn minh này, Trương Mặc không có quá nhiều lòng tin mình có thể bình yên trở lại, nơi Đại Tàn Quốc mang theo Tu Tiên Giả đại quân đều không thể chinh phục, nơi này nhất định là Ngọa Hổ Tàng Long.

"Trước chờ ta đem bài vị chiến đấu đánh tốt rồi hãy nói." Trương Mặc khẽ thở dài một cái nói.

Độc Tôn Giả cũng không có trả lời, hai người nói chuyện cũng xuất hiện vẻ lúng túng.

Sau khi mấy ngày, Độc Tôn Giả cũng không có cùng Trương Mặc nói chuyện phiếm, hiển nhiên là vì thái độ của Trương Mặc mà nổi giận, Trương Mặc cũng không có cách nào dù sao mệnh cũng chỉ có một, nếu Bách Man bộ lạc quá mức nguy hiểm, hẳn cho dù không tu luyện Vạn Độc Chân Kinh cũng sẽ không đi nơi đó.

Sau năm ngày, Vạn Kiếm Môn đang nóng náo dị thường, bên trong Chủ Phong Thanh Nguyên Điện, Chương Giáo Lý Nguyên Cát đang mặc một bộ trường bào màu đen, vạt áo áo choàng đều có kim sắc răng cưa trạng đường viên, tại phía dưới hắn rậm rạp chằng chịt đứng mấy cái Phương Trận, người trong từng cái phương trận cũng mỗi người không giống nhau.

Có chút trong phương trận toàn bộ là thiếu niên gương mặt non nớt, hiển nhiên là đệ tử mới nhập môn, một tên thiếu niên trong đó màu da hơi đen, thần tình nghiêm túc đang mắt nhìn phía trước, biểu hiện trên mặt cực kỳ nghiêm túc, chính là đã trở về Vạn Kiếm Môn Trương Mặc.

Mỗi cái Phương Trận đều to nhỏ khác nhau là vì dựa theo thân phận chức vụ tới bài vị, ký danh đệ tử một cái Phương Trận, ngoại môn đệ tử một cái Phương Trận, nội môn đệ tử một cái Phương Trận, đệ tử tinh anh cũng phải một cái Phương Trận, nhỏ nhất Phương Trận đó liền là một đám nhập thất đệ tử.

Đệ tử đứng vị trí chính giữa từng cái Phương Trận cũng là dựa theo thực lực mạnh yếu đến, thực lực mạnh đứng phía trước, hơi yếu một chút đứng phía sau, từng bước yếu bớt giảm, yếu nhất liền xếp hạng sau cùng.

Trương Mặc lại chỉ xếp hàng thứ ba, ở trước mặt hắn vẫn còn có hai hàng đệ tử thực lực đã vượt qua luyện khí Lục Tầng, cái này làm cho Trương Mặc tâm lý có chút kinh ngạc, phải biết người trong cái phương trận của hắn cũng đều là giống như hắn là đệ tử mới nhập môn.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Rắc rối phức tạp

Chương 55: Rắc rối phức tạp

"Sau lần này bài vị chiến đấu sẽ còn cử hành lên cấp chiến đấu, là đó là có thể để cho càng nhiều từ ưu tú mới gia nhập môn phái đệ có thể mau sớm bộc lộ tài năng, đạt được tốt hơn dạy dỗ." Lý Nguyên Cát lớn tiếng nói, trong lời nói mang theo vô hạn uy nghiêm, khiến cho người tin phục.

Đứng ở hai bên Lý Nguyên Cát phân biệt có ba người, một người một thân hắc bào, chỉ lộ ra một đôi Âm Lệ con mắt trên người rất nhiều đệ tử du dương, từng cái bị ánh mắt hắc trăn vào người cũng sống lưng phát rét, cảm giác thật giống như bị một con rắn độc cho nhìn chăm chăm có thể.

"Huyết Đồ người sẽ hù dọa những chưa dứt sữa tiểu tử này đấy." Một cái thanh âm già nua vang lên, lão giả này trên trán nếp nhăn giăng đầy, nhìn qua tựa hồ dần dần già rồi, hắc bào nhân này nghe được lời nói của hắn lại trực tiếp dừng động tác lại không lộn xộn nữa.

"Nhé, chúng ta là Vạn Kiếm Môn Huyết Kiếm Đường Huyết Đồ đường chủ cũng có nhận tống thời điểm?" Một người xinh đẹp âm thanh âm vang lên, rõ ràng là một thiếu phụ vóc người nở nang.

"Cát lão Nhị Phẩm Luyện Đan Sư, đối với hắn tôn kính một chút có gì không đúng?" Huyết Đồ sắc mặt khó coi nói, "Người tôi tốt cẩn thận một chút, đừng rơi vào trong tay ta, đến lúc đó ta sẽ dạy người biết lợi hại của ta!"

Ba người này chính là Vạn Kiếm Môn Tam Cự Đầu, Huyết Đồ là Huyết Kiếm Đường đường chủ, ti chức trong môn phái dọn dẹp phản đồ, Cát lão là Luyện Đan Đường đường chủ, bản thân liền có thực lực Nhị Phẩm Luyện Đan Sư, cuối cùng tên thiếu phụ kia chính là Vạn Kiếm Đường đường chủ, ngoại hiệu Hắc.

"Năm này vẫn quy củ cũ đi, đến lúc đó làm một ít tiền thưởng tới chơi đùa, hai vị thứ tốt cũng nên lấy ra để cho ta kiến thức một chút." Hắc cười duyên một tiếng nói, dĩ nhiên khiến một ít định lực kém đệ tử tâm thần trở nên thoáng một cái.

"Chuyện này chờ sau khi bài vị chiến đấu bắt đầu làm tiếp thảo luận." Cát lão sắc mặt trầm tĩnh nói.

Ba người tứ vô kỵ đạn nói chuyện để cho Lý Nguyên Cát hơi biến sắc mặt, trong lòng thâm buồn: Ba người này đơn giản là trong mắt không người, ngày sau nhất định phải cho các người đẹp mắt.

"Bài vị chiến đấu bây giờ bắt đầu!" Mặc dù trong lòng âm thầm khó chịu, bất quá Lý Nguyên Cát lại cao giọng tuyên bố bài vị chiến đấu bắt đầu, ba gã đường chủ này nhắc tới cũng coi là sư huynh đệ khác, bất quá từ sau khi hắn lên làm Chương Giáo, quan hệ giữa bốn người liền lãnh đạm rất nhiều, đặc biệt là ba vị còn lại, tựa hồ đoàn kết lại với nhau tới đối kháng ý tứ hắn Chương Giáo này, cái này làm cho Lý Nguyên Cát tâm lý rất căm tức.

Bất quá đây cũng là Trường Lão Hội thích nghe ngóng sự tình, phạm là một môn phái lớn cũng sẽ xuất hiện Chương Giáo cùng phía dưới đường chủ không cùng chuyện, cứ như vậy, Trường Lão Hội có thể từ trong không khí chế Chương Giáo hoặc là đường chủ, từ đó một mực giữ đối với môn phái không chế.

Những chuyện này Lý Nguyên Cát cũng biết, chỉ bất quá lấy thực lực của hắn bây giờ căn bản không đấu lại Trường Lão Hội, cho nên hắn mới đưa con giận đều trút lên phía dưới ba vị đường chủ, thỉnh thoảng liền gây khó khăn xuống.

Trương Mặc cũng theo đệ tử mới vô tiến vào chính giữa Thanh Nguyên Điện, bên trong Thanh Nguyên Điện này đã dùng trận pháp khai thác sáu khối lôi đài ngay thẳng, sáu khối lôi đài này xếp thành một hàng, bên trái một khối là ký danh đệ tử, theo thứ tự hướng bên trái vào bên phải chính là nhập thất đệ tử lôi đài.

Vạn Kiếm Môn bài vị chiến đấu là dựa theo đệ tử thân phận tới tiến hành, ký danh đệ tử cùng ký danh đệ tử tranh đấu, ngoại môn đệ tử cùng ngoại môn đệ tử tranh đấu, cho dù đạt được ký danh đệ tử hạng nhất cũng không thể đạt được động phù tốt hơn so với ngoại môn đệ tử.

Bất quá bởi vì sau một lần ở bài vị chiến này còn an bài lên cấp chiến đấu, cho nên một ít ký danh đệ tử cùng ngoại môn đệ tử cũng lăm le sát khí, muốn ở lên cấp chiến đấu bên trong tăng lên cấp bậc thân phận của mình.

Trương Mặc trà trộn ở ký danh đệ tử hàng thứ tư chính giữa rất tầm thường, hắn cũng không có ý định phải ra đầu, chỉ bất quá trời không chiều người nguyện, vị Thang Huy sư thúc kia cười tủm tỉm chỉ Trương Mặc nói: "Tên đó... Người đi ra, ta có lời muốn nói với người."

Trương Mặc có chút ngạc nhiên nhìn Thang Huy gương mặt có một ít béo mập, không dám xác định hỏi "Sư thúc là đang gọi ta?"

"Chính là người!" Thang Huy mập đuổi tay ra trực tiếp nắm được Trương Mặc bả vai đưa hắn xách đi ra.

Còn lại ký danh đệ tử thấy vậy ào ào cười trên nỗi đau của người khác nhìn Trương Mặc, bởi vì Trương Mặc mới vừa vào môn phái liền bị ra phái đến cùng Đại Tàn Quốc nước phụ thuộc Ngô Quốc đi trông coi Vạn Kiếm Môn thế tục sản nghiệp, còn lại ký danh đệ tử cùng Trương Mặc cũng không quen thuộc tất, lúc này tự nhiên cũng không có ai thay Trương Mặc khấn trương, ngược lại thì xem kịch vui tâm lý chiếm đa số.

"Không biết sư thúc tìm ta có chuyện gì?" Trương Mặc trong lòng thầm kêu xui, ngoài miệng lại một mực cung kính nói.

"Tiểu tử, ta nhìn lắm, không nghĩ tới người còn là một nhân tài, thời gian ngắn ngủi là có thể tu luyện tới luyện khí Lục Tầng, không tệ, chặt chẽ." Thang Huy đầy đặn hai tay kia đang ôm ái vỗ bả vai của Trương Mặc, trên mặt thịt béo chính vui sướng run rẩy, cực giống một cái khích lệ văn bồi trường bồi.

Chẳng qua là Trương Mặc trên mặt mặt đầy vẻ mờ mịt, hắn còn nhớ đến lúc ấy mình đi vào cửa liền bị vị sư thúc này gạt bỏ, vào lúc này Thang Huy thái độ làm cho hắn có chút không tìm được manh mối.

"Sư thúc ta mặc dù trước là nhìn người không thoải mái, bất quá đó là bởi vì người ngăn cản tài lộ của ta." Thang Huy ghé vào Trương Mặc bên tai nhẹ nói, "Bất quá thế giới này cứ như vậy, người có tiềm lực, ta tự nhiên cũng tôn kính người, ngày sau lúc thực lực người nâng cao một bước, dĩ nhiên là mình Bạch sư thúc ta làm như vậy nguyên nhân."

Thang Huy lời nói này nói ngược lại cũng thành thật, mặc dù không được coi quân tử, nhưng cũng là một cái chân chính tiểu nhân, Trương Mặc đối với hắn cảm tưởng cũng là lần đầu tiên có thay đổi.

"Đa tạ sư thúc không truy cứu." Trương Mặc sắc mặt bình tĩnh nói.

Thang Huy trong lòng biết mình làm như vậy đã cho chân Trương Mặc mặt mũi, đối phương nếu là có thể hiểu, vậy dĩ nhiên vô sự, không thể hiểu được, vậy hắn cũng không có cách nào lập tức vung lên mập tay nói: "Người hảo hảo ứng chiến đi, tân tấn ký danh đệ tử trong có mấy người văn đủ có thực lực, bồi cảnh cũng rất sâu."

Lúc Nói xong lời cuối cùng, Trương Mặc rõ ràng nghe được Thang Huy khẽ than thở một tiếng.

Thế đạo tàn khốc, nhân gian không hủy đi.

Trương Mặc sau khi trở về, lập tức thì có một đám ký danh đệ tử lộ ra hâm mộ vẻ mặt, dù sao mới vừa rồi Thang Huy cử động người sáng suốt đều biết là thưởng thức Trương Mặc.

"Sư huynh người tốt a." Một tên gia hỏa đáng dấp gầy gò từ một bên chui ra ngoài, lộ ra một nụ cười nói với Trương Mặc. "Tại hạ Quý Linh Nhân danh hiệu Kỳ Linh Tiểu Bách Hiểu, không biết sư huynh xưng hô như thế nào?"

"Tại hạ Trương Mặc, không biết sư đệ tìm ta có chuyện gì?" Đối phương mặc dù cũng phải ký danh đệ tử, nhưng chủ động gọi Trương Mặc là sư huynh, Trương Mặc tự nhiên cũng sẽ không khách khí với hắn.

"Ta tìm Trương sư huynh là nghĩ cùng sư huynh thương lượng một chút chờ một hồi thứ tự xuất trận." Quý Linh Nhân châu loạn chuyển, hiển nhiên có mình một phen dự định.

"Thứ tự xuất trận có thể cải biến?" Trương Mặc có chút kinh ngạc hỏi, trước bọn họ ký danh đệ tử đối chiến đều theo tấm ảnh mình số thứ tự tiến hành, Trương Mặc còn tưởng rằng cũng là dự theo thứ tự tới tiến hành.

Quý Linh Nhân khẽ cười một tiếng giải thích: "Sư huynh nghĩ đến cũng lâu dài không ở bên trong môn phái ở lại, tuy nói lời dài là dựa theo thứ tự, nhưng cũng không phải nói không thể thay đổi thứ tự."

"Há, đó cùng ta đối chiến là người phương nào?" Trương Mặc đem Yêu Bài của mình đưa cho Quý Linh Nhân.

"9527, a, người sẽ đối chiến đầu là chúng ta lần này người mới bên trong hung mãnh nhất gia hỏa!" sau khi Quý Linh Nhân lăm bầm một câu nhất thời có chút khiếp sợ nói. "9526, Huyết Sát, ngoại hiệu Vạn Lực Vương, là chất tử huyết Đường Đường Chủ."

"Tên Huyết Sát này rất lợi hại sao?" Trương Mặc ngược lại không biết gia hỏa ngoại hiệu Vạn Lực Vương này thật lợi hại, thấy Quý Linh Nhân nói khen, lập tức cũng có chút hiếu kỳ.

"Huyết Đường Đường Chủ xưng đường chủ có thực lực mạnh nhất Vạn Kiếm Môn chúng ta, chất tử cầu hắn người nói có mạnh hay không?" Quý Linh Nhân nạt đầy hâm mộ nói, "Người này chẳng những một thân tốt trang bị, càng là có đủ loại đan dược bồi bổ, mới mười lăm tuổi đã có tu vi luyện khí

thập tầng, tiền đồ nhất định là không thể đo lường a."

"Đã như vậy, ngươi vẫn cùng ta đối sao?" Trương Mặc sau khi nghe xong cười hỏi.

"Đối, thế nào không đối." Quý Linh Nhân ánh mắt lộ ra một tia tinh quang nói, "Ngươi biết cùng ta đối chiến là ai sao? Đang tiến hành ký danh đệ tử gia hỏa bên trong thực lực bằng hạng ba."

"Ký danh đệ tử thực lực bằng?" Trương Mặc có chút hiếu kỳ hỏi, "Hạng nhất cùng hạng nhì là ai?"

Quý Linh Nhân hiềm thấy gặp phải một gia hỏa mờ mịt không biết, lập tức cũng phô trương từ bản thân thu góp tình báo, dương dương tự đắc nói: "Cái bảng này là ta tiêu phí gần thời gian nửa năm lấy ra, tuyệt đối đáng tin."

"Tên thứ nhất này chính là Lý Bình, nghe nói cùng Chương Giáo hiện tại có chút quan hệ. Hạng nhì tên Cát Bố, là Luyện Đan Đường Nhất Chi Hoa, đồng thời cũng là đệ tử mới nhập môn Cát lão coi trọng, nghe nói Cát lão cũng định thu nàng là nhập thất đệ tử. Hạng ba chính là Vương Kiếm, người này không có bất kỳ căn cơ, dựa vào chính là từ thân thiên phú kinh người, tốc độ tu luyện thật nhanh."

Quý Linh Nhân rung đùi đắc ý đem các loại lai lịch cùng xuất thân nói đại khái, để cho một mực không ở bên trong môn phái Trương Mặc nghe khá cảm thấy hứng thú.

"Trương sư huynh ngươi và ta có đôi hay không đây?" Cuối kỳ linh còn mang theo một tia ảo tưởng hỏi.

Trương Mặc cười vỗ vỗ bả vai Quý Linh Nhân nói: "Ta nghĩ rằng Quý sư đệ chắc có năng lực vượt qua."

Quý Linh Nhân mặt lập tức biến thành mặt nhăn nhó, hẳn biết trước mắt tên sư huynh nhìn trung hậu biết điều này tuyệt đối không phải ngoài mặt tốt như vậy lừa dối.

Lúc này trên lôi đài đang có hai người đang đối chiến, Quý Linh Nhân sau khi liếc mắt nhìn thần tình kích động nói: "Trương sư huynh mau nhìn, hiện tại ở trên đài mặc quần áo trắng chính là Vương Kiếm."

Trương Mặc lập tức hướng trên lôi đài nhìn, Vương Kiếm chính xách một thanh trường kiếm chất phác không màu mè, tại hắn đối diện chính là một gia hỏa một thân bắp thịt, Vương Kiếm con mắt rất nhỏ, chẳng qua là thỉnh thoảng để lộ ra hết sạch để cho người cảm thấy được người này cũng không phải là phiếm phiếm hạng người.

"Vương sư huynh dạy bảo!" gia hỏa một thân bắp thịt chấp tay một cái nói.

"Xin Thái sư đệ hạ thủ lưu tình." Vương Kiếm tung ra một cái tay, trường kiếm trong tay liền trôi lơ lửng ở giữa không trung, linh lực quán chú, trường kiếm phát ra một tiếng rùng rợn, khiến cho tại chỗ người cũng tinh thần rung một cái.

Gia hỏa được gọi là Thái sư đệ cũng không yếu thế chút nào, giơ tay lên liền sử dụng một thanh Ngọc Kiếm, sau khi tập trung linh lực, Ngọc Kiếm cũng phát ra một tiếng ông minh.

"Bắt đầu!" Trên lôi đài phụ trách giám sát là người của Huyết Kiếm Đường, một thân trường bào màu đỏ tươi, cả người chỉ lộ ra một đôi mắt, bọn họ trách nhiệm chủ yếu chính là phòng ngừa nhất phương ở bên kia mắt đi năng lực chiến đấu hạ từ thủ, bất quá bọn hắn cũng sẽ không quan bình thường trong lúc đánh nhau xuất hiện thương vong.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Các hiền thần thông

Chương 56: Các hiền thần thông

Tên Huyết Kiếm Đường Trọng Tài kia ra lệnh một tiếng, Trương Mặc liền nhìn thấy Vương Kiếm trường kiếm bắt đầu động, đáy mắt lập tức thoáng qua một tia ánh sáng màu vàng.

Thái sư đệ Ngọc Kiếm còn không nhúc nhích, Vương Kiếm trường kiếm đã dừng lại ở Thái sư đệ trên cổ họng, trên mũi kiếm đã rỉ ra một tia máu tươi, Thái sư đệ Ngọc Kiếm thậm chí cũng còn chưa tới trước mặt Vương Kiếm coi như lang rút xuống đất, bởi vì hắn nếu thúc giục Ngọc Kiếm nữa, sợ rằng trên cổ họng trường kiếm liền sẽ trực tiếp đi về trước đuổi một cái, tại chỗ liền kết tính mạng hắn.

"Mới vừa rồi là chuyện gì xảy ra, ngươi thấy rõ ràng sao?"

"Không có, thật là nhanh a, đây chính là thực lực hạng ba ký danh đệ tử thực lực bằng, chặt chặt, chúng ta gặp phải hay là trực tiếp đầu hàng tốt."

Có hai gã ký danh đệ tử có chút khen ngợi nói.

Trương Mặc trong lòng có chút khiếp sợ, mới vừa rồi hắn là thấy rõ ràng, bất quá cũng phải vận dụng Trần Châu Linh Mục thần thông mới nhìn rõ, kiếm của Vương Kiếm này chính là nhanh, sắp đến phổ thông ký danh đệ tử căn bản phản ứng không kịp nữa, Trương Mặc cũng không biết hắn là làm như thế nào, trong lòng cũng không khỏi cảm khái trong môn phái thật là Ngọa Hồ Tàng Long.

"Kiếm của ngươi rất nhanh!" Trương Mặc đối với đi xuống lời đài Vương Kiếm nói.

"Ngươi có thể thấy rõ ràng ta kiếm?" Vương Kiếm có chút kinh ngạc nói, sau đó quan sát tỉ mỉ một chút Trương Mặc nói: "Ta xem vị sư đệ này sắc mặt tựa hồ có hơi đen, phải làm là ra phải đến trong thế tục lịch luyện chứ?"

"Ừ, tại hạ trước một mực ở Ngô Quốc, quả thật chưa từng ở bên trong môn phái." Trương Mặc cười nói.

"Chờ lát nữa sau khi đánh xong bài vị chiến đấu, có cơ hội trò chuyện một chút đi." Vương Kiếm vỗ Trương Mặc bả vai nói.

"Nguyên ý nghe sư huynh dạy bảo." Trương Mặc gật đầu nói, Vương Kiếm xoay người đứng ở hàng trước ký danh đệ tử, liền không nói thêm gì nữa.

Lúc này trên lôi đài đối một đôi đệ tử, một thiếu nữ người là mặc lục sắc áo đầm, mặt trắng nõng, con mắt thủy linh, chẳng qua là biểu tình rất nghiêm nghị, không có chút nụ cười nào, lộ ra một cỗ khí tức cách người ngoài ngàn dặm, chính là trước kia Quý Linh nhân trong miệng ký danh đệ tử bảng hạng nhì Cát Bô.

Cùng nàng đối chiến là một gã nam tử tướng mạo âm nhu, lúc này nam tử nghiêm nghị mị mị nhìn chăm chăm vị trí ngực Cát Bô.

"Bắt đầu!"

Huyết Kiếm Đường Trọng Tài hô một tiếng, Cát Bô liền trực tiếp sử dụng một khối màu đồng xanh Hộ Thuần, sau khi liền từ trong túi trữ vật xuất ra một lọ đan dược, bắt đầu khoan chân ngồi xuống.

Tên nam tử âm nhu kia thấy vậy liền bắt đầu dùng trường kiếm trong tay điên cuồng công kích màu đồng xanh Hộ Thuần của Cát Bô, Trương Mặc bí mật quan sát một chút, nam tử âm nhu này lại cũng có luyện khí chín tầng thực lực, mà Cát Bô thực lực bất quá luyện khí Thất Tầng.

Chẳng qua là trường kiếm của nam tử âm nhu tấn công như thế nào đi nữa cũng không cách nào phá vỡ màu đồng xanh Hộ Thuần của Cát Bô, Trương Mặc nhìn kỹ một chút, nhất thời có chút hoảng sợ, phía trên màu đồng xanh Hộ Thuần này trải rộng một ít hoa văn, nếu là Luyện Đan Sư nhìn một cái liền có thể biết được, Hộ Thuần này là dùng Lô Luyện Đan luyện chế.

Coong! Đ-A-N-G...G! Đ-A-N-G...G!

Bên tai không dứt tiếng kim thiết tiếp nhận vang lên, trường kiếm của nam tử âm nhu lần lượt bị bắn ra, ước chừng sau một thời gian uống cạn chun trà, âm nhu nam tử linh khí trong cơ thể liền có chút không còn, lúc này một mực dùng đan dược Cát Bô trực tiếp từ trong túi trữ vật sử dụng một thanh tiểu kiếm màu hồng, thoáng cái liền đánh bay âm nhu nam tử.

Oa!

Âm nhu nam tử trực tiếp lui ngược lại bay ra ngoài, vừa rơi xuống đất liền ói một ngụm máu tươi hết lớn: "Ta không phục! Nàng ăn vạ!"

"Nàng nơi nào ăn vạ?" Huyết Kiếm Đường Trọng Tài hỏi.

"Nàng dùng đan dược duy trì linh khí!" Âm nhu nam tử có chút căm nói.

"Bốn môn bài vị chiến đấu có thể không có nói qua không thể dùng đan dược, ngươi nếu là không phục khí có thể hướng Chương Giáo nói lên dị nghị, nếu là Chương Giáo có thể bị ngươi thuyết phục mà nói, ta liền xử cuộc chiến đấu này không có hiệu quả, nếu không mà nói, ngoan ngoan tiếp nhận đi." Huyết Kiếm Đường Trọng Tài giọng chuyển lạnh nói.

"Đại sắc lang, ngươi sau này nếu như lại nhìn ta chằm chằm như vậy, ta sẽ ta móc hai tròng mắt của ngươi ra!" Cát Bô đi tới trước mặt nam tử âm nhu hung tợn nói.

"Cuộc kế tiếp, chuẩn bị!" Huyết Kiếm Đường Trọng Tài thấy Cát Bô hai người đi xuống, lập tức để cho người phía dưới tiếp theo đi lên.

So sánh ký danh đệ tử tranh đấu đơn độc, pháp thuật không nhiều, ngoại môn đệ tử cùng nội môn đệ tử liền rõ lộ về xuất sắc nhiều, Trương Mặc chẳng qua là lạng lẽ liếc một cái liền thấy trên lôi đài bên cạnh pháp thuật bay tán loạn, đủ loại kỹ pháp chỉ lưu không cùng tầng xuất.

Mà ở đệ tử tinh anh cùng nội môn đệ tử bên kia, lại có trong môn trường bối đoán trước chôn trận pháp tới gần che lúc bọn họ tranh đấu tiết ra ngoài lực lượng, con mắt là vì phòng ngừa bọn họ tiết ra ngoài lực đạo thương vậy xem người.

Trương Mặc nhắc mắt nhìn đi, đứng dịp thấy hấn mới nhập môn lúc đụng phải Tề Đình sư huynh, người này mặc dù nhìn qua là một tên hoàn khổ Đề nhị, nhưng trên thực tế lại không phải như thế.

Lúc này Tề Đình trước mặt có một cái Mộc Thuần màu đỏ, ở bên cạnh hấn còn có một đềm Thanh tiểu kiếm màu đồng đang xoay tròn, đồng thời hấn nắm trong tay Ấn Quyết, Thanh tiểu kiếm màu đồng này liền bắt đầu huyền hóa ra một đạo kiếm ảnh, chính là bên trong Vạn Kiếm Quyết nặng hơn kiếm ảnh.

Tại hấn đối diện là một người tuổi trẻ mặt mày ủ rũ, người trẻ tuổi này giống vậy có một cái Mộc Thuần màu xanh, điều khiển một thanh tiểu kiếm ngọc chất.

Trương Mặc thấy người tuổi trẻ mặt mày ủ rũ nắm trong tay Ấn Quyết, ngưng tụ ra kiếm ảnh lại còn lâu mới dày bằng Tề Đình được, số lượng cũng không có nhiều như Tề Đình.

Không đợi Tề Đình tấn công, người tuổi trẻ mặt mày ủ rũ trực tiếp hét lớn một tiếng, thúc giục tiểu kiếm ngọc chất cùng kiếm ảnh lao thẳng về phía Tề Đình, kiếm ảnh tựa thật giống kiếm vũ phối hợp tiểu kiếm ngọc chất xen kẽ trong đó, khiến cho người nhìn hoa cả mắt.

Bất quá Tề Đình lại không có cuống quýt, hấn đầu tiên là linh lực tập trung ở tiểu thuần màu đỏ trước mặt, đềm ảnh kích bên trong thuần tiểu thuần thích ra, một cái thuần ảnh màu đỏ cao hơn người lập tức ngăn trở phía trước, đồng thời ấn quyết trong tay biến đổi, thúc giục Thanh tiểu kiếm màu đồng và mấy đạo ngưng thực chất yếu kiếm ảnh xếp hàng thành một cái Cự Kiếm, Cự Kiếm này lấy Thanh màu đồng tiểu kiếm làm trung tâm, ngưng tụ ra kiếm ảnh làm kiếm thân, gào thét chém về phía mặt mày ủ rũ kiếm vũ của người tuổi trẻ.

"Sặc!"

Làm người ta chói tai kim ngọc kim thiết tiếp nhận tiếng vang lên.

Tề Đình Cự Kiếm hung hăng chém một cái, kiếm vũ của người tuổi trẻ mặt mày ủ rũ lập tức giải tán.

Từ tán kiếm khí kia nhất thời đềm mặt đất cày ra hơn mười đạo vết kiếm, ngay cả song phương Hộ Thuần cũng bị từ tán kiếm khí làm lơ lửng không chừng.

"Ta a!" người tuổi trẻ mặt mày ủ rũ vừa định nhận thua, vẫn chỉ là mở miệng nói một chữ, Tề Đình linh lực dừng động, Cự Kiếm vung lên trực tiếp chém về phía Hộ Thuần người tuổi trẻ mặt mày ủ rũ.

Phanh!

Sau một tiếng vang trầm thấp, Cự Kiếm giải tán, Thanh tiểu kiếm màu đồng dưới thao túng của Tề Đình bay trở về bên cạnh hấn, mà người tuổi trẻ mặt mày ủ rũ Mộc Thuần màu xanh lại mất đi linh tính.

Rắc rắc!

Mộc Thuần màu xanh bỗng nhiên chia vì làm hai nửa rớt xuống đất, người tuổi trẻ mặt mày ủ rũ một tay che ngực, ngã ngửa lên trời.

Trương Mặc thầm kêu hèn hạ, Tề Đình này lại không cho mặt mày ủ rũ người tuổi trẻ nhận thua cơ hội, cố ý xuất thủ hủy người pháp khí, thương thân thể người, thật là tội tệt cực kỳ.

Ngay sau đó Trương Mặc cũng không để ý cái gì khiếm tốn không biết điều, vọt thẳng vào đệ tử tinh anh trên lôi đài, từ trong túi trữ vật lấy ra Tiểu Hồi Xuân Đan, đồ ra một viên nhét vào mặt mày ủ rũ người tuổi trẻ trong miệng nói: "Đây là Tiểu Hồi Xuân Đan, xin sư huynh yên tâm dùng."

"Đa tạ sư đệ." người tuổi trẻ mặt mày ủ rũ trong mắt lóe lên một tia cảm kích, trực tiếp đềm trong miệng đan dược nuốt xuống.

Bộ ngực hấn đạo vết kiếm kia nhất thời lấy mắt trần có thể thấy tốc độ cầm máu, mới vừa rồi nếu là hấn không có Hộ Thuần ở trước mặt ngăn cản một chút, sợ rằng một kích này của Tề Đình sẽ trực tiếp muốn hấn mạng nhỏ.

"30 năm Hà Đông, 30 năm Hà Tây, Tề Đình, làm người chó có quá nông cuồng!" người tuổi trẻ mặt mày ủ rũ từ dưới đất bò dậy bình tĩnh nói.

"Ta chờ ngươi tới báo thù!" Tề Đình thu hồi Hộ Thuần cùng tiểu kiếm màu đồng, sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm Trương Mặc nói: "Tiểu tử ta nhớ kỹ ngươi, ngươi tốt nhất không nên rơi vào trong tay ta!"

Trương Mặc cũng không để ý tới Tề Đình, trực tiếp xoay người rời đi, đối mặt Trương Mặc không nhìn, Tề Đình sắc mặt càng phát ra xanh mét, hấn khi nào bị đãi ngộ như thế, từ nhỏ đến lớn, mỗi một người đều nói hấn có tiền đồ có thiên phú, đi tới chỗ nào đệ tử trong môn cho dù thực lực so với hấn cao hơn rất nhiều cũng phải gọi hấn một tiếng Tề đại thiếu gia, tên trước mặt này lại dám không nhìn hấn.

Tề Đình tay run một cái, tiểu kiếm màu đồng trực tiếp sử dụng, linh lực quán chú, tiểu kiếm màu đồng lấy cực nhanh tốc độ đâm về phía Trương Mặc sau lưng.

"Cẩn thận!"

Người tuổi trẻ mặt mày ủ rũ trong lòng khăn trương hồ.

Trương Mặc cũng cảm nhận được phía sau có cổ kiếm khí nhập vào cơ thể, lông tơ trong nháy mắt lật ngược lại, trong thời gian ngắn như thế Trương Mặc chỉ có thể không quay đầu lại quăng ra Quỷ Thủy Mộc Thuần.

Coong!

Sau một tiếng vang giòn.

Người nguyên tưởng rằng Trương Mặc chắc chắn phải chết nhất thời trợn to hai mắt, Tề Đình Thanh màu đồng tiểu kiếm lại bị tâm thương Mộc Thuần của Trương Mặc cho bắn bay.

Lúc này duy chỉ có vài người chú ý tới Trương Mặc Mộc Thuần, những người khác không có chú ý tới một màn này.

"Rất tốt!" Tề Đình giật quá thành cười, lại linh lực lần nữa tập trung vào tiểu kiếm màu đồng, tiểu kiếm màu đồng nguyên bản đã bị bắn ra lần nữa đánh về phía Trương Mặc Quỷ Thủy Mộc Thuần.

"Đủ rồi!" Huyết Kiếm Đường Trọng Tài trực tiếp nhảy vào giữa Trương Mặc cùng Tề Đình, đưa tay liền nắm được tiểu kiếm màu đồng của Tề Đình.

Vừa thấy người của Huyết Kiếm Đường xuất thủ, Tề Đình cũng chỉ đành hậm hực xóa bỏ.

"Coi như ngươi vận khí tốt!" Tề Đình thu hồi Thanh màu đồng tiểu kiếm hung tợn nói với Trương Mặc.

Trương Mặc không thể không đem Quỷ Thủy Mộc Thuần thu hồi, trở về thẳng trong chỗ lõi đài ký danh đệ tử.

Huyết Kiếm Đường Trọng Tài dùng thương hại ánh mắt nhìn Trương Mặc rời đi, dù sao lấy Tề Đình bối cảnh, đắc tội hắn, ở Vạn Kiếm Môn hẳn liền không có gì tiền đồ.

Có vài người chính là chọc không được, một chọc liền một thân không ổn.

Trương Mặc ngược lại không có quá mức để ý, dù sao hắn sau khi Tấn Cấp Bài Vị Chiến dự định đi Bách Man bộ lạc một chuyến, đến chính mình cũng không lưu lại ở bên trong môn phái, tự nhiên cũng sẽ không lo lắng Tề Đình trả thù.

Người bên cạnh không biết, ào ào đều dùng đồng tình mắt chỉ nhìn Trương Mặc, hơn nữa đồng tình thì đồng tình, vạch rõ giới hạn cũng phải rõ ràng rất, Trương Mặc vừa về tới đội ngũ, lập tức liền bị tất cả mọi người đều cô lập, tất cả mọi người không muốn cùng hắn tiếp xúc quá nhiều.

Trương Mặc cũng không có quá đa tình tự, chẳng qua là trong lòng than thầm thói đời nóng lạnh, bất quá vào lúc này lại có một người đứng ở bên cạnh hắn, người này trên lưng một thanh trường kiếm, con mắt nhỏ hơn giống như tùy thời cũng híp có thể, vóc người không cao cũng không thấp, một thân lười biếng, không phải là Vương Kiếm hay lại là ai.

Bạn đang đọc truyện *Chuyến Thử Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Bạch Đình Hội

Chương 57: Bạch Đình Hội

Trương Mặc hơi kinh ngạc liếc mắt nhìn Vương Kiếm nói: "Ngươi không sợ đắc tội Tề Đình?"

"Ngươi cũng không sợ, ta sợ cái gì, hướng chi ." Vương Kiếm lại nói một nửa liền dừng lại.

"Hướng chi cái gì?" Trương Mặc có chút không hiểu hỏi.

"Hướng chi ngươi cái tên này đến lúc đó sợ rằng lại muốn đi ra ngoài, không ở bên trong môn phái, Tề Đình hẳn lại âm toán cũng không đến phiên ngươi." Vương Kiếm híp mắt lại nói.

"Vương sư huynh nói nhiều lời như vậy, chỉ sợ là có vật gì muốn thương lượng với ta đi." Trương Mặc cũng không muốn cùng Vương Kiếm vòng vo, gọn gàng làm hỏi.

"Ừ, trước còn không chắc ngươi là tình huống gì, bất quá bây giờ có thể khẳng định, ngươi là bạch đình đệ tử không có bất kỳ căn cơ." Vương Kiềm bỗng nhiên thu liễm biểu tình, trên mặt hiện ra nghiêm túc thần sắc nói, "Gọi là bạch đình đệ tử, chính là đòi trước không có Tu Tiên Giả cũng hoặc là Tu Tiên gia tộc, ngươi, ta đều là bạch đình đệ tử, trong môn phái đều sẽ có một đám đệ tử như vậy tồn tại."

"Mà bây giờ bạch đình đệ tử thường thường cũng sẽ phải chịu gạt bỏ cùng kỳ thị, nếu không phải kết hợp lại, sợ rằng khó mà ở bên trong môn phái đứng vững gót chân. Cho nên cho mọi người có thể thu được đãi ngộ tốt hơn cũng vì đều là bạch đình đệ tử chúng ta là không bị khi dễ nữa, tiền bối của chúng tôi chức một cái tổ chức tên là Bạch Đình Hội."

"Bạch Đình Hội, sư huynh là muốn cho ta gia nhập Bạch Đình Hội chứ?" Nghe đến đó, Trương Mặc tự nhiên cũng minh bạch nguyên nhân Vương Kiềm tìm mình.

"Ừ, Trương sư đệ ngươi suy nghĩ thật kỹ một chút, vào lúc này sắp đến phiên ngươi lên lôi đài, chờ sau bài vị chiến đấu này kết thúc, ngươi đáp lại ta đi." Vương Kiềm lại đem híp mắt lại mà nói.

Chờ Trương Mặc lúc ngẩng đầu, trên lôi đài đã đứng một gia hỏa nhìn qua người hiền lành hướng về phía hắn lộ ra một bộ đàn độn nụ cười.

"Số thứ tự 9527, nếu là lại không lên đây, tràng này trực tiếp như vậy đi 9526 thắng được!" Trên lôi đài Huyết Kiếm Đường Trọng Tài nghiêm nghị hô.

"Tới!" Trương Mặc sau khi đáp một tiếng, liền trực tiếp nhảy lên lôi đài.

Lúc này hắn mới nhìn rõ trước Quý Linh Nhân giới thiệu Huyết Sát là đáng đáp ra sao, đáng đáp rất bền chắc, cả người Cơ Nhục có chút nhô ra, nhìn qua lực lượng vô cùng bộc phát, quan trọng hơn là trong mắt của hắn lóe một tia huyết quang, bất thành hình nhìn lại thật giống như đôi mắt của dã thú, chẳng qua là trên mặt lại lộ nụ cười làm ra vẻ một bộ đàn độn, cái này làm cho Trương Mặc cảm thấy rất quái dị.

"Bắt đầu!" Huyết Kiếm Đường Trọng Tài tiếng nói vừa dứt, Huyết Sát liền bắt đầu động.

Mà lúc này trước đại sảnh ngồi Chương Giáo cùng ba vị đường chủ cũng đang nhìn chăm chú lôi đài, Hắc bỗng nhiên chỉ một cái ký danh đệ tử lôi đài nói: "Huyết Đồ cháu của ngươi cũng lên lôi đài, ngươi cảm thấy hắn thất bại sao?"

Một câu nói của Hắc lập tức đem sự chú ý của Cát lão cùng Huyết Đồ hấp dẫn vào ký danh đệ tử trên lôi đài, Cát lão lộ ra một tia nghiền ngẫm thần sắc, Lý Nguyên Cát cũng mặt lộ mỉm cười, duy chỉ có Huyết Đồ có chút không thích, Hắc làm trước mặt mọi người bại lộ thân phận của chất tử Huyết Đồ, đơn giản liền là muốn cho mọi người biết, Huyết Đồ làm việc thiên tư làm cho chất tử của mình vào môn phái.

"Tên gia hỏa này không có ý chí tiến thủ nếu là thua mà nói, ta sẽ đích thân xuất thủ giáo huấn hắn!" Huyết Đồ giọng có chút sùng ngạo.

"Như vậy chúng ta đánh cược đi." Hắc cười tủm tỉm nói, "Nghe nói Huyết Đồ ngươi làm một ít Thiên Ngoại Huyền Thiếp, ta liền lấy Huyết Ngọc cùng ngươi đánh cược."

"Lỗ mũi của ngươi ngược lại rất linh, cá thì cá." Huyết Đồ dừng dừng nói, "Khởi Thiên Ngoại Huyền Thiếp kia tuy tốt cũng không phù hợp Huyết Kiếm như huyết ngọc của ta, xem ra lần này ta phải cho Huyết Kiếm của ta thêm tài liệu tốt giống vậy."

"Lão phu có thể hay không cũng thêm một chút." Cát lão bỗng nhiên mở miệng nói. "Ta liền cùng Hắc, đánh cược lệnh diệt thất bại, lão phu muốn một gốc ngàn năm Hàn Băng thảo trong tay ngươi, ta nếu thua, trực tiếp cho ngươi một lọ Đại Hồi Xuân Đan."

"Được, hiếm thấy Cát lão khẳng khái như thế, Huyết đồ cứng kính không bằng tuấn mệnh." Huyết Đồ chân mày sát khí vừa hiện, giận quá thành cười nói.

"Ho khan một cái, tiểu đồ, ta cũng muốn thêm một chút được không?" Lý Nguyên Cát cười hỏi.

Huyết Đồ đưa tay liền tóm lấy tay vịn ghế ngồi, rắc rắc một tiếng, tay vịn ghế ngồi trực tiếp bị bóp vỡ, sau đó từng chữ từng câu nói: "Nếu sư huynh cũng muốn tặng đồ cho ta, sư đệ ta cũng sẽ không khách khí, sư huynh nếu là có thể đem Từ Kim Tinh lấy ra, tiền đặt cược này ta cũng tiếp tục!"

Lý Nguyên Cát nghe Huyết Đồ nói Từ Kim Tinh trong lòng liền làm cái thỉnh thịch, Từ Kim Tinh này là tài liệu tốt luyện chế pháp bảo, chỉ cần tại bên trong phi kiếm gia nhập vật này, sẽ khiến cho phi kiếm sắc bén dị thường, đồng thời còn có thể càng kiên cố hơn.

Hơn nữa giống như Thiên Ngoại Huyền Thiếp, Từ Kim Tinh này cũng là tài liệu cực kỳ thưa thớt, đối với tu sĩ Kim Đan Kỳ mà nói cũng là vật trân quý.

Lý Nguyên Cát do dự một hồi, cuối cùng vẫn thờ dài một hơi nói: "Sư đệ thật biết nói đùa, có Từ Kim Tinh ta đã sớm mình dùng, nào có giữ lại không sử dụng đây, có thể hay không đổi một vật khác?"

"Sư huynh nếu không chịu, tiền đặt cược kia đến đây thôi!" Huyết Đồ giọng mang theo mùi vị không nghi ngờ gì nữa.

Lý Nguyên Cát hơi biến sắc mặt, cuối cùng vẫn cảm thấy chuyện này có chút mạo hiểm, đành thôi không đề cập tới.

Trên lôi đài, Huyết Sát đã đem phi kiếm của hắn tế khởi, một thanh tiểu kiếm toàn thân đỏ như màu máu trôi lơ lửng ở giữa không trung, mà trước mặt Trương Mặc trôi lơ lửng chính là một thanh phi kiếm cực kỳ phổ thông, đây là Trương Mặc tạm thời tùy ý mua một thanh, hắn không muốn dùng Hỏa Vân Kiếm, mặc dù Vạn Kiếm Môn bên trong môn phái không nhất định có người có thể nhận ra Hỏa Vân Kiếm, bất quá nhiều một chuyện không bằng

bớt một chuyện.

Căn cứ nguyên tắc cẩn thận, Trương Mặc trước khi trở về liền cố ý đi mua một thanh phi kiếm về ngoài phố thông nhưng tài liệu lại dị thường vững chắc tới dùng.

Đồng thời Trương Mặc cũng sắp sử dụng Quỷ Thủy Mộc Thuần, Quỷ Thủy Mộc Thuần này mới ra ánh sáng, Trương Mặc tự nhiên cũng không cần thiết che giấu.

"Kiếm Ảnh Tam Phân!" Huyết Sát khẽ quát một tiếng.

Huyết Kiếm của hắn phát ra một tiếng khinh minh, theo linh lực tập trung, Huyết Kiếm bỗng nhiên phân ra hai cái hư ảnh, chính là đệ giai pháp thuật trong Vạn Kiếm Quyết, Kiếm Ảnh Tam Phân, có thể mang phi kiếm phân ra hai cái hư ảnh, dùng để nhiễu loạn đối phương cùng gia tăng lực công kích.

Trương Mặc cũng học bộ dáng của Cát Bồ, trực tiếp ngồi xếp bằng dưới đất, đem Quỷ Thủy Mộc Thuần mở ra, tiếp theo từ trong túi trữ vật bên hông móc ra một lọ đan dược đổ ra một viên đan dược trong bàn tay, sau đó trực tiếp ném vào trong miệng, cắn rắc vang dội.

"Người này chẳng lẽ là con riêng của một cái trường lão sao?"

"Hắn lại cũng học Cát Bồ sư tỷ, thật là xa xỉ, chặt chặt."

Chung quanh đệ tử lập tức nghị luận âm ỉ.

Mà trước đại sảnh ngồi cao tằng là thân sắc khác nhau, Lý Nguyên Cát là hồi tiếc không thôi, Hắc cùng Cát lão cũng mặt mày hớn hớn, Huyết Đồ dĩ nhiên là ủ rũ cúi đầu, đồng thời cũng thâm hận Trương Mặc không dứt.

Ở trên lôi đài, Huyết Sát nhìn thấy Trương Mặc chiến trận như thế, trong lòng cũng có chút căm tức, lập tức thúc giục Huyết Kiếm cùng hai đạo kiếm ảnh không ngừng trầm kích ở bên trên Quỷ Thủy Mộc Thuần của Trương Mặc.

Sặc! Sặc! Sặc!

Bên trên Quỷ Thủy Mộc Thuần phát ra âm thanh rợn người.

Chẳng qua là Huyết Kiếm của Huyết Sát kể cả hai đạo kiếm ảnh từ đầu đến cuối không cách nào công phá thuẫn ảnh màu xanh nhạt nhìn như nhu nhược này.

"Khinh người quá đáng! Ta sẽ nhượng cho ngươi nhìn một chút lợi hại của ta!" Huyết Sát con mắt lập tức biến hóa đến đỏ bừng, cả người bỗng nhiên ửng ra một tầng máu tươi.

"Không được, hắn phải dùng Huyết Tế Thuật!" Hắc có chút lo âu nói.

"Tên tiểu tử này thật đúng là ngoan độc, một khi sử dụng Huyết Tế Thuật, mặc dù có thể trong vòng thời gian ngắn đem thực lực từ Luyện Khí Kỳ tăng lên tới nguy Trúc Cơ sơ kỳ, nhưng sau khi sử dụng qua thực lực của hắn chẳng những sẽ giảm, hơn nữa kinh mạch cũng sẽ bị tổn thương, nghiêm trọng khả năng sẽ còn đi đòi nhà ma." Cát lão một mặt nói một mặt nhìn biểu tình của Huyết Đồ.

Chỉ tiếc Huyết Đồ trên mặt căn bản không có bất kỳ gợn sóng tâm tình gì, trong mắt ngược lại mang theo một tia thật sâu cảm giác hưng phấn.

"Huyết Tế Thuật!"

Huyết Sát trầm thấp nói, đồng thời trên tay Ấn Quyết biến hóa cực nhanh, bề mặt thân thể càng là ửng ra một tầng huyết vụ, tầng huyết vụ này tại bên ngoài thân của hắn bắt đầu gắn kết chung một chỗ, sau đó ở trước mặt Huyết Sát tạo thành từng cái huyền ảo phù văn, những phù văn này từng cái đi vào trong cơ thể của Huyết Sát.

Mỗi đi vào một cái, Huyết Sát sắc mặt liền tái nhợt mấy phần, vào cuối cùng, Huyết Sát mặt đã không có huyết sắc.

Hết thấy các quá trình này mặc dù nhiều, nhưng thời gian phát sinh là cực nhanh.

"Bách Kiếm Trảm!"

Ấn Quyết trên tay Huyết Sát lần nữa biến hóa, linh lực trong cơ thể trong nháy mắt liền toàn bộ rưới vào vào Huyết Kiếm.

Ông!

Huyết Kiếm phát ra một tiếng rền gầm.

Sau đó lấy Huyết Kiếm làm trung tâm lại cuốn lên một cỗ cơn lốc lưỡi kiếm, cỗ cơn lốc lưỡi kiếm này hung hăng đánh về phía thuẫn ảnh của Quỷ Thủy Mộc Thuần.

"Mau tránh ra!" Có mấy người đồng thời nói.

Bất quá Trương Mặc lại làm như không thấy, hần lúc ấy nhưng tận mắt chứng kiến Quỷ Thủy Mộc Thuần ngăn cản càng mạnh mẽ tấn công, Huyết Sát mặc dù đem thực lực bản thân tăng lên tới Trúc Cơ sơ kỳ, tuy nhiên lại là nguy Trúc Cơ sơ kỳ, vô luận là linh lực cùng các phương diện khác đều không thể cùng chân chính tu sĩ Trúc Cơ Sơ Kỳ so sánh, cho nên công kích của Huyết Sát căn bản không kịp nổi lên công kích lúc trước của linh thú khi Trương Mặc trong đấu giá hội lúc phe bán đấu giá đắt ra.

Àm!

Một tiếng vang thật lớn.

Lon lốc lưỡi kiếm đỏ như màu máu đựng vào bên trên thuẫn ảnh của Quỷ Thủy Mộc Thuần, thuẫn ảnh màu xanh nhạt này sau khi bắt đầu đựng đưa mấy lần, cuối cùng phá tán, đang lúc Huyết Sát vui vẻ yên tâm công kích mình có hiệu quả lúc, ở phía sau thuẫn ảnh màu xanh nhạt lại xuất hiện một đạo thuẫn ảnh màu nâu nhạt, vững vàng ngăn cản con lốc lưỡi kiếm.

Cổ con lốc lưỡi kiếm này cùng thuẫn ảnh màu nâu nhạt này đựng nhau phát ra âm thanh làm người ta náo tâm, Trương Mặc không ngừng bỏ vào trong miệng đan dược khôi phục linh lực, trên trán cũng hiện lên một vết mồ hôi.

"Không được, nhanh bày trận phong bế, nếu không những kiếm khí kia tràn ra sẽ làm bị thương chung quanh ký danh đệ tử!" Lý Nguyên Cát thấy tình thế không ổn lập tức lắc người một cái chuẩn bị xuất thủ.

Sặc!

Huyết Sát một kích cuối cùng này bị Trương Mặc thuẫn ảnh màu nâu nhạt cản được, bất quá bởi vì lưỡi kiếm con lốc uy lực không nhỏ, kiếm khí tiêu tan bốn phía phân tán, trên lối đài một mảnh hỗn độn, trên mặt đất toàn bộ đều là từng đạo vết kiếm thật sâu, ngay cả tên Huyết Kiếm Đường Trọng Tài kia cũng mồ hôi đầm đìa sử dụng Hộ Thuần ngăn cản.

Những ký danh đệ tử chung quanh nơi này cả đám trợn mắt há mồm, tình cảnh tranh đấu lớn như vậy bọn họ còn không nhìn thấy qua, có vài người trực tiếp ngất người, có chút cơ trí là đem Hộ Thuần sử dụng, tứ tán kiếm khí kia mắt thấy liền muốn tàn phá ở chung quanh lối đài ký danh đệ tử.

Bạn đang đọc truyện *Chuyến Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Xuất Đại Danh Tiếng

Chương 58: Xuất Đại Danh Tiếng

Dư âm đi qua, tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm.

Trương Mặc không nhanh không chậm thu Quỷ Thủy Mộc Thuần, ở trước mặt hần bắt ngờ tạo thành một cái hồ sâu hơn một trượng.

Huyết Sát che ngực phun một ngụm máu đen nói: "Người... Lại không có việc gì!"

Sau đó liền ngã xuống đất, Trương Mặc cũng không có vô cùng để ý, dù sao đối phương mặc dù có người Đường chủ thân thích, nhưng giống như Trương Mặc loại ra phái đệ tử này, trên căn bản là không có gì có thể bị chế ước.

Hơn nữa một vị cao cao tại thượng đường chủ, Trương Mặc cũng không cảm thấy đối phương sẽ không tìm mình một tên ký danh đệ tử phiền toái.

Nhưng là Trương Mặc lại đánh giá sai khí lượng của Huyết Đồ, hần vốn cũng không phải là một người đại khí, cho dù quý vì Vạn Kiếm Môn một trong tam cự đầu cũng không thể thay đổi lòng dạ của hần.

Cho nên vừa nhìn thấy Huyết Sát thua, Huyết Đồ lập tức thân hình chột lóc vào trên lối đài.

Cát lão cùng Hắc hai người là mang theo hai hươc ý nhìn Huyết Đồ xuất hiện ở trên lối đài.

"Người tên gì?" Huyết Đồ vẻ mặt không lành nhìn chăm chăm Trương Mặc, thần thức quét qua đồng thời bổ sung thêm một tia uy áp, muốn cho Trương Mặc một hạ mã uy.

Trương Mặc bất thành linh bị Huyết Đồ thần niệm đè một cái, cả người nhất thời chìm xuống, thiếu chút nữa thì đứng không vững quỵ ở trên lối đài.

Bất quá Trương Mặc bản thân thần niệm so với người bình thường mạnh hơn gấp đôi, cho nên cần rằng một cái lại đứng vững gót chân.

Huyết Đồ thấy vậy trong lòng càng nổi nóng, trên người uy áp lần nữa tăng thêm, giống như núi đè vậy.

Trương Mặc hai chân run lên, trực tiếp quỳ một chân trên đất, bất quá ở chỗ đỡ sau một hồi, Trương Mặc lại một lần nữa đứng lên, hần tu luyện vô danh Tiên Quyết chẳng những có thể tăng lên tốc độ tu luyện, càng có thể từ từ dịu dàng thần hồn.

Ồ!

Huyết Đồ không tin ý đồ lại thêm nặng uy áp, lúc này Lý Nguyên Cát cũng không nhìn nổi, khẽ quát một tiếng nói: "Đủ rồi, sư đệ thật đúng là dự định đem vị đệ tử này giết tại chỗ sao!"

Huyết Đồ rên lên một tiếng, rút lui uy áp, hất một cái ống tay áo nói: "Ta nhớ kỹ ngươi!"

Huyết Đồ vừa đi, Trương Mặc lúc này mới như trút được gánh nặng tê liệt ngồi dưới đất, lúc này cả người hần trên dưới đã bị đại hãn cho thấm ướt.

Bất quá chung quanh ký danh đệ tử nhìn lại Trương Mặc lúc ánh mắt đã chưa từng coi vào mắt biến thành kính sợ, Vạn Kiếm Môn một trong tam cự đầu Huyết Đồ thi triển uy áp lại bị Trương Mặc kháng trụ, phần thực lực này có thể không phải bình thường ký danh đệ tử có thể nắm giữ.

"Số thứ tự 9527, Trương Mặc chiến thắng!" sau khi Huyết Kiếm Đường Trọng Tài rút lui hết Hộ Thuần cao giọng tuyên bố.

Mới vừa rồi Huyết Đồ uy áp để cho Trương Mặc chịu khổ một chút đầu, nhưng cũng để cho hần được ích lợi không nhỏ, thần niệm bị vô hình trung tu luyện một lần, tin tưởng sau khi khôi phục, Trương Mặc sẽ có đại thu hoạch.

Lần bài vị chiến đấu này từ đầu tới cuối liền Trương Mặc xuất sắc nhất, đầu tiên là đệ tử tinh anh Tề Đình bị hần ngăn trở, ngay sau đó liền đem chất tử của Huyết Đồ Huyết Sát đánh bại, cuối cùng còn kháng trụ Huyết Đồ tinh thần uy áp, có thể nói chính giữa lần ký danh đệ tử này, Trương Mặc xuất đại danh tiếng.

Chẳng những ký danh đệ tử biết Trương Mặc lợi hại, ngay cả bên trong đệ tử tinh anh không ít người cũng biết lần này ký danh đệ tử chính giữa có một người mới tên Trương Mặc rất lợi hại.

Mà Trương Mặc căn cứ khiêm tốn, nguyên tắc khiêm tốn, tại Luyện Đan Đường nghỉ ngơi suốt hai ngày mới ra ngoài.

Đương nhiên vốn là hần cũng chưa có bị thương, chẳng qua là bởi vì thần thức dùng sức quá độ mệt là mà thôi, tại Luyện Đan Đường nghỉ ngơi hai ngày là tránh né khó khăn.

Trương Mặc cách làm cũng để cho rất nhiều đệ tử muốn biết một chút về hần vị truyền kỳ ký danh đệ tử này đánh một cái vô ích, sau khi Trương Mặc kín đáo đưa cho đệ tử phụ trách giữ cửa Luyện Đan Đường mấy khối linh thạch hạ phẩm, tên giữ cửa đệ tử rất phụ trách kia đem tất cả mọi người đều ngăn cản ở bên ngoài.

Bất quá trong lúc này có mấy người, tên giữ cửa đệ tử kia lại ngăn cản không được.

Thứ nhất tới lại là Huyết Đồ, người này làm bộ làm tịch đến thăm Trương Mặc, không âm không dương ủy lạo mấy câu liền rời đi, nhìn dáng dấp hần đối với chuyện tình Trương Mặc đem cháu của hần đánh bại vẫn như cũ canh cánh trong lòng, lòng dạ như thế cũng phải để cho Trương Mặc dờ khóc dờ cười.

Tên thứ 2 tới là Chương Giáo Lý Nguyên Cát, lão hồ ly này thứ nhất là bắt đầu dùng lời ngon ngọt dụ dỗ Trương Mặc, muốn biết Trương Mặc Quý Thủy Mộc Thuần là từ nơi nào đến, Trương Mặc hỏi gì cũng không biết, một khi liên quan đến là trực tiếp chặt đứt, Trương Mặc thuận tiện lấy thần niệm bị tổn thương tới lấp liếm cho qua.

Đối với lần này, Lý Nguyên Cát cũng không có cách nào, hần cũng không thể vô cớ đối với đệ tử trong môn thực hành Mê Hồn Thuật, cho nên sau khi lưu lại một viên Tiểu Hồi Xuân Đan liền trực tiếp rời đi.

Ở phía sau còn tới vài người, Cát lão cùng Hắc cũng tới một chuyến, bọn họ mặc dù đối với Trương Mặc lộ ra đủ lòng hiếu kỳ, tuy nhiên lại chưa từng có với coi trọng Trương Mặc, dù sao Trương Mặc bây giờ chỉ là một gã đệ tử tu vi Luyện Khí Kỳ, mặc dù Trương Mặc biểu hiện rất đẹp mắt, bất quá từ xưa đến nay, Luyện Khí Kỳ biểu hiện vượt trội quá nhiều người, nhưng là trong bọn họ lại có bao nhiêu người có thể Trúc Cơ thành công? Cuối cùng có thể kết thành Kim Đan lại có mấy tên?

Còn một nguyên nhân khác chính là Trương Mặc là một tên bạch đinh đệ tử không có chút nào căn cơ, Tu Tiên Giới từ thời kỳ hồng hoang đến bây giờ trải qua mấy ti năm tiến hóa cùng đào thải, trên căn bản đã tạo thành một quy luật, vậy nếu không có căn cơ bạch đinh đệ tử là rất khó tu luyện đến đại thành, bạch đinh đệ tử thật sự phải bỏ ra cố gắng là bản thân có đủ loại tài nguyên Nhị Đại Đệ Tử không thể so sánh.

Bất quá Trương Mặc cũng không có vì thế như thế mà đưa đám, bởi vì trong bạch đinh đệ tử cũng ra không ít kỳ tài ngút trời, hơn nữa mỗi một lần có thể ảnh hưởng toàn bộ đại cục cách cục phần lớn đều xuất thân từ bạch đinh đệ tử, Nhị Đại Đệ Tử tài nguyên mặc dù so sánh bạch đinh đệ tử tốt hơn, nhưng cũng mất đi một bộ phận lòng tiến thủ cùng tinh thần mạo hiểm, chủ yếu nhất còn thiếu thiếu phần lang tính.

Sau đó mấy ngày bài vị chiến đấu Trương Mặc cũng không có tham gia, hần trực tiếp liền buông tha bài vị chiến đấu tiếp theo lời đài chiến đấu, vốn là

hắn một tên ngoại phái đệ tử cho dù tìm được động phủ tốt hơn cũng vô dụng, bởi vì hắn căn bản không có thời gian ở bên trong môn phái ở lại, ngoại phái đệ tử yêu cầu trấn giữ thế lực môn phái ở trong thế tục, Tu Tiên Giả không có Phi Thăng Thần Giới đều không cách nào đạt tới chân chính Ích Cốc, mặc dù có chút tu vi cao thâm lão gia hỏa cơ bản có thể không ăn uống, bất quá phần lớn Tu Tiên Giả lại vẫn còn cần ăn uống.

Cứ như vậy trong môn phái liền cần có người vì bọn họ cung cấp vật phẩm Ngũ Cốc hoa màu trong thế tục, thế lực trong thế tục cũng như vậy mà tới.

Một ngày này Thanh Nguyên Điện như cũ phi thường náo nhiệt, bài vị chiến đấu cuối cùng kết thúc, lên cấp chiến đấu bắt đầu.

Vì lý do công bình, lên cấp chiến đấu chỉ ở đồng đẳng cấp đệ tử tiến hành, nếu là ở đồng đẳng cấp trong hàng đệ tử thắng được là có thể khiêu chiến đẳng cấp cao đệ tử.

Lên cấp chiến đấu không cần dựa theo thứ tự, mà là chọn lựa chế độ ghi danh, muốn tham gia tự đi ghi danh.

Trương Mặc tự nhiên cũng sẽ không hạ xuống, hắn vốn là dựa theo Độc Tôn Giả phân phó muốn tìm một tên sư phó có thể chỉ điểm mình, lên cấp chiến đấu Trương Mặc cũng muốn hơi chút thi triển một chút thực lực của mình.

Trên lôi đài ký danh đệ tử, Trương Mặc mặt hiện lên vẻ cười khổ.

Ở trước mặt hắn là một gã mập lùn ký danh đệ tử, tên đệ tử này mặc dù vóc người có chút mập mạp, nhưng khi nhìn cũng rất linh hoạt, Trương Mặc đối với hắn cảm giác chính là 'Một tên mập mạp linh hoạt'. Người này chính là Lý Bình trước kia Quý Linh Nhân nói qua hạng nhất trên ký danh đệ tử bảng.

"Người chính Trương Mặc, nghe nói người vận khí rất tốt a." Lý Bình ngoài cười nhưng trong không cười nói, "Ta nghĩ rằng nói với người, vận khí tốt sẽ không luôn ở bên cạnh người."

"Có lẽ đi." Đối với Lý Bình khiêu khích, Trương Mặc không có quá nhiều phản ứng, chẳng qua là thuận miệng ứng một câu.

Thái độ của Trương Mặc để cho Lý Bình có chút tức giận, lập tức cũng không phát tác, tâm lý lại suy nghĩ chờ lát nữa như thế nào cho Trương Mặc một ít giáo huấn, thậm chí suy nghĩ đem Trương Mặc đã thương, dùng tên này tới đụng đứng uy danh bản thân bên trong ký danh đệ tử cùng nhờ vào đó xuất nổi tiếng.

Vừa nghĩ tới chỗ diệu dụng, Lý Bình khoe miệng không khỏi hiện lên một vệt cười gian.

"Bắt đầu!" Huyết Kiếm Đường Trọng Tài ra lệnh một tiếng, Trương Mặc cùng Lý Bình hai người cũng động.

Lý Bình điều khiển pháp khí là một thanh tiểu kiếm màu xanh lá cây, tiểu kiếm này toàn thân xanh mướt, bất quá màu xanh lá cây này nhìn qua có chút quý dị, phía trên vẫn còn có một tầng sương mù màu xanh lá cây bay tán ra tới.

"Cho người ném thử một chút lợi hại Lục Độc Kiếm của ta." Lý Bình hắc nhiên cười nói, rung cổ tay, hai tay Ấn Quyết biến hóa, linh lực trong cơ thể dừng động, Lục Độc Kiếm vốn là trôi lơ lửng ở trước mặt hắn liền bắt đầu vẫn chuyển động, mà Lục Độc Kiếm chuyển động một cái, trên thân kiếm sương mù màu xanh lá cây cũng đi theo bay tán ra tới.

Bất quá sương mù này còn không có tán ra liền bị Lục Độc Kiếm xoay tròn hút vào trong đó, sau đó từng đạo gió lốc do sương mù tạo thành trên mặt lôi đài lượn lờ đánh úp về phía Trương Mặc.

Mà Lý Bình đồng thời còn sử dụng một khối Hộ Thuần màu đen đậm, Hộ Thuần này toàn thân màu đen đậm, phía trên khắc họa một ít cổ xưa huyền ảo phù văn, dưới sự thúc giục linh lực của Lý Bình, lập tức hiện lên một thuẫn ảnh ngăm đen cao hơn người, vững vàng ngăn ở trước mặt Lý Bình.

"Chỉ là 'Trúc Diệp Thanh' độc cũng dám hò hét, thật là không biết điều." Đang lúc Trương Mặc có chút không biết làm sao, Độc Tôn Giả thanh âm thích hợp vang lên.

"Người biết rõ làm sao đối phó độc này?" Trương Mặc có chút mừng rỡ hỏi.

"Nếu là ta năm đó, trực tiếp một hơi thở liền đem những Độc Khí này nuốt vào, Độc Khí này nhưng đều là vật bồi bổ, mặc dù Độc Tính thiếu một chút, nhưng chân con muỗi nhỏ đi cũng là thịt a." Độc Tôn Giả vô cùng cảm khái nói.

"..." Trương Mặc cảm giác mình có loại rung động muốn khóc, Độc Tôn Giả người này chẳng những không có nói lên cái gì quý báu ý kiến, còn lãng phí một ít thời gian của hắn, lúc này những sương mù này tạo thành gió lốc ý kiến đi tới trước mặt hắn.

Thử một chút chiêu đó đi. Trương Mặc ôm thử nhìn một chút tâm tính bắt đầu thúc giục liền sử dụng thuẫn ảnh của Quỷ Thủy Mộc Thuần lúc trước điên cuồng xoay tròn, linh lực trong cơ thể không ngừng rót vào Quỷ Thủy Mộc Thuần.

Chốc lát bên ngoài thân thể Trương Mặc tầng liền bắt đầu xuất hiện một đạo lồng ánh sáng màu xanh lam nhạt, mà những sương mù kia tạo thành tiểu hình gió lốc vừa vận dụng vào phía trên lồng ánh sáng màu xanh lam nhạt.

Toàn bộ sương mù tạo thành tiểu hình gió lốc cũng hút phía trên lồng ánh sáng màu xanh lam nhạt của Trương Mặc, chẳng những không có bị đuổi tán ra, ngược lại đem Trương Mặc lồng ánh sáng màu xanh lam nhạt làm xanh mon mon, thật giống như bị nhuộm màu.

Mà thân ở chính giữa Trương Mặc cũng thâm kêu không tốt, bởi vì hắn đã cảm thấy có chút choáng váng đầu hoa mắt, trong cổ họng thẳng phạm chán

ghét, một cổ ngai ngái mùi vị một mực từ ngoại giới vào bên trong cơ thể.

"Mau ăn giải độc đan!" Độc Tôn Giả nghiêm nghị quát lên, nhất thời đem ý thức đều có chút phạm hồn Trương Mặc đánh thức.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Lưỡng bại câu thương

Chương 59: Lưỡng bại câu thương

Bài vị chiến Trương Mặc việc trải qua mặc dù có chút lận đận, nhưng xuất đại danh tiếng, mặc dù ngoài mặt Trương Mặc tránh mọi người tầm mắt tại bên trong Luyện Đan Đường không gặp người, muốn lấy một thái độ khiêm nhường xuất hiện ở trước mặt mọi người, nhưng trên thực tế Trương Mặc trong lòng cũng lên mấy phần kiêu ngạo tâm lý.

Vào lúc này khinh địch, thiếu chút nữa bên trong chiêu của đối phương.

Cũng may Trương Mặc phản ứng cực nhanh, đưa tay vào túi trữ vật, lập tức xuất ra một bình sứ nhỏ, cũng không lo chuyện khác trực tiếp hướng trong miệng đảo một cái.

Còn không chờ Trương Mặc đem giải độc đan nuốt vào, trên khán đài liền nhiều tiếng hô kinh ngạc.

Nguyên lai Trương Mặc sau khi trúng độc, linh lực phát ra được trệ, đối với Quỷ Thủy Mộc Thuần lực không chế hạ xuống, thậm chí ngay cả thuần ảnh cũng duy trì không được, Quỷ Thủy Mộc Thuần trực tiếp hiện ra nguyên hình.

Mà Lý Bình là thừa cơ hội này trực tiếp thúc giục Lục Độc Kiếm đâm thẳng Trương Mặc Quỷ Thủy Mộc Thuần, Quỷ Thủy Mộc Thuần mặc dù mất đi sự không chế vẫn như cũ không gì phá nổi, tuy nhiên lại bị đại lực của Lục Độc Kiếm đụng bay.

Trương Mặc lúc này trực tiếp bại lộ ở trước mặt Lục Độc Kiếm, không có Hộ Thuần pháp khí, cũng không có thi triển pháp thuật hộ thân!

Lý Bình thấy vậy trong lòng vui mừng, trên tay Án Quyết lại vội vàng biến đổi, Lục Độc Kiếm lập tức chém về phía cánh tay phải của Trương Mặc, nhìn bộ dáng, lại muốn trực tiếp đem cánh tay của Trương Mặc chặt đứt, nếu như Trương Mặc mất đi một cánh tay, nghĩ đến phía sau thời gian cũng sẽ không tốt lắm, giống như Vạn Kiếm Môn tên Độc Tĩ sư huynh kia cuối cùng gặp nhau không có tiếng tăm gì chết đi.

Bất quá lúc này trong miệng Trương Mặc đã bị một cổ mát lạnh ý chí kích thích thanh tỉnh, đối mặt với Lục Độc Kiếm xông tới mặt, Trương Mặc cũng không có quá đáng cuồng quít.

Lý Bình khoe miệng hiện lên một vết cười gằn, đang suy nghĩ nếu mình chặt đứt một cái cánh tay của Trương Mặc bộ dáng chắc sẽ mất hết mặt mũi, chẳng qua là trước mắt hắn xuất hiện là một tình cảnh khác.

Trương Mặc lần nữa đưa tay vào túi trữ vật, trong tay bất ngờ xuất hiện một xấp phù chi.

Sau đó Trương Mặc liền trực tiếp ném ra vài tấm phù chi, trong này có Thổ Tường Phù, Hỏa Xà Phù, Hàn Băng Phù.

"Người này tại sao có thể có nhiều phù chi như vậy?"

"Hắc hắc, người này có lẽ là con riêng của một cái trưởng lão trong môn phái chúng ta."

"Hừ hừ, người không muốn sống, nói lung tung cẩn thận bị nghe."

Bên dưới một ít đệ tử bị một màn này cho khiếp sợ, nhất thời nghị luận ầm ỉ.

Ngay cả Lý Nguyên Cát cùng Tam Cự Đầu cũng bị Trương Mặc cử động hấp dẫn, bất quá sau khi Lý Nguyên Cát thấy trong tay Trương Mặc một xấp đề giai phù chi, khẽ mỉm cười nói: "Tên tiểu tử này nhìn cũng có chút hứng thú, lúc trước hắn thân báo sở trường từng nói qua hắn giỏi chế tác phù chi, xem ra hắn không có nói dối."

Có Lý Nguyên Cát một câu nói, Tam Cự Đầu cũng đều lộ ra bình tĩnh thần sắc, bất quá Tam Cự Đầu cùng Lý Nguyên Cát đều không quá mức để ý, ở trong mắt bọn hắn chế tác phù sư là bằng môn tà đạo, chỉ có tu luyện bản thân mới là vương đạo, cho nên Trương Mặc có kỹ năng thiên phú này, đối với

bọn hần mà nói cũng không có cái gì đáng giá coi trọng.

Trên loi đài trong nháy mắt liền nổ tung một đoàn quang mang, thổ hoàng sắc, màu vàng óng cùng màu xanh nhạt, ba đạo phù chỉ này lại trong nháy mắt liền bị Lý Bình Lục Độc Kiếm cắn nát thành cặn bã.

Mặc dù không có thể hoàn toàn ngăn trở Lục Độc Kiếm, nhưng Trương Mặc cũng được công để cho Lục Độc Kiếm dừng dừng một cái.

Mượn cơ hội này thở một cái, bất quá Trương Mặc cũng không có buông lỏng, mà là lần nữa ném ra vài tấm phù chỉ, mấy màu ánh sáng giống vậy lần nữa nổ tung, Lục Độc Kiếm cũng coi là một món pháp khí tương đối cao cấp, Trương Mặc đề giai phù chỉ căn bản không có thể lên tác dụng quá lớn liền bị cắn nát thành cặn bã.

Lúc Trương Mặc vừa định thúc giục linh khí trong cơ thể đem Quỷ Thủy Mộc Thuần rơi xuống ở một bên lần nữa tế khởi, Lục Độc Kiếm của Lý Bình lần nữa phát sinh biến hóa.

Một tiếng trầm thấp chú ngữ tiếng vang lên, sau đó Lý Bình Thủ Ấn biến hóa kịch liệt, trong chốc lát cũng đã kết không dưới mấy chục loại Ấn Quyết.

Bỗng nhiên, Lý Bình cặp mắt thoáng qua một tia Lục Mang, Lục Độc Kiếm kia lại phát ra một tiếng hí, giống như độc xà thổ tín.

"Lục Độc Hóa Xà!"

Theo Lý Bình quát khẽ một tiếng, Lục Độc Kiếm lại thật hóa thân làm một độc xà màu xanh bóng dài mấy trượng, Lục Độc Kiếm này biến thành độc xà, đầu có tam giác nhọn, một đôi con ngươi màu xanh lục đang chăm chú nhìn Trương Mặc, bên trên răng nanh trắng như tuyết đang nhỏ xuống vọt một giọt nọc độc màu xanh lá, những nọc độc này vừa rơi xuống đất liền đem mặt đất ăn mòn xuy xuy vang dội.

Đồng thời bên ngoài thân độc xà màu xanh bóng sắc che lấp dầu vậy màu xanh lục cũng hiện lên một tầng kim loại quang mang, nhìn đáng sợ cũng không phải dễ dàng công phá như vậy.

Ban đầu Lý Bình vẫn luôn có lòng dư lực sau khi đem Lục Độc Kiếm hóa thành độc xà mấy trượng dài, sắc mặt trở nên trắng bệch, khóe miệng còn tràn ra một tia máu tươi, nhìn đáng sợ thi triển Lục Độc Hóa Xà này với hần mà nói cũng bỏ ra một tia đáng giá.

"Hắc hắc, Lục Độc Kiếm của ta biến thành độc xà, có thể chống cự Trúc Cơ sơ kỳ tu vi mà không bị thua, Trương Mặc nếu là người bây giờ nhận thua, ta còn có thể tha cho người một mạng." Lý Bình hắc nhiên cười nói, trong giọng nói lấy một bộ thái độ trên cao nhìn xuống nói với Trương Mặc, hoàn toàn cho rằng người thắng là mình.

"Nhận thua đi, Trương Mặc."

"Chớ vì ra vẻ ta đây mà quăng mạng nhỏ."

Cho dù là người chung quanh cũng đều rớt rít lên tiếng khuyên can Trương Mặc trực tiếp nhận thua như vậy, thậm chí Huyết Kiếm Đường Trọng Tài cũng lên tiếng nói: "Vi đệ tử này người nếu là bây giờ nhận thua, hần không thể công kích người nữa."

Trương Mặc đồng tử hơi co lại, trong đầu lại là hiện lên tình cảnh mình lúc mua Quỷ Thủy Mộc Thuần lúc đầu có thể so với Trúc Cơ sơ kỳ linh thú công kích Quỷ Thủy Mộc Thuần.

Sau đó Trương Mặc khẽ cười một tiếng nói: "Tiếp tục đi, ta muốn nhìn một chút mình có thể hay không chống đỡ được."

Lý Bình nguyên tưởng rằng Trương Mặc sẽ nhận thua lập tức sắc mặt dữ tợn hô: "Người tại sao không nhận thua, buộc ta giết người sao?"

Trương Mặc không để ý đến Lý Bình, trực tiếp từ trong túi trữ vật lấy ra linh thạch hạ phẩm nắm ở trong tay bổ sung linh lực.

Đổi mặt Trương Mặc không nhìn, Lý Bình giận tím mặt, trên tay Ấn Quyết bóp một cái, trong cơ thể còn sót lại linh lực đổ ra, Độc Xà do Lục Độc Kiếm biến thành màu xanh bóng kia lập tức rung phần đuôi béo phì trực tiếp quét về phía Trương Mặc.

Hưu!

Quỷ Thủy Mộc Thuần một lần nữa bị Trương Mặc dùng linh lực chống lên che trước mặt mình.

Lúc này Trương Mặc linh lực không ngừng rưới vào, Quỷ Thủy Mộc Thuần thuần ánh màu xanh nhạt lần nữa hiện lên.

Ba! Một tiếng lăn va chạm nhau tiếng vang lên.

Phần đuôi của độc xà màu xanh bóng đụng vào bên trên thuần ánh màu xanh nhạt của Trương Mặc, tựa thật giống đập bên trên một tấm thịt heo cao hơn người, mặc dù bị đập biến hình, tuy nhiên lại không có đập bể.

Bất quá bởi vì lúc trước Lý Bình đối với độc xà màu xanh bóng hạ tối hậu mệnh lệnh đem Trương Mặc đánh chết, cho nên đầu độc xà màu xanh bóng này liền lần nữa huy động phần đuôi oanh tạc thuần ánh màu xanh nhạt của Trương Mặc.

Ba tháp! Ba tháp! Từng tiếng giòn vang.

Linh thạch hạ phẩm sau khi bị hút xong linh khí toàn thân biến thành bạch sắc, Trương Mặc thậm chí không kịp vứt bỏ, trực tiếp thay khối linh thạch mới.

Nhưng ngay cả như vậy linh lực trong cơ thể Trương Mặc khô kiệt rất nhanh, thuần ảnh màu xanh nhạt cũng bắt đầu trở nên không ổn định.

Ba! Một tiếng nổ vang.

Độc Xà do Lục Độc Kiếm biến thành rốt cuộc đánh tan thuần ảnh màu xanh nhạt của Trương Mặc, gượng chống Lý Bình cũng lộ ra vẻ tươi cười, Trương Mặc Quỷ Thủy Mộc Thuần giống như vỏ rùa đen vững chắc, bất quá vỏ rùa đen này cũng rốt cuộc bị đập nát.

Trương Mặc cắn răng một cái, linh lực trong cơ thể lần nữa rút ra, lúc này linh lực trong cơ thể hắn cũng đã chỉ còn lại 1-2 thành.

Lục Độc Kiếm biến thành xà độc lại một lần nữa huy động cái đuôi hung kia hăng đập về phía Quỷ Thủy Mộc Thuần, bất quá một đạo thuần ảnh màu nâu nhạt cũng ngay sau đó hiện lên.

Loảng xoảng! sau một tiếng giống như dùng cánh tay nện ở trên tấm ván vang lên.

Độc Xà do Lục Độc Kiếm biến thành lại bị phản chấn một chút, đạo thứ hai thuần ảnh này vốn chính là Hộ Thủy Mộc Thuộc Tính, chẳng những có thể phòng vệ còn mang có một ít kỹ năng phản chấn.

"Cho ta đập chết hắn!" Lý Bình điên cuồng quát ầm lên, hắn có chút không cam lòng cứ như vậy để cho Trương Mặc một mực chống đỡ, bất quá lúc này linh lực trong cơ thể hắn đã khô kiệt, lúc nào cũng có thể nằm xuống trên lôi đài, chỉ có thể gửi hy vọng vào Độc Xà do Lục Độc Kiếm biến thành.

Lục Độc Kiếm này phong ấn hồn phách một con linh thú Trúc Diệp Thanh, trải qua bí pháp luyện chế, lúc đối địch có thể sử dụng bí pháp giải phong hồn phách vì chính mình chiến đấu, loại pháp khí phong ấn có linh thú hồn phách này đã vượt qua phạm vi đỉnh giai pháp khí, hẳn thuộc về Siêu Giai pháp khí.

Độc Xà do Lục Độc Kiếm biến thành đương nhiên sẽ không có cảm giác đau, nó chỉ có thể chấp hành người điều khiển Lục Độc Kiếm, cho nên sau khi nó ngừng một lúc lại tiếp tục dùng phần đuôi càn quét thuần ảnh màu nâu nhạt của Trương Mặc.

Loảng xoảng! Loảng xoảng! Loảng xoảng!

Lục Độc Kiếm biến thành xà độc mỗi đập một chút, Trương Mặc sắc mặt liên tái nhợt một phần, bên cạnh hắn đã rơi đầy toàn thân trắng bệch linh thạch, linh lực trong cơ thể cũng đã điều đi một đám.

Leng keng! Một tiếng thanh thúy vang tiếng vang lên.

Quỷ Thủy Mộc Thuần bởi vì không có linh lực chống đỡ trực tiếp rơi xuống đất.

Mà Trương Mặc mặt như giấy vàng ngồi xếp bằng ngời tại chỗ, bất đắc dĩ lộ ra vẻ cười khổ.

Mà Lục Độc Kiếm biến thành xà độc lúc này lại lần nữa nâng lên cái đuôi càn quét hướng Trương Mặc, gào thét qua nổ vang thậm chí để cho màng nhĩ của đệ tử chung quanh đau nhói.

Lý Bình càng là trấn an nhìn Trương Mặc, khoe miệng lần nữa hiện ra cười gằn.

Trương Mặc tâm niệm vừa động, đang suy nghĩ có phải hay không vận dụng khí lực sau cùng đem viên trung cấp Âm Hòa Lôi Châu kia ném ra đồng quy vu tận, cũng hoặc là cưỡng ép thúc giục Di Hình Hoán Ảnh tránh một kích này lúc, trong đầu bỗng nhiên vang lên Độc Tôn Giả thanh âm: "Tiểu tử ngốc đừng động, hồn phách Trúc Diệp Thanh này đã là nó hết cả, nó không đã thương được ngươi."

"Tin tưởng ta, đều là Hồn Phách Chi Thê, ta tự nhiên biết trạng thái của nó, mất đi Lục Độc Kiếm chủ nhân ủng hộ, có thể chống đỡ lâu như vậy đã là cực hạn." Độc Tôn Giả bổ sung nói.

Trương Mặc nghe vậy lúc này mới buông tha trước ý tưởng, phải biết hắn bây giờ nhưng ở bên trong Vạn Kiếm Môn, nếu như bại lộ Âm Hòa Lôi Châu cùng Di Hình Hoán Ảnh loại công pháp nghiêng về ma đạo này, sợ rằng sẽ nguy hiểm đến tánh mạng.

Hô! Một trận cuồng phong đánh tới.

Độc Xà do Lục Độc Kiếm biến thành ở một khắc cuối cùng trực tiếp giải tán, hóa thành một con gió lớn đem Trương Mặc thổi lật trên đất.

"Trời không giúp ta!" Vẫn cố nén đến chưa ngã xuống đi Lý Bình thấy vậy tình trạng hô to một tiếng cũng ngã quy.

Độc Xà do Lục Độc Kiếm biến thành cuối cùng giải tán tạo thành cuồng phong đem chung quanh quét cát đá bay, trong lúc nhất thời ký danh đệ tử ngã trái ngã phải, ngoại môn đệ tử miễn cưỡng đứng vững, nội môn đệ tử nâng đỡ lẫn nhau, đệ tử tinh anh là cắn răng đứng lại, chỉ có nhập thất đệ tử bình thân ung dung.

Huyết Kiếm Đường Trọng Tài liếc mắt nhìn hai người nằm trên lôi đài, tuyên bố: "Đấu cục, hòa."

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Ngoài ý muốn tăng lên

Chương 60: Ngoài ý muốn tăng lên

Thời điểm Trương Mặc tỉnh lại lần nữa hắn đã nằm bên trong một căn phòng nhỏ tại Luyện Đan Đường, căn phòng này bốn bề sáng bóng, không có còn lại trang sức dư thừa.

Phụ trách chiếu cố hắn lại là Cát Bố, Trương Mặc chống giữ muốn ngồi dậy, Cát Bố đưa tay liền đặt ở bộ ngực của hắn nói: "Người bây giờ vẫn không thể đứng lên, muốn nằm nghỉ ngơi một hồi."

Trương Mặc quan sát tỉ mỉ Cát Bố một chút, gò má trứng ngỗng, da thịt mịn màng trắng nõn, chẳng qua là trong mắt mang theo một tia lãnh ý, nhìn qua có chút bộ dáng tránh xa người ngàn dặm.

"Đề cho ta đứng lên đi." Trương Mặc giùng giàng còn phải đứng dậy, Cát Bố tay liền trực tiếp đè lại Trương Mặc, Trương Mặc vốn là còn không có khôi phục như cũ tự nhiên không thể động dậy, cái này làm cho Trương Mặc có chút cảm tức hệt: "Người đừng đè lại ta!"

Chẳng qua là đang giữa trong quá trình, Trương Mặc tay không ý chạm được một đoàn thịt non mềm mại, Cát Bố trong nháy mắt liền mất cở đồ bùng mặt.

"!" Cát Bố có chút nổi nóng chửi một câu liền xoay người rời đi.

Nếu là lúc này bộ dáng của Cát Bố bị những người còn lại theo đuổi nàng biết được, sợ rằng lập tức liền vỡ tổ, phải biết Cát Bố cho tới bây giờ sẽ không cho những người khác sắc mặt tốt, thậm chí có người trong lời nói hơi chút khinh bạc một chút, liền bị Cát Bố hung tợn sửa trị một phen, nhưng là bây giờ ngực của Cát Bố bị Trương Mặc sờ, lại không có phát tác, này thật là có chút không ngờ.

Trương Mặc lặng yên ở trên giường hồi lâu mới phản ứng được, mình mới vừa rồi là đụng phải ngực Cát Bố, trong lúc nhất thời còn bay phát phối, Trương Mặc ý nghĩ kỳ quái.

"Xử tiểu tử người ngược lại được, lại trực tiếp tăng lên một cấp bậc." Độc Tôn Giả mang một ít thanh âm già nua đem Trương Mặc thu suy nghĩ lại tới.

"Ồ, thật là tăng lên sao, bây giờ ta đã nắm giữ thực lực luyện khí thất tầng, chỉ bất quá linh lực trong cơ thể tạm thời thiếu thốn mà thôi." Trương Mặc sau khi nhìn vào trong người một phen xác nhận nói.

"Xử tiểu tử người vội vàng bỏ dậy, chuẩn bị một chút, xong đi Bách Man bộ lạc." Độc Tôn Giả tâm tình cao vút nói. "Cái này gọi là nhân họa đắc phúc, đồng thời cũng nghiệm chứng biện pháp tăng thực lực lên tốt nhất là sinh tử tranh đấu, một tên Tu Tiên Giả muốn tăng lên thực lực của chính mình, cũng chỉ có ở trong lúc tàn khốc đánh nhau mới có thể nhanh chóng tăng lên thực lực bản thân."

Bang! Bang!

Không chờ Trương Mặc đáp lời, hai tiếng gõ cửa vang lên.

Sau đó một lão đầu người mặc có chút lôi thôi lững lững bước đi thông thả đi vào, vừa tiến đến liền lên trước một bước liền đưa tay hướng Trương Mặc ngực mò, một cổ tinh phong hơi chưa thôi hướng Trương Mặc.

Trương Mặc thất kinh, vốn là muốn một chút chống cự, ai biết lão đầu lôi thôi này trực tiếp đưa hắn phong tỏa, Trương Mặc chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn lão đầu đưa hắn từ đầu đến chân bóp một lần.

Lão đầu lôi thôi này sau khi bóp toàn thân Trương Mặc, có chút tiếc cho nói: "Căn cốt tư chất bình thường, ngày hôm sau cố gắng không tệ, tiểu tử có muốn hay không bái ta làm sư?"

Trương Mặc trên dưới quan sát lão đầu lôi thôi một chút, tóc rối bù, chòm râu quần chung một chỗ, quần áo rách rách rưới rưới, vóc người mập lùn, bộ dáng hoàn toàn là một ẩn mỳ, tựa hồ bên trong tất cả trường lão cũng không có người có bộ dáng này.

"Xin hỏi ngài tục danh là?" Trương Mặc có chút chần chờ hỏi.

"Lão Phu danh hiệu Tửu Kiếm Tiên, một mực ở trong thế tục lưu lạc, lần này về môn phái vừa vặn gặp biểu hiện của người, cho nên dự định thu người làm đồ đệ." Lão đầu lôi thôi móc ra bên hông một cái hồ lô mở ra cái nắp uống một hớp nói.

"Tiểu tử nguyện bái ngài làm sư!" Trương Mặc cúi đầu quỳ trên đất nói.

Từ Kiếm Tiên thân nhiên tiếp nhận Trương Mặc quỳ lạy, sau đó hất tay đỡ, Trương Mặc bị một cỗ nhu hòa lực lượng cho nâng lên, chậm rãi ngồi về trên giường.

"Người đã nguyện ý bái lão phu làm sư, lão phu cũng nói rõ sự thật, lão phu một thân đạo pháp toàn bộ là từ trong thế tục ngộ được, lão phu chỉ có thể chỉ điểm tu luyện nghi vấn của người, sẽ không truyền thụ cho người còn lại." Từ Kiếm Tiên cười híp mắt nói, "Dĩ nhiên nếu là có người khi dễ người, vẫn có thể nói lên vì sư danh hiệu, vì sư nơi này cũng sẽ cho người một khối Thông Linh ngọc bội, nếu là lúc khẩn cấp quan trọng có thể bóp vỡ ngọc bội này, vì sư tự mình sẽ đuổi tới cứu người trong nguy nan."

"Đa tạ sư tôn!" Trương Mặc nhận lấy Từ Kiếm Tiên đưa cho hắn Thông Linh ngọc bội nói.

"Ha ha, ta đã thu đồ đệ, các người cũng đã không thể nói ta không kẻ môn phái tồn vong." Từ Kiếm Tiên ngửa đầu một cái, trực tiếp nằm trên một thanh trường kiếm rộng rãi bay ra ngoài, sau đó hắn biến mất tại phía chân trời.

Nghe được thanh âm Trương Mặc chợt cảm thấy không nói gì, bất quá nghĩ lại, tiện nghi sư phó này ít nhất cũng cho mình lưu một cái Thông Linh ngọc bội, có thể ở thời khắc mấu chốt cứu mình một mạng, điều này cũng làm hắn hài lòng.

Sau ba ngày, Trương Mặc ngồi nghiêm chỉnh ở bên trong Thanh Nguyên Điện, Chương Giáo Lý Nguyên Cát đang ngồi đối diện hắn.

Lý Nguyên Cát cười tủm tỉm nói với Trương Mặc: "Người ngược lại một tên nhập thất đệ tử, lần này Tấn Cấp Bài Vị Chiến biểu hiện rất không tệ, nghe nói Từ sư thúc thu người làm nhập thất đệ tử, cái này cũng là một chuyện tốt, người phải thật tốt tu luyện, không muốn cho Từ sư thúc mất thể diện. Vốn là thân là nhập thất đệ tử người muốn ở lại trong môn tu hành, bất quá bởi vì Từ sư thúc đạo pháp là ở trong thế tục ngộ ra, cho nên người về lại trong thế tục trông coi môn phái cơ nghiệp cũng không sao."

"Chương Giáo nói rất chính xác, sư tôn đã từng nói muốn ở trong thế tục tu hành ngộ đạo." Trương Mặc ngay sau đó phụ họa nói.

Lý Nguyên Cát do dự một hồi, ở trong túi trữ vật móc ra một thanh tiểu kiếm đưa cho Trương Mặc nói: "Đây là Từ sư thúc để lại cho người Thủy Vân Kiếm, người thu cất."

Trương Mặc nhận lấy Thủy Vân Kiếm nhìn một cái, trong lòng nhất thời có chút cảm kích, Thủy Vân Kiếm này vừa đến tay thì có một cỗ cực kỳ thuần hậu nước sông linh lực, phía trên chẳng những có khắc trận pháp, thân kiếm còn trộn một ít vật chất Trương Mặc không biết, khiến cho Thủy Vân Kiếm lại mang theo một tia cảm giác nhẹ nhàng.

Thủy Vân Kiếm này là một thanh kiếm Từ Kiếm Tiên lúc Trúc Cơ Kỳ dùng, chẳng những sắc bén dị thường, trên thân kiếm bổ sung thêm trận pháp cũng rất sắc bén, ngay cả đã nắm giữ tu vi Kim Đan Kỳ Lý Nguyên Cát cũng có chút động tâm, kiếm này lưu lại hẳn liền có thể cho một một ít hậu tiến văn bối làm lễ phẩm, chỉ bất quá vừa nghĩ tới Từ Kiếm Tiên thực lực và tính tình, Lý Nguyên Cát liền bỏ ý niệm này đi.

"Đa tạ Chương Giáo." Trương Mặc nhận lấy Thủy Vân Kiếm nói, đồng thời Trương Mặc cũng nhìn chằm chằm Lý Nguyên Cát.

Thấy Trương Mặc đang nhìn mình chằm chằm, Lý Nguyên Cát sắc mặt trở nên có chút mất tự nhiên, suy nghĩ nhiều lần, không thể làm gì khác hơn là đưa tay từ trong túi trữ vật lấy ra một kiện khác vật phẩm, là một khối gương đồng nhỏ lớn chừng bàn tay, bất quá trên gương đồng phủ đầy vết nứt, xem bộ dáng là một món hư hại phẩm.

"cái gương đồng này mặc dù bể, nhưng còn có thể sử dụng, ta cũng không biết rõ nên như thế nào tu bổ." Lý Nguyên Cát rất là không nề nói, "Bất quá gương đồng này có thể là một kiện pháp bảo, là ta từ trên người một tên Ma Tu đoạt được."

Chẳng những là hư hại, hơn nữa còn là một món Ma Khí, Trương Mặc nhận lấy gương đồng trong lòng âm thầm oán thầm một chút, bất quá ngoài mặt như cũ làm bộ như cảm kích rơi nước mắt bộ dáng nói: "Đa tạ Chương Giáo ban thưởng."

"Được rồi, không có chuyện gì người sẽ xuống ngay đi." Lý Nguyên Cát vung tay lên nói.

Trương Mặc thức thời thối lui ra rồi đi, sau đó Trương Mặc liền lấy tốc độ nhanh nhất rời đi môn phái, hướng Ngô Quốc chạy tới, hắn muốn an bài tốt sự tình Vạn Kiếm Bang, sau đó mới có thể lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới Bách Môn bộ lạc, Độc Tôn Già đã thúc giục hồi lâu, dĩ nhiên còn có Hắc Vũ ở lại Vạn Kiếm Bang.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Côn Bằng Tàn Vũ

Chương 61: Côn Bằng Tàn Vũ

Vạn Kiếm Bang đại sảnh, trong một căn mật thất, Trương Mặc ánh chừng trong tay túi trữ vật cười nói: "Khó trách nhiều người như vậy muốn đi làm mao tặc cướp đường, bắt chẹt một chút có thể có được một triệu linh thạch, thực là không tồi."

Hắc Vũ đứng ở trên bả vai của Trương Mặc có chút khinh thường nói: "Trương tiểu đạo hữu người nhân giới cũng quá thấp, mới một triệu linh thạch hạ phẩm mà thôi."

Trương Mặc có chút không nói gì phản bác: "Đạo hữu, người thật là đàn ông no không biết đàn ông chết đói, ta nếu là giống như người, tùy ý là có thể đánh chết một ít linh thú Trúc Cơ Kỳ, bán Nội Đan đã đủ người tiêu xài."

"Ta muốn đi." Hắc Vũ yên lặng một hồi nói.

"Thời gian không phải là còn có mấy ngày sao?" Trương Mặc cũng biến thành trầm mặc.

Hưu!

Một đạo Hồn Độn lông chim bất ngờ xuất hiện ở trước mặt Trương Mặc, lông chim này bị một tầng thật mỏng lông ánh sáng màu đen bao bọc lại.

"Côn Bằng Tàn Vũ này trước ta dùng linh lực bọc lại, nếu không bằng thực lực của Trương tiểu đạo hữu bây giờ căn bản là không có cách cầm tàn vũ này!" Hắc Vũ thanh âm có chút trầm thấp.

Trương Mặc đưa tay nâng lông ánh sáng màu đen, sau khi cẩn thận chu đáo một phen, trong lòng thầm than tàn vũ này thần kỳ.

Toàn thân màu xanh nhạt, ở bên trên phần đuôi tàn vũ có một vết máu, lông chim bên trên tản ra từng cỗ Hồn Độn Chi Khí, nếu không phải là có lông ánh sáng màu đen bọc, chắc hẳn tàn vũ này tất nhiên sẽ phá không đi.

"Trương tiểu đạo hữu, sau này gặp lại!" Hắc Vũ rung một cái cánh, trực tiếp bay lên trời, không mấy cái liền trên không trung thành một điểm đen.

"Người này đi ngược lại nhanh." Trương Mặc tâm lý không lý do một trận thất lạc.

Bay trên không trung Hắc Vũ không nhìn được quay đầu liếc mắt nhìn, thầm nghĩ trong lòng: Trương tiểu đạo hữu, thật xin lỗi, trong tộc có biến cố, ta không thể đợi thêm, hy vọng lần sau có cơ hội gặp lại sau.

Hắc Vũ sau khi đi, Trương Mặc sau một hồi phiền muộn liền khôi phục trạng thái bình thường. Tu Tiên Giả nghịch thiên, mặc dù không thể làm được vong tình tuyệt tính, nhưng tự nhiên cũng là có thể.

"Tiểu tử, nên lên đường." Độc Tôn Giả truyền âm cho Trương Mặc nói.

"Được, lên đường." Trương Mặc ánh mắt kiên định, trước lúc này hắn đã an bài xong, hơn nữa lưu một tấm vạn dặm phù cho Lôi Báo, vạn dặm phù này so với bay Hạc truyền âm truyền tống khoảng cách còn xa hơn rất nhiều, hơn nữa không dễ dàng bị chặn được.

Ba tháng sau, Nam Man Quận Thành lối vào.

Nơi này tụ tập một nhóm lớn Tu Tiên Giả, rộn rịp thật giống như một cái huyên náo chợ.

Bất quá nhìn kỹ xuống, người ở đây buôn bán là một ít đồ vật kỳ cổ quái, có được thảo, linh thú Nội Đan, linh thú, thậm chí còn có một ít thiếu nữ màu da ngăm đen nhốt ở trong lồng.

Những thiếu nữ này mặc dù màu da ngăm đen, nhưng là một tên sắc đẹp thượng cấp, vóc người càng là nóng bỏng vô cùng, mặc da thú áo ngực cùng da thú váy ngắn, bắp thịt đều đặn sáng bóng trên đùi, khiến cho người nhìn cảm giác mới mẻ, một phen mùi vị khác biệt.

Người quen thuộc Nam Man Quận Thành đều biết, những thiếu nữ này nữ tử của Bách Man trong bộ lạc, Bách Man bộ lạc đến nay còn gìn giữ bắt cóc chiến bại bộ lạc dân số sự tình, những thiếu nữ này chính là người sau khi trong bộ lạc chiến bại bị bắt cướp, từ đó bị mang tới Nam Man Quận Thành đầu giá.

Ở trong lồng gỗ hàng này, có một thiếu nữ con mắt rất sáng ngời, nàng không giống thiếu nữ khác có thể hoặc là lộ ra bộ dáng kinh hoàng thất thố, hoặc là chính là ủ rũ cúi đầu nhận mệnh, mà là nhìn chung quanh đang đợi cái gì đó.

Lúc này, một tên thiếu niên mặc một dạng làn da màu đồng cổ vừa vặn tựa như tiểu tử quê mùa mới vừa vào thành bên cạnh không rời mắt.

Lồng gỗ bên trong thiếu nữ vừa nhìn thấy thiếu niên này, trong mắt lập tức dâng lên vẻ hưng phấn thần sắc.

Ê a!

Thiếu nữ trong miệng phát ra một tiếng thét chói tai, người chung quanh cũng không nhận được bật lấy lỗi tai.

Sau đó thiếu nữ móng tay bỗng nhiên dài ra, mở ra năm ngón tay trực tiếp hướng lồng gỗ rạch một cái, lồng gỗ ứng tiếng cắt ra.

Vốn là ở một bên phụ trách trông chừng người lập tức dọa cho giật mình, cô gái kia khiến cho chiêu số hần tự nhiên biết, đây là hộ điện võ sĩ mới có thể dùng linh thú hồn phách phụ thân, vừa nghĩ tới hộ điện võ sĩ tàn bạo, tên này trông chừng lập tức bộ dạng xun xoe chạy ra.

Bất quá thiếu nữ này mục tiêu cũng không phải trông chừng, mà là chính thiếu niên vô cùng ngạc nhiên trải qua lồng gỗ tên kia.

Chính thiếu niên chính là vợ và đi đường tới Trương Mặc.

Thiếu nữ trắng như tuyết móng tay dài trực tiếp bấu vào cổ của Trương Mặc, sau đó dùng hơi lộ ra cứng rắn tiếng nói nói: "Không muốn chết lời nói liền ngoan ngoãn phối hợp ta!"

Sát! Sát! Sát!

Thiếu nữ vừa dứt lời, Trương Mặc liền nghe được một trận chinh tề nhịp bước vang lên, sau đó Đội một người mặc Hắc Giáp sĩ tốt liền đem thiếu nữ cùng mình vây quanh.

Người cầm đầu cao giọng quát lên: "Lớn mật Man Di, lại dám uy hiếp người Đại Tần Quốc ta, nếu là bây giờ ngươi có thể thức thủ chịu trói, ta còn có thể tha cho ngươi một mạng."

"Hừ, các ngươi nếu là tiến lên nữa một bước, ta liền bóp chết hần!" Thiếu nữ móng tay Mãnh đi vào trong một tay, chỉ tiếc Trương Mặc da thịt nhận tính mười phần, nàng móng tay lại không có thể cắt vỡ, cái này làm cho thiếu nữ tâm lý mơ hồ cảm thấy có chút không đúng, bất quá bây giờ nàng đã là cười khò, cho nên cũng chỉ có thể kiên trì đến cùng chống đỡ đi xuống.

"Nỗ Tiễn Thủ, chuẩn bị!" Người cầm đầu đưa tay, chung quanh sĩ tốt lập tức giơ lên trong tay, nhắm ngay thiếu nữ.

Phía trên những thứ này cũng khắc họa đến huyền ảo phù văn, hiển nhiên có trận pháp phụ trợ, không phải là phổ thông chế thức, có thể dùng đến đối phó Tu Tiên Giả cùng Tế Sư của Nam Man bộ lạc cùng hộ điện võ sĩ.

Thiếu nữ vừa thấy loại trận pháp Gia Tri Nỗ Tiễn này, trong lòng tự nhiên cũng biết mình không có cơ hội chạy đi, lập tức cũng khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, nàng trước tính toán kỹ hết thấy, bây giờ nhìn lại là buồn cười như thế.

Đang lúc tên sĩ tốt này phải đem thiếu nữ cùng Trương Mặc đồng thời bắn chết thời điểm, Trương Mặc bỗng nhiên mở miệng: "Ta có thể hay không đưa nàng mua lại?"

"Ngươi đừng mơ tưởng!" Thiếu nữ nghe được Trương Mặc lời nói có chút nổi nóng nói, đồng thời trên tay vừa dùng lực, muốn trực tiếp đem Trương Mặc bóp chết.

Chẳng qua là thiếu nữ lại bóp một cái vô ích, vốn là một mực bị nàng nắm Trương Mặc lại hư không tiêu thất.

Những Đại Tần Quốc binh lính đó nhưng là thấy rất rõ ràng, Trương Mặc thân thể giống như một tấm vận vẹo hình ảnh có thể, trực tiếp từ biến mất tại chỗ, lại xuất hiện lúc, Trương Mặc đã đứng ở phía sau thiếu nữ.

Làm thiếu nữ khi phản ứng lại, Trương Mặc đã đem một thanh đoản kiếm khinh bạc gác ở trên cổ thiếu nữ.

Lúc này, một người mặc tơ lụa quần áo mập mạp cũng thở hồng hộc chạy tới, theo hần tới còn có một đội Cơ Nhục bèn chắc Man Tộc võ sĩ.

"Trương đội trưởng, người nhanh đem tên đầy tớ này bắt lại, tốt nhất không nên thương nàng, ta còn muốn bán cái giá tiền cao đây." Mập mạp vừa nhìn thấy Đại Tần Quốc binh lính, chẳng những không có sợ hãi, ngược lại tiến lên một bước đối với người cầm đầu nói.

"Nguyên lai là người a, người tới liền có thể, vị công tử này nói đem tên nô lệ này mua lại, hai vị nhìn làm đi." Được kêu là Trương đội trưởng người hai tay mở ra trực tiếp làm vung tay chưởng quỹ.

Xuyên tơ lụa mập mạp đưa mắt chuyển qua Trương Mặc trên người, Trương Mặc xuyên rất tầm thường, nhưng trong mắt tinh quang lại hết sức kinh người, mập mạp luôn cảm thấy có loại bị nhìn thấu cảm giác, hơn nữa lúc này Trương Mặc đang nắm đoản kiếm, khẽ cười nhìn lại mập mạp.

"Tại hạ Trầm gia hiệu buôn Đông gia Trầm Đông, dám hỏi anh hùng tên gọi ai? Đi tới nơi nào?" Trầm Đông chấp tay một cái hỏi.

Gọi là đưa tay không đánh người mặt tươi cười, Trương Mặc tự nhiên cũng sẽ không đối với Trầm Đông nổi giận, lập tức trả lời: "Tại hạ Trương Mặc, chưa có tới nơi, Nhân Văn Dã Hạc mà thôi."

"Ta nghĩ rằng mua tên này nô lệ, có thể không, Trầm Đông gia?" Trương Mặc lúc nói chuyện, đáy mắt thoáng qua một tia kim quang nhàn nhạt, vận dụng Trân Châu Linh Mục quyết.

Trầm Đông chỉ cảm thấy trong mắt lóe lên một tia Hỗn Độn, cả người liền ngu dốt tại chỗ.

Chỉ chốc lát sau, Trầm Đông mới khôi phục như cũ, lập tức cũng minh bạch Trương Mặc là một gã Tu Tiên Giả.

"Tiểu nhân có mắt như mù, còn thỉnh thượng tiên thứ lỗi, đây tờ này thượng tiên mặc dù dẫn đi, coi như tiểu nhân biểu lão nhân gia." Trầm Đông bay sượt mồ hôi trán nhún nhường nói.

"Ta loại người không có tiền sao?" Trương Mặc nhướn mày một cái nói, "Người báo cáo một giá thật cho ta, tiền ta sẽ một phần trả không thiếu cho người."

Trầm Đông lại lau một cái mồ hôi trán, cẩn thận từng li từng tí nói: "Thượng tiên chỉ cần cho ta một trăm lượng bạc ròng liền có thể, cũng hoặc là thượng tiên cũng có thể dùng mười khối linh thạch thay thế."

"Đây là mười khối linh thạch, người cầm xong." Trương Mặc trực tiếp đem linh thạch đưa cho Trầm Đông.

"Đa tạ thượng tiên." Trầm Đông xoa mồ hôi trán khom người nói.

Trương Mặc dùng đoản kiếm đánh thiếu nữ một cái nói: "Thân phận ta người cũng biết, đừng vọng tưởng chạy trốn, không có ta cho phép, người không có thể tùy ý rời đi, nếu không mà nói, ta sẽ không khách khí."

Trên mặt cô gái hiện lên một vết kỳ quái thần sắc, có chút vui vẻ, lại có chút do dự, bất quá Trương Mặc cũng không có quá nhiều tâm tư đi quan tâm thiếu nữ biểu tình, ngược lại hắn muốn mau sớm biết một ít Bách Man bộ lạc sự tình, dù sao tài liệu người khác cho nhất định sẽ có sai lệch, chỉ có chân chính tìm dân bản xứ mới có thể hiểu được một ít tình hình bên trong người khác không biết.

Trương Mặc sau khi mang theo thiếu nữ đi, vốn là khom lưng khụy gối Trầm Đông bỗng nhiên đứng thẳng người, mắt tam giác bên trong hiện lên một tia tinh quang, theo sau đó xoay người đối với võ sĩ Man Tộc phía sau nói: "Tìm mấy cái thông minh cơ linh một chút đi theo hắn, ta muốn nhìn một chút hắn có tính toán gì."

Trương Mặc tìm một cái khách sạn ở, hắn chỉ mở một gian phòng khách, cái này làm cho thiếu nữ có chút sợ hãi, nhưng ngại vì thực lực của Trương Mặc, thiếu nữ chỉ có thể bất đắc dĩ nhận mệnh.

"Người tên là gì." Trương Mặc ngồi ở trên giường hỏi.

"Lạp Tạt Lạp." Thiếu nữ dứt khoát đáp.

"Ta hiện tại hỏi người một số vấn đề, nếu là người trả lời có thể để cho ta hài lòng, ta không ngại trả lại người tự do." Trương Mặc đáy mắt hào quang màu vàng kim nhạt lần nữa lóe lên, Trần Châu Linh Mục quyết lần nữa sử dụng.

Chỉ bất quá Lạp Tạt Lạp lại không có giống như Trầm Đông như vậy trực tiếp trúng chiêu, mà là sau khi ngăn ra một cái, lại khôi phục thanh tỉnh.

Lạp Tạt Lạp có chút sợ hãi liếc mắt nhìn Trương Mặc nói.

"Bách Man bộ lạc là chuyện gì xảy ra, người có thể căn cứ giải thích cho ta một chút sao?" Trương Mặc hỏi.

"Bách Man bộ A Lạc không phải là một bộ lạc, mà là một liên minh bộ lạc, nắm giữ cái liên minh này là hơn một trăm Bộ Lạc cường đại, cho nên được gọi là Bách Man bộ lạc, Bách Man bộ lạc tổng cộng có hơn ngàn bộ lạc tạo thành, hơn nữa giữa từng bộ lạc cũng chinh phạt không ngừng, bên trong Bách Man bộ lạc bộ cũng không phải là một khối thiết bản." Lạp Tạt Lạp một hơi thở liền đem Bách Man bên trong bộ lạc bộ tạo thành nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Bộ lạc của Lạp Tạt Lạp

Chương 62: Bộ lạc của Lạp Tạt Lạp

Sau khi nghe xong Lạp Tạt Lạp lời nói, Trương Mặc trầm tư một hồi, bỗng nhiên đem linh áp luyện khí Thất Tầng mở ra, Lạp Tạt Lạp nhất thời bị cỗ linh áp này đè úp sấp trên đất.

"Người là Tế Tự hay lại là hộ điện võ sĩ?" Trước Lạp Tạt Lạp kỹ năng nhìn qua là Bách Man trong bộ lạc hộ điện võ sĩ mới có thể nắm giữ, bất quá Trương Mặc linh áp hơi tìm tòi, Lạp Tạt Lạp lại gánh không được, cái này làm cho Trương Mặc hơi nghi hoặc một chút, thân thể đối phương tư chất

hiển nhiên không mạnh mẽ bằng hộ điện võ sĩ như vậy.

"Thượng tiên có phải hay không muốn tiến vào Bách Man bộ lạc chúng ta?" Lạp Tạt Lạp cắn răng hỏi, nằng hai chân có chút run lên, trong ánh mắt lộ một tia quật cường. "Nếu là thượng tiên có thể giúp ta báo thù, Lạp Tạt Lạp nguyện làm nô lệ của thượng tiên, không bao giờ đổi ý."

"Hừ, ngược lại giỏi tính toán, ngược vốn chính là nô lệ của ta!" Trương Mặc có chút nổi nóng nói: "Người nhận rõ ràng tình trạng, là ta đang hỏi ngược, ta chỉ cần ngược thành thật trả lời vấn đề, không cần ngược hồ ngôn loạn ngữ."

Ngược lại không phải là Trương Mặc lòng dạ ác độc, mà là Trương Mặc nhất quán ghét bị động, Lạp Tạt Lạp làm như vậy xúc động Trương Mặc nghịch lân, mới có thể để cho Trương Mặc cảm tức như thế.

Lạp Tạt Lạp cũng không có sợ hãi chút nào, lại trực tiếp ngẩng đầu lên nhìn thẳng Trương Mặc nói: "Ta có thể giúp ngược đạt được Man Hoang Thần Chi thừa nhận, nắm giữ Man Hoang Thần Chi phụ thân năng lực, chỉ cần ngược có thể giúp ta báo thù!"

Nghe được Lạp Tạt Lạp lời nói, Trương Mặc vốn là giận đùng đùng mặt bỗng nhiên hoà hoãn lại, bất quá giọng cũng không có buông lỏng bao nhiêu: "Đừng cho là ta không biết sự tình của Bách Man bộ lạc các ngược, Man Hoang Thần Chi phụ thân năng lực, là trong miệng Tế Sư bộ lạc tương truyền, nghe nói chỉ có nắm giữ Man Hoang Thần Chi huyết mạch các ngược mới có thể thu được Man Hoang Thần Chi thừa nhận."

"Xác thực như thế." Lạp Tạt Lạp gật đầu thừa nhận nói: "Bất quá cũng có hai loại biện pháp có thể để cho người nguyên bản không có Man Hoang Thần Chi huyết mạch lấy được thừa nhận, các ngược Tu Tiên Giả chỉ cần đối với chúng ta Tế Sư đoạt xá liền có thể đạt được Man Hoang Thần Chi thừa nhận, phần lớn Man Hoang Thần Chi cũng sẽ không kiểm tra linh hồn. Mà phương pháp thứ hai chính là sửa đổi huyết mạch, có thể thông qua bí pháp khiến người đạt được huyết mạch của Man Hoang Thần Chi."

"Xem ra ngược phải hiểu loại phương pháp thứ hai." Trương Mặc giọng đã hoà hoãn lại, hần cảm thấy Lạp Tạt Lạp cũng sẽ không nói láo.

"Ừ, chúng ta là bộ lạc của Lạp Tạt Lạp cũng là bởi vì này loại phương pháp thứ hai mới bị những bộ lạc khác vây công, cuối cùng toàn bộ bộ lạc bị thấu tóm, đại tế sư bị giết, hộ điện võ sĩ cũng bị giết, nữ bị bắt bán cho người Đại Tàn Quốc, nam toàn bộ giết chết."

Lạp Tạt Lạp giọng có chút trầm thấp, trong hốc mắt hiện lên một tia nước mắt, lúc này nhìn qua nằng diễm đậm đáng yêu.

"Nói một chút thay đổi huyết mạch phương pháp, có hay không hậu quả không tốt, ta có thể ở phạm vi năng lực bên trong giúp ngược báo thù." Trương Mặc cũng không muốn nghe Lạp Tạt Lạp khổ nạn lịch sử, dù sao bộ lạc lẫn nhau công phạt vốn chính là rất bình thường sự tình, Trương Mặc quản cũng không quản được, hơn nữa Bách Man bộ lạc vốn chính là lấy loại phương pháp này tới giữ bên trong liên minh sức chiến đấu cùng bộ lạc kẻ thắng làm vua, kẻ thua làm giặc, căn bản là một quy tắc mà thôi.

"Thay đổi huyết mạch phương pháp rất đơn giản, chỉ cần có tinh huyết của Man Hoang Thần Chi, cùng đặc biệt thủ pháp bộ lạc của chúng ta liền có thể. Thay đổi huyết mạch cũng không có gì biến hóa khác, chẳng qua là cho ngược có thể thu được Man Hoang Thần Chi thừa nhận, từ đó có được phụ thân năng lực mà thôi." Lạp Tạt Lạp ánh mắt trong suốt nói.

"tinh huyết của Man Hoang Thần Chi ngược hần không có chứ?" Trương Mặc chân mày giật mình hỏi.

"Vốn là bộ lạc của chúng ta cũng gìn giữ một ít tinh huyết của Man Hoang Thần Chi, chỉ tiếc bây giờ toàn bộ bị những bộ lạc khác cướp đi." Lạp Tạt Lạp có chút như đưa đám nói.

"Nói cách khác, ta còn phải mình đi kiếm một phần tinh huyết của Man Hoang Thần Chi ~?" Trương Mặc khẽ nhíu mày nói.

"Ừ, thượng tiên nếu là có thể trở về bộ lạc của chúng ta một chuyến, ta biết ở bộ lạc trong mật thất còn tồn phóng một lọ không biết tên tinh huyết Man Hoang Thần Chi, bất quá bởi vì bộ lạc của chúng ta bị những bộ lạc khác công hãm, bây giờ bộ lạc trại hần đã bị một bộ lạc trong bọn họ cho chiếm cứ, muốn đi mật thất vẫn còn có chút nguy hiểm." Lạp Tạt Lạp nhỏ giọng nói. "mật thất của chúng ta xây rất đặc biệt, bọn họ sẽ không phát hiện."

"Xem ra cái bộ lạc này phải làm chính là cừu nhân của ngược đi." Trương Mặc tựa như cười mà không phải cười nhìn Lạp Tạt Lạp nói.

"Không sai, chiếm cứ bộ lạc của chúng ta Hoa Man bộ lạc chính là cừu nhân của ta, bọn họ vốn là bộ lạc láng giềng của bộ lạc chúng ta, chỉ là bởi vì mơ ước mỏ linh thạch chúng ta mới vừa phát hiện, liền liên hiệp hai tiểu bộ lạc còn lại, thừa dịp lúc ban đêm đánh lên chúng ta." Lạp Tạt Lạp cắn răng nghiêng lợi nói. "Thượng tiên cứ việc yên tâm, bọn họ chỉ có một tên Tế Tự, lúc tấn công là bộ lạc của chúng ta còn bị thương, hơn nữa bọn họ hộ điện võ sĩ cũng hao tổn gần hết, bây giờ Hoa Man bộ lạc chẳng qua chỉ là một cái khung không mà thôi."

"Người không phải là muốn để cho ta đem toàn bộ người của Hoa Man bộ lạc giết sạch chứ?" Trương Mặc nhìn Lạp Tạt Lạp hỏi.

"Chỉ cần thượng tiên giúp ta giết Tế Tự của Hoa Man bộ lạc cùng Tù Trưởng của bọn họ là được rồi." Lạp Tạt Lạp thần sắc bình tĩnh nói.

Trương Mặc đưa ngón tay ra ở mép giường nhẹ gõ nhẹ, suy tư một hồi, mới mở miệng hỏi: "sau khi Man Hoang Thần Chi phụ thân, ta có thể đạt được dạng lực lượng gì, duy trì thời gian bao lâu, sau khi rời khỏi thần chi, ta sẽ rất suy yếu sao?"

"Man Hoang Thần Chi phụ thân sau này ngài có thể đạt được thực lực cao hơn một cấp bậc, ước chừng có thể duy trì thời gian một nén nhang, sau thời gian đó, ngài sẽ tiến vào suy yếu, bất quá lúc này nếu là có đan dược khôi phục nguyên khí, trực tiếp uống vào, tin tưởng thượng tiên cũng có thể sử dụng thủ đoạn khác tới đối địch." Lạp Tạt Lạp ý nghĩ mười phân rõ ràng.

"Được, ta biết rồi." Trương Mặc đứng lên nói, "Tối nay chúng ta là sẽ lên đường!"

"Đa tạ thượng tiên, nếu là thượng tiên không ngại, Lạp Tạt Lạp nguyện ý 'Hầu hạ' thượng tiên nghỉ ngơi." Lạp Tạt Lạp đem người dựa vào, trong mắt hàm chứa biểu đạt gì đó.

Chẳng qua là Trương Mặc lúc này không có tâm tình làm loại chuyện này, cho nên cũng chỉ có thể nhẹ nhàng đẩy ra Lạp Tạt Lạp hỏi bên trong bộ lạc các người có hay không có một loại thực vật để làm Độc Tiễn Mộc?"

"Thượng tiên nói Độc Tiễn Mộc ở trong Bách Man bộ lạc chúng ta được gọi là Thánh Thụ, bộ lạc chúng ta nhỏ như vậy không có khả năng có Thánh Thụ, Thánh Thụ phần lớn đều tập trung ở trong lãnh địa một trăm bộ lạc khổng lồ Bách Man bộ lạc kia." Lạp Tạt Lạp sau khi nói xong lại muốn đem thân thể dựa vào.

Trương Mặc trực tiếp ngồi xếp bằng ở trên giường, nhắm mắt lại nói: "Ta muốn ngồi tĩnh tọa tu luyện, người nếu đói thì tự mình kêu đồ ăn đi."

Trương Mặc lần này thái độ tránh xa người ngàn dặm, để cho Lạp Tạt Lạp tâm lý âm thầm thở phào một hơi, nàng nguyên vốn cũng không quá nguyện ý bán đứng nhan sắc, phải biết nàng là dự bị Tề Tử của bộ lạc, thân phận vô cùng tôn quý, nếu là bộ lạc của Lạp Tạt Lạp không có bị công hãm, bên người nàng tất nhiên sẽ có hộ điện võ sĩ đi theo, nào lại luân lạc tới mức như thế.

Bóng đêm bắt đầu tối, Trương Mặc cũng rơi vào giai cảnh, hân hoan thở vừa phun ra nuốt vào, thiên địa linh khí chậm rãi rót vào trong cơ thể hân, hội tụ ở đan điền, sau đó bắt đầu ngưng tụ vòng xoáy nhỏ to như đậu nành kia.

Bên cạnh có một thanh tiểu kiếm, chính là Vạn Kiếm Quyết kiếm Ảnh Phân Thân, Trương Mặc cũng luyện thành một đạo kiếm ảnh, chỉ bất quá kiếm ảnh này còn chưa đủ ngưng kết, bình thường sau khi triệu hoán đi ra, trên căn bản liếc mắt là có thể nhìn ra kiếm ảnh cùng chủ kiếm khác biệt.

Nếu là trong môn phái những đệ tử tu luyện kia, kiếm ảnh sau khi đi ra tựa như cùng chủ kiếm một dạng nếu là không có cường đại thần thức thì không cách nào phân biệt.

Hô!

Trương Mặc chậm rãi phun ra một trọc khí kéo dài, bỗng nhiên mở mắt, một đạo hào quang màu vàng kim nhạt tại đáy mắt hân thoáng qua.

Ngồi ở một bên Lạp Tạt Lạp có chút sợ hãi liếc mắt nhìn Trương Mặc, trong miệng còn bỏ vào một cái đùi gà đầy đặn.

"Ta cũng gọi cho người một phần, ta đói, cho nên ăn trước." Lạp Tạt Lạp một bên lúi xệ đùi gà vừa nói.

Trương Mặc duỗi tay lần mò bụng, đúng thật là có chút đói, sau đó lấy tốc độ nhanh nhất đem thức ăn giữ ấm trong hộp đựng ăn xong.

Hai người sau khi ăn xong lại nghỉ ngơi một hồi, Trương Mặc lúc này mới nói với Lạp Tạt Lạp: "Lên đường đi, người ở phía trước dẫn đường."

Lạp Tạt Lạp lau bên trên miệng bóng loáng, trong mắt chớp động hưng phấn cùng khó mà ức chế kích động.

Xuất Nam Man Quận Thành, dọc theo một đường cô độc, nổi thẳng lãnh địa trong Bách Man bộ lạc.

Trương Mặc cũng không biết ở tại lúc bọn hắn xuất Nam Man Quận Thành, Trầm Đông người đã đưa hai hành tung của bọn họ báo cáo Trầm Đông.

"Đông gia, hai người bọn họ ra khỏi thành hướng về Bách Man bộ lạc đi." Phụ trách theo dõi Trương Mặc một tên Man Tộc võ sĩ có chút nịnh hót nói.

"Ừ, người làm không tệ, đi xuống lãnh thưởng đi." Trầm Đông vung lên mập mạp bàn tay nói.

"Đa tạ Đông gia." Tên Man Tộc võ sĩ này mang theo hài lòng nụ cười lui xuống đi.

Trầm Đông dùng vai u thịt bắp ngón tay gõ huyết Thái dương của mình, sau suy tư chỉ chốc lát nói: "Xem ra Bách Man bộ lạc hẳn sẽ xuất một ít tài vạ, ta phải trước thời hạn bán một ít hàng hóa, tránh cho đến lúc đó tổn thất quá lớn."

"Người vừa tới, kêu Trương quản gia tới, ta có chuyện muốn hắn đi làm!" Trầm Đông cao giọng hô.

Mà lúc này Trương Mặc đã chạy tới phương hướng vốn là vị trí bộ lạc của Lạp Tạt Lạp, là đề cao tốc độ, Trương Mặc trực tiếp xuất ra Thần Hành Phù chia ra cho Lạp Tạt Lạp cùng mình dùng, điều này cũng làm cho bọn họ có thể nhanh như vậy chạy tới ngoài doanh trại.

Bách Man bộ lạc không giống Đại Tàn Quốc bộ lạc Bắc Bộ thảo nguyên, bọn họ càng giống như là cùng sống trong đại hình thôn hoặc là lâu đài, dùng cao lớn bền chắc gỗ chắc xây lên thành tường, ở vòng ngoài thành tường đào ra một con sông Hộ Thành, kiểu dáng có thể so với một ngôi chợ nhỏ.

Xa xa nhìn lại, bên trên cái thành tường này còn có đủ loại vết tích biểu dương chiến trận lúc trước thảm thiết.

Có năm đen vết tích, cũng có to lớn chém vết, còn có một chút tương tự vết quào to lớn của mãnh thú, đồng thời còn có vết máu đã biến thành màu đen.

Nhìn qua rất ghê mình, Trương Mặc thậm chí còn có thể ngửi được trong không khí tràn ngập nhân nhạp mùi máu tanh cùng một cỗ mùi vị Hủ Thi rất khó ngửi.

Ở tường thành đèn đuốc sáng choang, từng hàng Man Tộc võ sĩ sau lưng công lấy cung tên, tay cầm Trường Kích hoặc là Cự Phù ở cửa đứng gác.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Hoa Man bộ lạc

Chương 63: Hoa Man bộ lạc

Trại nguyên vốn thuộc về bộ lạc của Lạp Tạt Lạp lúc này hoàn toàn yên tĩnh, bất quá trong trại lại tràn đầy đủ loại vết tích chiến đấu còn sót lại.

Ở trại nơi trung tâm có một cái Tề Đàn hình Kim Tự Tháp, chính là chỗ ở của Tề Tự bộ lạc của Lạp Tạt Lạp, bây giờ đã bị Đại Tề Tự của Hoa Man bộ lạc chiếm làm của mình.

Đại Tề Tự của Hoa Man bộ lạc là một gã lão đầu tóc hoa râm, lúc này hắn đang khom người ngồi ngay ngắn ở trong một phòng bên trong tề đàn, ở trước mặt hắn là một gã trung niên khỏe mạnh, trên đầu mang mũ bảy màu lông, chính là Tù Trưởng của Hoa Man bộ lạc.

"Đại Tề Tự thân thể có khỏe không?" Tù Trưởng thanh âm hùng hậu vang lên.

"Khục khục, lão đầu tử ta còn không suy yếu như vậy, bất quá Đại Tề Tự của bộ lạc Lạp Tạt Lạp ngược lại cũng là một nhân vật, trước khi chết còn cắn trả ta." Đại Tề Tự tăng hắng một cái nói.

"Đó là tự nhiên, ngài phụ thân thần chi tiếng tăm lừng lẫy Kim Lang Di Thần, tốc độ có thể nói nhất lưu." Tù Trưởng của Hoa Man bộ lạc mang theo cung kính nói, "Lần này mặc dù chúng ta là tổn thất không ít dũng sĩ trong tộc, nhưng có thể được như vậy một mô linh thạch cũng đáng, nếu là lợi dụng được, chúng ta là thậm chí có thể tiến vào trăm bộ lạc trong liên minh, đến lúc đó Hoa Man bộ lạc chúng ta tất nhiên sẽ nước lên thì thuyền lên, nâng cao một bước."

Nói đến chỗ kích động, Tù Trưởng của Hoa Man bộ lạc càng là mặt mũi hồng hào, hai mắt sáng lên.

Đại Tề Tự ngược lại tương đối trấn định, nhưng hai tay hơi hơi run rẩy cũng bán đứng tâm lý ý nghĩ của hắn.

Lợi ích to lớn trước mặt, vốn là thành thực lão đạo hai người cũng có vẻ hơi xung động cùng mù quáng.

Àm!

cửa Thạch Thất bỗng nhiên bị một đạo thanh sắc phong nhận cho cắt thành hai nửa, đồng thời này đạo phong nhận cắt ngang hướng trong thạch thất Đại Tề Tự cùng Tù Trưởng.

"Lớn mật cuồng đồ!" Đại Tề Tự khẽ quát một tiếng, trên tay bỗng nhiên hiện lên một đạo Lục Mang, ngay sau đó cả cánh tay liền toát ra một tầng lục sắc quang mang, từ xa nhìn lại tựa như một cái to lớn Đường Lang cánh tay trước.

Đại Tề Tự đưa cánh tay bắn ra, cái kia to lớn Đường Lang cánh tay đi phía trước kẹp một cái, lại trực tiếp đem phong nhận xông tới mặt cho kẹp lại, sau đó Đại Tề Tự vừa dùng lực, thanh sắc phong nhận này liền ứng tiếng vỡ vụn ra.

Sau khi bụi mù tản đi, một tên thiếu niên da thịt hơi đen phía sau đi theo một tên người mặc trang phục thiếu nữ cùng đi vào.

Hai người này chính là Trương Mặc cùng Lạp Tạt Lạp, bọn họ lặng lẽ lên vào, dựa theo Lạp Tạt Lạp chỉ thị tìm tới Tề Đàn, sau khi lên vào, một đường tới, Trương Mặc dọc theo đường thi triển thủ đoạn lôi đình đem lính gác cùng hộ điện võ sĩ toàn bộ giải quyết hết, sau đó mới vọt thẳng vào Thạch Thất.

"Dám hỏi thượng tiên là môn phái nào? Nhưng người phía dưới chăm sóc không chu toàn?" Tù Trưởng lên trước trước một bước hỏi.

Đại Tề Tự khòe miệng co rút một cái, cuối cùng vẫn nhịn được không nói gì.

"Chính là hai tên bọn hắn, giết bọn hắn!" Lạp Tạt Lạp chỉ Hoa Man bộ lạc Đại Tề Tự cùng Tù Trưởng cao giọng la lên.

"Nguyên lai là người tên tàn dư bộ lạc Lạp Tạt Lạp!" Tù Trưởng khẽ hô một tiếng nói: "Hôm nay người cũng đừng nghĩ trốn chạy nữa!"

"Đại Tể Tự, ra tay đi!"

Theo một tiếng Tù Trưởng Hoa Man bộ lạc quát khê, Đại Tể Tự cũng bắt đầu ngâm xướng một ít chú ngữ giọng điệu cổ quái.

"Nhanh công kích Tể Tự, hần muốn thi triển thần chi phụ thân!" Lạp Tạt Lạp có chút bận tâm hô.

Tù Trưởng của Hoa Man bộ lạc cười một tiếng nói: "Muốn cùng Đại Tể Tự so chiêu, trước chơi đùa với ta đi."

Rắc rắc! Rắc rắc!

Thân thể của Tù Trưởng Hoa Man bộ lạc nguyên bản là khỏe mạnh lại bắt đầu trở nên càng cường tráng hơn, đồng thời hần Hồ Nha trở nên càng nhọn, trên trán lại hiện ra ba đạo màu đen hoành văn, đồng thời hần móng tay bắt đầu trở nên nhọn sắc bén, hiện lên một tầng bạch sắc hàn khí.

"Liệt Hồ Phụ Thân!"

Theo một tiếng gào tương tự mãnh thú từ Tù Trưởng Hoa Man bộ lạc trong miệng kêu lên, Trương Mặc liền cảm giác thấy hoa mắt, Hoa Man bộ lạc Tù Trưởng hóa thành một đạo kinh phong lao thẳng tới mặt Trương Mặc.

Mà hết thấy chuyện này bắt quá phát sinh ở một cái chớp mắt.

Hoa Man bộ lạc Tù Trưởng mở ra tay trái, đưa bàn tay banh ra, nhọn sắc bén móng tay trong không khí phát ra một tiếng rít, mang theo nhẹ tiếng xé gió trực tiếp chụp vào cổ của Trương Mặc.

"Cẩn thận!" Lạp Tạt Lạp la lớn.

Trương Mặc khê cười một tiếng, giơ tay lên liền quăng ra Quỷ Thủy Mộc Thuần lớn chừng bàn tay, nghênh hướng Thủ Trảo của Tù Trưởng Hoa Man bộ lạc.

Sặc!

Kèm theo một tiếng chói tai âm thanh, Hoa Man bộ lạc Tù Trưởng móng tay cày qua Quỷ Thủy Mộc Thuần của Trương Mặc.

Ồ!

Hoa Man bộ lạc Tù Trưởng phát ra một tiếng vang một chút bối rối, đồng thời hần ngoác miệng ra, trong miệng lại ngậm một đoàn Tiểu Hỏa Cầu màu đỏ nhạt.

"Cẩn thận Liệt Diễm chi nhận của hần!" Lạp Tạt Lạp biết rõ chiêu số của Tù Trưởng Hoa Man bộ lạc, thấy vậy lập tức la lớn.

"Phù!" Hoa Man bộ lạc Tù Trưởng nhẹ phun một ngụm, Tiểu Hỏa Cầu kia màu đỏ nhạt vốn là ngậm tại trong miệng hần lại trực tiếp hóa thành một đạo Liệt Diễm chi nhận dài hơn một trượng, cắt ngang hướng cổ của Trương Mặc.

Tù Trưởng của Hoa Man bộ lạc không biết dùng chiêu này đánh lên bao nhiêu đối thủ, có gần năm phần mười người đều chết bên dưới chiêu này.

Đối với cái chiêu này, Tù Trưởng của Hoa Man bộ lạc lòng tin rất đủ.

Lạp Tạt Lạp quá mức thậm chí đã tuyệt vọng nhắm mắt lại, mới vừa rồi Trương Mặc sự chú ý nhìn như đều bị một trảo kia của Tù Trưởng Hoa Man bộ lạc hấp dẫn, nhưng trên thực tế Trương Mặc trong lòng hiện lên một tia đề phòng, lúc Tù Trưởng của Hoa Man bộ lạc phun ra Liệt Diễm chi nhận, Trương Mặc cảm thấy được một tia đầu mối.

Di Hình Hoán Ảnh!

Ngay sau đó, Trương Mặc không chút do dự thi triển một lần Di Hình Hoán Ảnh, trong nháy mắt liền biến mất tại chỗ.

Xuy! Xuy!

Đạo Liệt Diễm chi nhận kia sau khi mất đi mục tiêu, cắt trên vách tường thạch thất, giống như nhiệt cát mỡ trâu vậy dễ dàng đem nặng nề vách tường bên trong thạch thất cắt ra, đồng thời còn lưu lại một mảnh vết tích nám đen nhỏ.

Trương Mặc đưa tay liền xuất ba đạo phù chỉ, sau đó lại rút ra Hóa Vân Kiếm, đem linh lực trong cơ thể tập trung vào trong đó, chém hư không một cái, một đạo kiếm khí màu đỏ sậm lập tức chém về phía Tù Trưởng của Hoa Man bộ lạc.

Ba đạo phù chỉ kia trước sau nổ tung, ba tấm phù đều đang là có chậm chạp tác dụng Hàn Băng Phù, trong lúc nhất thời bên trong thạch thất khí lạnh thịnh vượng, ngay cả hà một hơi đều có thể nhìn thấy Bạch Vụ.

Mà chính diện đối mặt ba đạo Hàn Băng Phù Tù Trưởng của Hoa Man bộ lạc càng là không chịu nổi, cả người hần lại trực tiếp bị đông lại, duy chỉ có con mắt vẫn còn chuyển động quay tròn, đồng thời bên ngoài thân của hần bám vào một tầng sương trắng.

Sau đó đạo kiếm khí màu đỏ sậm của Trương Mặc cũng như bóng với hình, nằm ngang chém về phía thân thể cao lớn của tù trưởng Hoa Man bộ lạc, lần này nếu là chém quả thực, sợ rằng Tù Trưởng của Hoa Man bộ lạc sẽ đi đời nhà ma.

"Thụ tử dám làm loạn!" Theo Đại Tế Tự một tiếng quát to, toàn bộ Thạch Thất lại xuất hiện một tia rung rung.

Trương Mặc quay đầu liếc mắt nhìn, trước mặt lại đứng một cái Kim Bối xanh thân đại Đường Lang, nhìn kỹ xuống, Đại Tế Tự chính xử ở nơi này Kim Bối xanh thân đại Đường Lang nào bộ.

Cái này đại Đường Lang ước chừng chừng hai người cao, toàn thân tản ra một tia lực lượng quý dị, hai cái lục sắc kim lớn chẳng những sắc bén dị thường, còn mang theo răng cưa, lúc mở lúc đóng đang lúc phát ra ken két âm thanh, khiến cho lòng người hoảng.

Đại Tế Tự đương nhiên sẽ không ngồi nhìn Tù Trưởng bị giết, cho nên phụ thân một thành công, Đại Tế Tự liền điều khiển Kim Bối xanh thân đại Đường Lang tiến lên một bước, đưa ra lục sắc kim lớn đi phía trước nhẹ nhàng vừa đỡ.

"Đình!"

Một tiếng kim thiết tiếp nhận âm thanh sau khi, Trương Mặc đạo kia kiếm khí màu đỏ sậm chỉ làm cho Kim Bối xanh thân đại Đường Lang kim lớn thoát qua động một cái liền tiêu tan Vô Ảnh.

Trương Mặc thâm kêu không tốt, lập tức đem Quỷ Thủy Mộc Thuần chống lên, theo linh lực tràn vào, một đạo thuần ảnh màu xanh nhạt cao hơn người lập tức phủ hiện tại ở trước mặt hắn, còn không chờ hắn kịp phản ứng, này thuần ảnh màu xanh nhạt liền bị Đại Tế Tự thao túng Kim Bối xanh thân đại Đường Lang chân trước hung hăng chém trúng.

"Chuyển!"

Sau khi Trương Mặc khẽ quát một tiếng, lập tức thúc giục thuần ảnh màu xanh nhạt bắt đầu xoay tròn vòng quanh mình, Đại Tế Tự ra tay một cái, là hắn biết đối phương thân thủ nhất định rất bén nhạy, nếu không phải đem thuần ảnh xoay tròn mà nói, chỉ sợ là không thể chống đỡ được Đại Tế Tự công kích.

Đình! Đình! Đình!

Đúng như dự đoán, trong chốc lát, Trương Mặc liền nghe được liên tiếp âm thanh kim thiết tiếp nhận từ chung quanh truyền tới, hơn nữa đều là bất đồng vị trí.

Thuần ảnh màu xanh nhạt này chỉ bất quá không chống đỡ được nữa, cái này làm cho Trương Mặc cùng Đại Tế Tự hai người đều hết sức giật mình.

Đại Tế Tự giật mình là lấy thực lực của hắn, vốn là nhưng có thể so với Trúc Cơ trung kỳ Tu Tiên Giả, cho dù bị thương cũng còn nắm giữ Trúc Cơ sơ kỳ Tu Tiên Giả thực lực, nhưng là bây giờ công kích mình lại bị Trương Mặc chỉ có tu vi Luyện Khí Kỳ cản được, cái này dĩ nhiên để cho hắn giật mình.

Trương Mặc giật mình là, thuần ảnh màu xanh nhạt này thật không ngờ nhanh chóng liền muốn giải tán, đây chính là trước cũng chưa từng xuất hiện tình huống.

Điều này cũng làm cho Trương Mặc tâm lý thu hồi một tia lòng khinh thị, Bách Man bộ lạc có thể cùng Đại Tàn Quốc lớn như vậy cái đế quốc chống lại đến bây giờ, xem ra cũng không phải là may mắn, bọn họ thực lực bản thân cũng phải khá quan trọng.

"Thiên Nhận Trảm!"

Đại Tế Tự mang theo thanh âm khàn khàn vang lên, sau đó hắn điều khiển Kim Bối xanh thân Đường Lang bắt đầu dày đặc vùng chân trước, từng đạo lục sắc Quang Nhận từ mỗi cái góc độ chém về phía Trương Mặc thuần ảnh màu xanh nhạt.

Chỉ một lát sau, Trương Mặc thuần ảnh màu xanh nhạt liền bị công phá.

Chẳng qua là Đại Tế Tự nụ cười còn không có hiện lên, Trương Mặc linh lực quán chú, một đạo thuần ảnh màu nâu nhạt lần nữa hiện lên, cái này làm cho Đại Tế Tự trong lòng có chút cảm tức.

Tiếp tục như vậy không được, phải nghĩ một biện pháp. Trương Mặc chú nhìn như cũ mảnh lực công kích thuần ảnh màu nâu nhạt Đại Tế Tự tâm lý có chút nóng nảy.

Nếu là còn hao tổn như vậy nữa, thua nhất định là mình, Đại Tế Tự phụ thân thời gian nhưng có thời gian đốt hết một nén hương, lấy hiện tại ở nơi này tiết tấu đến xem, Trương Mặc nhất định chống đỡ chẳng phải lâu.

"Ném thử một chút Âm Hòa Lôi Châu của ta đi!" Trương Mặc đưa tay vào túi trữ vật lấy ra một quả Âm Hòa Lôi Châu, sau khi thuần ảnh tốc độ xoay tròn chậm lại, nhìn thời gian rảnh rỗi trực tiếp cầm trong tay Âm Hòa Lôi Châu ném về Đại Tế Tự.

"Âm Hòa Lôi Châu!" Đại Tế Tự quát to một tiếng, "Ngươi là Ma Tu!"

Trương Mặc ngược lại không có tâm tình cùng Đại Tế Tự nói chuyện phiếm, mà là bản tay một phen, một quả Âm Hòa Lôi Châu kích cỡ tương đương trứng gà bất ngờ hiện lên lòng trong bàn tay, đây là một quả trung cấp Âm Hòa Lôi Châu, đủ để uy hiếp được Trúc Cơ Kỳ tồn tại, không phải vạn bất

đắc dĩ Trương Mặc cũng không muốn vận dụng, dù sao đây là một lá bài tẩy duy nhất, cũng chưa có dùng.

Ông!

Trương Mặc ném ra kia một cái Âm Hỏa Lôi Châu đã tập trung nỗ tung, bên trong thạch thất nhất thời nổ rộ một đóa mây hình nấm màu đen, mây hình nấm này chính giữa còn xuất một ít tia chớp màu xanh lục, nhìn qua có chút làm người ta sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Dung Huyết Thuật

Chương 64: Dung Huyết Thuật

Tề Đan có hình dáng Kim Tỳ Thấp ảm ảm sụp đổ, kèm theo một trận di thiên tro bụi nâng lên.

Một con Kim Bối Đường Lang toàn thân màu xanh bóng đứng thẳng ở trong phế tích, chỉ bất quá Đại Tề Tỳ sắc mặt đã kinh biến đến mức trắng bệch, khóe miệng càng là tràn ra một màn máu tươi màu đen, xem ra tình huống của hắn cũng không phải cực kỳ tốt.

"Hắc hắc, tiểu tử kia cho là chỉ bằng vào một ít Âm Hỏa Lôi Châu liền có thể giết ta, này cũng không tránh khỏi quá khinh thường ta." Đại Tề Tỳ khẽ cười một tiếng nói.

Ho khan! Ho khan!

Trương Mặc hai tiếng ho nhẹ để cho Đại Tề Tỳ tâm tình ngã vào đáy cốc.

"Đi chết đi!" Đại Tề Tỳ nghiêm nghị quát lên, huy động chân trước trực tiếp chém về phía đầu Trương Mặc.

Trương Mặc trong tay bỗng nhiên xuất hiện một thanh đoản kiếm sương mù, đúng là Thủy Vân Kiếm tiện nghi sư phó Tử Kiếm Tiên của hắn để lại cho hắn.

"Vân Kiếm Liễu Nhiều!"

Trương Mặc khẽ quát một tiếng, Thủy Vân Kiếm lập tức hóa thành một đạo sương mù màu trắng, to bằng cánh tay trẻ con, trực tiếp quấn chặt lấy chân trước Kim Bối Đường Lang.

Đại Tề Tỳ lập tức thúc giục Kim Bối Đường Lang muốn tránh thoát đã hóa thành khói mù Thủy Vân Kiếm, chẳng qua là Thủy Vân Kiếm biến thành khói mù mặc dù nhìn rất khinh bạc, nhưng là vững chắc dị thường, khó mà tránh thoát.

"Chém!"

Một tiếng bức bội từ trong miệng Trương Mặc phun ra, Thủy Vân Kiếm loạt kỹ năng này là hắn bên trong dọc đường buồn chán nghiên cứu ra tới.

Sặc!

Kim Bối chân trước Đường Lang ứng tiếng bị chặt đứt, Đại Tề Tỳ sau khi oa phun ra một ngụm máu đen liền bất tỉnh nhân sự, đồng thời phụ thân Kim Bối Đường Lang cũng theo đó giải tán.

Lúc này Đại Tề Tỳ rơi xuống đất trong nháy mắt, một đạo nhân ảnh bay nhanh tới, sau đó cân nhắc đạo hàn mang vạch qua cổ Đại Tề Tỳ, Đại Tề Tỳ đầu trong nháy mắt liền bị mấy đạo hàn mang này cho cắt đứt, sau một hồi trên tung bay không trung, trực tiếp rớt xuống trên mặt đất, lăn mấy cái mới dừng lại.

Xuất thủ chính là một mực tránh sau lưng Trương Mặc Lạp Tạt Lạp, lúc này trên mặt nàng có mấy đạo ban văn Hoàng Hắc xen nhau, con ngươi càng là biến thành lục sắc, nhìn bộ dáng hắn là thi triển phụ thân.

"Nơi đây không thích hợp ở lâu, chúng ta là đi nhanh đi." Trương Mặc một chút nhíu mày, thần thức hướng chung quanh đảo qua, đã phát hiện rất nhiều dừng sĩ của Hoa Môn bộ lạc chạy tới từ hai bên.

"Thượng tiên người trước đi, ta đi mặt thất cảm đồ sẽ cùng người hội hợp." Lạp Tạt Lạp trong mắt lóe lên một tia tàn khốc nói, "Hoa Man bộ lạc Từ Trường cùng Đại Tế Tự đều đã chết, bộ lạc bọn họ đã không có người có thể uy hiếp ta, hôm nay ta cũng nên thay bộ lạc của chúng ta trút cơn giận."

Trương Mặc than thầm một tiếng, đưa tay móc ra hai tờ Thần Hành Phù đưa cho Lạp Tạt Lạp nói: "hai tờ Thần Hành Phù này người nắm, vạn gặp phải tình huống gì, đem phù chỉ dán vào trên hai chân, liền có thể chạy thoát."

"Cám ơn người!" Lạp Tạt Lạp bỗng nhiên nhào lên, cả người run rẩy ở trên gương mặt Trương Mặc hôn một cái, sau đó mới xoay người rời đi.

Trương Mặc thoáng đứng hình tại chỗ, chỉ chốc lát sau mới xuất ra phù chỉ chuẩn bị dán trên chân chạy trốn, nhưng nhìn kỹ một chút, hần lại cảm sai hai tấm phù, sau đó Trương Mặc lại có chút luống cuống tay chân ở trên đường đụng một ít người Hoa Man bộ lạc, cuối cùng mới xiêu xiêu vẹo vẹo chạy ra trại.

"Chật chịt, không nghĩ tới tiểu tử người còn là một tiểu hài tử." Độc Tôn Giả thầm cười một tiếng nói.

"Người tuổi tác cũng quá lớn, thế nào ngày ngày nói những thứ này đây." Trương Mặc hơi đỏ mặt nói, mới vừa rồi ngay cả chính hắn cũng không biết chuyện gì xảy ra, trong lúc bất chợt liền mất đi tinh táo ngày xưa, đầu trong nháy mắt liền trống rỗng.

"Bất quá người ngược lại cũng yên tâm nha đầu kia, vạn nhất nàng cảm tình huyết của Man Hoang thần chi liền trực tiếp chạy đây?" Độc Tôn Giả hắc nhiên cười nói.

"Người chung quy phải tin nhiệm người khác một lần chứ?" Trương Mặc thăm thò dài một hơi nói.

"Man Hoang thần chi phụ thân này, ngược lại cũng là một kỹ năng không tệ, chẳng qua là muốn muốn đạt được càng cường lực đo lại thì không được." Nghe được Trương Mặc lời nói, Độc Tôn Giả cũng không nói thêm nữa, mỗi người đều có phương thức suy nghĩ của mình, cho nên hắn cũng không muốn đem ý nghĩ của mình áp đặt ở trên người Trương Mặc.

"Ý của người là còn có những biện pháp khác có khả năng đem tình huyết của Man Hoang thần chi lợi dụng?" Trương Mặc cũng nghe ý tứ ra trong lời nói của Độc Tôn Giả, lập tức theo lời nói của Độc Tôn Giả hỏi.

Độc Tôn Giả yên lặng một hồi cũng không trả lời Trương Mặc lời nói.

"Độc Lão, người ngược lại cổ họng không có âm thanh à?" Trương Mặc có chút nóng nảy nói, "Lại nói tiếp đi muốn gấp chết người."

Độc Tôn Giả thờ dài một tiếng nói: "Thật ra thì cái phương pháp này ta cũng không xác định có được hay không, chờ nha đầu kia đem tình huyết bắt được sau này hãy nói đi."

Ước chừng sau một canh giờ, Trương Mặc ở một trong sơn động đang nắm một lọ thủy tinh tam giác, tam giác thủy tinh này toàn thân trong suốt, trong tam giác thủy tinh có một giọt màu vàng sậm chất lỏng sền sệt, chính là tình huyết của Man Hoang thần chi bộ lạc của Lạp Tạt Lạp cho tới nay vẫn còn giữ.

Thật ra thì nói là Man Hoang thần chi, căn cứ Độc Tôn Giả Bách tên trăm sự đều biết này, những Man Hoang thần chi này có tám chín phần là từ tầng diện đi tới Côn Bằng đại lục còn lại.

Rồi sau đó những Man Hoang thần chi này không biết nguyên nhân gì cũng đều thoáng cái biến mất ở Côn Bằng đại lục, chỉ ở các nơi Côn Bằng đại lục lưu lại một một ít vết tích bọn họ dừng lại qua.

Bởi vì lúc xuất hiện một ít Man Hoang thần chi này đang lúc hơi sớm, Tu Tiên Giới liên quan ghi lại quá ít, cho nên cho dù Độc Tôn Giả cũng biết không nhiều.

Trương Mặc hít sâu một hơi, duỗi tay nắm chặt tam giác thủy tinh nhẹ nhàng vặn một cái, tam giác thủy tinh này bị vặn ra.

Ở tam giác giữa thủy tinh có một cái lỗ nhỏ bé, giọt tình huyết màu vàng sậm kia đang vẫn lay động.

Ngao ô!

Một âm thanh làm người ta sợ hãi bỗng nhiên từ màu vàng sậm tình huyết dâng lên.

Đồng thời giọt tình huyết màu vàng sậm này chợt phát sinh dị biến, theo tiếng vang đó đi qua, Trương Mặc liền thấy một cái bóng mờ từ tình huyết hiện lên.

Hư ảnh này lại cực giống nhân loại, chỉ bất quá trên đầu nhiều hai cái sừng nhọn mà thôi.

Đạo hư ảnh này vừa xuất hiện liền lập tức đánh về phía cái trán của Trương Mặc, trong nháy mắt liền tiến vào trong trán Trương Mặc.

Sau đó Trương Mặc trong đầu bỗng nhiên xuất hiện Man Hoang thần chi cả người hình cao lớn, bắp thịt rắn chắc, đầu có hai sừng, Man Hoang thần chi này cũng không nói chuyện, chẳng qua là an tĩnh ở tại ngay trong đầu Trương Mặc.

Sau khi trải qua một biến cố này, Trương Mặc cũng không do dự, lập tức dựa theo Dung Huyết Thuật Độc Tôn Giả nói bắt đầu kết lên phức tạp Thủ

Án.

Lên!

Trương Mặc khẽ quát một tiếng, trước mặt tinh huyết giọt màu vàng sậm kia lập tức hiện lên trước mặt hắn.

Sau đó môi Trương Mặc rung rung, linh lực trong cơ thể không ngừng dừng động, từng cái huyền ảo phù văn bắt đầu hiện lên ở bên ngoài thân hắn.

Sau thời gian ngắn ngủi, Trương Mặc móc ra Hỏa Vân Kiếm trực tiếp ở trên ngón tay của mình cắt một vết thương, trên người hắn huyền ảo phù văn lần nữa chớp động, trên vết thương lập tức chảy xuống một giọt máu tươi đỏ thẫm, một giọt máu tươi này lại còn hiện lên một tia kim quang nhàn nhạt, chính là bản mệnh tinh huyết của Trương Mặc.

Sau đó Trương Mặc đưa tay chỉ bản mệnh tinh huyết của mình một cái, lại bắt đầu kết một ít phức tạp Thủ Ấn, đồng thời linh lực trong cơ thể lần nữa bắt đầu dừng động.

"Hợp!"

Trương Mặc trong miệng khẽ quát một tiếng, thần kỳ một màn phát sinh, hai giọt tinh huyết trôi lơ lửng ở trước mặt hắn lại giống như nam châm vậy lẫn nhau hấp dẫn, chậm chậm bắt đầu đến gần.

Cuối cùng hai giọt máu tươi bắt đầu dung hợp, chỉ bất quá hai giọt máu tươi này lúc mới vừa hòa vào nhau, hai giọt tinh huyết tự thật giống nước trong chảo dầu bắt đầu tung tóe.

Thấy tình huống như vậy, Trương Mặc lập tức thúc giục linh lực trong cơ thể bắt đầu điên cuồng dừng động, đồng thời hắn kết Thủ Ấn tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

Những nhỏ bé tinh huyết bắn ra đó lại bắt đầu từ từ bị kéo trở về, từng giọt dung hợp vào một chỗ.

Sau đó Trương Mặc linh lực bắt đầu không ngừng truyền vào, đồng thời trong tay hắn cũng bắt đầu nắm linh thạch bổ sung tồn thất linh khí.

Thời gian từng giờ trôi qua, Trương Mặc trên trán cũng bắt đầu rỉ ra một tầng mồ hôi, đồng thời trên mặt đất cũng chất đầy linh thạch bị hút sạch linh khí.

Cũng không biết quá lâu dài, chẳng qua là ở thời điểm thời có chút tia sáng ló ra, Trương Mặc rốt cuộc đem tinh huyết của mình cùng tinh huyết của Man Hoang thần chi dung hợp vào một chỗ.

Bây giờ hiện lên trước mặt Trương Mặc là một giọt tinh huyết màu vàng sậm, chỉ bất quá màu sắc không có đậm như trước vậy, hơi có chút ít đi mà thôi.

Sau đó miệng của Trương Mặc trực tiếp đem giọt máu tươi này hút vào trong miệng, đồng thời bắt đầu khoanh chân ngồi tĩnh tọa, luyện hóa giọt tinh huyết này.

Luyện hóa quá trình so với dung hợp còn dài hơn, ước chừng hao phí một ngày của Trương Mặc.

Lúc luyện hóa thành công, Trương Mặc phía sau lại hiện ra Pháp Tướng của Man Hoang thần chi, Pháp Tướng này lại có thể bị Trương Mặc thao túng, chỉ bất quá Pháp Tướng thân hình tương đối mơ hồ, nhưng ngay cả như vậy, Pháp Tướng này một đòn cũng có thể có thể so với Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ Toàn Lực Nhất Kích, chỉ bất quá một khi Pháp Tướng xuất thủ, Trương Mặc tất nhiên sẽ hao hết linh lực, không cách nào nhúc nhích.

"Người vận khí thật không tệ." Độc Tôn Giả âm thầm lấy làm kỳ lạ nói, "Theo lý thuyết trong tinh huyết của Man Hoang thần chi đều sẽ có một tia hình chiếu của Man Hoang thần chi ẩn núp trong đó, nếu là muốn luyện hóa tinh huyết của Man Hoang thần chi, thì nhất định phải đem hình chiếu núp ở trong đó xóa sạch, bất quá người vận khí tương đối khá, hình chiếu kia trực tiếp vào đầu người, cái này cũng bớt đi rất nhiều phiền toái."

"Ta đây coi như tốt a, bây giờ này hình chiếu ở lại trong thức hải của ta, đuổi cũng không đi, Độc Lão người ngược lại cho ta nghĩ một chút biện pháp a." Trương Mặc về mặt đưa đám nói.

"Hồn trưởng tiểu tử, đắc tiện nghi còn khoe tài!" Độc Tôn Giả giận quát một tiếng nói, "hình chiếu này bây giờ không có ý thức, nếu là ngày sau thực lực người tăng lên, liền có thể trực tiếp đem hình chiếu này luyện hóa, đến lúc đó người thần thức lại có thể nâng cao một bước, thật là thân ở trong phúc không biết phúc!"

"Hắc hắc, là tiểu tử lỗ mãng, mong rằng Độc Lão thứ lỗi." Trương Mặc nghe một chút Độc Tôn Giả giải thích, lập tức cũng quên được.

"Người phải nhớ kỹ, nếu là muốn tăng lên Pháp Tướng hình chiếu thực lực, người nhất định phải tăng lên hàm lượng tinh huyết của Man Hoang thần chi trong cơ thể mình, bất quá Dung Huyết Thuật của ta nhưng là không kén ăn, chỉ cần là tinh huyết của Man Hoang thần chi đều có thể." Độc Tôn Giả Âm cười nói.

"Độc Lão, người không phải là cố ý chứ?" Trương Mặc tâm tình lần nữa có chút không được, dù sao đối với Bách Man bộ lạc mà nói, tinh huyết của Man Hoang thần chi liên quan đến Đại Tế Tự truyền thừa trong bộ lạc, bọn họ như thế nào lại tùy tiện đem tinh huyết giao cho người khác.

"Ta nói đã đến nước này, có làm hay không tùy người, ngược lại người cũng phải đi làm Độc Tiễn Mộc, tinh huyết sự tình chẳng qua là nhân tiện mà thôi." Độc Tôn Giả dừng dừng nói.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Hồng Diệp

Chương 65: Hồng Diệp

Hoa Man bộ lạc Đại Tế Tự bị giết, Tù Trưởng cũng bỏ mình trong tay người khác, cuối cùng lại bị một tên tàn bạo thiếu nữ đánh chết đồng đảo dừng sĩ trong tộc, trong lúc nhất thời lòng rối như tơ vò.

Lúc này, từ chân trời bay tới một màn màu đỏ quang mang.

Hào quang màu đỏ này hiện lên một tia diêm dúa, chớp mắt đã tới, sau đó dừng lại ở giữa không trung.

Đội hào quang màu đỏ hơi chút đậm hóa, lộ ra là một người mặc váy da thú ngắn, vóc người dịu dàng, gương mặt cô gái tuyệt đẹp, chẳng qua là ở nàng bên ngoài thân một cặp bướm cánh màu đỏ thắm phe phẩy, đây là hình tượng Man Hoang thần chi phụ thân, nếu là linh thú phụ thể, chỉ có thể cải biến một ít đặc thù bên ngoài thân mà thôi, cũng không thể huyền hóa ra thực chất hư ảnh.

Nữ tử cúi đầu đảo qua trại, lập tức cau mày quát lên: "Xảy ra chuyện gì! Đại Tế Tự ở nơi nào!"

Thanh âm cô gái giống như thanh thủy tiếng chuông thoát cái Hoa Man bộ lạc những người chạy trốn từ phía kia cấp trấn trụ.

Qua chốc lát, một người tuổi trẻ người mặc áo da thú dài tiến lên một bước cung kính hỏi "Xin hỏi đại nhân là Đại Tế Tự của bộ lạc nào, Đại Tế Tự cùng Tù Trưởng của Hoa Man bộ lạc chúng ta bị một tên thần bí giết."

"Ta là Tế Tự của Hồng Vi Diệp bộ lạc, người trông thần bí nhân kia hình dạng thế nào sao?" Thanh âm cô gái mang theo một tia nhu mì nói.

"Đại Tế Tự của Hồng Vi Diệp bộ lạc, ta là dự bị Tế Tự của Hoa Man bộ lạc, sự tình là như vậy." Người trẻ tuổi này nghe một chút nữ tử là Hồng Vi Diệp bộ lạc Đại Tế Tự, biểu tình không khỏi cung kính mấy phần, phải biết, Hồng Vi Diệp bộ lạc cho dù ở trong 100 bộ lạc khổng lồ Bách Man bộ lạc kia cũng phải xếp hạng thứ mười tồn tại, cho nên người tuổi trẻ lập tức đem chuyện hẩn biết hết thấy nói hết ra.

Nguyên lai người trẻ tuổi này trước không có ở bên trong tế đàn, mà là có chuyện đi ra ngoài, khi hẩn trở về, đúng lúc thấy Trương Mặc cùng Đại Tế Tự đang lúc tranh đấu, mặc dù hẩn muốn lên hỗ trợ, bất quá bởi vì thực lực không đủ, cho nên chỉ có thể ở một bên nhìn, âm thầm nhớ Trương Mặc bộ dáng, để ngày sau có thể trả thù tuyệt hận.

"Ừ, dựa theo người nói tình huống xem đến, người này mười phần có tám chín phần là Tu Tiên Giả Đại Tàn Quốc, hơn nữa có thể là một tên Ma Tu." Thanh âm cô gái mặc dù như cũ nhu mì, nhưng trong giọng nói lại lộ ra một tia sát khí, "Hừ, dám một thân một mình chạy đến Bách Man bộ lạc chúng ta giương oai, lại còn coi Bách Man bộ lạc chúng ta không dám giết Tu Tiên Giả sao?"

"Người phụ trách đem người bộ lạc thu thập, ta đi đuổi theo hung thủ!" Nữ tử chân mày sát khí tràn ra, nhìn dáng vẻ tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ.

Trong sơn động, mà Trương Mặc do dự một hồi, cuối cùng vẫn quyết định ở trong Bách Man bộ lạc thử vận khí một chút, tìm một ít tinh huyết của Man Hoang thần chi.

Bất quá trước lúc này, Trương Mặc lại phải nghĩ biện pháp làm Độc Tiễn Mộc, dù sao Vạn Độc Chân Kinh nếu là luyện thành uy lực không nhỏ cũng có thể để cho Trương Mặc lúc đối địch nhiều một lá bài tẩy.

Ở lúc Lạp Táp Lạp đem tinh huyết giao cho Trương Mặc, Trương Mặc liền tuyên bố nàng tự do, chẳng qua là lúc rời đi, Trương Mặc rõ ràng nhìn ra bộ dáng Lạp Táp Lạp trên mặt một bộ không vui.

Độc Tôn Giả trên ghẹo nói Trương Mặc lòng dạ quá ác, cố ý đuổi Lạp Táp Lạp đi, bất quá Trương Mặc một câu nói để cho Độc Tôn Giả không tiếng nói: "Ta muốn đi trong Bách Man bộ lạc kiếm Độc Tiễn Mộc, nàng nếu là cùng đi quá nguy hiểm, hơn nữa cũng không giúp được quá lớn bận rộn."

Yên lặng sau một hồi, Độc Tôn Giả bỗng nhiên có chút kinh hoàng la lên: "Chạy mau, có tu sĩ cấp cao tới!"

Trương Mặc trong lòng hơi động mới vừa móc ra Thần Hành Phù muốn dán vào bên trên bắp chân, chỉ tiếc cửa đã truyền tới một nhu mì giọng nữ nói: "Bên trong Tiểu Ca không cần vội vã đi a, lại chờ ta a!"

Trương Mặc lúc này không quản, trực tiếp thúc giục Thần Hành Phù, nhất thời chạy như bay liền hướng cửa hang tiến lên.

Chỉ tiếc Trương Mặc còn không có vọt tới cửa hang, liền bị một cổ Quái Phong cho thổi trở lại.

Trong cổ Quái Phong này còn kèm theo một tia mùi thơm mê người, mùi thơm này tựa hồ có thể làm lòng người khơi dậy dục vọng, Trương Mặc sau khi ngửi một cái lập tức ngừng thở.

Gió này có độc! Trương Mặc có chút hoảng sợ dừng bước lại.

Một đạo Hồng Mang chớp mắt đã đến, Trương Mặc đáy mắt hào quang màu vàng kim nháy lên, trực tiếp nhìn ra chính giữa Hồng Mang bọc một nữ tử vóc người dịu dàng, này trên người cô gái cũng bọc hư ảnh tương tự Đại Tế Tự của Hoa Man bộ lạc vậy.

Bất quá này trên người cô gái hư ảnh cũng đã ngưng kết, rõ ràng là một con bướm to lớn màu sắc đỏ bùng, đồ án trên cánh con bướm có thể thấy rõ ràng.

Tâm lý của Trương Mặc trầm xuống, đưa tay đưa tay vào túi trữ vật liền lấy ra viên trung cấp Âm Hòa Lôi Châu kia siết trong tay.

Nữ tử đối diện hần tự nhiên cũng thấy Trương Mặc động tác, lập tức một chút nhủ mảy nói: "Người thật lớn mật, lại dám xông vào Bách Man bộ lạc chúng ta đồ giết người lung tung, nếu là thức thời lời nói, liền ngoan ngoãn theo ta trở về, tránh cho chịu đau khổ."

Nghe được giọng của nữ tử như thế, Trương Mặc tâm lý thầm thở phào một hơi, trong lòng đối phương hiển nhiên có tính toán, cho nên mới không có ngay từ đầu liền động thủ, cái này làm cho Trương Mặc tâm lý xuất hiện một phần sức lực, chỉ bất quá không dò rõ dự định của đối phương, Trương Mặc cũng không dám tùy tiện đáp lời, chẳng qua là an tĩnh nhìn đối phương không nói lời nào.

"Lạc~! Lạc~!" Nữ tử bỗng nhiên phát ra một tiếng cười thanh thúy, cái này làm cho Trương Mặc tâm thần thoáng động một cái, trong lòng nhất thời dâng lên một tia ý niệm kỳ quái cam tâm chết vì nàng.

Không được, là Mị Thuật! Trương Mặc trong lòng cảnh triệu đồng thời, Trần Châu Linh Mục thần thông vận chuyển, đáy mắt hào quang màu vàng kim nháy lên một cái rồi biến mất, đầu não trong nháy mắt lại khôi phục yên lặng.

Ồ! Nữ tử kinh ngạc liếc mắt nhìn Trương Mặc, người có thể ở Mị Thuật của nàng giữ thanh tĩnh không nhiều, bởi vì nàng thi triển phụ thân thuật Man Hoang thần chi, nguyên bản chính là lấy Mị Thuật sở trường, cho dù người có thực lực so với nàng mạnh hơn, bất ngờ không kịp đề phòng cũng phải ăn thiệt thòi.

Mà tâm lý của Trương Mặc cũng xuất một lớp mồ hôi lạnh, mới vừa rồi đối phương thi triển Mị Thuật chỉ là cười khê hai tiếng trong lúc vô tình khiến cho bản thân trúng chiêu, đây tuyệt không phải phổ thông Mị Thuật, nếu là mình không có tu luyện thần thông Trần Châu Linh Mục mà nói, sợ rằng mới vừa rồi liền bị đối phương không chế thần trí.

Hai người cứ như vậy đối mặt không có nhúc nhích, nữ tử lần nữa phát ra một tiếng cười khê, sau đó êm ái nói: "Ta muốn mời người giúp một chuyện bận rộn, không biết Tiểu Ca có chịu cho hay không cho ta một phần mặt mỏng đây?"

"Đại Tế Tự bận rộn tại hạ vốn nên đem hết toàn lực tương trợ, chỉ tiếc tại hạ thực lực nhỏ, sợ rằng không chịu nổi Đại Tế Tự thúc giục a." Trương Mặc bất động thanh sắc đầy xuống.

"Hừ! Nếu như các hạ không muốn giúp bận rộn cũng được, chỉ cần người có thể đánh thắng ta liền có thể rời đi, nếu người không giết Tế Tự cùng Từ Trường bên trong Bách Man bộ lạc chúng ta, ta sẽ không cho người rời đi dễ dàng!" Nữ tử sắc mặt chuyển lạnh nói, sắc mặt biến hóa nhanh, có thể so với lật sách.

"Tại hạ làm sao có thể xác nhận Đại Tế Tự sau khi để tại hạ giúp đỡ, có thể có một con đường sống đây?" Trương Mặc giọng cũng không có buông lỏng.

"Ta không có thể bảo đảm, bất quá nếu là các hạ không đáp ứng, ta ngược lại không có quá nhiều hứng thú cùng các hạ lại tán gẫu." Đang khi nói chuyện, nữ tử thúc giục phụ thân thần chi, trực tiếp thúc giục cánh màu hồng, nhất thời một cổ cuồng phong xen lẫn màu hồng lập tức đánh về phía đối diện Trương Mặc.

Trương Mặc động tác cũng không chậm, lập tức từ trong túi trữ vật móc ra Thủy Vân Kiếm, linh lực quán chú, Thủy Vân Kiếm lập tức hóa thành một một dạng khói mù, ngay sau đó bắt đầu xoay tròn.

Theo tốc độ xoay tròn tăng nhanh, ở trước mặt Trương Mặc lại tạo thành một đạo gió lốc nhỏ.

Ba!

Sau một tiếng vang trầm thấp.

Cuồng phong xen lẫn màu hồng hột này tiến đụng vào chính giữa gió lốc nhỏ, ngay từ đầu gió lốc đều bị nhuộm thành màu hồng, bất quá theo thời gian đưa đẩy, tiểu hình gió lốc không ngừng đem cuồng phong ngăn trở, quăng ra, cuối cùng cổ cuồng phong xen lẫn màu hồng hột này bị tiểu hình gió lốc tiêu tán thành vô hình.

Mà sau lưng Trương Mặc đã xuất một tầng mồ hôi, hai cổ này vừa tiếp xúc, mặc dù nhìn như Trương Mặc cùng nữ tử đánh một ngang tay, nhưng trên thực tế nữ tử chẳng qua là thi triển một đạo công kích mà thôi, Trương Mặc hóa giải giống như đã cố hết sức, nếu là nữ tử liên tiếp thi triển hai đạo công kích, Trương Mặc quyết không chống đỡ được.

"Kiên nhẫn của ta đã sắp hết, Tiểu Ca ngươi còn không muốn đi cùng ta sao?" Thanh âm cô gái bên trong lộ ra một tia vắng lặng, xưng vị cũng biến chuyển Thành tiểu ca.

Trương Mặc thầm thở dài một hơi nói: "Đã như vậy, tại hạ cũng chỉ có thể theo Đại Tể Tự đi một chuyến, bất quá tại hạ còn là hy vọng Đại Tể Tự cho biết, cần giúp làm những gì?"

"Gọi ta Hồng Diệp là được rồi." Nữ tử nhướn mày một cái, hiển nhiên không thể nào hài lòng Trương Mặc gọi mình là Đại Tể Tự, bởi vì Bách Man bộ lạc Đại Tể Tự phần lớn đều là lão đầu dần dần già rồi, nữ tử cũng không giống như tể tự khác có thể thượng niên linh mới tiếp nhận, cho nên nàng cũng không thể nào thích người khác gọi nàng Đại Tể Tự, "Ngươi tên là gì?"

"Tại hạ Trương Mặc." Trương Mặc thành thật trả lời nói.

"Trương Mặc ngươi hãy nghe cho kỹ, ta yêu cầu ngươi hỗ trợ đánh mở một cái di tích của tu sĩ thượng cổ." Hồng Diệp sắc mặt ngưng trọng nói: "Bởi vì chúng ta Tể Tự mượn dùng là lực lượng của Man Hoang thần chi, mà chúng ta là bản thân không có đủ linh lực, thật sự vô pháp mở ra cửa di tích, vì vậy ta yêu cầu một tên Tu Tiên Giả giúp ta mở ra."

"Nếu là tu sĩ thượng cổ di tích, đồ bên trong chắc hẳn cũng không thể nào thích hợp ngươi sử dụng chứ?" Trương Mặc có chút không hiểu hỏi, nói như vậy Tể Tự cũng là dựa vào Man Hoang thần chi phụ thân từ đó thu hoạch được lực lượng, tu sĩ thượng cổ đều là Tu Tiên Giả, hai người tu hành đi không phải là cùng một con đường, Tu Tiên Giả pháp bảo cùng phù chỉ đều không thể bị Tể Tự sử dụng, theo lý thuyết Hồng Diệp cố làm hết sức sẽ không có kết quả tốt mới đúng.

"Tiểu gia hóa đừng hỏi quá nhiều, ngươi chỉ cần đi cùng ta là được rồi." Hồng Diệp chân mày thoáng qua một tia sát khí uy hiếp nói.

Trương Mặc đương nhiên sẽ không hỏi nhiều nữa, lập tức cũng đành hoàng ngâm miệng không nói thêm nữa.

"Ta mang ngươi đoạn đường, ngươi buông lỏng thân thể liền có thể." Hồng Diệp quay người lại, hư ảnh màu đỏ kia trực tiếp bao lấy Trương Mặc, sau đó hóa thành một đạo Hồng Mang hướng về phía chân trời.

Trương Mặc lần đầu tiên cảm nhận được Động Tốc nhanh như vậy, trong lòng nhất thời có chút hiếu kỳ, vừa mở mắt nhìn chung quanh, cây cối cùng Sơn Khâu cũng lấy cực nhanh tốc độ lui về phía sau đi, bên tai là phong thanh gào thét, ngẩng đầu nhìn lên, Hạo Nguyệt chính giữa, mắt nhìn xuống, đóm lửa trên mặt đất trong trại phong phú, nhất thời có loại siêu thoát hết thảy cảm thụ, lập tức nói thầm một tiếng: Đại trượng phu há lại có thể như thế!

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Quỷ Dị Di Tích

Chương 66: Quỷ Dị Di Tích

Trương Mặc chỉ cảm thấy một trận mê muội, Hồng Diệp bỗng nhiên từ không trung hạ xuống, rơi trên mặt đất, Hồng Diệp trên người hào quang màu phấn hồng liên tục đi tản đi.

Hồng Diệp thật sự rơi xuống đất là một Tể Đan tương tự trong trại Hoa Man bộ lạc, chỉ bất quá Tể Đan này so với Hoa Man bộ lạc lớn hơn gấp mấy lần.

Trương Mặc vừa hạ xuống đất, liền cảm nhận được vài cỗ cường đại dị thường khí tức ở trên người mình quét qua, bất quá mấy cỗ hơi thở này sau khi đảo qua vào tu vi của Trương Mặc liền lập tức đem thần thức thu hồi.

Hồng Diệp tự nhiên cũng cảm nhận được vài cỗ thần thức này, lập tức cũng khẽ nhíu mày, bên cạnh lập tức vang lên một cái thanh âm tục tằng: "Một mực không thích nam nhân Hồng Diệp Đại Tể Tự hôm nay thế nào mang một tên mặt trắng nhỏ tới, chặt chặt, nhìn mặt trắng nhỏ dài cũng không có gì đặc biệt, thực lực càng là kém cỏi."

Trương Mặc theo thanh âm nhìn sang, lập tức thấy một tráng hán đầu trọc, tráng hán này dài một đôi mắt tam giác, mặt có hình chữ nhật, mắt lộ ra hung quang, chẳng qua là thời điểm liếc nhìn Hồng Diệp, trong mắt thỉnh thoảng lộ ra một bộ thần sắc nước dãi, hiển nhiên đối với Hồng Diệp ôm tương đối

bản thủ tâm lý.

Hồng Diệp mặc dù mặt lộ không thích, nhưng vừa nghĩ tới vòng ngoài di tích tu sĩ thượng cổ kia Toàn Quy còn cần mấy người này phối hợp, lập tức đem lửa giận trong lòng cố đè xuống đi.

Tráng hán đầu trục thấy Hồng Diệp không có nổi giận, Trương Mặc cũng không để ý đến hắn, lập tức cũng chỉ có thể không thú vị lui sang một bên.

Lúc này, một lão giả khác vóc người gầy nhom ho nhẹ một tiếng nói: "Hồng Diệp Tề Tự, người tìm hai người chúng ta tới không phải vì đứng ở chỗ này đi, nói một chút người muốn đối phó là linh thú gì, trước người một mực không chịu nói cho chúng ta biết, bây giờ người tìm tới một tên Tu Tiên Giả, là thời điểm nên nói đi."

Hồng Diệp do dự một hồi, nói: "Ta mời người tới là đối phó một con Toàn Quy."

"Cái gì! Toàn Quy!" Gầy nhom lão giả nghẹn ngào la lên: "Đây chính là một loại bên trong linh thú Thủy Hệ khó ứng phó nhất, không bảo hoàn toàn thể Toàn Quy, cho dù là thành thực thể Toàn Quy cũng không phải chúng ta có thể chọc."

Gầy nhom lão giả sau khi nói xong sắc mặt âm tình bất định, hiển nhiên ở cân nhắc lợi ích được mất trong đó.

Tráng hán đầu trục sau khi nghe được lời nói của Hồng Diệp cũng lâm vào trầm tư, Hồng Diệp khẽ cười một tiếng giải thích: "Hai vị cần gì phải lo ngại, nếu là Toàn Quy kia là thành thực thể, tiểu muội cũng sẽ không khiến hai vị tới, lại nói, tiểu muội lần đầu tiên đi nơi đó nhưng một thân một mình a."

"Chỉ cần không phải thành thực thể Toàn Quy, lấy ba người chúng ta lực có thể đánh chết." Tráng hán đầu trục cười hắc hắc nói, "Bất quá ta còn là hy vọng Hồng Diệp Tề Tự nói một chút đồ bên trong là như thế nào?"

Hồng Diệp trong mắt lóe lên vẻ chán ghét, bất quá ngay sau đó liền khẽ cười một tiếng nói: "Ta đã sớm nói, đồ bên trong ta lấy trước, còn lại hai vị chia đều."

"Ừ, vậy thì tốt, bất quá tiểu tử này sẽ không cũng đi theo chứ?" Tráng hán đầu trục không biết thế nào, chung quy đem đề tài đều hướng về trên người Trương Mặc.

Tráng hán đầu trục câu nói đầu tiên để cho gầy nhom lão giả và Hồng Diệp sự chú ý toàn bộ đặt ở Trương Mặc trên người, cái này làm cho Trương Mặc có chút buồn bực, đồng thời trong lòng âm thầm chửi mẹ.

Trương Mặc có tu vi thấp nhất trong bốn người, hơn nữa còn coi như tù binh của Hồng Diệp, thân phận đặc thù, này tráng hán đầu trục không đề cập tới cũng còn khá, vừa nhắc tới, mọi người tự nhiên sẽ chú ý tới Trương Mặc, từ đó khiến cho Trương Mặc thuộc về vị trí tương đối lúng túng.

"Tại hạ nguyện ý nghe Hồng Diệp Tề Tự an bài." Trương Mặc lập tức tiến lên một bước nói, sau khi nói xong liền lui ra tới.

Hồng Diệp rất hài lòng liếc mắt nhìn Trương Mặc, gầy nhom lão giả trong mắt cũng thoáng qua vẻ kinh ngạc, kinh ngạc với năng lực tùy cơ ứng biến của Trương Mặc.

"Như thế Khô Lôu Tề Tự hẳn không có những nghi vấn khác chứ?" Hồng Diệp nhìn tráng hán đầu trục hỏi.

"Nếu tiểu tử này như thế lên đường, ta cũng không cần nhiều lời." Tráng hán đầu trục có chút hậm hực nói, "Bất quá nếu là hắn vào bên kia dám có tâm tư khác mà nói, ta là người đầu tiên xuất thủ diệt hắn!"

Nghe được lời nói của tráng hán đầu trục, Trương Mặc chỉ có thể không nói gì bừa bãi một cái, chính hắn cũng không biết rõ là thế nào đắc tội với tráng hán đầu trục này có thể so Tề Tự Tu Tiên Giả Kim Đan Kỳ tồn tại, bất quá nếu đôi phương ôm đàng đặc địch ý như thế, tâm lý của Trương Mặc cũng âm thầm lưu ý tráng hán đầu trục một chút, nếu là chờ lát nữa tráng hán đầu trục có dị động gì, Trương Mặc quyết định trực tiếp thường hắn một quả trung cấp Âm Hỏa Lôi Châu ném thử một chút.

"Mời hai vị đi theo ta đi." Hồng Diệp trên tay bóp một cái cổ quái Ấn Quyết, trong miệng nhanh chóng ngâm xướng một đoạn chú ngữ, thân thể nàng lập tức hiện lên một đạo hào quang màu đỏ, trong nháy mắt liền huyền hóa ra một đạo hư ảnh ngưng thực ảnh hình con bướm màu hồng, hư ảnh này ước chừng chừng cao bằng hai người, chính giữa hai mảnh cánh màu hồng chính là Hồng Diệp, lúc này nàng giống như Tinh Linh trong rừng rậm phổ thông mỹ lệ làm rung động lòng người.

Một bên tráng hán đầu trục lập tức lộ ra một bộ thần sắc si mê, mà gầy nhom lão giả là neho mắt lại nhìn chăm chăm hư ảnh hai đạo cánh kia, phía trên một đồ án tương tự đôi mắt người, nhìn kỹ xuống, mắt này vẫn chỉ là mờ ra một nửa, đang tản ra từng trận rung động màu đỏ nhạt, màu đỏ nhạt rung động này ít có thể phát hiện, tráng hán đầu trục đang bị rung động này làm cho ảnh hưởng, chìm đắm trong đó.

Hừ! Hồng Diệp bộ lạc Mị Nhâm, nếu là sau khi con mắt toàn bộ mờ ra, có thể trực tiếp đem người mê muội, khiến cho người bị mê muội nghe lệnh của nàng. Gầy nhom lão giả trong lòng rét lạnh, đồng thời trên tay cũng bóp một cái cổ quái Ấn Quyết khác, trong miệng giống vậy cấp tốc đọc một câu chú ngữ.

Một cổ hào quang màu đỏ từ trên người gầy nhom lão giả lan ra, chẳng qua là chớp lát liền tạo thành hư ảnh một con Hắc Tri Chu Bát Trảo, hư ảnh con nhện này lại so với hư ảnh con bướm của Hồng Diệp còn phải ngưng tụ mấy phần, đồng thời Trương Mặc còn chứng kiến hư ảnh do Hắc Tri Chu tạo thành này phần lưng bắt ngờ có một cái mặt người trắng.

Mặt người này biểu tình quái dị, Trương Mặc chỉ cảm giác tâm thần của mình đều phải bị bám vào, lập tức đẩy mắt thoáng qua một tia hào quang màu vàng kim nhạt, vận dụng Trần Châu Linh Mục quyết, rồi mới từ bên trong cái loại cảm giác hôn mê này khôi phục như cũ.

Gầy nhom lão già liếc về liếc mắt Trương Mặc, trong mắt tràn đầy kinh ngạc, hán phụ thân Man Hoang thần chi kêu làm Quỷ Diện Tri Chu, chẳng những bản thân nắm giữ sức chiến đấu khá mạnh, hơn nữa phần lưng mặt quỷ càng là có thể câu hồn đoạt phách, những thế lực thấp kia, lần đầu tiên nhìn thấy mặt quỷ trên lưng con nhện, đều bị trúng chiêu, cuối cùng đều ăn một cái thiệt thòi mới có thể thoát khỏi câu hồn đoạt phách của mặt quỷ.

Nhưng mới vừa rồi Trương Mặc chẳng qua là lặng yên một hồi, liền khôi phục bình thường, cái này tự nhiên để cho gầy nhom lão già giật mình.

Bất quá lúc này Hồng Diệp thúc giục cánh thoáng cái liền bao lấy Trương Mặc, phóng lên cao, hóa thành một đạo hào quang màu đỏ bay về phía chân trời, gầy nhom lão già cũng không yếu thế chút nào hóa thành một đạo ánh sáng màu đen theo sát phía sau.

Trương Mặc có chút hiếu kỳ quay đầu muốn nhìn một chút tráng hán đầu trọc không theo kịp, nhưng không ngờ ở sau lưng bất ngờ xuất hiện một cái đầu khô lâu trắng hếu, lập tức bị sợ một.

Nhìn kỹ xuống, mới phát hiện bên trong đầu khô lâu trắng hếu này tráng hán đầu trọc đang nghiền ngẫm nhìn mình, Trương Mặc lập tức cũng thu hồi nhãn thần.

"Xem ra người này cũng không phải một chiếc đèn tinh du." Trương Mặc trong lòng thầm nhủ xuống.

Theo Hồng Diệp tốc độ càng lúc càng nhanh, Trương Mặc chỉ cảm thấy cảnh sắc trước mắt hán thoáng qua thật nhanh, ước chừng qua một thời gian uống cạn chun trà, Trương Mặc chỉ cảm thấy phía dưới rừng cây bắt đầu trở nên dày đặc, đồng thời trong rừng cũng truyền tới liên tiếp linh tiếng thú gào.

Lúc này Hồng Diệp đã thả chậm tốc độ, linh thú cùng dã thú cũng có khái niệm lãnh địa, nếu là trong lúc vô tình xông vào lãnh địa của cường đại linh thú, tất nhiên sẽ gặp phải linh thú công kích.

Lấy Hồng Diệp thực lực bọn hán, ba tên Tế Tự có thể so với Kim Đan sơ kỳ Tu Tiên Giả, vốn là cũng không nên sợ hãi, bất quá trong rừng rậm mịt mờ này, ẩn núp vô số linh thú, ai có thể bảo đảm sẽ không có một ít cường đại linh thú chạy loạn vào một nơi nào đó, một ít linh thú thực lực cực kì khủng bố, tuyệt không phải ba tên Tế Tự thực lực Kim Đan sơ kỳ có thể khiêu khích.

Thật ra thì vốn là lấy thực lực của Hồng Vi Diệp bộ lạc, thực lực Tế Tự của bọn họ lúc trước ít nhất cũng có thể so với Nguyên Anh Kỳ, chỉ bởi vì mấy trận tranh đấu cùng Đại Tần Quốc, một ít cao cấp Tế Tự lúc đó vẫn lạc, mới xuất hiện một ít Tế Tự có thể so với tu vi Kim Đan sơ kỳ.

Sau một hồi bay, Hồng Diệp liền đem tốc độ giảm xuống, cuối cùng dừng lại ở giữa không trung.

"Sắp đến, vì không kinh động Toàn Quy, chúng ta là chờ lát nữa đi bộ đi qua." Hồng Diệp nhẹ nói.

Tráng hán đầu trọc cùng gầy nhom lão già tự nhiên không có ý kiến, hai người lập tức đi theo Hồng Diệp nhẹ nhàng chậm chạp hạ xuống mặt đất.

Trương Mặc còn chưa rơi xuống đất đã nghe vào một cỗ mùi vị cống nước, đây là mùi vị cảnh khô lá rụng thổi rửa trên mặt đất.

Sau khi rơi xuống đất, chung quanh cây cối cũng cao lớn dị thường, bên trong tựa thật giống một tòa mê cung do cây cối tạo thành hơn nữa ngay cả ánh trăng vốn là sáng ngời cũng bị tầng lá dày đặc che phủ.

Hồng Diệp móc ra một khối nhỏ Nguyệt Quang Thạch, lập tức có một đoàn ánh sáng diu diu sáng lên, sau đó Hồng Diệp dẫn đường phía trước, Trương Mặc theo sát phía sau, tráng hán đầu trọc cùng gầy nhom lão già cách nhau một khoảng cách đuôi theo.

Đi lên đồng bùn nhão đất âm lãnh, bốn người từng bước một đến gần di tích tu sĩ thượng cổ Hồng Diệp đã nói.

Dọc theo con đường này, Trương Mặc có đến vài lần cũng động ý nghĩ chạy trốn, chỉ tiếc hán động một cái ý nghĩ chạy trốn, là Hồng Diệp quay đầu liếc hán một cái, tráng hán đầu trọc ở mặt sau hắc hắc cười lạnh.

Vào cuối cùng, tráng hán đầu trọc liền dứt khoát trực tiếp đi theo phía sau Trương Mặc, chăm chú nhìn Trương Mặc.

Hồng Diệp chợt dừng bước, Trương Mặc tâm đang nghĩ nặng nề sợ ý một chút liền trực tiếp đụng vào trên lưng Hồng Diệp, bởi vì Bách Man bộ lạc Tế Tự không tu bản thân, chỉ dựa vào lực lượng của Man Hoang thần chi phụ thân, cho nên Trương Mặc một cái đụng này, lại trực tiếp đem Hồng Diệp đánh ngã trên mặt đất.

Không đợi Trương Mặc kịp phản ứng, trên chân hán liền truyền tới một trận đau nhói, Trương Mặc quay đầu nhìn lại, bên trên chân mình lại cắn một cái đầu khô lâu to lớn.

"Cho ta đi xuống!" Tráng hán đầu trọc cặp mắt đỏ bùng hét.

Đồng thời đầu khô lâu to lớn cắn Trương Mặc lập tức lôi kéo Trương Mặc lui về phía sau kéo một cái, trực tiếp đem Trương Mặc từ trên lưng Hồng Diệp kéo xuống.

Bất quá cứ như vậy, một ít bộ vị nhạy cảm của Trương Mặc cũng theo đó lướt qua trên lưng Hồng Diệp, cái này làm cho Hồng Diệp nằm trên đất nhất thời mắc cỡ đỏ bừng mặt.

Bất quá may Hồng Diệp đưa lưng về phía những người khác, cho nên xui xẻo trạng thái của nàng cũng không có bị những người khác thấy.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Toàn Quy

Chương 67: Toàn Quy

Không đợi Trương Mặc có hành động, tráng hán đầu trọc kia liền muốn thúc giục đầu khô lâu cắn Trương Mặc đánh về phía cổ Trương Mặc, muốn cắn đứt cổ Trương Mặc.

Trương Mặc há lại sẽ để cho tráng hán đầu trọc được như ý, lập tức thi triển Di Hình Hoán Ảnh, trực tiếp tránh thoát đầu khô lâu của tráng hán đầu trọc.

Phốc!

Tráng hán đầu trọc đầu khô lâu trực tiếp cắn trúng một tảng đá trên mặt đất, phát ra một tiếng vang trầm thấp, to lớn đá lại bị cắn ra một lỗ hổng.

Cái đầu khô lâu không lớn này lại đem đá vụn trong miệng cắn nát bằng vang dội, vỡ vụn đá vụn kia liền ở bên trong trống trơn đầu khô lâu rơi xuống, vô cùng quỷ dị.

Tráng hán đầu trọc thấy Trương Mặc tránh thoát một đòn của mình, lập tức thúc giục đầu khô lâu lần nữa bay lên không, nhào cắn hướng mặt Trương Mặc.

"Dừng tay!" Hồng Diệp này lúc sau đã khôi phục bình thường tinh táo, chẳng qua là trên mặt mang theo một tia đỏ ửng như cũ, để cho người nhìn đến tâm động không ngừng.

Đang khi nói chuyện, Hồng Diệp đã đem phụ thân mở ra, màu hồng vũ cánh một cái, trực tiếp đem đầu khô lâu của tráng hán đầu trọc vũ bay ra ngoài.

"Coi như ngươi vận khí tốt!" Tráng hán đầu trọc hung tợn trừng Trương Mặc một cái nói.

Trương Mặc không thể không đứng ở một bên, cũng không để ý tới tráng hán đầu trọc.

Hai người cử động này, đã kinh động trước mặt đầu linh thú gọi là Toàn Quy kia.

Ô!

Một tiếng hô trầm muộn vang lên, ngay sau đó trong hồ trước mặt liền vang lên một trận tiếng nước chảy.

Trương Mặc đồng tử co rút lại, xuất hiện ở trước mặt hắn là một con Cự Quy tướng mạo hung ác, lớn chừng một căn phòng nhỏ, chính giữa nhỏ bé cặp mắt hiện lên một tia hung quang màu đỏ, ở phía sau mai rùa nổi lên một cái đuôi cao, trên đuôi lại còn mang theo chông.

Cự Quy này chắc là Toàn Quy trong miệng Hồng Diệp.

"Động thủ!" Hồng Diệp trong mắt lóe lên một tia sát khí, lập tức xông về Toàn Quy, đồng thời nàng quay đầu liếc mắt nhìn gầy nhom lão giả và tráng hán đầu trọc.

Vốn là còn có chút do dự gầy nhom lão giả và tráng hán đầu trọc lập tức tay niết Ấn Quyết, nhanh chóng ngâm xướng chú ngữ, sau đó trên người hai người bốc lên đen, trắng hai tia sáng mang, trên người gầy nhom lão giả bất ngờ xuất hiện hư ảnh một con con nhện mắt người, mà tráng hán đầu trọc trên người là dâng lên một tầng quang mang trắng bệch, sau đó hóa thành một đầu khô lâu to lớn.

Hư ảnh đầu khô lâu này lại cũng lớn bằng nửa căn phòng nhỏ, toàn thân trắng bệch, hai hốc mắt đen nhánh lờ mờ xuống chính giữa hiện lên một tia quang mang màu xanh bóng, nhìn qua rất làm người ta sợ hãi.

Trương Mặc lập tức lui về phía sau một bước, chuẩn bị lợi dụng đúng cơ hội chạy ra.

Bất quá Hồng Diệp cuối cùng liếc một cái, để cho Trương Mặc tâm lạnh như nước, lập tức đoạn tuyệt cái ý niệm này.

Nữ nhân này rõ ràng cho thấy lưu hậu chiêu, Trương Mặc nhưng là không biết mình bị động tay chân gì, nhưng khi nhìn Hồng Diệp bộ dáng không có sợ hãi kia, Trương Mặc vẫn là không có dám chạy ra.

Hồng Diệp khoe miệng hiện lên một nụ cười, nàng trước lúc này đã lưu ký hiệu trên người Trương Mặc, nếu là Trương Mặc chạy trốn, chỉ cần không rời đi trong phạm vi cách nàng trăm dặm cũng có thể bị theo dõi tìm tới, cho nên hắn mới không để lại một người trông chừng Trương Mặc.

Trương Mặc không biết là cẩn thận của hắn để cho hắn tránh thoát một kiếp, lúc này hắn đang nhìn đại chiến trước mặt.

Đầu Toàn Quy này còn đang phát triển, thực lực cũng so với nhân loại tu sĩ tu vi Kim Đan Kỳ, đối mặt với ba gã Đại Tể Tự Bách Man bộ lạc có thể so với tu vi Kim Đan sơ kỳ, không có sợ hãi chút nào.

Rống!

Toàn Quy phát ra một tiếng rống to, vẩy phần đuôi mang theo chông trực tiếp càn quét hướng trước mặt ba người.

Hồng Diệp thân hình chợt lóe, lập tức hóa thành một đạo Hồng Mang tại chỗ biến mất, tránh Toàn Quy một kích này, gây nham lão giả và tráng hán đầu trọc cũng giống vậy nhanh chóng tránh.

Trương Mặc thấy Toàn Quy trong mắt lóe lên một tia quang mang giao hoạt, sau đó Hồng Diệp nghiêm nghị hô: "Cẩn thận, đầu Toàn Quy này còn phép thuật hệ 'Thủy'!"

Chỉ tiếc Hồng Diệp nói hơi trễ, Toàn Quy há mồm liền phun xuất ba viên Thủy Đan xoay tròn, ba viên Thủy Đan này, mỗi một viên đều to bằng cái thớt, mặt ngoài tốc độ xoay tròn cao, lấy cực nhanh tốc độ đập về phía Hồng Diệp cùng gây nham lão giả ba người bọn họ.

Hồng Diệp mặc dù biết Toàn Quy có phép thuật hệ "Thủy", nhưng cũng chỉ kịp đem cánh bao lấy thân thể mà thôi.

Ba! Một tiếng vang trầm thấp.

Hồng Diệp đứng đầu chịu công kích, xoay tròn Thủy Đan kia trực tiếp đập trúng cánh của Hồng Diệp, một cỗ cường đại lực lượng lôi xé đem Hồng Diệp cánh lôi xé ra tầng tầng rung động.

Đồng thời tráng hán đầu trọc cùng gây nham lão giả cũng cùng bị xoay tròn Thủy Đan đập trúng.

Bất quá hai người xử lý phương pháp mỗi người cũng không giống nhau, tráng hán đầu trọc trực tiếp thao túng Khô Lâu hư ảnh đem xoay tròn Thủy Đan nuốt xuống.

Mà gây nham lão giả là điều khiển tám chân hư ảnh con nhện mặt người ở trước mặt điên cuồng vung, ở trước mặt mình ngưng kết ra một tấm mạng nhện trắng tinh, mạng nhện sợi giấy thô như này, nhìn qua rất là khỏe mạnh.

Sau đó nghênh hướng xoay tròn Thủy Đan đang hướng gây nham lão giả nên một cái bao tròn viên này, lôi xé lực lượng cũng theo đó bùng nổ, mạng nhện lại bị kéo theo điên cuồng xoay tròn ở giữa không trung, đồng thời không giảm đập về phía gây nham lão giả.

Rào!

Hồng Diệp dẫn đầu phá vỡ xoay tròn Thủy Đan, lực lượng Thủy Đan vốn là còn tràn ngập tính dễ nổ kia lập tức hóa thành một Cỗ nước chảy từ trên trời hạ xuống rừng cây giống như mưa vậy.

Cái này làm cho Trương Mặc còn trên mặt đất khổ không thể tả, bất quá thật may Trương Mặc cũng mang nhiều đề giai phù chỉ, sau khi ném vài tấm phù chỉ, bên ngoài thân Trương Mặc cũng hiện lên mấy đạo thuẫn mang, cũng không có bị nhiều ảnh hưởng lớn.

Sau đó giữa hư ảnh Khô Lâu của tráng hán đầu trọc bùng nổ một cỗ nước chảy, cỗ nước chảy này trực tiếp từ hốc mắt hư ảnh Khô Lâu xì ra, nhìn qua có chút quái dị.

Gây nham lão giả đang lợi dụng tám cái chân kia điên cuồng kích thích trước mặt đoàn bao quanh xoay tròn Thủy Đan hình cầu kia, trong chớp lát, hình cầu này giải tán, hóa thành một Cỗ nước chảy rơi trên mặt đất.

Mặc dù quá trình rất dài, mà hết thảy chuyện này cũng chẳng qua phát sinh ở trong mấy hơi thở, Trương Mặc cũng thông qua quan sát nhìn ra Hồng Diệp thực lực bọn hắn mạnh yếu, Hồng Diệp tựa hồ là mạnh nhất, gây nham lão giả thứ hai, tráng hán đầu trọc yếu nhất, dĩ nhiên cũng không loại bỏ trong ba người bọn họ có người có ý nhún nhường, không có hiển lộ thực lực chân chính.

Toàn Quy mắt thấy mình pháp thuật bị phá xuống, lập tức nổi giận gầm lên một tiếng, lần nữa huy động cái đuôi càn quét, bất quá một lần này, Hồng Diệp ba người bọn họ bắt đầu phản công.

Hồng Diệp dẫn đầu làm khó dễ, nàng đem cánh mở ra, trên cánh màu hồng kia nửa mở mắt bỗng nhiên phát ra hai đạo hồng quang đâm thẳng mắt của Toàn Quy.

Toàn Quy vốn là vẫn còn ở huy động cái đuôi động tác lại chậm lại, trong đôi mắt lộ ra một tia mỗi mết, tựa như người rất lâu không có ngủ, mí mắt không tự chủ được muốn khép lại.

Lúc này gầy nhom lão già và trắng hán đầu trọc cũng đồng thời động thủ, trên tay gầy nhom lão già Ân Quyết biến đổi, sau khi trong miệng ngâm xướng một tiếng, hắc quang trên người hán lần nữa bay lên, hư ảnh vốn là tương đối ngưng kết lại bắt đầu từ từ lùi về, trong nháy mắt liền biến thành một món khô giáp màu đen bao trên người lão già gầy gò, đồng thời trong tay gầy nhom lão già bất ngờ hiện ra một cái trường thương ngăm đen.

Trường thương này toàn thân ngăm đen, mũi thương sắc bén dị thường, còn hiện lên một tia hào quang màu đen không tầm thường, nhất định là có Kỳ Độc phụ ở phía trên, nếu là nhìn kỹ bên dưới, còn có thể phát hiện trên thân thương lại có một tầng nhung mao nhỏ bé.

"Tri Chu Đại Tế Tự ngưng kết thuật là lô hỏa thuần thanh a." Trắng hán đầu trọc tắc tắc kêu kỳ lạ nói.

Gầy nhom lão già tức giận nói: "Khô Lâu Tế Tự ngươi đừng ở chỗ này thổi phồng ta, ta nghĩ rằng ngưng kết thuật này ngươi cũng nên làm chứ?"

Đang khi nói chuyện, Trương Mặc liền nhìn thấy trên người trắng hán đầu trọc dâng lên một tia bạch quang, sau đó hư ảnh khô lâu kia cũng như gầy nhom hư ảnh con nhện mặt người của lão già ngưng kết thành một bộ khô giáp trắng bạch, đồng thời trắng hán đầu trọc trong tay xuất hiện một cái cốt đao màu trắng bạch.

Chẳng qua là Trương Mặc nhìn kỹ xuống cũng phát hiện gầy nhom lão già ngưng kết xuất khô giáp cùng trắng hán đầu trọc sự ngưng kết khô giáp có chỗ bất đồng, gầy nhom lão già khô giáp càng toàn diện, cơ hồ bao trùm toàn thân toàn bộ vị trí cao thấp, chỉ lộ ra gương mặt cùng tay, chân, một ít vị trí này.

Mà trắng hán đầu trọc trên người khô giáp nghiêm chỉnh mà nói, chỉ có thể coi là một món tiểu khô giáp lót thân, chỉ bảo vệ bộ ngực hán, cánh tay cùng bắp đùi cũng không có, đầu càng là không có đeo mũ bảo hiểm.

Hai người ngưng kết thuật tất cả đều là trong nháy mắt hoàn thành, sau khi hoàn thành, gầy nhom lão già và trắng hán đầu trọc liền chia nhau xông về trước mặt Toàn Quy đã lâm vào Ảo thuật.

Gầy nhom lão già nâng lên trường thương màu đen trực tiếp đâm vào một con mắt của Toàn Quy, mà trắng hán đầu trọc là nâng lên cốt đao trực tiếp chém về phía con mắt còn lại của Toàn Quy.

Rống ô!

Mắt Toàn Quy vốn là bị Hồng Diệp mị hoặc lập tức phát ra một tiếng thống khổ gào thét bi thương, đồng thời nó cũng khôi phục thanh tỉnh.

Chẳng qua là lúc này lúc này đã trễ, ánh mắt nó đã bị gầy nhom lão già và trắng hán đầu trọc cho lộng mù.

Gầy nhom lão già thậm chí còn đem trường thương màu đen hung hăng đẩy sâu một cái, trường thương màu đen trực tiếp đâm vào trong mắt Toàn Quy, đi vào hơn nửa.

Hoa lạp lạp!

Đầu Toàn Quy này lập tức bắt đầu nổi điên, cái đuôi của nó bắt đầu quét loạn ở mặt đất, tứ chi vốn là còn trong hồ cũng điên cuồng đập, đồng thời trong miệng nó càng là phun đủ loại phép thuật hệ "Thủy".

Trong lúc nhất thời nơi trong vòng mười trượng Toàn Quy chốc lát liền bị san thành bình địa, mà Hồng Diệp sớm liền mang theo Trương Mặc thối lui đến giữa không trung.

"Mới vừa rồi trường thương kia phỏng chừng đã đâm vào trong đầu Toàn Quy, ta nghĩ rằng nó hẳn không còn sống lâu nữa." Gầy nhom lão già rất là tự tin nói, trường thương màu đen của hắn chẳng những sắc bén hơn nữa có tới luyện Kỳ Độc, cho dù khổng lồ như Toàn Quy cũng không thể thoát khỏi may mắn.

Gầy nhom lão già mới vừa nói xong, đầu Toàn Quy này buông mình ngã xuống đất, trong miệng không ngừng khạc máu đen, sau thời gian uống cạn một chun trà, Toàn Quy này mới trút hơi thở cuối cùng, sinh mạng lui tàn.

Hồng Diệp sau khi tiến lên xác nhận một lần, đem thân hình khổng lồ của Toàn Quy lật lại, sau đó trực tiếp móc ra một thanh chùy thủ màu hồng mờ xé bụng Toàn Quy, từ bên trong móc ra một hạt châu màu xanh lam nhạt, hạt châu này kích cỡ tương đương chừng một quả trứng gà, chính là Toàn Quy Nội Đan.

Đối mặt với Hồng Diệp cử động, gầy nhom lão già và trắng hán đầu trọc không có bất kỳ dị nghị, Toàn Quy Nội Đan mặc dù cũng đáng chút tiền, nhưng so với bảo vật trong di tích tu sĩ thượng cổ Hồng Diệp nói, lại phải kém hơn không biết gấp bao nhiêu lần, hai người đương nhiên sẽ không tại loại phương diện nhỏ bé này cùng Hồng Diệp tranh đoạt.

Chương 68: Cổ Truyền Tổng Trộn

Chương 68: Cổ Truyền Tổng Trộn

Hồng Diệp cầm trong tay Toàn Quy Nội Đan ném nói với Trương Mặc: "Cái này tặng cho ngươi, nếu là chờ lát nữa ngươi có thể hết sức một chút, ta có lẽ sẽ còn cho ngươi nhiều chỗ tốt hơn, nếu là dám trộm gian dùng mảnh mà nói, Hừ!"

Trương Mặc nhận lấy Toàn Quy Nội Đan, cười nhét vào túi trữ vật của mình, Hồng Diệp không hổ là Đại Tế Tự của một cái bộ lạc, thủ pháp một tay dứ cà rốt gây to chơi đùa lô hỏa thuần thanh.

Một bên gầy nhom lão giả trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, sau đó bình tĩnh lại. Mà tráng hán đầu trọc trong mắt là tràn đầy lửa giận.

Sau đó Hồng Diệp liền lần nữa đem hư ảnh màu hồng con bướm mở ra, tiếp đó trực tiếp bao lấy Trương Mặc sau đó đối với gầy nhom lão giả bọn họ nói: "Hai vị theo ta xuống đến trong hồ đi!"

Sau khi nói xong, Hồng Diệp liền che kín Trương Mặc trực tiếp lên vào trong hồ.

Phổ thông tu sĩ Kim Đan Kỳ đã có thể hô hấp bên trong nước, ở trong nước sinh tồn một ngày là không có vấn đề, Man Hoang thần chi phụ thân của Hồng Diệp bọn họ mặc dù không thể làm hô hấp bên trong được, nhưng cũng có thể ở lại dưới nước thời gian hơi dài.

Lần này Trương Mặc bị bọc thật chặt ở sau lưng Hồng Diệp, theo Hồng Diệp không ngừng lặn xuống, nước hồ có ngay từ đầu trong suốt biến thành màu đen đậm, đây là bởi vì nước sâu, ánh sáng soi không tới.

Trương Mặc chỉ cảm thấy chung quanh có vô số loại cá không biết tên lóe lên một cái rồi biến mất, thỉnh thoảng có một ít đại hình lục bình, thậm chí còn có một ít linh thú trong nước, chỉ bất quá phần lớn bị cường đại linh áp của Hồng Diệp chấn nhiếp, căn bản không dám tiến lên, có cũng chỉ là xa xa dừng lại, không dám có chút dị động.

Ở phía sau hắn, hư ảnh con nhện mặt người trên người gầy nhom lão giả đang đưa ra tám cái chân điên cuồng trong nước hoa động, bộ dáng hơi lộ ra tức cười.

Mà hư ảnh Khô Lâu trên người tráng hán đầu trọc là một đường về phía trước, nhìn Âm U kinh khủng.

Theo Hồng Diệp không ngừng lặn xuống, chung quanh nước hồ đã đen đến mức mặt đối mặt cũng không thấy rõ người, bất quá may Hồng Diệp sớm có chuẩn bị, trước liền trên người trói một phát quang thạch, lúc này mới không còn đề cho gầy nhom lão giả bọn họ không phương hướng.

Bất quá lúc này, tâm lý của Trương Mặc cũng dâng lên vẻ nghi hoặc, nơi bí mật như thế, Hồng Diệp là như thế nào phát hiện?

Gầy nhom lão giả và tráng hán đầu trọc tâm lý cũng có một ít nghi ngờ, bất quá vì bảo vật trong di tích Hồng Diệp nói, hai người cũng không suy nghĩ nhiều, hơn nữa trong lòng hai người cũng có mình tính toán, lúc này cũng là tên đã lấp vào cung, không cho phép bọn họ suy nghĩ nhiều.

Đang lúc này, Trương Mặc bỗng nhiên cảm giác phía trước xuất hiện một vệt nhu hòa ánh sáng.

Nhìn kỹ xuống, lại đã vào đáy hồ.

Mà một ít ánh sáng lại là từng viên to lớn Nguyệt Quang Thạch phát ra ngoài, hơn nữa Nguyệt Quang Thạch này rất dày đặc, hình như là xếp thành hình một vòng tròn đồ án.

"Âm Dương Ngư Đồ!" Trương Mặc trong tai bỗng nhiên vang lên Độc Tôn Giả thanh âm.

Một khi có Kim Đan Kỳ tồn tại, Độc Tôn Giả phổ thông cũng không lên tiếng.

Bất quá nếu lên tiếng, vậy đã nói rõ cái hình vẽ này không bình thường.

Vì vậy Trương Mặc có chút hiếu kỳ truyền âm cho Độc Tôn Giả hỏi "Độc Lão, ngươi mới vừa nói Âm Dương Ngư Đồ là vật gì đây?"

"Hắc hắc, gọi là Âm Dương Ngư đồ, là một loại đồ án đại biểu Thiên Địa Âm Dương hai loại sức mạnh, đây vốn là tu sĩ thượng cổ thật sự tuân theo âm dương điều hòa, Thiên Nhân Hợp Nhất cảnh giới, sau đó bị trộm nhà mụm dùng." Độc Tôn Giả thẳng thắn nói.

"Hình vẽ này có tác dụng gì sao?" Trương Mặc sau khi nghe xong hỏi.

"Hình vẽ này là dùng để tìm hiểu, người có thể Ngộ ra cái gì đó, nếu Ngộ không được, vậy cũng chỉ có thể nói rõ ngộ tính của người không đủ, không có cơ duyên." Độc Tôn Giả sau khi nói xong liền không nữa truyền âm cho Trương Mặc.

Trương Mặc lập tức đưa mắt nhìn đáy hồ Âm Dương Ngư Đồ, thần kỳ một màn phát sinh, trong mắt hần lại xuất hiện hai con cá lớn, một đen một trắng, hai con cá này thật giống như đang xoay tròn căn phần đuôi đối phương, không ngừng chuyển động, duy trì hình một vòng tròn.

Theo chuyển động tốc độ tăng nhanh, Trương Mặc chỉ cảm giác mình ánh mắt hoa lên, thật giống như tiến vào một thế giới khác, trong thế giới này, chỉ có hai cổ trắng đen khí tức ở quán quít lẫn nhau.

Hai cổ trắng đen khí tức không đứng ở quán quít, tựa như nói gì, chỉ bất quá thời điểm Trương Mặc còn muốn một bước tiến lên tìm hiểu, gào to một tiếng để cho Trương Mặc trong nháy mắt liền tỉnh hồn lại.

Tiếng quát ngắn này chính là Hồng Diệp phát ra, nằng roi vào đáy hồ lúc mới phát hiện Trương Mặc hai mắt dờ dẩn mất đi ý thức, cho nên khi xuống liền phát ra gào to một tiếng, đem Trương Mặc đánh thức.

Trương Mặc đột nhiên bị cắt đứt tìm hiểu, đối mặt với mặt đầy quan tâm Hồng Diệp lại không thể nổi giận, chỉ có thể bất đắc dĩ nhận mệnh.

Phía sau chạy tới gầy nhom lão giả và trắng hán đầu trọc mặt đầy mờ mịt nhìn Hồng Diệp, bọn họ mặc dù cũng thấy đáy hồ Âm Dương Ngư Đồ, bất quá hai người kia cũng không có gì tìm hiểu, xem bộ dáng là Độc Tôn Giả thật sự nói một loại người không có ngộ tính.

Hồng Diệp trong mắt lóe lên một tia thần sắc phức tạp, liếc mắt nhìn Trương Mặc, sau đó truyền âm nói: "Đừng nhìn loạn, nơi này đồ vật có chút tà môn, không cần thận tiếp theo đến nói, sau khi tiến nhập di tích ta cũng không có nhiều tinh lực chiếu cố người như vậy."

"Đa tạ Đại Tể Tự quan tâm." Trương Mặc rất là cảm kích liếc mắt nhìn Hồng Diệp, mặc dù thân là tù nhân, bất quá Hồng Diệp cũng không có làm ra sự tình quá đáng.

Đây cũng không phải nói Trương Mặc cũng chưa có nguy hiểm, dù sao ở trong mắt Hồng Diệp bọn họ, Trương Mặc vẫn là một người yếu có thể mặc người chém giết, cho nên bọn họ mới sẽ yên tâm Trương Mặc như thế.

"di tích tu sĩ thượng cổ đang ở đâu vậy?" Gầy nhom lão giả sắc mặt khó coi hỏi, sau khi ngấm nhìn bốn phía, hần cũng không có phát hiện đáy hồ có cái cửa vào động phủ gì.

Hồng Diệp khẽ cười một tiếng nói: "Ta chẳng lẽ còn sẽ lừa gạt hai vị sao, cửa vào di tích này dưới chân hai vị."

"Dưới chân của chúng ta trừ một đồng lớn Nguyệt Quang Thạch cũng chưa có những vật khác?" Trắng hán đầu trọc cùng gầy nhom lão giả thành thế đối chọi đem Hồng Diệp một tả một hữu kẹp lại, giọng cũng có chút bất thiện.

Hồng Diệp tự nhiên cũng chú ý tới cử động của gầy nhom lão giả bọn họ, bất quá lại không có chút nào lo lắng, chẳng qua là đưa mắt nhìn chăm chú vào trên người Trương Mặc nói: "Thiếp thân trước nói qua yêu cầu một cái Tu Tiên Giả cũng là bởi vì cửa vào yêu cầu linh lực của Tu Tiên Giả mở ra mới được."

Hồng Diệp một câu nói để cho gầy nhom lão giả và trắng hán đầu trọc thoáng cái đem sự chú ý đều tập trung ở Trương Mặc trên người, đang suy nghĩ kế thoát thân Trương Mặc lập tức cảm thấy có hai đạo ánh mắt nóng bỏng nhìn chăm chú mình, cả người trên dưới lập tức nổi lên một lớp da gà, bởi vì hai đạo ánh mắt này chính là đến từ hai người nam, đảm nhiệm ai cũng biết có chút mất tự nhiên.

"Trương tiểu đạo hữu, xin người hãy đem linh lực rót vào này bên trong Nguyệt Quang Thạch, liền có thể đem pháp trận mở ra." cách xương hô của Hồng Diệp lại đổi một lần, đã đem Trương Mặc nhắc thành đạo hữu, nằng tự nhiên cũng muốn Trương Mặc xuất toàn lực mở ra pháp trận này, như vậy bọn họ mới có thể đi vào di tích tu sĩ thượng cổ, lấy được bảo vật bên trong.

Ở Hồng Diệp bọn họ ba vị có thể so với tu vi Kim Đan sơ kỳ Đại Tể Tự nhìn soi mói, Trương Mặc chỉ có thể bất đắc dĩ tiến lên một bước, đưa tay đề ở một cái mắt cá trong Âm Dương Ngư Đồ, sau đó trên người linh lực dừng động, không ngừng tập trung đi vào.

Theo linh lực của Trương Mặc tập trung, Âm Dương Ngư Đồ này lại bắt đầu đổi thành một trận ánh sáng sáng ngời, sau đó bên trong Âm Dương Ngư Đồ hai con cá lớn cũng bắt đầu nhanh chóng xoay tròn, đồng thời toàn bộ Âm Dương Ngư Đồ bắt đầu tản mát ra một trận ánh sáng màu xanh nhạt, trung gian còn xen lẫn vô số huyền ảo phù văn cổ xưa.

Cổ Truyền Tổng Trận! Trương Mặc tự nhiên cũng lưu ý biến hóa trong đó, trong lòng âm thầm cả kinh.

Cuối cùng trong Âm Dương Ngư Đồ phát ra một tiếng ồ ồ minh, Trương Mặc bốn người bọn họ biến mất ở trong một trận kịch liệt ánh sáng, đáy hồ nhất thời kích thích một trận bọt khí, một cổ vô hình sóng gợn tản ra bốn phía.

Trương Mặc chỉ cảm thấy quay cuồng trời đất, dưới chân liền lẫn lộn nửa có cảm giác thật thấy, thời gian truyền tống ngắn như vậy, nghĩ đến di tích tu sĩ thượng cổ này cách đáy hồ này cũng không phải là xa.

Sau khi ngấm nhìn bốn phía một lần, Trương Mặc tâm tình lập tức khai lãng, bởi vì chung quanh cũng không có thân ảnh Hồng Diệp bọn họ, xem ra cái Cổ Truyền Tổng Trận này có chút kỳ hoặc, hơn nữa Trương Mặc cũng có chút hiểu kỳ, trong di tích tu sĩ thượng cổ này rốt cuộc có cái bảo vật gì có thể để cho Bách Môn bộ lạc Đại Tể Tự động tâm, muốn tới nơi này mật bảo vật cũng sẽ không rất kém cỏi, nghĩ đến đây, Trương Mặc tâm liền hoạt lạc, đồng thời vừa sải bước ra Truyền Tổng Trận, bắt đầu ra bên ngoài tìm kiếm.

Mà ở một chỗ khác, Hồng Diệp cùng gầy nhom lão giả ba người bọn hắn cũng cùng xuất hiện ở trong một cái phòng trống, chẳng qua là không thấy Trương Mặc.

"Tên gia hỏa đáng ghét đó, nhất định là hắn ở trên truyền tống trận tẩy máy tay chân!" Tráng hán đầu trọc vừa nhìn thấy Trương Mặc không có xuất hiện cùng bọn họ, lập tức liền bắt đầu mắng chửi.

Bất quá gầy nhom lão giả ngược lại không có mù quáng nổi lên, mà là trầm ngâm một hồi nói: "Nếu là muốn ở trong truyền tống trận tẩy máy tay chân thì nhất định phải trước thời hạn sửa đổi Truyền Tống Trận, hoặc là ở trong lúc truyền tống xuất thủ, bất quá lấy thực lực của tiểu tử kia, hắn căn bản không khả năng ở trong lúc truyền tống động thủ, hơn nữa hắn cũng không khả năng trước thời gian đi tới đây hồ, thật sự bằng vào chúng ta cùng hắn tẩu tán, hắn là bản thân Truyền Tống Trận vấn đề."

"Ừ, truyền tống trận này có vấn đề, bất quá nếu Trương tiểu đạo hữu không có ở đây, chúng ta là cũng có thể buông tay chân ra đi tìm đồ vật chúng ta cần." Hồng Diệp cũng không có để ý Trương Mặc có hay không theo tới, dù sao trong này bảo vật cho dù đối với Tu Tiên Giả cũng có chỗ dùng rất lớn.

"Ha ha, điều này cũng đúng, không có con ruồi kia đi theo cũng tốt." Tráng hán đầu trọc lập tức lên tiếng phụ họa nói.

Hồng Diệp đang muốn cất bước đi, gầy nhom lão giả lên tiếng hỏi: "Người thật định trong này có số lớn cao cấp tinh huyết của Man Hoang thần chi? Như thế bí mật, người lại là như thế nào tìm được đây?"

"Thế nào, chẳng lẽ Nhân Diện Tri Chu Đại Tế Tự còn phải điều tra ta một phen hay sao?" Hồng Diệp khẽ cười một tiếng nói, "Trong này nếu là không có cao cấp tinh huyết của Man Hoang thần chi, hai vị chỉ cần quay đầu bước đi liền có thể, chẳng lẽ tiểu muội ta còn có thể ép hai vị ở lại hay sao?"

"Hắc hắc, chúng ta là không muốn quăn còn lại, nói chuyện cũng tốt, chỉ cần bên trong có tinh huyết người nói là được." Gầy nhom lão giả cười đắc ý nói, "Nếu là không có mà nói, chúng ta là cũng sẽ hướng người đòi một lời giải thích!"

Hồng Diệp không có lại để ý tới gầy nhom lão giả bọn họ, tự mình đi xuống Truyền Tống Trận, gầy nhom lão giả và tráng hán đầu trọc lập tức nhảy xuống Truyền Tống Trận, theo sau, rất sợ trễ một bước cũng sẽ bị Hồng Diệp giành trước.

Bạn đang đọc truyện *Chuyến Thử Tu Tiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Trấn Thần Tháp

Chương 69: Trấn Thần Tháp

Ở thời điểm Trương Mặc cùng Hồng Diệp bọn họ đi xuống Truyền Tống Trận, ở một trong căn phòng trắng tinh, một nam tử tóc xõa ngang vai bỗng nhiên mờ mắt, chẳng qua là đồng tử của hắn dựng đứng, giống như linh thú hơn là nhân loại.

"Tôi ba người, trên người hai người có khí tức đồng loại, một tên khác là phổ thông Tu Tiên Giả." nam tử tóc xõa ngang vai tự lẩm bẩm, sau đó hắn vung tay lên một cái, trước mặt lập tức xuất hiện một màn ánh sáng, trên màn sáng xuất hiện rõ ràng cảnh tượng là Trương Mặc cùng Hồng Diệp bọn họ dưới Truyền Tống Trận.

"Thú vị, thú vị." Nam tử tóc xõa ngang vai đột nhiên khẽ cười một tiếng nói, "Chủ nhân giao phó sự tình, có thể không thể quên, trước xem bọn hắn có thể hay không qua cửa thứ nhất."

Nam tử tóc xõa ngang vai theo tay vung lên, một đạo hào quang màu xanh thẫm liền bắn ra, đi vào trên mặt đất trắng như tuyết trước mặt.

Trên mặt đất lập tức hiện ra một tòa Tiểu Tháp ngăm đen, sau khi Tiểu Tháp này hiện lên, nam tử tóc xõa ngang vai đưa tay phải nâng lên một chút, Tiểu Tháp kia lập tức hsu một tiếng bay đến chính giữa lòng bàn tay của hắn.

Tiểu Tháp ngăm đen này sau khi quay tít một vòng, nam tử tóc xõa ngang vai chỉ tay một tầng tháp nhất kia, một đạo màu đen đậm khí tức từ tầng dưới chót kia tràn ra, sau đó nam tử tóc xõa ngang vai buông lỏng một chút tay, Tiểu Tháp lần nữa rơi trên mặt đất sau đó chui vào lòng đất biến mất không thấy gì nữa, hắn cũng lần nữa ngồi xếp bằng, nhắm mắt lại.

Cùng lúc đó, Trương Mặc cùng Hồng Diệp bọn họ phân biệt lâm vào trong một đoàn bóng tối vô biên.

Hồng Diệp mấy người bọn họ ngược lại cũng coi là trấn định, trực tiếp xuất ra Nguyệt Quang Thạch chiếu sáng chung quanh.

Ô! Ô!

Chung quanh lập tức có từng trận tiếng hô dã thú truyền tới, Hồng Diệp ba người bọn họ lập tức cũng đem chính mình phụ thân thần chi triệu hoán đi ra.

"Hai vị cẩn thận một chút, ta cảm giác chung quanh có nhóm lớn khí tức quen thuộc tồn tại." Hồng Diệp mặt không biểu tình nói, tâm lý nhưng là đang đánh trống, nàng cũng không nghĩ tới đi vào trong di tích lại sẽ xuất hiện loại tình huống này.

Rống!

Sau khi gầm lên giận dữ, Hồng Diệp cảm giác trước mặt nhào tới trước mặt một con sinh vật không biết tên.

Đội đầu sinh vật không biết tên kia sau khi tiến lại gần, Hồng Diệp bỗng nhiên kinh thanh la lên: "Chó hai đầu!"

Xuất hiện ở trước mặt ba người rõ ràng là một con có hai cái đầu Cự Khuyển tàn bạo, Cự Khuyển hai đầu này, cặp mắt Tinh Hồng, trong miệng có răng nanh nhọn trắng như tuyết, tứ chi bèn chắc có lực, móng vuốt sắc bén trên mặt đất rạch một đường dài, lập tức lưu lại mấy đạo vết trầy.

Gầy nhom lão già và trắng hán đầu trọc cũng lộ ra giật mình bộ dáng, bởi vì này chó hai đầu đối với bọn họ mà nói cũng không xa lạ gì, đây là song đầu bộ lạc phụ thân thần chi của Bách Man trong bộ lạc bọn họ.

Phốc!

Không đợi Hồng Diệp xuất thủ, gầy nhom lão già liền điều khiển hư ảnh phun ra một đoàn tơ nhện đem chó hai đầu trước mặt cuốn lấy kết chặt, vốn là còn giương nanh múa vuốt chó hai đầu giống như bánh chưng bị trói lại vậy rớt xuống mặt đất, phát ra một tiếng vang trầm thấp.

Gầy nhom lão già còn chưa kịp tiến lên kiểm tra tù binh của mình, chung quanh lập tức thoáng hiện hơn mười đạo ánh sáng đỏ thẫm, nhờ ánh trắng thạch quang mang, Hồng Diệp bọn họ thấy chung quanh có mười mấy con chó hai đầu từ từ đem ba người bọn họ vây quanh, cái này làm cho Hồng Diệp sắc mặt có chút khó coi.

Hồng Diệp ba người bọn họ không tự chủ dựa chung một chỗ, mà chung quanh mấy chục con chó hai đầu kia cũng đồng thời làm khó dễ đồng loạt đánh về phía Hồng Diệp bọn họ.

Mà ở bên kia, Trương Mặc cũng giống vậy móc ra Nguyệt Quang Thạch kiểm tra chung quanh.

Xuất hiện ở trước mặt hẳn là hai đạo lục sắc quang mang, hai tia quang mang này vốn là màu đen đậm không gian đều biến thành màu xanh bóng sắc.

Theo Trương Mặc đem Nguyệt Quang Thạch đến gần đi xem, một giọt dịch nhờn rơi vào hán trên tóc, đồng thời Trương Mặc cũng thiếu chút nữa cảm không vững Nguyệt Quang Thạch trong tay, bởi vì mới vừa rồi nhỏ dịch nhờn xuống ở bên trên tóc hán lại là nước miếng của một con Cự Mãng, lúc này Cự Mãng đang cúi đầu đem miệng há lớn nhất, chỉ thiếu một chút liền có thể đem Trương Mặc từ đầu đến chân toàn bộ nuốt vào.

Trương Mặc lập tức trượt lòng bàn chân một cái, lui về phía sau một bước dài, lúc này mới thấy rõ trước mặt mình lại có một con Cự Mãng toàn thân đen nhánh.

Thân thể Cự Mãng này hai người mới ôm hết, đầu mọc hai cây hai sừng kim sắc ngắn nhỏ, trong đôi mắt hiện lên lục sắc quang mang, dựng đứng đồng tử tán ra một tia hơi thở lạnh như băng.

Hi! Hi!

Hắc Mãng đem xà tâm ói hai cái, cái đuôi đung đưa một cái, hướng thẳng đến ngay đầu Trương Mặc vỗ xuống.

"Hắc Kim Giao!" Độc Tôn Giả ghen ngào la lên: "Đây chính là Man Hoang Dị Chủng, bắt quá trên Côn Bằng đại lục đã tuyệt tích."

Trương Mặc một cái Di Hình Hoán Ảnh, trực tiếp tại chỗ tiêu tan, tránh thoát Hắc Kim Giao một đòn.

"Súc sinh này có nhược điểm gì sao?" Trương Mặc nhanh chóng truyền âm hỏi.

"Nhược điểm ách, ta không biết." Độc Tôn Giả có chút lúng túng nói, "Ta cũng biết nọc độc của nó rất lợi hại, có thể đứng vào vạn độc bảng 300 tên đứng đầu."

Trương Mặc một con bạo mồ hôi, lúc này trong mắt Hắc Kim Giao kia Lục Mang chột lóe, mở ra miệng to như chậu máu, trực tiếp phun ra một vệt chất lỏng màu vàng óng phun ra hướng Trương Mặc.

"Nhanh thu, ta dạy cho ngươi phương pháp!" Độc Tôn Giả vừa thấy Hắc Kim Mãng xà phun ra nọc độc, vội vàng nói.

Trương Mặc ngược lại cũng cơ trí, trực tiếp đưa tay đưa tay vào túi trữ vật, móc ra một cái bình ngọc nhỏ, trong miệng nhắc tới một câu, trên bình ngọc lập tức đổi thành một ít lục sắc huyền ảo phù văn, sau đó những kim sắc nọc độc kia liền trực tiếp bị hút vào trong bình ngọc, một giọt không dư thừa.

Vốn là còn dương dương đắc ý Hắc Kim Giao lập tức sùng sờ, bắt quá trong mắt của nó lập tức hiện ra một tia giận giữ, đồng thời miệng lần nữa phun

ra một mảng lớn kim sắc nọc độc.

Cổ kim sắc nọc độc này cơ hồ đem trong khu vực Trương Mặc bao trùm, bất quá Trương Mặc không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, lần nữa ngấm xướng chú ngữ, đưa tay chỉ bình ngọc nhỏ một cái, thân bình của bình ngọc nhỏ này lần nữa hiện lên một vết lục sắc huyền ảo phù văn, những kim sắc nọc độc kia lập tức hóa thành một đạo kim sắc nhỏ trực tiếp bị hút vào bình ngọc nhỏ.

Chỉ một lát sau công phu, Trương Mặc liền đem kim sắc nọc độc trước mặt thu vào trong bình ngọc.

Trương Mặc thoáng động bình ngọc nhỏ một cái, bình ngọc nhỏ vốn là rộng tuếch lúc này đã đầy hơn một nửa.

Hắc Kim Giao có chút buồn bực liếc mắt nhìn Trương Mặc, nó vốn là dựa vào kiều ngạo nọc độc đều đang mất đi hiệu lực, bình thường lúc đối địch, nó chỉ cần phun xuất nọc độc là có thể đem đối phương trực tiếp ăn mòn thành một nhóm bạch cốt, nhưng trước mắt tên tu sĩ nhân loại nhỏ yếu này, lại có thủ đoạn có thể thu nọc độc của mình.

Đầu Hắc Kim Giao này hiển nhiên cũng có linh trí, sau khi suy nghĩ một hồi, trực tiếp vẫy đuôi rời đi.

Trương Mặc cũng không có hứng thú đuổi theo, đem bình ngọc nhỏ bỏ vào trong túi trữ vật, tiếp tục nắm Nguyệt Quang Thạch tiến tới.

Càng đi về phía trước mấy bước, Trương Mặc cảm thấy được chung quanh có tiếng vang xào xạc lên, thật giống như cát đánh ở trên vách tường vậy.

Đồng thời chung quanh cũng có một đạo ánh sáng đỏ thắm sáng lên, kèm theo một mùi tanh hôi gió nóng bay tới.

Trương Mặc không chút do dự đánh ra một đạo thần quang phù, trong không khí lập tức nổ tung một đoàn chớp sáng sáng ngời, trong nháy mắt liền chiếu sáng khu vực chung quanh.

Vì thế, Trương Mặc cũng ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Ở chung quanh hẳn chẳng chút toàn bộ là Hạt Tử, toàn thân những con bò cạp này có trạng thái gần như trong suốt, từng con từng con đều dài mấy trượng, che lấp trên thân thể bằng phẳng lãnh đạm lớp vảy màu vàng, to lớn đuôi ngẩng lên thật cao, tựa như tùy thời có thể châm về phía trước từ về ngoài nhìn lên so với Hắc Kim Giao muốn hung mãnh hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Tóc dài nam tử

Chương 70: Tóc dài nam tử

"Man Hoang Dị Chủng Đế Vương Hạt!" thanh âm Độc Tôn Giả vang lên lần nữa, bất quá lần này hẳn cũng không có vòng vo, mà là mang theo nóng nảy nói: "Xử tiêu tử căn thân, Đế Vương Hạt này có thể so với đầu con rắn nhỏ vừa rồi lợi hại hơn nhiều!"

Trương Mặc lập tức móc ra vài tấm phù chỉ siết trong tay, chung quanh Đế Vương Hạt đã sớm không nhịn được, trực tiếp huy động to lớn đuôi đâm về Trương Mặc.

Trương Mặc chỉ cảm thấy trước mắt thoáng qua vô số đuôi màu vàng nhạt, kèm theo một cổ hôi thổi làm người ta ngửi vào muốn ói, Trương Mặc đem Quỷ Thủy Mộc Thuần mở ra.

Ba! Ba! Ba!

Sau một chuỗi dài tiếng vang lên, Quỷ Thủy Mộc Thuần của Trương Mặc ngoan cường ngăn cản Đế Vương Hạt vòng thứ nhất công kích.

Bất quá Trương Mặc tâm tình cũng không tốt, bởi vì ngay sau đó Đế Vương Hạt đợt công kích thứ hai như bóng với hình, những cái đuôi to lớn kia lại thật giống như xúc một tầng độc được kim sắc, Trương Mặc trong lòng biết không được, lập tức móc ra Hóa Vân Kiếm bắt đầu chém ra từng đạo kiếm khí màu đỏ sậm.

Cheng! Cheng! Cheng!

Kèm theo một trận âm thanh kim thiết tiếp nhận, toàn bộ kiếm khí rơi vào bên trên lãnh đạm vảy màu vàng của Đế Vương Hạt, những Đế Vương Hạt đó

lại bị cắt ra đạo vết thương sâu cạn không đồng nhất, chảy ra từng dòng máu màu đen.

Những Đế Vương Hạng này sau khi bị đau, trở nên càng căm kình, vung đuôi to lớn lần nữa đánh về phía Trương Mặc.

Nhìn đáng dấp Trương Mặc công kích cũng không có cho Đế Vương Hạng tạo thành quá lớn tổn thương, ngược lại kích khởi Hưng Tính của bọn chúng.

Những thứ này Đế Vương Hạng lại cặp mắt thả ra hai đạo hồng quang, nguyên bản là phơi bày kim sắc đuôi đâm trở nên càng vàng óng.

Cuối cùng những cái đuôi vàng óng này lại trực tiếp rụng xuống, hóa thành một căn Độc Châm toàn thân màu vàng kim nhỏ dài.

Những Độc Châm kim sắc nhỏ dài này giống như mưa phùn kim sắc đầy trời, dưới sự thao túng của Đế Vương Hạng, trực tiếp đánh về phía Trương Mặc.

Đối mặt với đầy trời Độc Châm kim sắc, Trương Mặc chỉ có thể lần nữa sử dụng Quỷ Thủy Mộc Thuần, đồng thời hắn cũng móc ra Âm Hỏa Lôi Châu còn thừa lại trong túi trữ vật.

Lúc này Trương Mặc còn dư lại Âm Hỏa Lôi Châu đã không nhiều, dĩ nhiên hắn còn dư lại một quả trung cấp Âm Hỏa Lôi Châu, bất quá đây là lá bài tẩy bảo vệ tánh mạng, không phải vạn bất đắc dĩ, thì sẽ không vận dụng.

Phốc! Phốc! Phốc!

Liên tiếp trăm chục tiếng vang đi qua, bên trên Quỷ Thủy Mộc Thuần của Trương Mặc bất ngờ xuất hiện dày đặc lỗ thủng, trước mặt hai đạo thuần ảnh lại không cách nào ngăn trở thoát khỏi đuôi của Đế Vương Hạng.

Thật may Quỷ Thủy Mộc Thuần đủ bền chắc, Trương Mặc này mới tránh thoát một kiếp, nhưng khi nhìn vào lỗ thủng phía trên Quỷ Thủy Mộc Thuần, Trương Mặc cũng có chút đau lòng, bất quá cũng may Quỷ Thủy Mộc Thuần có tự mình tu bổ năng lực, chỉ cần đặt vào một đoạn thời gian, những lỗ thủng này dĩ nhiên là có thể tu bổ.

Nếu là Trương Mặc sau đó miễn cưỡng thúc giục Quỷ Thủy Mộc Thuần, sợ rằng có rất lớn xác suất đem Quỷ Thủy Mộc Thuần dùng hỏng.

"Thường các ngươi một ít Âm Hỏa Lôi Châu ném thử một chút!" Trương Mặc trực tiếp cầm Âm Hỏa Lôi Châu trong tay ném ra,

Đồng thời lui về phía sau một bước.

Ngoại giới nồng độ âm khí không đủ, muốn ngưng tụ Âm Hỏa Lôi Châu hết sức khó khăn, một khi dùng xong, rất khó ngưng luyện ra, cho nên lần này Trương Mặc đã không sai biệt lắm đem Âm Hỏa Lôi Châu trên người mình ném ra hết, trừ quả trung cấp Âm Hỏa Lôi Châu kia ra.

Những Đế Vương đó Hạng cũng cảm nhận được bên trong Âm Hỏa Lôi Châu ẩn chứa lực lượng kinh người, lập tức bắt đầu lui về phía sau vội vàng thoái lui, bất quá Âm Hỏa Lôi Châu của Trương Mặc đã nổ tung.

Ầm! Ầm! Ầm!

Liên tiếp tiếng vang đi qua, một đoàn đen nhánh mây hình nấm dâng lên tại chỗ, đồng thời chính giữa đen nhánh mây hình nấm này còn có tia chớp màu xanh lục ở trong đó chạy tới chạy lui, mây hình nấm đen nhánh này khuếch tán ra về phía trước, trong nháy mắt liền bao phủ những Đế Vương đó Hạng.

Sau thời gian uống cạn một chun trà, Âm Hỏa Lôi Châu tạo thành mây đen đã toàn bộ tiêu tan, tại chỗ lưu lại một miệng lưỡi công kích kim sắc Đế Vương Hạng Vĩ.

Trương Mặc lòng tràn đầy hoan hỉ đem đuôi kim sắc Đế Vương Hạng trên mặt đất toàn bộ thu tập, tiếp lấy hướng mặt trước tìm tòi.

Cũng không biết là Trương Mặc vận khí tốt, hay lại là do tên tóc dài nam tử đó cố ý tạo nên, Trương Mặc gặp được hai lần sóng Man Hoang Dị Chúng đều không phải là đặc biệt cường.

Mà một chỗ khác, Hồng Diệp bọn họ lại chật vật rất nhiều, ba người mỗi người mang có một ít vết thương, như cũ cùng chó hai đầu kịch chiến, chó hai đầu này đặc biệt khó dây dưa, Hồng Diệp ba người mặc dù có tu vi Kim Đan sơ kỳ, tuy nhiên lại cũng cần hao phí một ít khí lực mới có thể đánh chết một con.

Lúc này trong tháp tên nam tử tóc xõa ngang vai kia lần nữa vung tay lên, trước mặt tự ra hai cái cảnh tượng hiện tại, một là tình cảnh Trương Mặc đánh chết Đế Vương Hạng, một tình cảnh khác chính là Hồng Diệp bọn họ và chó hai đầu khổ chiến.

Nam tử tóc xõa ngang vai sau khi liếc mắt nhìn, tự nhủ: "Tiểu tử này ngược lại có chút thủ đoạn, bất quá cổ hơi thở này tựa hồ tương tự với Ma Tu thủ đoạn, chẳng lẽ hắn là một gã Ma Tu?"

"Ừ, làm chút lợi hại đồ chơi thử một chút tài nghệ của hắn!" Nam tử tóc xõa ngang vai khoe miệng hiện lên một nụ cười nói, đồng thời đưa tay một cái, hai cảnh tượng lần nữa tiêu tan không thấy, sau đó hắn lại nhắm mắt lại bắt đầu tu luyện ngồi tĩnh tọa.

Lúc này Trương Mặc cũng gặp phải đợt thứ ba Man Hoang Dị Chúng: Ngũ Thái Độc Tích Dịch.

Ở trước mặt Trương Mặc là một con toàn thân che lấp Ngũ Sắc miếng vảy, tứ chi vạm vỡ, lớn chừng một căn phòng nhỏ Đại Tích Dịch.

Chính là Độc Tôn Giả trong miệng Man Hoang Dị Chủng Ngũ Thái Độc Tích Dịch, nước miếng trong miệng Ngũ Thái Độc Tích Dịch này Kỳ Độc vô cùng, chỉ cần cắn bị thương con mồi, ẩn chứa ở nước miếng trong miệng nó có thể xâm nhập vào trong thân thể con mồi, sau đó Ngũ Thái Độc Tích Dịch là có thể từ từ theo đuôi con mồi cho đến trong con mồi vì độc bỏ mình liền có thể tiến lên hưởng dụng con mồi.

Miếng vảy trên người Đầu Ngũ Thái Độc Tích Dịch hiện lên một tầng kim loại sáng bóng, Trương Mặc đã thử qua Hỏa Vân Kiếm, căn bản không có thể cho đối phương tạo thành bất cứ thương tổn gì, cho dù Thủy Vân Kiếm cũng không được.

Do dự mãi, Trương Mặc hay lại là xuất ra quả trung cấp Âm Hỏa Lôi Châu kia.

"Ai, đồ vật khá hơn nữa, nếu như mất mạng, giữ lại cũng vô dụng." Trương Mặc than nhẹ một tiếng đem trung cấp Âm Hỏa Lôi Châu nén hướng Ngũ Thái Độc Tích Dịch trước mặt.

Ngũ Thái Độc Tích Dịch ngược lại cũng cơ trí, vừa thấy Trương Mặc bắn ra trung cấp Âm Hỏa Lôi Châu lập tức muốn lui về phía sau.

Chỉ tiếc trung cấp Âm Hỏa Lôi Châu uy lực quả thực vô cùng mãnh liệt, còn không chờ Ngũ Thái Độc Tích Dịch lui ra, một đoàn ô đen như mực đám mây liền ở trong không khí nổ tung.

Đồng thời một cổ vô hình sóng trùng kích đã tán ra bốn phía, Trương Mặc cũng chỉ có mở ra Quỷ Thủy Mộc Thuần mới có thể ngăn cản.

Sau đó đám mây này liền đem Ngũ Thái Độc Tích Dịch bọc lại, bên trong không ngừng truyền tới tiếng hí thống khổ của Ngũ Thái Độc Tích Dịch.

Ước chừng thời gian uống một cạn chun trà đi qua, đám mây do trung cấp Âm Hỏa Lôi Châu tạo thành mới tán đi, đồng thời mặt đất cũng tạo thành một cái to lớn hồ.

Bất quá Trương Mặc tâm lại chìm xuống, bởi vì ở hồ trong, máu me đầy đầu loang lổ, Ngũ Thái Độc Tích Dịch miếng vảy đã rụng hơn nửa lại có thể đứng thẳng tại chỗ.

Ngũ Thái Độc Tích Dịch loại Man Hoang Dị Chủng này chẳng những bên ngoài thân miếng vảy đặc biệt bền chắc, hơn nữa sinh mệnh lực cũng đặc biệt thịnh vượng, chỉ cần không đem đầu của nó trực tiếp chém đứt, là có thể tiếp tục sống sót.

Hi! Hi!

Ngũ Thái Độc Tích Dịch đưa ra đầu lưỡi nhỏ dài ở bên ngoài phun ra nuốt vào một phen, nhất thời có một cổ dòng máu màu đen theo đầu lưỡi nhỏ dài của nó lưu lại, lúc này cặp mắt của nó đỏ bừng, căm tức nhìn Trương Mặc.

Trương Mặc cắn răng một cái, lập tức bắt đầu điều động linh lực trong cơ thể, đồng thời trong miệng ngâm xướng một trận Kỳ Dị chú ngữ, sau đó bên ngoài thân Trương Mặc liền bắt đầu hiện lên một ít huyết sắc huyền ảo phù văn.

Ông!

Trong không khí tựa như xuất hiện một tia lực lượng không tầm thường.

Ở phía sau Trương Mặc bắt đầu tạo thành một cái hư ảnh mơ hồ, hư ảnh này đầu có hai sừng, mơ hồ có thể thấy được tương tự nhân loại, chỉ bất quá thân thể rất cao lớn, nhìn qua có một loại Man Hoang khí tức.

Ngũ Thái Độc Tích Dịch vốn là còn tròn mắt nhìn trong mắt lại lộ ra vẻ sợ hãi thần sắc, bất quá sợ hãi của nó không phải là Trương Mặc, mà là sau lưng Trương Mặc cái hư ảnh mơ hồ đó.

Trương Mặc chỉ cảm thấy linh lực trong cơ thể bị lấy hết sạch, sau đó hấn dốc hết một tia lực lượng cuối cùng, thúc giục hư ảnh phía sau đánh về phía Ngũ Thái Độc Tích Dịch.

Ngũ Thái độc Tích Dịch lại ngây tại chỗ, hư ảnh phía sau Trương Mặc một quyền liền đập trúng đầu của Ngũ Thái Độc Tích Dịch.

Phốc!

Một tiếng vang trầm thấp đi qua, đầu của Ngũ Thái Độc Tích Dịch giống như dưa hấu bị đập vỡ ra.

Trương Mặc cũng dùng sức quá độ, thoáng cái ngồi dưới đất.

Bất quá Trương Mặc rất nhanh từ trong túi trữ vật móc ra đủ loại đan dược nhét vào trong miệng, ở chỗ này Trương Mặc cũng không dám buông lỏng, ai biết con Man Hoang Dị Chủng kế tiếp xuất hiện là cái gì, Trương Mặc chỉ có thể dành thời gian khôi phục một ít khí lực.

Trương Mặc không biết là, Lúc hấn thi triển Pháp Tướng hư ảnh, nam tử tóc xoắn ngang vai kia lại một lần nữa mở mắt, vung tay lên một cái như cũ, liền lập tức thấy hư ảnh phía sau Trương Mặc.

"Chủ nhân huyết mạch hậu duệ!" Nam tử tóc xoắn ngang vai ánh mắt lộ ra một tia cuồng nhiệt, sau đó hấn đưa hai tay ra hướng mặt trước vúi vào, lại đem

phía trước miễn cưỡng moi ra một kẽ hở, sau đó nam tử tóc xõa ngang vai liền trực tiếp đi vào khe nứt này, chốc lát, màu đen kẽ hở này liền tự động khép lại.

Sau một khắc, nam tử tóc xõa ngang vai liền xuất hiện ở trước mặt Trương Mặc.

Vẫn còn đang ngồi khôi phục linh lực Trương Mặc mờ mịt không biết trước mặt đã hiện ra người, luyện hóa trong cơ thể đan dược, lấy tốc độ nhanh nhất khôi phục linh lực của mình.

Nam tử tóc xõa ngang vai bỗng nhiên đưa ra một đầu ngón tay, từ từ điểm trán của Trương Mặc.

Đối với lần này Trương Mặc vẫn không có phản ứng, cho đến đầu ngón tay của nam tử tóc xõa ngang vai sắp chạm được trán của Trương Mặc lúc, Trương Mặc bỗng nhiên mở mắt.

"Các hạ muốn đối với tại hạ làm cái gì đây?" Trương Mặc nhìn nam tử ngang tóc xõa ngang vai hỏi.

Đầu ngón tay của nam tử tóc xõa ngang vai bỗng nhiên tiến về phía trước duỗi một cái, muốn trực tiếp đâm rách trán của Trương Mặc, nhìn như không có năng lực hành động Trương Mặc trực tiếp thi triển Di Hình Hoán Ảnh, bất quá lần này Di Hình Hoán Ảnh tương đối chặt vật, Trương Mặc trực tiếp ngã xuống trên mặt đất, nhưng cũng tránh thoát nam tử tóc xõa ngang vai đụng chạm.

Ồ!

"Người ngược lại cũng có chút thủ đoạn, một chiêu này tựa hồ không phải là một giới này có thể nắm giữ." Nam tử tóc xõa ngang vai khẽ đi một tiếng nói, "Bất quá lấy thân thể của ngươi bây giờ sử dụng, nhất định không đủ lưu loát, nếu muốn sử dụng càng thuận tay, người mạnh hơn biến hóa thân thể của mình."

Nam tử tóc xõa ngang vai sau khi nói xong, cả người liền ở biến mất tại chỗ, sau một khắc trực tiếp xuất hiện ở Trương Mặc bên người, thủ pháp này so với Di Hình Hoán Ảnh của Trương Mặc nhanh hơn rất nhiều, hơn nữa càng thêm lưu loát.

p/s: ko biết có nên conver sơ để tăng tốc độ ra chương mới ko. Mọi người cho mình ý kiến dưới phần comment với

Bạn đang đọc truyện *Chuyển Thế Tu Tiên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.